ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:. 2081

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரியதிருமொழி

௧ ௨, ௩, பத்துக்கள்

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்

அப்பு அரும்பதத்துடனும்

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான ஸ்ரீமான்

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு-திருவேங்கடாசார்யராலும்

நாநா தேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௦௮-வது ஸம்வத்ஸரமான

கீலகஸம்வத்ஸரத்தில்,

காஞ்சீபுரம்

ஸ்ரீகீதாசார்ய அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிட்டு ப்ரசுரம்செய்யப்பட்டது.

1908.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

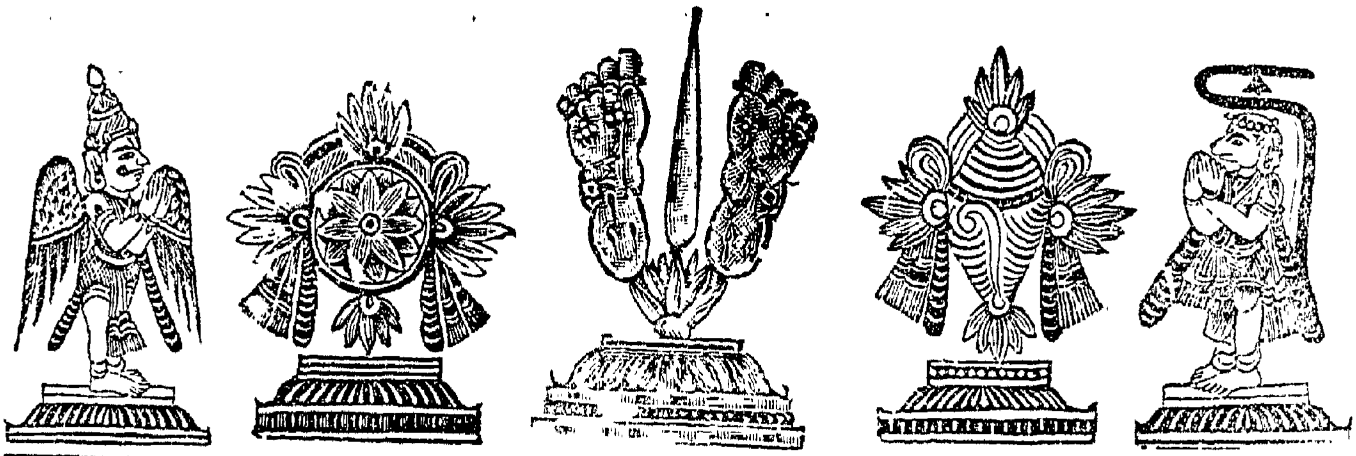
இச்சபயில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தஙகள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்			3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,	,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்		,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி			0	[illegible]	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்			1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,	அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி		,	0	12	0
மூன்றும் திருவந்தாதி	,	,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,	,,	0	14	0
திருவிருத்தம்	,	அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம்	,	,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,	ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,,	,	0	6	0
சிறிய திருமடல்		,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,		0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்		,,	0	[illegible]	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,	,	1	0	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ங. பத்துக்கள்		,	0	12	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்			0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0	14	0
ஷண்மததர்சினி			0	3	0

இப்படிக்கு

கராலபாடி ஆழ்வாரய்ய,

காரியதர்சி தநாதிகாரி.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பெரிய திருமொழியின்

தனியன்கள்

(திருக்கோளூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ
యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః॥

மூலம்.- கலயாமிகலித்த்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்
யஸ்யகோபி:ப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தம:॥

பதவுரை. யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி: - விளங்காநின்ள்ள, கோபி: - கிரணம் (உக்தி)களினாலே, ஆவித்யம் - அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான,

தமஃ - அந்தகாரமானது, நிஹதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) கலித்த் ம்ஸம் - கலிதோஷத் த நசிப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூர்யனுன (அர்த்தப்ரகாசகரான) கலிம் - பரகால கவியை, கலயாமி - த்யாநம் செய்கிறேன்.

பிள்ளைலோ ஜீ ரநுளிச்செய்த வ்யாக்ய ந .

அவதாரிகை. (கலயாமி கலித்த்வம்ஸம் கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோப ாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திரு டிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம். (கலயாமி கலித்த்வம்ஸம் கலயாமி கலித்த் ம்ஸம்) விகன்றி" என்று நிருபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை கலயாமி ப்ர மாமி" என்கிறது. (லோகதிவாகரம் லோ திவாகரம்) ஆதித்ய பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போ கும் இவர் நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (யஸ்யகோபி யஸ்யகோபி) யாதொருத்தருடைய, (க) யத்கோஸஹஸ்ரம் யத்கோஸஹஸ்ரம்" எ கிற ம றயாயிரங்களினுலே அவைதா (ப்ரகாசாபி ப்ரகாசாபி) என்று (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மா யாய்(ங.) *நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபமாயிருக்கும் இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினுலே (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய ஆவித்யதமஸ்ஸூ நிஹதமாயிற்று என்பது யாதொன்று அந்தாலே அ ரை (கலயாமி) எ கிறது ... ... *

(எம்பெருமானுரருளிச்செய்தது.)

மூ. ாழிபர ால ாழி விகன்றி
ாழிகுறையலூர் வாழ்வே ந்தன் வாழியரோ
மாயோனை வாள் விபால் மந்திரங்கொ ாள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

ப - உ. பரகால - சத்ருக் ளுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும் கலி - கலியினுல் வரும்தோஷத்தை கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில் வாழ் - நித்யவாஸம்பண்ணும் வேந்தன் - ராஜா ானவர் வாழி மாயோனை - ஆஶ்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின் வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம் - ச. (ங) திருமொழித்தனியன்.
(உ) பெருமாள்திரு - க - கக. (ச) திருமாலை - கங.

தூயோன் - (எளும்புறம்புமொக்) த்தியையு டையரான ஆழ்வாரு டைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மான - பெரியதான வேல் - வேலானது வாழி - வாழ்ந்திடுக. ... ... *

அவ. (வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது இதில். (க) ப்ரத்யக்ஷேகுரவஸ்ஸ்துத்யா: “ப்ரத்யக்ஷேகுரவஸ்ஸ்துத்யா:” என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா. (வாழிபரகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்த்தலமாக வுடையராய் அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல் அங்கே வாழுகிறவரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் தூயோன் சுடர்மானவேல் வாழியரோ) என்று ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (உ) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (ங) தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. (ச) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள்கைக்கொண்டது. § மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) “தூய்மை என்னும் பாஹ்யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ரு) ‘அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாடனருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்” என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்னனெடுக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் ஆழ்வாரோபாதி

(க)
(உ) பெரு - திரு - க - எ.
(ங) இயற்சாத்து.
(ச) நா - தி - கக - கூ.
§ மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வரனை.
(ரு) திருமொ - ங - ச - கம.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) 'நின்கையில்வேல்போற்றி' என்னக் கடவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

ஶ. நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப - உ. பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஶ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ. (நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா. (நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது மனோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மனனகமலமறே. (ச) * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியை யொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (சா) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

(தமிழ்நன்னூல்துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷண

(க) திருப்பா - ௦ ச.
(உ) திருமொ - ங - ச - கo.
(ங) திருவாய் - க - க - உ.
(ச) திருவாய் - க - க - அ.
(ரு) உ - தி - க.
(சா) திருமொ - க - கo - சா.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான நன்னூலென்று ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு அத்தைச் சொல்விற்றுதல்' ஏவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது' அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும் இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆரணசாரமுமாயிருக்கும்' வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த்தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது (க) 'நாராயணாவென்னும் நாமம்' என்று உபக்ரமித்து (உ) 'பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்' என்றும், (ங) "நின்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை' என்றும் (ச) 'இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும் (ரு) 'நரநாரணனாயுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும் (சு) 'நாட்டினாய் என்னை காட்டினாய்" என்றும் (எ) மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாது" என்றும் (அ) பேராளன் பேரோதும்" என்றும், (கூ) 'நாராயணாவோ மணிவண்ணா' என்றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகையால் (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத்ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சுக் கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசிக்குக் அலாநலகணமாயிருக்கை. (கO) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (கக) * செம்மைப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது * பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன ; (பரகாலன் பனுவல்களே) (கஉ) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

(க) தி - மொ - க - க - க.   (எ) தி - நெ - ச.
(உ) ,, - க - அ - கூ.   (அ) தி - மொ - எ - ச - ச.
(ங) ,, - அ - கO - ங.   (கூ) சிறிய திரு -
(ச) ,, - சு - கO - கூ.   (கO) தி - மொ - கூ - எ - கூ.
(ரு) ,, - கO - சு - ச.   (கக) ,, - கO - ச - கO.
(சு) ,, - கO - சு - க.   (கஉ) ,, - ங - கூ - கO.

ளே இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அவரும்வேண்டா அவர் ஸ்ரீ ஸூக்திகளே யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்கு ' கையும் ரயு மொத்திருக்கிறபடி யிது ரயிற்று.... ... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

ரு. எங்கள்கதியே இராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோ னீந்த மறையாயிர மனைத்தும்
தங்குமனம் நீ யெனக்குத்தா.

ப - உ. எங்கள் - எ ' ளுக்கு தியே - அடை ' லமாயிருக்கும ரே. இராமாநுசமுனியே - இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தையு டயராய் (ஆத்மாக்களின் ரக்ஷணத்தில்) மநநம் பண்ணுமவரே! ச ' கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை கெடுத்து - போக்கி ஆண்ட - (எல்லாரையும்) அடி மகொண்ட ராய் த ' - தபஸ்ஸில் மிக்கோரானயதிகளு ' கு ராசா ர ஜாவாயிரு ' கு மவரே. பொ ' கு - மிகுந்த புகழ்-யசஸ்ஸையு டைய மங் கயர் - திருமங்கை யிலுள்ளார் ' கு கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார் ஈந்த - அருளிச்செய்த, ம ற - வேதரூபமான. ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக் கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும் த ' கும் - தரித்திரு ' க்கும்படியான மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியே னுக்கு, நீ - தேவரீர் தா - தந்தருளவேணும். ... ... *

அவ. இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதி மார்க்கத்தை நடத்தியும், -கந்தருளின நில ங்களை உத்தரித்தும் தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வ(ர்)த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர் ' அத்தைப்பற்ற, இ ' ாழ்வார் தி ' யஸூக்தியான திருமொழியா யிரமும் எ ' ன்ஹ்ருத யத்திலே நிலைநிற்கும்படி உப ரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமா னாரை அர்த்திக்கிறது இதில்.

வ்யா. (எ ' கள்கதியே) அகதிகளான வெங்களுக்குக் கதியாயி ருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) (க) சதுராக்ஷரியாய், மோக்ஷ ஹேதுவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மந நம்பண்ணுமவரே! (சங்கைகெடுத்தாண்ட) (உ) "[illegible] [illegible] ' த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேத்தாநஹ்யுப

( ) ஆழ்வான்முக்தகம். (உ) கீதை - சு - ந௯.

பத்யதே என்றும் (க) தத்து நூல் கூழற்றநூ" என்னும்படி. வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் ப ' ணி மநஸ்ஸில் ஸம்ச யங்களைப் போக்கி எல்லாரையும் அடிமையாக ஆ ' ட. (தவராசா) யதிரா ா. என்றபடி. அன்றிக்கே த ம் என்று சரணு தி தர்ம மாய் அத் த வ((ு))ர்த்திப்பி 'கிறரா ா என்றுமாம். (உ)*த நெறி யிறே (பொங்குபு ழித்யாதி) அதிஸம்ருத்தமானுயசஸ்ஸையுடைய திரும 'கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ்வாருடைய வேதரூபமாய் ஆயி ரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே (ஆயிரமனைத்தும்) என்று ஆயிரத் தயும் மற்றும் அ ர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் ம ம் நீ யெனக்குத்தா) (ங) 'க ' ணநி ' றன 'கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" எ 'கிற திவ்யஸூக்தியைத் தர்க்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருள வேணும். (ச) குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத ன்ப னிராமா நுசன்" என்றும் (ரு) நீலன்றனக்குலகிலினியான்' என்றும் (சு) 'கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலைப்பெருமானொலிமிக் பா டலையுண்டுதன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும் எம்பெருமானைச் சொல்ல ' ட திறே' அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது ... .*

ழ. *மாலைத்தனியே ழிபறி 'கவே ணுமென்று
கோலிப்பதிவிரு 'த ெ ாற்ற னே வேலை
அணைத்தருளுங் யா லடியே ' வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ. மாலை - ஸர்வே ஸ்வரனை தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க வே ணுமென்று - ெ காள்ளைகொள்ள வேணுெ ன்று, கோலி - முயன்று, (திரு வரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - வே ல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கை யாலே அடி யேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, து ணிந்து - துணிவையுற்று, துணித்தருளவே ணும் - வெ ட்டிக் களைந்தருளவேணு ' ... *

அவ. (மாலைத்தனியே) இதில் ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங் களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ஸ்ரீ) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ - சுரு. (ச) இரா - நூ - உ.
(உ) தி - மொ - ? - ரு - ங. (ரு) ,, - கஎ.
(ங) தி - மொ - எ - க0 - க0. (சு) ,, - அஅ.
* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. (மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனி ழியிலே வழிபறிக்க ே ணுமென்று உத்யோகித்து. ததநு கு மா த் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்ற னே) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் (க) *தெய் த்துக்கரசு பறிக்குமவர் ஆலிநா் டரசு பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) அடியேன் நான்". எ ்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனுன அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங.) "என்பெய்வினையைக் கி் டிக்கிழங்கொடு தன்னருளொன்னு மொள்வாளுருவி வெ் டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து துணித்தருளவேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போ து. (ச) 'பண்டை ல்வினை பாற்றியருளினுன்' ன்னும்படி பண்ணவேணும் ... . *

தனியன் வ்யாக்யாநம ஸம்பூர்ணம்

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியதிருமொழிக்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தின்

அருமபதவிளக்கம்

அவதாரிகை.

*அபாரகருணாம்ருதஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரம க்ருபையாலே, பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் (க) * மல்லாண்டதிண்டோளனைப் பல்லாண்டுபாடியும், அவனுடைய திருவவதாரம் தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதுக்குமடியான ராமகுணாநுபவம்பண்ணியும், அவை காலாந்தரத்தி லநுபவங்களாகையாலே, (உ) "வடதிசை மதுரை" இத்யாதிப்படியே அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டுவந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்துப் ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும். அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், (ங) *நந்தகோபன் குமரனையே ஆசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களையுணர்த்திக்கொண்டு அவர்களை § அடியொத்திப்போய் (ச) * நப்பின்னை கொங்கைமேல்வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பனையுணர்த்தித் தாம்வந்த காரியத்தை ஆராயச்சொல்லி அவனைப்போற்றித் தம்முடைய மநோரதத்தை விண்ணப்பம்செய்துவிட அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மணப்பாலமுது செய்தவோபாதியாய்க்கலங்கி காமன்காலிலே விழுந்து துவண்டு (ரு) * படாதனபட்டுக், (சு) * கனாக்கண்டு, தரித்துத் திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துத் தூதுவிட்டு, பெரியபெருமாளைக் † கிலாய்த்து பாவபந்தம் தலைநிரம்பித் தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞானம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும் அநுபூதவிஷயமஹிமாவினால் பிறந்ததெளிவும் அகிஞ்சித்கரமாய்க் கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, (எ) "இங்கேபோதக்கண்டீரே" என்று தேடிச்சென்று (அ) "வீதியாரவருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே" என்று காட்சியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப் பெருமாள், இவ்விருவரளவுமன்றியே, முந்துறமுன்னம் (கூ) * வெண்ணெயுண்டவாயனை பெரியபெருமாளிடத்தில் (க0) "என்றுகொலோ கண்குளிரக்*

(க) தி-பல்-க.
(உ) பெரி-திரு-ச-எ-கூ.
(ங) தி-பா-க.
(ச) தி-பா-கசு.
(ரு) தி-வாய்-எ-ரு-உ.
(சு) நா-தி-ரு.
(எ) நா-தி-கச-க.
(அ) நா-தி-கச-ரு.
(கூ) அமல-கூ.
(க0) பெரு-திரு-க-க.

§ அடியொத்தி-அநுஸரித். † கிலாய்த்து-வெறுத்து.

காணுமாளே" என்று § பேரவாகரைபுரண்டு அவ்வளவன்றியே (௧) * அணி யரங்கன் திருமுற்றத் தடியாரளவும் மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திரு மலையில் திர்யக்ஸ்த்தா ரஜங்மங்களை ஆசைப்பட்டு அநந்தரம் அர்ச்சாவ தாரத்துக்கடியான ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அநுபவி த்து அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே யநுபவித்து, அடியிலேபிற ந்த பரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்· திருமழிசைப்பிரான்· கீழ்ச் சொன்னவர்கள்போலே பா(ஃ)வநாமாத்ரத்திலே யநுபவித்தபடியன்றியே அர்ச்சாவதார ்கள்தான் 'பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்' என்று நியமிக் கும்படி தமக்குக் கைபுகுந்தபடியாலே (௨) * தெளிந்தசிந்தையராய் அவ னுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்திருச் சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும்· இவர் தம்மைப்போ லே பல அர்ச்சாஸ்த்தல ்களிலே மண்டியிருக்கையன்றிக்கே (௩) 'மற் றொன்றும்வேண்டா" என்று பெரியபெருமாளையே ஸ்ரோதாவாக்கித் தம் முடைய இன்சொற்களைச்சொல்லி உகப்பித்தும் அவரைப் பள்ளியுணர்த்தி யும் போந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடைய பா(ஃ)வவ்ருத்தியிருந்த வகையையும்· திருப்பாணர்தாம் இ ர்க ளித்தனைபேரிலுங்காட்டில் வை லக்ஷ 'யந்தோற்றப் பெரியபெருமாளாலே விஷயீக்ருதராய் பரப்பறப் பத்துப்பாட்டாலே, விஷ்ணுசித்தர் தொடக்கமானோரோ பாதி மற்றொருவனை யநுகரித்தும், ல ்கி தே தாந்தரங்கள் காலில்விழுந்தும், தூதுவிட் டும், காணமல் தடுமாறியும் ண்டுதெளிந்தும், பரோபதேசம் பண்ணப்போந்த வர்களை நிந்தித்துத் தமக் கெம்பெருமானிரங்காமையைச் சொல்லி (௪) "அம்ம ஓ கொடியவாறே" என்று கிலாய்த்துத், தாமேபோய்ப் பள்ளியுணர்த்தியும் செய்யாதே ஆ பாத (ஃ) சூடம் ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள் திருத்தோளிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொ ண்டுபோகப், பெரியபெருமாள் ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலே கொடுக்கை யாலே அந்தவநுபவத்தைப்பெற்றுத் திருவேங்கடமுடையானையும் பெரிய பெருமாளோடு ஒருசேர்த்தியாக அநுபவித்துக்கொண்டு, (௫) 'மற்றொன் றினைக் காணவே" என்று தலைக்கட்டினதன்மையையும்; இவர்களித்தனை பேரும் ப்ரதமாவதியிலே மண்டினராய் இவர்களித்தனைபேருக்கும் ப்ராப்ய சரமாவதி(ஃ)யாக (௬) * அடியார்க்காட்படுமது உத்தேஸ்யமாகையாலே அவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்'டரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், (௭) * வாய்த்ததிருமந்திரத் தின் மத்திமமாம் பதம்போலவான * கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாலே ப்ரதிபா தித்த ஆழ்வாருடையப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களையருளிச்செய்து (௮) * தென்

§ பேரவா-பெரியஆசை. (௧) பெரு-திரு-௧-௧0. (௨) பெரி-திரு-௪-௫-௭. (௩) தி-மா-தனி. (௫) அமல-௧0. (௬) திருப்பள்ளி-௧0, (௭) உ-ப-ர-௨-௫. (௮) ௧-சி-௧௧.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழி வ்யாக்யாநம

ப்ரவேசம்.

†இவ்வாழ்வாராகிறார் ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொருவ ராயிற்று. ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமை; உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது அநாதிகாலம் விஷய ப்ரவணராய் அதுவே யாத்ரையாய்ப் போருகை. நிழலாவது தான் பகவத்விஷயமிறே. (க) [வாஸுதேவதருச்சாயா வாஸுதேவதருச்சாயா]

குருகூர் நகர்நம்பிக் கன்பரானமையையும் திருவுள்ளம்பற்றி இந்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு அநுகுணமான ஒரு சேர்த்தியாலே இவையித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யாநம் செய்தருளி இவ்வளவன்றியே, இவை யித்தனையாலும் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவ மஸ்ஸுக்களி னர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே தத்ஸ்த்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு த்ருதீய பத ஸ்த்தாநேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருள நினைத்தருளினார்.

இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கைமன்னன், * கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாகவதநிஷ்ட்டையைச் சரமாவதியாயிகபர்யந்தமாகவநுஷ்ட்டித்து (உ) வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு, (ரூ) * நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று-நான்-உற்றது முன்னடியார்க் கடிமை ' என்று வாய்விட்டும் போந்தாரொருவராகையாலே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட வர்களில் விலக்ஷணரிறே என்று இவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேஶ்வரன் இவ்வாழ்வார் பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயாத்வேஷமும் இவரநுபவித்த விஷயங்களினுடைய அல்பீயஸ்வமுமே இவரை மீட்கைக்குப்பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத் தத் தம்முடைய வாசியறிகைக்குப்பற்றாசாகவுமெண்ணி இவரை நிர்ஹேதுககடாக்ஷவிஷயமாக்கித் தன் ஸ்வரூபாதிகளை அறிவிப்பித்தானென்னும் வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸ்வரூபாதிகளையறிகைக்கு அவன் காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், ததர்த்தப்ரதிபாதகதயாவந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையுமருளிச்செய்வதாகத் தாமிவருடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவ்வாழ்வாராகிறார்) இத்யாதியாலே. 'ஶ்ரிய:பதியாய்'' என்று துடங்கி ''விஜாதீயனான நம்மால்முடியாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம், என்று ஆழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தான்'' என்றிவ்வளவு முபந்யஸித்துப், பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிறார்) என்று துடங்கி அநுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். (ச) 'ஸர்வத்ராஸௌ - வஸதி ஸர்வத்ராஸௌ - வஸதி'' என்கிற நிருக்தியை உட்

(க) (உ) தி-மொ-தனி- (ரூ) தி-மொ-அ-கo-ரூ. (ச)

†பார்த்த பார்த்த விடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. †எங்கு மொக்க நிழல்செய்த இந்நிழலிலல்லது புறம்போதாங்க நிழலின்றிக்கே யிருக்கை. [నాతిశీతా నఘర్మదా நாதிசீதா நகர்மதா] அற வவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யாதிருக்கை. [నరకాఙ్గారశమనీ நரகாங்காரசமநீ] †தானே யேறிட்டுக்கொண்ட நரகமாகிற பெருநெருப்பையும் அவிக்க வற்று. [సాకిమర్థంన సేవ్యతే ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] ப்ராப்த மன்றென்ன வொண்ணாது தங்கநிவர்த்தக மன்றென்ன வொண்ணாது; † 'வயிறு நோவாநின்றது சுவி' என்பாரைப்போலே †அநிச்சை சொல்லிக் கை வாங்கு மித்தனையிறே யுள்ளது †அர்த்தத்தில் மாறுட்டமில்லை; ப்ரதிபத்தியில் மாறுட்டமேயுள்ளது. இந்நிழலிலே யிருந்துவைத்து ஒதுங்கிற்றிலேன்" என்பானைச் செய்யலாவ தில்

கொண்டருளிச்செய்கிறார், (பார்த்த) இத்யாதி. (க) 'సమస్తంచ అత్ర-వసతి ஸமஸ்தஞ்ச - அத்ர - வஸதி" என்றதைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார், (எங்கு மொக்க) இத்யாதி. (உ) ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః- ஏதேவை நிரயாஸ்தாத ஸ்த், ாநஸ்யபரமாத்மநः" என்கிறபடியே, ஸாம்ஸாரிகலோக மெல்லாம் நரகதுக்க ஸமமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுதானும் சேதநகர் மாத்ரமாய்வருமதாகையாலே அவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தானே) இத்யாதி. கேவலநரகமாகில் அதுக்குப் ப்ராயச்சித்தாதிக்ரியை சாமகமா யிருக்குமே. (ங) * வாஸுதேவதருச்சாயையைச் சொல்லவேண்டாவிறே. இனி ஸேவியாதிருக்கைக்கு நிமித்தந்தானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (வயிறு) இத்யாதி. சிறுபிள்ளைகள், விளையாட்டில் பராக்காலே "உன்னை வா" என்றழைத்தால், "எனக்கு வயிறுநோகிறது, வேண்டா" என்று பரியா நிற்கச்செய்தேயும் சொல்லுவர்கள்; அதுக்குமேலே மாதாபிதாக்கள் நிர்ப் பந்தித்தழைக்கப்புக்கால் "நங்களே சுவியுங்கோள் - அதாவது - வையுங் கோள், நான் ஸர்வாத்மநா உண்ண வருகிறதில்லை" என்று அஸௌக்யம் வஹிக்குமாபோலே ஈச்வரன் ஸர்வத்ர இருந்து ஹிதம்செய்யவந்தாலும் விஷயப்ராவண்யத்தாலே நிஷேதிப்பர்களென்றுகருத்து. (அநிச்சைசொல்லி) வேண்டாமையைச்சொல்லி என்கை. இந்தஸ்லோகத்துக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ஈடுபாடுதோற்ற ஒரு தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அர்த்தத்தில்) இத் யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே. ஆக, இவ்வாழ்வாரும் பகவத்ப்ரவணராகன்றிக்கே விஷயப்ரவணராயிருந்தாரென்று பூர்வவ்ருத்தம்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படி யிருக்குமிவரை ஈச்வரன் திருத்தின ப்ரகாரமென்னென்ன; அத்தை

லையே. † இவர் கண்ணால் கா ' கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியா திருக்கிறாராகில் நம்மையும் அ 'விஷயங்களோபாதி இவர்கண்ணுக் கிலக்காக்கினால் விரும்பாதொழியாரிறே என்றுபார்த்து உகந்தரு ளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி இ ரை விஷயீகரித்துத் தன்படிகளை அடையக் காட்டிக்கொடுத்துத் தன்னாலல்லது செல் லாதபடிபண்ணி இவரை அநுபவிப்பித்து இ 'கேயிருந்தே பரம பதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி அத்தேசப்ராப்தியையுமிவர்க் குப் பண்ணிக்கொடுத்தானென் 'றது † இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவ ற்றாலும்.

†இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவரை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும் அநாதிகாலம் பண்ணின பாபா ம்சத்தை நம்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்' என்றுபார்த்து இவர் விஷயங்களின் ாசியறிந்து தன்னை யறிகைக்குக் †கிழிச்சீரை யோடே தநத்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாகத் தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அடங்க க்காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டநுபவித்து அயோக்யனான வெ ன்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்' என்று க்ருதஜ்ஞ ராகையாலே ஒருகால் சொன்னதை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப் பிடுகிறார்.†பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடு நேர் செய்யலா தொன்றி ல்லை செய்யவேண்டுவது மொன்றில்லை' பண்ணின உபகாரத் துக்குக் க்ருதஜ்ஞராமித்தனையே வேண்டுவது, அசித்வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற. ... ... *

அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணமும்காட்டுகிறார், (இவர்கண்ணால்) இத்யாதி. (இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலும்) என்றது - ஆறுப்ரபந்தங்க ளாலு மென்றபடி. அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈஶ்வரன் இவற்றைக்காட்டித் திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.

இவரைத்திருத்துகைக்கு நிமித்தத்தையும், முதல் திருமொழியின் தாத் பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார், (இவர்பக்கல்) இத்யாதி. (லாகவம்) என்றது- அல்பாஸ்த்திரத்வாதிகள். (கிழிச்சீரை) த்ரவ்யமிருந்த புடைவை. க்ருதஜ்ஞ ரானால் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணாதே கூப்பிடுவானேனென்னென்; அருளிச் செய்கிறார். (பகவத்) இத்யாதி.... ... ... *

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளைய ர் தம்மோ
ட ர்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினே னோடி உய்வதோர் பொருளா
லுணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன்நாடி நான்கண்டு கொண்டே ன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (க)

பதம்.	உரை.
பெருந்துயர்	மிகுந்த துன்பத்துக்குக்கொள்கலமாய்
இடும்பையில்	துன்பங்களுக்கெல்லா ஹேதுவான சரீரத்திலே
பிறந்து	உண்டாய்
கூடினேன்	சரீரமென்றும் ஆத்மாவென்றும் பகுத்தறியக் கூடாதபடி ஒன்றாய்ப்பொருந்தினேன்.
கூடி	இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தியிருந்து
இளையவர்	யுவதிகளான த்ரீகள்
தரும்	கொடுக்கிற [யே
கலவியே	ஸம்ஸ்லேஷத்தை
கருதி	நினைத்து
அவர் தம்மோடு	அவர்கள்போன அடிவழியே
ஓடினேன்	பின்தொடர்ந்து ஓடினேன்;
ஓடி	இப்படி ஓரிடத்திலும் கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக் கொண்டோடி
மனத்தால்	விஷயங்களிலே சென்ற சிந்தையாலே

பதம்.	உரை.
ருந்தினேன்	துக்கத்தை அநுபவித்தேன். பின்பு
வாடினேன்	(கொள் கொம்பில்லாக் கொடிபோலே) வாடிப்போந்தேன்.
வாடி	வாட்டத்தையுடையனாயிருந்து
உய்வது	உஜ்ஜீவநத்துக் குடலான
ஓர்பொருளால்	ஒரு நல்ல அர்த்தத்தாலே-(ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே)
உணர்வு எனும்	ஜ்ஞாநமாகிற
பெரும்	பெரிய
பதம்	ஸ்த்தாநத்தை [து
தெரிந்து	இருந்தபடியே அறிந்
நாடினேன்	'பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் தீது" என்று ஆராய்ந்தேன்;
நாடி	ஆராய்ந்து
நான்	திருநாமம் சொல்லுகைக்கு யோக்யதையில்லாத நான்
நாராயணா என்னும்	நாராயணா என்கிற
நாமம்	திருநாமத்தை
கண்டு கொண்டேன்	காணப்பெற்றேன். ()

வ்யா. -†முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேச்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவநந்தரம் தாம்பெற்ற பேறறியாதே (க) ' இங்ஙின்றநீர்மை இனியாமுறாமை" என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாற்போலே இவரும் பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாம்கீழ்நின்ற நிலையையெல்லாம் அநுஸந்தித்து †(வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடினேன்) † கொம்பை இழந்ததளிர்போலே; † ஆச்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே. இன்னும் நோக்குவோம் என்னில்' நோக்குகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்கை. (உ)† अनन्याराघवेणाहम् அநந்யாராகவே ணாஹம்' என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு "வாடினேன்" என்னத் தட்டில்லை யிறே (ங);[यश्च रामं न पश्येत्तु-யச்ச ராமம் நபச்யேத்து.] रामम् ராமம்" என்றது கண்ணுக்குவருத்த விஷயத்தை காணாதிருக்கிறான் யாவனொருவன். †[यः யః] †எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகவுமாம். [तु து.] †இது தப்பினாலும். †தப்பாதது தப்பினால் வருமது இவ்வளவன்று என்கைக்காக விசேஷிக்கிறது.

அரு. முதற்பாட்டு (வாடினேன்) இத்யாதி. தம்மை அவன் கடாக்ஷித்தால் அவனை யநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கிப், பூர்வ வ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. (வாடினேனென்கிறார்) என்றது - பூர்வவ்ருத்தத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னாதே 'வாடினேன்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கொம்பை) இத்யாதி. (ஆச்ரயத்துக்கு)-அத்ம ஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. (ச) வாடிவாடுமிவ்வாணுதல்" என்கிறபடியே, பிராட்டி விஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிப்போது சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அநந்யா) இத்யாதி. தாய்மார் "வாடிவாடும்" என்று சொன்னார்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லித் தம்மைத்தாமே நிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடுமோவென்ன' த்ருஷ்டாந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார், (யச்சராமம்) என்றுதொடங்கி, (வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே) என்னுமளவும். 'யம்" என்று மேலெடுத்த ப்ரதீகத்தை, (விஷயத்தை) என்ற வநந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. ப்ராதாந்யே ச (ங) காரமென்றருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனு முயர்ந்தவன்) இத்யாதி. (இது) என்றது-தன்னுடைய ஸேவையென்கை. (தப்பாதது) - பெருமாளுடைய கடாக்ஷம். "ராமஞ்ச" என்றந்வயித்து அதிகிக்ரு

[யஞ்ச ராமோ நபஶ்யதி] †எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [யம்] எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. †எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர் கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். (க) †"யாருமோர் நிலைமைய னென வறிவரிய வெம்பெருமான் யாருமோர் நிலைமையனென வறிவெளிய வெம்பெருமான்" ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும். ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுகுந்திருக்கும். *எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகிலும் பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணானாகில் அவன் பெரியனல்லன்; எத்தனையேனும் சிறியனானவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார்வை தப்புகிறான் யாவனொருவன் அவன் அவஸ்துக்களோடு மெண்ணப்படான் எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும் எல்லாரும் நிந்தித்து "சீ சீ" என்னப்படும். இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள் தொடக்கமானார் நால்வரிருவரோ வென்னில்; [நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே - நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே] [லோகே நிந்திதः லோகே நிந்திதः] இவனை நிந்திக்கைக்குரிய ரல்லாதாரில்லை. *விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமா யிருக்கச்செய்தே, தான் "நல்லது செய்கிறோம் என்றிருக்குமிறே அப்படி தான் "நல்லது செய்கிறோம்" என்றிருக்குமோ வென்னில் [ஸ்வாத்மாப்யேநம்விகர்ஹதே - ஸ்வாத்மாப்யேநம்விகர்ஹதே] தானும் தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளும். † திருக்கைத்தல மிழந்தவன் 'இற்றைப் புறப்பாடு காணப்பெறாத நாம் கர்ப்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில் முடிந்து பிழைக்கலாயிற்று" என்றிருக்குமிறே; ஒருநாளைப் புறப்பாடிழந்தார் வார்த்தை யிதுவானால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு 'வாடினேன்' என்றல்லது வார்த்தை யில்லை யிறே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான் எவ்வவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிறவார்த்தை? விஷய ப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை யநுபவித்துக்களி

ஷ்ட்டனையும் கடாக்ஷிக்குமவரென்கிற ப்ராதார்யத்தை விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும் சிறியாரும்) இத்யாதி. "யம்" என்றது நிக்ருஷ்டவிஷயமாவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி. உத்க்ருஷ்டரைக் கடாக்ஷியாமல் நிக்ருஷ்டரைக் கடாக்ஷிப்பரென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (யாரும்) இத்யாதி. பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, "நிந்திதः" இத்யாதிக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி வாக்யஷட்கத்தாலே. மேலுக்கவதாரிகை, (விஷய) இத்யாதி. ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தமைக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்டாந்தம், (திருக்கைத்தலம்) இத்யாதி.

துப் போருகையாலே வாட்டமில்லை. பகவத்விஷயத்தில் † கைவைத்தபின்பு தானே வாட்டமில்லை. ஸ்வரூப ஜ்ஞாநம்பிறந்து பூர்வ வ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. † ப்ராப்திஸமயத்திலிறே பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, (க) 'நோபஜநம் ஸ்மரந்' என்னு‡மளவில் வந்ததில்லையிறே. † ஜ்ஞாநலாபவேளையாகையாலே பூர்வவ்ருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம் போலேயிறே தோற்றுகிறது.

†(வாடி) என்கிற இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் †பொருள்பெற்றுக் கிடக்கிறது. † அநாதிகாலம் இவ்விழவு பரவ்ருத்தமாய்ப் போந்ததென்றும் மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது; †விஷயப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் அநுதாபம் பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகாலமிதுவே யாத்ரையாய்ப் போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்த தோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது. மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில் (வருந்தினேன் மனத்தால்) மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப் போந்தேன். †இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை யநுபவிக்கக்கோலி அவற்றை

(கைவைத்த) - இஶ்ஶரீரத்தோடே பகவதநுபவம் பண்ண. (வாட்டமில்லை) என்றவநந்தரம் எங்கே என்னில் என்னுமாக்ஷேபம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் பூர்வவ்ருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ராப்தி) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. வாடினேன் - விஷயப்ராவண்யத்தாலே கெட்டேனென்னுமது இவ்வாழ்வார்க்குச்சேராது, விஷயபரராயிருந்தபோது களிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னக்கூடாமையாலே; இப்போது விஷயபரதையில்லாமையால் ஸாம்ப்ரதம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என்னும் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந) இத்யாதி. முன்புற்றவிஷய ஸங்கம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

"வாடினேன், வருந்தினேன்" என்னுமளவும் பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்கவும் "வாடி" என்ற வ்யபந்தமான புநருக்தக்கு ப்ரயோஜநம் காட்டுகிறார், (வாடி) இத்யாதி. இத்தால் - கீழ் "வாடினேன்" என்றதுக்குச் சிரகாலஸம்பந்தமும், மேலேவருகிறதுக்கு அத்யந்தஸாந்நித்தமும் தோற்றுவிக்கையாலே, அதுக்கு ப்ரயோஜந முண்டென்றதாயிற்று. (பொருள்) - ப்ரயோஜநம். சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸந்நிஹிதமாக ஓரநர்த்த முண்டென்னு மத்தையு முபபாதிக்கிறார், (அநாதி) இத்யாதி. கீழ்வாக்ய விவரணம், (விஷய) இத்யாதி. சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுஹேதுக்களைக்காட்டா நின்றுகொண்டு, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இந்த்ரியங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றி லநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமையாலும் மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப் போந்தேன்' ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் கந்தமான மநஸ்ஸை †ப்ரத்யகர்த்த ப்ரவணமாக்க மாட்டாமையாலே மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்று பேற்று - சப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணனாய்த் திருவடிகளை யொருநாளும் நினைக்கப் பெற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துயரிடும்பையிற் பிறந்து) †விஷயங்களிலே ருசியைப்பிறப்பித்து வாஸனையை யுண்டாக்கி ராகத்வேஷங்களையிருத்து †இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பஹேதுவாகவந்து பிறந்தேன். துயரென்று துக்கம்' இடும்பை யென்றும் துக்கம்' இத்தால் சரீரந்தான் துக்காயதநமுமாய் துக்கஹேதுவுமா யிருக்குமென்கை. துக்காயதநமுமாய் மேலே அநேக துக்கங்களை விளைக்கவும் வற்றாயிருக்கை.

†' பெருந்துயரிடும்பையிற் பிறந்து கூடி வாடினேன் " என்றே முதலிலே 'வாடினேன்' என்பானென் னென்னில்' †கர்ம ஸம்பந்தம் அநாதியாய்' அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித்யமா யிருக்கையாலே நடுவே யொன்றைப் பிடித்துச் சொல்லுகிறார். (பிறந்து) ஜந்ம மரணங்களில்லாத ஆத்மா "செத்தான் பிறந்தான்' என்று வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத்மாவை "𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம்' என்ன

ப்ரத்யகர்த்தமென்றது - ஜீவேஶ்வரதத்வங்களை. சரீரத்தை "பெரிதானதுயர்" என்றும் "இடும்பை' என்றும் இப்படி லக்ஷணயாவருளிச் செய்ததுக்குத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. இதில்-சரீரத்தில்.

அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, முந்துற "பெருந்துயர் இடும்பையில்பிறந்து கூடினேன், கூடி இளையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடினேன், ஓடி மனத்தால் - வருந்தினேன் வருந்தி வாடினேன், வாடி உய்வதோர் பொருளால் - நாடினேன் நாடி நான் நாராயணனென்னும் நாமம் - கண்டுகொண்டேன்' என்றந்வயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்தபடியே அந்வயித்து அர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார், (பெருந்துயர்) இத்யாதி. "கூடி" என்றது - கீழ்ப்பதங்களையும் மேல்பதங்களையும் அர்த்த ஸ்வபாவத்துக் கநுகுணமாக எடுக்கவேண்டும் பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப் பரிஹரிக்கிறார், (கர்ம) இத்யாதி. இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து. கீழ்ப்பட்டப்ரமாதங்களை அநுஸந்திக்குமவர்க்கு சரீரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹதோ நித்யங்களாகையாலே, ஒன்றையிட்டுக் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறாரென்ற கருத்து. "கூடினேன்' என்றதுக்கு ஒரு காலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார்,

லாம் படியானபடி. (கூடினேன்) †அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தா ப்ரயுக்த மென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்கையா லே †இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று ஔபாதிகம் வந் தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. †ரா புத்ரன் வழிபோ ரகிறக டர்கையிலே யகப்பட்டாற்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. †அய பிண்டத்தை அக்நியினருகே வை த்தால் அக்நி பரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித் தாதல் ரஸனையாலே யாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத் தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதா னென்னலாமா போலே இவ் ரத்மாவும் அசித் ம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித் ல்பமானபடி †பரமாணுப்பற்று சிவப்பு மாறினுலும் வாஸ னையாலே சுடும்

(கூடி) "சரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீர விஶ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவே ண்டும்படியானபடி. †கூடிஎன்கையாலே அநாதிகாலம் இத்தோடே

(அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான்) இத்யாதி. சிலநாள் பிரிந்தவற்றுக் கன்றோ கூடுகை யென்னலாவது ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாபோலே யிருந்தால் இஶ்ஶப்தம் ப்ரயோகிக்கப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) இத்யாதி. பின்பொருநாள்வரையிலே கழிய காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்த விவர் கூடினேன்' என்னலாமே என்று கருத்து. "வந்தேறி' என்னுமத்தை த்ருஷ்டா தமுகேந விவரிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன்) இத்யாதி. இப்படி ஔபா தி மாறில் 'தேவோஹம்' என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக் கூடுமோ வெ ன; அருளிச்செய்கிறார், (அய பிண்ட) இத்யாதி. வாஸனையாலேயாதல் சிரகால ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி. வாஸனையாலே "அதுதான்', என்னலாம்படி யென்னுமதெங்கே யென்ன அருளிச்செய்கிறார், (பரமாணு) இத்யாதி.

'கூடினேன்" என்றதுக்கு "ದೇವೋಹಂ தேவோஹம்" என்று தாதா த்ம்ய ப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, அதுக் குச் சரீரவிஶ்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, அநுபாஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (சரீர) இத் யாதி. சரீரவிஶ்லேஷ மஸஹ்யமாவதெப்போதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. முந்தின தாத்பர்யத்திலே அநுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோ ஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார், (கூடியென்கையாலே) இத்யாதி. இரண்டாம் தாத்பர்யத்திலே ப்ரயோஜநம் - சரீரவிஶ்லேஷ மஸஹ்யமான மாத்ரமன்றி க்கே ஸ்த்திதிஹேதுவானவன் எகயத்நம் பண்ணும்படிகூடி மேலுமநர்த்தம் விளைத்துக்கொண்டமையை ஸூசிப்பிக்கைகயென்று கண்டுகொள்வது

பொருந்திப்போந்தமையும் இதுக்குமேலே ஓரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானென்னென்னில் · (இளையவர் தம்மோடவர்தரும் கலவியே கருதியோடினேன்) (இளையவர்) சப்தாதி விஷய ப்ராவண்யம் அநர்த்தம்" என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பகவத்விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே § மூளவுமொட்டாதே பருவத்தையிட்டுப் † பகட்டித்துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) (க) † [illegible] சாயா ஸத்வமநுகச்சேத்" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே· †நல்லதொரு பூமாலைகண்டால் தன் தலையிலே வைத்தல் தன்னையொருவனுக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே அவர்கள் போன வடிவழியேபோயித்தனை. (௨) யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி-யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தரும்கலவி)†கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து இனியிவன்கைப்பட்டான்" என்றறிந்தால் தங்களைக்கொண்டு எழுவாங்கியிருப்பர்கள். (கலவியேகருதி) அநுபவித்து என்பது அநுபாவ்யந்தானுண்டாகிலிறே இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. †மநோரதந்தான் மாறுதிறே அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே †அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறே யடுப்பது, அவர்கள் இருப்க்கவிருக்க "நன்மையுண்டு" என்று மேன்மேலென மநோரதம் செல்லாநிற்குமாயிற்று, †அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே. ஒருவிஷயத்திலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே; அதைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றும் காணுவிட்டால் பின்னையுமவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே. (ஓடினேன்) †விஷயங்கள் தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்தாழப்பண்ணவல்லதொரு

(பகட்டி) - அஜ்ஞாநத்தை விளைத்து. "தம்" என்றத்தாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (சாயா) இத்யாதி. விவரணம், (நல்லது) இத்யாதி. ப்ரமாணுர்த்தாகதநமேகந பரிஹரிக்கிறார், (யேந) இத்யாதி. "கலவியே கருதி" என்னலாயிருக்க, "அவர்தரும்" என்று விசேஷித்தவருடைய ஹார்த்தபாவம், (கிட்டின) இத்யாதி. ஜளல்ப்யம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து. "கலவியே கருதி" என்ற வதாரத்தாலே - வேறொன்றைக்கருதுகை தோற்றுகையாலே யருளிச்செய்கிறார், (மநோரதம்) இத்யாதி. ஹேத்வந்தரம், (அநுபவிக்க) இத்யாதி. இருப்க்கைக்கு ஹேது, (அதுக்கடியான) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (ஒருவிஷயத்தில்) இத்யாதி. போமினன் என்னுதே "ஓடினேன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார், (விஷயங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. ஒருவிஷயத்தை

விஷயந்தானில்லையிறே· போகோபகரணம் கொடுப்புக்கு ஸ்நாநத்துக்கிடாகப் புறப்படும் விஷயமிறே. †இவற்றின் தோஷத்தைத் தானுமறிந்து அத்தை மறைக்கைக்கிடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானுமநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷ மகிஞ்சித்கரமாகிறவிஷயமிறே. †இவற்றினுடைய தோஷந்தான் சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலே காணலாம்படி யிருக்கச்செய்தே கண்டு மீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே. § †விஷயப்ராவண்யமாவது பாம்புபடத்தை விரித்துக்கொண்டுநின்றால் அது அள்ளிக்கொள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்நிழலிலே யொதுங்கத்தேடுமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே. † உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தவன் பிபாஸையும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும் குடித்துப்பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. துக்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறுனித்தனையிறே. (க) 'ஸுகபாலவக்ஷண-ஸுகபாவைசலக்ஷணு' என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம். (ஓடி) †முன்பெல்லாமிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மையுண்டாயிற்றென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி "ரக்ஷிப்போம்" என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர்பொருளால்) †விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே 'இனி இவன்தானாக மீளமாட்டான்" என்று அதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே †உஜ்ஜீவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்ல அர்

யநுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (இவற்றின்) இத்யாதி. வ்யாக்யாதாவினுடையபோடு, (இவற்றினுடைய) இத்யாதி. த்ருஷ்டதோஷமன்றிக்கே மேலு மநர்த்தகரமென்கிறார், (விஷய) இத்யாதி. இப்படி தோஷபூயிஷ்டமானதில இவன் ப்ரமிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (உயிர்க்கழு) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. "ஓடி" என்கிற அநுவாதத்தாலே - கீழ் "ஓடினேன்" என்றவிடத்தில் யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க ஒண்ணாதபடியோடு கையை ஸூசிப்பிக்கை அதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய்விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் அவன் க்ருபைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (முன்பெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (உஜ்ஜீவந)

த்தத்தாலே, நல்ல அர்த்தமென்கிறது பகவத்க்ருபையை, கௌர த்தாலே ' உய்வதோர்பொருள் " என்று மறைத்துச்சொல்லுகிறார் · நாலாம்பாட்டிலே ஆழியானருளே ' என்று புதுதன்னைத் தெரிய அருளிச்செய்வர். †நம்மாழ்வார், அளவு போகப்பொருமை நடுவே மயர்வறமதிநலமருளினன் என்றாரிறே. (௧) ' நானே நாநாவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தே ' " என்றும் (௨) † பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப் படிப்பாயோ ' என்றும் நானே விநாசத்துக் கீடான பரிகரம்தேடிக்கொள்ள எனக்கு உஜ்ஜீவிக்கலா தொரு உபாயமு ண்டாயிற்று (௩)† *அஸங்கேவ ஏனமெ ன்னை (௩) సనమేనమ్ ஸந்தமேநம் " என்னப்பண்ணிற்றொரு நல்ல அர்த்தமுண்டாயிற்று. (உணர்வெனும் பெருப்பதம்) (௪) †[విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తమ్ விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்]†கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளம் கோத்தாற்போலே. (பெரும்பதம்) அவன்றான் வேண்டா தத்விஷய ஜ்ஞாநமேயமை யும் " என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) †விஷயங்கள்

இத்யாதி. நாலாம்பாட்டிலே அருளைச்சொன்னால் முதற்பாட்டிலும் அதுவே யாகவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. இத் தால் - ஏ கண்டராகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. "பல நகாட்டி" என்னுமதில் த்ருஷ்ட்டியின்றிக்கே, 'பாவியேனை" என்ற திலே நோக்கா வருளிச்செய்கிறார் (பாவியேனை) இத்யாதி. இத்தால் - உய்வது" என்னும் அம்சத்துக்குக் கருத்து சொல்லிற்றாயிற்று. "ஓர்" என்ற துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அஸங்கேவ) இத்யாதி. உணர்வாகிற பெரிய பதம் - ஸ்த்தாநம் என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தைப் பதமாகச்சொன்னாருண் டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (விஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. స్థానమార్జితమ్ ஸ்த்தாநமார்ஜிதம் ' எ ன்றதிலேநோக்கு. విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తం యదిదంస్థాన మార్జితమ్ । జన్మాన్తరేపిమేదేవ మాభూత్తస్యపరిక్షయః -விஜ்ஞாநம்யதிதம்ப்ராப்தம் யதிதம்ஸ்த்த நமார்ஜிதம் ஜந்மாந்தரேபிமேதேவ மாபூத்தஸ்யபரிக்ஷய:" అస్యార్థః యత్ - వేదాన్తప్రసిద్ధమ్ విజ్ఞానమ్ ప్రాప్తమ్ అయత్నలబ్ధమ్, ఇదమేవార్జితమ్ సంపాదయితుమాశాసితమ్ స్థానంయత్ తస్యజన్మాన్తరేపి పరిక్షయో మాభూదితి. அஸ்யார்த்த - யத் - வேதாந்தப்ரஸித்தம், விஜ்ஞாநம், ப்ராப்தம் - அயத்நலப்தம், இதமேவார்ஜிதம்-ஸம்பாதயிதுமாசாஸிதம், ஸ்த்தாநம்யத், தஸ்யஜந் மாந்தரேபி பரிக்ஷயோமாபூதிதி. ப்ராப்தம் - தானேவந்ததென்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (கிடக்கை) இத்யாதி. "திரிந்து" என்ற துக்கு - மீண்டு என்று அர்த்தமாய், ஹேதுபூர்வகமருளிச்செய்கிறார், (விஷ யங்கள்) இத்யாதி. இந்தபாடத்திலே 'ஓடி - திரிந்து" என்றந்வயிப்பக.

தான் ஸாவதிபாகையாலே அவற்றிலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லா மை முட்டிமீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடமாகில் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியேதெரிந்தது. ஆகையாலே முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடி னேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே நாம் கீழ் பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதெ ?" எ னுமாராய்ச்சி பிறந்தது

(நாடி) †இதரவிஷயங்களைப் பெறவே ணும் ன்று புத்திபூர் மே ப்ரவர்த்தித்தாலும் அநர்த்தா ஹமாமத்தனைபோக்கிப் பலிப்ப தொ ன்றில்லை· பக த்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல (ஃபல) வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) †' ஓடினேன்" என்றநான். ராவண பவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில்தின்று வளர்ந்த ன் ஒருமுழுக் கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளானாற்போலே † வே ல்வெட்டி நம்பியார் பிள்ளைகிழக்கேழுமுக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக் ச் செய்தே ஒரு † திருக்கார்த்திகையிலே புறம்பே சிலரைக்கேட் டால் † எளியன்' என்றிருப்பர்கள் இதுபரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை· இத்தைச் சொல்லி ரக் ாட்டவே ணும்" என்று ஓராள்கொடுத்து வரக்காட்டினார்· அது என்னென்புதென்னில்· பெருமாள் டலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதி நியமோபேதராய்க்கொ ண்டு சரணம்புக்கார் இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹா யாந்தரஸாபேக்ஷமோ?" என்றுவரக்காட்ட· "அந்த உபாயத்து க்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணி னவருடைய ஸ்வபாவத்தாலேவந்தது, ராக்ஷஸஜாதீயராவார் தண் ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அ ர்களிலே யொருவனான ஸ்ரீவிபீ

(அவன்மூன் மீளமாட்டான்) என்று கீழேயருளிச்செய்தது - 'தெரிந்து' என்றபாடத்தைப் பற்றவென்று கண்டுகொள்வது.

"நாடி" என்ற அநுபாஷணத்துக்கும் - கீழே 'நாடினேன் என்றதுக் குக் கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தியான வளவன்றிக்கே புத்திபூர் வகமாக ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லாமையை நன்றாக விசாரித் தமைதோற்றவும், கண்டுகொண்டேன்" என்னு மதுக்குஹேது ாகவும் தா த்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதர) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. "கண்டு கொண்டேன்" என்ற உத்தமனாலே தோற்றுகிறதவும், 'நான்" ன்றதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேன்) இத்யாதி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்தி லிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்திதேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி) இத்யாதி. (திருக்கார்த்திகை) - ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். (எளியனென்றிருப்பர்கள்)-லகு (லகு) கரிப்பர்கள்.

மூ. ஆவியே யமுதே யெனநினைந் துருகி
யவரவர் பணைமுலை துணையாப்
பாவியே னுணரா தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசே ரன்னம் துணையொடும் புணரும்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுது, என்
நாவினா லுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆவியே	என்ப்ராணனே!	என	என்று இப்படி அநேகங்களைச்சொல்லி
அமுதே	எனக்கு அம்ருதம் போலே போக்யமானவனே.	நினைந்து	அவர்கள்தரும் சிற்றின்பத்தைநினைத்து

ஷணாழ்வானிறே (க) ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம் ராகவோராஜாசரணம்கந்துமர்ஹதி என்று இவர்க்கு உடம்பேதகித்தான், அவன்பக்கல் நியதிகண்டிலோம் இவர்பக்கலிலே நியதி கண்டோம்". இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்றால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா நின்றநிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை; ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) தநமிழந்தவனுக்கு தநலாபம்போலே யிருக்கையாலும் ஸ்வயப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான்கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன்தானே கண்டாற்போலேயிருக்கை. (நாராயணா) ப்ரணவமாதல் நமஸ்ஸாதல் சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, † திருவிடையாட்டத்திலே பிழியவமையும், பல (ஃல) பர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும்நாமம்) "என்னும்" என்கிறது, பலகால் ஆதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்யபரமான நாராயணநுவாகப்ரஸித்தி. நாமம் என்கையாலே இருந்தபடியே உத்தேஶ்யம், இச்சை பிறந்தபோதே காலம் சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரி என்கிறது. 'திருமந்த்ரம் சொல்லும்போது ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ வேண்டாவோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "வேண்டா" என்றருளிச்செய்தார். 'கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவேயொரு ஏவர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ? இந்நன்மையெல்லாமுண்டாக்கப்புகுகிறது, ஸ்வயோக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ?' என்றருளிச்செய்தார்

உருகி	நீர்ப்பண்டம் போலே கரைந்து [ய	துணையொடும்	தன்பேடையோடு
அவர்	அவ்வவஸ்த்ரீகளுடை	புரும்	ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கு மதுவாய்
பணை	பெருத்த	புனல்	ஜலத்தால்
முலை	ஸ்தநங்களை [டு	சூழ்	சூழப்பட்டிருப்பதான
துணையா	ரக்ஷகமாகக்கொண்	குடந்தை	திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரை
பாவியேன்	பாபியானநான்	தொழுது	ஸேவித்து
உணராது	'ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகன்' என்றுஅறியமாட்டா	நான்	விஷயப்ரவணனாயிருந்த நான் [க
எத்தனைபகலும்	காலமெல்லாம் [தே	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
நாள்களும்	திநங்களெல்லாம்	நாராயணா என்னும் நாமம்	நாராயணா என்னும் திருநாமத்தை
பழுதுபோய் ஒழிந்தன	வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்துபோயின	என்நாவினால்	என்னுடையநாவாலே
தூவி	சிறகினால்	கண்டுகொண்டேன்	புகழ்ந்து காணப்பெற்றேன். (உ)
சேர்	அநுரூபமான		
அன்னம்	ஹம்ஸமானது		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் "பகவத்தத்வமென்றொன்றுண்டு" என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப்போருகையாலே வாடினேன்" என்றும் இளையவர் கலவியேகருதி யோடினேன்' என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லி நின்றது அதிலநுபவித்தவை களையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்றென்றும் சொல்லி இப்படி †போனகாலமும் வ்யர்த்த மாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

(ஆவியேயமுதே) (க) †' ஆவியேயமுதே யலைகடல் கடைந்தவப்பனே' என்றும் (உ) ஆவியேயமுதே யென்னையாளுடைத் தூவி யம் புள்ளுடை யாய்" என்றும் பகவத் விஷயத்திலே சொல்லக்கடவ வார்த்தையையாயிற்று இங்கேசொல்லிற்று. வகுத்தவிஷயத்திலே சொல்லக்கடவவார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன். † தா(ர)கத்வமும் கண்ணழிவற்று போக்யதையும் கண்ணழிவற்றிருப்பது பகவதிவிஷயமேயிறே; தாரகமன்றிக்கே பாதகமுமாய், போக்யதை யின்றிக்கே† பீபத்ஸமுமாயிருக்கிற விஷயங்களிலே

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியே) இத்யாதி. (போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடி) என்றதுக்கு (ங) "சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மாலென்றநாளெந்நாளும் நாளாகும்" என்கிறபடியே போனகாலத்தையும் நல்லநாளாக்கும்; பாட்டின் நுனியிலே தாத்பர்யத்தை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

விஷயாநுபவத்தின் வகைகளைச்சொல்லுகிறவர் "ஆவியேயமுதே" என்று இவ்வகைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. தாத்பர்யாந்தரம், (தாரகத்வம்) இத்யாதி. (பீபத்ஸமுமாய்) என்றது-லோப

யாயிற்று வார்த்தைசொல்லிப்போந்தது. (க) † 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌮𑍍 த்வம் ஜீவிதம்த்வமஸிமேஹ்ருதயம் மதீயம்' என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (எனநினைந்து) † இப்புடைகளில் நினைப்பது அநேகத்தையிறே" என்றாயிற்று ஜீயர் அருளிச்செய்தது. †பிள்ளை இங்ஙன் நினைந்து வாய்விடமாட்டாதே (உ) 'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்லலாமோ" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய † 'நீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்' என்றருளிச்செய்தார்.

(எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து நீர்ப்பண்டம் போலே மயங்கிக்கிடப்பர். எத்தனை விஷயங்களிலே இப்படி கால் தாழ்ந்து போந்ததென்னில் (அவரவர்) காலம் அநாதி ஆத்மா நித்யன் பரிக்ரஹித்த சரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை அவ்வோ சரீரங்கள்தோறும் விஷயங்களுக்கும் எண்ணில்லை அவ்விஷயங்கள்தோறும் கால்தாழ்ந்திறேபோந்தது ஆகையாலே (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பனிமுலை) ஒருத்தன் நோவுபட்டான் என்றால், பிறபாடராளேனும் உதவப்பெற்றிலோம்" (ங) 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾 ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா' (ச) 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌮𑍍" நத்யஜேயம்" என்னுமவனன்றே இளிம்பனாயிருந்தானகப்பட்டான் இனி இவன்கையிலுள்ள தடங்க நம்மது" என்று அதுவே எருவாகப் ‡பணைக்குமாயிற்று † நம்மைப் பெறவேணுமென்றிருக்கிறான்" என்றால் இரங்கி உடம்புகொடுக்குமத்தனை நீர்மையில்லையே. (பனிமுலைதுணையா) த்வங்மாம்ஸ மேதோஸ்த்திமயமான க்ரந்தியைப்பற்றி (ரு) "தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாபோலே யிறேயிருப்பது. † இப்போது சாபலத்தாலே விரும்புகிறோம்"

முமாய் என்றபடி. ஒருநாயிகாவிஷயத்திலே ஒருவன் சொல்லுமதனை ஸம்வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வம்) இத்யாதி. ஜீவிதமென்றது - ஆவியே என்றதுக்கு ஸத்ருசம். ஹ்ருதயமென்றது - ஹ்ருதயாபிமதை என்றபடி. "என" என்றது - அநேகங்களையென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (இப்புடைகளில்) இத்யாதி. "என" என்றது - என்று என்றாய், அதுதானும் - சொல்லவென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (பிள்ளை) இத்யாதி. (நீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்) என்றது - ஆழ்வார் பகவத்விஷயரஸ்யதையாலே இப்படியருளிச்செய்தார், நீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி.

(பணைக்குமாயிற்று) பெருக்குமாயிற்றென்றபடி. தங்களிலே யொதுங்கியிருந்தவனுக்கு ஹாநிவந்தால் இதுவே ஹேதுவாகப்பணைக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (நம்மை) இத்யாதி. ஈஶ்வரனைப்போலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட பலஸாதநமென்னுமதனை விவரிக்கிறார் (இப்போது) இத்யாதி.

என்றிருக்கைய றிக்கே†அத்ருஷ்டத்தையும் இதுதானே தரு து போலே யாயிற்று ஆதரிப்பது அத்ருஷ்டத்தை மறந்தபடி. (க) † துன்னுகுழல் கருநிறத்தென் துணையே' எ றிருக்கு மத்தை யிறே இ கே நினைப்பது

(பாவியேன்)†நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஞாநாநந்த லக்ஷ மாய் ஈ வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியா யிரு கிற ஆத்மவஸ்து படும் எ ரி வரமே யிது. (உணராது)†இவ்விஷயத்துக்கு நம்மை கு த்தது று உ ரமாட்டாதே (எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொ ழிந்தன நாள்கள்) எத்தனைகாலமு டு இப்படி வ்யர்த்தமே போகி றது †காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்று †அணைக்கு அவ்வருகு பட்ட நீரோபாதியிறே.(உ)[1] வயோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே''. (பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்) † இளையபெருமாளைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவ காலம் அநர்த்தத்தோடேபோயிற்றது. †கைங்கர்யத்தோடே அடிக் கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவகாலம் பழுதே போயிற்றது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளின நிலங் களிங்கே யாகையாலே ஸ்வரூபம் பெற்றுமீண்டது. தூவி சிறகு †சிறகால்வந்த அழகையுடைத்தாய் அன்னம் ஸஹசரத்தோடேபுண ர்ந்து வர்த்திக்கிறதேசம், ஸர்வபூதசரண்யமானதேசம் †அன்னத் தோடு ஸர்வதாஸாம்யம் சொல்லலா யிருக்கையாலே பெரிய பிரா ட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ் ார் ரமித்து வர்த்திக்கிறதேசம்

(அத்ருஷ்டத்தையும்)என்றது-அத்ருஷ்டஸாதகத் தயுமெ றபடி. ரம்பா ஸம்போகாதிகளும் இதுவே என்று எண்ணி வேறே அத்ருஷ்டஸாதகத் த யும் மறந்திருக்குமென்று ருத்து. அவரவர்துணையா என்னுதே பணை முலைதுணையா'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (துன்னுகுழல்) இத்யாதி.

ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து அநுதபிக்கும்தசையிலே ''பாவியேன்' என் னைக்கூடாமையால், இதுக்லேசஸூசகமான பாசுரமென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (நித்யமாய்) இத்யாதி. (இவ்விஷயத்துக்கு)-பகவத் விஷயத் துக்கு. ''எத்தனைபகலும் - நாள்களும் - பழுதுபோயொழிந்தன'' என்று அந் வயமாய் பலித்த அர்த்தம், (காலமடங்) இத்யாதி. ''போய் என்றதுக்கு பாவம், (அணைக்கு) இத்யாதி. போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவெ ன்ன அருளிச்செய்கிறார், (வயோஸ்யா) இத்யாதி. 'பழுது' என்ற பத ப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இளைய) இத்யாதி. கீழ்வாக்யவிவ ரணம் (கைங்கர்ய) இத்யாதி.

''சேர்'' என்றது - அநுரூபமென்றும் அருளிச்செய்கிறார் (சிறகால்) இத் யாதி. சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிறார், (அன்னத்தோடு) இத்யாதி.

சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிறதேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய்ப் பொறுப்பிப்பாருமுண்டாகையாலே குறைவற்றதேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமான ஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருகால் சூழவாயிற்றுப் போவது. தாபார்த்தர்க்கு ஶ்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேதொழுது) (க) வశాః ప్రతిపేదిరే அவசாம் ப்ரதிபேதிரே" என்கிறபடியே தம்பக்கல் ஒருநினைவின்றிக்கே யிருக்க, தொழுதுகொடு நிற்கக்கண்டார். (என்நாவினால்) † ' ஆவியேயமுதே " என்ற என்நாவினால். † "இப்ப்ரஜையைப் பெற்றுவாழ்ந்தேன்" என்பாரைப்போலே. †கரணம் இன்றுபெற்ற பேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே வேறொரு சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினாலும், என்நாவன்னலாமிறே, ⁂இதரரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே. (உய்யநான் கண்டுகொண்டேன்) (உ) † மறந்தமதியின் மனத்தால் இறந்தேனெத்தனையும்" என்றநான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) †திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமாயிருக்குமாபோலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படி ப்ராப்தமாயிழந்ததைக் காணப்பெற்றேனென்கை. (நாராயணாவென்னும்நாமம்.) (ங) †' நாவாயிலுண்டே" †என்னுமத்தை. நாவாயிலுண்டானால் (ங) * ஓவாதது †உரைக்குமுரையிறே.

[நாவாயிலுண்டே] இது மூன்றாறமுன்னம் தேடிப்போகவேண்டாவே. [நமோநாரணாவென் றோவாதுரைக்கு முரையுண்டே] ஓவாதுரைக்கும் உரையாகிறது உச்சிவீடு விடாதே சொல்லவேணுமென்கிறதன்று; எட்டு அக்ஷரமாகையாலே நடுவே இளைக்கவேண்டாதே சொல்லி யிளைப்பாறலாமென்கை. ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலா மந்த்ரமாய் " இதுகற்பதில் நரகத்தைப் புக்குப்போகவமையும் " என்னும்படி பிராதொழிகை. (என்னும் நாமம்) ¨முன்பு இழந்தகாலமும்

" என் " என்றது நைச்யத்திலேயாக்கியருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. கொண்டாட்டமாகத் தாத்பர்யாந்தரம், (இப்ரஜையை) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பூர்வவ்ருத்தமுடையனுகையைக் கொண்டாடலாமோவென்ன; (கரணம்) இத்யாதி. நா சரீரைகதேசமாகையாலே, (இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திரிந்தவிவ்வுடம்போடே) என்றது. மதிப்ரஷ்டனை நான் என்றர்த்தாந்தரம், (மறந்த) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞனுக்கு அர்த்தாநுஸந்தாநமொழிய சப்தாநுஸந்தாநம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்தினுடைய) இத்யாதி. திருநாமம் சொல்லுகை உ[illegible] ஜீவநஹேதுவென்னுமதுக்குப்ரமாணம்காட்டுகிறார், (நாவாயில்) இத்யாதி. (என்னுமத்தை) என்றது - என்கிற பாட்டைஎன்கை. அநந்தரம், "கண்டு கொள்வது," என்று பூரிப்பது. உரைக்குமுரையிறே திருமந்த்ரமென்றபடி.

"என்னும்நாமம்" என்று பாவநத்வப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார், (முன்பிழந்தகாலமும்) இத்யாதி. கதகாலம் நல்லநாளாகுமோவென்ன;

௩. சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமா ருருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதா
யொழிந்தன கழிந்த வந் நாள்கள்
காமனார் தாதை நம்முடை யடிகள்
தம்மடைந் தார் மனத் திருப்பார்
நாமம் நா னுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். (௩.)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
சேமமே	க்ஷேமத்தையே	அடிகள்	ஸ்வாமியாய்
வேண்டி	விரும்பி, (அதற்குவேண்டும் ஸத்கர்மங்களைச் செய்யாதே)	தம்	தம்மையே
		அடைந்தார்	சரணகப்பற்றினவர்களுடைய
தீவினை	பாபங்களை	மனத்து	நெஞ்சில்
பெருக்கி	அதிகரிக்கச்செய்து	இருப்பார்	நீங்காதிருப்பவரான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
தெரிவைமார்	ஸ்த்ரீகளுடைய		
உருவமே	வடிவழகையே		
மருவி	நினைத்து	நாமம்	வாசகமான
கழிந்த	வீணாயொழிந்த	நாராயணா என்னும்	நாராயணா என்கிற
அந் நாள்கள்	அந்தக்காலமெல்லாம்		
ஊமனார்	ஊமைகள்	நாமம்	திருநாமத்தை
கண்ட	பார்த்த	நான்	விஷயசபலனாய்த்திரிந்தநான்
கனவிலும்	கனவிலுங்காட்டில்		
பழுதாய்	வ்யர்த்தமாய்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
ஒழிந்தன	போயின; ஆதலால்	நான்	உஜ்ஜீவநத்தில் கைகழிந்தநான்
காமனார்	மந்மதனுக்கு		
தாதை	தகப்பனாய்	கண்டு கொண்டேன்	காணப்பெற்றேன்.
நம்முடை	நம்போல்வாரெல்லார்க்கும்		

வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். (க)
[சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மாலென்றநாளெந்நாளும் நாளாகும்] செங்கண்மா லெங்கள்மாலென்பது ஒருநாளுண்டாகில் [சென்றநாள் செல்லாத - எந்நாளும் நாளாகும்] திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகைக் குறுப்பாகையாலே போனகாலமும் நல்ல காலமாய் செல்லுகிற காலமுந்தானே நல்லகாலம். திருமந்த்ரம் சொன்னால் மேல்தானே ஊரநர்த்தம் விளையாதிறே. ... (உ)

அருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்தை) இத்யாதி. (திருமந்த்ரத்தை) என்ற வநந்தரம், "ஒருநாள்" என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாம், உருமாய்ந்து போகையாலும் மேல் ஆநுகூல்யங்களை விளைக்கையாலும், வர்த்தமாநகாலத்தில் ரஸ்யதாதி சயத்தால் வந்த ஏற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தகமாயிற்றென்று கருத்து. "செல்லாத" என்று பவிஷ்யத்காலத்தைச்சொல்லுகிறது. ... ... (உ)

வ்யா மூன்றாம்பாட்டு. (சேமமே டி) † சத்ருக் ளால் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு நலிவு ராதொழியவேணும் † எல்லாராலும் † ரக்ஷைபெற்றுச்செல்லவே ணும் என்றாயிற்று நெஞ்சால் நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) † ரக்ஷையே பெற்றுச் செல்லவேணுமென்றிருந்தால் அது ஸபலமாம்படியான ஸத்க்ரியை யைப் பண்ணுதே பாபத்தையாயிற்றுக் கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி) † நல்லத்தை வே டியிரு குங் காட்டில் அதுவாராதே செய்ததின்பலமிறே வரு து; பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உரு மே மருவி) அகவாயிலிழியில் த்யஜிக்கலாமிறே. அகவாய் நஞ்சாய் ஸ்வகார்ய பராயிறே யிருப்பது அகவாயிலே யிழியில் அநாத்மகுணம் கண்டுமீளலாயிருக்குமிறே †வடிவில் தோஷ களை மறைத்திறேனை ப்பது.(மருவி) அத்தையே சுபா ரயமாக மநநம் பண்ணியாயிற்றிருப்பது.

(ஊமனார்க ண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனர் ஊமைகள். §(ஊமைகண்ட கனவிலும் பழுதாய்) ஊமை க ட கனு வாய்விட மாட்டானித்தனை நினைத்திருக்கும் அங்ஙனுமன்றியே நெடுநாள் அநுபவித்துப் போந்த விஷயங்க ரில் போயிருந்து அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊமைகண்டகனு வாய்விடமா டிற்றிலனுகிலும் நினைத்திருக்கலாம் இ வைநினைக்கில் பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவு மொண்ணுதென் கை. †ஸ்ம்ருதி விஷயமா தொன்றில்லை ஸ்ம்ருதி விஷயமாயி

மூன்றாம்பாட்டு. (சேமமே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே "பழுதுபோயொழிந்தன" என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு பின்னையும் சிறிதுகளை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை உட்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களால்) இத்யாதி. சேமம் என்றது-க்ஷேமமென்றாய், அதுதானும் ஸ்த்திதபரிபால மாய், இத்தைச்சொன்னது அபூர்வார்த்த ப்ராப்திரூபமான யோகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்யமாகையாலே சேமபதார்த்தம் கீழருளிச்செய்து யோ பதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாராலும்) இத்யாதி. (ரக்ஷைபெற்று) என்றது-இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரரக்ஷணம் சொன்னது ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ல்லத்தை) இத்யாதி. அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (வடிவில்) இத்யாதி.

நிஸ்ஸாரத்வமும் பயாவஹத்வமுமான பழுதாகையை நிகமிக்கிறார் (ஸ்ம்ருதி) இத்யாதி.

ற்றது ' ட ாகில் பயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தன கழிந்தஅந்நாள் கள்)( )[నమేదు ఖంప్రయాదూరే నమేదు ఖంహ్రుతేతివా ఏతదేవ నుశోచామి వయో- స్యాహ్యతివర్తతే நமேது க்கம்ப்ரியாதூரே நமேதுஃக்கம் ஹ்ருதேதிவா ஏததேவாநுசோசாமி யோ ஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே] ப்ரியையா ள் தூரவிருந்தாளென்று ெ றுத்திரு 'கிறோ மல்லோம் அது நாலு பயணமெடுத்துவிடத் தீரும் ' வலியராக்ஷஸ்ஸாலே அபஹ்ருதையென் று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம்,அது அ ன் றலையையறுக்கத்தீரும்' நம 'கு சோகநிமித்தமிதுவே [వయో స్యాహ్యతివర్తతే வயோஸ்யாஹ்யதி ர்த்ததே] போன ாலத்தை அம்பாலே மீட்க ஒண்ணாதே.

†நீர் பற்றிச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லை யோவென்ன (காமனார்தாதை) உருவமே மருவிலும் †பசைபோரும் உடம்பைப்பற்றிலும் †ஊதியம் போரும்.§தன்வடிவாலே†நாட்டைய டையப் பகட்டித்திரியு மவனுக்கும் உத்பத்தி ஸ்த்தாநம். "தன்கை யில் நாட்டார் படு தடங்க அ ான்றான் இவன்கையிலே படும். (உ) సాక్షాన్మన్మథమన్మథః ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதம்' . (நம்முடையடிகள்) கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாததுவேயன்ற' இது க்குவாசி அவை அப்ராப்தவிஷயம், இது ப்ராப்தவிஷயம். (நம்மு டையடிகள்) ஸர்வஸ்வாமி

(தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் தூவக்கிக் கையிலுள்ளதடங் அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழவாங்கி யி ருக்கையன்றிக்கே ஆசாலேசமுடையார் நெஞ்சுவிட்டுப் போயிரு 'கமாட்டாதவன். †கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு நெ ஞ்சே கலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார் மனத்திரு ப்பார் நாமம்)†இவ்வர்த்த மித்தனைக்கும் வாசு மான திருநாமம். தே ஹகுணமும் ஸர் ஸ் ாமித்வமும் ஸௌாலப்யமும் வாத்ஸல்யமு மிறே இதுக்கு அர்த்தமாயிற்றது. (நானுய்ய நான் கண்டுகொண் டே ') (௩) అసన్నేవ அஸந்நேவ" என்று முடியும்படியான

மேலுக்கவதாரிகை (நீர்பற்றி) இத்யாதி. (பசை)-ஸாரம். (ஊதியம்போ ரும்)-வ்ருத்தியுமுண்டாமென்றபடி. కామయతీతికామ -காமயதீதிகாம என்ற வ்யுத்பத்தியை யுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார், (நாட்டை) இத்யாதி. காம னுக்குத் தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத் தோற்றுப் பிள்ளையானு னென்று தோற்றுகையாலே அருளிச்செய்கிறார், (தன்கையில்) இத்யாதி.

"மனத்தேயிருப்பார்" என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவெ 'ன ; அருளிச்செய்கிறார், (கலவிருக்கையான) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும்) என்றது-"காமனு:" இத்யாதி பதத்ரயார்த்தமித்த

௩ வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையே
னென்செய்கேன் நெடுவிசும்பணவும்
பன்றியா யன்று பாரகம் கீண்ட
பாழியா னாழியா னருளே
நன்று நானுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வென்றியே	ஜயத்தையே		களது
வேண்டி	அபேக்ஷித்து [ள	கலவியே	ஸம்ஶ்லேஷத்தையே
வீழ்	நசிக்குந்தன்மையுள்	கருதி	நினைத்து
பொருட்கு	தநத்துக்கு	நின்ற நில்லா	ஒன்றிலும் நிலைபெற்றிராத
இரங்கி	துக்கித்து		
வேல்கணார்	வேல்போன்ற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீ	நெஞ்சினை உடையேன்	நெஞ்சை உடையநான்

நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (நான் கண்டுகொண்டேன்) "இனிக்காட்சி†யில்லையோ. என்னும்படி கை கழிந்தநான், உத்தேஶ்யஸித்தி உண்டாகப்பெற்றேன்.‡ 'இனிஸத்தை உண்டாகமாட்டாது காட்சியுண்டாகமாட்டாது' என்னும்படியான நான் உஜ்ஜீவிக்கவும்பெற்று காணவும் பெற்றேனென்கிறார். "(நானுய்யநான்) என்று இருகால் சொல்லுகிறது லாபத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சொல்லுகிறார். (நாராயணாவென்னும் நாமம்) (க) "ஶாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" -சாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று சமதமாத்யுபேதர் சொல்லக்கடவ திருநாமத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். †'சேமமே வேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவைமாருருவமே மருவி' என்று அநாத்மகுணோபேதனாய்ப் போந்த நான் ஆத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப்பெற்றேன். (௩)

னைக்கும் என்றபடி. இரண்டாம் நானுக்கர்த்தம், (இனி) இத்யாதி. (இல்லையோ) என்றது - இல்லையே என்றபடி. கீழிரண்டு வாக்யத்திற்சொன்ன தாத்பர்யத்தையும் கூட்டி ஒரு நானுக்கே கருத்தாக வருளிச்செய்கிறார், (இனிஸத்தை) இத்யாதி. ஆனால் இருகால் சொல்லுவானென்னென்னும் சங்காநுவாதபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார், (நானுய்ய) இத்யாதி. "மனத்திருப்பார் நாமம் நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அந்வயித்திருக்கவும், "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (சாந்தோ) இத்யாதி. "நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (சேமமே) இத்யாதி.

என்செய்தேன்	என்னசெய்வே (ன்னைப் பெறு க்கு ஈடான ஓ ர்உபாயமும் செய் ய ல்லேனல்லே ன்)	கீண்ட	உத்தரித்த
		பாழியான்	மிடுக்குயுடையனை
		ஆழியா	ஸர்வேஸ்வர து
		அருளே	‍ரு பயாலே
		நான்	விஷயப்ரவணனாய் போந்த நான்
அன்று	பூமியைப்ரளய ம் கொண்ட அந்தகாலி லே	நன்று	செய்யா
		உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
		நாராயணா என்னும் நாமம்	நாராயணா என்ற திரு நாமத்தை
நெடு	உயர்ந்த		
விசும்பு	ஆகாசத்தை	நா	அபிமானியாயிருந்த நான்
அணவு	தழுவும்படி வளர்ந்த		
பன்றியாய்	வராஹரூபியாய் கொண்	கண்டுகொண்	அறியப்பெற்றேன். ()
பார	பூமியை [டு	டேன்	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (வென்றியேவேண்டி) † பிதாவாவு மாம் ஆசார்யனாகவுமாம் வென்றியேயாயிற்று இவன் வேண்டியி ருப்பது. † தன்னை யொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தித்தான் மேலாவா யிற்று வேண்டியிருப்பது. † தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலே யா யிற்று வெல்ல நினைத்திருப்பது. (வீழ்பொருட்கிரங்கி) † கையில் சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே இவனொருவனையும் மதியா திருப்பது அது அஸ்த்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்கு

அ நாலாம்பாட்டு. (வென்றியே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே க்ஷேமமேவேண்டித் தீவினைபெருக்குகைக்கு ஹேது அர்த்தேஷணையாதல் தேஹாத்மாபிமாநமாதலென்று காட்டாநின்று கொண்டு திருமந்த்ரத்தைக் கண்டுகொண்டதுக்கு ஹேதுவையும் முக்தகண்டமா வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

() "அர்த்தாதுராணாம் நகுருர் நபந்து" என்கிறபடியே இவனுடைய அர்த்தாபிமாநத்தால்வந்த வேணிப் பச்சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வென்றி-ஜயமாய் ஸ்வோத்கர்ஷம் மேலிட்டதென்று அர்த்தமாய், இது அநுதாபஹேதுவானபடியருளிச்செய்கிறார், (பிதா) இத்யாதி. இவ்வர்த்தம் "வென்றியே" என்கிற ஸாமாந்யநிர்த்தேசத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்னுமத்தைக் காட்டுகிறார், (தன்னை) இத்யாதி. இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை உபபாதிக்கிறார் (தோல்வி) இத்யாதி. வீழ்கையே - போகையே ஸ்வபாவமான பொருட்கு-தநத்துக்காக இரங்கி-க்லேசித்து, என்று சப்தார்த்தமாய் ஹேதுபூர்வம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையில்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. இரண்டு

மிறே, அத்தைமிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். † கௌரவ்யரா யிருப்பார் பக்ல் அபிமாநம் பண்ணக் கடவதன்றிக்கேயிருக்க அபிமாநம் பண்ணி ர்த்தித்ததுக்குமேலே இரங்கக்கட தல்லாததுக்கு இருந்து ணீர்பாய நிற்கும். † அங்ஙனன்றிக்கே தேஹாத்மாபிமாநத் த ப ணித் த னையெல்லார்க்கும் மேலாகநினைத்துப் போந்ததுவே யன்றியே அஸ்த்திரமான உடம்பை நித்யமாகவேணும்' என்று சோகியாநிற்குமென்னவுமாம். (வேற்கணார் கலவியேகருதி)† கையில் அர்த்தமுண்டானகாலம் பார்யையைச் † செங்கற்சீரைகட்டிக் கூப் பிட்டுத்திரியவிடும ன் அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால் அல்லா தாரோடொக்க இவளும் வினவப்புகுருமே' இ னைக்கண்டவாறே அ ர்த்தத்தையெல்லாம் இட்டு ஒரு ப ணியாகப்பூட்டிக் காண ப் பெற்றிலோம்' என்று மநோரதியாநிற்கும். கெடுத்தபொ னை இப் போது பூட்டத்தேடும். (நின்ற ாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என் செய்கேன்) ‡ ஊர்வசீ ஸாலோக்யத்துக்கு நாடடங்க ஸாதநாநுஷ்ட் டாநம் பண்ணுநிற்க நேர்கொடுநேர் அ ள்தான் ந்து உபஸ்த்தா நம்ப ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக்கடக் நின்று ணிறே விரக்தியாலே' இப்படிப்பட்ட ன் (க) [illegible] [illegible] தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸு துஷ்கரம்' எ று ப்ரதிகூல ரயு வப்பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் ான் நெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாது என்றுனிறே. † § ஒருவிஷயங்களி லே அ ரக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனான நான், இந் நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உன்னைப் பெறுகைக்கீடான உபா யாநுஷ்டாநம் பண்ணவென்பதொன்றுண்டோ? உன்னை இழக்

பத களாலும் பலித்த அர்த்தத் தத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார், (கௌரவ் யராய்) இத்யாதி. அபிமாந அர்த்தாபிமாந கார்யமென்றபடி. வெற்றிக்கு ஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள் - தேஹாத்மாபிமாநம் என் றும், பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே) இத்யாதி. கலவிசெய்தென்றதே "கருதி" என்ன யாலே-அம்மநோரதமா த்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்ப்பலமாகையாலே பார்யாவிஷயமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையிலர்த்தம்) இத்யாதி. இது முந்தின தாத்பர்யத்துக்குச்சேரும் பொருள் - சரீரமென்றபக்ஷத்தில், 'வேற்கணார்' என்றது-ஸர்வவிஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. (செங்கற்சீ ரை ட்டி)-காவிப்புடை வயுடுத்து. 'நெஞ்சைப்பிடிக்க ஒண்ணாது" என்ற அர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருவிஷயங்களிலே) இத்

கைக்குறுப்பாமித்தனை. (எ 'செய்கே ') † அர் ுனனுக்குப் பதி னெட்டு ‡ ஓத்திலும் சோகத்தை உத்பாதித்தாற்போலே, † கண்ட தெல்லாம் இ ர்க்கு பயா ஹமாயிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கு † அடி எத்தாலே யென்றிருந்தீரென்ன· † ப்ரளய 'கொ ' ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷ த்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தைரக்ஷித்தான் யாவனொரு ன் அ னாலேயென்கிறார் (நெடுவிசும்ப வும் பன்றியாய 'று பாரகங் கீ ' டபாழிய ன் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ் ரக்ஷ த்தி லங் ய முண்டாமன்றிறே விஷயங்கெ ா ' ட நெஞ்சையு 'டயேனை நா ' எனக்கு ஹிதசிந்தைப ' ணு து. ஆகாசா கா சம் வெளியடையும்படி விம்ம ளர்ந்த ன் ரக்ஷ்யத்தினளவில்லாத படியாயிற்று ரக்ஷகனவன் வடிவைப்பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளயத் திலே புக்கு முடிந்துபோகப் புக்க ாறே நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத மஹாவராகமானான். லஸம்ருத்தி காணப் பணைக்கும் வடிவைக்கெ ாண்டா ' (க) [மாசுடம்பில் நீர் ாராமானமிலாப் பன் றியாம்] மஹிஷியுடம்புபேணாதே (க) *பாசிதூர்த்தது'' என்ற வாறே காந்தனைதானும் உட ம்புபேணாதே மாசேறின ட ம்பை யு டயனான். (மானமிலா) ஈஸ்ர ரத் ாபிமாநம் § பின்னாட்டாத படி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தைக் கண்டபோது இனத்தில்மான் ள்வந்து மோந்துபார்த்து விஸஜாதீயம்'' என்று கடக்கப்போ யிற் றினவிறே அங்ஙனன்றியே (உ) ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே எங்கிறது † இங்குமநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங் கீ ' ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்ட பித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்தத் தை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடைய ன். (ஆழியான்) † ரக்ஷிக்குமிடத்து ஒருபரிகராபேக்ஷையில்லை· ஒருபரி

யாதி. த்ருஷ்'டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அர்ஜுனனுக்கு) இத்யாதி. (கண்டதெல்லாம்) விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவநந்தரம், எது என்றும்; டமக்குப் பேறு என்றும், அத்யா ஹரிப்பது. இப்படி ப்ரஶ்நத்வயம் கண்டுகொள்வது. பூர்வார்த்தத்தை யெல் லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரளயங் கொண்ட) இத்யாதி. (இங்குமநுவர்த்தித்தபடி) என்றது - ''ஆத்மாநம் வரா ஹம்மந்யே'' என்று அநுவர்த்தித்தபடி. ''பாழியான் - ஆழியான்'' என்ற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார், (ரக்ஷிக்கும்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. அடியேது என்ற ப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரமானபடியை

மூ. கள்வனே னானேன் படிறு செய் திருப்பேன்
கண்ட ா திரிதந்தே னேலும்
தெ ாளியே னானேன் செல் கதிக் கமைந்தென்
சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலா முருகிக் குரல் தழுத் தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம் ணநீர் சோர
நள்ளிரு ளளவும் ப லும் நா னழைப்பன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்வனேன் ஆனேன்	ஆ(இதற்குமுன், அவனுடைமையான ஆத்மாவைக்) ளவு ண்டேன்.	திரிதந்தேனேலும்	கால்தாழ்ந்து போதேனாகிலும்]தை
		திருஅருள்	(அவன்) கடாக்ஷத்
		சி கென	த்ருடமாக [லே)
படிறு	மிக்கதீம் ப	பெற்றேன்	அடைந்தேன்;(அத்தா
செய் து இருப்பேன்	எப்போது செய்து கொண்டிருப்பேன்;	தெள்ளியேன் ஆனேன்	(அவன்சேஷி, நாம் சேஷபூதர் என்னும்) விவேகமுடையேனானேன்.
ண்டஆ	கண்டவிஷய கள் தோறும்		

கர கொ டு ரக்ஷிக்கப் பார்த்தானாகில் அதுக்கிடான பரிகாரமுடைய ன், †(அருளே) அபிமாநம் ப ணக்க வதல்லாத விஷய களிலே அபிமாநம் ப ணியும் சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோகித்தும் நரகாவஹமான விஷயங் ளை அநுபவிக்க மநோரத்தித்தும் நின்றவாறில்லா நெஞ்சினையுடையேன்'' என்று இப்படிகைகழிந்த வென்னை, 'இனி இவன் தானாகமீளமாட்டான்' என்று அதுவே ஹேதுவாக எடுக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. அருளேயென்னவுமாம் அருளாலே யென்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி ே றகனார்கலவியே கருதி என்றுபோந்த ன் சுத்தனானேன் என்று தெரியாதபடி, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தனும்படியானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்) "வெ ன்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி'என்று அபிமாநமும் லோபமுமிறே சொல்லிற்று' இப்படி போந்தநான் அமாநித்வாத்யாத்ம குணோபேதர்பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன்.

செல்	(அர்ச்சிராதிமார்க் த்தாலே) செல்ல	கண்ணநீர் சோர	ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகும்படியா
திக்கு	பரமபதத்துக்கு [டவ	நள்	செறிந்த
அமைந்தேன்	ஆளரம்படி பூர்ணனேன் (பின்பு)	இருளளவும்	ராத்ரிமுழுதும்
உள் எலாம்	உள்ளேயுண்டான (எலும்பும் நரம்புமான) எல்லா	பகலளவும்	பகல்முழுதும்
உருகி	நீராய்க்கரைந்து	நாராயணாவென்னும்நாமம்	நாராயணனென்கிற திருநாமத்தை
குரா	த்வநி	நான்	அடியேன் [ன்
தழுத்து ஒழிந்தேன்	தழுதழுக்கும்படியானேன்;	அழைப்பன்	அழைக்கப்பெறுகின்றே
உடம்புஎலாம்	சரீரமெங்கும்		ண்டஆறு ன்பது கண்டஆறு எனவும் எல்லாம்என்பது எலாம் எனவும்கிடக்கிறது. (௫)

யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனேனானேன்) † விறகு களவு கண்டவனிற்காட்டில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்குப் பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும் சூத்ரதநத்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ராஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்குப்பாபம் † விஞ்சியிருக்கும் த்ரவ்யங்களில்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாயிற்று அபஹரித்தது, ஸர்வேச்வரனுடை மையாயிற்று என்னது'' என்றுபோந்தது. (படிறுசெய்திருப்பே) † மிடறுதின்றால் † சொறிய வொண்ணாதாற்போலே §பஶ்யதோஹரனானேன்.. † நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே ஈஶ்வரசேஷம் இவ்வாத்மவஸ்து என்றிருப்பாரோராஸ்திகனுண்டாகில் தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொருவஸ்துவாவதெ ? ஈஶ்வரனாவதென்?'' என்று கா காண

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே வென்றியேவேண்டி'' இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் தேஹாத்மாபிமாநமேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தை இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஸங்கதியையுட்கொண்டு ''கள்வனேனானேன் ' என்று பரிதபிக்கைக்குக் களவு க்ரூரதமமாகவேண்டுகை யாலே, அத்தை நிரூபிக்கிறார். (விறகு) இத்யாதி. (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவநந்தரம், ஆகை யாலே எ றுசேஷம். படிறு - தீம்பாய், அத்தை செய்வேனென்னாதே, ''செய்திருப்பேன்'' என்கை யாலே, தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பேனென்று, அதுக்கு ஸத்ருஷ்டாந்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (மிடறு) இத்யாதி. (சொறியவொண்ணாதாற்போலே) என்றது - சொறிந்து போக்கவொண்ணாதாற்போலேயென்கை. பஶ்யதோஹரத்வந்தன்னை விவரிக்கிறார், (நான்) இத்யாதி. ''கண்டவா'' என்ற

§ பஶ்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே களவுசெய்பவன்,

ப்பறித்தேன். (கண்ட ாதிரிதந்தேனேலும்) †முன்னடிதோற்றுமை யாலே கைவந்தபடி பரிமாறிபே ளித்தனைபோக்கி சாஸ்த்ர ' கள் ஆகாது''என்றத்தை அறிந்தும் மீண்டிலேன். (க) [நூபஸ் ந்ருபசு॰] அல்லாத ற்றோடு பரிமாறுமத்தை நகிபக்கலிலேயும் பரிமாறத் தேடும்

(தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே ஸாராஸாரவி வே கம்பண்ணிச் செய்யக் ட து செய்து அல்லாதது தவிர்ந்து போரு ரைப்போலே விவே கமு டயேனானேன். (செல்கதிக்க மைந்தே ') நித்ய ஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற் றச்செய்து போந்தநான், 'இனியவன் ஸம் ாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான் பரம பதத்துக்காளாமத்தனை என்னும்படி சமைந்தேன். † செல்லக்கட தியுண்டு பரமபதம், அ 'குத்தைக்கு ஆளாம்படியூர் ை னே '. † 'க ' ட ாதிரிதந்தேன் எ ' றீர் தெள்ளியேனானேன்' ன்றர் வ்யாஹதபாஷ மாயிருந்ததீ. என்ன (சிக்கெனத் திருவ ருள்பெற்றேன்) இனிமீளாதபடி அருளைப்பெற்றே ர்.

நீர் †பெற்றபேறுதாமென்னென்ன (உள்ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்புமற உருகி, அதுதான் த் கியில் † தழுதழுப்பிலேதெரியும்படியானேன். (டம்பெலாம் க ' நீர்சோர) (உ) [illegible] ஆஹ்லா ாதசீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந்". உடம்பட ங்க † பஞ்சஸ ரமும் க்ரிஸரமுமிட்டாற்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவும் ப லும் நானழைப்பன் நாராயணா வென்னும் நா மம்) † விஷயாநுப ம்பண்ணிக் களித்திருக்கும்போதோடு, விஷயா நுப ம் பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம்ப ' ணும்போதோடுவாசியற எனக்குத்திருநாமம் சொல்லுவ யே யாத்ரையாகப்பெற்றேன். (ரு)

துக்கு 'கேட்பார் வ்யாவர்த்யரானை யாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார், (முன் னடி) இத்யாதி.

' சப்தார்த்தம், (செல்லக்கடவ) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (கண்ட வா) இத்யாதி.

* திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெற்றதான * தெள்ளியேனாகையும் * செ ல்கதிக்கமைகையுமாகிற பேறு எங்ஙனே? என்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதிக்கி றார் (நீர்) இத்யாதி. (தழுதழுப்பிலே) - கத்கதஸ்வரத்திலே. அஞ்சுமுத்துத் தாவடமொன்றாயிருக்குமது-(பஞ்சஸரம்) என்றது. விழ என்னாதே, "சோர" எ ' றத்தாலே பலித்த அர்த்தமிதுவென்று கொள்வது. 'நள்ளிருளளவும்" என்றது ' கு "நள்" என்று சப்தவிசேஷமாய் அது எழுந்த மத்யராத்ரத்திலு மென்று சப்தார்த்தமாய் காலத்தை இப்படி அருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத் தருளிச்செய்கிறார் (விஷய) இத்யாதி.

ரு. ம்பிரா னெந்தை யென்னுடைச் சுற்ற
மெனக்கர சென்னுடை ணாள்
அம்பினா லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி
யவருயிர் செகுத்த வெம்மண்ணல்
ம்புலாஞ் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக் கோயிலே வணங்கி
நம்பிகா ளுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நம்பிகாள்.	(பகவத்குணநுபவத்தாலே) பூர்ணராயிருப்பவர்களே.		ஸர்வேஸ்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணும
ம்பிரான்	எனக்கு உபகாரனாய்	வம்பு	பரிமளம் [தாய்
ந்தை	ஜனகனுக்குத்தகப்பனாய்	உலாம்	வீசாநின்றுள்ள
என்னுடைச்சுற்றம்	எனக்கு எல்லாஉறவுமுறையுமாய்	சோலை	பொழிலையும்
எனக்குஅரசு	என்னைஆண்டவனாய்	மா	நீண்ட
என்னுடை வாழ்நாள்	என்னுடைய ஆயுஸ்ஸாய்	மதிள்	மதிளையுமுடைய
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்கள்	தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே	தஞ்சைமாமணிக்கோயிலையே
வெருக்கொள	அஞ்சும்படியா	வணங்கி	ஸேவித்து
அம்பினால்	பாணங்களினாலே	நான்உய்ய	(உங்களைப்போலே) நானும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி
நெருக்கி	நெருங்கப்பண்ணி	நாராயணா என்னும்நாமம்	நாராயணாவென்கிற நாமத்தை
அவர் உயிர்	அவர்கள் ப்ராணனை	கண்டு கொண்டேன்	அறியப்பெற்றேன். ()
செகுத்த	முடித்த		
எம்அண்ணல்	எம்ஸ்வாமியான ஸர்		

வியா. ஆரும்பாட்டு இத்தை நீர்போர ஆதரியாநின்றீர் இது தனக்கு அர்த்தமென்னென்னச் சொல்லுகிறார். † இதினுடைய பாடத்தைஜபித்து அத்தாலே பலம்பெறவிருத்தல் இத்தாலே பாபத்தைப்போக்கிக் கர்மயோகத்துக் கூடலாக்குதல் செய்கையன்றிக்கே

அ. ஆரும்பாட்டு. (எம்பிரான்) இத்யாதி. 'நம்பிகாள்'' என்றபதம் விஷயாந்தரபரரைச் சொல்லுமளவில், இதுக்கு-அர்த்தஜிஜ்ஞாஸையாலே கேட்டார்களென்றும் பகவத்பரரானபோது இவருடைய அதிகாரசோதநார்த்தம் ப்ரஸ்நம்பண்ணினார்களென்றும் கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்கைக்குத் தானுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இதினுடைய) இத்யாதி.

ஆர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே பேறு என்று தமக்குப் பக்ஷமாகை யாலே ஆர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார் நம்மாழ் ாரும் திருமந்த்ரம் ஓரிடத் திலேப்ரஸ்துதமானால் முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் ஆர்த்தத் தைச் சொல்லிப்போரு ர் ஆர்த்த ப்ராதாந்யம்தோற்ற, ஜ்ஞா மோக்ஷமா வேண்டுகை யாலே.

(எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன் (என்னுடைச்சுற்றம்) என்குட ற்று க் ான எல்லா வுறவுமுறையு மானவன். (எனக்கரசு) என்னை † வன்னியமறுத்து ஆண்ட வன். (என்னுடைவாணாள்) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸு. (அம்பினால ா கர் வெரு கொளநெருக்கி அவருயிர் செகுத்தவெம்மண்ணல்) ஸ ல் பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸ ரஞ்சும்படி நெருக்கி அவர்களு யிரைமுடித்த எ ஸ் ாமி ஸ்வாமித் த்தோடே தலைக்கட்டிற்றாய் கின்றது. †இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று (க) [Sanskrit text] மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸு ஹ்ருத்கதிர்நாராயண என்கிறபடியே.

இதுதான் உடக்கு ந்த டி ன்னெ ன; (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சை மாமணிக்கோ ாயிலே வண கி) † நித்யவஸந்தமான சோலையையும் மாமதிளையுமுடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கிவந்தது எல்லாவுறவுமுறையும் தானே ' என்றுதோற்றும் படி அவன்வந்துநிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந் தது. (நம்பிகாள்) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றி தேஹபோ ஷ பரராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிற்றாதல்' பகவத்குணாநு பவம்பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிற் தல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பே போய் க்லேசப்படாநிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றேனெ ன்னுதல்' நீங்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கரையேறினாற்போலே நானும் கரையேறப்பெற்றேனென்னுதல். (நாராயணாவென்னும் நா மம்) ஸர்வவிதபந்துவுமவனே என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன்.

௱. இற்பிறப் பறியீ ரிவரவ ரென்னீ
ரின்னதோர் தன்மையெ ’ றுணரீர்
கற்பகம் புல ர் களைகணென் றுலகில்
கண்ட ா தொண்டரைப் பாடும்
சொற்பொரு ளாளீர் சொல்லுகேன் வம்மின்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்மின்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (எ)

பத .	உரை. [கு	பதம.	உரை.
உலகில்	இப்பூமியிலுள்ளார் க்	பாடும்	கவிபோற்றிசெய்யு ம
தொண்டரை	இழிதொழில்செய் து		வராய்
	திரியுமவர்களை	சொல்	சப்தத்துக்கும்
இல்	(அவர்களுடைய) க்கு	பொருள்	அர்த்தத்துக்கும்
	ஹவைலக்ஷண்ய த்	ஆளீர்	நிலவரானநங்க ர்
	தையும் [தையும்	வம்மின்	வாருங்கள்.
பிறப்பு	ஜந்மவைலக்ஷண்யத்	சொல்லுகேன்	(ப்ராப்தவிஷய த்தை
அறியீர்	அறியாதவராய்		நீங்களுமிழக் வொ
இவர்	இப் பொது ஸம்பந்		ண்ணாதபடி) சொல்
	நரான இவர் ள்		லுகிறேன்.
அவர்	முன்பு தரித்ரராயிரு	நீர்	ன்னோடொத்த நீங்
	ந்த அவர்கள்		கள்
என்னீர்	எ று அறியமாட்டா	புனல்	ஜலத்தாலே
	தவராய்	சூழ்	சூழப்பட்ட
தன்மை	இவர் ள் ஸ்வபாவம்	குட தை	திருக்குட ந்தையிலெ ல
இன்னதுஎன்று	இப்படிப்பட்ட தொ		ழுந்தரு ரியிருக்கு
	ன்றுஎன்று		மாரா முதனை
உ ரீர்	அறியமாட்டாதவரா	தொழுமின்	ஸேவியுங்கள்;
	ய்க்கொண்டு	நாராயணா என்	“எல்லாவறவுமு ை ற
ற்பகம்.	வேண்டிற்றெல்லா ம்	னும்	யுமவனே” ன்கி
	தரும் க ல் ப வ் ரு		ற அர்த்தத்து க் கு
	க்ஷம்போலே உதா		வாசகமான
	ரரானவர்களே!	நாமம்	திருநாமத்தை
புலவர்	கற்றோர்க்கு	பாடி	வாயாரச்சொல்லி
களை ண்!	ரக்ஷ ரே!	உய்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள்;
என்று	என்றுசொல்லி	நல்பொருள்	இது பரமார்த் தங் கி
க டவா	நெஞ்சில்தோற்றினப	காண்மின்	டீர். (எ)
	டியே		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †அல்லாதார்தானிழுக்கிருர் அவிசேஷஜ் ஞரானை யாலே விசேஷஜ்ஞராய் எ ேடு†ஸஜாதீயராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்களிழுக்கிற தென்னென்கிருர்.

(இற்பிறப்பறியீர்) †அவர் ள் ார்ஹஸ்த்யத்தில் நி றநிலே அறியிரே ாள் அவர் ள் ஜநமமறியிரே ாள் (இவர ரென்னீர்)†ப டு தரித்ரனுய் லேசப்பட்டுப் போந்தானெருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக் ால் இது இ னள ுறிக்கே யிருந்தது; இது வேறே யொரு னடியா வேணும்" ா று அறியமாட்டாதே ஸ்ரிய பதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானுய்ப்போந்தானுக நினைத் திருப்புதிரே ாள். அன்றிக்கே (இ ரவரென்னீர்) என்று ஒருசொல் லாய், ஒரு ர்வாசியு மறியீரெ னருமாம். (இன்னதோர் தன்மை யென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இது என்றறியமாட் டீர்

(கற்பகம்) † நினையாதே கொடுக்கும்' ன்புதிகோள். (புலவர் களைகனென்று) விசேஷ ஞரா யிருப்பார்சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஒளித்துப்போம னை எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்' எ பர்க ர் (உலகில் கண்டவர் தொ டரைப்பாடும்) †லோகத்தில் நீச ர்த்தி ளாய் த்திரிவாரைக் கண்டவா பாடும் ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லித் திரிகிற. (சொற்பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும்

கையாலே பலித்தஸங்கதியையருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதார்) இத்யாதி. (ஸஜாதியராய்) என்றது - ஸத்ருசராயென்றபடி. கீழே "நம்பி ாள்" என்று ப வத்ப்ரவணரானபோது,அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொ னவர் க்ருபை யாலே லோ த்திலே கண்வைத்து உபதேசி கப்பார்த்தாராய் அதிலே "சொற் பொருளாளீர்" ன்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அல் லாதார்) இத்யாதி என்று ண்டுகொள்வது.

'இல் அறியீர் பிறப்பு அறியீர்" என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தையரு ளிச்செய்கிருர், (அவர்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. இவர் - இப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள்,அவர்-முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த் தமாய், பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிருர் (பண்டு) இத்யாதி வா யத்வயத்தாலே.

(நினையாதே) என்றது-தேயவஸ்துவின் உத்கர்ஷத்தைநினையாதே என்ற படி; ஸ்வப்ரயோஜநத்தை நினையாதே என்றுமாம்; யாச னுடையகுறை நினையாதே என்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ருத்யக்ருத்யம் பண்ணுமவ ை, கண்டவாபாடுமென்றர்த்தமாயருளிச்செய்கிருர், (லோகத்தில்) இத்யாதி.

௲ற்றிலேன் கலை ஐம்புலன் கருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தைப்
பெற்றிலே னதனால் பேதையேன் நன்மை
பெருநிலத்தா ருயிர்க் கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித் திரிதருவேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக் குய்யு மா றெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கலைகள்	சாஸ்த்ரங்களை	கருத்துள்	விஷயங்களிலே
கற்றிலேன்	(ஓராசார்யனிடத்தி ல்) அப்யஸித்தேனல்லேன்.	மனத்தை	நஸ்ஸை [தேன்.
		திருத்தினேன்	வலியமூட்டிப்போ
		அதனால்	இப்படிபோருகையாலே
ஐம்புலன்	ஐந்து இந்த்ரியங்கள்		
கருதும்	நினைக்கிற	பேதையேன்	அறிவிலியானநான்

கிலவரானநீங்கள் †சொல்லுடைமைக்கு உங்களிற் காட்டிலில்லை, ப்ரமேய ஞானமுடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகேன்வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞாநத்துக்கும் சொல்லுடைமைக்கும் பாத்தம் போரும்படியான விஷயத்தை நான் காட்டித்தரவாருங்கோள். (சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும்போது ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகரங்களும் வேணுமே. (நற்பொருள் காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக் கண்டு கொள்ளுங்கோள். †பேறும் தானேயாய் தன்னைத்தரு வதும் தானேயாயிருக்கை. (பாடிநீருய்மின் நாராயணாவென்னும் நாமம்) வாச்யங்களில் தலையானத்தைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார் (க)†"ய பரஸ்ய மஹேச்வர" "யபரஸ்ஸமஹேஶ்வர" என்றதிறே †இதினுடைய †ஸங்க்ரஹத்தை. வாசகங்களில் தலை அகாரம், வாச்யங்களில் தலை †கீழ் நான்சொன்னது.

தாத்பர்யார்த்தம் (சொல்லுடைமைக்கு) இத்யாதி.

நன்மையை விவரிக்கிறார் (பேறும்) இத்யாதி. நாராயணபதம் நற்பொருளுக்கு வாச மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ய) இத்யாதி. (இதினுடைய) என்றது - நாராயணபதத்தினுடைய வென்றபடி. (ஸங்க்ரஹத்தை) - அகாரத்தை. (கீழ்நான் சொன்னது) என்றது "நற்பொருள்" என்றதென்றபடி ... ... (எ)

(க) தைத்தி - நாரா - உச.

நன்மை	நல்லவினை வ	தவிர்ந்தேன்	இவையெல்லாம் போ
பெற்றிலே	பெருதவனானேன்		ப்பெற்றேன்;
பெரு	பெரிய	செல்கதிக்கு	(அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே) செல்லக்கடவ பரமபதத்துக்குப்போய்
நிலத்து	பூமியில்		
ஆர்	நிரம்பியிருக்கிற [கும்		
உயிர்க்கு எல்லாம்	எல்லாப்ராணிகளு		
செற்றமே	ஹிம்ஸபண்ணும் உபாயத்தையே	உய்யு ஆறு	உஜ்ஜீவிக்கும் வகையை
வேண்டி	நினைத்து	எண்ணி	நினைத்து
திரிதருவேன்	திரிந்துக்கொண்டுபோந்தேன் (இப்படி நெடுங்காலம் திரிந்தேனாகிலும் அவன் கடாக்ஷத்தாலே)	அடியேன்	சேஷபூதனானநான்
		நாராயணா என்னும் நாமம்	நாராயணா என்கிற திருநாமத்தை
		நல்துணையாக	நல்லஸஹாயமாக
		பற்றினேன்	அவலம்பித்தேன். ()

வ்யா. எட்டாம் பாட்டு- ஙீங்கள் பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த்தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்துக்கு நாங்கள் தேசிகராகவல்லோமோவென்ன கெடுவிகாள். நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக்யனாய் உங்களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன் ஆனபின்பு இவ்விஷயத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ? என்கிறார்.

(கற்றிலேன் கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்சரிக்க அநூச்சாரணம் பண்ணிப்போராமையாலே சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாநமுண்டாயிற்றதில்லை. (ஐம்புலன் கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸ்ஸைப் பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற பாஹ்யேந்த்ரியங்களைக்காதாசித் மாயாகிலும்விஷயங்களில்நின்றும்மாற்றி ப்ரத்யக் விஷயமாக்கினால் நல்வழி போகைக்குறுப்பாமிறே ஸ்ரோத்ராதீந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே யிழிந்து தான் நினைத்தவழியே கொடுபோக மநஸ்ஸையும் அதுக்கு உறுப்பாக்கிப் போந்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (கற்றிலேன்) இத்யாதி. "வாடினேன்" என்று தொடங்கி பூர்வ வ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்துச்சென்று கீழ் இரண்டுபாட்டிலே அத்தை விட்டவர் மீளவும் பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (எங்கள்) இத்யாதி. 'பாழியானுழியானருளே" என்று ஆழ்வார் * மயர்வற மதிநல மருளப் பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வ வ்ருத்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்கரமாயிற்றென்று ருதி ப்ரஸ்நம்பண்ணினார்களென்று கருத்து. அநுதாபசூந்யனா யிருந்த என்னிடத்திலே யருளினவன், நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ என்னும் உங்களிடத்தில் அருளுக்கு குறையில்லை என்று உத்தரத்துக்குக் கருத்து.

தேன். (திருத்தினேன் மனத்தை) விஷயப்ர ணரானவர்கள் விஷய ப்ராவ யம் போராது என்று ஔஷதஸேவை பண்ணியிருப் பார்களிறே அப்படியே விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை விய மூட்டிப் போந்தேன். (பெற்றிலேனதனால் பேதையேன் நன்மை) † சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே விஷய ப்ரவணனாய்ப் போருகையாலே அறிவு கேடனாய் ஹிதசிந்தை பண் ாப்பெற்றிலே . (பெருநிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம் செற்றமே ே டித் திரிதருவேன்) † எனக்கொரு நன்மை ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே பரஹிம்ஸை ப ணும் விரகே சிந் தித்துப் போந்தேன். † எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்குட் விரகேபார்த்துப்போந்தேன். † 'ஒருவனுக்கு ப வத் ஸம்பந்தமு டு இல்லை என்று தனக்கே அறியலாம்'' என்று பலகாலும் அரு ளிச்செய்வர் ஜீயர். ஒருவன் நோவுபட ண்டால் ஐயோ.'' ன்று இர கம்பிறந்திருக்கில் நமக்கு பகவத் ஸம் ந்தமுண்டு'' என்றறி யலாம்' அத்தனையும் வேணும்'' என்றிருந்தானாகில் நமக்கு பக த் ம்பந்தமில்லை ' என்றிருக்கலாம். † பெருநிலத்து ஆருயிர்க் கெல்லாமென்னுதல் பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாமென்னுதல். (தவி ர்ந்தேன்) † ஹேது வறிந்திலேன் தவிர்ந்துகொடு நிற்கக் ண்டேன். ( ) உய்வதோர் பொருள்' என்றும் (உ) ஆழியானருள்'' என் றும் (ங) 'சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன்'' என்றும் கீழ்ச்சொ ன்னீரே. (செல்கதிக் குய்யுமாறெண்ணி) † செல்லக்கட தியு ண்டு பரமபதம் அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை .மநோரதி த்து (நற்றுணையாகப் பற்றினேனடியேன்) அம்பியைக் ட்டி கொ ண்டு ஆற்றி விழிவாரைப்போலே யன்றிக்கே (ச) [Grantha text] -பாதேயம் பு டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்

'அதனால் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்' என்று அந்வயித்த ருளிச் செய்கிறார், (சாஸ்த்ரீய) இத்யாதி. 'செற்றமே'' என்ற ஏவகாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (எ க்கு) இத்யாதி. பரஜீவநம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யாந்தரம் (எல்லாரையும்) இத்யாதி பரஹிம்ஸை அநர்த்தகரமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யமூகேந உபபாதிக்கிறார், (ஒரு னுக்கு) இத்யாதி. பெருநிலத்து - மஹாப்ருதி யில் ஆர் - நிரம்பியிரு கிற ெ ன்றும், பெருநிலத்தாரான உயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்த நிர்வாஹம் ாட் டுகிறார் (பெரு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. (ஹேதுவறிந்திலேன்) எ றது - எ னிட த்திலொரு ஹேதுவறிந்திலேனென்றபடி. 'செல் திக்கு எ றவநந்தரம், போய் என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய் கிறார் (செல்ல) இத்யாதி. (அ)

(க) க - க - க -
(உ) க - க - ங -
(ங) க - க - ரு.
(ச)

மூ. குலந், ரும் செல் ம் த ' திடும்
 அடியார் படுதுயராயின வெ ல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்
 அருளொடு பெருநில மளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும்
 பெற்றதாயினு மாயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நா ' ' டு வெ ாண்டேன்
 நாராயணா வெ ன்னும் நாமம் ( )

பதம்.	உ ர.	ப ம.	உரை.
நாராயணா என்னும்நாமம்	நாராயணா எ 'கிற தி ருநா மானது	வலம்	(த 'னை அநுபவிக் க்கீடான) சக் தியையும்
குலம்	(த 'னை அநுஸ 'தித்த ர் ளு 'கு) உயர் 'த குலத்தை	தரும்	கொடுக்கும்.
தரும்	ெ ாடு 'கு ';	மற்றும்	இன்னுமுள்ள ல்லா ஹிதங்களையு '
செல்வம்	ஐஸ்வர்யத் த	தந்திடு '	செய்துகொடுக்கும்;
தந்திடும்	தரும்.	பெற்றதாயினும்	சரீரத் தயுண்டா 'கி ன தாயா ர ' ா ட்டிலும்
அடியார்	சேஷபூதரா 'ர் ள்	ஆயின	ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூ பஜ்ஞாநவி ா ஸ த் தை
படு	அநுபவித்தே ழிக் க வே ண்டிய	செய்யும்	பிறப்பி 'கும்.
துயராயின எல்லாம்	து க்கம்என்று பே ர் பெற்ற எல்லாவற் றையும்	நல 'தரும்	கைங்கர்யஸ்ரீயைத்த ருவதான
நிலந்தரம்செய்யும்	தரைமட்ட ாக்கிவிடு ம்.	சொல்லை	திருநாமத்தை
நீள்விசு 'பு	பரமபதத் த	நான்	இப்படியிருப்ப தொ ன்றுண்டு எ 'றறி யாதநா '
அருளும்	ெ ாடு 'கும்		
அருளொடு	க்ரு பயோடுகூட		
பெருநிலம்	ங் ர்ய ாகிறபெரி யஸ்த்தா த்தையும்	கண்டுகொண்டேன்	ா ' ா ப்பெற்றேன், ()
அளிக்கும்	தரும்.		

ருதம்" என்னுமத்தைப் பற்றிடே ர். அ ' ரைப்படுத்திவிடுமத்தைப் பற்றிடுன் (நாராயணாவென்னும் நாமம்) அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு ாசகமான திருநாமம். (க) నయామిపరమాంగతిమ్ நயாமி பரமாம் கதிம்" என்னக்கடவதிறே. (அ)

(க) வராஹசரமம் -

வ் ா. ஒன்பதாம் பாட்டு. †அநாதிகாலம் விஷய ப்ர ணனாய் பக த் விஷயத்தில் விமுகனாய்ப்போந்த நா ' விஷயங்கள்தான் †ஸா தியாய் †மீ ' ட ளவிலே ஸர்வே ' ரன் தன் க்ருபையாலே க ' கொண்டானென்கிற அர்த்தத்தை உய் 'தோர் பொருளால்" என்கிறத்தாலே சொ ' ன்னார் †முதற்பாட்டில்; காலமடங்க வ்யர்த் தமே புறம்பே போக்கி ன் என்றார் இரண்டாம்பாட்டில்.†ரக்ஷை யேடே ' டி அது ' கு விருத்த(த்)மான துஷ்கர்ம ' களைப் பண் ணி விஷய ப்ர ணாய் காலத் த யட ' க்ஷிப்ரயோ நமாகப் போக் கி நான் போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான ஸர் ' வரனையும் அ னுக்கு ாச மான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென் றார் மூ ' றாம்பாட்டில் ' தூர்மாகியாய் சோகி ' கக் டவதல்லாத விஷ யங்களுக்குச் சோகித்து விஷய ப்ர ணனாய் அநாத்ம குணங்களால் குறை ற்ற நான் அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற் றப்பெற்றே னென்றார் நாலாம்பாட்டில் ' ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி பஶ்யதோஹரனாய் ஸர்வேஶ்வரனொருவனுள ' என்றிருப் பா ருண்டாகில் §உக்த்யாபாஸ ' களாலே இல்லை செய்து போந்த நான் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்ப ' ணி ான்றுமிதுவே யாத்ரையாய்ப் போரு ார் பெறும்பேற்றைப் பெற்றேனென்றார் அஞ்சாம் பா ' டில் ' இதுக் ர்த்தமென்? இது ந்தபடியென்? ' எ ' ன அர் த்தத்தையும் சொல்லி ஸம்ஸாரிகளெல்லா மிங்ஙனே க்லேசப்படா நிற்க †நானிப் பேற்றைப் பெற்றேனெ ' றார் ஆறாம்பாட்டில் ' அல்லாதா ரிழக்கிறார்கள் ‡(அவிசேஷஞ் ராகையாலே); என் னோடு ஸஜாதீயராய் விஶேஷஜ்ஞராய்க் விபாடித் திரிகிற நீங்களிழ

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (சூலந்தரும்) இத்யாதி. நிகமம் அணித்தான வாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும் சொன்ன ப்ரமேயங் ளை புத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸ ' கதி யருளிச்செய்கிறார் (அநாதி) இத்யாதி. (ஸா தியாய்) என்றது-அல்பமாயென்றபடி. இது-"விஷ ங் ள் த ' னில் அரைக்ஷணம் ால்தாழப்பண்ண வல்லதொரு விஷயந்தா னில்லையிறே" என்றருளிச் செய்ததைப்பற்ற. (மீண்டவளவிலே) என்றது - ஒரு விஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயாந்தரத்தில் போகாதே ஓடி இளைத் தவளவிலே என்கை. (முதற்பாட்டில்) ன்ற வநந்தரம், அருளப்பெற்றவரா கையாலே என்றுகூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமே போக் கினத்தை யெல்லாம் மூன்றாம் பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம்பெற்ற பேற்றை அருளிச்செய்தா ரென்கிறார் (ரக்ஷையே) இத்யாதி. (நானிப்பேற் றை) என்ற வநந்தர ' , தஞ்சைமாமணிக் கோயிலே வணங்கி ' என்று கூட்டுவது.

---

§(பா) யுக்த்யாபாஸங்களாலே. ‡ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ரதே கொள்ளு 'கோ'னென்றார் எழாம்பாட்டில் 'நீர் சொல்லு கிற அர்த்தத்துக்கு நா 'கள் தேசி ராக ல்லோமோ" என 'ன கெடுவிகாள். நானன்றோ இ 'விஷயத்துக்கு நில ளுய் உ 'களுக்கு 'கூட உபதேசி'கிறேன் ஆ பி 'புப த்விஷயத்து' ரளா ர தாரில்லை என்றார் ௭ட்டாம்பாட்டில் 'நீர் திருநாமத்தைப்போர ஆதரியா நின்றீர் இதென்ன பலத்தைத் தரவற்று" என்ன திரு நாம பலத்தைச்சொல்லுகிறார் இப்பாட்டில்.

(குலந்தரும்) † ஜன்மவ்ருத்தங்களால் குறைய நின்றானொருத்த னுக்கு பகவத் ஸம்ப' தமு 'டானால் இவற்றாலுயர்ந்தானொருத் தன் இவை யிர 'டிலு மிவனுக்குத் தாழ்வு 'ண்டாகவும், தானுயர்ந் தானா வும் † நினைத்திருக்கவுங்கூட 'கூசவேண்டும்படியாயிற்று பக த் ப்ரபாவமிருப்பது. † ஆகிலும் பெ 'ொ ரடுத்தல் கொள்ளுதல் செய்கிறாரில்லை அதுக்கடி † ஜாதி நிபந்தநமாகை. † ஶ்லாகை † கு நிபந்தநம் ' (க) ஸ்லாக்ய ஸ்ஸகுணீ தஸ்ய ஸ்ஸகுணீ ஸ்லாக்ய ஸ்ஸகுணீ தந் யஸ்ஸகுணீந'' என்னக்கடவதிறே. § † கண்டதெல்லாம் தர்மஸந்தே ஹம் ப ' க் ட தர்மபுத்ரன் பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலும் அச ரீரி ரக்யத்தாலும் விதுரரை ப்ரஹ்மமேத,-தாலே ஸம்ஸ்காரப் ப 'ணினானிறே' ருஷிகள் தர்ம 'யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம் பண் ணிக்கை யொழியுந்தனையும் பார்த்துநின்று தர்மஸங்கட ங்க 'ர் கேட் டுப்போனார்களிறே. இங்ஙனன்றாகில் பஞ்சமவேதமான மஹா பார தத்திலே யெழுதக்கூடாதிறே † கைசிக ஞைபிலே வந்த ரறே வில க்ஷணனாயிருப்பானொரு ப்ராஹ்ம ஞசார வைகல்யத்துக்கு பகவத் ஜ்ஞாநமுடையா னொரு பாடுவானுமேல பரிஹாரம் † இருந்ததிறே.

குலத்தையும் அது 'கீடான வ்ருத்தத்தையும் தருமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஹேதுவருளிச் செய்கிறார், (ஜந்ம) இத்யாதி. (நினைத்திரு ' வும் கூட) என்றது - தாழ்ந்த சொலவும் தாழ்வுக்கு ஸூசகமான செயலும் செய் யக்கூடாதென்றபடி. இப்படி உத்க்ருஷ்டரானால் கொடுத்துக்கொள்ள வேண் டாவோவென்ன ' அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலும்) இத்யாதி. (ஜாதிநிபந்தநம்) என்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்து 'ொ ள்ளக் க வனென்று சரீர ஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ர நிபந்தநமென்றபடி. கொள்வனை ொ ரடுப்பனை யில்லாவிட்டால் ஶ்லாக்யதை எங்ஙனே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்லாகை) இத்யாதி. (குண நிபந்தநம்) என்றது - பக வத் ப்ரஸ தத்தாலே வந்த சேஷத்வ ஜ்ஞாந நிபந்தந மென்றபடி. சரீர ஸம்பந் தம் தவிர த்ரிவித ரணத்தாலும் ப வத் ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிக்கைக்கு ப்ர மாணம் காட்டுகிறார் ('டதெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. ப்ரமா ணாந்தரம், (கைசிக) இத்யாதி. (இருந்ததிறே) வராஹபுர ணத்திலே என்று

(க) [யாநத்தில்காண்க.

§ இக்கதை ய ஸ்ரீவசநபூஷணம் - ௨௩௦ - ௨௩௧ - வது வாக்ய வ்யாக்

†ஸ்ரீவிபீஷணும் ான் ரா ஊனப்பார்த்து "பெருமாளைச் சரணம் புகு" என்று சொல்ல (க) [illegible] த்வாந்துதிக் குலபாம்ஸநம்" என்று நீ இக்குடிக்கு உடலல்ல என்றுனிறே. ராவ ணனுக்கு வார்த்தைசொல்லுகிற விடத்தில் (உ) [illegible] நிசாசர ' என்று அவனை ராக்ஷஸனு வும் தான் அல்லனாகவும் சொ ன்னான். இ னையன்றிக்கே (ங) ' [illegible] ராக்ஷஸாநாம்பலாப லம் ' என்று பெருமாள்தாமு மருளிச் செய்தார். ஆகையாலே பக த் ஸம்பந்தம் ஸ்பர்சமே தியா பிருந்தது.

(செல் ம் தந்திடும்) ரா ஸம்பந்தமற்றவாறே (ச) [illegible] - அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமான்' என்று ராமஸம்பந்த த்தாலே ந்த ஸ்ரீ குடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே † அதுதன்னையே சொல்லிற்று வுமாம் (ரு) [illegible] பரித்யக்தா மயா லங்கா 'என்று இவன்றுனே கைவிடச்செய்தே ரா ண ஸம்பந்தமற் ற ாறே ராமஸம்பந்தத்தாலே லங்கை 'வர்யமும் முடியும் அ ன் றலையிலே வந்திருந்ததிறே. (சு) நின்னையே தான்வே டி நீள்செ ல் ம் வே ண்டாதான்ற ' னையே தான்வே ண்டும் செல் ம் எ க்கட திறே. உன்னையே யுகந்து நிலைநில்லாத ஸம்பத்தை வே டேன் என்றிருப்பாரை அது கவிடாதாப்போலே என்கிறுர் † தாம்வி ச் செய்த தம்மை அது கவிடாதபடியாலே. † அங் ஙனன்றியே உன்னை யுகந்து நிலைநின்ற ஐஶ்வர்யத்தைக் காற்க ட கொ டு நீயே யமையுமென்றிருக்கும ஊ மோக்ஷ 'ீ கைவிடா தாப்போலே யென்றுமாம்.

(அடியார் படுதுயராயின வெ ல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும்) அடி யாரு டு தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள் ' படுதுயருண்டு (எ) [illegible] அவஶ்ய மநுபோக்தவ்யம்" என்று அநுப விநாஶ்யமான கர்மங்கள் ' அவற்றையெல் ாம் (நிலந்தரம் செய்யும்) நிலத்தோ டொக்கப்பண்ணும் வெறுந்தரையாக்கும் மே

சேஷம். இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்) இத்யாதி.

(அது தன்னையே) என்றது-லங்கைஶ்வர்யந்தன்னையே என்றபடி. (தாம்) எ றது - குலசேகராழ்வாரை நீள் செல்வம்" ன்றது - விபரீத லக்ஷணையாலே அஸ்த்திரைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதெ று கீழ் அருளிச் செய்து 'நீள்' என்றத்தாலே நித்யைஶ்வர்யமென்று யோஜநாந்தர மருளிச் செய்கிறுர், (அங்ஙனன்றியே) இத்யாதி.

(க) ரா-யு-கக- ௫.
(உ) ரா-யு- சு-உஅ.
(ங) ரா-யு-கக-எ.
(ச) ரா-யு-கசு- எ.
(ரு) ரா-யு-ககூ-௫.
(சு) பெரு-திரு-௫-சு.
(எ)

வலபூதலமா கும் அ ஙன றியே நிலமென்று அ ன் ர்த்தி கிற இடமாய் தரமென்று தர மாய் இடைக்குறைத்தலாய், இ ன் பக் ல் நின்றும் கர்மங்கள் தானே நமக்கிருப்பிட மன்றென்று போம்படி பண்ணுமென்றுமாம் ( ) [illegible] யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகே ரமஹீயதே। நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி யாதிதுர்ப்பிக்ஷதஸ்கரா (உ) சும்மெனுதே கவிட்டோடித்தூறுகள் பாய்ந்தனவே" (௩) † கோலாடு † குறுகப்பெறு' அங்ஙன றியே நிலமென்று ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்த்தமான சரீரமாய், இ ன் பண்ணின கர்மங்களைச் சரீரத்தளவாக்கும் பக்திமானுக்கு ப்ராரப்த்த கர்மாவதியா யிருக்கும் இ வர்த்தாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணி ப்ரபந்நனை னுக்கு இஶ்ஶரீரா தியா யிருக்கும். (நீள்விசும்பருளும்) விரோதி நிவ்ருத்தியாகிறது சரீரா தியிறே அ ர ள ன்றியே, பரமபதத்தையும் கொடுக்கும். (அருளொடு பெருநிலமளிக்கும்) அருளோடேகூட பெரிய நிலமுண்டு பெரிய ஸ்த்தாநம் மை கர்யமாகிற பெரியபதம் அத்தைத்தரும். (வரந்தரும்) (ச) ஒழிவில்காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமான கைங்கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றாலும் அது தன்னையே காட்டும். அங்ஙனன்றிக்கே (லந்தரும்)என்று (௫) '[illegible] யஆத்மதா பலதா ' என்று தன்னையும் கொடுத்துத் தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும் கொடுக்கும். நித்ய ஸம்ஸாரியாய் இன்று சென்ற னுக்கும் நித்யாநுப ம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகளோடொக்க அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும் கொடுக்கும்.

அங்ஙனன்றி கே, (அருளொடு பெருநிலமளிக்கும் லந்தரும்) தன்னை ஆஶ்ரயித்த ர்த ளை றிக்கே த ளோடு ஸம்பந்தித்தார்க்கும் தங்கருளோடேகூட பெரிய நிலமு டு பரமபதம், அத்தைக்கொடுக்க ல்லராம்படியா ப்ரஸாதத்தைப்ப ணும்.

(மற்றும் தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இ னறியாதவற்றையும் தானே கொடுக்கும் இ ன் கார்யம் தானறிந்தானே, நாம

(கோலாடு) என்றது - கோல் நடமாடும் தேசமாய், அத்தால் ஆஜ்ஞை நடக்குமிடத்தி லென்றபடி. (குறுகப்பெறு) - கிட்டப்பெறுது. 'பெருநிலம்' என்ற பதத்துக்கர்த்தமான கைங்கர்யத்துக்குப் ப்ரார்த்தநீயதை வரம்" என்றதாலே சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (ஒழிவில்) இத்யாதி

( ) (௩) பெரி திரு-௫-ச-ச.
(உ) பெரி-திரு-௫-ச-௩. (ச) தி-வாய்-௩-௩-௧.
(௫)

ன்றோ கடே ாம்' என்று தாே ொடுக்கும் § ோவிந்தஸ் ாமி தன்னை ண்ட நந்தரம் நா கூடப் போருே '" என் அவனுடைய மு புத்தை நினை யறிந்து நீ யி ே யிருந்து சிறிது ா ளநுபவித்து ா" என்று போனானிறே. (பெற்றதாயினு மாயினசெய்யும்) மாதா ானவள், சரீரத்துக்கு உத்பாத யாமள விறே. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞானவிகாஸத்தைப் பிறப்பிப் பான் † அ னேயிறே. (க) 'शरीरमेव माता पितरौ जनयतः சரீரமே மாதாபிதரௌஜநயத' என்று, விரோதியான சரீரத்தை உத்பா தித்து விடுமளவிறே அ ர்கள் செய் து' (உ) 'स हि विद्यातस्तं जनयति तच्छ्रेष्ठं जन्म ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச் ச்ரேஷ்ட்ட ந்ம என்று ஞாநப்ரதனு ான் அவனேயிறே

(நலந்தரும் சொல்லை) அர்த்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத் தைச்சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப் பிறப்பிக்கு மென்னுதல். †நலமென்று வ்ருத்தமாய் கைங்கர்யத்தைத் தருமென்னுதல் †ஆ யாலே கை கர்யத்துக்கடியான ருசியைப் பிறப்பிக்குமென்னு தல். கங்கர்யம் தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்ப டியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாத நான் ா ப்பெற்றேன். (நாராயணா ெ னும் நாமம்) (ங)† नमो नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः -நமோநாராயணாயேதி மந்த்ரஸ் ஸர் ார்த்தஸாதகः" என்னு மத்தை (கூ)

மூ. மஞ்சுலாம் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலா லெடுத்த தெய் நன்மாலை
யிவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்

(அவனேயிறே) என்றது - மந்த்ரப்ரதனுன ஆசார்யனிறே ன்கை. இத் தால், மந்த்ர ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கு மென்றதாயிற்று.

அருளொடு பெருநில மளிக்கும் வலந்தரும்' என்றதுக்கு மோக்ஷப்ர தத்வரூப ச திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, நலம்" என்றதுக்கு அர் த்தமருளிச் செய்கிறார், (நலமென்று) இத்யாதி. (ஆகையாலே) என்றது-ஸ்வரூ பஜ்ஞாந ஜநகமாகையாலே என்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்று கொள்வது. என்னும்' என்கிற ப்ரஸித்தி யை இப்பாட்டு ப்ரமேயத்துக்குச்சேர வருளிச்செய்கிறார் (நம) இத்யாதி. (கூ)

---

§ இக்கதையை ரு-ப அ-தி ரு-பா மாகமாநிலனும்' என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்தில்காண்க.

(க) (உ) (ங)

துஞ்சும் போதழைமின் துயர் ரில் நினைமின
துயரிலீர் சொ லிலும் ந ரும்
நஞ் தான் ண்டீர் நம்மு ட வினைக்கு
நாராயணா வெ னும் நாமம். (௰)

திருமஙகை ழவார் திருவடிகளே சரணம.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	நல்	லக்ஷணமான
உலாம்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள	மாலை	சொன்மாலையான
சோலை	சோலையையும்	இ கொண்டு	இத்திருமொழியாலே
வண்டு	வண்டு ள்	துஞ்சும்போது	சரீராவஸாநத்திலே
அறை	சப்தியாநின்றுள்	அ ழுமின்	கூப்பிடுங் ள்
ாநர்	மிக்கஜலத் த யுமு டைய	துயர் ரில்	வ்யஸநங் ள் நேரிடு ம் ாலத்திலும்
மங் யார்	திரு , யிலுள்ளா ர்க்கு ரக்ஷ மான	நினைமின்	இத்தையே மந ம்ப ண்ணுங் ள்
ாள்	ாளையுடையராய்	துயரிலீர்	வ்யஸநமற்றநீங் ள்
கலி ன்றி	விரோ ஷ த்தைப் போக்கினஆழ்வார்	சொல்லிலும்	சொன்னாலும்
செ சொலால்	செவ்வியசொ ல் லா லே	ன்றும்	நன் மையைத்தரும்
ாடுத்த	எல்லார்க்கும் தெரியு ம்படி அருளிச்செ ய்ததாய்	ாராயணா என் னும்நாமம்	ாராயணா ன்கிற தி ருநா மானது
		நம்முடை	நம்மு டய
		வினைக்கு	பாபங் ளுக்கு
தெய்வ	அப்ராக்ருதமாய்	நஞ்சுதான் ண் ர்	விஷமாயிரா நின்றது கிடீர். (௰)

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (மஞ்சுலாஞ் சோலை) மேகங்கள் உலா வும்படியான ஓக் த்தை யுடைத்தான சோலை. † (வண்டறை) என்கி றது சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம் மாநீர்க்கு விசேஷ மா வுமாம் லத்தினு டய ரஸ்யதையாலே ஈ கள் ண்டெ ாடு மொ ய்ப்ப'' என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்கா ாயிற்றுத்தமிழர். (மங்கையார் ாள் கலிகன்றி) பகவத் ஸம்பந்தத்தை யுணர்ந்தவர்

அரு. பத்தாம் பாட்டு. (மஞ்சுலாம்) இத்யாதி. வண்டறை' என்றது வண்டு ள் சப்தியாநிற்கிற என்றாய், அது சோலைக்குச் சொல்லுகை லோ ஸி த்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லுகை விஸமயஸித்தமென்றும் விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (வண்டறை) இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.

ள் ப த் ‡ பலமே பலமாயிருக்குமாபோலே திருமங் கயிலு ர ஊார் இ ர் கயில் † ாே ங் ளுக்கு பலமா ாயிற்று ஙினைத் திருப்பது.

(செஞ்சொலா லெடுத்த) அதிக்ருதாதிகாரமாய் ம்ஸ்க்ருத மாய் தெரியாத சப்தங்களாலே சொன்ன அர்த்த களை வ்ய தமா ல்லார்க்கும் தெரியும்படி செவ்விய சொல்லாலே சொன்ன. (தெய்வ நன்மாலை) அப்ராக்ருதமாய் ( ) ே ட்டாரார் ா ர்கள் ’ என்று நித்யஸூரிகள் கேட்டு அநுபவிக் லாம்படி யிருக்கிற மாலை தொடை. (இவைகொ டு சி ெ த் தொ டீர் துஞ்சும்போ த ழுமின்) சரீராவஸாநத்தில் யம ய தக்கு அஞ்சாதே இத்திரு நாம களைச் சொல்லுங்ே ாள். (துயர் ரில் ஙினைமின்) இ வரு குண்டான யஸநங்கள் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங் கோள். (துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம்) சரீரத்தோடே யிரு தால் இவையெல்லாம் ருகை ப்ராப்தமன்றோ ா று இத்தை மதியாதே அ ந்யப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு ஸ் யம் ப்ரயோஜநம் (நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு) நம்மு டய பாப களு கு † § ஆற்றெ ாண்ணாத நஞ்சு. (நாராயணா ெ னும் நாமம்) (௨) † ’ ானக்கென்றும் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம் நானும் சொன்னேன் நமரு முரையின் நமோ நாராய ம்’ என்று நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு’ ‡ அல் லாதன வெல்லாம் ஸம்ஸாரத்திலே ே ர்பற்றுகைக்குறுப்பாயிருக்கும். இதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னுமி வர்த்தத்தை யெல்லாரும் புத்திப ணி யிருக் லா ாதோ? (௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சர ம்

(வாளே த ளுக்குபலமா) என்றது கு - வாள்வலியால் மந்திர ெ ா ண்டு பதேசித்து ரக்ஷி ் யாலும் நிர்வாஹ ராகையாலுமென்று ருத்து. (ஆற்றவொண்ணாத) - ஸஹிக் கூடாத. "என்னும்" என்றது போக்ய தாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு) இத்யாதி. கண்டீர்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செ ய்கிறார் (அல்லாதன) இத்யாதி. ... (௦)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம.

( ) தி - வாய் - ௦-௫- க. (௨) .சு ௦ சு.
‡ (பா) ஸம்பந்தமே. § (பா) ாற்றவொண்ணாத-அப்ரதி ரியமான.

முதற்பத்து முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ் ார்திருவடிகளே சர ம்.

முதற்பததது இர டாநதிருமொழி வாலி

மூ. வாலிட ாவலத்தொருவனதுடல்கெ
ரிசிலை ளைவித்தன்று
ஏலநாறுதண் டடம்பொழிலிடம்பெற
விருந்தநல்லிமயத்துள்
ஆலிமாமுகிலதிர்தரவரு ரை
யகடுறமு டேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயுந்தடஞ்சுனைப்
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.	இருந்த	ஓல ் ம்கொடுத்து ொண்டிரு ்கிற
அன்று	ஸுக்ரீவன் சரண ் புகுந்தவன்று	ந ்	விலக்ஷணமான
ாலி	ாலிஎ ் னும் பே ர யுடையனுய்	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
		ஆலி	சிறுதுளி யயுடைய
மா	மி ் க	மாமுகில்	மஹாமே ங் ள்
வலம்	பலம்பொருந்திய	அதிர்தர	முழ ் காநிற்பதுமாய்
ஒருவனது	ஒப்பற்றவனு டய	பீலி	தோ க யயு டைய
உடல்	சரீர ்	மா	பெரிய
கெட	சிதறும்படி	மயில்	மயில் ளானவை
ரி	அழகிய	அரு	தாவியேறவரிதான
சிலை	வில்லை	வ ர	மலை ளிலே
வளைவித்து	சரங் ள்பாயும்படிவளைத்து (இன்று)	அகடு	கீழ்வயிறு
		உற	தழுவும்படியா [ல்
ஏலம்	பரிம ம்	முகடு	அவற்றின் சிகர ் களி
நாறு	வீசாநிற்பதாய்	ஏறி	போய்ஏறி
தண்	குளிர்ந்து	நடம்செயும்	ஆடாநிற்பதுமாய்
தடம்	பர ் த	தடம்	பர ் த
பொழில்	உத்யாநவந ் ளிலே	சுனை	சுனைகளையு டய
இடம்பெற	விசாலமா (ஸர்வேஶ்வரன்)	பிரிதி	திருப்பிரிதிஎன்கிறதிவ்யதேசத் த
		சென்றுஅடை	போய்கிட்டப்பாராய்.

அரு. வாலிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, ( ) 'குடந் தயேதொழுது'' என்றும் (உ) 'தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி'' என்றும் தமக்குத் திருமந்த்ரலாப ் உகந்தருளின நிலத்திலெம்பெருமானுலே வந்ததா அநுஸந்தித்துத் திருமந்த்ரம் பெற்றமையை அருளிச்செய்தவர், இனி, மேல் திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்குப் ப்ராப்யமாக வநுஸந்திக் க் குக் கருத்து - திருமந்த்ரார்த்தமான ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங் ளை உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டநுபவிக்கவேணுமெ ் ை யென்று விவக்ஷித்து

(க) க-க-எ- (உ) க-க-கா-

வ்யா †ஸம்ஸாரஸ்வபா த்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய
்ராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளின ெவர் அந்நோவுபாடே
ஹுது ாகத் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எ ‘னே விஷயீ ரித்து
‘தன்†ஸ்வாமித் த்தையும் எனக்குக் காட்டித் தந்தானென்றார்
ெழில் திருமொழியில்‘ (க) † அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொள நெரு
‘கி” என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்
துதமாயிற்று. † இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் ஸ்வா
மித் ஸௌலப்யமிறே. கர்ஷகனானவன் பயிர்த்தலையிலே குடி
ட்டிநோக்குமாபோலே ரக்ஷ்யமிருந்தவிடத்தே வந்து ரக்ஷிக்கை
பிறே ஸௌலப்யம். -கந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்
ணி இத்தைநோக்குகையாலே உடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகா
சகமுமாயிருக்கிறது. † எதிர்த்தலை பாராதேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷ
ராய் அந்தர்யாமிரூபத்தாலே யிருக்கிற விருப்பு ஸ்வாமித்வகார்ய
மிறே. அ ளவன்றிக்கே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்
ான்று அபேக்ஷைபிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி
ோயில்களிலேவந்து நிற்கிற விதுக்கு மேற்பட வில்லை பிறே ஸௌல
்யத்துக்கு ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பிறந்தவநந்தரம் அநுபவாபேக்ஷை
பிறந்தால் அப்போதே இவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி
பிராதிறே பரமபதத்தில்; அநுபவிக் வேணும்” என்று அபேக்ஷை
பிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கு
மிறே உகந்தருளினநிலங்களிலே. † இப்படி ஸௌலப்யத்துக்கெ

ருத்தவர்த்திஷ்யமாண தநமுகே ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸார)
ித்யாதி. (ஸ்வாமித்வத்தையும்) எ ‘றச ாரம் ஸௌலப்யத் த ஸமுச்ச
ிக்கிறது. (க) “எம்பிரானெந்தை’ என்கிறபாட்டு திருமந்த்ரார்த்த ப்ரதி
ாதகமாகையாலே அது உயிர்ப்பாட்டாய் அதிலே “எம்பிரான்” இத்யாதி
ால் ஸௌலப்யமும் ‘அண்ணல்” என்றத்தால் அதுக்கு ஹேதுவான ஸ்வா
ித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே ராமாவதாரமும் திருமந்த்ர
மம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார், (அம்பினால்) இத்
ாதி. காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண்
-நுபவி ‘கிறாரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்து ‘கு) இத்
ாதி. உ ட மயைநோக்கும் ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசமெங்ஙனேயென்ன‘ அரு
ிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலை) இத்யாதி. மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோ
ும் ஸ ‘கதியை யருளிச்செய்து அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கி
றர், (இப்படி) இத்யாதி. ‘ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று” என்று வ்ரு

(க) க-க-ரு.

ல்லேயான உ ந்தருளின நில ளெ கும் புக்கநுபவிக் க்ே ரலி·
அதில் இப்பாஸை ந டயாடுமிடத்துக் கெல்லேயாயிரு குமிறே
திருமலே அ ளவிலே நில்லாதிறே இ ருடை ய ஆ சயா 'து
ஆகையாலே உ ந்தருளின நில ளுக்கு எல்லேயான ஹிம ானில்
திருப்பிரிதியளவும்சென்று அ விடத்தையநுபவிப்பதாகத் § திரு
வுள்ளத்தோடே கூட்டுகிருர். † கீழிற்றிருமொழியிலே அம்பிறை
லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி" என்று ராமாவதாரமுகத்தாலே
விரோதிநிரஸநம் ப்ரஸ்துதமிறே அ வழியாலே மஹாராஜர் †ெ று
வியருமாய் தனியருமாய் ஜ்யேஷ்ட ளுலே நெருக்குண்டு நோவு
பட்டிருக்க அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் (க) [illegible]
[illegible] ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்ய" எ கிறபடியே தாமே அவ
ரிருந்த விடத்தேசென்று அவர் விரோதி யப்போக்கி யுபகாத்தாற்
போலே அவன்ருனே நம்முடைய குறைகளேயுமெல்லாம் தீர்த்து
உப ரிக் க கா இ ே திருப்பிரிதியிலேவந்து பூந்தருளியிரு
ந்தான் நெஞ்சே. அ ே சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள்
ளத்தோடே கூட்டுகிருர். †மு பெல்லாம் ண்ணு கிலக்கான விஷ
ய களிலே ப்ர ணராய்ப்போ தார் பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பும்
அ ரஸை அநு ர்த்தித்து ளுக்குவிஷயமான உ ந்தரு
ளின நில ளிலே பு நுபவிக்கிருர் (உ) தானு ந்த ஊரெல்
லாம்" என்னக் டவதிறே.

முதற்பாட்டு (வாலி) இத்யாதி. ாலியென்று பேராய் மஹா
பலத்தில் வந்தால் தன்னே எண்ணுல் இரண்டாம்விரலுக்கு ஆளி
ல்லாதபடி அத்விதீயனுயிருக்கிற னு டய உடலானது சிந்தும்
படியா தர்சநீயமான வி லே ளேத்து. †வா வியு மழிகையும் கிடக் ச்
செய்தே அக் கயும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும்

த்தகீர்த்த த்து கு ஸங் தித னே முதற்பாட் டக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கி
ருர், (கீழிற்றிருமொழியிலே) இத்யாதி. (ெ றுவியர்) தரித்ரர். திருமந்த்
ரமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' ன்றத்தாலே திருமந்த்ரத்துக்கு பாத் ாதி ளெ
ல் பாம் அர்த்தமாயிரு ஏ தேச அர்ச்சாவதார களிலேதானே போவா
னென்னென் · ரஸோக்திமுடே ருளிச்செய்கிருர் (முன்பெல்லாம்) இத்
யாதி.... ... ...

முதற்பாட்டு. (வாலி) இத்யாதி. த மு டய விரோதி ளேப் போ
குகைக்கு உறுப்பா வாலிவதம்சொல்லவேண்டினுல் டல்ெ டுத்து
ன்னலாமே 'வரிசிலேவளேவித்து" என்னு துக்குக் கருத்தெ ெ ன்ன·
அருளிச்செய்கிருர் (வாலியு) இத்யாதி. [illegible] சாபே. க்ருஹீத்

---

§ திருவுள்ளத்தோடுகூட்டுகை-திவ்யதேசத் தத் திருவுள்ளத்து கு விஷ
யமாக்கு .

(க) ரா-கி.   ( ) தி-ெந-கூ.

அநுபவிக்கிறாராயிற்று இவர் ( ) ஶத்ருநாஶநே சத்ருநாசநே' என்கிறது கிடக்க (௧) ஶக்ரசாபநிபே சக்ரசாபநிபே'' என்கிறத்தை அநுபவிக்கிறார். †உகப்பாரோடு உக ாதாரோடு ாசியற இர டுதிறத்தாரையும் அழிக்குமாயிற்று. [ஶக்ரசாபநிபே சக்ரசாபநிபே] இத்யாதி. இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே அநுகூலர்க்கு ை த்த மா றுதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி தர்சநீயமாயிருக்கும். [க்ருஹீத்வா க்ருஹீத் ா] † விற்பிடித்தபிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிந்துபோம்படியுமாயிருக்கும். † அநுகூலரை அழகாலே யழியச்செய்யும். ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்

(௨)† [எரிசிதறும்சரத்தால்] (௩) 'தீப்தபாவகஸங்காஶை தீப்தபா கஸங்காசை'' என்கிறபடியே தொடுத்துவிடும்போதாயிற்று அம்பென்று அறியலாவது: தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்துகொண்டாயிற்று தைப்பது. [இலங்கையினை] § அந்தனும் கூடப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான ஊரை. [தன்னுடை ரி சிலைவாயிற்பெய்து]ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலேயாயிற்று அது அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி வில்லுக்கு வாய் அம்பிறே. வா யான அம்பிலே புகும்படி ப்ர ிசிப்பித்து. [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டு விலங்குதல் அத்தைத்தவிர்த்தானாயிற்று. (௪) நநமேயம் நநமேயம்'' என்றிருந்த இருப்பைத் தவிர்த்தானாயிற்று. (௪)† [கஸ்யசித் கஸ்யசித்] இவர் தம்மை இதர ஸஜாதீயராக்கிவைக்கையாலே மநுஷ்யரென்றேயிருந்தான் இவரேயன்றிக்கே ஈஶ்வரன் என்று சொல்லுகிற அவன்றான் ந்தால்தான் வ ங்குவனோ? ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் (௫) நமஸ்த்யேவவாதந

ா'' - ன்றது - ஆயுதமாகையாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்கயும் ஶத்ருநாஶநே சத்ருநாசநே' என்று விசேஷித்ததுக்கு 'ஶக்ரசாபநிபே சக்ரசாபநிபே'' என்று வர்ணிக்கைக்கும் ருஷிெ ாண்டாடுகிறானென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (உகப்பாரோடு) இத்யாதி. சக்ரசாபநிபங்களான சாபங்களை சத்ருநாசகமாம்படி க்ருஹீத்வா என்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (விற்பிடித்த) இத்யாதி. வில்லானது சத்ருநாச மா வழியை யுபபாதிக்கிறார் (அநுகூலரை) இத்யாதி. இங்கு (அநுகூ ர) இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தார்த்தம்.

ப்ரதிகூல ர அம்பாலே யழித்தாரோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (எரி) இத்யாதி. எடுத்தபாசுரத்துக்குப் ப்ரமாணபூர்வகமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (தீப்த) இத்யாதி. 'நநமேயம்-நநமேயம்' என்றது அதிக்ரூரமானபடிய யருளிச்செய்கிறார், (கஸ்ய) இத்யாதி. 'வாயில்கோடுதல்' என்றவாக்

---

(௧) ரா-கி-௩-௬. (௩) ரா-யு-௧௬-௨௨. (௫)-
(௨) பெரி-திரு-௪-௩-அ. (௪) ரா-யு-௩௬-௧௧. § அந்தகன்-யமன்.

அ

நம இத்யே வாதிந" ன்ருயிற்று இருப்பது மம" எ 'திரு' கையாயிற்று ஸ் ரூபவிரோதி †அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகைப்ரா ப்தமாயிருக்க எனக்கு' என்றபேச்சில் விலக்குதலைத்தவிர்த்த ஞயிற்று. (உ ந்தவரையன்) ஈரரசுதவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. இ ன்ருன் னக்கு" ான்றிருக்குமத்தைத் தவிர்த்தோமாகில் இனி நம்மதேய 'ரே. ன்று இனியஞன். இவன் என்னது" என்றி ருக்குமது தவிர்ந்தால் பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிரு க்குமிறே. (அரையன்) இ ன்பக்கல் ஆல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடையவஞ ிறே· இவன் ப்ராதிகூல்யத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்த ஞனவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாயிற்று ஸ் ாபாவிகஸம்பந்தமிரு ப்பது. (அன்று) அன்று † அ 'ஙனே செய்தான் இன்று இங்கே வந்திருந்தான்

(ஏலம்) இத்யாதி. † வினையுள்ளபோதாயிற்றுத் த 'னேப்பே ஞதே மேல்விழுந்து வ்யாபரிப்பது அதுபோனவாறே ரா புத்ரஞ ய்ச் செல்வப்பிள்ளையாய் ளர்ந்த ஸௌகுமார்யம் ந்து மு ங்கா ட்டுமிறே· அதுக்கீ ாகவிருக்கிற விடமாயிற்று † அ 'றிக்கே; அம்புக்குச்செல்லாதவிடத்தை ஆஸநத்தாலே திருத்துமே ாம்" ன்று பார்த்து ந்திருந்தபடியாகவுமாம்' சத்ருக்கள் அழிக்கவொ ா 'ஞவிட்டால் அவர்களோடே எதிரிட்டுக்கொள்வோமல்லோம்" என்று பார்த்து எடுத்துவிட்டு ஆஸநத்தாலே பக்நாபிமாநராக்கு மாபோலே (ஏலம்நாறு) † விட்டுப்போந்தவிடத்தை விஸ்மரிக்கும் படி பண்ணும் தேசமாயிற்று. (க) ஶதிகம் புரவாஸாச்ச அதிகம் புர ாஸாச்ச"(உ) ஜநஸ்தாநே ஶரீரஸ்ய ஜஹௌ ாசதுர்க் ம் புரவி ப்ர ாஸாத் ' † ப டவீட்டில் விசேஷேண உண்டான ப்ரக்ருஷ்ட

யத்தை விவரி 'கிருர் (அநுகூல) இத்ய தி. (அ 'ஙனேசெய்தா '). வாலி யக்கொ ' ருவெ ன்றபடி.

(வினை)-யுத்தம். அத்யந்தப்ராதிகூல்யமில்லாதவர்களை வசீகரிக்கை க்கு போக்யமான தேசத்திலே ஸ்த்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தாஞ த் தாத் பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (அ 'றிக்கே) இத்யாதி. எடுத்துவிடும் ராஜாக் கள் நரும்நிழலும் பார்த்திருக்குமாபோலே யிருந்தானென்று ருத்து. நீரும் நிழலும் பார்த்திருக்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச் சொல்லுவானென்னென்ன· அருளிச்செய்கிருர், (விட்டு) இத்யாதி. விட்டுப்போந்தவிடம் திரு யோத்யை. ஶதிகம் புரவ ஸாச் - அதி ' புரவாஸாத்' ன்ற பெருமாளுக்கு விப்ர ாஸ மானது, புரத்தில்நின்றும் புறம்பேவந்ததுக்கம்போலே அதிசயமாகச் சொல் லவொண்ணுதென்று அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (படைவீட்டில்)

(க) ரா-அயோ-கூ௬-கா. (உ) ரா-அயோ-௫௬-௩அ.

ராஸத்தால் வந்த து க்கமுடையப்போம்படியாயிற்று இங்குத்தை வாஸம் † பரிமளத்தையுடைத்தாய் ரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில். (இடம்பெற) இடம்பெறவிருக்கையாவது எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்கீடாக ஓலக்கமிருக்கை நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம் கொடுக்கை யன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஓலக்கம் ெ ாடுத்துக்கொ டிருக்கை. அவதார ாலத்தில் கா ப்பெறாதாரெல்லார்க்கும் காட்சி கொடுத்துக்கொ டிருக்கிற வி மாயிற்று. (நல் இமயத்துள்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டும்படியான தேசமாயிற்று.† தன்னநுக்ரஹத்தாலே வர்த்தித்தானுகவேண்டாதே தேச ாஸந்தானே உத்தே யமாகப் போரும்படி யிருக்கை

(ஆலி) இத்யாதி ஶ்ரூ குடத்தில் ாத்யகோஷங்களோடும் நித்யஸூரிகள் (க) ஹாவு ஹாவு ஹாவு அஹமந்நமஹமந்நம்" என்று விக்குமத்தோடும் போதுபோக்கியிருக்கும ன் அவ்விழவு தீர அ தன்னையுங்கூட மறக்கும்படி மேகங்கள் கோஷிக்க மயில் ள் ஆட அதுகண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிற்று † வினையற்றுப் பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளியிருக்கையாலே மேகத்வநிதான் அநுகூலமாயிருக்குமிறே. (ஆலி) இத்யாதி. † சிறுதுளியையுடைத்தான மஹாமேகங்களானவை நீர்க்கநத்தாலே முழங்க. †ஆலிமாமுகிலதிர்தர பீலிமாமயில் நடஞ்செய்யுமாயிற்று வாத்யங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடுவாருடம்பு பேசாதிராதிறே ாலுக்கீடாகவாய்த்தவாறே ஆடு ாரைப்போலே அவைமுழக இவை ஆ ாநிற்குமாயிற்று. (அருவரை) இத்யாதி. ஒருவரால் தாவிப்பெறவரிதான மலைகளிலே. ப்ரீதியாலே எறில் ஏறுமத்தனையாயிற்று அவற்றிலே கீழ்வயிருனது தழுவும்படியா சிகரத்திலே

இத்யாதி. இத்தால் - மி வுமதிகமா ப் புரத்திலேயிருக்கையாலே யதேஷ்டமா ப் பிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொ ணாதே மாதாபிதாக்களுக்கு அஞ்சிக்கிடந்த து க்கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலேயானாற்போலே திருப்பிரிதியிலே யிருந்தானென்றதாயிற்று. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (தன்னநுக்ரஹத்தாலே) இத்யாதி.

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்துவர்த்திக்கிறாரகில் மால்யவானிற்போலே மேகத்வநி பாத மாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினையற்று) இத்யாதி. ாலிவதம் ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். சப்தார்த்தம் (சிறுதுளி) இத்யாதி. மயில்நடம்செய்கைக்கு அதிர்தருகை ஹேதுவான மயைக்காட்டுகிறார் (ஆலிமாமுகில்) இத்யாதிவாக்யத்தாலே.

( ) தை - ப்ருகு - ௰ - ௬.

மூ கலங்கமாக்கடலரிகுலம்பணிசெய்ய
அருவரையணைகட்டி
இலங்கைமாந ர்பொடிசெய்தவடிகள்தா
மிருந்தநல்லிமயத்து
விலங்கல்போல்வன விறலிருஞ்சினத்தன
வேழங்கள்துயர்கூரப்
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதரு
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.	விலங்கல்போல் ன	மலைபோன்றனவாய்
மாக்கடல்	மஹாஸமுத்ர		
ல ்க	லங்கும்படி	விறல்	மிடுக்கையுடையன
அரிகுலம்	குர ்குக்கூட்டம்	இரும்	மி ்க [வான
பணி	அடிமையை [லே)	சினத்தன	கோபத்தையுடைய
செய்ய	பண்ணவும், (அத்தா	வேழங் ள்	யானைகளானவை
அரு	சலிப்பிக் ஒண்ணாத	துயர்கூர	மிக பயப்படும்படி
வரை	மலைகளைக்கொண்டு	பிலம்	குஹைகளை
அணை ட்டி	ஸேதுபந்தநம்பண்ணி	கொள்	இருப்பிடமாகவுடை
மா	பெரிய		யனவாய்
இலங்கைநகர்	ல ாபுரியை	வாள்	வாள்போன்ற
பொடிசெய்த	சூர்ணமாக்கின	எயிறு	பற்களையுடைய
அடிகள்தா	ஸர்வஸ்வாமி [இற	அரிஅவை	ஸிம்ஹங்களானவை
இருந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு	திரிதரு	ஸஞ்சரியாநிற்கிற
ல்இமயத்து	விலக்ஷணமான ஹிம	பிரிதி	திருப்பிரிதியை
	வானிலே.	சென்றுஅடை	போய்சேரப்பாராய்.

போயேறி சிகரத்திற் பரப்பட ்கலும் தன் தோகையாலே பரப்பி மயிலானது ஆடாநிற்குமாயிற்று. ராமாவதாரத்தில் ஜெயங்கண்டு ாநர ாதியாக ஆடினத்தை இ ்விருப்பைக்கண்டு மயில்கள் ஆடாநிற்குமாயிற்று. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) சைதந்யத்தில் குறையநின்றாரும் அத்தேசத்தைப்ராபித்து ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சில வ்யாபார ்களைப்ப ்ணுகிற தேசமானபின்பு சைதந்யத்தில் குறையற்றருந்த நீ அத்தேசத்தைச்சென்று ப்ராபிக்கப்பாராயென்கிறார். சைதந்யத்தில் குறையநின்றாரோடு குறைவற்றாரோடு வாசியற நிலவராய் அடிமைசெய்யும்படியாயிற்று விஷயஸ்வபாவம் தரும்பெழுந்தாடுமாயிற்று

அகடு - கீழ்வயிறு. தோகை யின்கநத்தாலே பறக்கக்கூடாமல் அகடுறவென்றுகருத்து. ... ... ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு † தம்மிழவை ப் பரிஹரித்த ப்ரஸங் கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப் பரிஹரித்தபடியைப்பேசினர் முதற் பாட்டில்' மஹாரா ரிழவைப் பரிஹரித்தபின்பிறே பெருமாள் தம் மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொ ் டது' அந்த க்ரமத்திலே ரா வதம்பண்ணினபடியைப்பேசுகிருர்.

(கல ் கவித்யாதி) † ஈஶ்ர ரன் தன் ஸங்கல்பத்தை நெகிழுகின் ருல் பதார்த்த ஸ்வபா ங்கள் மாறுமோபோலேயாயிற்று சக்ரவர் த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். † ஒருவரால் லக்கவொண் ணுத கட ல் கலங்கும்படியாகவும் நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடி ம யை இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியா கவும் நீரிலாழுக்கட மலை ள் மிதந்து அணையாய் நிற்கும்படியா வும் பண்ணிணுயிற்று. (மாக்கடல்கலங்க) (க) அப்ரமேயோ மஹோ ததி அப்ரமேயோ மஹோததி" என்கிற கடல்கலங்கிக் கீழ்மண் கொண்டு மேல்ம ண்டு றியும்படியாக. (அரிகுலம்பணிசெய்ய) † அ ஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார ந்தரான திருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸ்ரீஸேநா பதியாழ் ா ் துடக்கமானர் செய்யக்கட கைங்கர்யத்தை † ஸம் ஸாரிகளுக்கும் பின்னே எண்ணமே ண்டும்படி இடக்கை வல ் கை வாசியறியாத வாநரஜாதிசெய்யும்படியாக. † சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோனல் செய்யும் அடிமை யத் தாழ்ந்த ஜந் மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (அரு வ ரயணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லைகாணவொண்ணுத மலைகளைக் கொண்டு அணை ட்டி. (இலங்கை) † ப்ரஹ்மாதிகளும் ‡ நெஞ்சுளுக்கி

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (கலங்கமாக் டல்) இத்யாதி. (தம்மிழ வைப் பரிஹரித்த) என்றது (உ) பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்டபாழியானுழி யானருளே - ானுய்ய" என்னுமத்தைப்பற்ற.

டல்முதலான பதார்த்த ் ள் ஸ்வபாவங்களை மாறுடிக்கல ் கவும் கை ் கர்யம்பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (ஈஶ் வரன்) இத்யாதி. முனிவால்மாறுடினபடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஒருவரால்) இத்யாதி. "பணி' என்ற பதவாஸநையாலே பலித்த அர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிருர், (அஸ்ப்ருஷ்ட) இத்யாதி. (ஸம்ஸாரிகளுக்கும்) என் றது - தேஹபோஷணபரரான மநுஷ்யர்க்குமென்றபடி. நித்யஸூரிகளே யொழிய இ ் குள்ள ர் செய்யக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சரீர) இத்யாதி. (௩) 'ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகொ ண்டே யிருக்குமவர் கட்டளைப்பட்ட லங்காநகரத்தைப் பொடிசெய்தமை யைப்பற்ற ஈடுபோடாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (ப்ரஹ்மாதிகளும்) இத்

(க) ரா-யு. கூ-௩க. (உ) க-க-ச. (௩) ரா-யு-கூ0-கஉ.

‡ நெஞ்சுளுக்கி-பயப்பட்டு.

யிருக்கும் ஊரை § மனிச்சுக்குலையாதபடி நின்று துகளாம்படிப ணின ஸ்வாமி ள்.† ரா பட்டு கிடக் அ ன்பார்வை ஆதித்ய கிர ரங்க ளி குப்புகு அ ஸஞ்சரியாநி றன கிடாய்' என்றுளிறே அப்பரிப ம் பொரு ம பிணமெழுந்திருக்கும் என்று. (க)[... ப்ராப்தே பரிபமே நவே அத்யவை நிர்ப்பயா லங்காம்] † இதுக்கு முன்பில்லாததொன்று இப்போது உண் ாயிற்றுகிடாய். முன்பு நெல்லுலர்த்தவேண்டு து ஸஞ் சரித்துப் போமித்தனையாயிற்று † ரா பயத்தாலே இப்போது நிர்ப்பயமாய்க்கொ ட உலாவா நின்றன. (இலங்கைமாந ர்) (உ) † ... லங்காம் ராவணபாலிதாம் பெண்பெ டுகளுக்கும் நோக்கலாம்படியாயிற்று ஊரரண் ெ ரிகிலத்திலுட் சிலர் புகுராதபடி பண் வல்லனுயிற்று உ ர்ந்து நோக்குகிறுன். †விரோதி நிரஸநஸ்வபா னுன தான் ந்திருக்கப்பெற்றபடி ாலே ஸர்வஸ்வாமி யெ னுமிடம் தோற்றியிருக்குமாயிற்று. (இருந்த) என்று வேறேரிடத்திலே இருப்பாய் இங்கே வருவது போவதா கையன்றி கேயாயிற்று இருப்பது. † இப்படி கொள்ெ ாம்புமுடிற் றென்றுல் ஆ நத்தாலே வெல்வதாகப்பார்த்து இ விடந்தன்னை யே இருப்பாக்கினுயிற்று † விரோதி நிரஸநம்ப ணின ஶ்ரம

யாதி. 'ெ ஞ்சுளுக்குமூர்' என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறுர் (ராவணன்) இத் யாதி. ஸூர்யனஞ்சினது ப்ரஹ்மாதிக நக்கு மூபலக்ஷணமென்று கருத்து. ர்த்தே ப்ரமாணம் - ( ) "... த்திஷ்டோத்திஷ்ட்டகிம்சேஷே ப்ரா ப்தே பரிபவே, வே அத்யவை நிர்ப்பயால ாம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸூர்யரஶ்ம ய' என்ற ஶ்லோ ம். இஶ்லோகத்து ர்த்தம், (இதுக்கு) இத்யாதி. (ராவ ணபயத்த லே) ன்றதுக்கு-ராவணனென்று பேர்பெற்ற ன்னுடையபயத்தா லேஎன்று மண்டோதரீ வாக்யத்துக்கு பாவம் டுகொள்வது. 'ப்ரஹ்மாதிகள் நெஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குமூர்' என்னுமதுக்கு புந ப்ரதீ க்ரஹண பூர்வ கம் ப்ரமாணம்காட்டுகிறுர் (ல ாம்) இத்யாதி. மனிச்சு குலையாதபடி பொடிசெய்தால் 'அடிகள்" என்று ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி ங்ஙனே யென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (விரோதி) இத்யாதி. போவதுவருவ தா வன்றிக்கே இருக்கை க்கு ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறுர் (இப் படி) இத்யாதி. ெ ாள்கொம்பானது நட்டுக்ெ ாண்டிருக்குமாபோலே வண ங்காதிருக்கையாய், (ங) ' மேயம்" எ றிருக்கை யைச்சொல்லுகிறது. * ஏலநாறுதண்ட ம்பொழிலான ஹிமவானிலே ஶ்ரமமாறவென்றுசொல்லி வைத்து, இங்கே திருந்துகைக்கா என்கிறதெப்படியென்ன அருளிச்செய் கிறுர், (விரோதி) இத்யாதி.

---

§ மனிச்சுக்குலையாதபடி-மநுஷ்யபாவம்-பௌருஷம் குலையாதபடி.
(க) ரா-யு- கஉ-அஉ. (உ) ரா- (ங) ரா-யு-ந௯ க .

மாறுகைக்கு இருந்தவிடந்தானே ந ' ார்யம் செய்கைக்கு ‌ லாய் விட்டது

(விலங்கலித்யாதி) † அ ' குத்தையானைகளிருக்கும்படி. † மலை கால்கொண்டு நடந்தாற்போலே டிை க்கா ே பயாவஹமாகி ருப்பனவாய். † அப்பரப்பில் † அச்சமொன்றுமில்லையாயிற்று † ஒருவரால் தை யவொண்ணாத மிடுக் யும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனை ானை . (துயர்கூர) † நித்யது க்கிகளாய்க்கொண்டு பயத்தை † வ்யுத்பத்தி ப ' ணும்படியாக. கூர மி . † பயமில்லா ம லோகவிஸஜாதீயமாயிருக்குமாபோலே பயமு ' டாணும் இதர விஸ ாதீயமாயிருக்கும்படி. † இை துயர்கூர இ ற்று ' கெதிரிகளானவை ப ' ணும் வ்யாபாரமெ ' னென்னில்' (பி ங்கொள் இத்யாதி.) பிலங் ளிலே வர்த்திப்பனவாய் வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய ஸிம்ஹ ' களானை ஸஞ்சரியாநிற்குமாயிற்று. † யஜ்ஞசத்ரு இந்த்ரசத்ரு ப்ரஹ்ம சத்ரு என்றாற்போலே சொல்லுகிற பையல்களைப்போலே யிருந்துள்ள மிடு ' ை யுடையவை மிக்க பய ்தையுடையவாம்படி அை ஸ்ை ர ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. † பெருமாள் டலை பணைசெய்து அ ' ணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க்கொ ' டு தெற்கு வடக்காக உலா லங்கை

'வேழங்கள்'' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (அ ' குத்தை)இத்யாதி. மதித்துக்கிடக்கிறனவென்னை . 'வி ங ல் போல் ன ' ன்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (மலை) இத்யாதி. (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாக நிறுத்தினது வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்று தோற்று கக்கா . ஆனைகள் மலைகள் போலேவளர்ந்து மதித்திருக்கை க்கு ஹேதுவெ ' னென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (அப்பரப்பில்) இத்யாதி. (அச்சமில்லை) - பயா ஹமான ' ுகம் இல்லை ''விறல்'' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம், (ஒரு ரால்) இத்யாதி. இப்பாட்டில் யஜ்ஞசத்ருமுதலானோர் நிர்ப்பயராயிருக் ( ) ' గుహాయాంపరమేవ్యోమ —
குஹாயாம்பரமே வ்யோமந்' ன்ற பரமபதத்தில்நின்றும்வந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் நடையாடின பி ' பு பயஸ்வரூபத்தை அவர்களறிந்தார்களென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸக்தமான வேழ ' ளும் முன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன பின்புகுஹையில் நின்றும் ஸிம்ஹங்கள் ந டயாட அந்த து ' த்தை ப்ராபித்தன என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நித்ய) இத்யாதி, (வ்யுத்பத்திபண்ணும்படியா) மூந்துறமுன்னம் அறியும்படியா . அடைய என்றதே. ' மிக '' என்றது ' கு 'ஆனைக்கும் தனக்குத் த ' கவாதம்'' என்னுமாபோலே ஆதிக்யே தாத்பர்யமென்றருளிச்செய்கிறார், (பயம்) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை (இவை) இத்யாதி. ''கலங் ' இத்யாதியை ' டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (யஜ்ஞசத்ரு) இத்யாதி. கீழ்வா ' யவிவரணம், (பெருமாள்) இத்யாதி. (முழு '

(க) தை-ஆநந்த-க.

௩ துடிகொள் நுண்ணிடைச் சுரிகுழல் துளங்கெயிற்
றிளங்கொடி திறந்து ஆய
ரிடிகொள் வெங்குரலினவிடை யடர்த்த
னிருந்த நல்லிமயத்து
கடிகொள் வேங்கையின் நறுமல ரமளியின்
மணியறை மிசை வேழம்
பிடியி னோடு வண் டிசைசொலத் துயில்கொளும்
பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (௩

பத.	உரை.	பத.	உரை.
துடிகொள்	உடுக்கை போன்ற	வெ	ரூரமான]தாய
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான	குரல்	த்வநியையு
இட	இடையையும்	இனம் விட	கூட்டமாய்வந்த ஏரு
சுரி	சுருண்ட		ருஷபங்களையும்
குழல்	மயிர்முடியையும்	அடர்த்தன்	நிரஸித்தஸர்வேஸ்வ
துளங்கு	விளங்காநின்றுள்ள		ரன்
எயிறு	பற்களையுமுடைய	இருந்த	நித்யவாஸஞ்செய்கிற
இளங்கொடி	பாலலதைபோன்ற நப்பின்னைப் பிராட்	நல்	நன்றான
திறத்து	டிக்காக	இமயத்து	ஹிமவானிலே
		வண்டு	வண்டுகளானவை
ஆயர்	இடையரதாய்	இசைசொல	பாடவும்
இடிகொள்	இடிபோன்ற	கடிகொள்	பரிமளத்தையுடைய

† முழுக்காயாகச் செத்துக்கிடந்தாற்போலே யாயிற்று ஸிம்ஹங்கள் ஸ்வைர ஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனைகள் முழுக்காயாக அவித்துகிடக்கும்படி. † ஞாநாஞாநங்கள்கொண்டு கார்யமில்லை அங்கு வர்த்திக்குமவையடைய வீரரஸோத்தரமாயாயிற்றிருப்பது. (உ

காயாக) - முழுக்கா . அதா து - எல்லாருமா வென்றபடி. குகையில்நின்றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங்கள் ஆனைகளின்மேலே பாய்கை ஸ்வதஃப்ராப்தமாயிருக்க, அச்சமுறுத்தித் திரியாநிற்குமென்னக் கூடுமோவென்ன; சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள் பயப்பட்டு சரணமடையவேணுமென்னும் நினைவாலேயானாற்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக்கின்றனவென்று விவக்ஷித்து திர்யக்குக்களுக்கு இந்நினைவு கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந) இத்யாதி. கர்மக்ருதஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயோஜகம், சக்ரவர்த்தித்திருமகனோட்டை ஸஹவாஸத்தாலே இவையும் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமென்று கருத்து. (உ

வே யின்	வேங்கை மரத்தினது	ழம்	மதயானையா து
றும்	அழகிய	பிடியிஞேடு	த பேடையோடே
மலர்	புஷ்ப நி றந்த	துயில்கொளும்	உறங்குகிற
அமளியி	படு யில்	பிரிதி	திருப்பிரிதி ய
மணி	இந்த்ரநீலமணி மய மான	சென்று	கி டி
		நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே!
அ றமி ச	பா ற ளி மேலே	அ ட	ஆஸ்ரயி ப்பாராய்

வ்யா மூன்ரும்பாட்டு. † கீழ்ப்பாட்டில் பிராட்டிக்காக லங் க ய யழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று நப்பி னைப் பிராட்டிக் ா ருஷப ளை யடர்த்தபடி சொல்லுகிறது இதில்.

(துடிஇத்யாதி) † ருஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீ ளமெ ா ணுதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோ பை யயும் பருவத்தையும் சொல்லுகிறது. †விஷயமிது ாலே †கரு மாரிபாயதே ண்டாதே ா; இ ற்றுக் கநந்தரம் லபிக்கப்புகுகிறது இ ளையா யாலே இவற்றினுடைய மெ ம்மை பார்க்கவொண்ணு தாயிற்று. † துடிபோலேயிருக்கிற § நேரிய இடை யையுடையளா வது †இ ளிடையை யாசைப்பட்டாயிற்று (க) *†கோட்டிடையா டிற்று † ஒருகொ ாம்புக்காக இரண்டு கொம்பின்நடுவே விழுந்தான், சுருண்ட குழலையுடையளாவது இருளிலே சந்த்ரனுதித்தாற்போ லே விள காநின்றுள்ள எயிறு டு தந்தபங்க்தி அத்தையுடைய

அ . மூன்ரு பாட்டு. (துடிகொ ாள்) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டில் 'பெ ருமாள் தம்மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொ ாண்டது' என்றதுதான் பிராட்டி யப் பெறு கயாலே- இப்பாட்டில் ப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடி ய யருளிச்செய்கிருரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிருர் (கீழித்யாதி.)

ப்பி னை ய இப்படிவர்ணித்தது வினை ளை யடர்க்கையிலே ஹேது வென்றது தோற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ருஷபங்களினுடைய வித் யாதி). உபபத்தியரு ரிச்செய்கிருர் (விஷயமித்யாதி ாக்யத்வயத்தாலே). (சருமாரிபாய்கை) பஶ்சி ஞ்சீநகரமத்யே குளத்திலே நட்டிருக்குமிர ண்டு வயிரக்கூச்சு டுவே யரவிருந்து குதிக்கை , ஆ வ்ருஷபங்களினு டைய கொ ம்பு ளின் டுவே விழுக்தானென்றதாயிற்று. துடி-த்ருடி-த்ர்யணு கமாய் அத் த உபமாநமாகக் கொள்ளாநிற்பதாய் அதனவ நுண்-ஸூக்ஷ்ம மா ா இடையையுடையளாய் என்று சப்தார்த்தம் தன்னையருளிச்செய்கி ருர் (துடிபோலே யித்யாதி). துடி - வாத்யவிசேஷமா வுமாம். (டையளா வது) என்று உடைத்தாயிரு கிருமெ ன்றபடி. சாடுமுகேந இவ்விசேஷணத் துக்கு ப்ர ருதோபயோகம் காட்டுகிருர் (இவளித்யாதி). (கோடுகளுடை ய) கொ ாம்புகளுடைய, இடையிலே (ஆடுகை) - விழுகை. இங்கே தோன்றின பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிருர், (ஒருகொம்புக்காகவித்யாதி). "ஆயர்

§ நேரிய - ஸூக்ஷ்மமான. (க) தி - வீ - உ.க.

ளாவது (இளங்கொடிதிறத்து) ( ) ஃபிஸம்ஸோஃகஸு ஃம ஃய பதிம் யோகஸாலபம்வய" எ கிறபடியே ஒரு ெ ாள்ெ ாம்பு தேட்டமான பரு த்தையுடையளா து இப்படியிருக்கிற நப்பி னைப்பிராட்டி யிடையாட்டமா அ ளுக் ாக (ஆயரித்யாதி) இ டயருடைய இடியோடொத்திருப்பதாப் ெ விதான த்வநி யயுடைய ருஷபங்கள் † ஒன்றிர ட றிக்கே ஏழையும் நிரஸித்த † ல) யில் விரோதியைப்போக்கின க்ரமம் போராதாயிற்று இ கு. அ ளோடணை கு † அவதியாகையாலே † ஊட்டியாக நெரித்தானாயிற்று. (இருந்தநல்விமயத்து) ருஷபங் ளை நிரஸித்து நப்பின்னைப் பிராட்டியை லபித்து அ ளும்தானுமாக வர்த்திக்கிற தேசமாயிற்று. பரமப்ர யியான ன்வந்து வர்த்தி கிற தேசமாயிற்று. † நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே ஆ ரிதர் ெ ல்லா முதவுகைக்காக வந்திருக்கிற தேசமாயிற்று.

(கடியித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத்தான ே ை யினுடைய நறுமலரமளியு டு செவ்வியிலேயுதிர்ந்த பூக் ளாலு டான படுக்கை அதிலே மணியறைமி ச † ஸம்போ த்துக்கு ஏகா தமான இருண்ட நீலப்பாறைகளையுடைத்தா † மு ழுஞ்சுகளிலே † ளிற்ருனையானது பிடியோடேகூட மணியறை மாணிக்கப்பாறை

த கொம்பினுக்கே" என்றதிலேநோக்கு. ெ ாம்பு - த்ரீயென்று ஸ் பா வார்த்தம். "இனம்" என்று கூட்டமாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (ஒன்றிரண்டித்யாதி). 'இனம்' என்று விசேஷிக்கை யாலே ஒரு காலே நிரஸித்தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (கயிலித்யாதி). (அவதியாகையாலே) - எல்லையில ாமை ய லே என் . அத்தால் - காரணமாகையாலே என்னை (ட்டி ா நெரித்தான்) என்றது - கழுத்தையெல்லாம் பிடித்து நெரித்தாெ றபடி. தாத்பர்யாந்தர , (நப்பி ன்னையித்யாதி). ஆக அவளோடேகூடி க்ரீடிக் வ த தேசமெ முதல், அவளுக்கு தவினாற்போலே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்ருதல் இரண்டு தாத்பர்யம் சொல்லிற்ருயிற்று.

மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற அறை - பா ற, மிசை - அதிலேயென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிருர், (ஸம்போ த்யாதி). (முழைஞ்சுகளிலே) என்றது - "போகிகளுக்கு உள்ளுச்செல்லவேணு " என்றத்தைப்பற்ற. புஷ்ப ள் நிறைய உதிரவேண்டுகையாலே வே கைகளொ றுக்கொன்று கூடிக் கொண்டு க்ருஹம்போலேயிருக்குமென்று கருத்து. (களிற்ருனை) - புருஷ கஜம். "அறை" என்றவிடத்தில், ஐகாரம் சாரியையாய், அற - மிக் என்றர்த்தமாய். "அற - மணிமிசை" என்று அந்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்

மூ. மறங்கொ ளாளரி யுருவெ ன வெருவர
ஒரு. ன தகல் மார்வம்
திறந்து வான ர் மணிமுடி பணிதர
இருந்த நல்லிமயத்துள்
இறங்கி ஏனங்கள் வளைமருப் பிடந்திடக்
கிடந்தரு கெ ரிவீசும்
பிறங்கு மாமணி யருவியொ டிழிதரு
பிரிதி சென் றடை நெஞ்சே. (ச)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
மறம்	கோபத்தை	இருந்த	ஸர்வே ச்வரன் நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற
கொள்	ஏறிட்டுக்கொண்ட	நல்	நன்றான
ஆள் அரி	நரஸிம்ஹத்தினுடைய	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
உருஎன	வடிவைச்சொல் வே	ஏன ் கள்	பன்றி ளானை
வெரு ர	பயப்படும்படியா	இற ் கி	குனிந்து
ஒருவ து	அஸத்ருசனை ஹிர ணுடை ய	வளை	வளைந்த
அ	அ ன்ற	மருப்பு	கொம்புகளாலே
ார்	ார்	இடந்திட	(ரத் பர்வதங் ளை) பி ள ந்து பெ ா க ட (அ வ)
திறந்து	பி ந்து		
ானவர்	தேவர் ளு டய		
மணி	மாணி ் கமயமான	அருகு	ஸமீபத்திலே
முடி	கிரீட ் ள்	கிடந்து	இருந்து
பணிதர	(திருவடி ளிலே) வ ்கும்படி	எரிவீசும்	ஒளிவீசாநிற்பனவாய்
		மா	பெருத்து

அ ற பாறை. †அறவிலக்ஷணமான † பாறையென்றுமாம் (வண் டித்யாதி) சிலரா புத்ரர் தூடைகுத்தவிட்டு உறங்குமாபோலே. †விரோதியான ருஷப ் களைப்போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே பரமரஸிகன் ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை திர்யக் குக் ளும் ரு ் காரரஸ ப்ரதாநமாயிருக்கும். †இவை போகத்திலே அந் யித்து பலாநுபவம்பண்ணி ர்த்தியாநிற்குமாயிற்று (ரு)

செய்கிறார், (அற ரித்யாதி). (பா ற) என்றது, அர்த்தாத்ஸித்தம். வண்டிசை பாட என்னாதே 'சொல" என்று கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகையாலே அப்படி விசொல்லுகைக்கீடான ம்ரு ் காரரஸம் இ ற்றுக்குண்டோவெ ் ன' அருளிச்செய்கிறார், (விரோதியானவித்யாதி). பரமரஸிகன் வர்த்திக் கயாலே யானைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து காநப(லு) ாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு (க) * க ர்ளாநித்திரை கொள்ளாநிற்குமென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார், (இவையித்யாதி).

பிறங்கு	விளங் ாகின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
மணி	மாணிக் ' ள்	சென்று	போய்
அருவியொடு	மலைவெள்ளத்துடன்	ெ ஞ்சே	ஓம ' ஸே.
இழிதரு	உருண்டுவிழுகிற	அடை	கிட்டப்பாராய். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. † அப்பருவத்தில் பாலனுக்கு ௳ விளைபடி சொலலுகிறது. † ப்ரணயிநிக்கு உதவின க்ரமம் ற்றாதா யிற்று ஆஶ்ரித விரோதி ளைப்போக்குமிடத்தில்.

(மறங்கொளாளரி) † சீர்மையேயா யிருக்கக்கடவ தான் மறமே யோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி. † நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தானொரு வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கை. † (க) "பீஷணம்" என் றும் (க) "ம்ருத்யும்ருத்யும்" என்றும் சொல்லுகிற படியே வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக் . (உருவெ ெ ரு ர) கைதொட்டுப் பி ாக் ே ண்டாதே நரஸிம்ஹத்தி டைய பேரை ச்சொல்லவே ஆஸுரவர் ' ம் அஞ்சும்படியாயிற்று இருப்பது. † ஒரு ' யாபாரம்பண் ே ' டாதே தோற்றரவிலே பி மாம்படி

அரு. நாலாம்பாட்டு. (ற ' கொளித்யாதி). நப்பி ' ளைப்பிராட்டி ' கு உதவினாற்போலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு தவி படி ய ' சொல்லுகிற தெ ' று ஸங் தியருளிச்செய்கிறார் (அப்பருவத்திலித்யாதி). அப்பரு மெ ன்று - கீழ் - ' இளங்கெ ாடி ' என்றத்தைப் பராமர்சிக்கிறது. (உ) பதி ஸ பதிஸம்யோ ஸு பம் ' ன்னு ' படி ா பரு த்திலே விரோதிகளைப்போ ' கி தவினாற்போலே தன்னை ' ாணுவிடில் முடியு ' படி யான தசையிலே ந்து தோற்றி விரோதி யப்போ ' கி உதவினானெ ' று ரு த்து. சில ஸ்ரீகோச ' களிலே (ஆபத்திலே) என்று பாடமு ' டு. நப்பி ' ளைப் பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே உதவினபடியைச் சொல்லு ' கு ப்ரயோ ஜ மென்றெ ' · அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிநி ' கித்யாதி). கீழ்ப்பாட் டில் இ வி டயடர்த்த ' ' என்று ாயி வ்யாபாரத் தச்சொல்லி இ ' ே உருவெ ன வெரு ர' ' று பேர்சொ ' லவே பி ாமாம்படி பயா ஹத் ம் சொல்லு யாலே ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்நே ஹத்திலு ' ஆஶ்ரிதரிடத் தில் ஸ்நேஹம் விஞ்சியிருக்குமென்னும் அதிசயந்தோற்ற ருளிச்செய்தா ரென்று கருத்து.

மறத்தையேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரி யென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (சீர்மையேயித்யாதி). மறந்தானே வடிவுகொண்ட ஆளரி என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி). இதுக்கு நரஸிம்ஹாநுஷ்டுப்பிலே ப்ரமாணம் ாட்டுகிறார் (பீஷ மித் யாதி). "உருவெ ' என்று - முழுச்சொல் ாய் தோற்றரவிலே என்றர்த்த மாய், இரண்டாமர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவ்யாபாரமித்யாதி). பேர்

(க) ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப். (உ) ரா - அயோ - ௩

யாயிற்று இருப்பது.(உருவெ ெ ரு ர) டிெ 'கிற உக்தியிலே
அஞ்ச. † ( ) [ர 'ஙனேயும் ர் தா ர்கினேந்தால்] † ஸ்ரீப்ரஹ்லா
ாழ் ரனேப்போலே அநுகூலராய் இது நமக்கா க் கொண்ட
படிவு என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனே போக்கி எதிரிகளாயிருப்
பார் சிந்தித்தால் முழுக்காயாய் அவிந்துபோட த்தனே போக்கி உஜ்
ஜீவி 'க விரகு 'டோ? †(உ) கொண்ட சீற்றமொன்று 'டு' என்
கிறபடியே அச்சீற்றத்தைத் தஞ்சமா நினேத்திருப்பார்க்கிறே பிழை
த்துப்போகலா து. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வ 'தால் நரஸிம்ஹத்
தினள 'ரிக்கே த 'னே எ 'ணினுல் பின்னே இரண்டாம் விரலு
'கு ஆளில்லாத டி அத்விதீயனுன னு டய. † நரஸிம்ஹத்தை
யெ 'ணி அநந்தரம் தன்னேயெ ' லாம்படியாயிற்றிறே' அப்படி
தன்னே எ 'ணினுல் அநந்தரம் என் லா ாரில்லாதபடியிருக்கை.
(அ ல்மார் ம் திறந்து) ஈரு ரனெருனுான்" எ 'று அ னு
டைய த்பா த்தை யிசைபாதொழி கக்கு ஹேது உடம்பு தடி
த்து ருதிரக் ளிப்பாலே யாயிற்று. †கா ற்காட்டில் துஷ்ட ரு 'க
ளுக்கு † ட்டியிட்டு வளர்க்குமாபோலே திருவுகிரு 'கு இ ரைபோ
ரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அக ப்பண்ணின மார்
(திறந்து) † ளிப்பாலே போக்குக் ாணு மை சுழிக்கிற ர த
ெ ள்ளத்துக்கு ஒருவழி ண்டு திறந்துவிட்டாற்போலே திருவுகி
ரயிட்டுத் திறந்துவிட்டானுயிற்று' வரபலத்தாலே மூலேயடியே
திரி யாலே ருதிரமானது டல்கிளரச்செய்தே ர ய அதிக்
ரமிக் மாட்டாதாற்போலே யிருக்கிறவதுக்கு ஒரு ழி கண்டுவிட்டா
னுயிற்று' வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டு விடு ா ரப்போலே
†ஒருசிறுக் னுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவின அ பதாரமிறே
இத்தால் சொல்லிற்றுயிற்று விரோதி அணித்தா 'தனேயும் தான்
அ 'ணியனுயுதவும னென் க தமப்பன் பகையாக உதவும ன்

சொ 'னமாத்ரத்திலே அஞ்ச 'கூடுமோெ ன்ன' அருளிச்செய்கிறுர் (எங்
னேயித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானே யித்யாதி). அநுகூலர்
நினேத்துப் பிழைக் கக்கு ஸம்வாதம் (ெ ாண்டசீற்றமித்யாதி).. பூர்வவாக்ய
வி ர ', (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி). ருதிரக் ளிப்பு ரு 'கு ஹேதுகதந
பூர்வக 'திறந்து' என்று அநாயாஸக்ருத்ய' தோற்றச்சொன்னது 'குக் ரு
த்தருளிச்செய்கிறுர் (காவற்காட்டிலித்யாதி). (ட்டி) திண்டி (ளிப்பா
லே) ர 'தத்தின் மிகுதியாலே. நரஸிம்ஹாபதாநத் த யநுஸந்தித்த ஆழ்
வார் 'கு ' ருத் த யருளிச்செய்கிறுர் (ஒருசிறு ' னு ' த்யாதி வாக்யத்ர

(க) கு - எ - கு. (உ) கு - அ - ரு.

அ னில ' ணியனுனர்†தான் தன 'குப்பல கயானுல் உத ச்சொல்ல ே ண்டாவிறே.

(ா வரித்யாதி) †மு ' பு சத்ரு ான ஹிர ண்யனுக்கு அஞ்சி முடியும் ா 'கிப்பொ ட்டு †மநுஷ்யராய் ே ற்றுருக்கொண்டு திரிந் த ர் ள் இப்போது தந்தா ' 'வரூபங்களும் பதங் ளும் பெற யாலே எ 'களுக்குக் குடியிருப்புப் ப 'ணித்தந்தது' என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே † ' ஒரு ர் ாலில் ங்கோம்'' 'று இறுமாந்திருக் க்கட வ ர்க ர் த 'கள் முடிகளா ை திரு டி ளிலே தட்டும்படி விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த (நல்லிமயத்துள்) நன்றான ஹிம ானில். † பூமியில் ால் பாே ாம்'' என்றிரு 'கக்கடவதேவ ாதி அம்மேன்மையைய டயப்பொ ட்டு ப 'நாபிமாநமாய் ந்து ஆஶ்ரயி 'கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷ ான ஹிம ாணில்

(இறங்கிஏ ங் ள்) †அ 'குத் த ாஹ 'கள் நா ிம்ஹத்தி ' போலியாயாயிற்றுச் செருக்கியிருப்பது மலைகுனிந்தாற்போலே தலை சாய் ' யிருதாம்படியாயிற்று ாஹ ' ளினு டப இறுமாப்பு இருப்பது அப்படியிரு 'கிறஇ இறங்கி லோந்த கொம்பு ளா லே தம்செருக்குக்குப்போக்குவீடா மாணிக்கப்பாறைகளை யிட ந்து பொ ட்டுத் தான் போ ாகிற்குமே அ ய 'கேகிடந்து † ' லியாகிற்குமாயிற்று. (பிறங்குமாம ணி) அவைதான் ஒருபாறை மாத்ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருமலைபோலேயாயிற்றுக்கிடப்பது. †பெருத்து ' லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்க 'களானவை. (அருவி யத்தாலே). (தா ' தனக்குப்பலை யானுல்) 'றது - [illegible] ஈஶ்வரோஹ '' ன்று 'வரூப ாசத்தை விளைத்துக்கெ ாண்டாெ ன்றபடி.

கீழ்ப்பத ' ளா ' டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித் யாதி). (மநுஷ்யராய்) ன்றது - இப்போது ானவர்'' ான் கையாலே பலி தம். ' மணிமுடி ா ' , யாலே பலித ' (ஒருவரித்யாதி). நன் மையை உப பாதிக்கிறார் (பூமியிலித்யாதி).

நரஸி 'ஹ ' தன்னு டயமறத்தாலே பர் தம்போன்ற ஹிர ' யனு டய மார் வயிடந்து ர 'தவெள்ளம் ப்ர ஹி ' ப்பண்ணுமாபோலே ாஹங்கள் ரத்நபர் தங்களைப்பிளந்து பொ ட அத்தால்வந்த ரக்தி ம அருவியிலே ல 'கையாலே ரக்தவெள்ள 'போலேயாயிற்று என்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (அ 'குத் தயித்யாதி). 'பிற 'கு'' என்றதினர்த்தம் (ஜ்வ லியாகிற்கும்) என்றது. 'மா'' என்றது - பெருமையாதல் ஶ ாக்ய தயாத லென்று விவக்ஷித்து, ஏ ப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறார், (பெருத்தித்யாதி). மணிப்பாறைஸ்த்தாநம் - மாம்ஸகண்டங்கள். ... ... (ச)

ரூ. கரைசெய் மா கடல்கிடந்த ன் னேகழ
லமரர் ள் தொழுதேத்த
அ ரசெய் மே லை யலர்மகள ொடு
மமர்ந்த நல்லிமயத்து
ரைசெய் மா களிறிளவெ திர் வளர் முளை
யளை மிகு தேன் தோய்த்துப்
பிரசவாரி தன்னிளம்பிடிக் ருள் செயும்
பிரிதி சென்றடைநெஞ்சே (ரு)

பத	உரை.	ப .	உ ர.
னே	(ஆபரண ள்) சப், யாநின்றுள்ள	அலர் ள	தாம ரப்பூவிற்பிற
		ளோடும்	த பெரியபிராட்டி யோடே [ற
ழல்	திரு டி னை		
அ ரர் ள்	ப்ரஹ்மாதி ள்	அமர்ந்த	பொரு தி வர்த்தி கி
தொழுது	ஸேவித்து	ல்	விலக்ஷணமா
ஏத்த	ஸ்துதிக்கும்படியா	இமயத்து	ஹிமவானில்
கரைசெய்	தானே க ரசெய்து கொண்டிருக்கிற	ரசெய்	மலைபோலேயிரு கிற
		மா	பெரியவடிவையு ட
மா	பெரிய	ளிறு	யானை ளானை [ய
டல்	திருப்பாற்கடலிலே	இ ம்	இளையதான
கிட த ன்	சாய் த ருளின ஸர் வேஶ்வரன்	வெதிர்	மூ கிலி [ள
		வ ர்	ஓ கி ளராநி றுள்
அரை	திருவரையிலே	முளை	முளை னை (ப்பிடு கி)
செய்	சாத்தப்பட்ட	அளை	மு ழுஞ்சு ளில்
மே லை	திருப்பரியட்டத் த யு டயளான	மிகு	நிறைந்திரு கிற
		தேன்	தேனிலே
		தோய்த்து	தோய்த்து
		பிரசம்	தேன்கூ டோடே

யித்யாதி) அங்கே ர்ஷித்து வெ ள்ளங்கே ாக்குமே பி னைய வெள்ளந்தா மலைகளைப்பேர்த்தாற்போலே அவற்றையு முருட்டிக்கொ ர டு ந்து இழியுமாயிற்று.

ஆக இத்தால் நரஸிம்ஹமானது ஹிர யனுடைய மார்பை ப் பிளந்து குடல்மாலையை ‡ ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது வொழித்துக் கொடுபுறப்பட்டாற்போலே யாயிற்று நாநா ான தாது களையுடைத்தான ஸ்த்தலங்களிலே ர்ஷித்த வர்ஷ லமானது அவ்வவ தாதுவிசேஷ களாலே கல கி ஒருவரால் சலிப்பிக்கப் போகாத ரத்நபாறை ளை யுருட்டிக்கொடு வந்திழிகிறபோதிருந்

வாரி	(அத்)தேனை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
த் இளம்பிடி த் னு டைய சிறுகுட்		சென்று	போய்
க்கு	டி ளுக்கு	நெஞ்சே.	ஓமநஸ்ஸே .
அருள்செயு்	கொடு்கிற	அடை	கிட்டப்பாராய் (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. †அ் வதார் ளுக் டியா த்திரு ப்பாற்கடலிலே ந்து ண் ளர்ந்தருளினபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

(ரைசெயித்யாதி) †ஆபர ங்களாலே அலங்க்ருதமான திரு டிகளை இ் ழ க் ர ே ணும்'' எ் று ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே யிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ரீ கு் த்திலே சென்று தங்களுக்குக்கிட்டலெ ர் ணு மயாலே ர ப்பெறுர்களிறே'அ ர் கள் அவ்விழவுதீர் ் டநுபவி்கும்படியா த் திருப்பாற் லி லே ந்து ரயந்தானுயிற்று. தானேத ்கு் ர யச்செய்துபெ ர நிற்கிற டலெ்னு, ல்' அதாகிறது ர யயதிக்ரமிக் மாட் டாதிறேஈ வரா்னையாமே ் அ றிக்மே †ஒரு ாலத்திலே § ரை ட்டப்பட்ட டலெ்னுதல் † ரம்யத் தப்பற்றச்சொல்லலாமி றே. † ரைசெய்ம க் ரக கரையேற்றுகைக்கா மாக்கடல் கிடந்த வன் பெரியகடலிலே கிடந்த ன் (னகழல்) ஆபரணத் கி யயு டத்தான வென்னுத ் †செறியப்பட்டவென்னுதல். (ஆரைசெயி த்யாதி) ஓரிடத்திலே படுக்கையாயிருக்க வேறோரிடத் த போகத் துக்கு ஏகாந்தஸ்தலமாகக்கொ் டு விரும்பியிருப்பாரைப்போலே திருப்பாற்கடலிலே கண் ளர்ந்தருளுகிறவன் இங்கே ந்திருந்தானு யிற்று.†மாதாபிதாக் ர் கூடவிருந்து ப்ரஜை யினுடைய ஹிதசிந்தை பண்ணுமாபோலே பிராட்டியுந்தானுமாய் ந்திருந்தானுயிற்று. திருவரை யிலே செய்யப்பட்ட மே லை யு் டு திருப்பரியட்டம் அத்தையுடையளாய் போக்ய த வேஷையான பெரியபிராட்டியா

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (க ரசெயித்யாதி). கீழே ரா ்ருஷ்ணவதா ரங்களை அநுஸந்தித்து இப்பாட்டில் க்ஷீராப்த்திசாயியை அநுஸந்திக் ்கு ஸ ்கதியருளிச்செய்கிறார் (அ் , ாரங் ளு்கித்யாதி).

''கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த ரசெய்மா் டல் கிடந்தவ் ' என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபரணங்களாலே யித்யாதி வா ்யத்வயத்தாலே). (ஒரு ாலத்திலே)-ராமா தாரத்திலே. க்ஷீராப்த்தியிலே ஸேதுபந்தநம் செய்ததில்லையேயென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதி). இவ்விரண்டுயோஜனையிலும் தனக்கு விதேயமான டலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் கரையேற்று கக் ர வென்று மூன்றும் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார், (கரைசெய்கை யித்யாதி). (செறியப்பட்ட) ் றது-ஆபரணங் ளாலே நெரு்கப்பட்டவென்றபடி. இமயத்தில் வருமை ்கு ஹேத்வந்தர மருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதி). திருப்பரியட்டத்தை வர்ணிப்பானென்

---

§ க ரக் டுமை - திருவணைகட்டுமை.

ரோடே பொருந்தி வர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிம ானில். † பரி யட்ட ாய்ப்பை யநுபவிக்கு மிதுக்கு மேற்பட மற்றொன்றில் போ க ாட்டா தாயிற்று இதிலழகு. [கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த கரைசெய் மாக்கடல் கிடந்தவன் அரைசெய் மே லையலர் மகளொ டுமமர்ந்த நல்லிமயத்து.]

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை †வகுத்தாற்போலே யிருக்கிற பெரிய டிவையுடைய ஆனைகளானவை, இளவெதிருண்டு இளைய தான மூங்கில்· †அது தன்னுடைய பருவத்தினளவன்றிக்கே முளை த்தபோதே அ டபித்தியிலே சென்று தட்டும்படி ளர்ந்திருக்கு மாயிற்று· †அத்ை தத்தன் செருக்காலே அநாயாஸேநவா கி. (அளை மிகுதே ா தோய்த்து) ⁺வங்குகளிலே நிறைந்திருந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து. ராஜாக்களுக்கு போக்யத்ரவ்யங்கள் குறைவற்றிருக்கு மாபோலே தேன்குறைவற்றிருக்குமாயிற்று. †பிரசமென்று தேன் கூட்டுக்கும் மதுகரங்களுக்கும் பேர் ாரியென்று அவற்றினு டையதேன், அதிலே வளர்ந்த மூங்கில்முளைகளைக்கொடுபுக்குத்தோ ய்த்து அதில் § பருக்கைதட்டாதபடி † அதின்வாயிலே பிழியுமாயி ற்று. பருக்கைதட்டு மாகில் மிடற்றுக்குக்கீழிழிச்சமாட்டாதாயிற்று· அதுக்கடி இளம்பிடியாகை. †தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலே தோய்த்துப் பின்னை அதில்கந்தலுண்டு கோது அதுதட்டாதபடி

னென்ன· (பரியட்டேத்யாதி).

(வகுத்தாற்போலே) - ஆனையாகப்பண்ணினாற்போலே. இளையதானமூங் கில் என்றபோதே வளர்முளையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க விசேஷித்தது குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). அண்டபித்தியிலே தட்டும்படி யானத்தைப் பிடுங்கித் தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன; "வரை செய்மா" என்கிற பதங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித் யாதி). அளை-முழைஞ்சுகளிலே மிகுத்ததேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய் கிறார், (வங்கித்யாதி). (வங்கு) - முழைஞ்சு. பிரச களினுடைய - வண்டு ளி னுடைய வாரி - உண்ணத்தக்கதேனை, அருள்செய்யுமென்றதல்· பிரசத்தோ டே - தேன்கூண்டோடே வாரியை அருள்செய்வாரைப்போலே அருள்செய் யுமென்றதல் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார், (பிரச மித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னபக்ஷத்திலே (அதின்வாயிலே) என் றவாந்தரம், பிரசத்தோடே பிழியுமாபோலே என்று கூட்டுவது. தேனோடே இளமுளையைக் கொடுத்தால் - அதில் படுக்கை யாம்படி அதிஸுகுமாரமான பிடி யென்று கருத்து. ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தாலாகாதோ? முளையைத் தோய்ப்பானேன்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார், (தேனிலித்யாதி).

---

§ பருக்கை - கோது.

ஃ. ப ங்களாயிரமுடைய நல்லர ணைப்
பள்ளிகொள் பரமா என்று
இ 'கி வானவர் மணிமுடி பணிதர
விருந்த நல்லிமயத்து
ம ங்கொள் மாதவி நெடு 'கொடி விசும்புற
நிமிர்ந்த முகில் பற்றிப்
பி 'குபூம்பொழில் நு ழுந்து ண்டிசை சொலும்
பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே (சு)

பதம	உரை.	பதம.	உ ர.
வானவர்	தேவர்கள்	முடி	(தங் ள்)தலைகளாலே
இண 'கி	திரளவிருந்து	பணிதர	ஸேவிக்கும்படியாக
ஆயிரம்பணங்க	ஆயிரம்பட ' ளை யு	இரு 'த	எழுந்தருளியிருக்கிற
ள் உ டய	யனாய்	நல்	நன்றான
நல்	(சேஷத்வமாகிற)நன்மையையுடைய	இமயத்து	ஹிமவானிலே;
		மணம்கொள்	பரிமளத்தையுடைய
அரவு	திரு நந்தாழ்வா ை	ாதவி	குறுக்கத்தியினுடைய
அணை	திருப்பள்ளியிலே[கிற	நெடு	நீண்ட
பள்ளிகொள்	ண் ளர்ந்தருளுகிற	கொடிஅ	கொடிகளானவை
பரமா	ஸர் ாதி னே.	விசும்புஉற	ஆகாசத் த அளாவு
என்று	எ ' று ஸ்துதித்து	நிமிர்ந்து	வளர்ந்து [ம்படி
மணி	நவரத் 'களிழைத்த கிரீடம்தரித்த	முகில்	மே ங் ளை
		பற்றி	தாவி

பிழியும்; அதிலுண்டான பருக்கையுங் கூடப்பொருதபடியாயிற்று இதினுடைய ப்ரக்ருதிமார்த்தவமிருக்கும்படி † திர்யக்குக்களுக்கும் தன்னுடைய ரக்ஷ்யத்தினுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்குமாயிற்று.

† ப்ரஹ்மாதிகளு டய ரக்ஷணத்துக்கா த் திருப்பாற்கடலிலேசாய்ந்து அ ர் ளை ரக்ஷிக்குமாபோலே யாயிற்று திர்யக்குக்களுக்கும் ரக்ஷ்ய ர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ மே யாத்ரையாயிருக்கும்படி' பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்குமவன் அந்த ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமாக மதுபாநகோஷ்டியாய்ச் செல்லாநிற்குமிறே' அதுக்கு உபலக்ஷணம். ... ... (டு)

இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்குமித்யாதி).

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பா மிரண்டுவிதமாக ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி ளு டய வித்யாதி). இதில் முந்தினபாவத்துக்கு கரைசெய் மாக்கடல்' முதலடியிலே நோக்கு' இரண்டாவதுக்கு அரைசெய்மே லை'' இத்யாதி இரண்டாமடியிலே நோக்கு.

பிண கு	சுற்றிவலிக்கை யி லே	இசைசொலு	ஆலாபித்துப் பாடாநின்றுள்
பூ	பூக்கள் அலராநின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
பொழில்	சோலைகளிலே	சென்று	போய்
வண்டு	வண்டுகளானவை	நெஞ்சே	ஓ நெஞ்சமே.
நுழைந்து	ப்ரவேசித்து	அ ட	கிட்டப்பாராய். (கூ)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. † அப்படி திருப்பாற் கடலிலே சாய்ந்தருளினவன் இ கேவந்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியையநு ந்திக்கிறார். † ஸ்ரீவைகுண் ம் லவிருக்கையாயிருக்க அங்குநின்றும்எங்களு டைய கூக்குரல் கேட்கைக்காகத்திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினதேவரீர் எல்லார்க்கு மொக்க அநுபவிக்க ாம்படி இங்ஙனே யெழுந்தருளி யிருப்பதே. என்பர் ளாயிற்று.

(பணங்க ளாயிர முடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா வென்று) † ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பினால் அதிகஜலத்து குப் போக்கு விடுகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாபோலே பகவதநுபவ நித ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிடுகை க்குப் பலதலைகளையு முடையனுயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வா னுட்டை ஸ்பர்சத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே. என்பர்களாயிற்று பிராட்டியை எனக்கென்னுதல் திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்க யாகப் பெறுதல் செய்யும் தத்வமா யிற்று ஸர்வாதிகமாவது † உச் ாஸ நிஃவாஸங் ளாலே ஸர்வேஃவரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோலே அசைந்து ாராநிற்குமாயிற்று. †யசோதைப்பிராட்டி க்ருஷ்ணனைத்தன் மடி

அரு. ஆறும்பாட்டு. (பணங்களித்யாதி). இமயத்திலிருக்கிறவனை ப்ரஹ்மாதி ள் அநந்தசாயித்வேந ஸ்துதித்தத்தாலே பலித்த ர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதி). இமயத்திலிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை க்ஷீராப்திசாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் ஏற்றம் சொல்லிற்றாயிற்றோவென்ன; அருளிச் செய்கிறார், (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி). இத்தால் - தேவதிர்யங் மநுஷ்யர்களெல்லார்க்கும் மு கொடுக்கை யாலே ஸௌலப்யாதிசயம் சொல்லிற்றென்றபடி.

ல்லரவணை" இத்யாதியைச்சொல்லவே அநந்தசாயித்வத்தால் வந்த ஏற்றம்தோற்றுமே, 'பணங்களாயிரமுடைய' என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன அதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (ஆறுகளித்யாதி). தாங் ள் ஸ்துதிக்க இழிந்தவர்களாகையாலே தங்களைப்போலே சதுர்முக பஞ்சமுகரா க யன்றிக்கே ஸஹஸ்ரமுகனாகப்பெற்றதே. என்றீடுபடுகிறார்களென்று ருத்து. நல்லதான அர ணை என்று விவக்ஷித்து நன்மையை யருளிச்செய்கிறார், (உச்வாஸேத்யாதி). எம்பெருமானை யேத்துகைக்கு ஸஹஸ்ரமுகமுண்டாகப்பெற்றாரென் றீடுபட்டதை ஸநிதர்சநமா உபபாதிக்கிறார், (யசோதையித்யாதி).

யிலே கொண்டிருந்து தாலாட்டுமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனைத்தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து ஏத்தாநிற்குமாயிற்று. † திருநந்தாழ்வான் மடியிலும் திரு டி சிறகின் கீழும், † ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பினுள்ளு காண் இத்தத் ம் வளருவது" என்று பட்டரருளிச் செய்யும்வார்த்தை †வ்ருத்த மந்த்ரி ள் ராஜபுத்ரர்ளை வைத்து நடத்துமாபோலேயாயிற்று அவர்கள் நடத்தும்படி. அ ர்களாலே நியாம்யனுயாயிற்று இருப்பது. (க) * வானிளவரசிறே. (உ) †[ప్రకృష్ట విజ్ఞానబలైకధామని ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந பலைகதாமநி] ஸர்வேஶ்வரனு பிராட்டியுமாய்ச் சாய்ந்தால்அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக்கீட ான ஞா நாதிக்யத்தையும் இருவருமாய்த் துகையாநின்றால் ஒருசேதநன் ' என்று கூசாதே படுக்கை என்று துகைக்கலாம் படியானதா(ர)ரண ஸாமர்த்யத்தையுமுடை யனுயிரு கை. †சேஷியானவன் ஸர்வாதிகனு யிருக்கச்செய்தே தன்னை ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனுக்கி வைக்குமாபோலே சேஷபூதனும் தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கி வைக்கக் டவனிறே இளையபெருமாளைப்போலே. (நல்லரவணை) † அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது எனக்கென்னு மதன் றிக்கே சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருக்கையிறே.

(ங) †[భావజ్ఞేన కృతజ్ఞేన ధర్మజ్ఞేనచలక్ష్మణ త్వయాపుత్రేణ ధర్మాత్మా నసం వృత్తః పితామమ- பாவஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந தர்மஜ்ஞேநச லக்ஷ்மண த்வயாபுத்ரேண தர்மாத்மா நஸம்வ்ருத்த பிதாமம.] [భావజ్ఞేన பா ஜ்

ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப் பிராட்டியோடு ஸ பந்தம் ண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத் ஸூசகமென்னுமது கு ஸம்வாதம் ாட்டுகிறுர், (திருவநந்தாழ்வானித்யாதி). (சிறகின் கீழும்) என்றது - (ச) ' యస్తేవితానం వ్యజనం త్రయీమయ யஸ்தேவிதாநம் வ்யஜநம்த்ரயீம ;" என்றத்தைப்பற்ற. பிரம்பின்கீழே வர்த்தித்தால் நியந்த்ருத்வம் போகாதோவென்ன. (வ்ருத்தமந்த்ரிகளித்யாதி). இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்கீடான ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டோவென்ன. அருளிச்செய்கிறுர், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டாயிரு க அசேதநமான படுக்கையாகக்கூடுமோவென்ன; (சேஷியானவனித்யாதி). நன்றான அரவு எ றர்த்தாந்தரம் (அத்தலைக்கே யித்யாதி).

இளையபெருமாள் தான் சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருந்தாரோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (பாவஜ்ஞேநேத்யாதி),

(க) பெரி - திரு ங-சு-ங. (ங) ரா - ஆர - கடு - உக.
(உ) ஸ்தோ - ர - ஙக. (ச) ஸ்தோ - ர - சக.

ஞேந] (க) (யசாஸ் க்ரியதாம் ' என்று †சொல்லுகிற ரிறே இளை யபெருமாள் இப்படிசெய்யவல்ல நீர் நம்மைக் ே ட்டதென்னெ ' கிறார். † பர்ணசாலையைச் சமைத்த நந்தரம் சொல்லுகிறவார்த் தையிறே. [ஷ்ஜ்ஞ பாவ ' ஞேந]†அல்லாதவை சொன்னாலும் தாமும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கு மிட ' கள் சமை ' கும்படி இளைய பெருமாளுக்குப் பெருமாளருளிச் செய்யாரிறே' நெஞ்சாலே நினைக் குமித்தனையிறே' இந்நினைவறிந்து செய்தார். [க்ருதஜ்ஞ க்ருதஜ்ஞேந] †அதுவேயன்றிக்கே செய்து போரும்படி யறிந்துசெய்தார். †அறு பதினாயிரமாண்டு ஜீவித்தசக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடுநின்று பிள்ளை பெற்றவனாகையாலே இ ர் என் நினைந்திருக்கிறாரோ'' என்று நினைவை ஆராய்ந்தும் இவர்க்கு எத்தாலே எ ' ன குறை ரு கிறதோ'' என்று பொருந்து மிட ' கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறி ராயிற்று. [த்ர்ஜ்ஞ தர்ம ' ஞேந] நினைவறிந்தா லும் செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும் தானும் ராஜபுத்ரனான பின்பு என ' கும் ஓரிருப்பிடம் வே ' டாவோ'' என்றிருக்கு மவ னுக்கு இது செய்யவொண்ணாதிறே' அங்ஙனன்றிக்கே அத்தலை யில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறு ப்பாகச்செய்து போருமதே நமக்கு வகுத்தது ' என்று அத்தலைக்கா கச்செய்யுமத்தையே தமக்குக்கர்த்தவ்யமென்றிருப்பர் [த்வயேத் யேத்யாதி] தாமுள்ளவன்று தாமுளராய் தாம்போன ன்றை க்கும் உம்மை வைத்துப்போனாரே என்கிறார். [புத்ரே புத்ரே] 'புத்'' என்று ஒரு நரகவிசேஷமாய் அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றாயிற்றுப் புத்ரனென்றுபேராகிறது' ஐயர்க்கு நம்மு டைய அபிமதஸித்தியின்றிக்கே யொழி லகதனக்கு மேற்பட நிரய மில்லை யிறே' அ ர்க்கு அதுவராத படி நோக்குகிறீர் நீரிறே. [த்மாத்மா தர்மா த்மா] சக்ர ர்த்தி ப்ரஸ்துதனானவாறே 'நம் அய்யரை யொப்பா ரு ண்டோ? அ ரு மொரு ரே . தாமிருந்தநாள் தாம் வே ' டுவன

(சொல்லுகிற ரிறே) என்றது - சொல்லப்படுகிற ரிறே என்றபடி. இப் படிபாவஜ்ஞரென்று கொண்டாடினது எந்தகார்யத்தைக்கொண்டென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (பர்ணசாலையை யித்யாதி). ஆனால் (க) 'க்ரியதாம்'' ன்று நியமிக் வன்றோ செய்தார் ' பாவஜ்ஞேந என்பானென்னெ ' அருளிச்செய்கிறார், (அல்லாதவையித்யாதி). க்ருதம்-க்ருதி ய, ஜ்ஞாநாதி-ஸா மா அறிவனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செ ய்கிறார் (அதுவேயித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரி ' கிறார் (அறுபதினா யிரமித்யாதி).

( ) ரா - ஆர - டு - எ.

எனக்குச்செய்து தாம்போ ன்று நமக்கு பே ் டு ன செய்கை க்கு உம்மைப் பெற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வை த்துப் போ தே! [மம மம] இரு ர் ்கும் பிதா ர மஒத்திருக்கச்செய்தே மம' என்கிறாராயிற்று ஆ ர் நமக்குச் செய்யுமவை நீரிருந்துசெய்கை யாலே நாம ரை யிழந்திலோம் நீரிழந்தீராகிலித்தனையிறே. ( ) †'அஹம்ஸர்வ ் ஸ்வம் அஹம் ர் ம் ரிஷ்யாமி என்கிறவிடத்தி லே சேஷியுடைய 'யாபாரமும் புகாதாகில் ஸர்வம் ஸர்வம்' என்னவொண்ணாதிறே.

(அரவணை) நாற்றம் குளிர்த்தி தொடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்த மாகவே யு ் டாயிருக்குமிறே. (பரமா) இப்படி ் கையிலே சாய்ந்த வனாயிற்று தனக்கு அ ் ருகொரு ரையுடையனல்லாத னாகிறான். (இணங்கி) 'ராமணீ ளைப்போலேயாயிற்று தேவர்களும்' † ப்ரஹ்ம ஹத்யை சொல்லிப்பழியிடு ாரும் தலையை யறுப்பாரும் தலையை யறுப்புண்பாருமாயிறே யிருப்பது' இப்படியிருக்கிற ர்கள் கிண் ணகத்தி விழிவாரைப்போலே ஒருமிடறா யா ் ரயிப்பர்க ாராயிற்று. †தேவர் ளடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே வணங்கோம்'' என் றிருக்குமது தவிர்ந்து பக்நாபிமாநராய்த் திருவடிகளிலே தலைகள் பட வணங்கும்படி யாயிற்று அ ் கெழுந்தருளி யிருக்கிறது. † பரத் வத்தில் வணங்காதாருமெல்லாம் சீலம்கண்டு ணங்கும்படியாக விருக்கிற தேசமாயிற்று.

(மணங்கொளித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய் அதுக்கோ ராஶ்ரயம் வேணுமென்று ல்பிக்கவேண்டும்படியாயிற்றுத் தானிருப்பது. † மணத்தை யுடைத்தான மாதவியுண்டு குறுக்கத்தி, அதினுடை ய நெடு ் கொடியானது ஸாரத்தையாலே வளர்ந்த கொடியானது' (விசும்புறநிமிர்ந்து) ஆ ாசாவகாசத் த வெளியடைத்துக்கொண்டு மேகபதத்தளவும் செ ் று அத் த மூடப்படருமாயிற்று. (அவை யித்யாதி), ஆகாசத்திலே † மு டுருவ வளர்ந்தால் ஒரு கொள்

சேஷியான பிதாசெய்யுமத் த சேஷபூதர் செய்ய ் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அஹ ் ஸர் மித்யாதி).

வ்ருத்ராஸுரனை இந்த்ரன் ெ ால்லு யாலே ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணி னானென்று சொல்லு ரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்யையித்யாதி). கீழ் ாக்யவிவரணம், (தேவர்களித் ாதி). ' ல்லிமயத்து'' என்ற நன் மக்கு த்தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி).

ம ணந்தானே மாதவியை வ்யாபித்துக்கெ ாண்டதென்று ஒருதாத்பர்ய மருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிரு ் கிற என்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய் கிறார், (ணத் தயித்யாதி). (முகடுருவ)-ஸாந்த்ரமா வென்றபடி. பிணங்கு

(க) ரா - அயோ - ருக - உடு.

ஃ. கார் கொள் வே் கைகள் ண ணை தழுவிய
கறி ளர் கொடிது் ணிப்
போர் கொள் வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய
பூம் பொழிலிமயத்து்ர்
ஏர்கொள் பூஞ்சுனைத்தடம் படிந்தின மல
ரெட்டு மிட்டிமையோர்கள்
பேர்களாயிரம் பரவி நின்றடிதொழும்
பிரிதி சென்ற ட நெஞ்சே (எ)

பதம.	உரை.	ப ம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.	தழுவிய	ர்த்திக்கிற
கார்கொள்	மேகத்தைஆக்ரமித்த	போர்கொள்	யுத்தோந்மு மா ள
வேங்கைகள்	வே் கைமரங் ளை	வேங்கைள்	வேங் கப் புலிகளையு
தழுவிய	அணைவியிருப்பதாய்		டைத்தாய்
ணம்	பரந்த [ண்டான	பூ	(எப்போதும்) அலரா
வரை	தாழ்வரைகளிலே யு		நின்றுள்ள
றி	மிளகினுடைய	பொழில்	சோலையையுடைய
வளர்	வளர்ந்த	இ யத்துள்	இமயமலையிலே
கொடி	கொடிகளானவை [ய்	இமையோர் ள்	ப்ரஹ்மாதிதேவர் ள்
துன்னி	நெருங்கியிருப்பதுமா	ஏர்கெ ாள்	அழ கயு டத்தாய்
புன்	ெ ால்லைநிலங் ளி லு	பூ	பூத்திருந்துள் ள
வரை	சிறுமலை ளிலே [ள்ள	சுனை	தடாகங் ளின்

கொம்பு அபேக்ஷிதமாயிருக்குமே அப்போதாகக் கொள்கொம்பு கொடுப்பாரில்லையே அவ்வளவிலே மேகங் ள் வந்து கிட்டுமே அவற்றைச்சென்று பற்றும் அவை ாயுப்ரேரித மாய்ப் போகத்து டங்கும் கொடியானது இங்கேயிசிக்கும் இவ்வாயா ஸத்தால் ந்த அலசுதலிலே பூக்களலரா நிற்கும் அப்பூவிலே மதுபாநம் பண்ண நினைத்த டுகளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே நுழைந்து புக்கு மதுபாநத்தைப் பண் ணிக்களித்து அச்செருக்குக் குப்போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இ சசொல்லாகிற்கும் அச் சோலையுடைய மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ப்பாடுகிற வண்டுகளி னுடைய இசை ஆரவாரமாயிருக்கும். † பெரியபிராட்டியாராகிற கொடி ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும்' எ றிசிக்க, செய்கிறே மிறே என்று அவனிசிக்க உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம் ப ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும் (சு)

தனுக்கு அங்கேயிசிக்க இங்கே யிசி என்று பொருளாய், அலர்ம லைக்கொ டியாகவும் எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களா வும் வண்டுகள் தேவகணங்களாகவும், ஒருரூப ம் திருவுள்ளம் பற்றி இப் படி ர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (பெரியவித்யாதி). ... (சு)

தடம்	துறைகளிலே	பேர்களாயிர	ஆயிரம் திருநாமங்க ளையும்
படிந்து	தீர்த்தமாடி		
இனம்	ஓரினமான	பரவிநின்று	வாயில்வந்தபடிசொல்லி
மலரெட்டும்	(செங் ழுநீர்முதலிய) எட்டுமலர் ளையும்	அடிதொழும்	ஸேவியாநின்றுள்ள
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து	பிரிதி	திருப்பிரிதியில்
		சென்று அடை	போய் ஆஸ்ரயி. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †புஷ்பாஞ்சலி ப ணித்தே ர் ள் தொழாநிற்பர்க†ளாயிற்று.

(கார்கொள்வே ைகைகள்)†காரென்று மேகமாய் கார்கொள்வேங்கை ளென்று மேகபதத்தளவும்செல்லவளர்ந்தவேங்கைகளென்னுதல்' அன்றிக்கே நாநா ர்ணமாயாயிற்று வேங்கை ர் தானிருப்பது அத்தாலே நீலவேங்கை என்னுதல். (கன ரைதழுவிய) சுற்றிலுண்டான தாழ்வ ரகளிலே யு டான கறியினுடைய ளர்ந்த கொடியானது மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது நெரு கப் படர்ந்துகிடக்கு மாயிற்று. (போரித்யாதி). † வெளிநில க ளில் சிறுமலைகளடையப்பெரிய சீற்றத்தையு டைய யுத்தோந்முகமான வேங்கைப்புலிகள் நெருங்கிக் கிடக்குமாயிற்று. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) † இதுவாயிற்றுச் சோலையிருக்கும்படி.

(எரித்யாதி) † தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தட ாக ளின் கரைகளிலே படிந்து. (இனமலரெட்டுமிட்டு) § (அஹிம்ஸாதி

அரு. ஏழா பாட்டு. (ார்கொளித்யாதி). கீழ்நாலா பாட்டிலே தே ர் ள் விபவத்திலே பணிந்தார் களென்றும், அஞ்சாம் பாட்டிலே, அவதாரகந்தமான க்ஷீராப்தி நாதனை ஸ்துதித்தார்களென்றும் ஆறும்பாட்டிலே அந்த க்ஷீராப்திநாதனே ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாக இருக்கிற னை று அங்கே ப்ரணம பண்ணினார் ளென்று அருளிச்செய்தாராய் இப்பாட்டிலே, அர்ச்யனு யாலே, அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதியயுட்கொண்டு 'இனமலரெட்டு மிட்டு' எ றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (புஷ்பாஞ்சலியித்யாதி). (ஆயிற்று) என்றவநந்தரம், 'அத்தைருளிச்செய்கிறார்'' ன்றுசேஷம்.

காரை-மேகத் தக், கொள்ளாநின்றுள்ள வேங்கைகளையு டத்தான கனவ ரனையத்தழுவி றியுண்டு-மிளகு, அதினுடையவளர்கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும்; ார்-கருமை யையுடைத்தான, வேங்கை ளென்று ருளிச்செய்கிறார், (காரென்றித்யாதி). பு மென்று-கொல்லையாய், அவ்விடத்திய வரைகளைத்தழுவின வேங்கைப்புலி ளையு டத்தான இமயமெ று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங் ரிலித்யாதி). (இதுவாயிற்று) நித்ய வஸந்தமாய், பூத்தேயிருக்கும்படியாயிற்றென்றபடி.

ஏர் - அழகை க், கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை யென்றருளிச்செய்கிறார், (தர்சநீயேத்யாதி). இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாக்ஷரத் தயும்

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

அ. இரவுகூர்ந்திருள்பெருகிய வரைமுழை
இரும்பசியது கூர
அரவ மாவிக்கு மகன் பொழில் தழுவிய
வரு ரை யிமயத்து
பரமனுதி யெம்பனிமுகில் வண்ணனென்
றெண்ணி நின்றிமை யோர்கள்
பிரமனோடு சென்றடிதொழும் பெருநக ப்
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே (அ)

ளான புஷ்பங்கள் எட்டு மிட்டு) செங்கழுநீர் செ ப ம் இரு
ாட்சி பாதிரி புன்னை, குறுக்கத்தி கருமுகை தாமரை என்று
ற்போலே ப்ரதாநமா யிருப்பன எட்டுமாதல்· அஷ்டாங்கப்ரணுமத்
தச் சொல்லிற்றுதல் அத்தைமலரென்னும்படி. யென்னென்னில்,
பூபோ ாபாதி அவனுக்கு ஸ்ப்ருஹா விஷயமாயிருக்கு மாகிலாமிறே
(க) சொன்மாலை'' என்னுமாபோலே. † அன்றிக்கே கீழிற்றிரு
மொழியிலே திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே திருவஷ்டாக்ஷர
த் தச்சொல்லிற்றுதல். (இமையோர்களித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளான
வர்கள் திருநாமங்களை அடைவுகெடச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாநின்று
ள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே! கீழ் திருமந்த்ரமானபோது (பெ
யர்களாயிரம்) என்னும்படி எங்ஙனே யென்னில்· (உ) ,,பேராயிரங்
கொண்டதோர் பீடுடை யன்'' என்று (உ) ''நாராயணன்'' என்றதி
றே; இத்தால் நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிறே அல்லாத
வை யிருப்பது † தர்மிக்கு நிரூபகமிதிறே. † மலைத்தாழ்வரைகள
டங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும், வெளிநிலத்தில்
சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும் உள்
ளெல்லாம் நாட்டுக்கு ஆஶ்ரயணீயராயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோ
த்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். ... ... (ஏ)

கொண்டென்று மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்,(அன்றிக்கேயித்யாதி)
திருமந்த்ரம் நிரூபகமாயிருக்குமோவென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித்
யாதி). ஸாஷ்டாங்கப்ரணுமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விர
ண்டுயோஜனைகளிலும், கீழ்ப்பாட்டிலே தூளீதர்சநம் போலே ப்ராதமிக
ப்ரணுமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்த்ரகமாகவும் ஸப்ரகாரமாகவு மாஶ்ரயித்
-தார்களென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இப்பாட்டி லிப்படிவர்ணித்தவர்க்
குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார், (மலையித்யாதி). இத்தால், பாரதந்த்ர்
யத்தாலே ஸ்த்ரீப்ராயரான ப்ரபந்நஜநங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்

பத.	உரை.	பத.	உரை.
இரவு	ராத்ரியே	எம்	எங்களுக்கு
கூர்ந்து	விஞ்சியிருப்பதாய்	பனி	குளிர்ந்திருந்துள்ள
இருள் பெருகிய	இருளேயாயிருக்கிற	முகில்	மேகம்போன்ற [னே
வரைமுழை	மலைமுழைஞ்சுகளி	வண்ணன்	வடிவையுடையவ
இரும்பசியது	பெரியபசியானது[லே	என்று எண்ணி	என்று இப்படி சொல்
கூர	மிக	நின்று	லா நின்றுகொண்டு
அரவம்	மலைப்பாம்புகள்	இமையோர்கள்	தேவர்களானவர்கள்
ஆவிக்கும்	கொட்டாவி விடாநி	பிரமனோடு	ப்ரஹ்மாவுடன்கூட
	ன்றுள்ள	சென்று	போய்
அன் பொழில்	உட்சோலையோடு	அடிதொழும்	ஆஶ்ரயிக்கத்தக்க
தழுவிய	கூடியதாய்	பெருந்தகை	மிகுந்த பெருமையை
அரு	ஏறரிதான [ய		யுடைய
வரை	தாழ்வரையையுடை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
இமயத்து	ஹிமவானிலே	சென்று	போய்
பரமன்	ஸர்வாதிகனே.	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
ஆதி	ஜகத்காரணபூதனே.	அடை	கிட்டப்பாராய். (அ)

வ்யா. எட்டாம் பாட்டு. (இரவித்யாதி). † சோலைச் செறிவாலே பகற்போது காணவொண்ணாமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கும். † பகல் † விரவாத ராத்ரியாயிருக்கும். † ஹேது மாறாமையாலே கார்யமும் மாறாதிறே. † ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது பகலாயே யிருக்கிற † அதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இருளேயாயிருக்கிற மலைமுழைஞ்சுகளிலே. † வயிரம் பற்றினவிருளேயாயிருக்கை. † நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினாரைப்போலே † அடிப்பட்டிருக்குமாயிற்று இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள்

நும், விரோதிஜநங்கள் அடங்கநின்றார்களென்றும் தூர்மாநிகள் வந்து ஆஶ்ரயிப்பார்களென்றும் கருத்தநுஸந்தித்ததாயிற்று. ... ... (எ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (இரவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே 'வானவர்' என்றும் "அமரர்கள்" என்றும், 'இமையோர்கள்" என்றும் ஸாமாந்யேந வருளிச்செய்ததத்தை, இப்பாட்டிலே "பிரமனோடு என்று விசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொண்டு வாக்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (சோலையித்யாதி). ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கை யை உபபாதிக்கிறார், (பகலித்யாதி). (விரவாத)-கூடாத. (ஹேது) என்றது சோலைச்செறிவென்கை. ஆனால் பகல் தானில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ஆதித்யேத்யாதி). (பகலாயேயிருக்கிறவதிலேயும் ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அந்வயிப்பது. (அதுவும்) என்றது - அத்தையுமென்றபடி., "பெருகிய" என்ற பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறார், (வயிரமித்யாதி). இத்தை த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (நெடுநாளித்யாதி). (அடிப்பட்டிருக்கை) வேர்

மிக்கிருந்துள்ள மலேமு ழஞ் களிலே. (இரு ம்பசியது கூர) வெ ளி டு புறப்பட்டு வ்யாபரிக் ப் பெருமையாலே பெரிய பசியானது மிக. † நித்யஸூரிகள் அந்நபாநாதிகளொழியத் தரிக்குமதுவு முத்தே யமாய் அ ர்கள்தா களு முத்தே யராயிருக்குமாபோ லே அந்தஸர்ப்ப களினுடைய பசியும் திர்யக்ஜாதிக்கு மவ் ரு ா யிரு கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று இவ ர்க்கு. ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாமித்தனையே வே டு து இவர்க்கு ஆதரிக்க. (அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையா து பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே ப்ரா ணிக்கையாய் மூச்சுவிடுகையாய் அதாவது சோலையின் பரிமளத் தோடே கூடி ன † காற்றை யாஶ்வஸித்துத் தரியாநிற்கும். வாயு வை யிறே அவை பக்ஷிப்பது. † முக்தர் † ஸத்யகாமாதிகளையுடை யராயிருக்குமாபோலே அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்ய தையில்லாமையாலே கி ந்தவிடத்தே கிடந்து ம த்தை ஆக்ரா ணம் பண்ணித் தரியாநிற்கும். அகன்பொழிலுண்டு அகவ யில் பொழில் உட்சோலை அது அணைந்திருந்துள்ள அரு ரை யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) † ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் வந்து ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே நமக்கு ஆஶ்ரயணீயஸ்த்தலமான பின்பு நெஞ் சே. அங்கேசென்று கிட்ட ப்பாரா யென்கிறார். ஸர்ப்பங்க ளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கு மாஶ்ரயணீயமான தேசமாயிற்று. (பரமனித்யாதி) † ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளு டைய பாசுரமிருக்கும்படி. † ஸர்வாதிகனாய், † தனக்கு அவ்வரு கொருவருமில்லாதபடி யிருக்கிற † ஸர்வேஶ்வரன்; † ஸர்வாதிகனு

பாய்ந்திருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரான ிவர் க்ஷுத்ர ஜந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோவென்ன அருளிச் செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (காற் ற) என்ற வநந்தரம், 'பக்ஷித்து'' என்று சேஷம். (முக்தர்) என்ற வநந்தரம் இருந் தவிடத்தேயிருந்து'' என்றுசேஷம். (ஸத்யகாமாதிகளை) என்றவநந்தரம் அநுபாவ்யங்களாக' என்று சேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து, உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய் ுர் (ஸர்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). 'ஈஶ்வரோஹம் என் றிருக்கிறவர் ள் இப்படி சொன்னார்களென்று ஈடுபாடுதோற்றவருளிச் செய்கிறார், (ஆஶ்ரயிக்கிற வித்யாதி). ''பரமன்' என்றதினர்த்தம், (ஸர்வாதி கனாய்) எ றது. பரோமாயஸ்மாதிதியோகார்த்தம் (தனக்கித்யாதி). இவ்வி ரண்டாலும் பலித்தது, (ஸர்வேஶ்வரன்) என்றது. (ஸர்வாதிகனுகிலும்)

மூ. ஓதி யாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்க்
குறு துய ரடையாமல்
ஏதமின்றி நின் றருளும் நம் பெருந்தகை
யிருந்த நல்விமயத்துத்
தாது மல்கிய பிண்டி விண்டலர்கின்ற
தழல்புரை யெழில்நோக்கிப்
பேதை வண்டுக ளெரியென வெருவரு
பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆயிரநாமங்கள்	(தன்னுடைய) ஆயிரந்திருநாமங்களையும்	உணர்ந்தவர்க்கு	(அவனே ரக்ஷகனென்னும்) ஜ்ஞானம்பிறந்தவர்க்கு,
ஓதி	சொல்லி,(அத்தாலே)	உறு	வரக்கடவதான

கிலும் † பெற்றதாயால் விடவொண்ணாதாப்போலே விடவொண்ணாதபடியான ப்ராப்தியையுடையவன் விஷயங்களை விரும்புகிறது ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிறே கீழ்ச்சொன்னவை யிரண்டுமில்லையாகிலும் விடவொண்ணாதபடி ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். ஆக ஸர்வாதிகன் ஜகத்காரணபூதன் தர்சநீயமான வடிவையுடையவன். (என்றெண்ணி யித்யாதி) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் † கண்காட்டியான ப்ரஹ்மாவோடே சென்றாஸ்ரயிக்கும்படி † மஹாப்ரபாவமான பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. † சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லார்க்கும் உத்தேஸ்யமானதேசம். சிறியார்க்கு ரசியுண்டு; ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்களதிகாரார்த்தமா ஆஸ்ரயித்துத்தட்டித்திரிவர்கள். புறம்படைய சோலைச் செறிவாலே வந்த விருட்சி மிக்கிருக்குமாபோலே உள்ளடைய ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகளுடைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும் ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தை யாஸ்ரயிக்கப்பாராயென்கிறார். இத்தால் அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைக் காற்றுவழியாலே பருகித் தரியா நிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் (க) "ஸர்வகந்த:" ஸர்வகந்த: என்கிற வஸ்துவை அநுபவித்துத் தரிப்பர்கள். ... ... (அ)

என்ற வசநந்தரம், அல்லளுகிலும் என்று கூட்டுவது. (பெற்றதாயால்) என்றது பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. (கண்காட்டி) - நிர்வாஹகன். * பெருந்தகயினர்த்தம், (மஹாப்ரபாவமான) என்றது. "சென்ற டு" என்று தாம் நியமிக்கைக்குக் கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமது தோற்ற உட்கருத்தைக் யருளிச்செய்கிறார், (சிறியாரித்யாதி). ... ... (அ)

(க) சாந்தோ-௩-௧௪-௨.

து ர்	பாப . ள்	பிண்டி	அசோ புஷ்ப ள்
அ டயாமல்	(அ ர் ஊ) கிட்டா தபடியா வும்	வி டு	விரிந்து
		அலர்கின்ற	அலருகிற
ஏதம்இன்றி	(தன்னை ஆஶ்ரயிப்பா ர் கு) ஒருவருக்த மும் வாராதபடியா கவும்	தழல்புரை	நெருப்புப்போன்ற
		எழில்	அழகை
		பே தை	அறிவில்லாத
		வ டுகள்	வண்டு ளானவை
நி ன்றருளும்	எழுந்தருளியிரு கிற	நோக்கி	பார்த்து (அவற்றை)
நம்	நம்ஸ்வாமியான	ரியென	நெருப்பென்றுநினை
பெரு த	மஹாப்ரபாவன்	வெருவரு	பயப்படுகிற [த்து
இருந்த	ந்து ர்த்திக்கிற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
ல்	விலக்ஷணமான	சென்று	போய்
இமயத்து	ஹிமவானிலே	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
தாது	தாதுகள்	அடை	கிட்டப்பாராய். (௯)
மல்கிய	மிக்கிருந்துள்ள		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்க்கு) † ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி அவற்றினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணி நின்றுள்ளவர்களுக்கு. † ஒரு திருநாமத்தைச் சொல்லி அவ்வளவில் பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயிரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச் சொல்லி அந்நாமத்வாரா நாமியானவனை மநநம்பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறுதுய ரடையாமல்) † உறக்கடவதாய் நிற்கிற பாபங் ள் ப(ஂ)லாநுபவத்துக்கு இவனைத் தொடராதபடியாக. (௧) 'அவஶ்யமநுபோ க்தவ்யம் க்ருதம் கர்ம ஶுபாஶுபம்' என்றும் (௧) 'நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் ப(ஂ)லாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. †ஒரு பிசாசம் ச

அ௫. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி). கீழிற்பாட்டிலே, ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயஸ்தலமாகையாலே சென்றடை எ று நின்றீர், நமக்குக் கிட்டவொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸர்வாதினை நம் அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறார் என்று ஸங்கதி யுள்ளேவைத்துக்கொண்டு, வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (ஆயிரமித்யாதி). திருமந்த்ரம் போராதோ, ஆயிரநாமம் சொல்லவேணுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு திருநா த்தை யித்யாதி). "உறுதுயர்" என்றத்தால் அநுபவ விநாஶ்யமா பாபங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (உறக்கடவதாயித்யாதி). திருநாமம்சொன்ன ர்களுக்கு உறுதுயர டயாமல்போனவிட த்துக்கு ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு பிசாசமித்யாதி). (பிசாசம்) கண்டா

(௧)

ளை பக்ஷியாகிற்க நடுவு ா யொழிந்த ளவிலே ( ) [Telugu script]
"நாராயண பராயண நர ரேர ஜகந்நாத நாராயண பராயண'
என்று சொல்ல (உ) [Telugu script] ஆத்மாநம் வாஸு
தே ரக்யம் சிந்தயந்" என்று ஸ்வாநுபவம் பண்ணி அந்யபரதையற்
றிருக்கிற ளவிலே இத்தைக் கேட்டு (ங) '[Telugu script]
கஸ்ய முக்தி கரேஸ்த்திதா'" என்று நம்பேரைச் சொல்லி நம்மை
யெழுதிக்கொண்ட ஞர்தான்? என்றுனிறே. ஏதமென்று துக்க
மாய் வருத்தத் த நினைக்கிறது. † இத்திருநாமத்தைச் சொ ஞல்
இத்தை யுடை யவன் செவிப்படும்படி அண்ணியனுய் நிற்கை ஆஶ்ர
யிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கே யொழிகைக் குடலாயிருக்குமிறே.
இ ர்களுக்கு ருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி)
(ச) † 'வாக்குத்தூய்மையிலாமையினுலே மாதவா உன்னை வாய்க்
கொள்ளமாட்டேன்" என்று அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து
நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப் பரிமாறுகையாவதெ ?" என்று
தன் அயோக்ய தயை யநுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி
ஆஶ்ரயணீயனுன தான் ஸந்நிஹிதனுகையாலே ஆ ரயிப்பார்க்கு
ஒரு வருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வந்து ர்த்
திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோக புஷ்பமானது
விட்டலருகிற போதை அக்நிகல்பமான எழிலைப்பார்த்து. (பேதை
ண்டுகள்) § (அசோகபுஷ்பங்களை) நித்யாநுபவம் பண்ணுநிற்
ச்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக் ல்ல மௌக்த்யத்தையுடைய
வண்டுகளாயிற்று. † தானும் நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கச் செய்தே
அதுவும் நாள்தோறு மலரா நிற்கச்செய்தே எப்போது மொக்க
இது நெருப்பு நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியாயிருக்கும்
† முன்னுள் இது அக்கி' என்று சங்கித்து விசாரித்து 'அன்று'
எ று நிர்ணயித்துப் பிற்றை நாள் அதன்று" ரன்றிருக்க மாட்
டாதே நெருப்பு" என்றஞ்சி யிராநிற்கும் ' அதுக் டி † பய நிவ்

ர்ணன். இவன் ருத்ரன் ப கலில் நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திரு
நாமங்களை உபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி. ஏதம்-து கமானுல்
அத் தயிட்டு வருத்தத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன;
அருளிச்செய்கிருர் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி). உறுதுயர் அயோக்யதா
நுஸந்தாநமென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (வாக்குத்தூய்மை
இத்யாதி).

"வெருவரு,' வெருவாநிற்கும் எ ற வர்த்தமாந பலிதார்த்தம், (தானு
மித்யாதி) கீழ்வாக்ய விவரணம், (முன்னுளித்யாதி). (பயநிவ்ருத்தியும் நித்ய

(க) (ங)
(உ) (ச) பெரி-திரு-டு-க-க.
§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ருத்தியும் நித்யமாய் பயமும் நித்யமாயிரு 'கையாலே

இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகத் திருெ ள்ளறைத் திருமொழியி லே ஒருபாட்டருளிச்செய் ர் ( ) [ஆங்கு மா லிே ள்வியில் செ ' று இரந்து] மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞ ாடத்திலே தன்னை யர்த்தி யா 'கிச்சென்று. [அகலித்யாதி] பூமிப்பரப்படைய ாங்குகிற ன்று † அ னை திரிட்டுக்கொ ' டு ா 'குகை யன்றிக்கே அவனேறிட் டு' கொண்டிரு 'கிற ஔதார்யத்துக்கு அநுரூபமாக வா 'கினன் ' ரா ஞுதி. னைப்போலேதலையறுக் ே ' டிற்றில்லை ஔதார்யமென் றொரு கு லேசம் கிடக்கையாலே' 'இ ன் கொடுக்க உகந்திருந் தான் ன்று தன்னை இரப்பாள ுக்கி † அவனுடிசைய ' கொ ' டான் † தன்னதான பூமியையிறே அவன் தந்தான க் கொண் டது. † ஆக நம்முடைய ஆத்மஸமர்ப்பணம்போலேயிருப்ப தொ 'றிறே அவனுடைய தாநமும் (உ) [மதீவா ஸ்ரூ ஸமர்பயாமி அத ா கிந்துஸமர்ப்பயாமி] அநந்தரம் அநுசயி 'க வேண்டும்படி யிறே இதுதானிருப்பது. † விழுக் ாட்டில் ஆத்மஸமர்ப்ப த் தோடு ஆத்மாபஹாரத்தோடு வாசியற்றிறேயிருப்பது ' †ஆகையிறே உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது. [பரம நிற்பணிந்தெழுவே னெ க்கருள் புரியே.] ஸர்வாதிகனே. உன்னை ணங்கி யுஜ்ஜீவிக் கிற வெனக்கு ப்ர ஸாதத்தைப் பண் ணியருா வேணும். †ஆ ' ரயணத்

மாய்) என்றது-மதுவைப் பாநம் பண்ணுகையாலே பூவென்று நினைவுண்டாகா நிற் ச்செய்தேயுமென்றபடி.

'பா 'கினுல் கொண்ட' என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (அ னையித்யாதி ாக்யத்ரயத்தாலே). (அவனுடிசையக் கொண்டான்) என்றது-அவ ' ெ ாடுக்கிறவனும் தான் வா 'குகிறவனுமாயிருந்து கொண்டானெ 'ற படி. இதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன' அருளிச்செய்கிருர் (தன்னதான வித்யாதி). ப்ரஸ 'காத் ஸ்வரூபசிக்ஷை பண்ணுகிருர், (ஆக) என்று துட 'கி (நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது) என்னுமளவும் அநுசயிக்கும்படி இது குற்றமோவென்ன' அருளிச்செய்கிருர், (விழுக்காட்டிலித்யாதி). அவ னதான வஸ்துவைத் தன்னதென்று அபிமாநித்தது ஸ்வரூபவிருத்தமானுற் போலே அவன் வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்தே னென்றிருக்கையு ' ஸ்வ ரூபத்துக்குச் சேராதென்றபடி. (ஆகையிறே) என்றது-ஆத்மாபஹாரதுல்ய மா யாலே யிறே யென்றபடி. துல்யமன்ருகில் அதுவுமொரு ஸாதநமா க் கூடுகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரார்த்தமாக அபேக்ஷித்திருக்கு மீஶ் ரனுக்கு * ஏகசப்தத்தில் சொல்லுகிற ஸாதநாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவி யாதென்று ருத்து. வணங்கினு லருளவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமென்னெ 'ன' அருளிச்செய்கிருர், (ஆஶ்ரயணத்துக்கித்யாதி). "ஓங்கு பிண்டி

( ) ௫-௩-௯. (உ) ஸ்தோ - ா - ௫௩.

துக்கு ப(ஃ)ல 'யாப்தி யு ' டிறே [ஓ 'கித்யாதி] ஆகாசமிட மறும் படி ளர்ந்து பரப்பு மாறப்பூத்த அசோ க்கினு டய சி ந்த பூக்களிலே ம துபாநார்த்தமாக 'டு ள் ஸஞ்சரி 'க தர்சநீயமான குயில்களானவை இவை நெருப்பிலே பு ' ன" என்றே நி ' சயித்து அது தன்னைத்தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறி ' கூப்பிட கிற்கு மாயிற்று. வந்தபூப் பூவாத மாத்தேடி யேறிநின்று. [மிழற்றும்] எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிடாநிற்கும் † இவற்றினு ; ய தயநீய தசையைக் ண்டு இன்னதென்று பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட் டாதே கடக் நி 'று தர்மஹாநிகிடிகோள்!" என்பாரைப்போலே அ 'யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும் (படப்பை) இதாயிற்று ஊரில் ெ ாடித்தோட்ட ' ளிரு 'கும்படி.

இத்தால் அவனு டய ஸர்வாதிகத் த்தையும் அ னை யநுபவிப்பதாகச் சொல்லுகிற த 'களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மநுஸந்தித்து 'நாம்சென்று கிட்டுகை யாவதென் . என்று துணுக்குத் துணுக்கென்னா நிற்பர்கள் † ப்ரஹ்மாதிகள் இவ்வண்டுகளானவை புஷ்பஸாமாந்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்த மாக மேல்விழாநிற்பது அக்நியென்று கிட்டமாட்டாதே இருப்த்து வெருவு தாகா நிற்குமாயிற்று "அன்றிக்கே ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ( ) ' [illegible] 'அதஸோ பயம் கதோபவதி' என்னு மிதுவு முண்டாய் †§போக்யதையால் வந்த பயம் என்று முண்டாயிருக்குமென்னுதல் † ஆஶ்ரயணீயவஸ்து ஸ ாலபமாகையாலே ஆஶ்ரயிப்பார்க்குத் தந்தாமுடைய அநுபவ விநாஶ்யமான பாப 'களை யநுஸந்

 யின் செம்மலரேறி வண்டுழிதர மாவேறித்தீங்குயில் மிழற்றும்" என்ற ஸ ந்நிவ்யாஹாரத்தாலே பலித்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவற்றினுடைய வித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே உறுதுயர்" என்றதுக்கு அயோக்யதாநுஸந்தாநமாகத் தாத்பர்யம் சொன்ன பக்ஷத்துக் நுகுணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ப்ரஹ்மாதிகள்) என்றது - 'பிரமனோடு ' என்று கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதரை இப்பா 'டில், "ஓதியாயிர நாமங்களுணர்ந்தவர்" என்றது என்று திருவுள்ளம். "உறுதுயர்" என்றது பாபங்களான பக்ஷத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). (போக்யதையால் வந்த பயம்) என்றது-அநுபவிக் மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச் செய்து தலைக்க ' டுகிறார், (ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி). அவனைக் கண்டால்

(க) ஸ்ரீ-ஆரு-எ-உ.
§ போக்யதையால் வந்தபயம்-போக்யதையால் அஸ்த்தாநேசங்கிக்கை.

ழ. கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை
முழங்கிடக் களிறென்று
பெரிய மாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு
பிரிதி யெம் பெருமானை,
வரிகொள் வண்டறை பைம்பொழில் மங்கையர்
கலியன தொலிமாலை
அரிய வின்னிசை பாடு நல் லடியவர்க்
கருவினை யடையாவே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கரிய	கறுத்த	வண்டு	வண்டுகளானவை
மாமுகில்	மஹாமேகங்களின்	அறை	த்வநியாநின்றுள்ள
படலங்கள் அவை	கூட்டங்களானவை	பைம்	பரந்த [தான
		பொழில்	சோலையையுடைத்
கிடந்து	ஓரிடத்திலேயிருந்து	மங்கையர்	திருமங்கை யிலுள்ளா
முழங்கிட	த்வநிக்க (அந்தத்வநி		ர்க்கு நியாமகரான
	யைக்கேட்டு)	கலியனது	ஆழ்வாருடைய
பெரிய	பெருத்த	ஒலி	ஒலியுடைத் தாம்படி
மாசுணம்	மலைப்பாம்புகள்		அருளிச்செய்த
களிறென்று	(தங்களுக்கு இரையா	மாலை	தொடையாய்
	ன)யானைகள் (வரு	அரிய	ஒருவர்க்குமறிய வொ
	கிறன)என்று நினை		ண்ணுதாய்
	த்து	இன்	மதுரமாய்
வரையென	மலைபோலே [யான	இசை	இசையையுடைய
பெயர்தரு	அசைந்து வரும்படி		பாட்டுக்களை [ய்
பிரிதி	திருப்பிரிதியில் நித்ய	பாடும்	அப்யஸிக்கிறவர் ளா
	வாஸம்பண்ணுகிற	நல்	விலக்ஷணரான
எம்பெருமானை	ஸர்வேஸ்வரன் விஷ	அடியவர்க்கு	பாகவதர்களை
	யமாக	அருவினை	மஹாபாபங்கள்
வரிகொள்	வரியையுடைய	அடையா	கிட்டமாட்டா. (க0)

நித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோக புஷ்பத்தை அக்நியாகக் கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிற அச்சம் நித்யமாய்ச்செல்லாநிற்கும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (கரியவித்யாதி) கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகு கயாலே றுத்த நிறத்தையுடைத்தா மஹா

தங்கள் வினைக்கஞ்சவேண்டா அச்சத்தை ஸாமஸ்ஸாக்கள் உடைய ரா வி சேஷத்தைக்கண்டால் தங்களுக்கதில்லாமைய லே செற்றனுகவஞ்சும்படி யாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ... ... (கூ)

மே ங்களுடைய ஸமூஹங் ளான ; முகந்த நீர் நத்தாலே பேர் ந்துபோகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தேகிடந்து முழங்க. †நீர்குறையும் படிவர்ஷித்து வெளுத்தது மன்றிக்கே கறுத்து அதுதான் மேகசகல முமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய் அவைதான் ஒன்றிரண் ட ஂறிக்கே ஸமூஹ கஞமா வை மு ந்த நீர்க் நத்தாமே நல்வா கிப்போ மாட்டாதே நயு நூம் ப்ரேரிக் ெ ா ணுதபடி , து அ கிடந்தவிடத்தே கிடந்து, ர்ப்பமே த(ஷ்ஂ)த்தாலே மு கு ா ரப்போலே முழங்கு மாயிற்று. (ஷிறென்று) நிறத்தி ட யவும் அதிருகிறத் கியினு டயவும் ஸர் தா ஸாம்யத்தாலே யானையெ று. (பெரிய மாசு ம்) பெரிப டிை யுடைத்தாயிரு ற மலைப்பாம்பு ளா . ஆனை யவிழு குடம்படியாயிற்றுபெ ரு ம யிருப்பது. (ரயெனப்பெயர்தரு) அம்மலைப்பாம்பு ளா வ அவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலே பேர்ந்து போய் புற்றிலே † புகாநிற்குமெ று (க) ாருடைய மி னெ று புற்றை யும் ன்றும் (உ) பரந்ததலையு டயநா ம் நர த்தை யஞ்சியொளி கும்" என்கிறப்ரஸித்தியாலும் இப் டி புற்றிலே யடையும்' ா றருளிச்செய் ர் ஜீயர்: இதுமே ா இது ருளிச்செய்யும்படி ? று பிள்ளைகேட்டருளா நீரிப்படி ே ட்கும்போது ஒ றை நினைத்தல்லது ே ளர் அத் தச்சொல்லும்' என்ன 'பெயருமை யாகிறது தான்போக்குவரத்து இர டு கும் ஸாதாரணமாயாயிற்றி ருப்பது இனித்தா மலை குச் † சிறப்புச்சொல்லு ம ர் ள் மலை ப்பாம்பு ள் ஆனையை விழுங்கும்' ன் ட ர்கள் ஆன யா ே ரியமாமுகில் படல கா கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய மாசு மானது ஆனையாகப் புத்திப ணி ஆமிஷார்த்தமா மலை பேர் தாற்போலே கால் ா கிவந்து கிட்டாநிற்குமாயிற்று என்று மே எ ன அதுமே யிமே பொருள் என்று போர கொ டாடியருளிறார் றருளிச்செய் ர். ஆகையிறே பெரியமாசு மென்றது ஆனை யவிழு கும்படியாயிற்று இதினுடைய பெரு மயிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரி யயு டத்தாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள டு ானவை மதுபாநம் ப ணிக் ளித்து த் நியாநின்றுள்ள

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ரி வித்யாதி). யா ர்த்த னை ரட்ட நின்று கா டு விவரிக்கிறார், (நீர்குறையும்படி யித்யாதி). (பு ாநிற்குமெ று) என்ற வாக்கியம், "கூட்டுவது" எ றுசேஷம். (சிறப்பு) - த் ர்ஷ .

( ) - திரு - ௩அ. . ( )

பர ்த பொழிலையுடைத்தா திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு நியாம ரான ஆழ் ார் ஒலியு டைத்தாம்படிசொன் தொ டையாயிற்று (அரிய இ னிசை) திருமங்கை யாழ் ார் தம்திரு ாயாலே அரிய வின்னிசை பதே.' என்றருளிச்செய் ர். † ஆழ் ார் திருவர கப்பெருமா ாயர் சிலரோடே பி கி கையில் தாளத்தைப் பொ ட்டு, ாலிமா லத் த ான்னோடே † இசைசொல்லிப்போ ருராம். வாதுபாட்டா ப் பாடிமது ன்று ப்ரஸித்தமிறே † இயலிலுமிழியலாம் பொருளிலுமிழிய ாம் † இசையிலொரு ர் கு மிழியமொ ா ளுது † அரு மயால் நினை கிறது † பெரு ம ய இனிமையால் நினை கிறது † சுவை ப்பாட் ட. (அரிய) † அருமை பெருமை ளையும் சு ப்பாட்டையுமுடைத்தாயிரு (நல்லடிய ர்க்கு) இத் தப் பாடும ர் ாயிற்று ஸர்வே ரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அ ர்களைப் பாப ள் ந்து கிட்டாது † ஸர்ப்பங் ளானவை மேகங்களை ஆமிஷமா புத் திப ணி மேல்விழுமாபோலே இத் த அப்யஸித்த ர் ள் பக் விலே ஸர்வேஶ்வரன் போ யதாபுத்திபண் ணி அ ர் ளு டயவிரோ திகளைப்போக்கி விஷயீ ரிக்க அ ளுலே விஷயீக்ருதரா ப் பெறு ர் ள். † இப்பாசுரத்தைச்சொ வர்களை அச்சொல்வழியே ர் ே ஶ்ர அ ர் ளையே எல் ாபோக்யமுமா ந்துகிட்டும் நடுவு பாப ளுக்கு ஒது கிழலில்லா மயாலே யோடிப்போம்.()

பெரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

இ சயினுடைய அரு கு ஒரு ஸம்வாத மருளிச்செய்கிறு (ஆழ் வாரித்யாதி). (இயல்) சப்தம். (இசை) ரா . அர்த்தாந்தரம் (அரு ம யாவித்யாதி). (பெரு ம) அதிசய , (சுவைப்பாட் ட) ர ய தஙை. இர ண்டர்த்தத்தையு தந்த்ரே கூட்டி சப்தார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (அரு மயித்யாதி). பாட்டுக்கெ ல்லா தொகுத்த பா ம் (ஸர்ப்ப ளித் ாதி). ஸர்வேஶ்வர போக்குவாளுறுல் 'வினையடையாமே" என்று இ ற்று கு ர்த்ருத்வம் சொல்லுகை கு ப்ரயோஜ மென்றெ ன் அருளிச்செய்கிறார் (இப்பாசுரத் த யித்யாதி). ... ... (ம)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் இரண்டா திருமொழி முடிந்த .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம் திருமொழி முற்றமூத்து

௲. முற்ற மூத்துக் கோல் துணையா முன்னடி நோக்கிவளைந்து
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங் கிளையாமுன்
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலை யூடுயிரை
வற்ற வாங்கி யுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முற்றமூத்து	மிகவும்கிழத்தனத்தை யடைந்து	பெற்றதாய் போல்வந்த	பெற்றதாயின் வடிவு கொண்டுவந்த
கோல்	ஊன்றுகோலை [டு	பேய்ச்சி	பூதனையுடைய
துணையா	ஸஹாயமாகக்கொண்	பெருமுலையூடு	பெரியமுலைவழியே
முன்அடி	முன்னே இடவேண் டும் அடியை	உயிரை	(அவள்) ப்ராணனை
		வற்ற	வறண்டுபோம்படி
வளைந்துநோ க்கி	தலைகவிழ்ந்துபார் த்து	வாங்கி	உறிஞ்சி
		உண்ட	அமுதுசெய்த
இற்றகால்போல்	முறிந்தகால்போலே	வாயான்	திருப்பவளத்தை யுடையஸர்வேஶ்வர னெழுந்தருளியிருக்கிற
தள்ளி	தடுமாறி		
அங்கு	ஓரிடத்தில்		
மெள்ள	மந்தமாக		
இருந்து	உட்கார்ந்து	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
இளையாமுன்	(இப்படி) இளைப்புவந் துமேலிடுவதற்கு முன்னே,	வணங்குதும்	வணங்குவோம். ( )

வ்யா. தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து திருப்பிரிதியை ஆஶ்ரயி" என்று உபதேசித்தார்; அது தம்த்வரைக்கீடாக த் ரித்ததில்லை யென்வாய். நாமிருக்கிறவிருப்பில் பொல்லாங்கு கண்டாயே இங்கே ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆஶ்ரயிக்கப்பாராரயென்கிறார். †கீழே திருமந்த்ரத்தைத அநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம் மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான வர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிருந்த தேசத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்கிறார். † திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸ்துதே ரபாதி ருஷிசந்தோ(ஃ) தேவதைகளென்ன, பீஜசக்திகளென்ன சோஷணதாஹநாதிகளெ

அரு. முற்றமூத்து ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியோடே யொரு ஸங்கதி யருளிச்செய்து, "வதரிவணங்குதுமே" என்றத்தைக் டாக்ஷித்துக் கீழ்ர டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார், (கீழே யித்யாதி). திருமந்த்ர ப்ரஸ்துதமானால் மந்த்ரத்ரஷ்டாவை யநுஸந்திக்கவேணுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரந் தன்னை) என்று தொடங்கி (விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக) என்னு மளவும். உபாஸகனுக்குத் திருமந்த்ராநுஸந்தா

ன்ன இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமாக்கடவது. அதுவேண்டு வானென்னென்னில்: (க) நமோநாராயணாயவென்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்' என்று இம்மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய் அவர்களுடைய யாத்ரையாயிற்று இது: அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஶ்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது: ஆகையாலே ஒருபாவநையாலே அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத்தையும் பாவித்து அநுஸந்திக்கைக்காக சோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது. இனி ருஷி சந்தோ தேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராதிசயத்தாலே பீஜசக்திகளை அநுஸந்திக்கிறது மோக்ஷப்ரதமென்று அவ்வழியாலே இவனுக்கிதில் விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக.

†கீழே 'பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே' என்றார்: க்ரமத்திலே செய்கிறோம்'' என்றாறியிருந்தது நெஞ்சு: கெடுவாய். ப்ரக்ருதி ஸம்ஸ்ருஷ்டராயிருப்பார்க்கு, அப்படிச்செய்கிறோம்' என்றாறியிருக்கப்போமோ? அப்ராக்ருத சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கன்றோ? பின்னைச்செய்கிறோம்' எ'றாறியிருக்கலாவது'' என்று இங்ஙனே ப்ர'ருதியினுடைய அஸ்த்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்ணிமையையும் பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி இருந்தபடி இதுவானபின்பு † ஒருகைகால் முறியவாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆஶ்ரயிக்கப்பாராய். என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

†(முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை ஆஶ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார்: அது தம்த்வனைக்கு அநு

நம் பண்ணுமிடத்தில் ருஷிசந்தோதேவதைகள் வேண்டுமோபோலே ஆழ்வார்க்கு மந்த்ரத்தினுடைய த்தேஶ்யதையாலே மந்த்ர ப்ரதனிருந்த தேசமுத்தேஶ்யமென்று ண்டுகொள்வது ன்றருளிச்செய்வர்.

கீழ்ச்சொன்ன மு'தின ஸங்கதியைப் பாட்டில் தாத்பர்ய கதநபூர்வகம் விஸ்தரிக்கிறார், (கீழேயித்யாதி). (ஒருகைகால் முறிய வாகிலும்) என்றதுக்கு- முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆஶ்ரயி என்று ஶைஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்யமாதல், கேவல சரணைதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்று தாத்பர்யமாதல்கொள்வது.

கீழ்த்திருமொழியிலே, ''பிரிதிசென்ற டைநெஞ்சே' என்றவது அதிதூர தேசமென்றஞ்சித்திமிர்த்திருக்க; ஸந்நிஹிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே டு ஆஶ்ரயி என்று ஸங்கத்யந்தர' சொல்லுவைக்கு ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார், (முற்றமூத்து) என்று.

(க) திருப்பல் - ௧௦.

ரூபமாய் மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது ( ) மன ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் என்று பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் ஹேது மனஸ்ஸிறே. இது பவத்விஷயத்தில் மேல்விழுறதில்லை இனி பழையதுவேயிறே மங்குகிலே இனி அவன் விரோதியான இவ்வுடம்போடே தன்னையாச்ரயித்துப் பெறலாம்படி இங்கே ஸந்நிஹிதனானான். இனி இந்த விரோதியாவது ப்ரக்ருதிதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியங்களாயும் சப்தாதிவிஷயங்களாயுமிறே விரோதியாவது. அநுபாவ்யவிஷயங்களில் ப்ரதாந போக்யர்களான ஸ்த்ரீகளிறே அவர்கள்தான் தங்களைக்கொண்டு அருமைப்படுத்தி இவன் ஸர்வஸ்வத்தையுமபஹரிக்குமத்தனைபோக்கி இவனுக்குத் தங்களுடைய உடம்புகொடுக்கமாட்டார்களன்றிக்கே கொடுத்தார்களாகில் அதுதன்னில் அநுபாவ்யமொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்த்திரமாய் அநர்த்தாவஹமாய் துராராதமாயிறே யிருப்பது. இனி தேஹமாகிறதுதான் ஏகரூபமாயிருப்பதொன்றல்லாமையாலே அவை தன்னுடைய அநுபயோக்யமுள்ளது சிறிதுநாளாய் பின்பு அதுவுங்கூட இல்லாதபடியிறே யிருப்பது; இந்த்ரியங்களாகிறவை (உ) 'ஹரந்தி' ஆநந்தயாதி" என்கிறபடியே இவனுக்கு நிரதிசயாநந்தத் தப்பணிக்கொடுக்கும் பகவத்விஷயத்துக்குடலாமையன்றிக்கே நிஹிதமான க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டி துக்கத் தவிளைக்கடவதாய் பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்கார்யந் தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருக்கையாலே இவ்வசித்து தனக்கே பாங்காயிருக்கிறநாளிலே அவனை யாச்ரயித்துத் தன்னைக் கழித்துக்கொள்கைக்கு உடலாயிருப்பது மோராகாரமுண்டு. அவன்றானும் இது பாங்கானபோதே தன்னை யாச்ரயிக்கலாம்படி இங்கே ஸ்ரீபதரியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனான். ஆனபின்பு இது அநுகூலமானபோதே அவனை யாச்ரயித்து இத்தைக் கழிப்பித்துக்கொள்வோமென்று பார்த்து அதிலே ஒருப்படுகிறார்.

†பட்டர் ஒருநாள் பாசுரம் இது அல்பம் அஸ்த்திரம்' என்று இத்தை த்யாஜ்யமாக நினைத்திராநின்றார்கள் சிலர்; காணாகிற வுடம்பு வருகில்லை என்று இது தன்னிலே போக்யதாபுத்தி பண்

† சரீரந்தனக்கே ஆநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பட்டரையித்யாதி).

( ) வி - பு - கூ - எ - உஅ. (உ) ஸ்ரீ கீதை - ஆந - உ - எ - க.

ணியிராநின்றார் ள் சிலர் ஒன் றப்பற்றி இ வ ிர ' டும் நடக் கிறபடி யெங்ஙனே என்று ே ட் பா ' யாதிகர் ' கு இதி டைய தோஷதர்சநத்தை ' ெ ா ' டு விடு ' குமுடலாய் பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போ ' யதாபுத்திப ' ணி அநர்த்தப்படு ' கு முடலாம்படி அ ' ருடைய பு ' யபாபங்களையிட்டு அது ' று ரூபமா க் ாணுமி ' தப்ப ' ணிற்று ' எ ' றருளிச்செய்தார். ( ) †[ ] பால்யேக்ரீடந ா ' தா] பா ' யத்தில் லீ லோப ா ங்கொண்டு போதுபோக்கித்திரியும் அல்பம் ெ ளி ' செறிப்புப்பிறந்த ாறே விஷய ' ள் ' து ' ெ ாள்ளும் பி ' னையு ம த ' னையுமநுபவிக்கவொண்ணுதபடி மூப்பு ரும் ஆனபின்பு இது பாங்கானநாளிலே ஒருக்ஷ ம் முறபட்டது ா ப த் வமா ' ரய ம்ப ' வடுக்கும் என்னுகி ' றதிறே.

முதற்பாட்டு. (முற்றமூத்து) பரிணாமித்ரவ்யத்து ' குப் பரி ணாம பரம்பரைகள் வரத்தவிராதிறே ' இனி ஒரு அவஸ் ; தைக்கு அவ ாசமில்லாதபடி கழியமூத்து. (கோல்துணையா) †மு ' பு தன்னை யெல்லார்க்கும் அபாஶ்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது ' ஒரு பரம சேதநனைப் பற்றுகிறானுமன்றே. † ஜீயர் ஸங்ய ித்தருளுகிறவன்று ' தண்டதார ா ம்பண்ணுகிற † மந்த்ரம் நீயெனக்கு மித்ரமாப் எல்லாரக்ஷணங்களும் ப ' ே ணும் ான்றாயிற்றிருப்பது அத் தக்கேட்டு ஒருஸர்வ ' ஞன் ஸர் ச ' தி பரமசேதநனை ஓரா சார்ய ' முன்னு இவ் ார்த்தை சொல்லிை த்து இத்தையும் இ ' வார்த்தைசொல்லும்படியான இவ் ா ' ரம ப்ராப்திதாெ ன ' ன் றிருந்தேன்கா ' ர '' என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோ ' கி ளை ந்து) முன்பு இறுமா ப்பாலே தரைபாராதேயிறே திரி து. சோபூர் ள் ெ வற்றிலே சிலரிடவ ' றிக்கே தாங்கே ா யெடுத்திறேதின்பது தலே விழுந்து ா ' கில் சில ா ணங்கிற்று எ ' ணும் தூர்மாநத் தாலே (உ) [ ] த்விதாபஜ்யேயம் ' என்பது § இ ற்றி

ஒருதேஹத்திலிரண்டு ஆ ாரம் கூடுமென்னுமது ' கு ப்ரமா மு ' ாட் டுகிறார், (பா ' ே த்யாதி).

முதற்ப ட்டு. (முற்றவித்யாதி). மி வும் மூத்த ு ' ே ா பிடி ' க ஸ்வத ' ஸித்தமாயிரு ' வு மருளிச்செய்தது ' கு ' ருத்து துணை ா ாதத் தத் துணையா ' கிறு ெ ான்று தே ற்று ' ா வென்று பலித்த த த்பர்யங் ளை யருளிச்செய் றார் (மு ' பித்யாதி). பரமே த ' தவிர ே ெறு ' று ரக்ஷ ம ' றென் மது ' கு ம்வாத ' (ஜீயரித்யாதி) மந்த்ர ' (ங) [ ] ாே ே ாபாய ' ன்றது.

( ) (உ) ரா - யு - ந - . .
§ இய ' றி - சக்தி - (ந)

ஃ முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழ ் று மேற்கிளைக் ெ ாண்டிருமி
இதுவென்னப்பர் மூத்த வா றென்றிளையவரேசாமுன்
மதுவுண் ் ரடு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கைத்தலத்தால்	ஈயாலே	மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தை யடைந்தபடி
முதுகுபற்றி	முதுகை ப்பிடித்து ்		
முன்ஒருகோல்	மு ் னே ஒருெ ா ் லை	இது என்	இதென்ன- (இவ்வளவதி ா.)
ஊன்றி	ன்றிக்கொண்டும்	என்று	என்றுசொல்லி
விதிர்விதிர்த்து	உடம்புநடுங்கியும்	ஏசாமுன்	ஏசுவதற்குமுன்னே
கண்சுழன்று	கண்கள்சுழலமிட்டு ்	மது	பூவில்தேனை [ள்ள
மேல்கிளை ் ெ ா ் டு	மேலானத்வநியோடே	உண்	பாநம்பண்ணு நின்று
		வண்டு	வ ் டு ள்
இருமி	இருமல்மேலிட்டும்	பண்கள்பாடும்	ரா ் களைப்பாடுகிற
இளையவர்	சிறுவர் ள்	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
அப்பர்	பெரியவர்	வ ங்குது ்	வண ் குவோம். (உ)

யுண்டானநாளிறே' செயலற்றால் செய்யலா தில்லையிறே. (இற்ற கால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலே தடுமாறி. (மெள்ளவிருந்து) †ஸ்த்திதியிலு ் டான அரு மயாலே இருக்கவொருப்படும். ஒரு மஹாபாரதத்துக்குவே ் டும் ‡ நேர்த்திபோருமாயிற்று ஒரு ாலிருந்தானுய்த் தலைக் ட்ட. (அங்கிளையாமு ்) இருந்த ஆயாஸந்தான் பொறுமை இளைக்குமாயிற்று. அக்லேசம் வரு துக்குமுன்னே.

(பெற்றதாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதனையுடைய பெரியமுலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்க வற்றும்படியாக புஜிக்கும னுடைய. அன்றிக்கே பேய்வற்றும்படி முலையூடு உயிரையுண்டவாயானென்னவுமாம். † பால்நேரா ன ாறே ப்ராணனும் நேராயிற்று

இத்தால் அநுகூலம்போலேதோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துக்கொள்ளப்பார்க்கில் தாய்வடிவை க்கொண்டு அநுகூல ரப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதனையை நிரஸித்தவன் திருவடிகளைப்பற்ற வடிக்குமென்கிறார். ... (௧)

(ஸ்த்திதியில்) என்றது - கிற்கை யிலென்றபடி.

(பேய்வற்றும்படி) என்றது - பேயின்சரீர ் வற்றும்படியென்றபடி. முலையூடு பாலையு ் ் கூடுமித்தனைபோ ் கி ப்ராணனை யு ் ணக்கூடுமோ ெ ் ன' அருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி). பால்நேர்பட்ட வளவிலே இவனுடைய அ டித டநாஸாமர்த்யத்தாலே ப்ராணனும் நேர்பட்டது ஆை யால உ ் ணக்கூடுமென்று கருத்து. ... ... ( )

‡ நேர்த்தி-நேர்தல்-ப்ரயாஸம்.

௩. உறி ள்போல் மெய்ந்நரம் பெழுந்தூன் தளர்ந் துள்ளமெள்கி
நெறியை நோக்கிக் கண்சுழன்று நின்று நடு ' ாமுன்
அறிதியாகில் நெஞ்ச மன்பா யாயிர ாமஞ்சொல்லி
ெ றிெ ார் 'டு பண்கள் பாடும் தரி வண 'குதுமே.(௩)

ப .	உரை.	பதம.	உ ர.
மெய்	சரீரத்திலுள்ள	-றிகள்போல்	உறிகளைப்போலே
ரம்பு	நரம்பு ளானவை	எழுந்து	மேலேகிளம்பி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால்) †தளர்ப்பல்யத்தாலே முதுகுநோமே ஒருகையாலே அத்தைப்பற் றுட். (முன்னொருகோலூன்றி) முன்பு விழாமைக்காக ஒருே ாலை ஊன்றமாயிற்று. இரண்ட ருகும் ப்புக்கால் கொடு 'கவேண்டும் படியிறே யிருப்பது (விதிர்விதிர்த்து) சரீரமெங்குமொக்க நடுங்கு மாயிற்று. ('சுழன்று) † ஓரோ அ யவ 'களுக்குப் பிறக்கும் விகார 'கள் சொல்லுகிறது. (மேற்கிளை) மேற்கென்று மேலாய் † மேலிளைப்புக்கொ ' டென்னுதல் அன்றிக்கே மேலானகிளையை உச்சமா த் கியைக்கொ 'டிருமி.(இதுவென்னப்பர் மூத்த ாறு) † இதுதான் எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே இத்தனை † கழிய மூக் லாகாது என்பர்களாயிற்று அப்பர் ன்று. † ப்ாக்ருதி அதின் மேலே †மூப்பு. (இளைய ர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்த்திதமாய் தங்களுக்கும் † இவை வ்ய ஸ்த்திதமானாற்போலேயிருக் ஏசாகிற பர்கள். (மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப் பாடுகையன்றிக்கே வண்டு கள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாநிற்கும் (வதரி) † ஆக இக்க்லேசத்தைத் தவிர்க்குமளவே யன்றிக்கே நிரதிசயாநந் தத்தைப் பெற்று ' ளிக்கலாம்படியான தேசமாயிற்று. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகித்யாதி). முற்றமூத்த ப்ரகார விசே ஷத்தை விவரிக்கிறாரென்று ஸ ' திஸ்பஷ்டமென்று வ்யா 'யாநம் செய்தரு ளுகிறார் (தளர்ப்பல்யேத்யாதி). கண்சுழலுை - உபலக்ஷணமாய் ஸர்வா யவ விகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார் (ஓரோவித்யாதி). (மேலிளைப் பு 'ெ ாண்டு) என் ... ஸ்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லே ம ெ ா ' டென்ற படி. 'அப்பர்மூத்தவ... என்,' என்னலாயி...க்க "இது" என்றதால் பலித் தவர்த்தம் (இதுதானித்யாதி). (கழியமூக்க) கேவலம் சிதிலாவயவனுகை. (ப்ரக்ருதி) என்றது, ஸ்வபாவத மூத்தமையைச் சொல்லுகிறதெ 'றபடி. (மூப்பு) ர 'றது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. இத்தால் கழிய மூத் தமையைச் சொல்லிற்றாயிற்று. (இ வ) ான்றது - இளமையும் ஏசுை யு மென்றபடி. வண்டுகளைப்போலே நமக்குமவனை வணங்கினுல் ஆநந்தி ' லா ெ 'னு மு 'கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஆ' விர்யாதி) ... ... (உ)

ஊன்	மாம்ஸம்	அறிதி ஆகில்	ஜ்ஞாநமுடையையாஜல்
தளர்ந்து	கட்டுக்குலைந்து	அன்பாய்	(ஸர்வேஸ்வரன் பக்கல்) பக்தியையுடையையாய்
உள்ளம்	ஹ்ருதயம்	ஆயிரநாமம்	(அவனுடைய) ஆயிரம்திருநாமங்களையும்
எள்கி	சிதிலமாய், (தூரப் போவதற்காக)	சொல்லி	உச்சரித்து
நெறியை நோக்கி	வழியைப்பார்த்து (அவ்வாயாஸத்தாலே)	வெறிகொள்	பரிமளப்ரசுரமான
கண்சுழன்று	கண்ணுஞ் சுழலையிட்டு	வண்டு	வண்டுகள்
நின்று	(போகமாட்டாதே) நின்று	பண்கள்	இசைப்பாட்டுக்களை
நடுங்காமுன்	நடுங்கும்காலம் வருவதற்குமுன்னே,	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
		வதரி	ஸ்ரீபதரியை
நெஞ்சம்	மநஸ்ஸே.	வணங்குதும்	வணங்குவோம். (௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) † மெய்யில் சரீரத்தில் நரம்புகளான வ † பால்யத்தில்மறைந்து கிடந்தவை சரீரம் ப சயறஉலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே † §புடைக்குமாயிற்று. அதுக்குறுப்பாக (ஊ தளர்ந்து) மாம்ஸம்க்ஷயித்து. (உள்ளமெள்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கைநினைக்குமே தூரப்போகநினைக்கிறுணுகையாலே வழியைப் பார்க்குமே நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம் பொறுமை ண்சுழலும் பி பு அடிபேர்ந்திடமாட்டாதே நின்று நடு குமாயிற்று. (அறிதியாகில் நெஞ்சம்) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில் அவன் பக்கலிலே அ பையுடையையாய் சில ற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி † பாங்கான ளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும்சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாற்போலே இருக்கிற வண்டுகள் முக்தர் ஸாமகாநம் ப ணுமாபோலே அநுபவத்துக்குப் போக்கு விட்டுப் பாடுகிறனவாயிற்று. ... ... (௩)

அ௩. மூன்றும்பாட்டு. (_றிகளித்யாதி) விதிர்விதிர்த்துக் ண்சுழலுகை கு ஹேதுசதாமுகேந மூப்பை வர்ணிக்கிறுரென்று ஸங்கதியை யுட்கொண்டு பதவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறுர், (மெய்யிலித்யாதி). "எழுந்து' என்றபதவாஸனை, (பால்யத்திலித்யாதி). (புடைக்கும்) - பரம்பும். "நெஞ்சம்" என்றது - அண்மை விளியாய், அதாவது - ஸமீபத்தே யழைக்கையாய், ஸம்போதநமென்று ண்டுகொள்வது. (பாங்கான வளவிலே) என்றது - வ்ருத்த(ட)ஞல் திருநாமங்களை முடியச்சொல்லமாட்டாதே, சில சொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே என்றபடி. ... (௩)

§ புடை 'கும் - கிளம்பும்.

ரு. பீளைசோரக் கண்ணிடு'கிப் பித்தெழ மூத்திருமித்
தாள்கள்நோவத் தம்மில் முட்டித் தள்ளிநட ாமுன்
காளையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத் தன்றுநின்றான்
ாளைபாயும் த ' டடம் சூழ் தரி ங்குதுமே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ண் இடுங்கி	கண்கள்நெருங்கி	அன்று	(இந்த்ர ' கல்வர்
பீளை	கண்ணழுக்கு [ம்		ஷத்தை வர்ஷித்த)
சோர	புறப்படும்படியாகவு		அக்காலத்திலே
பித்து	பித்தம் [ம்	குன்று	கோவர்த்த மலை
எழ	மேலிடும்படியா வு	எடுத்து	குடையா வெடுத்து
மூத்து	கிழத்தனத்தை யடைந்து	நின்றான்	(எழுநாள்) தரித்து நின்றவனு டைய
இருமி	இருமி	ாளை	மத்ஸ்யங்கள்
தாள்கள்	கால்கள் [க்கி	பாயும்	குதித்துப்பாயா நின்றுள்ள
தம்மில் மு' டி	ஒன்றோடொன்று தா		
நோவ	நோம்படியாக	தண்	குளிர்ந்த
தள்ளி	தடுமாறி	தடம்	தடா ' கள்
நடவாமுன்	ந' ப்பதற்குமுன்னே	சூழ்	சூழ்ந்திருப்பதான
ாளையாகி	யுவாவாய்க்கொ ா ' டு	தரி	ஸ்ரீபதரியை
கன்றுமேய்த்து	கன்றுகளை மேய்த்து	ண ' குதும்	ணங்குவோ '. (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பீளைசோர 'கண்ணிடுங்கி) † ' ஞானது ஸங்கோசத்தைபஜித்து; பசையற்றபடியாலே பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ) † கழிய மூத்து. † ஸ்க ாலித்யம் பிறக்கும்படிமூத்து. (தாள்களித்யாதி) † ஒருசஸ்த்ராதிகளாலாதல் மற்றொன்றிலே இடறியாதலன்றிக்கே, காலோடு கால ரந்துநோ தாள்கள் தம்மில்முட்டி நோவவென்றபடி. † பின்னையும் சாபலத்தாலே போ த்துடங்குமே' † தடுமாறிநடப்பதுக்குமுன்னே. (காளையாகி) † தன்னையாம்

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பீளையித்யாதி). போக்கிலே யொருப்பட்டு நெறியைநோக்கிநின்று நடுங்காநின்றாலும் - (க) 'ఆశైకాంతరణాయతే- ஆசைகாதருணாயதே'' என்கிறபடியே, போகநினைத்த விஷயத்திலே ஆசாதிசயத்தாலே போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'கண்ணிடுங்கிப்பீளைசோர' என்றந்வயமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஞானதித்யாதி). பித்து - பைத்யமாய் அது எழும்படியா மூத்தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம், (கழியமூத்தென்று). விவரணம், (ஸ்க்காலித்யமித்யாதி). 'தம்மில்'' என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஒருவித்யாதி). மேலுக்க தாரிகை, (பின்னையுமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (தடுமாறியித்யாதி). மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே 'காளையாகி'' என்று, - அவனுடைய யௌவநத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதி). ''கன்று'' என்றதுக்

(க)

மூ. பண்டு ாம ரான ாறும் பாவை யர் ாயமுதம்
உண்ட ாறும் ாழ்ந்த ாறு மொக் வுரைத்திருமித்
தண்டு ாலா வூன்றியூன்றித் தள்ளி நட ாமுன்
' டுபாடும் தண்டுழாயா ' தரி ' குதுமே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ப ' டு	பால் த்தி '	தண்டு	தடி ய
ாமரா ஆறும்	ஸ்த்ரீ ள்தன்னை விரு ம்பியிரு ' தபடியை யும் [ய	ாலா	ாலா ' டு ாண்டு
		ன்றிஊ ' றி	(அச ' தியினு ' ஓரிட த்திலேயே) பலதர மு ' ' றி
பாவையர்	(அந்த) ஸ்த்ரீ ளு ட		
ாய்	வாயிலுள்	தள்ளி	இளைத் து
அமுதம்	அம்ருதத் த	நடவாமு '	நடப்பதற்குமு ' னே
உண்டஆறும்	புஜித்த படி யயும்	வண்டுபாடும்	' டுகள்பா கிற
வாழ்ந்தஆறும்	சிற்றின்பத்தினுல் ா கித்த (அழிந்த)படி	த '	குளிர்ந்த
ஒக்	ருபடிப்பட[யும்	துழாயான்	திருத்துழாய் மாலை யயுடையஸர்வே ஸ்வரனது
உ ரத்து	சொல்லி(அ ' வாயாஸ த்தாலே)	வதரி	ஸ்ரீபதரி ய
இருமி	(நடு நடுவே) இருமி	வணங்குதும்	ண ' குமே ாம். (ரு)

ாயித்தார்க்குத் தன்னுடைய ஸாம்யாபத்தியைக்கொ ாடு ' கும ன். நித்ய யுவா ாகலாம். (கன்றுமேய்த்து) † ரக்ஷ்யவர்க்கத்தி ' † ரையாதே ரக்ஷிக்கும ன். (குன்றெடுத்தன்றுநின்று ') அரியனசெய்து நோ ' குமவனுயிற்று. (ாளையித்யாதி) தனக்கென்ன ஒரு †யோக்ய த யில்லாத பதார்த்தங் ளும் ளித்து ர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. (ச)

வ் ா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப ' டுகாமரித்யாதி) † தனக்கெ ' ன யோ ' ய ்தயுள்ளநாள் கிஷித்த ' களையே மு ' னடிதோற்றுதே யநு ஷ்டித்துப்பாரும்' பி ' பு ப வத் மா ' ாய ஙம் ப ' ணுமாகி

குத் தாத்பர்யம் (ரக்ஷ்யேத்யாதி) (வ ரயாதே) தரதமபாவம் பாராதே. (யோ ' ய த யில்லாத) என்றது-ப வத்ஸமா ' ரயணத்துக்கு ஜ்ஞாநாதியோக் ய தயில்லாதவெ ' ' றபடி.... ... . (ச)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப ' டு ாமரித்யாதி). தாள் ள் த ' மில் முட் டிநோ த்தள்ளி டக்குமவனைப் பார்த்து ந இங்ஙனே இளைத்து நடக் ப் புகாநின்றாய்' எ ' று சிலர் வினவ, அவர்களை ' குறித்து இவ ' சொல்லுமத் தயும் நடக்கும்ப்ர ாரத்தையு மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ ' தியையுட் கொ ' ாடு, அ ன் சொல்லும்பே து ாலம் குறுகிற்று, ஹிதம் சொல்லுவா ருண்டோ'' என்னவேண்டியிருக்க நிர்வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணவேண்டு தே! ன்று ஈடுபொட்டிலே தாத்பர்யமாக ருளிச்செய்கிறார் (தனக்கென் னவித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). "பாவையருடைய வாயமுதமுண்ட வா

மூ எய்த்தசொல்லோ டீளேயேங்கி யிருமி யிளேத்துடல ம்
பித்தர்போலச் சித்தம்வே றாய்ப் பேசி யயரா மு
அத்தனெந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலே ந த
மத்தசோதி யெம்பெருமா தரி குதுமே (௬)

ப .	உ ர.	த் .	உ ர
எய்த்த	ப ஹீ மா	ஈளே	வோ ழ ாலே
சொல்லோ ரடு	பேச்சுடன்	ஏ கி	இளேத்து

லும் ( ) க்கொ ரடு மாள் து லம்' கிறபடிபே ந ம
குடலாய்த் தலேக் ட்டுமிறே அதுவும்செய்யாதே சேஷித்தநாள்
ருத்தகீர்த்தநத் தப்ப ணிச் செத்துப்போமாயிற்று (ப டித்
யாதி) மு புதா ஸ்த்ரீ ளுக்கு ப்ருஹாவிஷயமாய்ப் போந்த
படி யயும் அ ர் ளுடைய § வாகம்ருதத்தை புஜித்தபடியையும்
†அன்றிக்கே அவர்கள் தாங்கள் ஆதரித்து மேல்விழத்தானிருந்த
படியா வுமாம் (வாழ்ந்த ாறும்) (உ) † இன் ம் கெடுப்பாயோ''
எ கிறபடியே இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினேக்கிறது. (ஒக்
வுரைத்திருமி) † இவற் றச் சொல்லத்துடங்குமே அநந்தரம் இரு
மல் ருமே பி ளேயும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல்
லத்துட குமே ஆக இருமுவது சொல்லு தாகாநிற்கும். (த டு
காலா) † ாலால்கொள்ளுங் காரியத்தை ஒருத டாலே பாயிற்று
ெ ாள்வது. †(ஊன்றியூன்றி) பிள்ளேயழகிய ம ாள ரயர் இது
கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொ ணபடி ஒரு ால் சரீரம்
த்திக்கவே மௌவும்ஊன்றமாட்டாமே த கயில் மிடு கில்
லா மயாலே பலகாலித்தை யெடுத்தெடுத்து இடாநிற்கும்' எ று
(தள்ளியித்யாதி) தடுமாறிநடப்பதுக்குமு னே. (வ டித்யாதி)
அ று இன்று' என்னவேண்டாதே என்றுமொ அநுப மே
யாத்ரையா ச்செல்லும்தேசம். சிலநாள் அநுபவித்துப் பின்பிரு
ந்து ருத்தகீர்த்தநம் ப வே டா. ... . (௫)

று '' என்று கீழருளிச்செய்து, பா யர் தா ள் த முசமு டீ ாறு
மென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அ றி வே யித்யாதி). வாழ் த
வாறும்' என்றது - விபரீத லக்ஷணேயாய் ெ ட்டவாறு மென்று கியருளிச்
செய்கிறார், (இன்னமித்யாதி). ' ரத்திருமி'' எ ளுதே ஒக் '' ன் க
யாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிறார், (இவற் ற யித்யாதிவா ய சதுஷ்
டயத்தாலே). தாங்கள் தம்மில் முட்டிநொந்தபடியாலே தண் ட ாலா
கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (ாலாலித்யாதி)
' ன்றியூன்றித் தள்ளி நடக்கும்' என்று பூர்வா ள் நிர்வாஹ ாய் ஒரு ால்
தானுமூன்றச் சக்தியில் ாமையால் அ வே தான் பல ாலூன்றுமென்று பட்
டர்நிர் ாஹத் த யருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே. ()

( ) தி . ாய் - க - ௩ - அ.
§ वाग्मृतै. (உ) தி வாய் - ௬ க அ.

இருமி	இருமலாலே நுந்தி	ஆழ்	அகாதமான
உடலம்	சரீரம்	கடலை	ஸமுத்ரத்தை
இளைத்து	மிகவும் மெலிந்து	கடைந்த	கடைந்தவனாய்
பித்தர்போல	பைத்தியம்பிடித்தவர் களைப்போலே	மைத்த	கறுத்த [னாய்
		சோதி	தேஜஸ்ஸை யுடைய
சித்தம்வேறாய்ப் பேசி	ஒன்றை நினைத்து மற்றொன்றைப்பேசி	எம்பெருமான்	என்னை அடிமைகொண்ட ஸர்வேஶ்வர னுடைய
அயராமுன்	தளரு வதற்கு முன்		
அத்தன்	ஸ்வாமியாய் [பே,	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
எந்தை	எனக்குப்பிதாவாய்	வணங்குதும்	ஆஶ்ரயிப்போம். (௬)
ஆதிமூர்த்தி	ஜகத் காரண பூதனாய்		

வ்யா. - ஆறாம்பாட்டு. (எய்த்தசொல்லோடு) † துடங்கி எய்க்கையன்றிக்கே முந்துறவே எய்த்தாயிற்றுச் சொல்லுவது' அதுதான் அநந்தரம் ஈளையோடேகொடுபோய்ச்சேர்க்கும் (ஏங்கி) † அதினநந்தரமாக இளைப்புவந்து மை 'கொள்ளுமாயிற்று (இருமிஇளைத்து உடலம்) † அதுதான் இருமலு 'குப் பூர் க்ஷ ர்த்தியாயிருக்குமிறே. இருமி அத்தாலே சரீரம்போர இளைக்குமாயிற்று. (பித்தர்போலச் சித்தம்வே றாய்ப்பேசி) † நினைவொ 'றும் சொல்லொன்றுமாயிருக்குமாயிற்று. † பித்தேறினாரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்பதொன்றாய் வாயால் சொல்லுமதொன்றாயிருக்குமாயிற்று. (சித்தம்வே றாய்ப் பேசியயராமு ') † இப்படி பேசுகையு' கூட வரிதாம்படி அயர்வோடே தலைக் ட்டும்' இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே (அத்தனித்யாதி) குத்தஸ் ாமியானவன் எனக்கு ஹிதகாமனானவன் கத்காரணபூதனான † ஸர்வே 'வரன். (ஆழ்கடலைக்கடைந்த)

அ . ஆறாம்பாட்டு. (எய்த்தவித்யாதி). இருமியிருமி யு ாக்கத்துடங்கினவளவிலே ண்டுவினவினவ ' விட்டுநடக்குமே இவன் துட 'கின வார்த்தயை விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே அத்தை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

இருமியிருமி யுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலே எய்த்த சொல்லாயிற்றெ 'று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (துட 'கியெய்க்கையித்யாதி). எய்த்து - இளைத்து. ஈளை - கோழை. ஏ' குதல் - பொருமுதலாய், அத்தால்வந்த இளைப்பைச்சொல்லுகிறதென்கிறார், (அதினித்யாதி) இப்படிப்பட்ட இளைப்பும் இருமலுக்கு ஹேதுவாய்விடுமெ 'கிறார், (அதுதானித்யாதி). போர இளைத்தவாறே நினைத்தபடிசொல்லவும் ல்லனல்லனென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நினைவித்யாதி). சப்தார்த்தம் (பித்தேறினாரையித்யாதி). (இப்படி பேசுகை யும் கூட) என்றது - அபுத்யா சொல்லுமதுவும் கூடவென்றபடி. மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கிறது. ... (௬)

௩. பப்ப அப்பர் மூத்த ாறு பாழ்ப்பது சித்திரனை
யொப்ப ஐக்கள் போதவுந்த வு ்தமர் ா ்மினெ ்று
செப்பு நேர் மென் கொ ங்கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்
வைப்பும் நங்கள் ாழ்வுமானான் தரி ண குதுமே. (எ)

பதம்.	உரை.	ப .	உரை.
சித்திரனை ஒப்ப	சீயின்திரட்சிபோல	தாம்	(முன்பு ஆதரித்துப் போந்த) ,ா ்களே
ஐக்கள்	கோழையானது		(இப்போது அருகிருந்தவர்களைப் பார்த்து) [வர்
போதஉந்த	மிகவும்தள்ள, (அ த க்கண்டு)		
செப்புநேர்	செப்புப்போன்ற		
மெல்	ம்ருதுவான [ராய்	உன்தமர்	-ன்னோடு உறவுள்ள
கொங்கை	ஸ்தநங்களை யுடைய	காண்மி ்	இவர்படியைப்பாருங்
நல்லார்	தான்தனக்கு ஹிதபர ரா நினைத்திருந்த ஸ்த்ரீகள்	என்று	என்றுசொல்லி [ள்
		சிரியாத மு ் னம்	ஹாஸ்யம்பண்ணுவதற்குமுன்னே
பப்ப	பப்ப(ப ப்பூ)	நங்கள்	நமக்கு
அப்பர்	கிழவர்	வப்பும்	நிக்ஷேபதநமும்
மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தை அடைந்தபடி	வாழ்வும்ஆனான்	ாழ்ச்சியுமானவனுடைய
பாழ்ப்பது	சாலப்பொல் ாது (என்றுசொல்லி)	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
		வ ங்குதும்.	ஆஸ்ரயிப்போம். (எ)

ஆரியனசெய்தும் அபேக்ஷிதம்செய்துகொடுக்கும ன். (மைத்த சோதி) அபேக்ஷிதம் செய்யாவிடினும் விடமொ ாண்ணாத டி பழமை யுடைய ன்' வெளுத்தல் சி த்தல் செய் கயன்றிக்கே ண்ணுக்குக் குளிர்ந்ததே ஸ்வஸயுடையவன் (எம்பெருமான்) அ ்வடி பூ கைக்கா ் டி என்னையடிமை கொண்டவனுடைய தரியை யா ்ர பி ப்போம். (சா)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பப்ப)க்ஷேபோக்தியில் †இவருடைய அநுகாரமிருக்கிறபடி. பப்ப (ப ப்பூ) என்றபடி. (அப்பர்மூத்த வாறு) எல்லார்க்கும் மூப்புவருகை தவிராதிறே; இத்தனைகழிய மூக்கலாமாகாதே: என்பர்களாயிற்று. மூப்பை †ப்ரக்ருதியாக்கி அதி லே மூத்தபடியாகவாயிற்றுச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது) இது சால

அநு· ஏழாம்பாட்டு. (பப்பவித்யாதி). இப்படி எய்த்த ்கிடந்த ன் ஆயுஃஸேஷத்தாலே மெள்ளத்தெ ரிந்து ந்தவ்யஸ்த்தலத்திலே செல்ல அங்கே இவனுக்கு -த்தேஸ்யர் இவனை க்ஷேபிக்கும்படியைச் சொல்லுகிரு ரென்று ஸங்கதி கண்டுகொ ாள் து.

(இவருடைய) என்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்த்ரீகளுடை ய வென்றபடி. (ப்ரக்ருதியாக்கி) - ஸ்வபாவமாக்கி. போதஉந்த - போரத்தள்ள.

மூ ஈசிபோமி னீங்கிரே மி னிருமி யிளைத்தீர் உள்ளம்
கூசியிட்டீ ரென்றுபேசும் குவளைபங் கண் ணியர்பால்
நாசமான பாசம்விட்டு ன்னெறி நோக்கலுறில்
ாசம்மல்கு தண்டுழ யான் தரி வணங்குதுமே. (அ)

ப .	உரை.	பத .	உரை.
போமின்	பே ோ ாள்		தீர், (ா களிப்படி
ஈசி	சீ. சீ		சொல் தை கே
ஈங்கு	இ கு [சோள்,		ட்டு
இரேன்மின்	இராதே ெ ாள்ளு	உள்ளம்கூசியிட்	ஹ்ருதயம் கூசினர்
இருமி	இருமலாலே	டீர்	
இளைத்தீர்	சரீர கட்டு குலை	என்றுபேசும்	என்றுசொல்லுகிற

ப்பொல்லாது அறப்பொ லாததாயிருந்ததீ. இ வசித் ம்ஸர்க்
ம் எ று ெ றப்பு குடலாயிற்று. (சீயித்யாதி) பூயபி டம்போ
லே லேஷ்மா ா து போரத்த ள. சித்திரளையொப்பஜக் ள்
போதஉந்த பப்ப. அப்பர் மூத்த ாறு. பாழ்ப்பது. என்பர்கள்.
(உன்தமர் ா மினெ று)இவ பக் ல்யெள நமும் கையில்†வீச
முமு ள று எல்லாருமெ ாக் என்தமர் எ தமர்' என்பர்கள்—
ை யில்வீசமும் போய் இவனேட் ட ம்பந்த நமக்கு அ த்யா
ஹம் என்று தோற்றும்படி யெள நமும்போன ாறே உன்னு
டைய ன்' றும் மற் றய ளும் 'உ ளேடேயன்றோ அ
னுக்குறவு என்றும் த ளோடே தொற்றறச்சொல்லிப் பி கா
கிற்பர்கள். (செப்பித்யாதி) இவனைக்கொண்டு போதுபோக்குகை
கா முலைக் ச்சை நெகிழ்த்தி முலையினுடைய ஸந்நிவேசத்தைக்
காட்டுவர்கள். இவன் க ணை§ஷிடுத்து எழுப்பார்க்கும்; †அத்தைக்
டு †பிள்ளாய். இ ன் இ ற்றோடு என்ன உறவுண்டாய்ப்பார்க்கி
றான்" எ று சிரிப்பர் ளாயிற்று †செப்புநேர்மெ கொங்கைநல்
லார் அப்படிரெ று சிரியாதமுன் னமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர் ப
ஸ்வத்தைநேர்ந்திறே ஸ்மிதம்பெறுவது இப்போது இவரிருப்புக்
டுவிட்டுச் சிரிப்பர் ளாயிற்று. (வைப்புமங்கள் ாழ்வுமானன்)
பரிக்ரஹித்த ன்றே ஸாதநமுமாய் பின்னை ப்ராப்யனுமான ன்
ர்த்தி கிற தரி ணங்குதும். ஒருநாள் ஆதரித்து ஒருநாள் சிரியா
க ளுயிற்று. (க) அம்ருதம் ஸாதநம் ஸாத்யம் அம்ருதம் ஸாதநம்ஸாத்
யம்" என்ன கட திறே. ... ... (எ)

(வீசம்) மா ாணிப்பணம், தங் ள் பருவத்தைக்கா டிச் சிரிக்கும் ப்ர ாரத்
த யருளிச்செய்கிறார் (அத் தயித்யாதி). (பிள்ளாய்) எ றது - பெ
பிள்ளா யென்றபடி. இவ மூப்பை ண்டு சிரிப்பார்களென்றருளிச்செய்
கிறார் (செப்புநேரித்யாதி). ... ... (எ)

(க) § (பா) விழித்து.

குவளை	குவளைமலர்போலே	நசம்மல்கு	பரிமளம்நிறைந்த
அம்	அழகிய	தண்	குளிர்ந்த
கண்ணியர்பால்	கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே	துழாயான்	திருத்துழாயையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நாசமானபாசம்	விநாசத்தை விளைக்கும் ஸங்கத்தை		
விட்டு	தவிர்ந்து	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
நல்நெறிநோக்ககில்லுறில்	நல்வழி போகப்பார்க்கில்,	வணங்குதும்	வணங்குவோம் (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (ஈசிபோமின்) நடவும் சீ சீ, என்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பர்கள். என்ற நறே இருக்கச் சொல்லிற்றாகக்கொண்டு இருக்குமிறே பழையவாஸனையாலே. (ஈங்கிரேல்மின்) நீரிருக்கிறவிடந்தன்னை அறிந்திலீரோ -மக்கு இங்குத்தை இருப்பில் ஓரன்வயமில்லைகாணும் போம் என்பர்கள். "என்தான்? எனக்கு ப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?" என்னுமே; (இருமி இளைத்தீர் உள்ளம் கூசியிட்டீர்) என்பர்கள். இருமலாலே போர இளைத்தீர் உம்மை அறிவீரே இவர்கள் முன்னே இப்படி படுவோமே. ' என்று எங்கள் ஸந்நிதியை யநுஸந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற (குவளையங்கண்ணியர் பால்) இவனுடைய ஒளிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப்பார்ப் பர்களாயிற்று. அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆரமுதாகிலுமாகிறது இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்றோமிறே. என்று இவனுடைய பாவ பந்தத்துக்குடலாயிருக்குமாயிற்று. (நாசமானபாசம்விட்டு) ஏதே

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஈசியித்யாதி). செப்பு நேர்மென் கொங்கை நல்லார் முலைக்கச்சை நெகிழ்த்துவது சிரிப்பதானவாறே, இவன் தன் ப்ராப் யம் கைபுகுந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்தொடங்குமே, அநந்தரம் அவர்கள் பண்ணும் பரிபவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முந்துற முன்னம் "ஈசி" என்னவொண்ணாமையாலே ' போமின் " என்ன, போகாமையாலே "ஈசி" என்கிறார்களென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய் கிறார், (நடவும்) என்று. (பழையவாஸனையாலே) என்றது - ப்ர யாஸத்தா லூடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்காவே சொல்லுவர்களே அந்த வாஸனையாலே யென்றபடி. "ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பும் பாசம் வருகைக்கு ஹேதுத்வேந "குவளையங்கண்ணியர்" என்றதென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், (இவனுடைய வித்யாதி). பேச்சாலே ஆசையறுத் திருக்கவும் கண்ணாலே வசீகரித்துவைத்தால் ஸங்கம் வரும்படியை -பபாதிக் கிறார், (அருநஞ்சாகிலுமித்யாதி). ... ... (அ

௯ புலன்கள்நைய மெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துள்ளமெள்கிக்
கலங்க வைக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற்றுமுன்
அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிர நாமம்சொல்லி
வலங்கொ ர் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்யில்	சரீரத்தில்	தொண்டர்	சேஷபூதரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்
புலன்கள்	இந்த்ரியங்கள்		
நைய	சிதிலமாம்படி	அலங்கலாய	மாலாரூபமான
மூத்து	கிழத்தனமடைந்து	தண்துழாய்	குளிர்ந்த திருத் துழாயை
போந்து	ஏகாந்தமான விடந் தேடிப்போய்		
		கொண்டு	கையிலேந்திக் கொண்டு
இருந்து	(அங்கே) இருந்து		
உள்ளம் எள்கி	நெஞ்சுகலங்கியும்	ஆயிரம்நாமம்	(அவனுடைய) ஆயிரந்திருநாமங்களையும்
கலங்க	(வாதபித்தஶ்லேஷ்மங்கள்) வேறுபட (அத்தாலே)		
		சொல்லி	உச்சரித்து
ஐக்கள்	கபமானது	பாடி	கானம்பண்ணி
போத உந்தி	போரத்தள்ளியும் [ம்	ஆடும்	நர்த்தநம்பண்ணுகிற
கண்ட	கண்டத்தை யெல்லா	வதரி	ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும்ஸர்வேஶ்வரனை
பிதற்றுமுன்	வாயில்வந்தபடி சொல்லுவதற்கு முன்னே,		
		வணங்குதும்	ஸேவிப்போம். (௯)
வலம்கொள்	ப்ரதக்ஷிணம்(துடக்கமானஅநுகூலவ்ருத்திகள்) பண்ணுகிற		

னும் தசையிலுமிவனைவிடாதே விநாசத்தைப்பலிப்பிக்கும்படியான ஸங்கமாயிற்று. ஹேயவிஷயத்தில்ஸங்கம் விநாசத்தைப் பலிப்பிக்குமிறே. அத்தைத்தவிர்ந்து நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; தன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்து ஆதரிக்கைக்கா மாலையிட்டிருக்கிறவனதானவதரியை வணங்குதுமே. (அ)

வ்யா ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்ரியங்களானவை, ஸந்நிவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய விஷயங்களைப் பரிக்ரஹிக்கவும் மாட்டாதே சிதிலமாம்படிமூத்து. (போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி. காண்பனகாணவும் கேட்பன கேட்கவும் பெறுமையாலே † ஆள்நடையாடாத விடந்தேடிப்போந்

அ௫. ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) "ஈங்கிரேன்மின்" என்று சொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி விஜநப்ரதேசத்திலே பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறரென்று ஸ கதி.

குவளையங்கண்ணியர் ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பு, ஸ்வஜநத்தோடு பரஜநத்தோடு பொருந்தாதே தனியே இடந்தேடி பிதற்றுகை ப்ராப்தமாகையாலே, (ஆள்நடையாடாதவிடந்தேடி) என்றது.

ஸூ வண்டு தண்டே னுண்டுவாழும் வதரி நெடுமாலைக்
கண்டல்வேலி மங்கைவேந்தன் கலிய னொலிமாலை
கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில் நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க் கோராட்சி யறியோமே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்
தண்தேன்	குளிர்ந்ததேனை
உண்டு	பானம் பண்ணி
வாழும்	களித்து வர்த்திக்கிற
வதரி	ஸ்ரீபதரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் [மாக
நெடுமாலை	ஸர்வாதிகன் விஷய
கண்டல்	தாழைகளை
வேலி	வேலியாகவுடைய
மங்கை	திருமங்கைக்கு
வேந்தன்	ராஜாவான
கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த
ஒலிமாலை கொண்டு	சப்த ஸந்தர்ப்பங்களை

பதம்.	உரை.
	யுடையஇப்பத்துப் பாட்டையும் கொண்டு
தொண்டர்	சேஷபூதரானவர்கள்
பாடி	கானம்பண்ணி [றில்
ஆடக்கூடிடில்	நர்த்தனம்பண்ணப்பெ
நீள்விசும்பிலலால்	பரமபதத்திலொழிய
மற்று	வேறு
ஓர் அண்டம்	ஒருலோகத்தில்
அவர்க்கு	அவர்களுக்கு
ஆட்சியறியோம்	ஆளுகையில்லை. (க௦)

திருந்து. (உள்ளமெள்கி) 'நாம்பட்டதோ.' என்று ஹ்ருதயமானது ஈடுபட்டு (கலங்கவித்யாதி.) † தோஷத்ரயமும்தலையெடுத்து வாறே ஶ்லேஷ்மாவானது போரத்தள்ளுமாயிற்று. (கண்டபிதற்றுமுன்) பின்னை † ப்ரதபந்நங்களைப் பிதற்றுவதுக்குமுன்னே. (அலங்கலாய) அங்குத்தைக்குச் சாத்தியருளுகைக்கீடான மாலையான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்டபிதற்றுமே † அவ்வழியே இந்த்ரியத்துக்கு அடைத்ததிருநாமம் சொல்லி (க) நாவாயிலுண்டே" இத்யாதிப்படியே. (வலங்கொளித்யாதி) அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணுநின்றுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத்துகைக் கீடானமாலைகளையும்மந்தி, திருநாமங்களையும் சொல்லி, பாடுவதாடுவதாகா நிற்பர்கள். அத்திரளிலேபுக்கு அவர்களிலே யொருவராயாஸ்ரயிப்போம். (கூ)

(தோஷத்ரயம்) வாதபித்த ஶ்லேஷ்மவிகாரங்கள் - "கண்ட' என்றது - கண்டத்தை யென்றும், (ப்ரதிபந்நங்களை) என்றது. (அவ்வழியே) என்றது - ப்ரதிபந்நங்களைச் சொன்னநாவாலே யென்றபடி. இந்த்ரியத்துக் கடைத்தது திருநாமம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (நாவாயிலித்யாதி). [மெய்யில் - புலன்கள் நையழுத்தித்யாதி, - வலங்கொள் தொண்டர் அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிரநாமம் சொல்லி பாடியாடும் வதரிவணங்குதும்] என்று அந்வயம். ... ... (கூ)

(க) க - திரு - கூரு.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டே னித்யாதி) †ஸர்வபதார்த்தங்களுமுத்தேஶ்யலாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீவதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகனைக் கவிபாடிற்று. (கண்ட ல்வேலி) கண்டலென்று தாழை. கடல்அணித்தாகையாலே தாழைகளுண்டாயிருக்குமிறே. பூத்ததாழைகளே வேலியாக உடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்தமாலை. (கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில்) இவற்றைக்கொண்டு, (க) ' வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்''என்றிருக்கிற ர் ள் பாடுவதாடுவதாகக் கூடிடில். நீள்விசும்பு என்கிறது உபரிதநலோ ங்களினு டைய ஸமுதாயத்தை ' அதில் (அண்டமல்லால்)பரமபதமல்லது மற்று அவர்க்கா ' சி யறியோமென்னுதல்' அன்றிக்கே நீள்விசும்பென்கிறது பரமபதமாய் அதிலல்லால் மற்றோரண்டமவர்க்கு ஆட்சியாக வறியோமென்னுதல். † ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் இ ர் அருளிச்செய்த தோஷம் ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றோம் அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக விவரருளிச்செய்ததும் மெய்யாயிருக்குமிறே; ஆனபின்பு இவர்விடச்சொன்னவற்றைவிட்டு இவர்பற்றச் சொன்னவற்றைப் பற்றுகையிறே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) வண்டு, வாளை. - தொண்டர் ளைக் கீழே யருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார், (ஸர்வபதார்த்தங்களுமித்யாதி). இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன. இது அர்த்தவாதமன்றோ ெ ' ன்; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருதியித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) தி - வாய் - ௩ - ௩ க.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து - நாலாந்திருமொழி ஏனமுனாகி.

மூ. ஏனமுனாகி யிருநிலமிடந்தன்
றிணையடியிமையவர் வணங்கத்
தானவனாகம் தரணியிற்புரளத்
தடஞ்சிலை குனித்தவென் தலைவன்
தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த
தெய்வநன்னறு மலர்கொணர்ந்து
வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள்ளானே. (க)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்று	(பூமியை ப்ரளயம் கொண்ட) அக்காலத்திலே	குனித்த	வளைத்தருளின
இமையவர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	என்தலைவன்	என்ஸ்வாமியான நாராயணன்
இணைஅடி	சேர்த்தியழகையுடைய திருவடிகளை	தேன்அமர்	தேன் மிக்குள்ள
வணங்க	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக	சோலை	சோலையிலேயிருந்து
முன்	வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே	கற்பகம்	கல்பவ்ருக்ஷமானது
ஏனமாகி	பன்றிருபங்கொண்டு	பயந்த	உண்டாக்கின
இருநிலம்	பரப்புடைத்தான பூமியை	தெய்வம்	திவ்யமாய்
இடந்து	குத்தியெடுத்து	நல்	விலக்ஷணமாய்
தானவன்	தநுவம்சத்திற்பிறந்த ராவணனுடைய	நறு	பரிமளமுடைய
ஆகம்	சரீரமானது	மலர்	புஷ்பங்களை
தரணியில்	பூமியிலே	வானவர்	தேவர்கள்
புரள	புரளும்படி	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து (ஸமர்ப்பித்து)
தடம்	பெரிய	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கும்படியா
சிலை	வில்லை	கங்கையின் கரைமேல்	கங்காதீரத்திலுள்ள
		வதரியாச்சிராமத்து	பதரிகாஶ்ரமத்திலே
		உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கிருன்.

அநு. ஏனமுனாகிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, மந்த்ரப்ரதனை நாராயணன் வர்த்திக்கிறதேசத்தை யாஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக் குச்சொல்ல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றோ ஆஶ்ரயிக்கவடுப்பது என்றுறியிருக்க; அக்குறைதீர்ந்தானு யெழுந்தருளியிருக்கும் தேசமான பதரிகாஶ்ரமத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்றருளிச்செய்கிருறென்று ஸங்கதி

வ்யா. ஏனமுனாகி ப்ரவேசம். †ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாஶ்ரமமென்றும் இரண்டு திருப்பதியாய் அதில் இங்குத்தை யிருப்பாகிறது ப்ரஜைஜயினுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் † குடிநீர்குடிக்குமோபாதி இவைதன்னை வழிப்படுத்துகைக்குறுப்பாகத்தான் தபஸ்ஸு பண்ணி ஹிதகாமனாயிரு க்கிறவிடமாய் சென்று ஆஶ்ரயிக்கும் நங்குறையே குறையாக ஆஶ்ரயணீயனானவன் தன்குறையறுத் தக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது ஆனபின்பு நாமங்கே போய் ஆஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். இங்கு திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறவிடமுண்டோ வென்னில் கீழே (க) 'வதரிவணங்குதும்" என்றும் (உ) 'அறிதியாகில் நெஞ்சம்" என்றும் சொல்லிக் கொடுபோந்து இதிலும் (ந) "துணிவினி யுனக்குச்சொல்லு ன் மனமே" எ று முடியத்திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாயிறே யிருக்கிறது. † கீழ் தாம்பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தானுஸந்தானம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிறதேசமா † யிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகி யித்யாதி) (முன் ஏனமாகி) வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே அண்டபித்தியிலே புக்குச் சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; † அத்தை யெடுக்கைக்கீடான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமா யெடுத்துக்கொண்டு (அன்றிணை யடியிமையவர்வணங்க) அப்போது அந்த †உரோமயிர்களிலே யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள் சேர்த்தியழகையுடைத்

தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி). (குடிநீர்) - கஷாயம். இத்தால் (ச) "சிஷ்யனாய்நின்றது - சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்கா " என்கிறபடியே, சேதநரை வழிப்படுத்துமென்றதாயிற்று. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையு மநுவதித்து ஸங்கதியை ஸ்புரிப்பிக்கிறார், (கீழித்யாதி). (இருக்குமிறே) என்றவநந்தரம், 'இ கு தான் வர்த்திக்கிற தேசத்தைச்சொல்லுகிறது ன்று சேஷம்.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகியித்யாதி) நிலத்துக்கிருமை சொல்லுகையாலே பலித்தவர்த்தம், (அத்தையித்யாதி). (உரோமயிர்) - பிடரிமயிர். (ரு) నమస్తస్మై వరాహాయ లీలయోద్ధరతే మహీమ్ ఖురమధ్యగతో యస్య మేరుః కణకణాయతే-நமஸ்தஸ்மைவராஹாய லீலயோத்தரதேமஹீம் குரமத்யகதோயஸ்ய மேரு கணகணாயதே" என்கிறபடியே வளர்ந்த திருமேனியாகையாலே, உபரிதநலோகவர்த்திகள் உரோமயிரிலேயிருக்கை ப்ராப்தமென்று கருத்து.

(க) க-ரு-க. (உ) க-ந-ந. (ந) க-ச-ச (ச) முமுக்ஷுப்படி-ப்ப-க. (ரு)

மூ. கானிடையுருவைச் சுடுசரந்துரந்து
கண்டுமுன்கொடுந் தொழிலுரவோன்
ஊனுடையகலத் தடுகணை குளிப்ப
வுயிர்கவர்ந்துகந்த வெம்மொருவன்

தான திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்க. (க) † ஸுகவிகட ஸடாஸங்கடை ஸாநுக விகடஸடாஸங்கடை. ' என்னக்கடவதிறே. (தானவனித்யாதி) † இப்போது தானவனென்கிறது ராவணனை. (உ) தையலாள் மேல் காதல்செய்ததானவன் வாளரக்கன்'' என்னக்கடவதிறே. தநு (தநு)வினுடைய வம்சஜனென்று தானவனென்கிறதாதல் ஆஸுரமா னவ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றுதல். † ராவணனுடைய, வராதிக ளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது அம்பு தைச்சு பூமியிலே புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி.) (ங) மஹா தநு - மஹத்தநு:'' என்கிறபடியே அளவுடைத்தான வில்லைவளைத்த. (என்தலைவன்) வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனான என்னுயன்.

(தேனமரீத்யாதி) ராவணனுடைய மிடுக்காலே கல்பகவ்ருக்ஷத் தினுடையபூவைப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாயிற்று தேவர்கள் முன்பு அவன் தலையறுப்புண்டவாறே, அத்தை ப்ராப்த விஷயத் திலே யாக்கினுர்களாயிற்று. தேன்மிக்குச்சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உண்டாக்கின திவ்யமாய் விலக்ஷணமாய் செவ் வியை யுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு தேவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கும் படியாக கங்காதீரத்திலே ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே வந்து ஸந்நி ஹிதனுனன். ... . (க)

உளைமயிரிலே யிருக்கைக்கு ப்ரமாணம், (ஸாநுகவியித்யாதி). ஸாநுகவிகளுக்கு கடகல்பமாய் - வர்ண்யத்வேந ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே - பிடரிமயிர் களிலே, ஸங்கடை - நெருங்கியிருக்கிறவர்களாய் என்றர்த்தம் கண்டுகொள் வது. ப்ரமாணத்திரட்டிலேயாகில் (ச) ఉత్తిష్ఠతస్తస్య జలార్ద్రకుక్షేర్మహావరాహస్య మహీంప్రగృహ్య । విధున్వతో వేదమయం శరీరం రోమాన్తరస్థా మునయస్స్తువన్తి ఉத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர்மஹாவராஹஸ்யமஹீம் ப்ரக்ருஹ்ய விதுன்வதோவேதமயம் சரீரம் ரோமாந்தரஸ்தா முநயஸ்ஸ்துவந்தி'' என் கிற வசநத்தை யெடுத்திருக்கிறது. ''சிலைகுனித்து என்கையாலே ஹிரண் யாக்ஷனைச் சொல்லவொண்ணுதென்றருளிச்செய்கிறுர், (இப்போதித்யாதி). தநுவம்சம் ராவணனுக்கு மாத்ருவம்சமாகையாலே, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர் யம், (ராவணனுடையவித்யாதி). ''வணங்கும்படி - நிலமிடந்து'' என்றந் வயம் ... ... (க)

(க) (உ) உ - உ - உ. (ங) ரா - (ச) வி - பு - க - ச - ௱க.

தேனுடைக்கமலத் தயனொடு தேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ் சிடப்பெருகு
வானிடைமுதுநீர்க்க ை யின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கானிடை	காட்டில்	எம்ஒருவன்	ஒப்பற்றபலமுடை ய
உருவை	மாயாம்ரு த்தை		னை என்ஸ்வாமி
கண்டு	பார்த்து	தேன்உடை	தேனையுடைத்தான
சுடுசரம்	சுடக்கடவஅம்பை	மலத்து	திருநாபிகமலத்திற் பி
துரந்து	(அதின்மேலே)விட்டு		றந்த [ட
முன்	ஸு ரீவன் சரணம்பு	அயனொடு	ப்ரஹ்மாவோ டே கூ
	குந்தவ று	தேவர்	தேவர்கள் [டிந்து
கொடுந்தொழி	ரூரமான செயலையு	சென்றுசென்று	நான்நான் என்று இ
ல்	ம்	இறைஞ்சிட	ஆச்ரயணத்துக்குறு
உரவோன்	மிடு கையுமுடைய		ப்பாக ஸ்நாநம்ப
	வாலியினது		ண்ண (அத்தாலே)
ஊன் டை	மாம்ஸம்நிறைந்த	வானிடை	ஆகாசத்திலேயாய்
அகலத்து	மார்விலே	முதுநர்	பழையதானஜலம்
அடுகணை	கொலையம்பானது	பெருகு	மிக்குவருகிற
குளிப்ப	அழுந்தும் படி பண்	கங்கையின்க	கங்கைக்கரையிலே
	ணி	ரைமேல்	
யிர்	(அவன்)ப்ராணனை	வதரியாச்சிராம	பதரிகாச்ரமத்தி லெ
ர்ந்து	அபஹரித்து	த்துள்ளான்	ழுந்தருளியிருக்
கந்த	ப்ரீதனை		கிறுன். (உ)

வ்யா· இர டாம்பாட்டு. (கானித்யாதி) தன்னிலமான காட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற உருஉண்டு மான் மாயாம்ருகம் அத்தைக்கண்டு. (சுடுசரம் துரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றுதபடி மறை து தோற்று தாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு பொ ாக்க வொ ணுதபடியா அம்பைவிட்டு· முன்பு. (கொடுங்தொழிலித்

அரு.- இரண் ாம்பா டு.(ானிடை யித்யாதி)கோ(ரூ)ரமான ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் நின்றும் த மையெடுத்தபடியாலே,ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதா ராபதா த்தில் பூமிப்பிராட்டிக்கு உபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியா ர்க்காக ராவணவதம்பண்ணினமையை யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்· அதுக் டியான மாயாம்ருக நிரஸநாதிகளை யருளிச்செய்கிறுரிப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

‘ பன்றியாய்’ என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை ‘ ஏன முனுகி” என்று ஸ்ப்புரிப்பித்தாரென்று திருவுள்ளம். “வாலிமாவலத்தொரு

ரு. இலங்கையும் கடலுமடலருந் துப்பில்
இருநிதிக்கிறைவனும் அரக்கர்
குலங்களும் கெட முன் கொடுந்தொழில்புரிந்த
கொற்றவன் கொழுஞ்சுடர் சுழன்ற
விலங்கலி லுரிஞ்சி மேல் நின்ற விசும்பில்
வெண் துகில் கொடியென விரிந்து
லந்தரு மணிநீர் கையின் மேல்
திருவெள்ளியங்குடியதுவே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இலங்கையும்	லங்கையும்	புரிந்த	பண்ணின [வரன்
கடலும்	ஸமுத்ரமும்	கொற்றவன்	ராஜாவான ஸர்வேச
அடல் அரும்	(ஒருவராலும்) வெல்ல ஒண்ணாத	கொழு	விளங்காநின்றுள்ள
		சுடர்	ஸூர்யன்
துப்பில்	பலத்தையுடையனாய்	சுழன்ற	சுழலாநின்ற
இருநிதிக்கு இறைவனும்	சங்கநிதிபத்மநிதிகளுக்குஸ்வாமியானராவணனும்	விலங்கலில்	மேருபர்வதத்திலே
		உரிஞ்சி	தாக்கி
		மேல்நின்ற	மேலேயிருக்கிற
அரக்கர் குலங்களும்	ராக்ஷஸஜாதியும்	விசும்பில்	ஆகாசத்திலே
		வெண்	வெளுத்தநிறத்தையுடைத்தாய்
கெட	நசிக்கும்படியாக		
முன்	ராமாவதாரத்தில்	கொடித்துகிலென	த்வஜத்தில் கட்டப்பட்ட வஸ்த்ரம்போலே
கொடு	கொடிய		
தொழில்	வ்யாபாரங்களை	விரிந்து	பரந்து [லே

யாதி) †க்ரூரமான செயலையுடையனான வாலியுடைய †தசைந்து ஆகங்கிருந்துள்ள மார்விலே கொலையம்பானது அழுந்தும்படி பண்ணி அவ் வழியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து மஹாராஜர்விரோதி போகப்பெற்றோம்' என்று உகந்த அத்விதீயமான பலத்தையுடையவன்.

(தேனித்யாதி) திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர் களானவர்கள், அஹமஹமிகயா இழிந்து, ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நாநம் பண்ணப்புக்க ராலே ஒன்றால் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே ஏகரூபமாயிருக்கக்கடவ ஜலம் பெருகுமாயிற்று திருவடிகள் †ஸஹ்யமாகையாலே. (வானிடைமுதுநீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. (உ)

வன்" என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, உரவோன் - மிடுக்கையுடைய வாலி என்றருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரேத்யாதி). (தசைந்து) - மாம்ஸளமாய். "அடு" கொல்லுகிற. (ஸஹ்யமாகையாலே) - திருக்காவேரிக்கு ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்தி ஸ்தாநமானாற்போலேயாகையாலே. ... (உ)

மூ துணிவினி யுனக்குச்சொ ் லு ன் ம மே
தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப்
பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும்
பேரருளாளனெம்பெருமான்
அணிமலர்க்குழ ாரரம் பயர்துகிலு
மாரமும் வாரிவந்தணிநீர்
மணிெ ாழித்திழிந்த ் யின் ரமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே (சு)

ம்தரும்	(ே . ்தாே) பலத் தயு டத்தா ்	பத .	உ ா.
		னே	ெ ஞ்சே.
மணி	தெளிந்திரு ் ற	இனி	இப்போது
நீர்	ஜல ் நி ற ் த	உ ் கு	விஷய லக்ஷண் ய றியாதவு ் கு
் . யி ்	் ாதீரத்தி லுள்ள		
ாே ல் த	ஸ்ரீ பதரி ா ் ா த்	துணிவு	உறுதியா ஒரு ர்த்
ரியாச்சிராம	தி ே நித்ய ா ம்		த ய
த்துஉ ் ா ் ப ்	கிருன். ()	சொல்லு ன	சொ ் லுகிறேன்.

வ் ா மூ ் ருைம்பாட்டு (இ ் யுமித்யாதி) ஒரு ாால ழிக் ெ ா ் ளுதபடியா ங் யும் அதுக்கும் அ ழாம்படியி ருக்கிற டனும் ஒரு ாாலடர் ் ரிய ாமர் ் யத் தயு டய ுைய் ஜ்யேஷ்ட்டனை ஶ்ர னை ெ ் று ா ் கி சந் நிதி பத்மநிதி னையு டயனுயிரு ் கிற ரா னும் அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸ ாதியாகவும் ம ் ணு ் ணும்படியா ப ் டு க்ரூரமா ் யாபார ் ளைப் ப ் ணினரா ா ான ் . ( ) ఇక్ష్వాకూణామియం భూమిస్స్వైశ వనకాననా இக்ஷ் ாகூணுமியம் பூமி ் சல நகாநகா " எ ் ் ட திறே

(ெ ாழுஞ்சுடரித்யாதி) † ஆதித்யனை ன் சுழலவாராநின் றிருந்துள்ள மேருவிலே †தா ் கி மேல் நி ் ற விசும்பிலே ஆகாசத் திலே வெளுத்த நிறத் தயு டத்தான ெ ாடியாடை ய விரித் தாற்போலே இது ந்து விழும்போ த நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி. (லந்தருமணிநீர்) ே த்தாலே மிடுக் கயு டத்தாய்த் தெளி யு டத்தாயிருக்குமாயிற்று. ... .. (எ)

அ . மூ ் ரு ் பாட்டு. (இலங் › யித்யாதி). வாலி தா ந்தர பாவி யாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ரா வதத் த ஸப்ர ாரமநுஸ ் தி ் கி ருரென்று ங் தி.

மேரு ாகிற த் ஜஸ்தம்பத்திலே ெ ளுத்ததுகிலாலே ெ ாடியைக் ட் டிவிட்டாற்போலே ஸ்வச்சமான நரையு டத்தான க ் யென்றருளிச் ெ ய் ருர் (ஆதித்யனித்யாதி). 'உரிஞ்சி" என்றதினர்த்தம், (தாக்)என்றது.

( ) ரா கி அ .

தொண்டர் ள்த ஆஸ்ரிதர்க்கு மகு	[ற	அரம் பயர்	அப் ர ஸ ரு டய
பிணி	விரோதியாயுள்ளவற்	துகிலு	பரியட்ட ளையு
ஒழித்து	போக்கி	ஆரமு	ஹார ளையும்
அமரர்	நித்யஸூரி ளுடைய	ரிவந்து	திரட்டி ொண்டு
பெருவிசும்பு	பரமபதத்தை	மணி	ரத் ங் ளை
அருளும்	தந்தருளும ளுய்	ொழித்து	தள்ளி ொ டும்
பேர்அருளாள	பரமக்ருபாவானுன	இழி த	வந்திழிகிற
		கங் கயி	ரயி லுள்
எம்பெருமான்	ஸர்வேஸ்வரன்	ரைசே ல்	ள
அணிநீர்	தர்சநீயமான ஜலமானது	தரி ரச்சிராம த்து	ஸ்ரீபதரி ாஸ்ரமத்தில்
லர்	புஷ்பங் ளாலே	உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கிறுன் (அ னை)
அணி	அலங் ரி கப்பட்ட	தொழுது	ஆஸ்ரயித்து
குழலார்	மயிர்முடியையுடையரான	ழு	உஜ்ஜீவிக் ப் ார்.(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியு க்குச் சொ லு மமே தொழுதெழு) †இப்போது உ கு உறுதியா ஒரு நல் ார்த் த சொல்லுகிறேன் நெஞ்சே. ே ள் சொல்லச்செய்தே பின்னை யும் சொல்லாததின் பலமேயாகாமே நீய னைத்தொழுது உஜ்ஜீவிக் கப்பாரராய். நீர் உறுதியா ச் சொல்லு காட்டில் அ நம்விரோதியைப்போக்கி நன்மை யத் தருமோ ொ ன (பிணியித்யாதி) † நம் விரோதியையும் போ கிப் பரமபதத் தயும் நம குத் தரும் † ஒருகாலா ரயித்தமாத்ரத்திலே நம் விரோதியைப்போ கி நித்ய ஸூரி ளிருப்பை நமக்குப் ப ணித்தரும் பெரிய க்ருபாவானுன ஸர்வே ஸ்வ ர

அ . நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியித்யாதி). அ தாரத்து கு ப்ரதா ப்ரயோஜநமான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யருளிச்செய்தவ றே அதிமாநுஷ ான செயலா யாலே (க) அன்று ரா ர னை ருந் தத்தேற்றின மயும் திருவுள்ளத்திலேதோற்ற, அந்தப்ரஸ த்திலே அவனு டைய மோக்ஷப்ரதத்வத் த அநுஸந்தி கிறுரெ று தி டுெ ார் வது.

இனியுன கு - துணிவ க - சொல்லுவன் ன்று அ வயித்தரு ரிச்செ ய்கிறுர் (இப்போதித்யாதி). 'தொண்டர் ள் தம குப் பெருவிசும்பருளும் மனமே தொழுதெழு என்ற ர்க்கு வி க்ஷித ா உட் ருத் த யருளிச் செய்கிறுர் (நம் விரோதியையித்யாதி). வா யார்த்தத்தை யருளிச்செய் கிறுர் (ஒருகாலித்யாதி).

( ) பெரு - திரு - ௦ - ௦.

ஞ. பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன்
பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்த லஞ்சு னென்று
தளர்ந்திட வளர்ந்த வென்தலை ன்
சேய்முகட் டுச்சி யண்டமும் சுமந்த
செம்பொன் செய் விலங்கலி லிலங்கு
வாய்முகட்டிழிந்த கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே (௫)

பதம்.	உ ர.	பத .	உரை.
வந்த	தாய்போல்வந்த	தளர்ந்திட	கூசி(ப்பரிந்துவளர்க்)
பேய்	பூதனையுடைய	வளர்ந்த	ளர் தருளின [ன்;
இ டக்குஇருந் து	மடியிலிருந்து	என்தலைவ	என்ஸ்வாமியான
மற்று	அதுக்குமேலே	சேய்மு டு	உயர்ந்தசிகரத்தி
அவள்த	அ ளுடைய	உச்சி	உச்சியிலே
பெருமுலை	பெரியமுலை ய [டு)	அண்டம்	அண்டத்தை
வத்திட	ண்ண;(அதைக் ண்	சுமந்த	தரிக்கிற
பெற்றதாய்	பெற்றதாயானயசோதைப்பிராட் டியா னவள் [லே,	செம்பொன்செ ய்விலங்கலில்	சி ந்தபொன்னால்செ ய்யப்பட்ட மேருப ர்வதத்திலே
		இலங்கு	விளங் ாநின்றுள்ள
இடைக்கு	(பூதனையின்) ம டி யி	வாய்	இடமுடை த்தான
இருத்தல்	பொருந்தியிரு கும் இருப் ப(க்கண்டு)	முகடு	சிகரத்தில்நின்றும்
		இழிந்த	வந்துவிழுகிற
அஞ்சு ன் ன்று	பயப்படாநின்றேன் ன்றுசொல்லி	கைகையின்க	ரமேல்வதரியாச்சிராம த்துள்ளான். (௫)

(அணியித்யாதி) † க்ருஷ்ணன்படியாயிற்று ஜலத்தினுடைய செருக்கு மிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரா அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரி †அணிகிற நீரென்னுதல் அழகிய நீரென்னுதல். இ ற்றைத் திரட்டிக்கொண்டு தர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் ொழித்துக் கொண்டு வந்திழியாநின்றுள்ள வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை தொழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழிக்கெல்லாம் க்ரியை. (௪)

ஸ்த்ராபஹாரணத்துக்கு ப்ரஸித்தி க்ருஷ்ணனிடத்திலே யா யாலே அத் த த்ருஷ்டா தீ ரித்து கொ டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஷ்ணித்யாதி). (அணிகிறநீர்) என்றது - ர ய அலங் ரிக்கிற நீரென்றபடி. ... ... (௪)

ஃமு தேரணங்கல்குல் செழுங் யற்க ' ணி
திறத்தொருமறத்தொழில் புரிந்து
பாரணங்கிமிலேறேழும் மு ' னடர்த்த
பனிமுகில் வ ' ணனெம்பெருமான்
காரணந்தன்னால் கடும்புனற்கயத்த
கருவரை பிளவெழக்குத்தி
ாரண 'கொ ர்ந்த கங்கையி ' க ரமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (சு)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
முன்	பூர்வகாலத்தில்	செழு	அழகிய [ற
தேர்	தேர்த்தட்டானது	யல்	யல்மத்ஸ்யம்பே
அண 'கு	வருந்தி ஒப்பாகாநின் றுள்ள [ளாய்	' ணிதிறத்து	கன்கனையுடைய ப் பின்னைப் பிராட்டி க்கா
அல்குல்	நித 'பத் தயுடைய		

வ்ய . அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி) (வந்த பேயிடைக்கு இருந்து) †யசோதைப்பிராட்டியுடைய டிவைக்கொ ண்டுவந்த பூத னையுடைய மடியிலேயிருந்து † அதுக்குமேலே அவளு டைய பெ ரிய முலையையு ' டிட. (பெற்றதாயித்யாதி) †இத்தைக்கண்ட யசோ தைப்பிராட்டியான ள் நாம் மடியிலேவை த்து முலைகொடுத்துப் போக்த ரஸனைகொண்டு இ ன் கண்ட பாதகராய் நம் ம அநு ரித்து ந்தார்மடியிலே பொருந்தி அவள் முலையு 'ர்கிறதெ ' று கூசி அ ள் பரி 'துவளர்க் வளர்ந்தவென்தலை ன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிரு 'துள்ள சிகரத்தினு டைய உச்சியி லே அண்டத்தைத்தரிக்கிற சிவந்தபொன்னாலே செய்யப்பட்ட மே ருவிலே விள ' காநின்றுள்ள †இடமுடைத்தான சிகரத்தில் நின்றுமி ழிந்த கங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்நி ஹிதனானன். ... ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயி ட 'கித்யாதி) துகில் ாரிவந்தெதெ ' னும் ப்ரஸங் த்திலே க்ருஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹரணபதாநத்தில் செரு 'கு ' ஸ்ம்ருதமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி ளர்த்தபடி ய யநு ஸந்தி 'கிறாரென்று ஸ ' கதி ண்டுெ ாள்வது.

'வந்த எ ' று விசேஷிக்கை க்குத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி). மற்று' என்றதினர்த்தம் (அதுக்குமேலே) என்றது. பெற்றதாய் மடியிலே 'க அஞ்சினளெ 'ரூல் "மேலே வளர்ந்த எ '.னக்கூடாமையாலே அதுக்கீடா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி). மிகவும்பரி வோ ரடே வளர்த்தாளென்று கருத்து.

'வாய்" எ ' றதி ர்த்தம் (இடமுடைத்தான) என்றது. .... (ரு)

மறம்	ோபத் தயு டைய	ாரண ்த ்ு பகீரத ்செய்த தப	
ஒருதொழில்	ஒருசெயலை	ல்	ஸ்ஸே ஹேதுவா
புரிந்து	செய்து	டு	அதி வே த்தை தயு டைய
பார்	பூமியிலுள்ளார்		
அண ்கு	நோவும்படியான	பு ல்கயத்த	ஜலத் தத்தை ந்த
இமில்	குத்து ்ளையு டைய	ருவ ர	பெரியமலையானது
ஏறுஏழும்	ருஷப ் ஏ ழையும்	பிளவுஎழ	பிளக்கும்படி
அடர்த்த	நிரஸித்த ு ்	குத்தி	தோண்டி [னை லை
பனி	குளிர்ந்த	வார ம்	(அங்குண்டான) யா
முகில்	மேகம்போ ்ற	ெ ாணர்ந்த	தள்ளிக்கொ ்டுவ ்
வண் ்	திருநிறத்தை தயு ட		திழிகிற
	யனுய் [ன்	ங்கையின் ைரமேல்வதரியாச்சிரா	
எம்பெருமான்	ன ்குஸ் ாமியான	த்துள்ளான்.	(அ)

வ் ா ஆறும்பாட்டு. (தேரித்யாதி) தேரானது† ருந்தியொப்பா ாநின்றுள்ள அல்குலை யு டையளாய் நிதம்ப ப்ரதேசத்தையுடையளாய்' அ ்ென்று நோவுபடு க ்குப்பேர். தேர்த்தட்டைநிதம்பத்துக்கு ஒப்பா ச் சொ ் ்கடவர்கள் அழகிய கயலோடொத்த ண்களையு டைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கா மறத்தையுடைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து பூமியாக நோவுபடும்படியா †கருத்து ்ளையு டையருஷப ் ோ... அநந்தரம் விரோதிபோ ப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த மேகம்போலேயிருந்துள்ள வடி வயு டையனுய் அவ் டி ாலே யென்னை அநந்யார்ஹனுக்கின ன்.

(கார மித்யாதி) பகீரதன் ங் ய யவதரிப்பிக்கிறபோது நடு ழியிலே ஒருமலைத ந்துெ ாடுநி ்றதாய் அத்தை யிர ்டு பி ா ாம்படி குத்தி யானை ளையு முருட்டி ்கொண்டு இ ்வருமே போந்து இழிந்ததா ச் சொ ்ல ் ட து அதுக் டி யெ ்ெ ் ருல் (ார ந்தன்னுல்) த ்னு டைய தபோபலத்தாலே பஸ்ம

அ . ஆறும்பாட்டு. (தேர ்கித்யாதி) ளர்ந்தபின்பு நப்பி ்னையத் திரும ்புரிந்த நினைத்தநுபவி ் முரெ ்று ஸ ் தி ண்டு ெ ாள் து.

(ரு ்தியொப்பா ாநி ்றுள்) என்றது ்கு - அ ்ெ ்று-நோ ாய் அத்தாமே மி வு ் ஸத்ருச ்றெ ்று பலித்ததென்று கருத்து. மறத் த வ்ருஷப ் ரினிடத்தில் ோபத் த இமில்' என்றதி ர்த்தம், (கருத்து ் ளை) எ ்ற .

மூ ெ ந்திறல் ளிறும் வேலை ரயமுதும்
வி ணுடு வி ர்க் ரசும்
இந்திரற் ருளி எ ங்குமீ தருளுமெந்தை
யெம்மடி ளெம்பெருமான்
அந்தரத்தமரரடியிணை க
ஆயிர மு த்திஞலருளி
மந்தரத்திழிந்த க யின் ைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளாரே (எ)

	உ ர.	ப .	உ ர.
ெ ம்திற	மிகுந்தமிடு யு டய	அடி ள் ம்பெருமா	எம குஸ் ாமியாய் குசேஷியா வ ன்
ளிறும்	ஐராவதமெ கிற யா ணை யயும் [டா	அந்தரத்து	ர் த்திலுள்
ே லை ாய்	திருப்பாற் டலிலுண்	அமரர்	தே ர்கள்
அமுது	அ ருதத் தயு	அடியிணை	திரு டி ளை
வி ணு	ஸ்வர்க்கத்துடன்		ஆஶ்ரயி கும்படி
வி வர்க்கு அரசும்	தேவர்களுக்கு ராஜா ாயிரு குமிருப் பயும்	ஆயிர மு த்தி ஞலருளி	ஆயிரம்மு களா ஸ் பு வேணும் என் று ஸர்வேஶ்வரன் திருவுள்ள ாயருள,
இந்திரற்கு	இந்த்ரனுக்கு		
அருளி	ெ ாடுத்து	மந்தரத்து	மந்தர ர்வ த த் தி நி றும்
ம கும்	(அநந்யப்ரயோஜந ரா ன) எ களுக்கு	இழிந்த	ந்திழிந்த
ஈ தருளும்	(தன்னை) ெ ாடுத்த ருளுமவனுய்	ை யி	ரமே ல் வதரி ாச்சிரா மத்துள் ான். (எ)
ந் த	க்குப்பிதாவாய்		

மாய்ச்சி ந்த த ஹு ய பாட்ட மாருடைய சுத்யர்த்தமாகக் கா கையைப் பெறவேணுமென்று தபஸ்ஸு ப ணிஞனிறே அந் தகாரணத்தாலே †பழமையாலே ந்த†மிடுக் கயுடைய †ஜலத்தை யுடைத்தான கருவரையானது இரண்டு பிளப்பாம் டிகுத்தி அ குண்டான ஆனைகளைத்தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற. அன்றி ே அம்மலை த கந்த வ விலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸு ப ணி ஞய் பின்னைஅவன் த சதூர்த்தந்தியை யிடுவித்து அம்மலைஇரு பிள ாம்படிகுத்துவித்து பின்னை அவ்வானையெ ா டுவந்ததாக ஒரு ப்ரமாண ப்ரஸித்தியுண்டு அத்தைச்சொல்லிற்ருகவுமாம். (கூ)

(பழமை) - ஸ் பாவம் அத்தாலே ந்தமிடுக்கு அதிவே . (ஜலத் த யு டத்தா) ன்றது - ை கு வி ஷ ம். ... ... ( )

மூ. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்த
மன் வன் பொன்னிறத்துரவோன்
ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா
உகிர்நுதி மடுத்து அயனரனைத்
தா மு ரிந்திட்ட வெந்திறற்சாபம்
தவிர்த்தவன் த ம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனி கொணர்ந்த கங்கையின் னைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (அ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (வெ ந்திறலித்யாதி) †ஐரா தத்தையும் டலிலம்ருதத் தயும் ஸ்வர்க்கத் தயும் அத்தோடேகூட தேவர் ளுக்கு ரா ா ாயிருக்கு மிருப் பயும் இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த ருளி எ குத் †தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) னக்கு ந , எ க்கு ப ாமி இவற்றாலே எ னை அநந்யார்ஹனாக்கின ன்

(அந்தரத்தமரரித்யாதி) †ஸ்வக்கத்தில் தேவர் ள் திரு டிகளை யாஶ்ரயிக்க ஒருமு ஞ்செய்துவந்து புகில் டல் பொருதென்று பார்த்து ஆயிரம் முகத்தினாலே போய்ப்புகு' என்று ஸர்வேஶ ரன் திருவுள்ளமாயருள அப்படி மந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் ந் திழிந்ததாயிற்று. †அன்றிக்கே கங்கைதன்னை யாஶ்ரயிக்க அதுதா னருளுகையாகவுமாம் (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலே யிழிந்து மந் தரத்திலே யிழிந்து ஹிமவானிலே யிழிந்து இங்ஙனே பலவகை களாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத் தன்னைக் கொடுத்தவளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரபரனு க்கும் அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணினானென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொண்டு ாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி). "எமக்கும் என்றத்தால் - களிறுமுதலானவற் றத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினாலும் இது இவர் ப்ரக்ருதிக்குச்சேராதென்று விவக்ஷித்து, (தன்னை) என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி).

(க) 'நாளுநந்திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல் வணங்கி" என்கிறவிடத்தில் 'வண ்கி' என்கிறவிது - வினையெச்சமாய், வணங்கவென்று அர்த்தமாயிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாற்போலே, இங்கே, 'அருளி" என்றத்தை, அருள என்றாக்கி, இம்முகத்தினால் புகு என்று அத்யாஹாரமும் திருவுள ்பற்றி ஒருயோஜநையருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வர்க்கத்திலித்யாதி). இந்த யோஜநையில், 'அடியிணை" என்றத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள்ளம். "அருளி" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம், (அன்றிக்கேயித்யாதி). இந்தயோஜ நயில், "மந்தரம் என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே ஸப்தமியாய் அது உபலக்ஷணமென்று கருத்து. ... ... (எ)

(க) தி - வாய் - க - ரு - அ.

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு நால்	பஞ்சவடியிலிருக்கும் போது	அய தா	ப்ர மா தானே
மான்	மானனமாரீசனை	அரனை	ருத்ரனை
முனிந்து	கோபித்து	முனிந்து	கோபித்து
ரி	அழகிய	இட்ட	கொடுத்த
சிலை	வில்லை	வெம்திறல்	மிகவும் க்ரூரமான
வளைத்த	(அவ மேலே) வளைத்த	சாபம்	சாபத்தை
மன்னவன்	ராஜாவாய்,	தவிர்த்தவன்	போக்கினவர்
பொன்னிறம்	பொன்போலு நிறத்தையும்	தவம்புரிந்து	தபஸ்ஸுபண்ணி
ரவோன்	மிடுக்கையுமுடைய ஹிரண்யனுடைய	உயர்ந்த	(அத்தாலே) ப்ரஹ்மர்ஷியான
	மாம்ஸத்தை	மாமுனி	விஸ்வாமித்ரன்
முனிந்து	சீறி	கொணர்ந்த	(பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும்) எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு சென்ற
அவனது	அவனுடைய		
உடல்	சரீரமானது		
இருபிளவா	இரண்டுகூறும்படி	கங்கையின் கரைமேல்வதரியாச்சிரமத்துள்ளான். (அ)	
கிர் நுதி	நகங்களின் நுனியை		
மடுத்து	ப்ரவேசிப்பித்தவனாய்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மான்முனிந்தித்யாதி) †பெருமாளை 'இம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்' என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய அவரும் அதின்பின்னே தூர்ந்துபோனவிடத்து மாயாம்ருகமாகையாலே அது பிடிதராதேயொழிய அத்தைச்சீறி அதின்மேலே தர்சநீயமானவில்லை வளைத்த செருக்கன். (பொன்னிறத்துரோணித்யாதி) பொன்போலேயிருந்துள்ள நிறத்தையும் மிடுக்கையுமுடையனானவன், ஹிரண்யனென்றபடி; அவனுடைய தூர்மாநத்தாலே வளர்ந்த மாம்ஸத்தைச் சீறி அதுக்கு ஆச்ரயமான உடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய நுனியைமாட்டி.

(அயனித்யாதி) † பிராட்டி திறத்தில்செய்யுமத்தை ஒரு சிறுக்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மானித்யாதி). இந்திரற்கருளின வளவன்றிக்கே அநந்யையானவளுக்கு அர்ப்பணுக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக்கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவனென்று சீலகுணநுஸந்தானம் பண்ணுகிறாரென்று ஸங்கதி.

"ஒருகால் மானைமுனிந்து - வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளையித்யாதி) "ஒருகால்" ஒருகாலவிசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதி வாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயிநி

மூ. ொண்டல் மாருத ' ள் குல ரை தொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடனனைத்தும்
உண்ட மாவயிற்ருே ஞெண்சுடரேய்ந்த
உம்பரு மூழியு மாஞன்
அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்
கவனியாளலமரப் பெருகும்
மண்டுமாமணிநீர்க் ங்கையின் ரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே ( )

ன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன் விஷயத்தில் செய்ததை தூர் மாகியானருத்ரன் விஷயத்திலே செய்தானுயிற்று. † முற்பட இவன் செருக்கித் திரிகிறது பொறுக்கமாட்டா ம "செய்திடு ானுக்கு ' று "என் தலையையறு என்று அநுமதிப ' ணிப் பின்னையும் தானே இவனை இப்படிசெய்தான்' என்று (க) [illegible] பாஸீத்வம் பவிஷ்யஸி" என்று பழியிட்டானுயிற்று. பெற்றதம ப்ப ' பகையாக அவ ரிலண்ணிய வுறவாயுதவும ஞயிற்று.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்துயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்தவென்கிற து விஶ்வாமித்ரனை அவன் க்ஷத்ரி யனுயிருக் ச்செய்தேயும் தபோ பலத்தாலே ப்ரஹ்மர்ஷியானுனிறே. அ ' பெருமானையும் இளைய பெருமானையும் நடத்திக்கொண்டு ந்தது அக்கரை ' ய யாகையாலே அத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். †தபஸ்ஸைச்செய்து உயர்ந்தவென் றபடி. இதுக்கு ஸ்ரீ பராங்குசதாஸர் † ' ஜீயா. மாமுனி புகன்ற" ன்று பாடபேதத்தைப் பண்ணி அதினு டய ப்ரபாவத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடு போந்தாரிறே அத்தைச் சொல் லிற்றாகவுமாமே ' எ ' ன' † அதுக்கு நமக்கு ப(ப)லம் போராது" எ ' றருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே பகீரதன்ற ' னையே சொல்லுகிற தாய் அவன் கொடுவந்த கங்கை யென்னுதல். (அ)

கு ' கையாளானமையை ' காட்டிலும் ஆசாலேசமு டைய ப்ரஹ்லாதன் சொ வு ' குக் காரிய ' செய்ததேற்றம், அதிலும் அரன்சாபம்தீர்த்த தேற்றமே ' று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். "அயன்தான் முனிந்திட்ட" என்கையாலே முனிகைக்கு யோக்யதையில்லாமை தோற்றுகை யாலே அத்தையருளிச்செய் கிருர், (முற்படவித்யாதி).

சப்தார்த்தம், (தபஸ்ஸையித்யாதி). (ஜீயா) என்றது - ம்பிள்ளையைப் பூஜ்யோக்தியாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்குபலம்போராது) ன் துலக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியைத் திருத்திப் பாடபேதம் ப ' ணு கக்கு றபம்போராதென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்தாரென்றுகருத்து.... ...(அ)

(க) மா - பு -

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொண்டல்	மேகங் ளையு [ம்	அன்று	பகீரத ளை யை
மாருதங் ள்	வாயுஸமூஹத்தை தயு		அவதரிப்பி கிற
குலவ ர	குலபர்வத ளையும்		போது
தொகுநீர்	ஜலஸம்ருத்தி யயு டைத்தாய்	அ டம்	ப்ரஹ்மலோ த் த
		டுஅறுத்து	இ ட ஒ ரியா கிக் கொண்டு
குரை	சப்தியாநின்று ள		
கடல்	முத்ர ளையும்	அந்தரத்து	ஆ ாசத்தில்நின்றும்
உலகு டன்	பூமியுடன்	இழிந்து	கீழிழிந்து
அனைத்தும்	மற்றுமுள்ள பதார்த்த ளையும்	அ ணியாள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியா ரவள்
உ ட	அமுதுசெய்தருளின	அ மர	(பொறு மாட்டா தே) ருந்தும்படி
மா	பெரிய [ளுய்		
யிற்றோன்	திரு யிற் றயு ட	பெருகும்	ப்ரவஹிக்குமதாய்
ஒள்	ப்ர ாசி கிற	மண்டு	ெ ரு கி
சுடர்	சந்த்ரஸூர்யர் ளை	மா	நிறை து
எய்ந்த	உ டய	மணி	தெளி த [
.ம்பரு	மேலுல ளையு	நீர்	ஜலத் தயு டத்த
ழியும்	கல்பங் ளையும்	ங் யின்	ரமேல் தரியாச்சிரா
ஆனோன்	ப்ரகாரமா உ டய ளுயிரு கிற ர்மே ப் ரன்	த்துள்ளான்.	(௦)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (ெ ாண்டல் மாருத ள்) மே கள் † ாயுஸ்கந்தம் குலபர் தங்கள் ஜலராசியையுடைத்தாய் கோஷியாநின்றுள்ள டல் லோக களோடே ஸர்வபதார்த்தங் ளையும் வைக் ப்பட்ட. (மாவயிற்றோன்) † இவற்றை வயிற்றிலே வைத்தவிடத்திலும் இை தானளவுபட்டு யிறே†பெருத்திரு ை. (க) ல் வயிற்றுப் பெருமான்" என்னக் டவதிறே. (ஒண்சுடரித் யாதி) சந்த்ர ஸூர்யர்களையுடைத்தான உபரிதந லோகத்தை யும் காலவிசேஷமான ப்ரளயகாலத்தையும் தான் என்று சொல்லலா படியானோன். இவை ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் நின்றான்.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொ டலித்யாதி) அனைெ ந்திரற் சாப த ர்த்த வளவேயோ ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸ ளன்றோ ன்றநுஸ தி றுறென்று ஸ தி ண்டுகொள்வது.

(வாயுஸ் ந்தம்) என்றது - வாயுஸமூஹமென்றபடி. "மா" என்று விசே ஷித்தது குத் தாத்பர்யம். (இவற்றையித்யாதி). (பெருத்திரு ை)- ாஹாத்ம் யத் தையுடைத்தாயிருக்கை. (௨) அண்டாநாம் [illegible] -அண்டா ாஞ்த்வதுதரமா நந்திஸந்த:" எ ற ப்லோ மநுஸந்தேயம். ... ( )

(க) தி - வாய் - (௨) வர - ஸ்த - ௫௬.

மூ.- வருந்திரை மணிநீர்க்கங்கையின் கரைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானை
கருங்கடல் முந்நீர்வ ணனை யெண்ணிக்
கலியன் வாயொலிசெய்தபனுவல்
வரஞ்செய்த ந்துமை ந்தும் ல்லார்கள்
வானவருலகுடன் மருவி
இருங் டலுல மாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழிமையவ ராகுவர்தாமே. (ய)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத .	உரை.	.	உ ர.
ரு	பெரிய தே த்தோ டே ருகிற	வரம்செய்த	பகவத்ப்ரஸாதத்தா லே பண்ணின
தி ர	அலைகளையு டைத்தாய்	ஐந்தும் ஐந்தும்	இப்பத்துப் பாட்டு களையும்
மணி	தெளிந்த [ன		
நர்	ஜலத்தை யுடைத்தா	ல்லார் ள்	அர்த்தத்தோடு சொ ல்லவல்ல ர் ள்
கை யின்க	க் ாயி லுள்		
ரைமேல்	ள	இரு	பெரிய
தரியாச்சிரா	ஸ்ரீபதரி ாஸ்ரமத்தி	கட	டலாலேசூழப்பட்
மத்து	லே [மவனாய்	உல ம்	இப்பூமியை
உள்ளானை	நித்யவாஸம்பண்ணு	வெ	வெளுத்த (இருந்து
ரு	கறுத்து	குடை கீழ்	கு டைநிழலின் கீழே
முந்நீர்	மூன்றுவகை ப்பட்ட நீ ரயுடைத்தான	ஆண்டு	செ கோல்செலுத்தி (பின்பு)
டல் ண ளை	டல்போன்ற திருநி றத்தையுடையஸர் வேஸ்வரனை	வானவர்	இ த்ராதி தேவர்களு க்குநிர்வாஹ ஞ ன ப்ரஹ்மாவி னு டய
எ ணி	அநுஸந்தித்து		
கலியன்	ஆழ்வார் [ச்செய்த	உலகு உடன்	ஸத்யலோ த் தயும்
வாய்	திருவாக்காலே யருளி	மருவி	கிட்டி (அநுபவித்து)
ஒலிசெய்த	சப்தஸந்தர்ப்பமான	இமைய ர் ஆகு	நித்யஸூரி ளோ டு
பனுவல்	பாட்டு களாய்	வர்	ஒருவ ா யா ப் பெறுவர் ...(கo)

(அ டமித்யாதி) அண்டமு டு ப்ரஹ்மலோ ம் அதின் நடுவே வழிகண்டுபோந்து அதுக்கு இவ் ருகில் அந்தரிக்ஷத்திலே போந்திழிந்து எல்லா ற் றயும் பொறுக்கக்கட அ னியாளு ண்டு பூமி அவள் பொறுக் மாட்டாதே தடுமாறும்படி பெருகுமா யிற்று. (மண்டுமாமணிநீர்) எ குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய் அது டையத் தெளிந்திருப்பதான ங்கையின் கரையிலே. (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வருமித்யாதி) பெரிய ே த்தோ ோட வருகிற தி ர ளையு டத்தாய்த் தெளிந்த ஜலத்தையுடைத் தான கயி ாமேலே ஸ்ரீபதரி ா ரமத்திலே யிரு கிற ஸர்ே ரனை விபாடிற்று (கரு டல் மூந்நீர்) மூந்நீ ரான ரு டல் ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமான மூ று வ நீ ரயுடைத்தாய்க் றுத்த நிறத்தையு டைய கடல்போலே யிரு கிற நிறத்தையுடைய னை அநு ந்தித்து ஆழ் ாரருளிச்செய்த பாட்டு ள்†இவை தா . (ரம்செய்த) ப வத் ப்ரஸாத லப்தமான பத்துப்பாட டயும் ல்லவர் ள் அன்றியே ரிஷ்ட்டமான பத் துப்பாட் டயுமெ னுதல்.

(ான ரித்யாதி) † பெரியகடல் சூழ்ந்த பூமியை ஏகாதபத்ர மா நடத்திப் பி பு ப்ரஹ்மபதத்தை நிர் ஹித்து அநந்தரம் நித்ய ஸூரி ளோடொருே ாவையா ப் பெறு ர். இத்தால் சொல்லிற் றாயிற்று இ பி ந்திப ணின ற்றையெல்லாம் தருமென் றபடி.

அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமெ று காற்கடைக்கொ ட ஐ ர்யத்தை (க) ே ாடே மனை ாழ்க் ' எ றும் (உ) † போந்தே ' ன்றும் வீதரா ராய்ப் போந்தவிவர் இப்போது ஐஶ் ர்யத்தைப் ப(ஃ)லமாகச் சொல்லு ானென்?" ன்று ஜீயர் பட் ரை ே ட்க † திரும யாழ் ா ர தரித்தபி பு த்யாஜ்யமா ஐஶ்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு ளே புக்குப்போயிற்றுக்கா ணும் † ஈஶ் ரே யா வுமாம் நித்யஸூரி ளேயாகவுமாம் ராஜா

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ருந்தி ரயித்யாதி). (இவைதான்) று வ்யாக்யாத ாக்யமாதல். "ப ல்' என்ற ஆழ் ார் ருத்தாதல்.

அர்த்த ரமத் தப்பற்ற, "இரு டலுல ம்வெ கு டக்கீழ் ஆ டு. வானவருலகுட ன்மருவி இ மயவர் ஆகு ர்தாமே" என்றந் யித்தருளிச்செ ய்கிறார், (பெரியவித்யாதி).

(போந்தேனென்றும்) 'றவ ந்தரம், துறந்து" என்றுசேஷம். (க)' ே ப ன்டே ன ளை ாழ் ய' ன்னுமவர்தாமே ஐஶ்வர்யத்தைப் பலமா ச்சொல்லுவ யாலே ஓரா ாரத்த லே த்யாஜ்யமானது ஆ ாாந்தரேண உபாதேயமாயிற்றென்று வி க்ஷித்து பட்டர் பரிஹரித்தவமையை யருளிச் செய்கிறார். (திருமங்கையாழ் ாரித்யாதி). உள்ளேபுக் படி எ ஙனேயெ ன்ன. (ஈஶ் ரனேயித்யாதி). ஈஶ்வரபதார்த்தமா வுமாம், பாகவதபதார்த்த மா வும ராஜத்ரவ்ய ா வுமா , ததீயர்க்குவிநியோ மானு லதுவே புரு

( ) - - க. (உ) - ௬ - ச.

ரக புமாம், பறித்து பாக தசேஷமா லாமாகில்' என்றுமி ரி ருப்பது'' என்றரு ரிச்செய்தாராம். ... (ம)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

—∘∘✧∘∘—

ஷார்த்தமெ திருப்பரென்றபடி. ஈஶ்வரபதார்த்தத் த பா வத சேஷ மா கின அது அவனு கு உ ப்பா யாலு ராஜத்ரவ்யத்தைப்பறித்து பா வத சேஷமா கினல் ப்ரத்யவாயமி றி ே வரூபாநுரூபமானை யா லு அனை கூடிற்றேயாகிலும் பாகவதபதார்த்தத்தைப்பறித்து பா வதர் கு ெ ாடு க்கூடுமோவென்னில் அவர் ள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ளெ றறி யாதே பறித்தானுகிலு தோஷமுண்டானை யாலே அதுவே பா வதவிஷயத் திலே ிகியோ மானல் அந்ததோஷ ராதெ று ருத்தா வுமாம் ஸம்ப ராய்ச் சிலரிருந்தால் கிரவ ாசராயிருப்பார் கு அவர் யில்கி றம் பறித் து ெ ாடுத்தால் அவர் ள் பா வதசேஷமாயிற்றே ன்று உ ப்பரா யா லே தோஷமில்லை எ று ருத்தா வுமா . இ ஙன ு ல் பாகவத ஸ் த் தயெடுத்து பா தர் குக் ெ டு கு சாஸ்த்ரம் இ சயாதிறே. ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது ஐஶ ர்யத்து கு மேலெல்லையா யாலே.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து ஐந்தாந் திருமொழி கலையும.

மூ. லையும் ரியும் பரிமாவும் திரியும் ானம் கடந்துபோய் [து
சிலை ும் கணையும் துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செரு ளத்
மலைகொண் டலைநீ ரணைகட்டி மதிள்நீ ரில ை வாளரக்கர்
தலைவன் தலைபத் தறுத்து ந்தான் சாள கிராமமடைநெஞ்சே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சிலையும்	வில்லையும்	மதிள்	மதிளையும்
ணையும்	அம்பு ளையும் [டு	நீர்	டலாகிற அ ழயு
துணையா	ஸஹாயமா க்கொ ண்		மு டைய
லையு	மான் ளும்	இல ை	லங் யை(த்த
ரியும்	யானை ளும்		கு ரமா) உ ட
பரிமாவும்	குதிரை ளும்		யனை
திரியும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வாள்	ாளையுடையனை
கானம்	ாட ட	அர ர் தலை	ராக்ஷஸர்க்குத் தலை
கடந்து	தாண்டி	ன்	னை ராவ
போய்	நெடு தூரம்போய்		டய
வென்றி	ஜயத் தயுடைத்தா ன போரைவிளைக் கக் டவ	தலைபத்து	பத்துத்தலை ளையும்
		அறுத்து	சேதித்து
		உகந்தான்	உகந்தஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸ ம் ப ண் ணுகிற
செருக் ளத்து	யுத்தபூமியிலே		
சென்றான்	புகுந்தவனை		
அலை	அலையையுடைய	சாளக்கிராமம்	ஸ்ரீஸாளக்ராமத் த
நீர்	ஸமுத்ரத்தை	ெ ஞ்சே.	ஓம ஸ்ஸே.
மலைெ ாண்டு	மலையால் [ணி	அடை	கி டப்பாராய் (க)
அணை ட்டி	ஸேதுபந் தந ம் பண்		

வ்யா. லையும் ப்ரவேசம் † ஸௌபரிபோகத்துக்குறுப்பா
அநேகம் டிவுகொண்டாற்போலே ஆஶ்ரிதரை யநுபவிக்கை
குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும்புகுந்து ஸந்நிதி பண்
ணினையிற்று அவன்; † இனி இவர்தாமும் (க) * தானு ந்த ஊரெல்

அரு. கலையும் ரியும் ப்ரவேசம். கீழ் ாலு திருமொழிகளாலும்
தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தத்தையும் ந ாாயணரு
பேண அவதரித்துத் திருமந்த்ரத் த வெளியிட்டதேசத்தில் தம குண்டான
ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ள ராமம் துடக்கமான
திவ்யதேசங் ள விரு பு ானெனன்னெனன்கிற சங்க யிலே இவர்விரும்பு
க்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்யக் ாலி, அதுக்குறுப்பாக, அவன்பலபடி
யிரு கை கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறார், (ஸௌபரியித்யாதி). அவன் பல
படி யிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ே துவை யருளிச்செய்
கிறார், (இனியித்யாதி). விஷயமொ றாயிரு க எங்கும் தனித்தனியேபு

(க) தி - நெ - க.

லாம் தன் தாள்பாடி ங்கும் புக்கநுபவிக் யிலேயாயிற்று அபே க்ஷைபண்ணியிருப்பது.† ஒருவிஷயத்தை யநுபவிக்கப்புக்கால் அ ஷயத்தில் அ ய கள்தோறும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணுமாபோலே ராயிற்று இவரெ கும் புக்கநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதும் †ஆக விரோதி நிரஸநசீலனுமாய் † ஆ ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ் பா னு மாய் † ப்ரஹ்மாதிகளாபந்நராமன்று அவ் ாபத்துக்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு து கதி ர்த்தகனுயிருக்கிற ன் † நித்யஸூரிகளோடு தன்ப கல் ருசியுடையாரோடு கே ப்ராஹ்மணரோடு ாசியற பர் ஸமாஶ்ரயணீயனுய்க்கொண்டு ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே ந்து ஸந் நிஹிதனுன் அ கேபோயவனையாஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள் ளத்தோடேகூட்டுகிருர். † கோஸலஜநபதமா ப் பெருமாளை ாயிரு குமாபோலே ஒரு மண்டலமா த்தனக்கு † விஷயமா க்கொ டு ஸந்நிஹிதனுக்குறை ற ர்த்தி கிறதேசமாயிற்று.

முதற்பாட்டு (லையித்யாதி) † லைமுதலா ளோ ர்த்

நுபவிக்கவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஒருவிஷயத்தை யித்யாதி). (அ) எ றது - ஆலை யாலே ன்றபடி. ( ) ரான்குட தை யுத்தமன்'' ன்றத்தைப்பற்ற, (ஆஶ்ரிதஸ ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய் ன்றது. (௨) 'வெந்தாரென்பும்'' ன்கிறபாட் ட டாக்ஷித்தருளிச்செய்கி ருர், (ப்ரஹ்மாதி ளித்யாதி). பாலவிமோச ம் தாபஹரணுதிகளுக்கு முப லக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (௩) ''தொண்டாமினமும்'' கிறபாட் டப் பற்ற (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி). கீழ்ச்சொன்னவரெல்லாரு மாஶ்ரயி கும்படி இடமுடைத்தாயிருக்குமோ வென்ன (ோஸலேத்யாதி). மலையா கயாலே ஒரு மண்டலப்பரப்பு பெருத்திரு குமென்று ருத்து. (விஷய மாக) வாஸஸ்த்தாநமா .

முதற்பாட்டு. (லையுமித்யாதி). 'தானவனு ம் தரணியிற்புரள'' என்றும், 'இல யு டனு' ' ன்றும். கீழ்த்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமான ராமசரித்ரந்தான் (௪) అద్యప్రభృతి నను బభూవ రాఘవస్యేయ స్తావకం చరితమస్య్ఘ మన్వభుఙ్క్త స్తోత్రవహ స్తమాన మాజ్ఞా పరమా విము ం బుద్ధ్యా విధూయ చరితం వ సేవతే సా - தாத்ரு குணுநுபபூவிதா வத்வே யஸ்தாவகம்சரி ம வஹமர்வபு க்த | ஸோத்ரா ஹத்த ஹநுமாந்பரமாம் விமுக்திம் புத்யாவிதூய சரிதம் த ஸேவதேஸௌ' என்கிறபடியே நித்யாநு பாவ்யமாய்த் தாவ வற்றுலை யாலே அத்தை யநுபவிக்கிருரென்று அவதா ரிகையிட்டுக்கொள்வது.

ாடானபோதே ம்ரு ம்முதலானவை யு டாயிருக்குமே, அவற்றை யிட்டு விசேஷிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (சலையித்யாதி).

( ) -டு- . (௨) -டு-அ. (௩) -டு- . ( ) அதிமாநுஷஸ்த-௩௨.

திக்கக்கடவதான காட்டைக்கடந்துபோய். (சிலையும் கணையும் துணை யாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து) (க) † [Telugu script] தே நேநவநம்கத்வா” என்கிறபடியே படைவீட்டில்நின்றும் காட் டிலே புகுகையன்றிக்கே காட்டில்நின்றுமாயிற்றுக் காட்டிலே வந்துபுகுந்தது அப்படியே இங்கும் துஷ்டஸத்வப்ரசுரமான காட்டைக்கழிந்து பின்னை யுத்த பூமியிலேயாயிற்று வந்துபுகுந்தது. †கலைகளையும் ஆனைகளையும் குதிரைகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற காட் டைக்கடந்துபோய் வென்றிச் செருக்களத்திலேவந்து புகுந்தான் அங்குபோய்ப்புகுகிற விடத்துத் துணையாரென்னில்; (சிலையும் கணை யும் துணையாக) வில்லு மம்பும் துணையாகவா யிற்றுப் போயிற்றது. †லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில்' † அவர்களையும் ஓர வயவவிசேஷங்க ளாக நினைத்திருந்தாரித்தனைபோக்கி தனித்தொருதுணையா நினை த்திருந்திலராயிற்றிவர். † முதலிகளடங்கலும் பெருமாளுக்குக்

இத்தால், விஜநவநத்திலே யெழுந்தருளுவதே. என்றிபெடுகிறாரென்றதா யிற்று. ரியைப்பற்றவும் கலையை முற்படஎடுத்தது - இவர் ள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையெ று,(உ) ணிடையுருவை” என்கிற பாட்டிலே ப்ரஸ் துதமான மாயாம்ருகத்தின் தௌஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. அரக் ர் தலைவன் தலைபத்தறுத்துகந்தான்” எ னவே செருக்களத்துக்குப்போனை அர்த்த ஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (தே நேநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் - நடுவிலாய்ச்சிக்காகக் காடேற ப்போனாலும் அவ் ளவிலே மீண்டுவரப்பெறாதே ஸீதாவியோகவ்யாஜேந யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே. என்றிபோடு தோற்றுகிறதென்றதா யிற்று. கீழ் தாத்பர்யங்களையருளிச்செய்து, சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (லைகளையுமித்யாதி). 'சிலையும் கணையும் துணையாக” என்ற பதஸ்வாரஸ் யத்தாலே, செருக்களத்துக்கென்றது - காவதவ்ருத்தாந்தமா ச் சொல்லலா யிருந்ததேயாகிலும், “கானம்போய்” என்னாதே “கடந்து” என்றபதஸ்வா ரஸ்யத்தாலே லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து ஆனால் தநுர்பாணங்களே துணையென்னக்கூடுமோ? என்கிற சங்கையை உத் க்ஷேபிக்கிறார், (லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில்) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே ஸுக்ரீவ மாருதி விபீஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இளையபெருமாள் (ங) [Telugu script] - ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு:” என்னும்படி யிருக்கை யையும், ஸுக்ரீவர் ஏகக்ரீவராய்ப்போந்தபடியையும், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை இக்ஷ்வாகு ம் ஸ்யராக நினைத்தபடியாலே ராமபாஹு ஸ்த்தாநாபிஷிக்தரா னபடியையுமுட்கொ டு பரிஹரிக்கிறார் - (அவர் ளையு மித்யாதி). (முதலி களடங்கலும்) என்றது - மற்றுமுள்ள வாநரமுதலி ளெல்லாரு மென்றபடி.

(க) ரா-பா-க-ருo. (உ) க-ச-உ. (ங) ரா-யு - உஅ - உரு.

†குழைச் சரக்காஞர்களாமித்தனேயிறே· (க) ర మ త్మణసం్తాసా ராமலக்ஷ்மணெகுப்தாஸா". (வென்றிச்செருக் ளத்து) †நலியவே ஞு மென்ணு மபிஸந்தியுண்டாய் நலியாத ம்ருக ' களைத் தப்பிப்போனல் நின்னையு போய்ப்புகுமிடம் யுத்தபூமியாயிற்று. †செ 'றியை யுடை த்தான போரைவிளைக்கக் கடவ யுத்தபூமியிலே.

† அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்த சேஷ்டித 'களைச் சொல் லுகிறதுமேல். (மலையித்யாதி) பெரிய க்ஷோபத் த யுடைத்தான கடலை நீரிலே ஆழக்கட வ மலைகளைக்கொண்டு அணையாகக்கட்டி, மதிளையும் அதுக்ககழான கடலையுமுடைய லங் கயைக் லவிருக் கை யாகவுடையனுமாய், † ஒருதே தை ய யாஶ்ரயித்து அதின் பக் விலே ஒரு ாளைப்பெற்று அது த க்கு † அரணு நினைத்திருப் பானுய் துர்வர்க்கத்துக்கெல்லாம் நியாமகனுயிரு 'கிற ராவ ஞு யதலை ள் பத் தயும் அறுத்து, † தேவர் ளும் தந்தாமு டய குடியிருப்புப்பெற்ருர்கள், ருஷிகளும் தந்தாமுடைய ஆஶ்ரமங் களிலேயிருந்து தப 'ஸ்ஸ ' ப்பெற்ருர்கள்" என்று உ ந்த வன் அப்படிஆ 'ரித விரோதியைப்போக்கிப் பிறபட்டார்க்கு முத வுகைக்காக ந்து வர்த்திக்கிற ப்ருஸாளக்ராமத்தையாஶ்ரயிக் ப்பா ராய் நெஞ்சே. என்கிருர். (க)

(குழைச்சரக்கு) குழையென்று பயாய், பயில் சரக்குப்போலே ரக்ஷ்ய மெ 'றபடி. "வென்றி" என்று விசேஷிக் யாலும் - ரட்டைப்பற்றவும் பாத த்வத்திலாதி 'யம் ஸூசிதமாகிறதென்கிருர். (நலியவேணுமித்யாதி). லியவேணுமெ ன்றபிஸந்தியில்லாத ம்ரு ங்களுள்ள காட் டத்தப் பிப்போ ப்பெற்ருல் நலினெ 'கு இப்போது ரப்புகுகிருரெ 'று விஜிகீஷுக் ளிருக்கு மிடத்தில் பு வேண்டிற்றே என்று ருத்து. சப்தார்த்த ', (செ ன் றி யயித்யாதி).

மேலு ' தாரிகை (அங்கித்யாதி). செருக்களத்து சென்ரு ' ' ன்றது - ஸமுத்ர தீரத்திலே படையெடுத்துவிட்டபோதே போய்ப் புக்கது ஸித்தவத் ரித்தருளிச்செய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸமுத்ரத்தில் ஸேது பந்தநத்தை தயு ' அ 'குப்புக்குச்செய்த செயலா ருளிச்செய்தாரென்று ண்டுகொள்வது. (ஒருதே தை) ருத்ரன். (அரணு) ரக்ஷகமா . (உ) సహి దేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభి అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతనః ஸஹிதேவைருதீர்ண 'ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாத " எ 'றும் (ங) దేవయం భవతారక్ష్యా భవద్విషయవాసిన . தே வயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷய ாஸிந " என்றும் சொல்லுகிறபடியே இ ர் ளுக் ரக ரா ன் தலை ய அறுத்தானுகை யாலே வந்தவு ப்பை யருளிச்செய்கிருர், (தேவர்களுமித்யாதி). (க)

(க) ரா - யு - (௨) ரா அயோ - எ. (ங) ரா - ஆ - க - உ0.

ரூ. டஞ்சூழ் ரியும் பரிமாவு மொலிமா ' தேரும் காலாளும்[தா '
உட ' சூழ்ந் தெழுந்த டியில ' க பொடியா டி ராய்ச் ரந்துர '
இடஞ்சூழ்ந் தெ ' கு மிருவிசும்பி லி மையோர் ா ' க ம ' கமழு
தடஞ்சூழ்ந் தெங்கு மழகாய சா ாக் கிராம ம டனெஞ்சே. [ம்

ப ம.	உரை.	ப ம.	உரை.
டம்சூழ்	தஜலத் தயு டய	இரு	பரப் பயுடைத்தான
ரியும்	யானை ளு '	விசும்பில்	ஸ்வர்க் த்தில் வஸிக்கிற
பரிமாவும்	குதிரை ளும்		
லி	சப்தியாகி ' றுள்ள	இமையோர்	தே ர் ள்
மாத்தேரு '	மஹாரத ' ளும்	இடம்எ ' கு '	பூமிப்பரப்பெல்லா '
காலாளும்	பதாதி ளும்	சூழ்ந்து	பரவி [ய்
டன்சூழ்ந்து	ஒன்று த்திரண்டு	வணங்	ஆஸ்ரயி ' த்தக்கதா
எழுந்த	கிளர் ' துதோற்றின	ம ம்	(செ ' ழுநீர் முதலிய புஷ்ப ' ளி ') வா ஸ ந ய
அடி	அரணைய ' த்தான		
இல ' கை	லங்கை யிலுள்ள துர் ர் ' கமானது		
		கமழும்	சாகின்றுள்ள
பொடியா	சூர்ணமாம்படியா	தடம்	தடாகங் ளாலே
டி	கூறிய	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு [லும்
ராய்	வாயையுடைத்தான	எ ' கும்	எல்லாப்பக் ' ளி
சரம்	பா ' ்	அழ ாய	அழகை யுடைத்தாயி ருக்கிற
துர ' தான்	ப்ரயோகித்த சக்ரவர் த்தித்திருமகன்		சா க்கிராம ' அடை ' ஞ்சே: (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு † ராவ ணை கிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று முதற்பாட்டில் ' † அதுக்குறுப்பா அ னுடைய முதல்நாளைப் படையெழுச்சி சொல்லுகிறது இதி '

(டஞ்சூழித்யாதி) ருஷிதான் படையெழுச்சியைச் சொ ' ன † க்ரமத்திலே சொன்னுரிவரும். † மதஜலத்தையுடைத்தாய் † மலை

அ . இரண்டாம்பா ' டு (டஞ்சூழித்யாதி) அர ' ர்தலை ன் தலை பத்தறுத்தபின்பு இலங்கைபொடியாம்படி சரந்துரந்தானென்னுமது கூடாமையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (ராவணனை யித்யாதி). (அதுக் குறுப்பாக) - நிரஸநத்துக்குறுப்பாக இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்து அம்பு ே ாத்தாளுை யாலே தலையறுத்துவிட்டாரென்று ருத்து

(க்ரமத்திலே) என்றது - ரத ஐதுரகபதாதிகளாகிற சதுர ' ஸே ந யைச் சொல்லும் க்ரமத்திலே ெ ன்றபடி. ' ட ' " என்றதினர்த்தம் (மதஜலத் த) என்றது. ஆனைகளை வர்ணிக்கிறவிடத்திலே, ( ) ' வில ' ல் போல் ன" என்று வர்ணி ' யாமே அது இங்குவி க்ஷிதமென்றருளிச் செய்கிருர், (மலையித்யாதி). மதஜலமுண்டாவது ஒருவயோவிசேஷத்திலே

(க) க - உ - உ.

௩. உலவு திரையும் குலவரையு மூழிமுதலா வெண்டிக்கும்
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றான் வென்றி விறலாழி [ரும்
வலவன் வானோர் தம்பெருமான் மருவா வரக்கர்க் கெஞ்ஞான்
சலவன் சலஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.(௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உலவு	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள	வென்றி	ஜயத்தையும்
திரையும்	அலையையுடைய கடலும்	விறல்	மிடுக்கையுமுடைய
குலவரையும்	(மேருமுதலான) ஏழு குலபர்வதங்களும்	ஆழி	திருவாழியை
ஊழிமுதலா	காலம்முதலாக	வலவன்	வலத்திருக்கையிலுடையனாய்
எண்டிக்கும்	எட்டுத் திக்கிலுள்ள பதார்த்தங்களும்	வானோர்தம்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு
நிலவும்	சந்த்ரனும்	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்
சுடரும்	ஸூர்யனும்	எஞ்ஞான்றும்	எக்காலத்திலும் [தன்னை]
இருளும்	அந்தகாரமுமாகிய இவற்றுக்கு	மருவா	ஆஶ்ரயியா
ஆய்	ப்ரகாரியாய்	அரக்கர்க்கு	ராக்ஷஸர் விஷயத்தில்
நின்றான்	நின்றவனாய்	சலவன்	சத்ருவான ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய்

வடிவுகொண்டு நடந்தாற் போலேயிருக்கிற ஆனைத்திரளும் அதுக்கநந்தரம் குதிரைத்திரளும் கோஷத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள † பெரியதேர்களும், காலாளும் இவை யுடைய ஒன்றாகத்திரண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை (௧) 'ஶ்மஶாந ஸத்ருஶீ' [illegible] ஶ்மசாநஸத்ருசீபவேத் என்கிறபடியாய்ப் போம்படிக்கீடாக, † வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தை நடத்தினனையிற்று. (இடமித்யாதி) பூமியிலவகாசமுள்ள விடமெங்கும் பரந்துகொண்டு பரப்புடைத்தான ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் †ஆஶ்ரயிக்க பரிமளப்ரசுரமான தடாகங்களையுடைத்தாய் எங்குமொக்க தர்சநீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை யாஶ்ரயிக்கப்பார். ... (௨)

யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிதமென்றுகருத்து. மாந்தேர் என்னும் வல்லொற்று மெல்லொற்றாய் மாந்தேர் என்றாய், அதுதானும் குந்தம் என்னுமது குன்றம் என்று கிடக்கிறாப்போலே "மான்றேர்" என்று கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, (பெரியதேர்களும்) என்றது. "மால்" என்று பெருமையாய், (௨) "வன்றாளினிணைவணங்கி" என்கிற விடத்தில், வலிமையையுடைய தாளென்றவோபாதி "மான்றேர்" என்று மாலானதேரென்கிறதென்றாகவுமாம். கடி - கா டுடை மயாய், அரணையுடைத்தாயென்றபடி. (வடித்த) கூரிடப்பட்ட. (ஆஶ்ரயிக்க) என்றவநந்தரம் "தக்கதாய்" என்று சேஷம். சரந்துரந்தான் அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சாளக்கிராமம் என்றந்வயம். ... ... (௨)

(௧) ரா - ஸு - ௨௬ - ௨௩. (௨) பெரு - திரு - ௯ - ௧.

சலம் சூழ்ந்து	ஜலத்தாலே சூழப்பட்டு	அழ ாய அழ ாயிருந்துள் ா சாள கிராமமடைநெஞ்சே! (ரு)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரையையுடைத்தாய் † பெரிய கோஷத்தையுடைத்தான கடலும் மலையும் †தொடக்கமாக (ஊழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷித மான ஸ லபதார்த்தங்களுமான † எட்டுத்திக்கும் சிலநாள் வர்த்திக் கக்கடவராயிருக்கிற சந்த்ர ஸூர்யர் ளும் அதுக்கெதிரான இருளு மாய் அதடைய தா '' ன்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி த ாக்கு ப்ரகாரமாகவு டையனாய் நின்றான் இத்தால் - ஜகதாகார னாய் நிற்கும்நிலை சொல்லிற்று · மேல் அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயு க்தனான நிலையைச் சொல்லுகிறது. (வென்றியித்யாதி) † ஆஸ்ரித ரக்ஷ ாத்துக்குப்பரிகரமான திரு ாழியை வலவருகேயுடைய ன். (வானோர்தம்பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஸ்ரயணீயனானவன். (மருவா) † கண்வளர்ந்தருளும்போதும் தன்னோடுபொருந்தாத அஸுரவர்க்கத்துக்கு (க) அவு ர்க்கென்றும் சலம்புரிந்து ' என்கிறபடியே சாத்ரவத்தையுடையனா யிருக்கும ன் · ஏவம்வித னானவன்வந்து ஸந்நிதிபண்ணுகிற லஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சநீயமாயிருக்கிற. . .. . . (ரு)

அ . மூன்றும்பாட்டு- (வுதிரையுமித்யாதி) இப்படி பவை யெழுச் சியோடே ந்த ரா ணனை நிரஸித்தவநந்தரம் (உ) ఏమసః పరమో ధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధర -தமஸ பரமோதாதா ச ச ரகத தர '' எ றும் (ரு) భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந்நாராயணோதேவ '' என்றும் பெருமானுடைய பரத்வம் ஸ்ப்புடதரமாகச்சொல்லப்படு யாலே, இவரும் அந்த ப்பரத் வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பலித ', (பெரியவித்யாதி). (தொடக் மாக) என்றவநந்தரம் 'பெருப் பெருத்த பதார்த்த களும்'' என்று சேஷம். (எட்டுத்திக்கும்) - எட்டுத்திக் கிலுள்ள பதார்த்தங்களும். 'நிலவு'' - சந்த்ரன் 'வென்றி'' ஜயத்தையும் 'விறல்'' - அதுக்குறுப்பான மிடுக்கையுமுடைய 'ஆழி'' என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). 'எஞ்ஞான்றும் - மருவா வரக்கர்க்கு - சலவன் '' என்ற வய விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கண்வ ளர்ந்தித்யாதி). இத்தால், நித்ராஸமயத்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்ற முடையவரென்று, (ச) కాలాగ్నిసదృశః క్రోధే காலாக்நிஸத்ருஃ க்ரோதே'' என்னும் குணாதிசயம் சொல்லிற்று. ... ... (ரு)

(க) தி - ரு - கூ. (ரு) ரா யு - க௨ ௦ - கரு.
(உ) ரா - யு - ககச - கடு. (ச) ரா - பா - க - கஅ.

மூ.—ஊரான் குடந்தை யுத்தம ஞெருகா லிருகால் சிலைவளையத்
தேரா ரக்கர் தேர்வெள்ளம் செற்ருன் வற்ரு ருபுனல்சூழ்
பேரான் பேராயிர முடையான் பிற குசிறை டறைகி ற
தாரான் தாரா யல்சூழ்ந்த சாளக் கிராம மடை நெஞ்சே.(௪)

பதம.	உரை.	பத .	உ ர.
ஊரான்	திருவூர த் தத் தன கு ாஸஸ்த்தாந மா வுடையவனுய்	புனல்	ஜலத்தாலே
குடந்தை	திருக்குடந்தையில் க ண்வளர்ந்தருளுகிற	சூழ்	சூழப்பட்ட
-த்தமன்	புருஷோத்தமனுய்	பேரா	திருப்பேர்ந ரில் நித் யவாஸம்பண் ணும வனுய்
ஒருகால்	ர முதலானோர் எ திர்த்தபோது	ஆயிரம்பேர் உ டயான்	அநேகம் திருநாம. ஙளயுடையனுய்
சிலை	வில்லினுடைய [	பிற கு	ெ ரு கியிருந்துள்ள
இரு ால்	இரண்டு ே ாடி யயு	சி ற	சிறகு ளையு டய
வளைய	வளைத்து (த்தம்மு ட ய ல்ல ம ய ாட்ட)	ண்டு	வ டு ளான வ
தேரா	(இவனை ந மால்செ ல்லமுடியாது று) ஆராய்ந் தறிய மாட்டாத	அ றகின்ற	ஆளத்திவைத்துப் பா டாநின்றுள்ள
அரக் ர்	ராக்ஷஸருடைய	தாரான்	திருத்துழா ய் ம ாலை யையுடைய ஞ ன ஸர்ே ஃ ரன் எ ழுந்தருளியிரு கு மதாய்
தேர்வெள்ளம்	ரதஸமூஹு ளை	தாரா	தாரா என்னும் ஜலப க்ஷிகள்நிறைந்த
செற்ருன்	சி நபிந்நமாம் ப டி ப ண்ணினவனுய்	வயல்	வயல் ளாலே
வற்ரு	வற்றுதலின்றி ே	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
வரு	மேல்மேலும் வெள்ள மிடாநின்றுள்ள	சாள கிராமம்	அடை நெஞ்சே! ( )

வ்யா. நாலாம்பாட்டு † அது கும்மு னே யு டா ர , வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது

(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கிருப்பிடமா வுடைய ன் (குடந்தையுத்தமன்) * அவர் ள் † அபேக்ஷையின்றிக்கேயிருக் ஆ

அ . நாலாம்பாட்டு. (ஊரானித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ராவண தந் தா வாநரவீரர் ளு தா களுமாய்ச் செய்ததானை யாலே அதிலுமத்புதம மாகத்தனியே நின்று ெ ன்ற வீரரஸந்தன்னை யநுஸந்தி கிருரென்று விவக்ஷித்து, "தேர்வெள்ளம்" என்ற பதத்திலே கோ ா அ தாரி யரு ளிச்செய்கிருர், (அதுக்குமித்யாதி).

(அவர்கள்) திருக்குடந்தையிலுள்ளார். (அபேக்ஷை) ரக்ஷ ாபேக்ஷை.

அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலற அவள்மூக்கயில் வாளால்
விடுத்தான்விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான் நண்ணார்முன் [த்
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக்கல்லொன்றேந்தியினநிரைக்கா
தடுத்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அடுத்து	கிட்டி	அயில்	கூர்மைபொருந்திய
ஆர்த்து	ப்தித்துக்கொண்டு	வாளால்	வாளாலே
எழுந்தாள்	கிளர்ந்தெழுந்த	விடுத்தான்	(இளையபெருமாளைக் கொண்டு), அறுத்தவனாய்
	வள்		
பிலம்	குகைபோன்ற		
வாய்விட்டு	வாயைத்திறந்து	விளங்கு	மிகவும் ப்ரகாசியாநின்றுள்ள
அலற	கூப்பிடும்படி		
அவள்	அவளுடைய	சுடர்	ஒளியையுடைத்தான
மூக்கு	மூக்கை		

ரீ.தராக்ஷத்துக்காகத் தானே திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தருளி நீர் மயிலேற்றத்தை யுடையவன். அங்ஙனிக்கே (திருக்குடந்தை ஊரான் உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒருகால்.(இருகால் சிலை வளைய)†வில்லிரண்டுகோடியும் வளையும்படியாக. †ராவணன் வளையாமையாலே வில்லைவளைத்தான். (தேராவரக்கரித்யாதி) † சக்ரவர்த்தித் திருமகனிறே நமக்கெதிரியாய் வருகிறான் என்று மதிக்க அறியாத ராக்ஷஸருடைய தேர்வெள்ளத்தை அழியச் செய்தானாயிற்று. (வற்றாவித்யாதி) நின்ற நீர் வற்றக்கடவதன்றிக்கே மேன்மேலே வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்பேரைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். (பேராயிரமுடையான்) தன்னுடைய சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாமங்களையுடையவன்.†அந்நாம த்வாரா அநுபவிக்கும் வடிவைச்சொல்லுகிறது. (பிறங்கித்யாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான வண்டுகளான மதுபாநம்பண்ணி†அறையாநின்றுள்ள மாலையை யுடையவன். (தாராவித்யாதி) ஊர்களிலும் மநுஷ்யர்குடியிருப்பு நெருங்கியிருக்குமாபோலே தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கியிருந்துள்ள வயலாலே சூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடை நெஞ்சே . ... (௪)

கால்" என்று - வில்லின் நுனியாய் அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்யாதி) (ராவணன்) என்றது - உபலக்ஷணமாய், (௧) ஸ மேயஸ் நமேயம்" என்னத்தக்க கும்பகர்ணாதிகளைச் சொல்லுகிறது. தேரா' என்று - விசாரியாத வென்றாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்,(சக்ரவர்த்தித்திருமகனிறேயித்யாதி) மேலுக்கவதாரிகை (அந்நாமத்வாரேத்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) சப்தியாநின்றுள்ள. ... ... (௪)

(௧) ரா - யு - ௩௬ - ௧௧.

ஆழி	திருவாழியையுடைய ஞய்	நிரை ‑கா	பசுக்களை ரக்ஷிக்கை ‑காக
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	ல்ஒன்று	கோ ர்தநம் என்னும் ஒருமலையை
பெருமான்	நிர்வாஹகனாய் [டே		
கடுத்து	பெரியவேகத்தே ர	எந்தி	தரித்து
ஆர்த்து	சப்தித்துக்கொண்டு	தடுத்தான்	மறுத்தவன் நித்யவா
ெழுந்த	தோற்றின		ஸம்பன்னுமதாய்
பெருமழையை	மஹா ர்ஷத்தை	தடஞ்சூழ்ந்து	தடா ங்களாலே சூழ ப்பட்டு
நண்ணார்முன்	எதிரிட்ட இந்த்ராதி கள் மு ‑னே	அழகாய	அழகாயிருந் துள்ள
இனம்	கூட்டமாயுள்ள	சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.	(ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அதுக்குமுன்னான சூர்பணகை நிர ஸநத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(அடுத்து) மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆர ாரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு † கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள், பிலம்போலேயிரு ‑கிற ாயைத்திறந்துகூப்பிட அவளுடைய மூக் கை. (அயில்) கூர்மை கூரிய §திருக்குற்றுடை ாளைவாங்கிப் போக் கினான். (விளங்கித்யாதி) கையும்திரு ாழியுமான சேர்த்தியழகைக் கா ‑டி நித்யஸூரிகள் கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொ ாண்டு போரு கிறவன் (நண்ணாரித்யாதி) † சத்ருக்கள்முன்பே, இந்த்ரனுடைய அபி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (அடுத்தார்த்தித்யாதி). தேரா ர ‑கார் தேர் வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹா ரந் தோற்ற அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (அதுக்கித்யாதி).

(கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள்) என்கையாலே-பிராட்டிபக்கல் அபசா ரப்பட்டபடி தோற்றுகிறது. அவள் மூக்கை ப்போ ‑கினவர் இளையபெருமா ளேயாகிலும், ( ) 'रामस्य दक्षिणो बाहुः-ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு' என் கிறபடியே அவயவபூதரா க யப்பற்றப் பெருமாள் போக்கினாரென்னத் தட்டில்லை. இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உப ாரகனானவளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிக ரானஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞ ‑களான பசுக் ளுக்கு முபகரிக்கு மவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று 'விளங்கு சுடர் இத் யாதி பாட்டு சேஷத்து ‑ வதாரிகை கண்டுகொ ள்வது. (சத்ருக்கள்முன்பே) என்றது - எதிரிட்டுவந்த இந்த்ராதிகள் முன்பேயென்றபடி. யத்வா நந் தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றாய், இந்த்ரனுக்குக்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம்.

§ குற்றுடைவாள் - சிறிதான அரையிலுள்ள கத்தி. குறு - உடைவாள், (க) ரா - யு - ௭ அ - உரு.

ரு. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுது முடனுண்ட
வாயா னூய வரியுருவிற் குறளாய்ச் சென்று மாவலியை
ஏயா னிரப்ப மூவடிம ணின்றே தாவென் றுலகேழும்
தாயான் காயா மலர்வண்ணன் சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாயாய்வந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த	இன்றே	இப்போதே
பேய்	பூதனையுடைய	மூவடிமண்தான்று	மூன்றுஅடிநிலம் தரவேணும்என்று
உயிரும்	ப்ராணனையும்	இரப்ப	யாசிக்க, (அவன் நீர்வார்த்துத்தந்த உடனே)
தயிரும்	தயிரையும்		
விழுதும்	வெண்ணெயையும்		
உடனுண்ட	ஒக்கஅமுதுசெய்த	உலகேழும்	ஏழுலோகங்களையும்
வாயான்	திருப்பவளத்தையுடையனாய்	தாயான்	தாவி அளந்துகொண்டவனாய்
ஏயான்	யாசிக்கத்தகாததான்	காயாமலர்	காயாம்பூப்போன்ற
தூய	பரிசுத்தமாய்	வண்ணன்	திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
வரி	அழகாயிருந்துள்ள		
உருவின்	ரூபத்தையுடைய		
குறளாய்	வாமநனாய்க்கொண்டு		
மாவலியை	மஹாபலிபக்கலிலே	சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.	
சென்று	போய்		

ஸந்திபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரிய †வேகத்தோடே கோஷித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவர்ஷத்தைக் கோவர்த்தநகிரியை த்தரித்துப் பண்ணின உபகாரத்தையுமறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு ப்பரிகரமுமில்லாத பசுக்களை நோக்குகைக்காகத் தடுத்தானுயிற்று தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட தர்சநீயமான. (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டு வந்த பூதனையுடைய உயிரையும் யசோதைப்பிராட்டியுடைய தயிரையும் வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தையுடையவன். † அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூல

"கடுத்து" என்றதின் அர்த்தம், (வேகத்தோடே) என்றது. "கொர" என்னக் கடவதிறே. ... ... (ரு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி). பசுமேய்க்கும் பருவத்திற் செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலுமாஶ்சர்யாவஹமாகையாலே சைசவத்தில் சரிதத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு§தோள் தீண்டியான வாமந வ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

"தயிரும் விழுதும்" என்றது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமது தோற்ற உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறுர், (அநுகூலேத்யாதி). அநுகூலஸ்பர்சமுள்

§ தோள்தீண்டியான - ஸமாநமான.

௱ ஏனோ ரஞ்ச ெ ஞ்சமத்து ளரியாய்ப் பரிய விரணியனை
ஊனு ரக ம் பிளவெடுத்த ெ ாரு ' தாமே யிருசுடராய
ரனுய்த் தீயாய் மாருதமாய் மலையா யலைநீ ருலகனைத்தும்
தானுய்த் தானு மானுன்றன் சாள ' கிராமம டைநெஞ்சே. (எ)

பத .	ரை.	பத .	உரை.
ஏனோர்	த்ரு ' ளான அஸு ரர்	' ஆர் அ லம்	ரம்ஸ ' ஙி றந்த மார்வ
அஞ்ச	பயப்படும்படியா	பிளவு எடுத்த	கிழித்துப்பொ ட்ட
ெ	' ரூரமா	ஒரு	ஒப்பற்ற ப த் தயு டையனுய்,
த்துள்	யுத்தத்திலே [ண்டு		
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்க் ெ ா	தாமே	இப்படிப்பட் ட தானே
பரிய	தடித்தசரீர த் த யு டயனுன	இருசுடராய்	சந்த்ரஸூர்யர் ளா யு '
இரணியனை	ஹிர ண்ய டய		

ரு டய ப்ரா னு மொக்க தாரகமா ளர்ந்த ன். (தூயவித்யாதி) † ' ழிவற்ற ரமநமே ஷத் தயுடையனுய் † அம்புக்குச் செ ' லாதவிடத் த அழ ாலே சீ ரிக்கும்படியான வாமநமே ஷத் தயு டயனுய் ' கொ ' டு சென்று. (ஏயானிரப்ப) ( ) ಗೋಸಹಸ್ರಪ್ರದಾತಾರಮ್ மோ ஸஹஸ்ர ப்ரதாதாரம்" (உ) † ದದ್ಯಾತ್ತಾವತ್ಪ್ರ ஹ்லாயோ தத்யாங்கப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் என்று இரப்புத்த ரததா ' சென்றிரக் . (மா லி யயேயானிரப்ப) † கொடே ' ' எ ' றே அபிஸந்தி ப ' ணியிருந்த அ ' பக்கலிலே இரப்பனெ ' வுமாம். மூ டிம ' இப்போதே தரமே ணுமென்று மே ண்டி ெ ா ' டு, அ நுமதிபண்ணின நந்தரம் மறுமந ' ப்படி தாக்குமு ' னே ளர்ந்து லோ ' ளே முயு மளந்துகொ ' ட ' . (தாயா ') தானி ன். (ரயாமலர் ' ') அவ் டி க்ெ ா ' டா யிற்று பூமியை யளந்தது. .. .. (௬)

து தார மானுற்போமே ப்ரதிகூலரு டய ப்ரா னு ' தார மா தே எ ' று ருத்து. இத்தால், ப்ரதிகூ நிர மிவனு ' கு ஜந்மஸித்த மென்ற தாயிற்று. (ண் ழிவற்ற) என்றது ' கு வி ரணம் (அம்புக்கித்யாதி). தூய-பரிசுத்தமா ரி - அழ யு டத்தான உருவி ' - ரூபத் தயுடைய குற ரயெ ' று சப்தார்த்தம். (ஏயான்) ஏய் - பொரு ' து யாய் இரப்புப் பொருந்தாதவனென்றருளிச்செய்கிறார் (கோஸஹஸ்ரேத்யாதி). இப்பக்ஷத்தில் மாவலி யயேயானுன தானிரப்ப தூயவரியுருவிற் குறளாய்ச்செ ' று மூ டிமண்ணி ' றேதாவென் றுலகேழும்தாயான்" எ ' றந் ய ' . அடைவே அ ' ய ாய் இரப்ப' என்றத் த இரப்பனென்று உத்தமனுக்கி ஏ ாரமவ தாரணார்த்தமா யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ெ டேனித்யாதி). ( )

( ) ரா - யு - உ - எ. (உ) ரா - ஸு - ௬௬ உ .

௯. செ ் தா ரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற் பூசிக் ய த்தோர்
் தார் தலை ாண் டுலகேழும் திரியும் பெரியோன் தா ் செ
எநதாய்சாபம்திரெ ் இல ் கமுதாநீர்திருமார்வில் [் று ்
தந்தா ் ச ் தார் பொழில்சூழ்ந்தசாள ் கிராமம ட ஞ்சே

ாைய்	ஆ ாசமாயும்	தாைய்	தான் எ ் ைலாம்படி
நீ ாய்	அக்நியாயும்		நின்றவைய ்
ாருதமாய்	ாற்றுயு ்	தாைமாை ் ற	அஸாதாரண வி ் ரஹ
மலையாய்	மலை ாயும்		யு ் தையுமிரு ் ற
அலைநீர்	அலை யயுடை ஸமு		ர்டே ஸ் ரன் எ
	த்ரத்தால் சூழப்ப		ழு ் தருளியிரு ் ற
	[ம் ட்ட		சாள ் ராமம ட ஞ்சே. (எ)
குஅனைத்து	ல்லாலோ ் ரும்		

் யா. எழாம்பாட்டு. (எனைரித்யாதி) சத்ரு ் ளா ர
ப்ர ் ருதி ாஞ்சும்படியாக யுத்தத்திலே நர ிம்ஹமாய். (பரிய
விரணியனை) தூர்மாம்ஸத்தாலே தடித்த ஹிர ் யனை. † ' உடம் ப
யொழிய ஆத்மாவுமொன் றுண்டு அத்தையு டயானொருவனு ் டு,
அ னைப்பெறவேணும்' எ ் னும் †மெ ் ஸமயும் லந்து ளர்
ந்த உட ன்றே. மாம் ப்ரசுரமாயிரு ் கிற மார்வை ப்பிளவுசெய்த
அத்விதீய ் ் அப்படிப்பட்ட ன்தாடே சந்த்ர ப ிர்யர்களு ் கு
அ ் தராத்மதயாபு ் கு இ ர் ர்தா செ ் லா ் படியாய் ஆ ாச
மாய் தே பதார்த்தமாய் ாயுதத்வமாய், ார்யடே ாடியி ் மலை
ய ய் ட ் சூழ்ந்த பூமியடைய ' தா ்''எ ் ாம்படி தா ாரனு
ய்நின்றநிலை யச்சொல்லுகிறது. (தானுமானு ்) அ ாதார தி ் ய
வி ் ரஹயுக்தனையிருக்கிறவன். .. (எ)

அ . எழாம்பாட்டு. (எனைரித்ய தி). கீழிற்பாட்டில் த்ரிவி ் ரமாப
தா ம் ப்ர ் துதமா யாலே அதுதானும் வ்யாப்தி ் கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாப
ா யாலே ் ம்ருதம ் யாப்தி ் மும் ( ) ' ் குமுளன் எ ் ற சிறு ்
் ார்த் த ய செ ய்யா ் கின ரஸிம்ஹா தார ் ப்ரயோஜ தயா ஸ்ம்ரு
தமாய் அத் தயருளிச்செய்கிற ிறென்று ஸங் தி ் டுகொள் து
'பரிய'' என்று விசேஷித்ததுக்கு ் ருத்தருளிச்செய்கிறார். (உடம்
பயித்யாதி). (மென் மயும் லந்து) ் றது - ப த்பரனுடம்புபோடே
கினைந்துநைந்து ் ருசமாயிருக்குமதுவும் ல ் தென்றபடி. இ ் ் று
கில் ' ரை லம்'' என்றபோதே பருத்திரு ் மை அர்த்தஸித்தமிறே இப்
படி விசேஷிக்கவேண்டாவிறே என்று திருவுள் ம். ... ... (எ)

( ) தி - வாய் - உ - அ - க.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வெந்தார்	தஹநம்பண்ணப்பட்டவர்களுடைய	சென்று	(ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல்) போய்
என்பும்	எலும்பையும்	என்எந்தாய்	எனக்குஹிதபரனானவனே.
சுடுநீறும்	(அந்த சரீரங்களைக்) கொளுத்தின சாம்பலையும்	சாபம்	இந்தசாபத்தை [ம்
		தீர்	போக்கியருளவேணு
மெய்யில்	தன்னுடம்பில்	என்ன	என்றுப்ரார்த்திக்க
பூசி	ஸம்பத்திப்பித்துக்கொண்டும் [ய்	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
சந்துஆர்	துளைகளையுடைத்தா	திருமார்வில்	தன்திருமார்விலுண்டான
ஓர்	ஒருவராலும்நிறைக்கவொண்ணாத	அமுதுநீர்	அம்ருதஜலத்தை
தலை	ப்ரஹ்மகபாலத்தை	தந்தான்	தெளித்துப்போக்கினவன்நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய்
கையகத்து	கையிலே		
ஏந்தி	ஏந்திக்கொண்டு [ம்	சந்து	சந்தநவ்ருக்ஷங்கள்
உலகேழும்	ஸப்தலோகங்களிலு	ஆர்	நிறைந்த
திரியும்	திரியுமவனாய்	பொழில்	சோலைகளாலே [ன
பெரியோன்றான்	பெருமைபாவித்திருக்கும் ருத்ரன்	சூழ்ந்த	சூழப்பட்டிருப்பதா
			சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே! (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களுடைய எலும்பும் அதுசுட்டசாம்பலும் உடம்பிலேபூசி கையிலே சந்துகளார்ந்திருந்துள்ள தலையைக்கொண்டு. † எல்லாநரம்புகளும் வந்துகூடின விடத்திலேயிறே சேதித்தது. (உலகித்யாதி)† கூறுசெய்தவூரிலே கையும் †கைத்தலையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே ஈஶ்வராபிமாநியாய்த் தன்னாஜ்ஞை நடத்திப்போந்த விடத்திலே கையுமோடுமாய்த் திரிந்த அபிமாநியானவன் சென்று 'என் ஸ்வாமீ. என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும்' என்ன. (திருமார்வில்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே (க) "ஊன்முனிந்தவனது டலிருபிளவா வுகிர்நுதிமடுத்து" என்று - அர்ப்பகனை ரக்ஷித்த ந்ருஸிம்ஹாவதாராநந்தரம் அரன்சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமான படியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே * வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

சந்துகள் - நரம்புகள். தலையென்னவமைந்திருக்க 'சந்தார்'' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாநரம்புகளுமித்யாதி). இத்தால், ப்ராணவியோகம்பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சேதித்தானகையாலே தோஷாதிக்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. (கூறுசெய்த) - பங்காண்ட (கைத்தலை) - கைவிலங்கு. ... ... (அ)

(க) க - ச - அ -

௯. தொண்டாமினமுமிமையோருந் துணைநூல் மார்வி னந்தணரும்
அண்டா எமக்கே யருளாயென் றணையும் கோயி லருகெல்லாம்
வண்டார் பொழிலின் பழனத்து வயலி னயலே கயல்பாயத்
தண்டாமரைகள் முகமலர்த்துஞ்சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டாம் இனமும்	அவனுக்கே எல்லா கைங்கர்யங்களும் செய்து போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திரளும்	அருகெல்லாம்	ஸமீபஸ்தலங்களெங்கும்
இமையோரும்	நித்யஸூரிகளும் [த	வண்டு	வண்டுகளாலே
துணை நூல் மார்வின்	இரண்டு பூணூல்தரித்த மார்பினையுடைய	ஆர்	நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள
அந்தணரும்	ப்ராஹ்மணரும்	பொழிலின்	சோலையிலுண்டான
அண்டா	அண்டங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹனானவனே	பழனத்துஅயல்	நீர்நிலங்களின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள
எமக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே	வயலின்	வயலில்நின்றும்
அருளாய்	க்ருபைசெய்தருள வேணும்	கயல்	மத்ஸ்யங்களானவை
என்று	என்றுசொல்லி	பாய	(அந்த நீர்நிலங்களிலே) பாய
அணையும்	ஆச்ரயிக்கிற	தண்	குளிர்ந்த [ளான வ
கோயில்	கோயிலினுடைய	தாமரைகள்	தாமரைமொட்டுக்க
		முகம்அலர்த்தும்	முகவிகாஸத்தையடையாநின்றுள்ள
			சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (க)

இலங்கமுதுநீர் - தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வில் அம்ருதரூபமான ஜலத்தைக்கொடுத்து அவனுடைய சாபமோக்ஷத்தைப் பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தநத்தாலே நிறைந்தபொழிலாலேசூழப்பட்ட. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாமினமும்) (க) 'வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திரளும் நித்ய ஸூரிகளும் கேவல ப்ராஹ்மணரும். (உ)†"ఐద్యావినయసంపన్నే -బ్రాహ్మణే வித்யா விநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்ம

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக்களெல்லாவற்றாலும் ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்துச்செய்தவற்றையெல்லாம் ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தர்மைக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தையே ஸர்வருமாச்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(ங) (బ్రహ్మవిద్బ్రాహ్మణః ப்ரஹ்மவித் ப்ராஹ்மண" என்கிறந்யாயத்தாலே 'தொண்டாமினமும்" என்கிற ஸாமாந்யோக்திக்குள்ளே அந்தணருமந்த ப்ரவிஷ்டராயிருக்கத் தனித்தருளிச்செய்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்த தநமுகேந தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (வித்யேத்யாதி) ఐద్యావినయసంపన్నే

(க) தி-வாய்-ங-ங-க. (உ) கீதை-ரு-கஅ. (ங)

ூ தாரா ாரும் யல்சூழ் த சாள ' கிராமத் தடி ளோ '
காரார் புறவின் ம ' கவே ' த ' லிய ஒலிசெய் தமிழ்மாலே
ஆரா ருலகத் தறிவுடையா ரமரர் ' ஞட் டா ளப்
பேரா யிரமு மோதுமின் ள ' றி யி யே பிதற்றுமிடு . ()

திரும ' ாழவார் திருவடி ளே சரணம.

ப ம.	ர.	ப ம	.ரை.
ல த்து	இ ' த லோகத்திலே	பேர்ஆயிரமும்	(அ ற டய)ஆயிர '
அறிவுடையார்	அறிவு டய ர் ள்		திருநாம ' ளை யு '
ஆரார்	' லாரும்	ஓதுமி ' ன்	சொல்லப்பாரு ' ன்
அமரர்	நித்யஸூரி ளு டய	அ ' றி	அப்படி சொல் ம
	தாய் [பதத்தை		ட் ராகில் [ள்
ல் ாடு	விலக்ஷ மா பா	தாரா	தாரா எ ' னும் ப க்ஷி
அரசாள	அரச னும்படி	ஆரும்	றந்த

ே எ ' று பிரித்தாரிறேபாஷ்ய ாரர் (அ ' டா) † ே, ே '
. ளு ' ா ' ரயணியனு ே . †எ ' ளு ' ருளடே னும் ' று தனி
த்தனியே சொ ' லாகி ' றுகொ ' டு சேருகிற ே ாயி ருகெ ' லாம்
(ண்டாரித்யாதி) ' டு ளாலே † மி டயப்பட்டுள்ள பொழிலி
லுண்டான பழ மு ' டு நீர்நிலை ' ' அதி டய ‡ பர்யந்த '
களிலு ' டா யலி லநின்று யலா து நீர்நில ' ளிலே ந்து
பாய. (த ' டாம ா ள் மு மலர்த் ம்) † கூத்தாடும ா ள் ாய்
' க அடியிட்டால் த ' யராயிருப்பார் தம்முகவிகா த்தாடு
ெ ாண்டாடுமாபோலே தாமரை ள முகமலர்த்துமாயிற்று. . ( )

బ్రాహ్మణేగ హ న ఋషిచైవశ్వపాకేచ పణితాస్సమద ్శన வித் ாவி ஸ ' ப '
ே ப்ராஹ்மஹோ விஹஸ்திநி நி ' பாடு ப ' டிதா ' தர்சி , '
எ ' கிற ச த்தி ' ణ్య నయసంపన్నేవ బ్రాహ్మ గోహ న్తశ్వశ్వపాకాదిషు
வித்யாவிநயஸம்ப ' ே வலப்ராஹ்ம ே ா ஸ்திஸ்வஸ் பா ாதிஷா
' று வித்யாவிநயஸ ' ப ' ' தொ ' ' கு ஹோ - ஜ்ஞா ாதி ெ
ன்றும், நாலேயே துணையா வு ட த் பிஜனை ' ே ப்ராஹ்ம ெ ன்று '
பிரித்தருளிச்செய்தாரெ ' றும் ட் ருத்து ' ாதிபத ' ளிலே விசேஷண
மிடாமையாலும் வித்யாவிநயஸம்பந்ே " எ ' றது ' கு ப்ரதிே ாடி சொல்
ே ண்டுமை யாலு ' பிரித்தாரென்று ண்டுெ ாள் து அண்டத் த - ஆ ாச
த் த, உடையவன், அ ' டனென்றுய் பலிதார்த்த ' . (தே யடு) ' று.
மக்கு" என்றபதத் த, "அண்டா' ன்றவிடத்தில் அநுஷ ' கித்து அத்
தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார், (ா ' ளு ' கித்யாதி). (மிடைய) - ெ ரு ' .
'அயலேயானவயல்" என்றந்வயித்து (பர்ய ' த ' ளிலுண்டான) ன்றது.
ண்டு ள கா(ா)ய ராகவும் யல் ள் ர்த்த ரா வு ' மல ' ள் ண்
' குமவர்களா வும் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச்செய்கிறார் (கூத்தாடும ர்
ளித்யாதி). ... ... ( )

யல்	யல் ள லே	சேர்ந்தன்	அரசனுன
சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட	லிய	ஆழ்வார் [பட-
சா கிராமத்து	ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தி	லி	ஒலியையுடைத்தாம்
	லேவர் கிட்டிநிற்	செய்	அருளிச்செய்த
	கிற [மா	தமிழ்மாலை இ	த்ராவிடசப்தஸந்த
அடி ளை	ஸர் ஸ் ாமிவிஷய	வயே	ர்ப்பரூபமானஇப்ப
ார்ஆர்	மே ள்நி ற் திரு		த்துப்பாட்டையே
	ந்து	பிதற்றுமி	அடைவுகெடச்சொ
புறவி	சூழலையு டய		லப்பாருங்கோள்.
ங்	திருமங்கை நாட்டுக்கு		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (தாராவித்யாதி) † தாராக் ளாலே நி ற் திருந்துள்ள ய சூழ்ந்த ஸ்ரீ ஸ ள ராமத்திலே ந்து ஸந்நி ஹிதனன ர் ஸ் ாமி ய விபாடிற்று. (காராரித்யாதி) மே ளினு டய † நிரந்தரஸஞ்சாரத்தையு டத்தா பர்யந்தத் த யுடைய திருமங்கை குரா ா ான ஆழ் ார். ஒலியுடைத்தாம் படியா ச் செ தொ ட (ஆராரு த்தறிவு டயார்) லோ த்தில் அறிவு டயராயிருப்பாரார் நித்யஸூரிகளு டய நல்நா டு டு பரமபதம் அத் த (க) ஆ மி ள் ானகம்' † எ கிறபடியே தாங்களிட்ட மூக் ாம்படி நடத்த ஆயிரம் திரு நாம ளையும் ாயாலே சொல் ப்பாரு ோ ் அ னன்றிக்கே (இ வயே பிதற்றுமினே) இவற் றயே அ டவுகெடச்சொல்லப் பாரு ே ாள். (உ) † ஸ்ஜ்ரூ ர்யேஜ்ஜா ாதம் வேதம் வாஸுமிரயே ஸங்கீர்த், யே ந்நாதம் ே தம் ாபி மீரயேத்' (௦)

பேரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளேசர ம.

அ . பத்தாம்பாட்டு. (தாராவித்யாதி) தொண்டாமி ம் முதலானர் ர்த்திக் க ஆஸ்சர்ய ல்லா மய லே, பக்ஷிவிசேஷ ள் திவ்யதேசத்தைப் பற்றி கிடப்பதே எ று ஈடுபட்டு விசேஷி கிறுரெ று திருவுள்ள பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர். (தாரா ளாலேயித்யாதி). ஸமுத்ரதீரமாகை யா ே (நிர தர ஸஞ்சாரத் த) ் றது. இத்தால் பரமோதாரரான ஸ்ரீமஹா பா தர்வர்த்தி கும் தேசத்தில் வர்த்தி குமவரென்று ஆப்தத த்வம் ஸூசித ாயிற்று. (ன்கிறபடியே)என்றவந தரம் அவர்கள்தான்' ன்றுசேஷ அ னை றுகில் கீழ் - (அத் த) ன்றதுக்கு அ மி லை. ஆயிர திரு ாமங்களைச் சொல்லு ே ாள், கூடாவிட்டால் இப்பத்துப்பாட்டையும் சொ ல்லு கோளென்றுற்போ ே ொ விடமு போெ ன்ன அரு ிச்செய் கிறுர் (ேர்த்தே தித்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம.

முதற்பத்தில் ஐந்தா திருமொழி முடிந்தது.

( ) தி - வாய் ௧௦ - ௬. (உ)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து ஆருந்திருமொழி வாணிலா.

மூ. வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப் பயனே
பேணினே னதனைப் பிழையெனக் கருதிப்
பேதையேன் பிறவிநோ யறுப்பான்
ஏணிலே னிருந்தே னெண்ணினே னெண்ணி
இளையவர் கலவியின் திறத்தை
நாணினேன் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய். (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துள்	நமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற	கருதி	நினைத்து [திரையை
எந்தாய்	என்ஸ்வாமீ. [ஒளிபொருந்தியிரு	பிறவிநோய்	ஸம்ஸாரமாகிறவ்யாதியை
வாள்நிலா	ஒளிபொருந்தியிரு	அறுப்பான்	போக்கிக்கொள்ளுகைக்காக
முறுவல்	மந்தஹாஸத்தையும்	ஏணிலேன் இருந்தேன்	எண்ணுதிருந்தேன்.
சிறுநுதல்	சிறியநெற்றியையும்	எண்ணினேன்	(இதற்குமுன்பு) நின்றநிலையை யாராய்ந்தேன். [து
பெரு	பெருத்த	எண்ணி	(இப்படி) அநுஸந்தித்
தோள்	தோள்களையுமுடையரான	இளையவர்	யுவதிகளுடைய
மாதரார்	ஸ்த்ரீகளுடைய	கலவியின் திறத்தை	ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்தை
வனம்	அழகிய	நாணினேன்	லஜ்ஜித்தேன்
முலையே	ஸ்தநங்களையே	நாணி	லஜ்ஜித்தவனாய்
பயன்	பரமப்ரயோஜநமா	உன்	உன்னுடைய
பேணினேன்	ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தேன்;	திருவடி	திருவடிகளை
பேதையேன்	அறிவுகேடனான நான்	வந்து	கிட்டி
அதனை	அத்தை	அடைந்தேன்	சரணமபுகுந்தேன்.
பிழையென	தப்பென்று		

வ்யா   வாணிலாமுறுவல்ப்ரவேசம். †திருவுள்ளத்தைக்குறித்து 'உகந்தருளின நிலங்களை ஆ ரயி என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் கீழ். அதுவும் அப்படியே செய்வதாக வொருப்பட்டது. அநந்தரம் தாம் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யறு

அரு. வாணிலாமுறுவல் ப்ரவேசம் கீழைஞ்சு திருமொழிகளாலும் மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னெஞ்சும் தம்மோடொருமிடறானவாறே மந்த்ரவிவரணமானத்வயத்தில் பூர்வகண்டார்த்தாநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறார் என்று ஸங்கிதோதற ருளிச்செய்கிறார், (திருவுள்ளத்தையித்யாதி).

ஸந்தித்துத் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் விஷயப்ரா ண்யத்தையும் ஆர்த்தவிஷயத்தில் 'ஐயோ!'' என்றதே போந்தபடியையும் பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும் இவற்றையடைய முன்னிட்டு (க) రావణో నామ దుర్వృత్తః ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த '' என்று ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் ஆ ாசத்திலே நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தைச்சொல் லி சரணம் புக்காற்போலே இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண் ணப்பம்செய்து திரு நைமிசாரண்யத்திலேநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திரு டி ளிலே †பெரிய பிராட்டியார் மு ன்னிலையாகச் சரணம்புகுகிறார்.

முதற்பாட்டு (வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள் மாதரார் வனமுலைப் பயனே பேணினேன்) இது என்னுடைய பூர்வவ்ருத்த மிருந்தபடி என்கிறார். †விஹிதங்களை யநுஷ்ட் டித்து சமதமாத்யாத்மகுணோபேதராயிருப்பாரிறே †இதுக்கதிகாரிகள் அதில் நான் செய்துநின்ற நிலை இதுவென்கிறார்

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது நிலாவாநின்றுள்ள ர்த்தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுதல்' அன்றிக்கே ஒ ரியானது இதுக்கிலக்கானாருடை ய நெஞ்சுவிட்டுப் போகாதே வர்த்தியாநின்றுள்ள முறுவலென்னுதல். நுதல் நெற்றி ' அதுவும் சிறுத்திருக்கை' இல்லையாகில் பும்ஸ்த்வ ந்தி யாயிருக்குமிறே. (பெருந்தோள்) போக்தாவி னளவல்லாதபடி போக்யதை கரைபுரண்டதோள். (மாதராரித்யாதி) † ஒளிநிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்டநுதலையும் போக்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைத்தான தோள்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீ ளுடைய † ஸந்நிவேசத்தழகை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸ

(உ) 'தேனுடைக்கமலத் திருவினுக்கரசே'' என்றத்தைப்பற்ற (பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது.

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றோ பூர்வவ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்து அநுதப்தஹ்ருதயராய் அவற்றையெல்லாம்விட்டு வந்தாஶ்ரயிக்கவேணுமோவென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (விஹிதங்களையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பூர்வவ்ருத்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியென்றநுஸந்தித்தாரல்லர், ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விருத்தங்களைச்செய்து போந்தேனாகையாலே உபாயாந்தர சூந்யனென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை முன்னிடுகிறாரென்று கருத்து. (இதுக்கு) என்றது - இந்தபகவத்விஷயத்தில் முமுக்ஷுவாயிழிகிறதுக்கென்கை. அதாவது - பக்தியென்றபடி.

கீழ் சிலபதங்களுக் கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஒளியித்யாதி). ''வனம்'' என்றதினர்த்தம், (ஸந்நிவேசத்தழகு)என்றது.

(க) ரா - யு - எ - ௬௦ , (உ) க - சு - க.

க்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக்கொடுபோந்தேன். (பய னே பேணினேன்) † அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப் பது இது தன்னையேயாயிற்று. † தங்களுடைய யுவயவசோபை யாலே இவனை யகப்படுத்தி, இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்து இவனகப்பட்டான்" என்றறிந்தவாறே பின்னை இவன் நினைத்தபடி தங்களைக்கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மா ம்ஸக்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமென்று ப்ரமித்து ஆதரித்துப் போரப் பேணினேன். † அது தன்னில் அநுபாவ்ய மொன்றில்லையே; அதிலே † குவாலுண்டாக நினைத்து ஆதரிக்கிற இவன் ப்ரமமே யிறேயுள்ளது. (அதனைப்பிழையெனக்கருதி) இப்படி நெடுநாளா தரத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது இன்றாகப்பிழை என்று நெஞ் சிலே பட்டது' † விஷயப்ரவணனானவன் நீ அவற்றை விடு' ன்றால் விடானிறே' † இவர்க்கிப்போது இவைதன்னை விடு கைக்கு † உவாத்து இவைதானேயாயிற்று. அதாகிறது அவர்களு டைய அநாத்மகுணங்களை அநுஸந்தித்தவாறே கடுகவிட்டுக்கொடு நிற்கலாமிறே. இன்று தப்பென்றுவிட்டுக்கொடு நிற்கவேண்டுமிவற் றையாயிற்று நெடுநாள் ப்ரயோஜநமாக புத்திபண்ணிப்போந்தது. (பேதையேன்) இன்று பிழையென்று கைவிடவேண்டும்படியான இத்தை அநாதிகால மாதரித்துப்போரவேண்டின ஹேதுவென் னென்ன' (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப்பண்ணாதுதான்.

(பிறவியித்யாதி) † இப்படி யறிவுகேடனைகையாலே "ஸம்ஸார மாகிறது அல்பம் அஸ்த்திரம், துංக்காவஹம் ஆனபின்பு இத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேணும்" ன்னும் மநோரதத்தை யுடையே

பயனே" ன்றவிடத்தில் ஏகாரத்தை "மூலே" என்றவிடத்திலே கீழேயரு ளிச்செய்து, "பயனே' என்றவிடத்திலேதானேயாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யா ர்த்யமாக அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அவ்வருகிலித்யாதி). முதல்யோ ஜனைக்கு விவரணம் (தங்களுடையவித்யாதி). அது போக்யமாயன்றோவிரு ப்பது, ப்ரமித்தேனென்பானென்னென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (அது தன்னி லித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (குவால்) ஆதிக்யம். இன்றுபிழையென்று ருதுகிறவர், அப்போது ஆதரிப்பானென்னென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (வி ஷயப்ரவணனானவனித்யாதி). அன்றுசொன்னாலும் விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க் கித்யாதி). (உவாத்து) - உபாத்யாயன்.

'பேதையேன்" என்றது-கீழுக்கும் ஹேதுவானவளவன்றிக்கே, மேலு க்கும் ஹேதுவென்னுநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (இப்படி யித்யாதி). "சேண்" என்றாற்போலே "என்" என்று உயர்த்தியாய் அநுகூல

னன்றிக்கே யிருந்தேன். (எணிலேன்) † இத்தைத்தவிர்த்துக் கொள்ளுகைக்கிடான உயர்த்தியை யுடையேனல்லேனென்னுதல். (இருந்தேன்) நன்று'' என்றநுஸந்தித்துப் போந்தவித்தைத் தண்ணிது' என்றவிட்டாரே அநந்தரம் உத்தேஶ்யபூமியிலேபோய்ப் புகப்பெற்றிலரே, நடுவில் நிலையையாயிற்று இருந்தேனென்கிறது. (க) 'ஓடினேன் என்றவிர் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. (உ) ஷ்ஸ்த ஏவ வ்யதிஷ்டத' கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்ட்டத என்னுமாபோலே. (எண்ணினேன்) நாம் முன்புசெய்து போந்ததென் நாம்தாமார் இனிச்செய்துவர்த்திக்க நிற்பதென்'' என்று ஆராயத்துடங்கினேன்.

(எண்ணி) இப்படி அநுஸந்தித்து. (இளையவர் கலவியின் திறத்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தண்மை நெஞ்சிற்படாதபடியாக மறைத்துக் கொடுபோருகிறவர்களுடைய கலவி † யிடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். † ஆண்பிள்ளைச்சோருள்வியை ஸ்த்ரீயென்று பின்துடருமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே சப்தாதிவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணிப் பின்துடருகையாகிறவிற. வெளிச்செறிப்புப்பிறந்தவநந்தரம் லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டுமத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப் போந்தது. (வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜநம் என்றாதரித்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டும்படியன்றிக்கே என்றுமொக்க ப்ரயோஜந ரூபமான திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) அவன் பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடுமாகில் இனுக்கல்லாதாரில் வாசியில்லையிறே அங்ஙனன்றிக்கே நிருபாதிக பந்துவாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் வகுத்தஸ்வாமியாய்

ருத்தியால்வந்த உயர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென்கிறார், (இத்தையித்யாதி). 'இருந்தேன்' என்றதுக்கு-அங்குமன்றிக்கே இங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனென்று ஸாக்ஷாத்திலேயாக்கி கீழருளிச்செய்து, பிழையெனக் கருதியிருந்தேன் - நிர்ப்பரனாயிருந்தேனென்னும் தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேனித்யாதி). முந்தின அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (கஸ்தஇத்யாதி).

(இடையாட்டத்தை) என்றவநந்தரம் ''கண்டு' என்றுசேஷம். நாணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஆண்பிள்ளையித்யாதி). (சோருள்வி) - சோற்றுக்கு நிர்வாஹகை; சோறுக்குகிறவளென்றபடி. (ஆண்பிள்ளைச்சோருள்வி) என்றது-ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி. [பயனேபேணினேன் பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன் - அதனைப் பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், எண்ணினேன், எண்ணி-எந்தாய்] என்றந்வயம். ... ... (க)

(க) க - க - க. (உ) ரா - யு - கஎ - அ.

மூ. சிலம்படியுருவில் கருநெடுங் கண்ணார்
திறத்தன யறத்தையே மறந்து
புலன்படிந் துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினை வாளா
அலம்புரி தடக்கை யாயனே மாயா
வானவர்க் கரசனே வானோர்
நலம்புரிந் திறைஞ்சும் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய். (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.		போக்கினேன்	கழித்துவிட்டேன்.
சிலம்பு	சிலம்பையணிந்து	அலம்புரி	கலப்பையாகிற ஆயுதம்தரித்த
உருவில்	அழகாயிருந்துள்ள		
அடி	பாதங்களையும்	தடம்	பரந்த [னாய்
கருநெடு	கறுத்துநீண்ட	கை	திருக்கைகளையுடைய
கண்ணார்திறத்தன	கண்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே ஆஸக்தனாய்	ஆயனே	இடைச்சாதியில் திருவவதரித்தவனே.
		மாயா	ஆச்சர்யச்செய்கையுடையவனே.
அறத்தை	தர்மரூபியான உன்னை [ல்		
		வானவர்க்கு	தேவர்களுக்கு
மறந்தே	சற்றேனும்நினையாமல்	அரசனே	தலைவனானவனே.
புலன்	இந்த்ரியங்கள்	வானோர்	நித்யஸூரிகள்
படிந்து	பொருந்தி	நலம்புரிந்து	அன்பையுடையராய்க்கொண்டு
உண்ணும்	அநுபவிக்கிற		
போகமே	போகத்தையே	இறைஞ்சும்	ஆச்ரயியாநின்றுள்ள
பெருக்கி	மேன்மேல் பெருகச்செய்து	திருவடி	(தேவர்) திருவடிகளை
		அடைந்தேன்	அடைக்கலமாகக்கிட்டினேன் (உ)
பொழுதினை	காலத்தை		
வாளா	வ்யர்த்தமாக		

இவன்முன் நெடுநாளை யிழவையநுஸந்தித்து வெறுத்தால் பிழைபுகுந்ததாகில் அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன் செய்யலாவது ஏதோ. என்றெடுத்து முகத்தைத்துடைத்துக் குளிரமுகந்தருமவனாயிருந்தான். ... . (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. † திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்கவாறே முன்புதாம் செய்துபோந்தபடிகளடங்கலும் தோன்றிற்று; அத்தாலே 'போக்கினேன் பொழுதினை †வாளா' என்கிறார்.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (சிலம்படியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் திருவடி களிலே விழுந்தபடியை அநுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்களிலே விழும்படிகள் தோற்றி அத்தை யநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (திருவடிகளிலேயித்யாதி). (வாளா) வ்யர்த்தமாக,

(சிலம்படி) சிலம்பையுடைய அடியாயிற்று. (உருவில்) † அது தன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பர்களாயிற்று இவனைத் துவக்குகைக்காக. (கருநெடுங் கண்ணார்) கறுத்துப் பரப்பை யுடைத்தாயிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவர்களிவனை. † இவன் இதிலே துவக்குண்டு காலிலே விழுந்து பின்னை அவர்கள் தங்களைவிட்டு அவர்களுடைய கதா (१ ०) கந்த (× ९) முள்ளதேசத்திலே † அணுவாய்த்துத் திரியுமாயிற்று. (அறத்தையேமறந்து) † ஸ்த்ரீகளுக்கு வழிபறித்திடுமது மறக்கவொண்ணுதே தன்னுடைய உஜ்ஜவநத்துக்கு உபாயமானத்தையேயாயிற்று வருந்தி மறப்பது (புலனித்யாதி) † கொண்டி திரியும் பசுப்போலே இந்த்ரியங்கள் தான் விஷயங்களிலே மண்டியாயிற்றிருப்பது முதல் தன்னிலே அதுக்குமேலே விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே ர்த்துத்து இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பித்து அவை அவற்றிலே மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படி அத்தால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) † பக த் விஷயத்திலே அடிக்கழுஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ காலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கினேன்

(அலம்புரிதட க்கை யாயனே) இவன்னை யிலுள்ளத்தை அபஹரிக்கை யன்றிக்கே இவனுக்கு அமையும் என்னும்படி ஸர்வஸ்வத்தையும் கொடுக்குமவனாயிற்று. அலமென்னக்கொடுக்கும் தடக்கையை யுடையவனென்னுதல். அலமென்றது ஹலமென்றபடியாய் கலப்பையைத் தரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னை இவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக்கடியான ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே)

உரு'' என்று அழகாய் லாக்ஷாரஸத்தால் வந்த வழகைச்சொல்லுகிறதெ கிறார், (அதித்யாதி). சிலம்படியில்விழுகைக்கு ஹேது கண் ழகென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் ' திறத்தனாய் '' என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இவனித்யாதி). (அணுவாய்க்கை) அதுவேபோதுபோக்காகை. அதுவேகாலக்ஷேபமாயென்றபடி. '' அறத்தையே '' என்ற ஏவகாரதாத்பர்ய கதந முகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி). ''போகமே பெருக்கி'' என்னவமைந்திருக்க, '' புலன்படிந்துண்ணும் '' என்ற விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (கொண்டித்ரியுமித்யாதி). கொண்டி திரிகை - பட்டிமேய்கை. 'போகமே'' என்ற ஏவகாரதாத்பர்யம், (பகவத்விஷயத்திலேயித்யாதி).

மூ. சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து
சுரிகுழல் மடந்தையர் திறத்துக்
காதலே மிகுத்துக் கண்டவா திரிந்த
தொண்டனேன் நமன்றமர் செய்யும்
வேதனைக் கொடுங்கி நடுங்கினேன் வேலை
வெண்டிரை யலமரக் கடைந்த
நாதனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். (௩)

பதம.	உரை.
வெள்	வெளுத்த
திரை	அலைகளையுடைய
வேலை	திருப்பாற்கடலை
அலமர	கலங்கும்படி
கடந்த	மதநம்பண்ணின
நாதனே	ஸ்வாமியே!
நைமிசாரணியத்துள்	நைமிசாரண்யத்தில் (வந்து) [ளவனே.
எந்தாய்.	எனக்கு உபகாரகனு
சூதினைப்பெருக்கி	பெருக்கச்சூதாடியும்
களவினைத்துணிந்து	களவுகாண அத்யவஸித்தும்
சுரி	சுருண்ட
குழல்	மயிர்முடியையுடைய
மடந்தையர்திறத்து	ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே

பதம.	உரை.
காதல்மிகுத்து	மிகுந்த ஆசையையுடையனாய்
கண்டவா	கண்ணுக்குத்தோற்றின விஷயங்களிலே
திரிந்த	யதேச்சமாகநடந்து
தொண்டனேன்	(அவர்களுக்கு) பரிசர்யை பண்ணிப்போந்த நான்
நமன்தமர்	யமபடரானவர்கள்
செய்யும்	பண்ணுகிற [து
வேதனைக்கு	ஹிம்ஸையைநினைத்
ஒடுங்கி	அவயவங்களெல்லாம் தம்தம்நிலைகுலைந்து
நடுங்கினேன்	நடுங்கினவனாய் [வே
உன்திருவடி	தேவரீர்திருவடிகளி
வந்து அடைந்தேன்.	வந்து சரணம்புகுந்தேன். (௩)

ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாயுள்ளவனே. (வானோரித்யாதி) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநாளும் கண்டறியாதாப்போலே யிருக்க ஸ்நேஹத்தைச்செய்து ஆஶ்ரயியாநின்றுள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவ நீ எனக்கு உன் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகலாம்படி ஸந்நிஹிதனாகையாலே சரணம்புகுந்தேன். ... (உ)

அ௩. மூன்றாம்பாட்டு. (சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணழகுக்குத் தோற்றுக்காலிலே விழுந்து அவர்கள் நெஞ்சுருகாவிட்டாலும் அவர்கள் கதா (ஞ்) ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி ததுபாய சிந்தை பண்ணி த்ரவ்யார்ஜநமுகேந அவர்களைக் கிட்டி போகத்தைப் பெருக்கினபடியைச் சொல்லி, 'வாளா' என்றருளிச்செய்தார், இதில் த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணின

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. † போக்கினேன்பொழுதினை ாளா ' என்றார்; † சிலவற்றைச் செய்திறே போதுபோக்குவது செய்தபடி தானெங்ஙனே யென்ன அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

(சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருது தோற்றவன் குறைவறக்கொடுக்கக் ் ட ாறே இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிறே இவன் தருகிறது " ன்று ராத்ரியில் களவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் க்ருஹத்திலேயாயிற்று. ஆக காணவும்கொண்டு காணாதபடியும் கொள்ளுமாயிற்று. † இவைதான் நிஷித்தாநுஷ்ட்டாநமாகையாலே இ தன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். †அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்ய முடையனாயிருப்பானொருவன் ' கெடுவாய்! ஈஶ்வரனெ ் பானொருவனு ் டு ாண் ' என்றால் நாஸ்திக்யத்தாலே பஶ்யதோஹரனாய் ஈ ் வர னாகிறவனார்? என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாயிற்றுப் போந்தது. (சுரிகுழலித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அது கொண்டுகொள்ளும் கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (க) விரிகுழ வா ரிற்பட்டு என்கிறபடியே மயிர்பேணாதே யிருக்கில் அதிலே ஈடுபடுவர் மயிர்சுழன்று முடித்திருக்கில் அதிலே யீடுபடுவர் ஏதேனுமாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாயிற்று இவர்க்கீடுபடுகைக்கு (உ) என்னையுன்செய்ல நைவிக்கும்" என்னுமாபோலே. (ண்ட வாதிரிந்த) (ங) ந்ருபசு ' என்னுமாபோலே ண்ணுக்குத் தோற்றின விஷயங்களில் இவை சாஸ்த்ரங்கள் நிஷேதித்தவிடம் என்று மீண்டறிவதில்லை. தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்த வித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனாகிறான் பாரதந்த்ரன். அது அப்ராப்த விஷயங்களிலே யானபோது அபகர்ஷஹேதுவாகக்கடவது ப்ராப்தவிஷயங்களிலேயானபோது உத்கர்ஷ ஹேதுவாகச்சொல்லக்கடவது.

படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (போ ் கினேனித்யாதி). (சிலவற்றை) த்ரவ்யார் ஜநப்ரகாரங் ளை.

சூதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜ த்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (இவைதானித்யாதி). ஈஶ்வரனை வாதமுகத்தாலில்லை செய்கை-சூதென்றும், ஸ்வாநுபவத்தாலில்லை செய்கை களவென்றும் மூன்றாம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்யாதி). இவ்விரண்டு யோஜநையிலும் வாளா போதுபோக்கினப்ரகாரங்களேதென்ன பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(க) தி-மா-ருரு. (உ) தி-வாய்-ரு-க0-௨. (ங) ஸ்தோ-ர-ருஅ.

௪. வம்புலாங் கூந்தல் மனைவியைத் துறந்து
பிறர்பொருள் தாரமென் றிவற்றை
நம்பினா ரிறந்தால் நமன்றமர் பற்றி
யெற்றிவைத் தெரியெழு கின்ற
செம்பினா லியன்ற பாவை யப்பாவீ
தழுவென மொழிவதற் கஞ்சி
நம்பனே வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.		வைத்து	ஓரிடத்திலே பொகட் [டு
நம்பனே	விஶ்வஸநீயனே.	செம்பினால்	செம்பாலே
வம்புஉலாம்	பரிமளம் வீசாநின்றுள்ள	இயன்ற	செய்யப்பட்டதாய்
கூந்தல்	குழலையுடையளான	எரிஎழுகின்ற	நெருப்புப்பொறி வீசாநின்றுள்ள
மனைவியை	(தன்)பார்யையை	பாவை	ஒருஸ்த்ரீ ப்ரதிமையை (முன்னேநிறுத்தி)
துறந்து	விட்டு	பாவீ.	பாபீ. [டாய்
பிறர்பொருள்	பிறர்த்ரவ்யமும் [ம்	தழுவு	(இத்தைத்) தழுவக்கட
பிறர்தாரம்	பிறர்மனையாட்டியு	என மொழிவது	என்றுசொல்லுகிற
என்று இவற்றை	ஆகிய இவைகளை	அற்கு	சொற்களுக்கு
நம்பினார்	விரும்பினவர்கள்	அஞ்சி	பயந்து
இறந்தால்	இறந்துபோனால்	உன்திருவடிவந்து அடைந்தேன். (௪)	
நமன்தமர்	யமபடர்கள்		
பற்றி	பிடித்துக்கொண்டு		
எற்றி	ஹிம்ஸித்து		

(நமன்றமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட வர்த்திக்கையாலே யமபடர்பண்ணும் வேதனையையநுஸந்தித்து அஞ்சி ஸர்வாவயவங்களுமொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெடுத்து அறையத்தொடங்கும். (வேலை யித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காகக்கடலை நெருங்கக் கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணும்படியன்றோ இவ்வாத்மாவோடு தேவர்க்குண்டான ஸம்பந்தம். (வந்தித்யாதி) † ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயணீயனாய்க் கொண்டு அவர்களுடைய கூக்குரல் கேட்கைக்காக அங்கே திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தாற்போலே எனக்கு வந்து சரணம் புகலாம்படி இங்கேவந்து ஸந்நிதி பண்ணியருளிற்றிறே. ... ... (௫)

† "வேலை வெண்டிரை - நாதனே' என்றநுஷங்கித்து அத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகவிவக்ஷித்து 'நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதிகளுக்கித்யாதி). (௫)

வயா. நாலாம்பாட்டு † அத்தனையோ இன் மேதேனு செய்தது டோமெ ன் இன்னமும் செய்தது கு ாலெ கிருர்

(வம்பித்யாதி) † நித்யாபூர் மா குழலையு டைய மனைவி ய யென்னுதல் பரிமளத்தையு டைத்தான குழலெ தல் † அ கி ஸாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த த்ரீயையாயிற்று த்யஜிப்பது. † விஷ யாந்தர களிலே ப்ருஹையைப்ப ணுமே அ ற்றில் ந்தால் ம்புலாங்கூந்தலா வும் வே ா ாயிற்று. பிறரதாயித்தனையே யாயிற்று ஆதரிக் கக்கு டு து பரதாரபரத்ர ய கனை விரும்பின ர்களிறந்தால்.

(நமனித்யாதி) ஸர்வே வரன த ஞெடொக் † ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பாஞெருவனாக விட்டவனாயிற்று, யமனுகிருன் † அ ன்ருன் த ஞெடொப்பார் சிலரையாயிற்று ரவிட்டது † அ ர் ள் தா கள் ஒரு கக்கு ஆயிரம்பேரா வந்து பற் று ர் ளாயிற்று பின்னை இவனுடம்பு தன்னோடே எற்று ர் ள்; அநந்தரம் த கள் கைசலித்த ாறே பொ ட்டு இட்டு ப்பர் ள்; † "இ ர் இத்தனைபோது பத்ரீ னை யொழிய இருக்கவல்லரோ அ னை ய முப்பியும்" ன்பர்கள் இவனும் நம்மை நலிவதெல்

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வம்புலாமித்யாதி). சுரிகுழல்மடந்தையர் திறத்துக்காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிரிந்தேன்" என்றீர் அப்படி அபி தகளான ஸ்த்ரீகளை சாஸ்த்ரயமா க் கைப்பிடித்துக்கொ டால் * நம றமர் வேதனைக்கொங் வும் வேண்டாதே ாதல் தீர்த்துக்கெ ாள்ளலாமே இதுக்கஞ்சு ானென், அஞ்சும்படி பி னையும் செய்த வயுண்டேயென் னுமீஸ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிருர் (அத்தனையோவித்யாதி).

வம்பு-புது ம, உலாவாநின்றுள்ள - ாத்தியாநின்றுள்ள, கூந்தலென ெருருயோஜனை யருளிச்செய்கிருர், (நித்யேத்யாதி). இத்தால் ாிமுடித்து வளர் கும் பரு மென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. னைவி க்ருஹிணீ எ று, அர்தபதவாஸனை, (அக்நீத்யாதி). இத்தால், விஹிதபரித்யா ம் பண் ணினமையைச் சொல் ிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே அருளிச் செய்தது குத் தாத்பர் ம் (விஷயாந்தரங்களிலே யித்யாதிவா யத்ரயமும்).

(ஸமமா) ாறது - சேதநரிடத்தில் பக்ஷபாதமின்றிக்கே யென் யமனைவிட்டு படரை நிருபி கையாலே (க) [Telugu script line] யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ தச்சீலோதாஸம்" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செ ய்கிருர், (அவன்ருனித்யாதி). பஹுவசநப்ரயோக தாத்பர்யம், (அவர் ள் தாங் ளித்யாதி). கைசலிக்கநலிந்தபின் இவனைக்குறித்து, பாவை யத்த முவு என்றுசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டோ, இவனயர்த்து கிடவாஞெவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (இவரித்யாதி). "பாவீ." என்று ஸம்போதித்தவர்களுடைய

( )

சூ. இம்பையா லடர்ப்புண் டுழியேனு தூற்றேன்
றிரந்தவர்க் கில்லையே யென்று
நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசனே னந்தோ
நினைக்கிலேன் வினைப்பயன் றன்னைக்

லாம் நலிந்தார்களாகில் இனியவனை யழைக்கிறார்களித்தனையிறே" என்ற குறுவிழிகொண்டு கிடக்கும் (எரியித்யாதி) எரி எழாநிற் பதாய் செம்பாலே செய்யப்பட்ட பாவை யை பாவீ! தழுவு என்பர்களாயிற்று. † கெடு ாய்! அவர்கள் †ஒழிச்சின ன்றாகிலும் அநுதாபம் பிறந்து உகந்தருளிற்றொரு திருவாசலிலே யொது கி ஞயாகில் இன்றெங்களுக்குக் ை சலியாதொழியலாயிற்று' என் பர்களாயிற்று. (மொழி தற்கஞ்சி) † அவர் ள் பண்ணும் நலிவைப் பொறுக்கலாமாகாதே க்ரூரமான பேச்சாயிற்று பொறுக் ் போ ாதது.

(நம்பனே வந்துன்திரு டியடைந்தேன்) ஏதேனும் தோற்றிற் றுச்செய்து திரிந்தார்க்கும் வந்து பற்றலாம்படி சரண்யனை நீ ந்து ஸந்நிஹிதனுகையாலே திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இ ன் விஷயங்களில் ப்ரவணனுகி றது க ணுக்கிலக்காகை 9றே; அவ்வோபாதி நம்மையும் ண் ணுக்கிலக்காக்கவே இ ன் நம்பக்கலிலே ப்ரவணனுமென்று உன் னைக் கண்ணுக்கிலக் காக்கிக்கொடு ந்து நின்றாய். † நிஷேதவிதியும் கிடக்கச்செய்தே அப்ராப்தங்களில் ப்ர ணுகிறது அவை கண் ணுக்கிலக் ாகை § சுட்டியிறே விதிவிஷயமுமாய் உத்தேஶ்யமான வதுஸந்நிஹிதமானுல் இவன் விரும்பானே என்று உன்னைக்கண் ணுக்கிலக்காக்கிவைத்தாய். (சு)

உட்கருத்தை (க) నరకే పచ్యమానస్తు యమేన పరిభాషితః । కింత్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః - நரகேபச்யமாநஸ்து யமேநபரிபாஷித | கிம்த்வயா நார்ச்சிதோதேவ கேசவ க்லேசநாசந' என்கிற வசநத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாயித்யாதி). யமன்சொ னவார்த்தை இவர்களும் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. (ஒழிச்சினவன்றாகிலும்) என்றது - (உ) 'ஈசி போமினங்கிரேன்மின்" என்று தள்ளிவிட்டவன்றாகிலுமென்றபடி. தழுவு என - தழுவுவதற்கஞ்சி என்னவேண்டியிருக்க, 'மொழிவதற்கு" என்றதுக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அவர்களித்யாதி). "தழுவு' என்கிற சப்த ஶ்ரவணத்தின்கொடுமை தழுவி இளைப்பாறலாம்படியிருக்குமதென்கை.

இவர்தாம்' அஞ்சிவந்தடைந்தேன்"என்கையாலே-இப்படிசெய்துபோந்து வந்தேனென்னுமது அர்த்தஸித்தம்; ஆகையாலே (செய்தது குவாலென்கிறார்) என்று அவதாரிகையருளிச்செய்தார். கண்ணுக்கிலக்காக்கினுல் பற்றுகைக் கு லாமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார், (நிஷேதவிதியுமித்யாதி). ... (சு)

---

§ சுட்டியிறே - ஹேதுவாகவன்றே. (க) (உ) க-ரு-அ.

கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரால்
படுவதோர் கொடுமிறைக் கஞ்சி
நடுங்கிநான் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (ரு)

பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.	
இடும்பையால்	தாரித்ர்யத்தாலே
அடர்ப்புண்டு	நெருக்குப்பட்டு[ஹும்)
துற்று	ஒருகவளம் (சோறுகி
இடுமின்	இடுங்கோள்
ஓ என்று	ஓ. என்று தங்கள் றுமை தோற்றக்கூப்பிட்டு
இரந்தவர்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு
இல்லையேயென்று	(உங்களுக்குக்கொடுக்கக்கு ஒருபொருளும்) இல்லையேயென்று
நெடுஞ்சொலால்	நெடுஞ்சொல்லாலே
மறுத்த	தடுத்துச்சொன்ன
நீசனேன்	மிகத்தண்ணியனான
நான்	அடியேன்

பதம்.	உரை.
அந்தோ	ஐயோ.
வினைப்பயன்	தந்த (கீழ்செய்த) பாபத்தின் பலத்தை
நினைக்கிலேன்	நினைக்கமாட்டாதவனாய்க்கொண்டு
கடும்	க்ரூரமான
சொலார்	சொல்லையுடையராய்
கடியார்	க்ரூரமான செயலையுமுடையரான
காலனார்தமரால்	யமபடராலே
படுவது	படக்கடவதாய்
ஓர்கொடு	மிகக்கொடியதாயிருந்துள்ள
மிறைக்கு	ஹிம்ஸையைநினைத்து
அஞ்சி	பயந்து
நடுங்கி	நடுக்கமுற்றவனாய்
உன்திருவடிவந்து	அடைந்தேன். (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் ஏதேனுமுண்டோவென்ன; திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்கவொண்ணாதவையுமெல்லாம் செய்துபோந்தேனென்கிறார்.

(இடும்பையாலடர்ப்புண்டு) தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினோ துற்றென்றிரந்தவர்க்கு) † ஆரேனுமாகிலுமெல்லாரும்

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இடும்பையித்யாதி). பரதாரபரத்ரவ்யாபஹாரம்பண்ணினேனென்றுநின்றீர். ( ) "శ్లోకార్ధేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రన్థకోటిభిః పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్-ஸ்லோகார்த்தேநப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம்க்ரந்தகோடிபி: பரோபகார புண்யாயபாபாய பரபீடநம்" என்கிறபடியறிந்து சிலர்க்கு ஸத்ரீத்திருந்தீராகில் (உ) 'ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" என்கிறபடியே கீழ்ச்சொன்ன பாபம்கழிந்துகொடுநிற்கும்; அதுகிடக்கிற் வேறேதேனுமுண்டாகில் சொல்லிக்காணுமென்னுமீஸ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தனையோவித்யாதி).

'இடுமின்' என்கிற பஹுவசநத்தையும், ஓ" என்கிற ஆர்த்யதிசயஸூசக சப்தத்தையும், 'துற்று" என்கிற ஏகவசநத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ஆரேனுமித்யாதி). நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்

கூட எனக்கொரு ால் வாயிலே யிடுகைக்கு ே டு து தரமே
ணும் ன்று, (க) † "முனியே" என்பாளைப்போலே கூப்பிடுமா
யிற்று. துற்ருகிறது ஒருகால் ாயிலேயா்ளியிடுமெதாயிற்று. (துற்
றென்றிரந்த ர்க்கு)† இப்படியே தயநீயமாம்படி சொ லிக் ாலைக்
ட்டின ர் ளுக்கு (இல்லையேயித்யாதி) †அ ர்களுக்கு இல்லையே.
ன்னும்போது சொல்லும் ார்த்தையிற் கொடுமையை † அநுஸந்
தித்து † நாமி னை யொன்றபேக்ஷித்து ர இ இல்லையெ ற
பாசுரத்தைக்கே ட்டு இன்னமும் ஜீவிக்கவிருக்குமதில் இத்தனை
நஞ்சு பெற்ருேமாகில் முடிந்து போ ாயிற்று என்று ாலதத்
மூள தனையும் அ நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன
ொடுமையைச் சொல்லுகிறதாயிற்று. (அந்தோ) கிருரா
யிற்று மேல் ருகிற நலிவை அநுஸந்தித்து (கினை கிறே ன்
வினைப்பயன்ற னை) † கீழ் செய்த செயல்தானே யது ர்திக் வரி
தாயிருந்தபின்பு, அதி பலமாய் வருமதுதானே யநுஸந்திக்கப்
போ ாதிறே.

(கடுஞ்சொலாரித்யாதி) ெ ட்டியசொல்லையு டயராய் ரூர
மான செயலையுடையராயிருந்த யமபடராலே பட கட தான
கொடிய §மிறுக்கை † அநுஸந்தித்து. (நடுங்கினா ந்து திரு

ாக ஆழ்வார் முனிவே . ான்மு னே.' என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்
பிடு ாபோலே இவனும் தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு க்ஷுதா(தா)ர்த்த
ளுய்பல ரக்குறித்து ஒருகபளத்தை யிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப்
பிடுமெ று ருத்து.' இடுமி ' எ றதே இரப்பாயிருக் வும், "இரந்தவர்க்கு
யாலே பலித்த அர்த்தம், (இப்படியேயித்யாதி). பாத்ரவ்யாபஹாரத்
த லே ஸம்ப நராயிரு கிறவளவிலே, பசித்தவ வந்து சோறிடு' என் ;
இ ன் 'இல்லை எ ; ஒரு 'துற்றிடுமி ' என்ன ல்லார்க்குமா த்தான்
" இல்லையே ' எ . 'ஓ' என்று ஆர்த்தனு . தான் ெ டுஞ்சொல்லாலே
"இல்லை எ ன. அ ன் ாலிலேவிழ; இவன் பால் மறுத்தபசு உ தத்துக்
ொள்ளுமாபோலே உ தத்து ொண்டுபோன ொடு மையைத் திருவுள்
த்திலே வத்து கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அ ர் ளு கில்லை
யேயித்யாதி). (அநுஸ தித்து) என்றவந தரம், நீசனேனெ கிருர் என்று
கூட்டுவது. அ த ொடுமையின் சரமாவதி தன்னைக்காட்டுகிருர் (நாமி
னையித்யாதி). ப ன்னெனுதே பயன்ற னை" என்ற ப்ராதாந்யமெத்தைப்
பற்ற ருளிச்செய்த ரென்ன. அருளிச்செய்கிருர் (கீழ்செய்தவித்யாதி).

ெ டுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குத்தக் பலமாக 'கடுஞ்சொலார் டி
யார்' என்று விசேஷி கிருர் எ று ண்டுகொள்வது. மேலே பய ார்யமா
டு கத்தைச்சொல்லுகையாலே அஞ்சி" என்று தத்காரணமான அநுஸ
தா த் தச் சொல்லுகிறதென்கிருர் (அநுஸந்தித்து) என்று. ... ... (ரு)

(க) தி - ாய் ௦ - க௦ - .
§ மிறு கு - ஹிம் ஸ.

ரு. கோடிய மனத்தால் சின ˙தொழில் புரிந்து
திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு
ஓடியுமுழன்று முயிர்களே கொன்றே
னு ர்விலே னுதலால் நமனூர்
பாடியைப் பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்
பரமனே பாற்கடல் கிடந்தாய்
நாடிநான் ந்துன்திருவடி ய டந்தேன்
நைமிசார ணியத்து ளெந்தாய். (சு)

பத .	உரை.	பத	உரை.
பரமனே	எல்லாரிலும் உயர்ந்த வனே.	ஓடியும்	(பரஹிம்ஸைக் ா க நெடுந்தூரம்)ஓடிச் சென்று
பாற் டல்	க்ஷீராப்தியில்		
கிடந்தாய்	ண்வளர்ந்த ரு ளு ம னே.	உழன்றும்	ரு ˙ தியு ˙
		உயிர் ள்	ப்ராணி ளை
மிசாரணியத்துளெந்தாய்.		கொன்றேன்	ெ ா ˙ றவனாய்
ோடிய	நல்விஷயங் ளில் பு ாத [ய்	உணர்விலேன்	ஜ்ஞா ந ஹீ ந னா ய் ப் பே ந்தேனான
மனத்தால்	நஸ்ஸையு டய னு	ான்	அடியேன்
சின ˙	(பிறர் ˙கு ˙) க்ஷோபமு ண்டாகத்தக்	நாடி	ஆராய்ந்து
		˙திருவடிவந்து அ டந்தேன்.	
தொழில்	செயல்களை	ஆதலால்	அத்தாலே [˙
புரி ˙து	செய்தவனாய்	நமனூர்பாடியை	யமபுரமானநர த் தி
ாயினத்தொடு	நாய்முத ல ா ன ற் றோடுகூட	பரிசு	நிலை ம ய
		பெரிதும்	மி வும்
திரிந்து	வேட் டயாடி	அழித்து இட் டேன்.	அழித்துவிட்டே ˙.
திளைத்திட்டு	களித்தவனாய்		

வடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிக ரிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன் (ை மிசாரணியத்து ளெந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்துப் போந்த ெ னக்கு நானிரவாதிருக் ீ ந்து ஸங்கிஹிதனாயிற்றது எனக்கு உபகரிக்கைக்காக வன்றோ. இவற்றால் செ ல் விற்றாயிற்று முன்பெல்லாம் தோன்றினபடிசெய்து திரிந்து அ ற்று ˙கு ரும்பலத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுப் போக் டிதேடி புறம் ெ பாருபுகல் ாணுமையாலே தேவர் திருவடி ளிலே சரணம் புகுந்தேனெ ˙கிறார் .. .. (ரு)

அ . ஆறும்பாட்டு. (கோடியவித்யாதி). த்ரவ்யலோபத்தாலே சில ர ஸத் ரி ˙கமாட்டிற்றிலீராகில், ( ) “అహింసా ప్రథమం పుష్పమ్ அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம்' என்றும் (உ) ‘అహింసా ప్రథమో ధర్మ அஹிம்ஸாப்ரதமோ

( ) (உ)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் செய்ததுண்டோவென்ன, § கைதொடனாய்க்கொன்றேபோந்தேனென்கிறார்.

(கோடிய மனத்தால்) † அநுகூலவிஷயத்திலும் நெஞ்சுவிலகியாயிற்றிருப்பது. (சினத்தொழில்புரிந்து) மறச்செயல் செய்து. (திரிந்துநாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு) ஹிம்ஸ்ரபதார்த்தங்களோடே † வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல் தண்ணியவர்களோடேகூடி விளையாடிக்களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்) ஒருவனை ஹிம்ஸிக்கலாம் பதின்காத † மாறுபோலாமோ" என்றால் தட்டுப்பாராதே அவ்வளவும் ஓடியும். (-மூன்றும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால† ருந்தவேணும்" என்றால் அப்படி ருந்தியாபரித்தும். (உயிர்களேகொன்றேன்) ப்ராணிவிஶேஷபர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன்; புடை வயுரிந்துவிட்டிலேன். (உணர்விலேன்) ஸர்வேஶ்வரனொருவனுளன் என்னும் † இச்சாண்சந்தையும் நெஞ்சிற்படாதபோது செய்யாததுண்டோ?

† (ஆதலால் நமனார்பாடியைப்பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்) என்று ‡ வக்ஷ்யமாணத்தை உத்தேஶித்துச்சொல்லுகிறதாவுமாம். அன்றிக்கே கீழோடே சேரவுமருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜ்ஞை நடவாதபடி அத்தை வென்றேன் யமபுரத்தைவென்றேனென்றபடி. அன்றிக்கே கீழோடேயானபோது; இவனை நலியவிவன் மாட்டான் மேறேயொருபடை வீடும் ஒரு புதுக் † கோமுற்றவனு

தர்ம" என்றும் சாஸ்த்ரம் சொல்லிவைத்ததிறே; அதுண்டாகிலவற்றுக்கெல்லாம் வந்ததென்னென்னு முட்ருத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அத்தனையோ வென்று).

கோடுதல் - விலங்குதலாய் ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸாலென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அநுகூலேத்யாதி). இத்தால், ஒருகாலும் நெஞ்சீரமில்லையென்றதாயிற்று. திளைத்திட்டு" என்றதின் பலிதார்த்தம் (வேட்டையாடி) என்றது. (ஆறு) - வழி. (வருந்தவேணும்) - ப்ரயாஸப்படவேணும். (இச்சாண்சந்தை) என்றது இந்த ஸ்வல்பமான வாக்யமென்றபடி.

நமனாரானவர் பாடி ய - தன்னுரை - நரகத்தை, பெரிதும் பெரியதாக்கும், அதா து-பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத்தை அழித்திட்டேனென்று வாக்யார்த்தம் விவக்ஷித்து ஆதலால்" என்றதுக் கர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (வக்ஷ்யமாணத்தை) என்றது-' திருவடியடைந்தேன்" என்னுமது. இப்போது [உணர்விலேன் - பரமனே, பாற்கடல் கிடந்தாய், நாடிநான்வந்துன் திருவடியடைந்தேன் - ஆதலால் நமனார் பாடியைப் பரிசழித்திட்டேன்] என்றந்வயம். (கோமுற்றவனும்) ராஜாவையும்.

---

§ கைதொடனாய் - கையாலேதொட்டு. ஹிம்ஸகனுக்கு ஸஹாயபூதனன்றிக்கே நானேகொன்றேனென்றபடி.

ஃ நெஞ்சினுல் நினைந்தும் வா யினுல் மொழிந்தும்
நீதியல்லாதன செ ந்தும்
துஞ்சினர் செல்லும் தொன்னெறி கேட்டே
துளங்கிே ன் விளங்கனி மு ரிந்தாய்
ஞ்சனேனடியேன் நெஞ்சினிற் பிரியா
னவா தான ர்க்கெ றும்
நஞ்சனே ந்துன் திரு டி யடைந்தேன்
நமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (எ)

பத .	உரை.	பத .	உரை .
விள கனி	விளாவின்பழமாய்வந்த பித்தாஸுரனை [வே .	நெஞ்சினு	ம ஸ்ஸாலே
		நினைந்தும்	நினைத்தும்
		வாயினுல்	ரயாலே
முனிந்தாய்	ோபித்து நிரஸித்த	மொழிந்தும்	சொல்லியும் [ந்து
ஞ்சனேன்	கபடியான னு	செய்தும்	அநுஷ்டிடித்தும்போ
அடியேன்	டய [து)	துஞ்சினர்	முடிந்தவர் ள்
நெஞ்சினில்	ஹ்ருதயத்தில் (புகுந்	செல்லும்	போகத்தக்
பிரியா	விடாதேயிருக்கிற	தொல்	பழையதான
னவா	நித்யஸூரிநிர்வாஹக	நெறி	ர மார்க் த்தை
என்றும்	எப்போது [னே.	கேட்டே	கேட்டமாத்ரத்திலே
த னவர்க்கு	அஸுரர்களுக்கு	துளங்கினேன்	நடு கின ுய்க்
நஞ்சனே	ம்ருத்யுவானவே .		ெ ாண்டு
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.		ன்திருவடி ந்து அடைந்தேன். ( )	
நீதியல்லாத	சாஸ்த்ரங்கள் ஆகாது" என்றவற்றை		

மிடே னும்" என்னும்படி பாப களையே ப ணிப்போ தே னென்னுதல். (பரமனே) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே ஔதார்யம் பண்ணுமிடத்தில் உ க்க ருெ ாரு ரில்லாதபடி யிருக்கிற னே. (பாற் டல் கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பா † அடுத் தணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலே ந்து சாய்ந்தருளினவனே. (நாடி நா ந்துன் திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையே பண்ணித் தோற்றி படி திரிந்து அதுக்கு வரும்பலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந் தரம் நமக்குப் புகலேதோ. ன்று ஆராய்ந்து திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்) நான் நாடிக்கிட்டினேனுக நினைத்திருந்தேன் நீ எனக்குமுன்பே நாடி † பூர் வஜனுப் திருநைமிசார யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனுனய். ... (கூ)

(அடுத்து) அநுரூபமாய். (பூர்வஜனுய்) என்றதுக்கு మహాపురుష పూర్వజ மஹா புருஷபூர்வஜ" என்கிறவசநத்திலே நோக்கு. ... ... (கூ)

( ) ஜி - ஸ்தோ - .

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி) (நீதியல்லாதன நெஞ்சினல் நினைந்தும் ாயினல் மொழிந்தும் செய்தும்) †கீழெல்லாம் தாம்செய்த தப்புகளைச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார் அ ற்றையெல்லாம் †திரளச்சொல்லுகிறாராயிற்று. (நீதியல்லாதன) எ று †மனோ ா ாய ள் மூன்றாலும் நிஷித்தங்களையே யநுஷ்டித்துப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு நர த்துக்குப் போம்வழி அத் தக்கேட்டுத் துள கினேன். (தொல்நெறி) ( ) 'ஜஂதீஶ்ரூஜ்ஞீமதீ ஜ த ஶாஶ் தேமதே' என்று பரமபதத்து குப்போம் ழியோபாதி இதுவும் பழையதிறே †இனி அதிலி துக்கு ாசி ஆளொழுக் ருமையிறே (கேட்டேதுள கினேன்) †அநுபவித்த றி ே ர ே ளயிலே நடுங்கினேன். †அதின் பலத்தையும் புஜிக்குமத்தனையன்றோ ெ ன (வி ா னி பித்யாதி) பலத் தயுதிர்த்தது ப பலாநுப ம்ப வே டாெ று †கருத்து

(வி ா னிமுனிந்தாய்) † னியாகிற அ ுரனை நிரஸித்த ே . விரோதி நிரஸந பாவனை நீ எ விரோதியையும் போக் ே ணுமென்கிறார். (வஞ்சமே னடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா ா ா) அடியேன் என்று அஹ்ருதயமா நாளொரு உக்திமாத்ரத்தைச்சொல்ல அத்தை ஸஹ்ருதயமாக்கி நித்யஸூரிகளுக்கே உன்னையநுபவி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக் ட நீ என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து விடாதேயிருந்தாய். (தான ர்க்கித்யாதி) அஸுரவர்க் த்துக்கு என்று மொக்க நஞ்சான ே . உன்திரு டி ளிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) †நன்னெறி காட்டு கக்கணித்தா நீ ந்திருந்தாய். தொ ெ றிக் ெ திர்த்தட்டா த்தையாயிற்று நினைக்கிறது. . ... (எ)

அ. ழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி). ஸங்கதி ப்ரதர்சநம்ப ணு றார் (கீழெல்லாமித்யாதி) (திரள) ஸங் ரஹமா . ாக்யார்த்தம் (மனோவா ாயங் ளித்யாதி). 'செல்லும்' ற விசேஷணலப்தார்த்தம் (இனி அதிலித்யாதி). ே ட்டே" ன்ற எ க ரவ்யாவர்த்யம், (அநுபவித்தித்யாதி). நீதியல்லாத ற்றை ரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் பலாநுபவம் பண்ணாதே தீருமோவென்னும் பகவதபிப்ராயத்தையநுவதித்து அதுக்குத்தரமாக விரோதியான பலங்களையுதிர்த்த நீ என் விரோதியானபலங்களையு முதிர்க் ே ணுமென்னும் கருத்தாலே அந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (அதினித்யாதி). (கருத்து) என்ற ந்தரம் ' ன த்தை ாட்டினாப்' என்று பூரித்துக்ெ ாள்வது.

(கனியாகிறவஸுரனை) என்றது - அஸுராவிஷ்டமான் வ்ருக்ஷ தேச மா கயாலே. 'இங்கு, எந்தாய்" என்றது - அபதே ப்ரவ்ருத்தனையும் ஸ ார் த்திலே ப்ர ர்த்திப்பிக்கு பித்ருக்ருத்யத்தைப்பற்றவென்று விவக்ஷித்தருளிச் ய்கிறார் (நன்ெ றியித்யாதி). ... ... (எ)

( ) கீ த - அ - உசு.

அ. ஏவினார் கலியார் நலிகவென் றென்மே
லெங்ஙனே வாழுமா றைவர்
கோவினார் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்
குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ணா
பாவினா ரின்சொல் பன்மலர் கொண்டுன்
பாதமே பரவி நான் பணிந்து என்
நாவினால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்துளெந்தாய் (அ)

பதம்.	உரை.
குறுங்குடி	திருக்குறுங்குடியிலே நிந்தருளி யிருக்கிறவனை
நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த
கடல்	ஸமுத்ரத்தின்
வண்ணா	நிறம்போன்றவடிவழகை யுடையவனே.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.	
கலியார்	கலிகாலமானது
நலி என்று	(இவனை) வருத்துங்கோள் என்று
என்மேல்	என்பக்கல்
ஐவர்	அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும்
ஏவினார்	ஏவிற்று
வாழும் ஆறு எங்ஙனே	(அந்த இந்த்ரியங்கள்) ஜீவிக்கும்விரகு ஏதோ?

பதம்.	உரை.
கோவினார்செய்யும்	ப்ரபலமான அவ்வைதும் பண்ணத்தக்க [வை
கொடுமையை	க்ரூரமான செயல்
மடித்தேன்	திருப்பிவிட்டவனாய்க்கொண்டு
என் நாவினால்	என் நாக்காலே
பா	நல்ல சந்தஸ்ஸுக்கள்
ஆர்	நிறைந்த
இன்சொல்	இனியசொற்களாகிற
பல்மலர்	பல புஷ்பங்களையும்
கொண்டு	ஸம்பாதித்துக்கொண்டு
பரவி	வாழ்த்தி.
உன்பாதமே பணிந்து,	தேவர் திருவடிகளிலே விழுந்து
உன்திருவடிவந்து நான்அடைந்தேன்.	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினார் கலியார்) † கலியாரென்கிறார் யிற்று கலிகாலத்துக் கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர் நலியுங்கோள் என்று என்மேலே அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும் ஏவினார். (எங்ஙனே வாழுமாறு) † அவரெங்ஙனே இனி ஜீவிக்கும்படி. என்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினாரித்யாதி) 'தொன்னெறிபேட்டேகளா கினேன்'' என்று பூர்வவ்ருத்தத்துக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனுடை யவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங்கெட்டுத் தாமப்போதிருந்தபடியைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

கலியேவிற்று என்னாதே, பூஜ்யோக்திதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.). 'எங்ஙனே நான் வாழுமாறு'' என்று லேசிக்கிறதா அர்த்தம் விவக்ஷிதத்தால், மேலே ''கொடுமையைமடித்தேன்'' என்னுமது சேராமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவரித்யாதி)

மூ. ஊனிடைச்சுவர் வைத் தென்பு தூணுட்டி
யுரோம மேய்ந்தொன்பது வாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும் போதுன்றன்
சரணமே சரண மென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே
திரை கொள் மாநெடுங்கடற்கிடந்தாய்
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (கூ

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தேன்	மது வ	கிடந்தாய்	கண்வளர்ந்தருளினவ னே!
உடை	உடைத்தான	நைமிசாரணிய த்துள்	திரு நைமிசாரண்யத் திலெழுந்தருளியிரு க்கிற
மல	தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாக உடைய		
திருவினுக்கு	பெரிய பிராட்டியார்க்	எந்தாய்	பரமோபகாரகனே!
அரசே	வல்லபனே! [கு	ஊன்	மாம்ஸத்லை த
திரைகொள்	அலையையுடைத்தாய்	இடை	நடுநடுவே
மா நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	சுவர் வைத்து	சுவராக வைத்து
கடல்	திருப்பாற்கடலிலே		

தான்? ஏவிற்றுகில் ...ந்ததென்னென்னில் (ஐவரித்யாதி) மநஸ் ஸுக்கு சேஷமாய் இந்த்ரியங்கள் அதுபோன வழியே இவை போகக்கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து இவைதானிப்போது மநஸ்ஸைச்சுமை யெடுக்கத்தொடங்கிற்றுய்த்து இவை தான் நினைத்தபடி செய்யும் க்ரூரமான செயல்களைத்திரிய விடுவித்தேன்.

ஆரைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரிய விடுவித்ததென்ன;(குறுங்குடிநெடுங்கடல் வண்ணு) திருக்குறுங்குடியிலே ...ரமஹாரமான வடிவைக்கொண்டுவந்து நீ ஸம்ஹிதனுகையாலே. (பாவினுரித்யாதி)† †நல்லசந்தஸ்ஸுக்கள் ஆர்ந்திருந்துள்ள இனிய சொற்களாகிற பலமலர்களையுங்கொண்டு அடைவு கெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திருவடிகளிலே விழுந்து. (என்நாவினல்) அநர்த்தங்களை விளைக்கைக்குறுப்பானவற்றையே சொல்லிப்போந்தவென் நாவாலே. (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனை நீ என்னுடைய ஸ்துதிக்கு விஷயபூதனாய்க்கொண்டு திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனாய். ... ... (அ)

[என் நாவினல் பாவினுரின் சொல்பன்மலர்கொண்டு - பரவி - உன்பாத மேபணிந்து - வந்துன் திருவடியடைந்தேன்,] என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிருர், (நல்லவித்யாதி). ஸ்துதி ப்ரணமபூர்வகமாஸ்ரயித்தேனை யாலே கொடுமையைமடித்தேனென்று கருத்து. ... ... (அ

என்பு	எலும் ப	சரணமே	திருவடிகளை [ன்று
தூண்நாட்டி	தூணை நட்டு	சரண என்று	ரக்ஷ மா வேணும் எ
உரோம	மயிராலே	இருந்தேன்	நினைத்திருந்தேன்.
மேய்ந்து	மூடப்பட்டதாய்	நானு ட	(இப்போது) என்னு
ஒன்பதுவாசல்	நவத்வாரங் ளை		டை. [லே
உடை	டைய [தை	த த்தா	தபஸ்ஸான தேவரீரா
குரம் ப	குடிலாகிற இச்சரீரத்	திருவடி	தே ர் திருவடி ளை
பிரியும்போது	விட்டுப்பிரியு காலத்	அடைந்தேன்	கிட்டப்பெற்றேன்.
உன்றன்	தே ரீருடைய [தில்		

வயா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனி டச்சுவர் வைத்து) மாம் ஸத்தை இ டயி டயே சுவராகவைத்து †அன்றிக்கே மாம்ஸ ப்ரசுரமான †சரீரத் தச் சுவராகவை த்து எலும்பைத் †தூணாக நாட்டி ரோமத்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல் தானுடை க்கு ரம்பை) (க) நவத்வாரேபுரே நவத்வாரேபுரே என்று எங்கேனும் பு கு எங்கேனும் புறப்படலாம்படியிறே இச்சரீரந்தானிருப்பது. †ராஜபுத்ர ஒருகுடிலிலே யொதுங்கினாற்போலே நித்யமாய் ஞா நாநந்த லக்ஷணமாய் ஏகரூபமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து ர்மத்தாலே ஞாநஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலேயகப்பட்டதாயி ற்று (பிரியும்போது) அதிலே புகு கைக்கொரு கர்மம்ப ணிவைத்த வோபாதி அத்தைவிடுகை க்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே. அப்போதைக்கு உன் திரு டிகளேபுகல் என்று அத்ய ஸித்தேன்

நீரிப்படி நினைத்திருந்ததென்னபற்றாசுகொண்டுதானென்னில் (தேனுடை கமலத் திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பிரா ட் டி யோடணைந்த வனாகையாலே† மறமானசெயல் செய்யமாட்டா

அ . ஒன்பதா பாட்டு. (ஊனிடையித்யாதி). வடிவை சுபாஸ்ரயமாய்க் கொண்டு நீர்ஸ்துதிப்ரணாமபூர்வகமாஸ்ரயித்து, இந்த்ரிய களை வென்றேனெ ன்றீர். ஆகில் அந்திமஸ்ம்ருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கை கூடுகிறதென்ன. அங்ஙன் சொல் வொண்ணாது, “உன்றன்சரணமேசரண மெ றிருந்தேன்' என்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப் போதைக்குமுன்திருவடிகளேயுபாயம் உபாயபலமாய் வந்தபேறு ளைச்சொ ன்னேனித்தனையென்றுகருத்து.

ஊனாலே - மாம்ஸத்தாலே, இடையை - நிறை யபுடைய சரீரத்தையெ ர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கே யித்யாதி). (சரீரத்தை)என்றது - சரீரைகதேசத் தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதிமயமான சரீரத்தைச்சொ ன்னால் எலும்பைத்தூணாகச்சொல்லாதிறே. ' னி ட'' என்று முழுச் சொல்லென்று சொல்லுவர்கள். (தூணாக) என்றது - சு ரில் கூச்சு கால் ளா 6 ன்றபடி. “மேய்ந்து'' என்றது - செத்தையாலே மூடுகை. 'குர ம்பை'' என்றபதவாஸனை (ராஜபுத்ரனித்யாதி). குரம்பை - குடீரம்.

௱. ஏதம் ந் தணுகா வண்ண நாமெண்ணி
யெழுமினோ தொழுது மென்றிமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நைமி சாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்துக்
காதலே மிகுத்த கலியன் வாயொலிசெய்
மாலை தான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழும்பரு மாகுவர்தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதம் ந்து	து:க ங்கள் ந்து	நமிசாரணிய த்துஎந்தையை	திரு நமிசாரண்யத் தி லெழுந்தருளியி ருக்கும் என்ஸ்வா மியை
அணுகாவண் ணம்	கிட்டாதபடி	சிந்தையுள்வை த்து	ஹ்ருதயத்தில் வத் துக்கொண்டு
நாம் எண்ணி	நாம் மநோரதித்து	காதல்மிகுத்த	(பகவத் விஷயத்தில்) ஆசை அதிசயித்த
தொழுதும்	(அவனை) ஆஸ்ரயிப் போம்	கலியன்	ஆழ்வார்
எழுமின்என்று	ஒருப்படுங்கோளென்று	வாய்	அருளிச்செய்த
இமையோர்	தேவர்களும்		
நாதன்	அவர்களுக்குநிர்வாஹ கனான இந்த்ரனும்		
வந்து இறைஞ் சும்	வந்து ஆஸ்ரயிக்கிற		

மென்னுமத்தாலே. †புருஷகாரபல(ஙல)த்தாலே. (திரையித்யாதி) ஸ்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே: (மாநெடுங்கடல்)பரப்பிலு மாழத்திலுமாயிற்று. (நானுடையித்யாதி) †தம்முடையவ்ருத்தியிருந்தபடியடையக் கீர்த்தித்தாரிறேமுன்பே இனி நானுடைத்தவமென்கிறது அவன்றன்னை. †நான் பண்ணின தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசா ரணியத்துளித்யாதி) †ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணியும் அ தரித்தும் உகந் தருளின நிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாயிறே ஸூக்ருதத்தை உத்பாதிப்பது. ... ... (௬)

(மறமான செயல் செய்யமாட்டாய்) என்றது, கோபத்தால்வந்த தண் டனைபண்ணமாட்டாயென்றபடி. பலிதம் (புருஷகாரபலத்தாலே) என் றது. இத்தால், பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப்பட்டது. "திரை" இத்யாதியாலே (க) 'ఏష నారాయణ శ్రీమాన్ ஏஷநாராயணஶ்ரீ மாந்' என்கிறவசநத்தின்படியே நாராயணசப்தார்த்த மநுஸந்திக்கப்பட் டது. "உன்றன்சரணமே" என்று ஸாவதாரணமா அநுஸந்தித்தவர் "நா னுடைத்தவம்" என்கைக்குக்கருத்தென்னென்னுமத்தை ஸங்யாமகமா வரு ளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). சப்தார்த்தம், (நானித்யாதி). அவ னே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன் பண்ணின வ்யாபாரமென்னெ ன்ன; "எந்தாய்" என்றத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (ஜகதித்யாதி).

(க) ஹரிவம்சம் - ககரு - ௬௦ .

ஒலிசெய்மாலை	சப்தஸங்கர்ப்பங்களை	வெள்	வெளுத்த
ற்றுவல்லார்	அர்த்தத்துடன் கற்க	குடைக்கீழ்	குடைநிழலின் கீழே
கள்	வல்லவர்கள் [யை	ஆண்டு	செங்கோல் செலுத்தி
நீர்	ஜலஸம்ருத்தியையு	உம்பரும்ஆகுவர்	நித்யஸூரிகளோடும்
ஓதம்	டலாலேசூழப்பட்ட		ஒருகோவையாகப்
வயகம்	இப்பூமியை		பெறுவர்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) † துக்கங்கள் வந்து கிட்டாதபடியை மநோரதித்து அவனைத் தொழுதுஜ்ஜீவிப்போம், ஒருப்படுங்கோள் என்று தேவர்களோடேகூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன் ந்தாஶ்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனான ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலேவைத்து. அன்றிக்கே நித்யஸூரிகளோடே ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வார் வந்து ஆஶ்ரயிக்கிறவென்னுதல். (காதலே மிகுத்த) பகவத்விஷயத்திலாசைமிகுந்துவருகிற ஆழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸங்கர்ப்பத்தை அர்த்தஸஹிதமாகக் கற்கவல்லவர்கள். †இருந்தவனுக்கு ஒதுக்கநிழல்பண்ணிக் கொடுத்தபடியாயிற்று. (ஓதநீர்வையகமாண்டு) † நித்யஸூரிகளோடொருகோவையாமதுதானே ஸித்தமிறே. அபேக்ஷையுண்டாகில் ஐஶ்வர்யத்தையும் நிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரிகள் பதத்தைப் பெறுவர் ... ... (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) "ஏதம் வந்தணுகா வண்ணம் நாமெண்ணி, தொழுதும், எழுமினோ" இத்பாத்யத்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (துக்கங்களித்யாதி). இமையோர்நாதன் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானென்னும் பக்ஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம்வந்தணுகாவண்ணமெண்ணிவந்தோம் தொழுதும், எழுமினோ என்றுசொல்லும்படியிருக்கிற நைமிசாரணியத்தெந்தை, என்றத்யாஹரித்து யோஜித்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே, சிலாநுபவாலாபப்ரயுக்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து முன்புத்தைப்போலே அந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, "சிந்தையுள் வைத்து" என்று தன்னெஞ்சிலிருந்தவனுக்குக் காதலாகிற நிழல்பண்ணிக் கொடுத்தாரென்று கருத்து. ஐஶ்வர்யத்தையும் பலமாக இவரருளிச்செய்கைக்கு "இருங்கடலுலகமாண்டு," என்கிறபாட்டிலே யொருபரிஹாரமருளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறார், (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி). 'அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய் பாகவதகைங்கர்யத்திலபேக்ஷையுண்டாகிலென்று சொல்லவுமாம்.... ... ... (௧0)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து ஏழாந்திருமொழி அங்கண்.

மூ. அங்கண்ஞாலமஞ்ச அங்கோராளரியாய் அவுணன்
பொங்கவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கணானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றமே (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கு	ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின அவ்விடத்திலேயே	புனிதன்	பரிசுத்தனு ஸர்வேச்வரன் (வர்த்திக்கிற)
அம்	அழகியதாய்	இடம்	ஸ்த்தாநமாவது [ய
கண்	இடமுடைத்தான	செங்கண்	சிவந்த கண்ணையுடை
ஞாலம்	பூமியெல்லாம்	ஆளி	ஸிம்ஹங்களானவை
அஞ்ச	பயப்படும்படி	பை	பசுமையையுடைய
ஓர்	அபூர்வமான	கண்	கண்ணையுடைத்தான
ஆள் அரியாய்	நரஸிம்ஹ ரூபியாய் (த்தோற்ற) (அத்தைக்கண்டு)	ஆனை	யானைகளின்
		கொம்பு	கொம்பினை
		கொண்டு	பறித்துக்கொண்டு
அவுணன்	ஹிரண்யாஸுரன்	பத்திமையால்	பகவத்பக்தியாலே
பொங்க	கிளர [வதை	அடிக்கீழ்	திருவடிகளிலே
ஆகம்	(அவனுடைய) சரீரத்தை	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
வள்உகிரால்	கூர்மையுள்ள திருவுகிரால்	இறைஞ்சும்	ஆச்ரயிக்கிற
போழ்ந்த	பிளந்துபொகட்ட	சிங்கவேழ்குன்றம்	சிங்கவேழ்குன்றமாம்.

அநு. அங்கண்ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை முடிக்க அங்கயோபாயத்வத்தை முன்னிட்டு ஒருகாலைப் போலே ஒன்பதின் காலும் 'திருவடியடைந்தேன்' என்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக ஆச்ரயித்தபடியை அநுஸந்தித்த அனந்தரம் (க) గోవిన్దేతి యదాక్రన్దత్కృష్ణా మాం దూరవాసినమ్ ఋణం ప్రవృద్ధమివమే హృదయా న్నాపసర్పతి கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் | ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி' என்னும்படியிருப்பானுகையாலே, இவரத்யவஸாயத்தளவு ஸஹிக்கமாட்டாதே (உ) ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్ உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம்" என்கிறபடி இவர்க்குப்போலியான சிறுக்கனுக்குதவி அவ்வடிவையெல்லார்க்கும் ஆக்கிக்கொண்டிருந்த சிங்கவேழ்குன்றத்திலிருப்பைக் காட்டக்கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி

(க) பார உத்யோ-ருகூ-உ. (உ) வி-பு-க-ரு-கருசு.

வ்யா. அ கண்ப்ரவேசம். ( )† ஒன்பதுவாசல்தானுடை குரம்பை பிரியும்போதுன்ற சரணமே சர மெ றிருந்தேன்" என்றுரே நீரிப்படி ஒருதலையிலத்ய ஸாயமா ச் சொல்லுகிற தென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற ஙவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின விடத்திலே ந்து ஸந்நிதிபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோ மோ அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய்ப் பிற்பட் காலத்தி லுள் ார்க்கு மிழக்க வேண்டாதபடி ( )† உன்னைப் பிரமாணித் தார் பெற்றபேறு எ கிறபடியே ஆ ரிதராநு ரெல்லார்க்குமா கச்செய்த செயல ேறு ஆனபின்பு உம்முடையபோல் ார்க்கு இழக்கவே ண்டாதபடி சிங் வேழ்கு றிலேவந்து நீர் கிட்டி யநுபவி க்குமதுவே குறையாக நாம் ந்திருந்தோமே இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானேன்? எ று தான் சி கவேழ்குன்றிலே ந்து ஸந்நிதிப ாணினபடியைக்காட்டிக்கொடுக்க அ வே புருஷகாரபூத தயான †பிராட்டியாரோடேகூட வெழுந்தருளியிரு கிற விருப்பையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ் ராய் உத்தேஶ்யனுயிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அ குள்ள தடைய உத்தேஶ்யமாய் சிலரால் ந் தனு வொ ஹைதபடி ஸா ர க்ஷிதமாகவெழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது என்று† திருவுள்ளத்தோடே கூடிப்போயநுபவிக்கையிலே யொருப்படுகிறுர்

முதற்பாட்டு (அ க ாஞாலமஞ்ச) அழகிதான இடத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள பூமியா அஞ்ச நரஸிம்ஹமாயிற்றுத்தான் ஜகத்ரக்ஷ த்துக் ாகவிறே அ ஙனே யிருக் ச்செய்தேயும் இதி னுடைய†விளைவதறியாமையாலே ஜகத்தா நடுங்கிற்றுயிற்று. இதெ

தன்னை யருளிச்செய்கிறுர் (ஒ பதித்யாதி). (பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் - அன்று இந்த்ரனுக்குக் ாரியம் செய்த ந இன்று எனக்கும் செய்யவே ணுமென்று வழக்குச்சொல்லிக் ார்ய கொள்ளலா யிருக்கை யாலே அன்று ஒராஶ்ரிதனுக்குச் செய்தது இ றெல்லார் குமா கச் செய்ததாமெ று. (பிராட்டியாரோடே)எ றது-(ந)' அல்லிமாதர்" ன் றத் தப்பற்ற. (ந) ல்லநெஞ்சே." ன்றத் தப்பற்ற (திருவுள்ளத் தோடே) என்றது. இத்திருமொழியாலே உத்தர ண்டார்த்தமான ப்ராப் யாநுபவம் ப ணுகிறுரென்று ருத்து.

முதற்பாட்டு. (அ ணித்யாதி). (விளை தறியாமை யாலே) என்றது ஆஶ்ரிதவிரோதியைப்போக்கு ா க் ொண்ட சீற்ற எ றறியா ம

(-) க - கூ - க. (௨.) உ திரு - . (ந) க - எ - .

வ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ என்றிருந், தாயிற்று. (அங்கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின வ்யக்தித்தன்னிலே. (ஓராளரியாய்) இதுக்கு முன்போரிடத்திலும் கண்டறியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொங்க)ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன் கிளர்ந்தானாயிற்று †நரஸிம்ஹத்தைக் கண்டகாட்சியிலே. இதுக்குமுன்பொருவன்,' நான் ஈதிரி'' என்று தோற்றக்கண்டறியானே இவனுடையதோற்றரத்திலே கிளர்ந்தானாயிற்று, அவனுடைய சரீரத்தைக் கூரிய திருவுகிராலே யிருபிளவாம்படி பண்ணின. அல்ப வ்ருஷிதப்பதார்த்தங்களை வகிர் செய்யுமாபோலேயாயிற்றுப்†போழ்ந்தபடி.(போழ்ந்தபுனிதனிடம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில்வந்தால் ப்ரஹ்மாதிகளையேவித் தான்கடக்க விருக்கும் அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கை யாலே பிறந்த † சுத்தியைச்சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள்ளார்க்கு உதவுகைக்காக வர்த்திக்கிறஸ்த்தாநம்.

(பைங்கணித்யாதி) † ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாறாதாப்போலே ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற்றம்மாறுதேயிருக்கும்படி. (பைங்கண்) ஔத்யுசிதமான பசுமையையுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. (கொம்பு கொண்டு) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைக்கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து பகவத்பக்தியாலே திருவடிகளிலேயிட்டு ஆஸ்ரயியாநிற்கு மாயிற்று ஸிம்ஹங்களானவை. (க) யதந்நஃ புருஷோ⁴ப⁴வதி யதந்நஃ புருஷோப வதி இதே. செங்கணாளி பைங்கணானைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ் இட்டிறைஞ்சும். (செங்கணாளி) இவற்றுக்கானைகளின்மேலே சீற்றம்மாறுதே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி ஒருபடிப் பட்டுச்செல்லுமாயிற்று. சீற்றம் விக்ருதியாய் பகவத் பக்தி ப்ரக்ருதியாயிருக்குமாயிற்று. ... (க)

யாலே யென்கை. பூமியா அஞ்ச ஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்கு ஹேதுவென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தை யித்யாதி). (போழ்ந்தபடி) பிளந்தபடி, (சுத்தியை) பாவசுத்தியை.

'செங்கணாளி' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (ஹிரண்யனையித்யாதி). (க) *வலிமி' கியமான விராமாநுசனேடொப்பார் பாவாதிமத்த ஜனர் மேல் கொண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி குறைவற்றிருப்பரென்று ஸ்வாபதேசம்.... ... . (க)

(க) ரா-அயோ-கOரு-ருO. (௨) இரா - நூ - அஅ.

௩ அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவு
ணன்கொலை கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்
மலைத்த செல் சாத்தெறிந்தபூசல் வன்துடி வாய் கடுப்பச்
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பருத சிங்கவேழ் குன்றமே (௨)

பதம.	உரை.
அலைத்த	(சீற்றத்தாலே) அசை யாநின்றுள்ள
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்
வாள்	ஒளிதங்கின
எயிறு	பற்களையும்
ஓர்	ஒப்பற்ற
கோள்	மிடுக்கையுமுடைய
அரியாய்	ஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு [பாவமான
கொலை	கொல்லுகைகயே ஸ்வ
கையாளன்	கையையுடையனுன
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய
நெஞ்சு	மார்வை
இடந்த	கிழித்துப்பொகட்ட
கூர்உகிராளன்	கூரிய திருவுகிரையுடைய ஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
இடம்	ஸ்தாநமானது,
மலைத்த	(கோபத்தால்) தலையப் பட்ட
செல்	தீர்த்தயாத்ரைபோறார்களுடைய
சாத்து	ஸமூஹமானது
எறிந்த	இட்ட
பூசல்	யுத்தத்திலே
வல்	மிகவும் சத்தியாநின்றுள்ள
வாய்	வாயையுடைத்தான
துடி	உடுக்கைக
கடுப்ப	சப்திக்கவும்
சிலை	வில்லை [
கை	கையிலேயுடையரான
வேடர்	வேடருடைய
தெழிப்பு	ஆரவாரமானது
அருத	எப்போதும்மாருத

சிங்கவேழ்குன்றம். (௨)

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (அலைத்த) சீற்றத்தாலே கடை வாய்களோடே நாக்கை யெற்றிக்கொள்ளாநின்றுள்ள பெரியவாயை யும் ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடைய அத்விதீயமான †மிடுக்கையுடைத்தான ஸிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்) †நாட்டார் பரஹிம்ஸைபண்ணுவது தந்தாமுடையப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகவிறே இவனுக்கதுபோய் ப்ரஜையை ஹிம்ஸிக்கு மது பலித்ததாயிற்று †பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்கு தேவதைகள் பக்கலிலே வரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த்திரிகிற அஸுர னுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரையுடையன் வர்த்திக் கிற ஸ்தாநம்

அ. இரண்டாம்பாட்டு. (அலைத்தவித்யாதி). ஞாலமஞ்சு ஆளரியான ப்ரகாரத்தை வர்ணிக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'கோள்'' என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கை) யென்றது. [கொலைக் கையாளனை அவுணன் - நெஞ்சிடந்த] என்றந்வயம். கொலையே ஸ்வபாவமா வுடைய கையையுடையவனென்று சப்தார்த்தம். அத்தையுபபாதிக்கிறுர், (நாட் டாரித்யாதி). வாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸை யித்யாதி).

ஃ. ஏய்ந்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவுணன்
ாய்ந்த ாகம் ள்ளுகிரால் கிர்ந்த வம்மானதிடம்
ஓய்ந்தமாவு முடைந்தகுன்று மன்றியும் நின்றழலால்
தேய்ந்த வேயு மல்லதில் ாச் சிங்கவே ழ் குன்றமே. (௩)

பதம்.	உ ா.	பதம்.	உரை.
ஏய்ந்	வடிவு குத்தக்க	அரியாய்	நரஸிம்ஹ ரூபியாய்க் கொண்டு
பேழ்	பெருத்த		
வாய்	ாயையும்	அவுணன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய
வாள்	வாள்போன்ற		
எயிறு	பற் ளையு	வாய் த	(நரஸிம்ஹத்துக்குத்) தகும்படி வளர்ந்த
ஓர்	ஒப்பற்ற		
ோள்	மிடு யுமு டய	ஆகம்	சரீரத்தை
		வள்உகிரால்	ரியதிருவுகிராலே

(மலேத்தவித்யாதி) †திரள் திரளாகத்தீர்த்த யாத்ரைபோ ாநிற்பர்களை அவர்களைப்பறி கைக்கா அ குண்டா ே டர் வந்து மலேத்து மேல்விழுவர்கள் இவர் ளும் அ ர் ளோடே யெதிர்ப்பர்கள் (எறிந்தபூசல்) எறிதல் இடுதல் இட்டபூசல். அவர்கள் இவர்களைச்†சூறை கொள்ளுகிற பூசலிலே (ன் துடி வாய்கடுப்ப) கேட்டபோதே முடியும்படியான த்வநியையுடைத்தாயிருக்கிற துடியானது †கடுப்ப. (சிலேக்கை) கையில் வில்லேயுடையராயிருந்துள்ள வேடருடைய†ஆர்ப்பரவம்மாறுத தேசமாயிற்று அவர்கள் கையில் பயாவஹமான துடியோசையும் பறிக்கிற ஆர்ப்பரவமுமேயாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று †உகந்தருளின நிலங்களிலே யுள்ளதாகையாலே அவர் ள் கயில்துடியோசையோடு அவர்களைப்பறிக்கிற த்வநியோடு ாசியற உத்தேஸ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று. நரஸிம்ஹத்தினுடையசீற்றத்தோடு அங்குள்ளாருடைய சீற்றத்தோடு அவர் ள் யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு ... .. (உ)

மலேத்த-த யப்பட்ட செல்சாத்து செல்லாநிற்கிற ஸமூஹமென்று சப்தார்த்தமாய் அத்தை ர்ணிக்கிறுர் (திரளித்யாதி). சூறை-புடைவை. டுப்ப சப்தி . தெழிப்பு எ றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவம்) என்றது. தீர்த்தயாத்ரைபோகிறவர் ளுடைய கு றெ ாள்ளுகிற வேடரை இவர் வர்ணிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (உ ந்தருளின வித்யாதி). இத்தால்-(க) యస్యానుగ్రహమిచ్ఛామి తస్య విత్తం హరామ్యహమ్ யஸ்யாநு ரஹமிச்சாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்'' என்கிற ஈஶ்வரனேபாதி அவர்களு கைம்முதல் ா கி அநந்யகதிகளா கிவிட்டு இவர் ளு டய ஸர்வஸ்வத்தையும் ஆளியப்போலே அ நரஸிம்ஹத்துக்குச் சேஷமா குமவர் ளாகை யாலே உத்தேஶ்யமாய் வர்ணித்தாரென்றதாயிற்று. ... ...(உ)

(க) கீதை.

வகிர்ந்த	அநாயாஸே கிழித்து ப்பொகட்ட	குன்றும்	சிறுமலைகளும்
		அன்றியும்	அதுக்குமேலே
அம்மானது	ஸர்வேஶ்வரனுடைய	நின்று	தன்னிலேயுண்டான
இடம்	ஸ்த்தாநமானது	அழலால்	நெருப்பாலே
ஓய்ந்த	(ஸாரமில் ாதநிலத்தில் ஸஞ்சரிக்கையாலே) ஓய்ந்துகிடக்கிற	தேய்ந்த	குறைக்கொள்ளியாய கிடக்கிற
		வேயும்	மூங்கிலும்
		அல்லது	ஒழிய
மாவும்	ம்ருகங்களும்	இல்லா	வேறில்லாத
உடைந்த	(தீக்கதுவி) உடைந்த	சிங்கவேழ்குன்றம். (ந)	

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) டிவிற் பெருமைக்குத்தகுதியான பெரியவாயும் ஒளிபோலேயிருந்துள்ள எயிறென்னுதல் ஒளியையுடைத்தான எயிறென்னுதல் (ஓர் கோளரியாய்) மிடுக்கையுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய் அவுணனுடைய ஆஸுர ப்ரக்ருதியானவனுடைய வாய்ந்த வாகமுடைய நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி சேர்ந்த சரீரம், அத்தைக் கூரிய வுகிராலே வகிர்ந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்த்தாநம்.

(ஓய்ந்தமாவும்) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தின் ஸஞ்சாரத்தாலே அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்குமாயிற்று (உடைந்தகுன்றும்) தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி தீக்கதுவியுடைந்தகுன்றும் அதுக்குமேலே தன்னிலேயுண்டான அழலாலே தேய்ந்த மூங்கிலுமல்லதில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. †தன்னிலேயுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும் (க)*வண்டினமுரலுஞ்சோலையோபாதியாகத் தோற்றுகிறதாயிற்றிவர்க்கு (உ) அதுவிது வுதுவென்ன லாவனவல்ல" என்னக்கடவதிறே. † பிறர்க்குக் குற்றமாய்த் தோற்றுமவையும் உபாதேயமாய்த் தோற்றுமையிறே ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... ... (ந)

அந. மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி). இவரவன்வாயைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்குமவராகையாலே மீளவுமவன் வாயை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"மா" என்று நாலுகாலுடைய ஜந்துக்களாய் ம்ருகங்களைச் சொல்லுகிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளியக்கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி). அவன்ஸம்பந்தமுள்ளதெல்லா முத்தேஶ்யமாய்த் தோற்றுகைக்கு ஹேது வருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). ஆ, நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்நி

(க) தி - மா - கச. (உ) தி - வாய் - ௫ - ௦ - உ.

ம. எவ்வும் வெ வ்வே ல் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்
கவ்வு ாயும் கழுகு முச்சிப் போதொடு கால் சுழன்று
தெய் மல்லாற் செல்லவொ ா 'ணாச் சிங்கவே ழ் குன்றமே.(

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எவ்வு '	து கத்தைப்பண்ணு நிற்பதாய்	நாயும்	நாய் ளும் [கு ளுப்
வெ ம்	க்ரூரமான	கழுகு '	(அப்படிப்பட்ட) கழு
வே ல்	வே லையு டைய	உச்சிப்போ தொடு	ஆதித்யனோடுகூட
ஏதலன்	த்ரு ான	ால்சுழன்று	ால் தடுமாறுமதாய்
பொன்பெய ரோ '	ஹிரண்யனுடை ய	தெய்வம் அல் லால்	தன்னை விரும்பித் தொழு ' ஆச்ரிதர் க்கொழிய
இ ' உயிரை	நற்சீ னை	செல்லவொண்ணா	சென்று கிட்டவொ ா ண்ணாத
வ்வி	பரிக்ரஹித்து [தை		சிங்கவேழ்கு ' றம். (ச)
ஆ '	(அவனு டைய) சரீரத்		
ள்ளுகிரால்	கிர்ந்த அ 'மா திடம்		
வ்வும்	ண்டா ரயெ ' லா ம்) ருமதான		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (எ 'வும் வெ 'வ்வேல் பொ 'பெய ரோன்) கயும் வே லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் ண்டா ட்சியிலே அது உடம்பிலே தத்தால் பிறக்கும் து க் மெல்லாம் பிறக்கும் படி யிருக்கை. எ 'வத்தைப்பண்ணுகி 'றுள்ள வெ 'வியவே லை யுடைய பொன் பெயரோனு 'டு ஹிரண்யன். வ் ம் து க்கம் ஏதலன் சத்ரு சிறுக்கனுக்கு சத்ரு ா போதே தனக்கும் சத்ரு ாயிருக்கிறுனுயிற்று. † 'சத்ருக்ருஹத்தில் புஜிக் வுமாகாது என்றுனிறே பா ' டா ர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும்

யாலே கு ' றுபோ 'ற ஹிரண்யன் நெஞ்சு டந்து தத்ரத்யரா ராக்ஷஸ ராகிறதுஷ்ட மரு ங் ள் ஒய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இ ர்க்கு உத் தேஶ்யமாய்த் தோற்றுகிறதென்றதாயிற்று. ... ... (ரு)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (எவ்வுமித்யாதி). கீழ் 'வே ாளரியாய்" என்று மிடுக்கை ச்சொன்னது உபபந் மென்று தோற்ற சத்ருவான ஹிர 'யனை வர்ணிக்கிறுரெ 'று ஸ 'கதிகண்டுகொள்வது.

( ) "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యం ద్విషన్తం నైవభోజయేత్ । పాండవాన్ ద్విషసే రాజన్ మమ ప్రాణాహి పాండవాః . த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜ யேத் பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மமப்ராணாஹி பாண்ட ா:" என்றவச நத் த யுட்டு ண்டு கீழ்ச்சொ 'ன அர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறுர் (சத்ருக்ரு ஹத்திலித்யாதி).

(க) பார உத்.

ரு. மென்ற பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவு
பொன்ற வாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
நின்ற செந்தீ மொண்டு சூறை நீள்விசும் பூடிரியச்
சென்று காண்டற் கரிய கோயில் சிங் வேழ் குன்றமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மென்ற	(சீற்றத்தாலே) மெல்லாநின்றுள்ள	ஓர் அரியாய்	அத்விதீயநரஸிம்ஹமாய்
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்	பொன்ற	(அவ்வடிவைக்கண்ட போதே) சித்த
வாள்	ஒள்போன்ற		
எயிறு	பற்களையும்	அவுணன்	அஸுரனான ஹிரண்யனுடைய
கோள்	மிடுக்கையுமுடை		

சத்ருவானபடி. அவனுடைய இன்னுயிரை அவன் விரும்பின வுயிரை, வ்வி பரிக்ரஹித்து. (க) 'பஹூஜநார்த்தச்ரத்த பபள நார்தந க்ருத்த " என்கிறபடியே.

(கவுநாயும்) ஆரேனுமாகக் கண்டபோதே கவ்வியல்லது நில்லாத நாயும் அப்படி கவ்வும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால் சுழன்று) ஆதித்யனும் அந்நிலத்திலே வந்தவாறே கால்தடுமாறிச் சுழன்று போராநிற்குமாயிற்று. உச்சிப்போதுண்டு ஆதித்யன் அவனோடேகூட கவ்வு நாயும் கழுகுமாக கால்சுழன்று வாராநிற்கு மென்னுதல் அன்றிக்கே உச்சிப்போதோடே காலுண்டு காற்று அது சுழன்று வாராநிற்கும். †நில வெம்மையைச் சொன்னபடி. †அத்தேசத்தைச் சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர், தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்கிறாராயிற்று நரஸிம்ஹத்தினுடைய அழகைக்கண்டு ஸ்ணைச்சில் படுவாரில்லையென்னுமத்தைப்பற்ற. (உ) அந்தியம்போதிலரியுருவாகியரி யழித்தவனைப்பல்லாண்டு என்னுமவர்களிறே. †அநாஸ்ரிதர்க்குச் சென்று கிட்டவொண்ணாதாயிற்று. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச் சென்று ப்ரவேசிக்கப் போகாதாயிற்று (ச)

ஷ்ணகிரணனான ஆதித்யனுக்கும் கால்தடுமாறும்படியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிலவெம்மையித்யாதி). தாம் கிட்டவாசைப்படுகிறவர் "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்னக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அத்தேசத்தையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இங்கு "தெய்வம்' என்றதுக்கு (ரு) விஷ்ணுபக்திபரோதேவ:- விஷ்ணுபக்திபரோதேவ:" என்கிறபடியே மங்களாசாஸநபரன்வினா ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதர்க்கித்யாதி). (ச) சீதோபவஹநுமத:-சீதோபவஹநுமத" என்கிறபடியே அந்நிலவெம்மதானே குளிர்த்தியைக்கொடுக்குமென்று கருத்து. ... (ச)

(க) வி-பு-க- கூ-உச. (உ) தி-பல்-சு. (ரு) விஷ்ணுத- (ச) ரா-ஸு-ருஙு-

ஆ	சரீரத்தை	குறை	சுழல்காற்றுண்து
ள் கிரால்	கூரியதிருவுகிராலே	மொண்டு	மு ந்துகொண்டு
போழ்ந்த	இருபிளவாம்படிபண்ணின	நீள்விசும்பூடு	பரந்த ஆ ாசத் தினிடயிலே
புனிதன்	பாவசுத்தி யயு டை யஸர்வேஸ் ரனெழுந்தருளியிருக்கிற	இரிய	சிதறஓடு கயாலே
		சென்று	அருகேபோய்
		ாண்டற்கு	காண்கைக்கு [க்கிற
இடம்	ஸ்த்தா மானது	அரிய	எல்லார் குமரிதாயிரு
நின்ற	கு றவற்றுக்கிடக்கிற	ே ாயில்	திருப்பதியான
செம்தீ	சி ந்த அ் கி ய	சிங்கவே	ழ்கு றமே. (டு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரிய ாயையும் ாள்போலேயிருந்துள்ள எயிற்றையும் மிடுக்கையுமுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். (அவு பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமானுயிற்று. (ஆக மித்யாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாரு மயாலே பிணத்திலே யாபரித்தானித்தனையாயிற்று. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உப ரித்தானுயிருகையன்றிக்கே தன் விரோதியைப்போ கின சுத்தியோகத்தை நினைக்கிறதாயிற்று

(நின்றவித்யாதி) குறை ற்றுக்கிடக்குமாயிற்று அக்கி அத்தை மு ந்துெ ாண்டு †சுழல்காற்று பரப்பையுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய அ் கே சிதறே ாட ஆர்ப்பர த் தப் பண்ணெ ன்னுதல்; (எரிய) ா று பாடமாகில் ஆகாசந்தானே இருதளமாக ரிய வென்றபடி (செ று) இப்படியிருக்கை யாலே ஒருவர்க்கும் செ று காண்கை க்கரிதாயிரு குமாயிற்று பரமபதத்தோபாதி இந்நிலத்துக்கும் நமக்கு பயப்படே டா என்று ஹ்ருடராகிறுர். ()

அந. அஞ்சாம்பாட்டு. (ெ ன்றவித்யாதி). ச ரவர்த்தித் திரும ன் விற்பிடித்தபிடியிலே அஸுரர் மண்ணுண்ணுமாபோலே நரஸிம்ஹத்தின் வாயில் பிறக்கும் வி ருதி ளிலேயும் நசிப்பர் ளென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஏதலனி னுயி ர வவ்வினது கு ஹேதுவான *ெ ற பேழ்வாயை யநுஸந்திக்கிருரென்று ஸங் தி ண்டுெ ாள் து.

பொன்ற - நசித்த. மெ றவா யக் ா ே பொன்றவா மாயிற்றென்றுகருத்து.

குறை'' எ றதினர்த்த, (சுழல் காற்று) றது. ரிய'' என்ற பாடத்திலே, குறைவீச அது நீள்விசும்பூடு எரிய'' எ றத்யாஹரித்து ெ ாள்வது. ... ... (டு)

சூ. எரிந்தபைங் ணிலங்குபேழ் ாயெயிற்றொடிதெ 'வுருவெ ன்று
இரிந்து ானோர் கலங்கியோட விருந்த ம்மானதிடம்
நெரிந்தவே யின் முழையுள் நின்று நீணெறி வாயுழுவை
திரிந்தவானைச் சு டுபார்க்கும் சி ' வே ழ் குன்றமே (சூ)

பத .	உ ர	த ..	உரை.
எரி 'த	சீற்றத்தாலே ரியா நிற்பதாய்	இருந்த	ழுந்தருளியிருந்த
ப	பசு மயான	அம்மானது	ஸர்வே ஸ் ரனு டய
ண்	ண் ணையும்	இடம்	ஸ்த்தா மானது
இல 'கு	விள ' ாகி ' றுள்	நெரி 'த	ஒ ' ரொடொன்றுசே ர்ந்திருந்துள்ள
பேழ்வாய்	பெரிய வாயையுமு டத்தாய்	வேயி ' [று	மூங்கிலின்
எயிற்றொடு	பற் ளோடு கூடியிரு 'கிற (டி வக் ண்டு)	மு ழையுள்நி '	துளைவழியா
		உழு வ	புலி ளா
		நீள்நெறி ாய்	பெரிய ழியிலே
		திரி 'த	ஸஞ்சரியாநி ' றுள்
இது எவ்வுரு	இதுஎ ' டிவு	ஆனை	யானைகள்(போ)
என்று	என்று அஞ்சி	சு டு	அடையாளத் த
ானோர்	தேவர் ள்	பார் 'கும்	('தாக்ரா த் த ா லே) பாராநி ' றுள் ள
இரிந்து	அங்கே யி 'கே சிதறி		
லங்கி	ால்தடுமாறி		
ஓட	ஓடும்படியா		சி. ' வே ழ்குன்றம். ( )

வ் ா. ஆறும்பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) †சீற்றத்தாலே யெரி யாநிற்பதாய் ாதிப்ரயுக்தமான பசு மையயு டத்தா ' ணை யும் உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள பெரிய ா யயும் எயிற் றயுமு டைய டி க் 'டு. (இதெ 'வுருவெ ன்று) இற் ற 'கு முன்பு க ' டறியாத தொன்றாயிராநின்றது †இதென்ன டிவு. என்றஞ்சி தேவர் ளானவர் ள் § (ஆர்ப்பரவத்தைப்ப ' ணி) † அங்கே யிங்கே

அ . ஆறு 'பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) *அ 'சண்ஞால மஞ்சின ள வன்றி 'வே (க) నవాయు పస్పన్దేయుయతురథవా స్త శ రవీ దిశోనకృన్విశ్వాప్య చ దచలాసాచ కులా నభశ్చప్రశ్చోతిక్ష్వధితమమ సాథోనరహరాత్మాయి స్తమ్భ్నుభ్యదృష్టిసతిహేసున్దరభుజ நவாயு ப 'பந்தே யயுதுரத ாஸ்தம் சசிரவீ திசோ ஸ்யர்விஸ் ாப்யசலதசலா ஸாசலகுலா நபஸ்ச ப்ரஸ்ச்யோதி க்வதிதமபிபா தோ ரஹரௌ த்வயிஸ்தம்பே சும்பத்வபுஷிஸதி ஹேஸுந்தரபுஜ'' 'கிற படியே-தே ர் ஞ மஞ்சும்படியானபடியை அநுஸந்திக்கிறாரெ 'று ஸ ' தி ண்டுகொள் து.

மூலத்திலே எயிற்றொடு என்றவ ந்தரம், இருக்கிற வடிவை 'ண்டு 'றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தாலே யித்யாதி). ' இரிந்து '' என்றதினர்த்தம் (அங்கே யிங்கே சிதறி) என்றது.

(க) ஸா - ஸ்த - கூடு.

ரு முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்து மஞ்ச வாளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேழ் குன்றமே, ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனைத்தசீற்றம்	மிக்க கோபமானது	தீயும்	அக்நியும்
போய்	இங்குநின்றும்போய்	கல்லும்	(அத்தாலேவேகிற)கற்களையும்
விண்சுட	ஆகாசத்தைச்சுடும்படியாகவும்	அல்லா	இவற்றிலுங்காட்டில் க்ரூரமாய்
மூவுலகும்	மூன்றுலோகங்களிலுள்ளவர்களும்	வில்	வில்லை
பிறவும்	மற்றும்	உடை	கையிலேயுடையரான
அனைத்தும்	ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிலுள்ளவர்களும்	வேடருமாய்	வேடர்களையுமுடைத்தாய்
அஞ்ச	பயப்படும்படியாகவும்	தினைத்தனையும்	(அநாச்ரிதர்களுக்கு) க்ஷணகாலமாகிலும்
ஆளரியாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்	செல்லவொண்ணா	கிட்டவொண்ணாத
இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற		சிங்கவேழ்குன்றம்.
அம்மானது	ஸர்வஸ்வாமியுடைய		
இடம்	ஸ்தாநமானது		
கனைத்த	(எரியும்போது) த்வநியாநின்றுள்ள		

சிதறிக் கால்தடுமாறி ஒருவர்புக்கவிடத்திலே யொருவர்புகாதே யோடும்படியாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்தாநம்

(நெரிந்தவித்யாதி) நெருக்கத்தாலே ஒன்றோடொன்று இழைந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில் துளை வழியே அந்த† த்வாரத்தாலே உழுவையுண்டு புலி அது நீணெறிவாயிலே பெருவழியிலே ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள. (ஆனைச்சுவடுபார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைப்பிளந்து அத்தைப் பாநம்பண்ணுகைக்காக ஆனை போகிற பெருவழியிலே அவற்றைச் † சுவடொத்திநிற்குமாயிற்று. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு நரஸிம்ஹமடிச்சுவடொத்துமாபோலே. ... ...(சு)

(த்வாரத்தாலே) என்றவநந்தரம் புறப்பட்டு" என்று சேஷம். இத்தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களைத் தன் பலத்தாலே நீக்கி வெளிகண்டு புலி வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாபிவ்ருத்தியச் சொல்லிற்றாயிற்று. (சுவடொத்திநிற்கும்) என்றதுக்கு-இங்கு ந்தாக்ராம் பண்ணாநிற்குமென்று கருத்து. ... ... (சு)

அ. நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
லேத்த அங்கோ ராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
காய்த்தவாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங் கழைபோய்
தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேழ் குன்றமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நா	நாவானது	அங்கு	அவ்விடத்திலே(அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனுய்க் கொண்டு)
தழும்ப	தழும்பேறும்படியாக		
நான்முகனும்	நான்கு முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும்	ஓர் ஆளரியாய்இருந்த அம்மானதிடம்,	
ஈசனும்	ருத்ரனும்	காய்த்த	காய்கள் நிறைந்த
ஆய்	தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடியாக	வாகை	வாகைகளின்
		நெற்று	நெற்று கள்
முறையால்	(அவன் சேஷி, நாம் சேஷபூதர் என்னும்) க்ரமத்தாலே	ஒலிப்ப	சப்திக்கும்படியாக
		கல் அதர்	கல்வழியிலேயுண்டான
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம் பண்ண,	வேய்ங்கழை	குழல்மூங்கிலானது

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மூனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகுமித்யாதி) த்ரைலோக்யமும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படியாக †ஆண்மையையுடைய வென்னுதல் †மநுஷ்யத்வமும் ஸிம்ஹத்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றாதல்.

(கனைத்து) த்வநியாநின்றுள்ள அக்நியும் எரிகிறபோதை வெடுவெடென்கிற த்வநியையுடைத்தானவக்நியும் அதிலே வைக்கோல் போர்போலே வேகிறகல்லும். (அல்லாவித்யாதி) †இங்ஙனெரிகிற நெருப்பிலும் கல்லிலும் அடியிடலாம் அங்குத்தைவேடர் முகத்தில் விழிக்கவொண்ணாதாயிற்று அவர்களுடைய க்ரௌர்ய மிருந்தபடி. (தினைத்தனையும்) † கவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி சென்று கிட்டிக் கண்ணெச்சில்படவொண்ணாதபடி யிருந்த தேசமாயிற்று. ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (மூனைத்தவித்யாதி). ' எரிந்தபைங்கண் " என்றதால் தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைநிலத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

' ஆள் "என்றதினர்த்தம், (ஆண்மையை) என்றது. அதாவது-சேவகத்தனம். " ஆள் " என்றதுக் கர்த்தாந்தரம், (மநுஷ்யத்வ மித்யாதி).

"அல்லா " என்று விசேஷிக்கையாலே வேடர்க்கு ஆதிக்யம் தோற்றுகிறதென்கிறார், (இங்ஙனித்யாதி). ' தினைத்தனையும் " தினையென்று ஸூக்ஷ்மமானதாந்யமாய், எள்ளத்தனையென்னுமாபோலேயாய் பரிமித காலத்தைச் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார், (உகவாதார்க்கித்யாதி). ... ...(எ)

போய்	ஆ ாசத்தை யளாவும் படி ஓங்கி	தீயால் பிண்	நெருப்பாலே ஆகாசம்
தேய்த்த	தன்னிலே உராய்கை யாலுண்டான	சிவக்கும்	சி ந்துகிடக்கிற சிங்கவேழ்குன்றம். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (நாவித்யாதி). †நா ானது தழும் பேறும்படியாக சதுர்முகனும் தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு ஹிரண்யனுக் ஞ்சி மநுஷ்யவேஷங்கொண்டு திரிந்தவர்கள் அவன் பட்ட பின்பு தந்தாமுடைய தரம்குலையாதபடி முறையாலே ந்து சேஷித்வப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டு அவ்விடத்திலே இதுக்குமுன்பு அநுபவித் தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்த் தாநம்.

(காய்த்தவித்யாதி) காய்த்தவாலககளிலே நெற்றானது த்வநிப்ப, †பாலைநிலத்துக்கடைத்த வ்ருக்ஷங்களிவையும்சொல்லக்க வதிறே. (கல்லதர்வேய்ங்கழைபோய்) கழையென்று-மூங்கிலாய் அதரென் று வழிக்குப்பேர். ல்வழியிலேயெழுந்த வேய்ங்கழையு டு குழல் மூ கில் அது அந்தரிக்ஷத்தளவும் வளர்ந்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலேயுண்டான அக்நியானது மே த்தாலே ஆகாசம் கறுத்திரு க்குமாபோலே இந்த நெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாயிற்று. †இத் தால் †அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க்கிடக் கும்' †புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடை ய த்வநியாய்க்கிடக் கும். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ாத்தழும்பவித்யாதி). ஓரர்ப்ப நிர்ப்பஜநத் தாலே விக்ருதி ய யடை து ஹிர யனைக்கொன்றபடியை யநுஸந்தித்தா ராய், பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனாயிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

ஈசனுமாய் என்கையாலே - முன்பு மநுஷ்யராயிருந்தமை ஸூசித மாயிற்றென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (நாவானதித்யாதி).

(பாலைநிலத்துக்கு) நிர்ஜலதேசத்துக்கு. முனைத்த சீற்றம்போய் விண் டும்படி யிருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுகை க்கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதி ள் ந்துஸ்துதிக்குமாபோலே வி ஞ்சி கும்படியான மூங்கிலிலுண்டான அக்நிக்கு அஞ்சி காட்டுவாகைகள் துதிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து ருத்தருளிச்செய்கிறார், (இத்தாலித்யாதி). (அகவாய்) எ கிறது - உள்ளி ருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே ன் க. (புற ாய்) என்றது - அந்த திவ்ய தேசத்தைச் சுற்றிலுமுண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென் க. .... (அ)

ஒ.— நல்லை நெஞ்சே நாந்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்கநின்ற வாயிரந் தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை யார்த்ததர்வாய்
சில்லி சில்லென் றொல்லறாத சிங்க வேழ் குன்றமே (௯)

ப ம.	உரை.	ப த	உரை.
நம்முடை	நமக்கு ஆஶ்ரயணீயனாய்	உடைப்ப	உடையப் பண்ணும்படியாகவும்
நம்பெருமான்	நமக்கு ஸ்வாமியாய்	புல்இலை	பனையோலையானது
அல்லிமாதர்	தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடையபெரியபிராட்டியார்	ஆர்த்து	ஓசைப் படும்படியாகவும்
		அதர்வாய்	வழியிலே (ள்
புல்க	கட்டிக்கொள்ளும்படி	சில்லி	சில்வீடுஎன்னும்ப க்ஷி
நின்ற	எழுந்தருளி யிருக்கிற	சில்என்று ஒல்	சில்என்னும் ஓசைமா
ஆயிரம்தோளன்	ஆயிரம் திருத்தோள்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரனுடைய	அறாத	றாதபடியுமான
		சிங்க வேழ்குன்றம்	
இடம்	ஸ்த்தாநமானது	நல்லைநெஞ்சே.	எனக்குப்பாங்கான நெஞ்சே.
நெல்லி	நெல்லிமரங்கள்	நாம்தொழுதும்	நாம் (அங்கேசென்று அவனைத்) தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம்.
மல்கி	நிறைந்து		
கல்	கற்களை		

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு (நல்லைநெஞ்சே) எனக்குப்பாங்கான நெஞ்சே.. † ஸம்போதித்து நெஞ்சே. நீயெனக்குப் பாங்காயிறே இப்பேறு†பெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம். இது இத்திருமொழியிற் பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியாபதம். (நம்முடை நம்பெருமான்) † நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனு

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லைநெஞ்சேயித்யாதி)." நான்முகனுமீசனுமேத்தச் செய்தேயும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்கப் பிராட்டிபோய் ஸம்ஶ்லேஷித்துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

நல்லையானநெஞ்சே என்று விசேஷணமாக் வொருயோஜனை யருளிச்செய்து நெஞ்சே. நீ நல்லையென்று அந்வயித்து யோஜநாந்தரம், (ஸம்போதித்தித்யாதி). (பெற்றது) என்றவநந்தரம் 'என்கிறாரென்றுமாம்'' என்று கூட்டுவது. இங்ஙனன்றாகில், (ஸம்போதித்து) என்று சொல்லவேண்டாவிறே. நம்பெருமான் என்னவமைந்திருக்க, 'நம்முடை'' 'என்று விசேஷித்தத்தாலே, தாம் நிரூபகரானமைதோற்றுகையாலே, அத்தைஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார், (நித்யேத்யாதி). 'அயர்வறுமமரர்கள்'' என்னக்கடவதிறே.

மூ. செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றுடைய
எங்களீச னெம்பிரானை யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல் சீர் வண்டறை தார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல் மாலை வல்லவர் தீதிலரே. (க௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	சிவந்த	உடைய	வாஸஸ்தாநமாகவுடையனாய்
கண்	கண்களையுடைய		
ஆளி	ஸிம்ஹங்கள்	எங்கள்	ஸம்ஸாரிகளான நம்போலியர்க்கும்
இட்டு	(திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணங்களை) ஸமர்ப்பித்து	ஈசன்	ஸ்வாமியாய்
		எம்பிரானை	எனக்கு உபகாரகனான ஸர்வேஸ்வரன் விஷயமாக
இறைஞ்சும்	ஆஸ்ரயியாநின்றுள்ள		
சிங்கவேழ்குன்று	சிங்கவேழ்குன்றத்தை	இரு	பெரிய
		தமிழ்நூல்	தமிழ்சாஸ்த்ரத்தில்

யிருக்குமாபோலே நமக்கும் ஆஸ்ரயணீயனாய்க் கொண்டுவந்து ஸந்நிதிபண்ணின ஸர்வேஸ்வரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாஸ்ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கி யோடப்புக்கவாறே ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்காக இவ்வடிவு கொண்டதுபோய் அநுகூலர் பக்கலிலேயும் வந்து பலிக்குமளவாயிற்று." என்று அந்தச்சீற்றத்தை ஆற்றுகைக்காகப் பெரிய பிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாயிற்று. (ஆயிரந்தோளன்) இவாளைத்தால் இவளைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம் தோளுண்டாமாயிற்று.

(நெல்லியித்யாதி) நெல்லிகளானவை மிக்குக் கற்களையுடையப் பண்ணுமாயிற்று. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களையுடையப் பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வநிக்கவென்னுதல் பனையோலை ஓசைப்படவென்னுதல். † அதர்வாயிலே வழியிடத்திலே, சில்லியுண்டு †சில்வீடு அது சில்லென்னுகிற்குமாயிற்று ஒரு சப்தாநுகாரத்தைப் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. ஒல்லருத த்வநிமாருத. ... ... ( )

ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சிடந்தபோது அவனெலும்பு உடையும்படியும் அவனுடைய ஆர்த்துக்கொள்ளுகையும், அவன் ரத்தம் சில்லென்று புறப்படும்படியும் அத்தேசத்தைக் கண்ட உடனே ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகிறதென்னும் கருத்தாலே வர்ணிக்கிறாரென்றுகொள்வது. (சில்வீடு) என்றது - பக்ஷி விசேஷம். இப்படி நாஸிம்ஹாவதாராபதாநத்தில் த்வநிக்குஸம்ஸமான தேசமாகையாலே, "நாம் தொழுதும்" என்கிறாரென்று கருத்து. .... (கூ)

புலவன்	வல்லவராய் [வாய்	செ்கையாளன்	மிகவும் ஔதார்யத்
ம்கையாளன்	திருமங்கைக்கு ராஜா		தயுமுடையரான
தொல்மன்னு	அநாதியாய்நிலைநின்ற	கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த
சீர்	ஸ்ரீயையும்	செம்சொல்மாலை	செவ்வியசொல்தொடையை
வண்டு	வண்டுகள்	வல்லவர்	கற்கவல்லவர்கள்
அறை	சப்தியாநின்றுள்ள	தீதுஇலர்	பொல்லா்கு இல்லாதவர் ஆவர். (௧௦)
தார்	மாலையையும்		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணித்யாதி). வீரஸ்ரீயாலே சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானவை த்களுக்கு ப்ரதிகூலமான ம்ருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாகக்கொண்டுவந்து பொகட்டு ஆஸ்ரயியாநிற்குமாயிற்று. †ஸ்ரீ கண்டாகர்ணழ்வான் இது ப்ராஹ்மண ம்சம் உத்தமம்''என்று இது புதிசு' என்றுனிறே. சிங்கவேழ்குன்றம் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்றுஸ்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ்நூற்புல ன்) ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணுதபடியிருக்கிற தமிழ் சாஸ்த்ரோக்தமான படிையக்கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுடையவர். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர் ஹகரானவர். (மன்னு தொல்சீர்) நிலைநின்ற பாரதந்த்ர்ய ஸ்ரீயையுடையவராயிற்று. (௧) లక్ష్మణో లక్ష్మీసంపన్నః லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந'' வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி * அறையாநின்றுள்ள மாலையையுடைய ஆழ்வார் (செங்கையாளன்) † மஹோதாரன் இப்ப்ரபந்தத்தைப்பிறர்க்கநுபாவ்யமாம்படி பண்ணித் தந்தவரிறே. (செஞ்சொல் மாலை வல்லவர்) அரிய அர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்றான செவ்விய சொல்தொடை வல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதியைப் போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதிறே...(௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணாளியித்யாதி). (௨) నవంశవమిదంపుణ్యం వేదపారగమచ్యుత। యజ్ఞశీలంమహాప్రాజ్ఞం బ్రాహ్మం శివముత్తమమ్ - நவம்சவமிதம் புண்யம் வேதபாரகமச்யுத யஜ்ஞசீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம் ப்ராஹ்ம ம் சிவமுத்தமம்''என்கிற வசநத்தையு' கொண்டு உக்தார்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸ்ரீகண்டாகர்ணழ்வானித்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) - சப்தியாநின்றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளுமவனென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரன்) என்று. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

---

(௧) ரா - பா - அ - ௨௧. (௨)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து எட்டாந் திருமொழி ௦ ா கு.

௫ கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோவலனெம்பிரான்
சங்குதங்கு தடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண்ணினன்
பொங்குபுள்ளினை வாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் பொங்குநீர்
செங்கயல் திளைக்குஞ் சுனைத் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சங்கு	சங்குகள்	புள்ளினை	பகாஸுரனுடைய
தங்கு	பொருந்தி	வாய்	வாயை [னாய்.
தடம்	பரந்திருந்துள்ள	பிளந்த	கிழித்துப்பொகட்ட
கடல்	திருப்பாற்கடலில்	எம்பிரான்	என்குபகாரகனாய்
துயில்கொண்ட	கண்வளர்ந்தருளுகிற வனாய்	புராணர்தம்	புராணப்ரஸித்தனான ஸர்வேச்வரனுடைய
தாமரைக்கண்ணினன்	தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடையனாய்	இடம்	ஸ்தாநமாய்
கோவலன்	க்ருஷ்ணனாய் தோன்ற	பொங்குநீர்	மிக்க ஜலத்தையுடைத்தாய்
கொங்கு	பரிமளம் [ண்டு	செங்	சிவந்த
அலர்ந்த	வீசாநின்றுள்ள	கயல்	மத்ஸ்யங்களானவை
மலர்	புஷ்பங்கள் நிறைந்த	திளைக்கும்	களித்துவர்த்திக்கிற
குருந்தம்	(அஸுரா விஷ்டமான) குருக்கத்தியை	சுனை	சுனைகளையுடைய
ஒசித்த	நிரஸித்தனாய்	திருவேங்கடம்	திருமலையை
பொங்கு	கிளர்ந்துவந்த	நெஞ்சமே	மநஸ்ஸே.
		அடை	கிட்டப்பாராய்....(௧)

அ௫. கொங்கலர்ந்த ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, (௧) "நின்ற செந்தீமொண்டு சூறை நீள் விசும்பூடிரிய' என்றும், (௨) "கனைத்த தீயும் கல்லும்" என்றும் (௩) 'தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும்" என்றும் விரோதிகளுக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கும்படியை யநுஸந்தித்து, (௪) 'நெஞ்சே! நாந்தொழுதும்" என்று அநுஸந்தித்தார். இப்படி நிலவெம்மையை யநுஸந்தித்ததே ஹேதுவாக பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரன் இவ்விடத்தில் தன்னுடைய படிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க, கண்டநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (விரோதியித்யாதி). (௫) பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனை" என்கிறீரே அநுஸந்திக்கிறது. குருந்தம் புள்,

(௧) -௭-௫ (௩) -எ. அ. (௫) -அ-.
(௨) க- ௭. (௪) க-எ-.

வ்யா -ெ ாங்குப்ரவேசம் †விரோதி நிரஸநசீலனாய் †ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷஸ் பா ாய் †ஸர் ாந்தராத்மா ாயிரு ்கிற †ஹரியா ன் வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னானெ ்று ஒரு சிறுக்கனு ்குத் தமப்பன் பகையா உதவிற்றொரு டிவைக்கெ ா ் ் ந்து தோற்றி அவனுடைய விரோதி யப்போக்கி உப ரித்தவன் † அவனொரு னளவிலேயும் பர்ய ஷிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொ ்னாரெல் லாருடைய ஸம் ாரது(ஷ)ரிதத்தைப்போக்குகைக்காகத் திருமலை யிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான் நாமங்கேபோ யநுபவிப்போமெ ்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். † தமிழ்பாஷை நடை யாடுகிறதுக் கும் எல்லையான நிலமாயிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு (ெ ாங் லர்ந்த) பரிமளத் த ப்ர ஹியாநிற் பதான மலரையுடைத்தான. (குருந்தமொசித்த) † அடியேபிடித்து த் தலையளவும் பூத்து தர்சநீயமாய் அஸுராடே சத்தாலே நலிவ தாகத்தேடி நிற்க இகழுகிறதாயிருந்தது முறித்து ் காரியங்கொ ள்ளுவோம் என்று ஒசித்தானாயிற்று. (கோவலனெம்பிரான்)

பேய், மாமருது இவை நிரஸித்தபடி யச் சொல்லுகையைப்பற்ற, (விரோதி நிரஸநசீலனாய்) என்றது. ( ) கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவை' இத் யாதியைப்பற்ற (ஆச்ரிதஸம்ச்லேஷஸ் பாவனாய்) ன்றது. (உ) ' பாரும் நீரெரிகாற்றினோடு" இத்யாதி யப்பற்ற (ஸர்வாந்தராத்மாவாய்) என்றது. (ங) திண்டிறலரியாய ன். ' என்றத் தப்பற்ற (ஹரியா னித்யாதி). (ச) பேசுமின்திருந மம்" ்கிற பாட் டக் டாகநித்தருளிச்செய்கிறார், (அவனொருவனித்யாதி). திருமலை ய அநுபவிக்கை ்கு நியாமகாந்தரம் (தமிழித்யாதி). இத்தால், - சிங்கவேழ்குன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினால் அங்குள்ளார் டு ராய் தாம்தமிழரா யாடே) (ரு) *బోధయన్త పరస్పరమ్ போதயந்த° பரஸ்பரம் பண்ணு க ்குச் சேரவிழாமையாலே இத்திருமலை யிலே இரண்டும் லசியிருக்குமெ ்று அநுபவிக்கிறாரெ ்று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (ெ ா ்கித்யாதி). ஹிர ்யன்தான் *கொலை ்கை யாளனாய் தன்னுடைய விரோதித்வந்தோற்றவிருந்தான் குருந்தம்முத ானை வை ஆநுகூல்யந்தோற்ற ்து ஞ்ச ் ளாயிருக்கை யாலே அ னிலும் க்ரூர ் ளென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற் ற யருளிச்செய்கிறாரெ ன்று அ தாரி யிட்டுக்கொள் து.

அழித்த என்னாதே ' சித்த ' எ ்றதுக்கு வாஸ ந (அடியே பிடித் தித்யாதி). இத்தால் - மாயாம்ரு த்தை ம்ருகமெ ்று பிடிக்கத்தேடினாற் போலே பூத்தமரமென்றே பூவுதிராதபடி பேர்த்தாெ ன்றதாயிற்று. குருந்

(க) - அ - ச. (ச) க - அ - கூ.
(உ) - அ - எ. (ரு) கீதை - ௦ - க .
(ங) - அ - கூ.

மூ. பள்ளியாவது பாற்கட லரங்க மிரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்[றும்
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ண னென்றெண்ணி நாடொ
தெள்ளியார் வணங்கும்மலைத்திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்	வலியநெஞ் சுடைய	எந்தை	எனக்குநாதனாய்
பேய்	பூதனையுடை யளான	பிரான் அவன்	உபகாரகனான ஸர்வேஶ்வரனானவன்
முலை	முலைகளானவை		
இரங்க	தானேசுரக்கும்படி	பள்ளியாவது	(கண்வளர்ந்தருளும்) படுக்கையாவது
பிள்ளையாய்	சிறியகுழவிவடிவு கொண்டு [ணனை	பாற்கடல்	திருப்பாற்கடலும்
உயிர்	(அவளுடைய) ப்ரா	அரங்கம்	திருவரங்கமு ாம்
உண்ட	அமுது செய்தருளின வனாய்	பெருகும்	வளருகிற
		இடம்	ஸ்த்தாநமானது

க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துக்குருந்தைமுறித்தாற்போலே என் விரோதியைப்போக்கி எனக்கு உபகரித்தவன். † அதின் நினைவின் படி கார்யம் செய்கையன்றிக்கே என்னுடைய கார்யஞ்செய்த உப காரகன். (சங்கித்யாதி) இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத் திருப்பாற் கடலிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது சங்கெ ன்றுபேர்பெற்றவையடையச் சேராநிற்பதாய், ண்வ ார்ந்தருளு கைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ண்வளர் ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து வந்து தோற்றினபகாஸுரனை வாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோதி களைப்போக்குகை பழையதாகச் செய்துபோருகிறவர் ந்து வர்த்தி க்கிற ஸ்த்தாநம். (பொ கித்யாதி)†ஜலத்தினுடைய ஸம்ருத்தி யலி னுடைய களிப்புக்கீடாயிருக்குமிறே. இளமையாலே சி ந்த நிறத் தையுடை ய கயல்களானவை களித்து ர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய திருமலையை அடை நெஞ்சே. என்கிறார் ....(க)

தொசித்ததே தமக்கு உபகாரமாக்கி அத்தால் அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கி றார், (அதின் நினைவித்யாதி). நீர்ப்பசையற்ற நிலமாகையாலே * ஓய்ந்த மாவாயிருந்தது, அதுக்கு ப்ரதிசீர்ஷமான நிலமென்று தோற்ற ‘பொ கு நீர்” என்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (ஜலத்தினித்யாதி). “சங்கு தங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக் ண்ணினன்” என்றத் தை முந்துற அநுஸந்தித்து, பாட்டு அநுஸந்திக் க அந் யம். ஆக இப் பாட்டால் திருமலை சென்றுகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதி ளநுகூல வேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனெ ன்று சொல்லிற்றாயிற்று. ... ... (க)

தெள்ளியார்	அநந்யப்ரயோஜநர்	என்று எண்ணி	என்று (பலகாலும் இவ்வடிவுகளை) அநுஸந்தித்து
வெள்ளியான்	(க்ருதயுகத்தில்) வெளுத்த நிறத்தையுடையவன்	நாடொறும்	நாள்தோறும்
கரியான்	(கலியுகத்தில்) கறுத்த நிறத்தையுடையவன்	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கிற
மணிநிறவண்ணன்	(த்வாபரயுகத்தில்) நலமணிபோன்றநிறத்தையுடையவன்	மலை	மலையான
		திருவேங்கடம்	திருமலையாம்; (அதை) நெஞ்சமே. அடை. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடலரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் படுக்கை· அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காகக் கோயில். (இரங்கவித்யாதி) முலையை ஸ்பர்சித்தவளவிலே நெகிழ்ந்து முலை சுரக்கும்படியாக வென்னுதல்· அன்றிக்கே· அவள் கதறவென்னுதல். வன்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதனையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டானாயிற்று. † மௌக்த்யத்தாலே உயிருக்கும் முலைக்கும் வாசியறியாதே அமுது செய்தானாயிற்று. (எந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்) எனக்குக் குலநாதனான உபகாரகன் வர்த்தி(ஞ)க்கிறதேசம் பெருகுகை வளருகை. அத்தால் - † வர்த்தி(ஞ)க்கையைச் சொன்னபடி, (வெள்ளியாணித்யாதி) கொண்ட கொண்ட வடிவெல்லா மிவர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று அவன் கொண்ட வடிவாகையாலே. க்ருதயுகத்தில் வெளுத்த நிறத்தையுடையனாய், கலியுகத்தில் கறுத்த நிறத்தையுடையனாய், த்வாபரயுகத்தில் வந்தவாறே ஶ்யாமமான நிறத்தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வடிவுகளையநுஸந்தித்து தெள்ளியாருண்டு † அநந்யப்ரயோஜநரானவர்

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் க்ஷீராப்திசாயித்வம் பின்னாட்டி ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதை தொட்டிற்கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்க அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பிள்ளையாயுயிருண்ணக்கூடுமோ வென்ன· அருளிச்செய்கிறார், (மௌக்த்யத்தாலே யித்யாதி). (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றதுக்கு- தொட்டிற்பிள்ளை பேயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்று கருத்து. (அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது - (க) "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை" இத்யாதியாலே அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருந்த

(க) தி - ச - வி - சச.

ரு. நின்றமாமருதிற்று வீழ நடந்த நின்மலன் நேமியான்
என்றும் வானவர் கைதொழு மிணைத்தாமரை யடி யெம்பிரான்
கன்றி மாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்கி ர் நீக்குவான்
சென்று குன்ற மெடுத்தவன் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. ()

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
நின்ற	(அஸுராவேசத்தாலே)பேராதேநின்ற	எம்பிரான்	உபகாரகனாய்,
மாமருது	பெரியமருதமரம்	கன்றி	(இந்த்ரன்)கோபித்து
இற்றுவீழ	முறிந்துவிழும்படி	மாரி	மஹாவர்ஷத்தை
நடந்த	நடுவேபோன	பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்க
நின்மலன்	நிர்மலமானமநஸ்ஸையுடையனாய்	ஆ	பசுக்களுடைய
நேமியான்	திருவாழியை(த்திருக்கையிலே);யுடைய	நிரைக்கு	திரள்களுக்குண்டான
வானவர்	நித்யஸூரிகள் [ளாய்,	இடர்	துக்கத்தை [காக
என்றும்	எப்போதும்	நீக்குவான்	போக்கி ரக்ஷிக்கைக்
கைதொழும்	ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதாய்	கடிது	சடக்கென
தாமரை	தாமரைமலர்போன்ற	சென்று	போய்
இணையடி	இரண்டு திருவடிகளையுடைய	குன்றம்	கோவர்த்தநமலையை
		எடுத்தவன்	குடையாகத்தரித்தஸர்வேஶ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கிற
		திருவேங்கடம்	நெஞ்சமே. அடை. ()

கள் நாடோறும் வணங்குவர்களாயிற்று நித்ய ஸூரிகளைப்போலே நித்யாநுபவம் பண்ணும் †மலையான. ... ... (உ)

வ்யா. மூன்ரும்பாட்டு. (நின்ற) † அஸுராவேசத்தாலே பேராதே நின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது † அவ்வருகே விழுந்த விது †இவ்வருகேயாயிற்றதாகில் செய்வதென். என்று பயப்படவேண்டும்படியாயிருக்கிறதாயிற்று. அது முறிந்து விழும்படியாக.

திருமழிசைப்பிரான்போல்வார் ளென்கை. (மலையான) என்றவநந்தரம், திருவேங்கடமித்யாதியைப் பூரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... ... (௨)

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (நின்ற மாமருதித்யாதி). "பெருகுமிடம்" என்றத்தாலே - நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்றுச்செய்தவற்றை யநுபவிக்கிருரென்று ஸங்கதி.

மருதானபோதே நின்றிராதோ 'நின்ற" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (அஸுரேத்யாதி). (நின்றமாமரம்) என்றும் பாடமுண்டென்று சொல்லுவர்கள். 'மா" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிருர், (அவ்வருகேயித்யாதி). (இவ்வருகே) என்கையாலே, தாமும் க்ருஷ்ணனுமொரு ப்ரதேசத்திலே யிருந்தமை தோற்றுகிறது. "நின்மலன்" என்ற

௭. பார்த்தற்காயன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர்
கோத்தங் காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்
ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவிய வெம்பிரா
தீர்த்தநீர்த் தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.[ன்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	த்வாபராந்தத்தில்	கோத்துப்பிணைந்த	கைகோத்து ஆடினவனாய்,
பாரதம்	பாரதயுத்தத்திலே	ஏத்துவார்தம்	வாழ்த்துமவர்களது
பார்த்தற்காய்	அர்ஜுநனுக்காக	மனத்து	மநஸ்ஸில்
கைசெய்திட்டு	கையுமணியும்வகுத்து	உள்ளான்	விடாதே யிருக்குமவனாய்,
வென்ற	(துர்யோதநாதிகளை) ஜயித்து (அத்தாலே)	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
		மேவிய	பொருந்தியிருக்கிற
பரஞ்சுடர்	மிக்க ஒளியையுடையனாய்,	எம்பிரான்	ஸ்வாமியுடையதாய்
ஆயர்தம்பாடியில்	திருவாய்ப்பாடியிலே	தீர்த்தம்	பாவநமான
எங்கோவலன்	கோபகுலத்திலவதரித்து	நீர்	ஜலத்தையுடைய
		தடம்	தடாகங் களாலும்
		சோலை	பொழில் களாலும்
அங்கு	அக்கோகுலத்தில்	சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
குரவை	குரவைக்கூத்தில்	திருவேங் டமடைநெஞ்சமே. (௭)	

†நெஞ்சில்† நினைவின்றிக்கே அது முறியும்படிநடந்த சுத்தியையுடையவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா தன்னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான பரிகரமுண்டாயிருக்கச் செய்தே கிடீர் தான்வந்தகப்பட்டது. (என்றுமித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஒருநாடாகப் பரியவிருக்குமவன்கிடீர் தனியே புகுந்தகப்பட்டான். (கன்றியித்யாதி) பெரிய சீற்றத்தையுடையனாய்க் கொண்டு இந்த்ரனானவன் மேகங்களையேவ அவையும் அவன் கருத்தை யநுவர்த்தித்து மாரிபொழிந்திட. (ஆநிரைக்கிடர் நீக்குவான் கடிதுசென்று குன்றமெடுத்த ன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமில்லாதவற்றின்மேலே ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் கடுநடையிட்டுச்சென்று கோவர்த்தநத்தையெடுத்தவன். (திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே) †ஒருமலையை யெடுத்துப் பரிஹரித்தவன் ஒருமலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான் அவனையா ˚ ரயிக்கப் பார் நெஞ்சே யென்கிறார். ... ... (௬)

பதவாஸனை, (நெஞ்சிலித்யாதி). (நினைவு) அஸாராவிஷ்டமென்கிற நினைவு. அன்று சென்று குன்றொன்றையேந்தினதும், இன்று குன்றில் நின்றதும் என்றும் ஆஸ்ரிதர்க்காகவென் றருளிச்செய்கிறார், (ஒருமலையையித்யாதி). ஒருமலை ஆதேயமாய், ரக்ஷணோபகரணமாய், திருமலை ஆதாரமாய் ரக்ஷணோபகரணமாயிற்று; என்றும் திருமலைபோலே காணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம்.()

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காய்) பார்த்தனுக்காக. (அன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு) பாரதஸமரத்திலே கையுமணியுமாக வருத்துப்படைபொருத்தி. (வென்ற பரஞ்சுடர்) தோல்வி துர்யோதநாதிகள் தலையிலேயாய் வெற்றி †தன் தலையிலேயாம்படியாக வாயிற்று அவர்கள் விஷயத்தில் பண்ணின †ஓரம். (பரஞ்சுடர்) தர்மபுத்ரன்றலையிலே யபிஷேகத்தைவைத்து த்ரௌபதி குழல் முடித்தபின்பு திருமேனியில் பிறந்த ஔஜ்வல்யம். (க)† "రాక్షసేన్ద్రం విభీషణం కృతకృత్యః ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்யஃ". (கோத்தித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனை இடையிலே தொடுத்து. (குரவை பிணைந்த வெங் கோவலன்) †குரவைக்கூத்தை மன்றிலேயாடி ஆஶ்ரிதர்க்கத்தைப் †பின்னிக்கொடுத்தவன். (ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான்) குரவைக் கூத்தை யநுஸந்தித்து அதிலே ஈடுபட்டு ஏத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரிய பிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானாற் போலேயாயிற்று ஏத்துமவர்கள் நெஞ்சுவிட்டுப் போகமாட்டாதபடி.(தீர்த்தநீரித்யாதி)†எல்லா ஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்க வற்றான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் ஶ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்கித்யாதி) ஒருவ்ருக்ஷத்தையும் ஒரு பக்ஷியையும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரத மஹாரதரான பீஷ்ம த்ரோணாதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த துர்வர்க்கத்தையும் வென்றான், அப்படிப்பட்டவன், அபலைகள் கைகளிலே யகப்பட்டுக்கூத்தாடுகிறானென்று அவனுடைய வீரஶ்ருங்காரரஸத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(தன்தலையிலே) என்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான தர்மபுத்ராதிகள் விஷயத்திலே என்றபடி. (ஓரம்)பக்ஷபாதம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (ராக்ஷஸேந்த்ரமித்யாதி). 'అభిషిచ్య చ లఙ్కాయాం రాక్షసేన్ద్రం విభీషణమ్ । కృతకృత్యస్తదా రామో విజ్వరః ప్రముమోద హ அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருத க்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வர ப்ரமுமோதஹ.' "எம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம், (குரவையித்யாதி). (பின்னி) - பூர்ணமாகவென்றபடி. "தீர்த்தம்' என்ற பதம் பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸகல பலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்யாதி). ... ... (ச)

(க) ரா - பா - க - அரு.

௫. வண்கையானவுணர்க்குநாயகன்வேள்வியிற்சென்றுமாணியாய்
மண்கையாலிரந்தான் மராமரமேழுமெய்த வலத்தினான்
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்
திண்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.(௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்கையான்	உதாரமானகையை யுடையனாய்	இமயத்து உள்ளான்	ஹிமவானில் (திருப்பிரிதியில்) எழுந்தருளியிருக்குமவனாய்,
அவுணர்க்கு	அஸுரர்களுக்கு		
நாயகன்	தலைவனான மஹாபலியினுடைய	இருஞ்சோலை	தெற்குத் திருமலையான திருமாலிருஞ்சோலையிலே
வேள்வியில்	யாகசாலையிலே		
மாணியாய்	ப்ரஹ்மசாரியாய்	மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
சென்று	போய்	எம்பிரான்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,
மண்	பூமியை		(முதலையின் கையிலேயகப்பட்ட)
கையால்	தன்கையாலே		
இரந்தான்	யாசித்தவனாய்,	திண்	பலிஷ்டமான
மராமரம்ஏழும்	ஏழுஸாலவ்ருக்ஷங்களையும்	கை	துதிக்கையையுடைய
		மா	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
எய்த	(ராமாவதாரத்தில்) ஒருபடிப்படப்போக்கின	துயர்	து:கத்தை
		தீர்த்தவன்	போக்கின ஸர்வேச்வரன் ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற
வலத்தினான்	மிடுக்கை யுடையனாய்		
எண்கையான்	அநேகம்திருக்கைகளையுடையனாய்	திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே. ()	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) † உதாரனாயிருந்தானாயிற்று. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குத் தலைவனாயிருந்தானேயாகிலும் ஔதார்யமென்றொருகுணம் கிடக்கையாலே அம்பாலேயழிக்கலாயிருந்ததில்லை. இவன்றான் கொடுக்க உகந்திருந்தான்; அவன் உகந்தவழியே வாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனாக்கி

அ௫. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி). கீழே ஆஸ்ரிதர்க்காக தௌத்யஸாரத்யங்களைப் பண்ணினபடியாலே கையாளாக்கினபடி சொல்லிற்று; அவ்வளவன்றிக்கே ஆஸ்ரிதர்க்காகத் தன்னை யிரப்பாளனாக்கியும் மழுவேந்திக்கொடுத்தும், பலவிடங்களிலேயும் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் அலைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவினபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

மஹாபலிவண்கையானாயிருந்தது ஸ்ரிய:பதி மாணியாகைக்கு ஹேது வென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், (உதாரனாயித்யாதி).

வாங்கினனுயிற்று. (மாணியாய் மண் கையாலிரந்தான்) அவனு டைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணேறினவடிவைக்கொண்டு சென்று, தன்கையிலே †பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டபூமியை யிரந்தானுயிற்று. (மராமரம்) ஆ ரிதரை விச்வஸிப்பித்தும் கார் யம் செய்து கொடுக்குமவன். (வலத்தினன்) மிடுக்கை யுடையவன். (எண்கையான்) ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்குறுப்பான திவ்யாயு தங்களைத் தரிக்கைக்கும் †பலதிருக்கைகளையுடை யவனென்னுதல். அன்றிக்கே திருவட்டபுயகரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இம யத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனுன வன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) ம்லேச்சபூமியான தெற்கில் திரு மலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனுனவன் (திண்கைமாதுயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் ான் முதலையாலே யீடுபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ண மாட்டாத வளவிலே வந்து அவனுடைய து: த்தைப்போக்கி ரக்ஷி த்தவன். (தி ை) தன்னையொழிந்தவற்றையடைய இடர்படுத்து மவன்று னிடர்பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்கை. (திருவேங்க டம்) †ஸ்ரீகஜே ந்த்ராழ்வான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து

(பருத்திபட்டபன்னிரண்டுபடு க) யாவது-கொட்டைவாங்கிப், பன்னிச் சுருட்டி, நூலாக்கியும், பாவோடி, நெய்து, மடித்து விற்றுப்போகடும் படி யும் தோய்த்து உலர்த்தி, உடுத்துக், கிழித்துவிடும்படியும், சேதநர்க்கு வச்ய மாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் - ஈச்வரன் தன்னில் விபக்தமாக்கி பஞ்சீக்ருத மாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதி சரீரங்களாக்கி லோகவ்யவஸ்த்திதியுண்டா க்கி, அவாந்தரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ரக்ஷித்து, ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ர ளயத்திலே யெடுத்து எயிற்றிலேவைத்து வயிற்றிலேவைத்து உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபடிகளை யெண்ணிக் கண்டுகொள்வது. ஆக, இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாதீநமானதென்றதாயிற்று. (க) త్వం నిర్మితా జఠరగాచ తవ త్రిలోకీ ం భిక్షుణాదియమృతే భవతా దురాపా మధ్యే తథాతు న విచక్రమిషే జగచ్చేత్ త్వద్విక్రమైః కథమివ శ్రుతిరఞ్చితా స్యాత్ ॥ த்வம் நிர்மிதா ஜடரகாச தவ த்ரிலோகீ கி பிக்ஷணாதியம்ருதே பவதாதுராபா மத்யே ததா துநவிசக்ரமிஷே ஜகச்சேத் த்வத்விக்ரமைः கதமிவ ச்ருதிரஞ்சிதாஸ்யாத் ' என்கிறதநுஸந்தேயம். (பலதிருக்கைகளையுடையவன்) என்றது - எண்கை யான் " எ ணப்பட்டகையானென்கிற சப்தார்த்தத்தைப் பற்ற. இத்தால் - (உ) "தோள் ளாயிரத்தாய் என்றத்தை நினைக்கிறது. " மா ' என்று ஆனையாய், இப்போது இந்த அபதாநத்தையருளிச்செய்ததின் கருத்தைக் ாட்டுகிறார், (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). ... ... (ரு)

(க) அதிமாநு - ஸ்த - ௬. (உ) தி - வாய் - அ - க - க௦.

ழு எண்டிசைகளு மேழுலகமும்வாங்கிப் பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டோராலிலைப்பள் ளிகொண்டவன்பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவ
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவனொள்ளெயிற்றொடு [ன்
தி டிறலரியாயவன்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எண்திசைகளும்	எட்டுத் திக்குகளையும்	தீர்த்தவன்	போக்கினவனாய், [ய
ஏழுலகமும்	ஏழுலோகங்களையும்	ஒண்திறல்	மிக்கமிடுக்கை யுடை
பண்டு	மஹாப்ரளயத்தில்	அவுணன்	அஸுரனான ஹிரண்ய னுடைய
வாங்கி	அமுதுசெய்து	உரத்து	மார்பிலே
பொன்	ஸ்லாக்யமான	உகிர் வத்தன்	திருவுகிரை வைத்துக் கிழித்தனாய்,
வயிற்றில்	(தன்) திருவயிற்றிலே		
பெய்து	வைத்து	ஒள்	ஒளிதங்கின
ஓராலிலை	ஓராலந்தளிரிலே	எயிற்றொடு	பற்களோட
பள்ளிகொண்டவன்	கண்வளர்ந்தருளினவனாய்,	திண்	சலியாத
		திறல்	மிடுக்கை யுடைய
பால்	பால்போன்ற (ப்ரகாசமான)	அரியாயவன்	நரஸிம்ஹரூபியானவன்நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
மதிக்கு	சந்த்ரனுக்குவந்த		
இடர்	க்ஷயத்தை	திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (சு)	

பிற்பாடனைகுறைதீர ஆஸ்ரிதர்க்கு முற்பாடனாயுதவுகைக்காக ந
திருக்கிற தேசமாயிற்று. ... ... (நு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) எட்டுத்திக்குக்களோடே கூடியிருந்துள்ள லோகங்களேழையும் வாங்கி ஸ்லாக்யமான திருவயிற்றிலேவைத்துப் பண்டு பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடையவன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) பால்மதியுண்டு சந்த்ரன் அவனுக்கு தர்மிலோப பர்யந்தமாக ஓரிடர்வர அது அவ்வளவாகாதபடி பரிஹரித்து அவனிடரைப் போக்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்கமிடுக்கை யுடையனாயிருந்துள்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ்ஸிலே திருவுகிரைவைத்தவன் அதுக்குறுப்பாக அழகிய திருவெ

அநு. ஆறும்பாட்டு- (எண்டிசைகளுமித்யாதி). மாணியாயிரங்கொண்டத்தை யொரு சிறுபிள்ளையாயுண்டசமர்த்தும், மதிகெட்டுப்போகாதபடி நோக்கின சமர்த்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸமய ஸமுத்பவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றியருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரியிட்டுக்கொள்வது.

ழ். பாரு நீ ரெரி காற்றினோ டாகாயமு மிவை யாயினான்
பேருமாயிரம் பேசநின்ற பிறப்பிலி பெருகுமிடம்
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாமுகில் தோய்தர
சேருவார்பொழில்சூழெழில்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாரும்	பூமியும்	பெருகும்	வளருகிற
நீர்	ஜலமும்	இடம்	ஸ்தாநமான து
எரி	அக்நியும்	காரும்	மேகங்களும்
காற்றினோடு	வாயுவோடு	வார்பனி	மிக்கபனியும்
ஆகாயமும்	ஆகாசமும்	நள்விசும்பிடை	பெரியஆகாசத்தினிடையிலே
இவை	ஆகியபூதபஞ்சகமும்	சோரும்	சொரியும்படியிருப்ப [தாய்
ஆயினான்	தானேயாயிருக்குமவனாய்,	மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்
ஆயிரம்பேரும்	ஆயிரம் திரு நாமங்களையும் [ம்படி	தோய்தர	படியும்படி
பேச	சொல்லியாஶ்ரயிக்கு	சேரு	தகுதியா
நின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,	வார்	நண்ட
பிறப்பிலி	ஜந்மரஹிதனானஸர்வேஶ்வரன்	பொழில்	சோலையாலே
		சூழ்	சூழப்பட்டு
		எழில்	அழகையுடைத்தான
		திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.	(எ)

யிற்றோடே கூட சலியாத மிடுக்கையுடைய நரஸிம்ஹமானவன். †திருமந்த்ரஞ்சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரதுரிதத்தைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற திருமலையை யடையப்பாராய். ... (சு)

"பேசுமின்திருநாமம்" இத்யாதி பாட்டையுட்கொண்டு சிங்கவேழ்குன்றத்திலரியானவனோடொரு ஸாதர்ம்யத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, அரி என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரமித்யாதி). 'ஹரதீதி ஹரி" என்கிற யோகார்த்தத்திலே நோக்கு. இத்தால், சிங்கவேழ்குன்றத்தில் ரூட்யாஹரிபதவாச்யன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்யனாயிருக்கிறானென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. ... ... (சு)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பாரு நீரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், (க) * எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்த ஹிரண்யநிரஸநார்த்தமாகத்தத்ஸமகாலத்திலே தோற்றின ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸ்ம்ருதமான ஜகதாகாரதையை அநுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்ல ஸஹியாத ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்றவிடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்லலாம்படியுமிருக்கிறானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) தி - வாய் - உ - அ - கூ.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூதபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகையாலே ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்படியைச்சொல்லிற்று. தான் கொடுத்த உடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலிபெருநுமிடம்) †அகர்மவஶ்யனாய் இதரவிஸஜாதீயனாய் ஜகத்தின்படியன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிறவிடம். (காரித்யாதி) †மேகங்களும், மிக்கபனியும் பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய் பெரிய மேகங்கள் †படியும்படி †நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; †பெருகின மிக்கஜலத்தையுடைத்தாய், ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேகங்களானவை. (சேரும்) என்று பாடமானபோது சேருகிற ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற கிட்டுகிற பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டு எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும் பெருகுகை. வார் மிகுகை. ()

(க) "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்று பிறப்புச் சொல்லியிருக்க 'பிறப்பிலி' என்னக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அகர்மேத்யாதி). நள் விசும்பிடை, காரும் - மேகமும் வார்பனியும் சோருமதாய் மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய் எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒரு யோஜனையருளிச்செய்கிறார், (மேகங்களுமித்யாதி). பெரியவாகாசத்தினிடையிலேயிருக்கிற மேகங்களும் மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றாகில், மேகங்கள் சோருவதான பெரியமேகங்களென்னவொண்ணாதிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படியிருப்பதாய். "தோய்தர' என்றதினர்த்தம், (படியும்படி) என்றது. (நீண்ட) என்றது-' சேருவார்" என்றதினர்த்தம். "சேருவார்" தருதியாக நீண்டவென்றபடி. அன்றிக்கே, காரும் வார்பனி" என்று ஸமஸ்தபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற வார்பனியானது மிக்க ஜலமானது, நீள் விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு. சேரு - அநுரூபமான, வார்-நீண்ட, பொழில் சூழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண ஒரு யோஜனையை விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (பெருகினவித்யாதி). 'சேருமாமுகில்" என்றபாடாந்தரத்திலே, நள்விசும்பிடைச் சேராநிற்கிற - நடந்துவாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்த்தம். இப்போது, காராநிற்கிற வார்பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. ... (எ)

(க) தி - வாய் - ரு - ௪0 - க.

ஆ அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகி நின்ற வமரர்கோன்
வம்புலா மலர்மேல்மலி மடமங்கைதன் கொழுநனவன்
கொம்பினன்ன விடை மடக் குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமவை ா ல்கொள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம்பரம்	ஆகாசம்	மங்கைதன்	பெரியபிராட்டிக்கு
அனல்	அக்நி	கொழுநனவன்	நாயகனுன ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடமாய்
கால்	காற்று		
நிலம்	பூமி [ங்களும்		
சலம்	ஜலம் ஆகிய பஞ்சபூத	கொம்புஅன்ன	வஞ்சிக்கொம்புபோ
ஆகிநின்ற	தானேயாயிருக்குமவனுய்	இடை	இடுப்பையும் [ன்ற
		மடம்	மடப்பத்தையுமுடை
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	குறமாதர்	குறப்பெண்கள் [ய
கோன்	தலைவனுய்	நீள்	உயர்ந்த
ம்பு	பரிமளம்	இதணம்தொறும்	பரணகள்தோறும் (இருந்து)
உலாம்	வீசுகிற [லே		
மலர்மேல்	தாம ரமலரின்மே	செம்	சிவந்த
மலி	பொருந்தியிருக்குமவளாய்	புனமவை	கொல்லைநிலங்களை
		காவல்கொள்	காத்துக்கொண்டிருப்பதான
மட	மடமென்னும் குணம் நிறைந்த	திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரனுய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் அஸாதாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனுய், அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. (வம்புலா) †நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங்கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது. † செவ்விமாருத மலரை வாஸஸ்த்தாநமாக

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஜகதாகாரத்வமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோகத்தையு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு ' (க) ஶ்ரிய:ஸார்த்தம்ஜகத்பதி -ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி " என்கிறபடியே அங்கிருக்குமிருப்பை யநுபவிக்கிருரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

அமரர்கோன் " என்ற பதச்சேர்த்தியால் பலித்த அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (நித்யேத்யாதி). வம்புலா - பரிமளமுலாவாநின்றுள்ள மலர்மேல் மலி - ஸம்ருத்தையாயிருந்துள்ள மடமங்கை - பவ்யதையையுடைய பிராட்டியென்று சப்தார்த்தமாய் ரக்யத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிருர், (செவ்வியித்யாதி). வம்பு - புதுமையாய் அத்தாலே - செவ்வியென்றதென்

( ) பாஞ்சரா.

கூ. பேசுமின் திருநாமமெட் டெழுத்தும்சொல்லிநின்றுபின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம்
வாசமாமலர் நாறுவார் பொழில் சூழ்தருமுலகுக் கெல்லாம்
தேசமாய்த் திகழும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேசும்	(எல்லாராலும்) உச்சரிக்கப்படுமதாய்	இடம்	ஸ்த்தானமாய்
இன்	(நாவுக்கு) இனிய	வாசம்	பரிமளத்தையுடைத்
திருநாமம்	திருநாமமான	மா	ச்லாக்யமா [தாய்
எட்டெழுத்து	எட்டுத் திருவக்ஷரத்தையும் [து	மலர்	புஷ்பங்கள்
சொல்லிநின்று	ஒருதரம்அநுஸந்தித்	நாறு	கமழாநின்றுள்ள
பின்னரும்	பின்னையும் [னை	வார்	பரந்த
பேசுவார்தம்மை	அநுஸந்திக்குமவர்க	பொழில்	சோலைகளாலே
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி	சூழ்தரும்	சூழப்பட்டிருப்பதாய்
வாங்கி	அங்கீகரித்து	உலகுக்குஎல்லாம்	எல்லா லோகங்களுக்கும்
பிறப்பு	(அவர்களுடைய)ஸம்ஸாரபந்தத்தை [ற	தேசமாய்	ஒளியைவிளைக்கக்கதாய்
அறுக்கும்	போக்கித் தர்தருளுகி	திகழு	விளங்குகிற
பிரான்	மஹோபகாரகன் பண்ணுகிற	மலை	மலையான
		திருவேங்கடம்	அடைநெஞ்சமே. ()

வுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு*வல்லபனானவன். (கொம்பித்யாதி) † வஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்களையுமுடைய குறமாதருண்டு குறப்பெண்கள் ஒக்கத்தையுடைத்தான †பரண்கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலை நிலமாகையாலே நிலப்ரயுக்தமான சிவப்பைச்சொல்லுதல். † தினைமுற்றி நுனிபழுத்த காவிலே கிளிகள் †புறாக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. (அ)

னவுமாம், "கொழுனன்" என்றதினர்த்தம் (வல்லப) என்றது. இன்-சாரியைச்சொல்லாய், கொம்பன்னவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சியித்யாதி). 'இதணம்" என்றதினர்த்தம் (பரண்) என்றது. செம்புனம்" என்றதுக்கு - கதிர்நுனி பழுக்கையாலேவந்த சிவப்பென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (தினையித்யாதி). (புறாக்கள்) கபோதங்கள். ... (அ)

அ௫. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி). (க) వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ- வைகுண்டேது பரே லோகே ஶ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிம் ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே யிருக்குமிருப்பைக் கீழ்ப்பாட்டிலே

(க) பாஞ்சரா.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி) †(பேசுவார் தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று) என்று - இத்தனையும் பரோபதேசமாய், (வாசமாமலர்) என்று மேலித்தனையும் ஸ்வகதமாக வருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். †அன்றிக்கே திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம் (பேசுமினித்யாதி)†ஓரதிகாரிஸம்பத்தி வேண்டா பிறே பெற்ற தாய் பேர்சொல்லுவார்க்கு † அப்படியே இடர்வந்தபோது எல்லாரு மொக்கச்சொல்லிக் கொடுபோரக்கடவதான இனியதிருநாமமான எட்டெழுத்தையும் சொல்லிநின்று. ஒருகால் சொன்னோமிறே என்று கைவாங்கியிருக்கை யன்றிக்கே (பின்னரும்) பின்னையுமென்றபடி. வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுமவர்களுக்கு ஸத்தாஹாநிவாராமே அவர்களுஜ்ஜவிக்கும்படி அங்கீகரித்துப் † பின்னையும் அவர்களுக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொடுக்கு முபகாரகன் வர்த்திக்கிறஸ்தாநம்.

"அமரர்கோன்" இத்யாதியாலே அநுஸந்தித்தவர். (க) 'త్యక్త్వా వైకుణ్ఠముత్తమం స్వామిపుష్కరిణీ తీరే రమయా సహ మోదతే - த்யக்த்வாவைகுண்டமுத்தமம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே" என்றுவந்தபடியை யநுஸந்தித்து, அவன் வந்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச் செய்கிறார் என்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

பேசுமின்" என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்தமாகையைப்பற்ற ஒருயோஜனையருளிச்செய்கிறார், (பேசுவாரித்யாதி). (திருநாமமெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று பின்னரும் பேசுவார் தம்மையுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் - பேசுமின்என்று இத்தனையும் பரோபதேசமாய்) என்று வாக்யத்தை அந்வயித்து கொள்வது. ப்ரகரணஸ்வாரஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாக பேசுமதாய், இனியதிருநாமமென்று ஸமஸ்தபதமாக்கியருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பரோபதேசமென்னும் பக்ஷத்திலே பஹுவசநப்ரயோகத்தாலே எல்லாரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஓரதிகாரியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பாட்டெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச் செய்கிறாரென்னும் பக்ஷத்திலே அர்த்தமருளிச் செய்கிறார், (அப்படியே யிடரித்யாதி). அன்றிக்கே இரண்டாம்யோஜநை தன்னிலே, "பேசும்" என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத்தாத்பர்யம், (ஓரதிகாரி) இத்யாதிவாக்யம் என்று கொள்ளவுமாம். "உய்யவாங்கி" என்றவநந்தரம், 'பின்னரும்" என்றபதத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதி). ஸம்ஸாரவிமோசநமே திருவேங்கடத்தானுகை

(க)

௱. செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடத்துறைசெல்வனை
மங்கையர் தலைவன்கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்
சங்கையின்றித் தரித்துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்க மா கடல் வையம் காவலராகி வானுல ளவரே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
செம்	(இளமையாலே) சிவந்	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப் போக்கின ஆழ்வார்
கயல்	மத்ஸ்யங்கள் [த		
திளைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற	வண்	அழகிய
சுனை	சுனைகளையுடைய	தமிழ்	தமிழ்ப்பாஷையால்
திருவேங்கடத்து	திருமலையில்	சொல்	அருளிச்செய்த
		செம்	செவ்விய
உறை	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற	மாலைகள்	சப்த ஸந்தர்ப்பங்களை
		தரித்து [ர்கள்	(நெஞ்சிலே) தரித்து
செல்வனை	ஶ்ரிய பதிவிஷயமாக	உரைக்கவல்லா	சொல்லவல்லவர்கள்
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு	தஞ்சமதாக	நிஶ்சயமா [த
		வங்கம்	மரக்கலங்கள் நிறைந்
தலைவன்	ராஜாவாய்	மா	பெரிய

( ) † ஆக்கை பு ரமையுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்' என்னக் கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மலராலே மழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப் பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) (க) †" நீணிலத்துள்ளது" என்கிறபடியே பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம் போலே திருமலையிங்கேயாகையாலே ஸம்ஸாரமுத்தேஶ்யமாம்படி யிருக்கிறதாயிற்று. (உ) திலதமுலகுக்காய்" என்னக்கடவதிறே (ங) † நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய்நின்ற" என்று இட்டு வைத்தான். ... . (சு)

க்குப்ரயோஜந மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்யாதி). உலகுக்கெல் லாம் தேஜஸ்கரமாய் ப்ரகாசிக்கும் மலையென்று சப்தார்த்தமாம். " சென்று கைதொழுவார்கள் தேவர்கள்" என்றபாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத்தாத் பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (நீணிலத்தித்யாதி). திலதமாகப்பின்னையும் சொன் னாருண்டோவென்ன ; தமிழனும் சொன்னானென்கிறார், (நிலமகளித்யாதி).()

(க) தி - வாய் - கூ - ங - அ. (ங)
(உ) தி - வாய் - சு - க - கo.

கடல்	ஸமுத்ரத்தால்சூழப்ப ட்ட	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர்· (இவ ர்த்தத்தில்)
ை யம்	பூமிக்கு	ச ை யி ் றி	ஸந்தேஹமின்றிக்கே
ாவலராகி	ரக்ஷகராய் கொண்டு		யிரு ் ே ாள். (க௦)
வா ைலகு	பரமபதத்தை		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (செ ் கயலித்யாதி) † முக்தர் என்று மொக் பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராய் பகவதநுப மேயாத்ரையாய்க் ளிக்குமாபோலே யௌ நப்புகராலே சிவந்த நிறத்தையுடைய கயல்களானவை ஒன்றோடொன்று களித்து ர்த்தியாநின்றுள்ள சுனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரீய° பதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ் ார் † அழகிய தமிழில் செ ் வியசொல்லாலே செய்த தொடையை த்தரித்துச் சொல்லவல்லவர் ள் †நிஃஸிதமா வே கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு ரக்ஷகராய் பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப்பெறு ர் ள். இது கூடுவதொன்றோவென்னில் (சங்கையின் றி) இதில் ச ் கைப ் வேண்டா.... ... ... (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அ , பத்தாம்பாட்டு. (செங் யலித்யாதி). "பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்கும்சுனை ' என்று முதற்பாட்டிலே சொன்னவிசேஷணத்தை இங்கே நிகமத்திலேயுமருளிச் செய்தவருடைய உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (முக்த ரித்யாதி). இத்தால் தாமும் (க) 'மீளாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையேனு வேனே என்று மநோரதிக்கிறார் ன்றதாயிற்று வண்'' என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. 'தஞ்சமதா வே' என்றதுக்குப் பலிதார்த்தம் (நிஃஸித மா வே) என்றது. வானுல ாள் ர்ச ் கையின்றி இருங்கோள் என்றுகூட்டிக் கொள்வது. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) பெரு - திரு - ச - உ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முஹற்பத்து ஒன்பதாந்திருமொழி தாயே.

மூ. தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்க ளென்றும்
நோயேபட்டொ ழிந்தே னுன்னைக் கா பதோ ராசையினால்
வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங் டவா
நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியாளென்னைக் கொண்டருளே.()

பதம.	ரை.	த .	உரை.
வேய்	மூங்கில்கள்	மக் ளேயென்றும்	(மக்களல்லாதாரை ப்) பிள்ளைகளென்றும் நினைத்து
எய்	நெருங்கியிருப்பதாய்	நோய்பட்டு ஒழிந்தேன்	அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தவனாய்,
பூ	புஷ்பித்து [தான	நாயேன்	நாய்போலே மிகத்த ண்ணியனான நான்
விரை ஆர்	பரிமளம்மிக்கிருப்ப	உன்னை	நிருபாதிகபந்துவான தேவரீ ர
பொழில்சூழ்	சோலையாலே சூழப் பட்டிரு ற	ாண்பது	ாணவேணுமென் கிற
திருவேங்கட வா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரியை நிருபகமா வுடையவனே.	ஓர் ஆசையினால்	ஒரு ஆசையாலே
தாயே ன்றும்	(தாயல்லாதாளைத்)தா யென்றும்	வந்து	(தேவரீர் திருவடி ளி லே) வந்து
தந்தையென்றும்	(தந்தையல்லாதானைத்) தகப்பனென்றும்	அடைந்தேன்	சரணம்புகுந்தே ;
தாரமேயென்றும்	(மனையாளல்லாதவளை) மனையாட்டியென்றும்	என்னை	தாஸபூதனானவென்னை
கிளையேயென்றும்	(பந்துக்களல்லாதவரை) பந்துக் ளென்றும்	நல்கி	க்ருபைசெய்து
		ஆள்கொண்டருள்	அடிமைகொண்டருள வே ணும். ......(௧)

வ்யா. தாயே தந்தை ப்ரவேசம் திருமலையை ஆஶ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார் கீழ்; அப்படியே அதுவும் பாங்காய், தாமும் அநுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகு

அரு. தாயே தந்தை ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - "திருவேங்டமடைநெஞ்சமே." என்று பலகால் சொல்லிக்கொண்டநுபவிக்க விழிந்தவர் இத்திருமொழியிலே, பூர் வ்ருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம் புகுருகைக்கு ப்ரஸங்கமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

ந்தார்; † ஸர்வ ஸ்வாமியாய் நிருபாதிகபந்துவுமான னிங்கேவந்த ஸந்நிஹிதனாகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று அக்ரூரன் (க) మామక్రూరేతి వక్ష్యతి மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி" என்று மநோரதித்துக் கொண்டுவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம்போலேயும் இவரும் மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அணைத்தல் ஓர் இன்சொல் சொல்லுதல் (உ) 'ప్రియతాం - க்ரியதாம் என்று கைங்கர்யத்திலே ஏவுதல் செய்தருளக்காணாமையாலே மிகவும் நொந்து நித்ய ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும் கைங்கர்யத்திலுண்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை †மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் † பார்த்தால் அபந்துக்களை பந்துக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தியைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்களிலே ஐயோ. என்னுதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத்தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனேயாகிலும் இப்போது தேவரையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத்தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணாதபடியான ஸம்பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக்கொண்டருளவேணு

(ஸர்வஸ்வாமியித்யாதி). (க) యోనన్తః పృథివీంధత్తే శేఖరస్థితి సంస్థితాం। సోవతీర్ణో జగత్యర్థే మామక్రూరేతి వక్ష్యతి - யோநந்த ப்ருதிவீம் தத்தே சேகரஸ்த்திதி ஸம்ஸ்த்திதாம் | ஸோவதீர்ணோ ஜகத்யர்த்தே மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி" என்று ப்ரமாணசேஷம். (ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம்) என்றது - திருக்கடன் மல்லையிலே ஸ்ரீபுண்டரீகனென்கிற ருஷி டலைவற்ற இறைத்து க்ஷீராப்திசாயிக்குக் கைங்கர்யம்பண்ண நினைத்த நினைவென்றபடி. (கை வாங்கினவர்) என்றது- "நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தைப்பற்ற. கீழே 'திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே" என்றவர் ' நோயேபட்டொழிந்தேன்" என்றத்தாலே கைவாங்கினது அர்த்தஸித்தமென்று கருத்து. (மீண்டு) என்றதுக்கு (சரணம்புகுகிறார்) என்றத்தோடந்வயம். (பார்த்தால்) என்றதுக்கு, (போந்தேன்) என்றத்

(க) வி - பு - ரு - எ - கஉ. (உ) ரா - ஆ - கரு - எ.

மென்று † பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடி ளிலே விழுந்து சரணம்புகுகிறார்.

இதுதான்(௧)* ா ரிலாமுறு விலே செய்ததன்றோவென்னில்' ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரையள்ளி யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே பலகாலும் ப்ரபத்திபண்ணும்படியாயிற்று இ ருடைய மார்த்த மிருப்பது. †ஒருகால் பெற்றிலோமென்று கைவாங்குமள ன்றிக்கே பெற்றவளவும் ப்ரபத்தி பண்ணுவராயிற்று. (௨) 'నిపపాత భీషణః నిప ாதவிபீஷண'' என்று அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்காற்போலேயாயிற்று.

முதற்பாட்டு (தாயேயித்யாதி)(௩) మాతా పితా భ్రాతా மாதாபிதாப்ராதா (௪) భ్రాతా భర్తా చ ப்ராதா பர்த்தாச''(௫)''ఏకైక ఫలలాభాయ ஏகைகபலலாபாய என்கிறபடியே தேவரே ஸர்வவிதபந்துவுமா

தோடங்வயம். (௬) 'எங்கள் மாதவனே !'' என்றத்தைப்பற்ற, (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப் பரிஹரித்து இதில் பாட்டுத்தோறும் வ தடைந்தே என்கைக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலித்யாதி) 'పపాత பபாத'' என்னுதே'' నిపపాత நிபபாத' என்றத்தாலே - பலகால் சரணம் புக்கானென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யாதி). 'தாயே' என்கிற விடத்தில் ஏகாரம் பிரிநிலை ஏகாரமாய் தாயாகாத வைத்தாயே என்றிருந்தேனென்று தாத்பர்யமாய் இதுதானும் எல்லாப்பதங்களிலும் அநுவர்த்திக்கையால் ஒருவர்க்குமொருஸம்ப தமும் வாஸ்தவமாக இல்லையென்று பலிக்கையாலே வேங்கடவனே இவையெல்லாமாயிருப்பனென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணங் ளையும் காட்டாநி றுகொ டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (மாதேத்யாதி). (௩) మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரண ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண' என்றவிடத்திலும், (௪) అహం తావన్మహారాజే పితృత్వం నోపలక్షయే భ్రాతా భర్తా చ బన్ధుశ్చ పితా చ మమ రాఘవః''- அஹம்தாவந் மஹாராஜேபித்ருத்வ நோபலக்ஷயே ப்ராதா பர்த்தாச பந்துச்ச பிதாசமமராகவ '' (௫) పితృ మాతృ సుత భ్రాతృ దార మిత్రాదయోపివా ఏకైక ఫల లాభాయ సర్వ లాభాయ కేశవః பித்ருமாத்ருஸுத ப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோபிவா ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாயகேசவ ''. என்றவிடத்திலு', ' సర్వం వాక్యం సావధారణమ్ ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்'' என்கிற ந்யாயத்தாலே நாராயண ஏவ என்று கொள்வது. మిత్రాదయోపివా-மித்ராதயோபிவா'' என்கிறவிடத்திலே

---

(௧) ௧-௬. (௩.) ஸுபாலோ-௬. (௫)
(௨.) ரா-யு-௧௯-௨. (௪) ரா-அ-௫௪ ௩௦. (௬) ௧-௯-௯.

யிருக்க ஸோபாதிகபந்துக்களாய் இத்தலையில் †ப்ரயோஜநமுள்ள நாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமென்று தங்களைக்கொண்டு அகல ˆ ˙ று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர்களையேபந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயேயென்றும் தந்தையேயென்றும் தாரமேயென்றும் †கிளையேயென்றும் மக்களேயென்றும் புத்ரமித்ராதிகளையாசைப்பட்டு (நோயேபட்டு) †இவன்பக்கல் உபகாரங்கொள்ளலாமன்று†கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமன்று அபகாரத்தைப்பண்ணித் த ˙ களைக்கொண்டு அ லகினைக்குமவர்களை பந்துக்களென்றுநினைத்தால் அவர்கள் பந்துக்ருத்யம்பண்ணக்காணுமையாலே க்லேசமேயிறே ஸித்திப்ப து. இவன்பந்துக்களென்று நினைத்திருக்குமத்தனையிறே. அவர் ள்பக்கல் அதில்லையே. †வேறொரு வ்ருத்தாதிகளால்வேண்டாதே அவர்கள் தாங்களே க்லேசத்துக்குடலாயிறேயிருப்பது. (பட்டொழிந்தேன்) பட்டேனென்றபடியாகவுமாம். †அ ˙ றிக்கே நோயேபட்டு ஒழிந்தேன் விட்டே

வா' என்கையாலே பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டாகிலும் என்னும் அப்யுப ம்யவாதம் ஸூசிதமாகிறது. ஆக இந்த ப்ரமா ˙ களாலே டாத்ருத்வாதிகள் மற்றொருவர்க்குமில்லை, எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸோபாதிகபந்துக்கள்) என்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபித ப ் துத்வவான்களென்றபடி; கர்மோபாதி பந்துக்களென்னவுமாம். (கிளையேயென்றும்) என்றது - ஸம்பந்திகளேயென்றுமென்றபடி. தாயேதந் த" இத்யாதிக்கு - ஸ்தநந்த(ஞ்)யா ஸ்த்தாப்ரப்ருதியான இவனு டைய * பாந்தவாபாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இவன் "தாய்" என்று ஆதரித்தானாகில் அவர்களாலே நோயே படவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவன் பக்கலித்யாதி). (கொண்டு) ஏங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனுதரிக்கைக்குறுப்பாகத் தா ˙ களும் தாய்நினைவுகொண்டுவருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப்பான தாய்தந்தையன்றிக்கே,பலியிடக்கொடுத்தும் தாங்கள்விற்றும் ஜீவிக்குமவர் ளென்கிறதாயிற்று. "தாயே" இத்யாதிகளில் ஏ ாரங்களுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (வேறொருவித்யாதி). இத்தால் - அவர்களுடைய அப ாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர் ள் ஸ்வரூபமே நோய்க்கு நிதாநமென்று வ்யாவர்த்தகங்களென்றதாயிற்று. இப்பக்ஷத்தில், அ ர்கள் நியதஸ்வபாவராகையாலே நினைத்து நினைத்து து ˙ கிக்கைக்குறுப்பாயிருப்பர்களென்று திருவுள்ளம். முழுச்சொல்லாக ஓரர்த்தமருளிச்செய்து, பதபேத விவக்ஷயா அர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கேயித்யாதி). அநாதியாக அத

னென்னவுமாம். †பகவத்கு ங்கள் உத்தே ' யமென்றறியும்போது பதாசார்யோபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும்' ம்ஸாரத்தில் த்யா ஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே †அமையுமிறே. இவை தானே உபாத்யா யர்களாகவாயிற்று விட்டது. (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) †ஸோபாதிகபந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உத வேண்டுமென்று உதவக்காணாமையாலே நிருபாதிகபந்துவான உ' னைக் காணவொண்ணாதோவெ ன்னும்படியாய் உன்பக்கலிலே அவை தானே ஆசையைப்பிறப்பித்தன.

(வேயித்யாதி) †ப்ரயோஜநமுள்ளநாள்கொண்டு உத வே ' டு மன்றாக அகலகிற்கையன்றிக்கே முன்பெல்லாமகலநின்று கார்ய வேளையிலே ந்து முகங்காட்டி உபகரிக்குமவனாயிருந்தாய்நீ. வே ய் கள் ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிலித்யாதி) (க)† सर्वगन्धः ஸர்வ கந்த' 'என்கிறவஸ்து உள்ளேறுகிற்கிறதென்று தோற்றும்படியா யிற்றி ருக்கிறது' †அப்பரிமளம் ழிகாட்டவந்தேன். (வேங்கடவா) †அ னுடையபாந்தவமும் சாபலமும் ப்ரத்யக்ஷிக் லாயாயிற்றிருக்கிறது. அகர்மவஶ்யனாய் பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம்கொடு த்திருக்கும ன் இவைநோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரஜைவிழு ந்தகிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந் திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக் ாகவிறே. (நாயேன்) நான் செய்துகொ

ரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடு கக்கு நிமித்தமெனனென்ன' அருளிச்செய்கிறார் (ப வதித்யாதி). விசேஷதர்சநத்தால் அநாதி ப்ரமம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம் ஆகை யாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே ஈஶ்வர விஷய ராக(राग)ஹேதுவுமாயிற்றனவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸோபாதிகேத்யாதி).

'உன்னை'' என்று முன்னிலேதோற்றச்சொன்னபோதே ஸம்புத்தி தோற்றியிருக்கவும், ''வேங்கடவா'' என்று ஸம்போதித்தவர்க்கு உட்கருத் தையருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநமித்யாதி). பூத்தபொழிலானபோது, விரைய..னது - பரிமளமானது, ஆர்ந்திருக்குமே 'விரையார்' என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). இத் தால் - ''விரையார்'' என்று ஸர்வேஶ்வரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாயிற் றென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ரக்ருதாநுகுண்ய' காட்டுகிறார், (அப்பரிமளமித்யாதி). ''முகங்காட்டியுபகரிக்குமவனாயிருந்தாய் ந'' என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தம் பதரூடமானபடியை யுபபாதிக்கிறார், (அவனுடைய

(க) சாந்தோ - ௩ - கச.

மூ. மானேய் கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவித நரகம் புகும் பாவம் செய்தேன்
தேனேய் பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
ஆனாய் வந்தடைந்தேன் அடியேனை யாட்கொண்டருளே (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேன்	வண்டுகள்	பட்டு	அகப்பட்டு
எய்	நிறைந்த	மாநிலத்து	மஹாப்ருதிவியிலே
பூ	பூக்களையுடைய	நாநாவிதநரகம்	பலவிதமானநரகங்களிலும்
பொழில்	சோலையாலே	புகும்	ப்ரவேசிக்கும்படியான
சூழ்	சூழப்பட்ட	பாவம்	பாபத்தை
திருவேங்கட மாமலை	திருமலையைவாஸஸ்த்தானமாகவுடையனாய்	நானே	அடியேன்ஒருவனுமே
என் ஆனாய்	என்னுடையகுற்றங்களை ஆனைபோலே பொறுக்குமவனே!	செய்தேன்	பண்ணினவனாய்
மான்எய்	மான்போன்ற	வந்து	கிட்டி
கண்	கண்களையும்	அடைந்தேன்	தேவரீர்திருவடிகளைச் சரணமாகப்பற்றினேன்;
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடையஸ்த்ரீகளது	அடியேனை	சேஷபூதனானவென்னை
மயக்கில்	கண்மயக்கிலே	ஆள்கொண்டருள்	அடிமைகொண்டருளவேணும். (உ)

...ண்டபடியைப்பார்த்தால் புறம்புத்தைக்கும் ஆளே... தே...ர்க்குமா
கேன். புறம்பேபோகில் கல்லையிட்டெறிவர்கள் உள்ளேபுகுரில்
தொட்டனவும் †தீண்டினவும் பொகடவேண்டிவரும் (வந்தடைந்
தேன்) அநந்யகதித்வத்தாலே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்
தேன். நீரேயிப்படிசெய்துகொண்டீராகில் இப்போது நம்மைச்
செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன (நல்கி) அந்தக்ஷேத்ரபதார்த்த
த்தையே ராஜபுத்ரன் செருக்காலே †மேல்விழுமிறே. (ஆளென்னைக்
கொண்டருளே) நீயே ஸர்வவிதபந்துவுமென்று நினைத்து, (க)
ಅಹಂ ಸರ್ವಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி என்ற நித்ய
ஸூரிகளைக்கொள்ளுமடிமை என்னைக்கொண்டருளவேணும் (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்க
ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேணு

வித்யாதி). (தீண்டினவும்) என்றது - பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளனவுமென்றபடி.
(மேல் விழுமிறே) வேட்டைக்கு உபயுக்தமென்று வ்யதிவிஷ்டனுமிறே. (க)

(க) ரா - அ - ௩க - உ௫.

மென்று சரணம்புகுந்தார் மூதற்பாட்டில் போக்யமல்லாதவற்றி லே போக்யதாபுத்திப ணிப்போந்தேன் அக்குற்றத்தைப்பொறுத் தருளவேணுமென்று சர ம்புகுகிறாரிதில்

(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்திருக்கிறநோக்கையுடைய. †அக வாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனையொழியச்செல்லாதாரைப் போலேயிருக்க நோக்குமவர்களாயிற்று. † அகவாயாராய்கைக்கி டானவளவில்லையே இ னுக்கு; கார்யபுத்யா ஆராயாநிற்கச்செய்தே யும் அநந்யப்ரயோஜநைகளாக நோக்குகிறார்களா க்கொண்டு அதி லே துவக்குண்ணுமாயிற்று (மடவார்) நாண் மடம் அச்சம் என்கிற இவற்றில் மடப்பத்தையுடையராயிருப்பர்களிறே.†அத்தா லே சொல்லுகிறது ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான விஷயத்து க்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மாநிலத் தில் நாநாவித நரகம் நானே புகும் பாவம் செய்தேன்) சேதந பேதத்துக்கெல்லையில்லையிறே அவர்களைக் கர்மாநுகுணமாக அநு பவிப்பிக்கைக்கு லோகங்கள்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக் கும் ஓரவதியில்லையிறே அவை யெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனு மே †தேவை யறுக்கும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். ஈ வர னுக்கு ஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறே சிலநரகங்கள் ஸ்ரு ஷ்டிக்கவேணும் †ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை நீயென்ன நர கத்திலே புகக்கடவை" என்றுண்டு; அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க நம்பிள்ளை, முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள்போராதென்கிறதோ" என்ன அழகிதாகச்சொல்லிற்று" என்று ஜயரருளிச்செய்தார்.

அரு. இரண் ாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). அழகில்மண்டியென் றதே, "மயக்கிற்பட்டு" என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (அகவாயித் யாதி). அவர்கள் கண்ணாலே மயக்கினால் இவன் கண்ணைக்காணாதே மயங் குவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்வயத் தாலே). நெஞ்சுநஞ் ாம்படியிருக்குமவர்களை, 'மடவார்" என்று பவ்யதை யே நிரூபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அத்தா லேயித்யாதி). (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது - இன்னார்க்கின்னநரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாப களையுடைய னாய் ஒருவர்க்குமில்லாதபடி பண்ணுகை. எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி).

மூ. கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினல்
என்றேனு மிரந்தார்க் கினிதாக வுரைத்தறியேன்
குன்றேய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்று	மலைகளிலே	மலைவேங்கடவா	ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தை நிரூபகமாகவுடையவனே.
ஏய்	தங்கியிருந்துள்ள	குறிக்கோள்	தேஹாத்மவிவேகம் முதலான ஜ்ஞாநம்
மேகம்	மேகங்களானவை	ஒன்று	ஒன்றும்
அதிர்	முழங்காநிற்பதாய்	இலாமையினல்	பிறவாமையாலே
குளிர்	குளிர்த்திமாருததாய்		
மா	பெருமைமிக்க		

(தேனித்யாதி) தேனென்று முண்டென்னவுமாம். (என்றுனய்) † அவ்வானைவர்த்திக்கிறமலையிலுள்ளதுதனையே காட்சியாக்கொடுக்கவமையும். †ஆனை பெரியகுற்றங்களைக்காணுக்†கண்ணிட்டு பொறுக்கவரியன செய்யவற்றயிருக்கையும் ஸதா†தர்சநீயமாயிருக்கையும். (நந்தித்யாதி) நாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தேன்'' என்ற நானேவந்தடைந்தேன். அந்நரகாநுபவம் பண்ணும்போதைக்கலே சத்துக்கெதிர்த்தட்டான ஸுகைகதாநமாயிருக்கும் கைங்கர்யத்தை என்னைக்கொண்டருளவேணும். †காமுகனுக்கு அங்கநாபரிஷ்வங்கம் போலேரஸிக்குமிறே சேஷபூதனுக்குக் கைங்கர்யம்;(க)† రమమాణా॰ ரமமாணும் . ... (உ)

§ 'மாமலையென்றுனய்'' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரலப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறுர், (அவ்வானையித்யாதி). (ஆனை) என்றவநந்தரம், என்கிறது என்று சேஷம். (கண்ணிட்டு) என்றநந்தரம் இருக்கையும் என்று சேஷம். (தர்சநீயமாயிருக்கையும்) என்றவநந்தரம் உண்டாகையாலே என்று பூரிப்பது. ஆட்கொண்டருளே'' என்றதுக்கு 'அடியேனை'' என்றது ஹேதுகர்ப்பமென்னுமிடந்தோற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (காமுகனுக்கித்யாதி). 'ரஸிக்கு'' என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ரமமாணுஇத்யாதி). రమ్యమావసథంకృత్వా రమమాణావనేత్రయ దేవగన్ధర్వ సఙ్కాశా స్తత్రతే న్యవ సన్సుఖమ్- ரம்யமாவஸதம்க்ருத்வா ரமமாணுவநேத்ரய தேவகந்தர்வஸங்காசாஸ்தத்ர தேந்யவஸந்ஸுகம்''. ... ... (உ)

(க) ரா - பா - க - ரு .

§ (பா) ''ஸ்வாமி நாயன்' என்னுமல் 'ஆனை'' என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (அவ்வானையித்யாதி). ஆனையானது மலையிலே வர்த்திக்குமதாகையாலே அவன் மலையிலுள்ளது எதாகிலும், போருமென்று தாத்பர்யம். அவ்வானை என்ற திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஆனையோட்டை ஸாம்யமருளிச்செய்கிறுர், (ஆனைபெரியவித்யாதி).

பல்லுயிரை	அநேகப்ராணி ஹி	·றேனும் ஒரு காலத்திலும்
கொன்றேன்	ஹிம்ஸித்தேன்·	உ ரத்தறியே சொல்லியறியாதவ
இரந்தார்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு	ன் ஞன அடியேன்
இனிதாக	நல்லவார்த்தைகளா லே	அன்றே அப்போதே வந்துஅடைந்தேன்· அடியேனை ஆட் கொ ·டருள். (௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. †பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்களெ ன்றும் போக்யமல்லாதார் பக் லிலே போக்யதாபுத்திபண்ணியும் போந்தவளவேயோ தே ர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பர ஹிம்ஸையே பண் ணிப்போந்தேனென்கிறார்.

(கொன்றே ·) மடிதடவி விட்டிலேன் அர்த்தம் கொடுவந்தா ஞகில், †பின்துடர்த்தியறக்கொன்றுபறிக்கும்· வெறுங்கையனுகில் நான் †அவள் பக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனுக நீ வெ றுங்கையே வந்தது என்று சொல்லுவன் (பல்லுயிரை) அநுதாபம்பிறந்த தில்லை ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமுமில்லை †அநுதாபமுண்டாகில் ஒன் றிரண்டளவிலே மீளுமிறே· அப்போதிறே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமு முள்ளது. †இப்போது இத்தைக் குற்றமாகச்சொல்லுகிற நீர் அன் று அது செய்வானென்னென்ன· (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) †தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதோ ராத்மவஸ்து உ ·டு இதுசெய்யில் நரகாநுபவம் தப்பாதென்றுதல் அன்றி ·கே இத்தையுடையானொ ருனுளன் அ ன் ர் பூதஸஹ்ருத்தாயிருப்பானொருத்தன் அ னுக்கிது அஸஹ்யமா†யிருக்குமென்று புத்தியிற்படா மையாலே செய்தேன்· †அ னைப்பார்த்தல் நாம் நின்றநிலையிது என்றுராய்தல்

அ . மூன்றும்பாட்டு. (கொன்றேனித்யாதி). கீழிரண்டுபாட்டோ டும் ஸ · திதன்னை யருளிச்செய்கிறார், (பந்துக்களித்யாதி).

(பின்துடர்த்தியற) - தன்பின்னே துடர்ந்துவாராதபடி. (அவள் பக்க ல்) *மானேய் கண்மடவாள் பக் ல். கீழ்வாக்யத்துக்கு விவரணம், (அநுதாப முண்டாகி லித்யாதி). மேலுக்கவதாரி க, (இப்போதித்யாதி). 'குறிக் கோள்'' ஜ்ஞானம். 'ஒன்று'' என்றது - ஒன்றும் என்றுய், அநேகமுண் டாகிலன்றே ஒன்றும் எ ·னவே ·ண்டுவதென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (தே ஹேத்யாதி). (இருக்குமென்று) என்ற வநந்தரம், ஆதல் என்று சேஷம். கீழ்பண்ணின ப்ரஸ்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்து, சப் தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதி). இவற்றிலொன்றறிந்தால

செய்யாமையாலே "ஒருதலையறியிலும் பரஹிம்ஸையில் ப்ரவ்ருத்தி யானிறே. †விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்ஜநம்பண்ணுகிறநாளில் முன் னடிதோற்றாமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகில் பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுகுந்து நீருமவளுமாய் ரஸித்திருக்கிறவளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ. என்றீரோவென்ன,(என்றேனுமித்யாதி) †காத்திகைப்புதிய தூக்கும் நாமிடவேணுமென்னுதல் இவன் ஜீவிக்கவேணுமென்னு தல் செருக்காலேயாதல். இட்டறியேனென்பது அதுக்கு ப்ரஸங்க முண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனர்த்தித்துவந்தால் இரப்பாளனாய்வந்தவனுக்குக் குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்" என்றாறிவார் த்தைசொன்னானாகில் இன்றான்செய்வதென், தன்வெறுமையா லேயன்றோ தாராவிட்டது" என்று அவனும் ஆறிப்போமிறே· அங் ஙனன்றிக்கே நாமும் நம்தாரித்ர்யமுமாய்ப்பட்டதுபடாதே இவ ன்வாயில் வார்த்தைகேட்கைக்கென்செய்ய அபேக்ஷித்தோம் ' என் று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாயிற்று இல்லையென்பது.

(குன்றேய்மேகமதிர்) †குன்றிலேயென்னுதல். குன்றுபோலே யென்னுதல்.†கனக்க நீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலேதங்கியிறேவர்ஷிப் பது. (அதிர்) †இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச்சொல்லுவா ரைப்போலேயாயிற்று முழக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந்தே ன்) அநுதாபம்பிறந்தாதல் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணியாதலன்றிக்கே கொன்றகை கழுவாதே உதிரக்கை கழுவாதே வந்து சரணம்புகுந்

மயுமோவென்ன (ஒருதலையித் யாதி). மேலுக் வதாரிகை. (விஷயேத் யாதி). 'என்றேனும் ஒருநாளாகிலும் இரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காத்திகை யித்யாதி). இத்தால் புண்யத்துக்காக வாதல் ஐயோ . என்றிரக்கத்தாலே யாதல் க்யாதிக்காக வாதல் ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே. நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லியறி யேனென்றதாயிற்று.

(குன்றிலே) என்றது - குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றி க்கே, குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேகமென்றுகொள்ளவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநம், (கனக்கவித்யாதி). பல்லுயிரைக்கொன்ற வெனக்கு ப்ரதிகோடியாகப் பல்லுயிருக்கும் ஜீவநப்ரதாந ஶீலமாய், இனிதாக வுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராகப் பரமோதாரர்வர்த்திக்கிற தேசத்திலிருக்கும் (க)*ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிஶிகராலயகாளமேகத்தை ஸம்போதிக்கிறாரென்று உட் கருத்தையுட்கொண்டு அதிர்ப்பதத்துக்கு கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இரவா

(க) முக்தகம்.

ச. குலந்தா னெத்தனையும் பிறந்தே யிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நலந்தா னொன்றுமிலேன் நல்லதோ ரறஞ் செய்துமிலேன்
நிலந்தோய் நீள்முகில்சேர் நெறியார் திருவேங்கடவா
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாள்கொண்டருளே.(ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிலம்	பூமியிலே	ஒருநலமும் இலேன்	ஒருநன்மையும் இல்லாதவனாய்
தோய்	படிந்த	நல்லது	(பலத்தோடே கூடியிருப்பதாய்) நன்மையையுடைத்தான
நள்முகில்	மஹாமேகங்கள்	ஓர் அறமும்	ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானத்தையும்
சேர்	ஸஞ்சரிக்கிற	செய்திலேன்	பண்ணப்பெறாதவனாய்க்கொண்டு
நெறி	வழியை	அலந்தேன்	(ஜந்மங்கள்தோறும் திரிந்து) க்லேசித்த அடியேன்
ஆர்	உடைத்தான	வந்து அடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொண்டருள். (ச)
திருவேங்கடவா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரிக்கு நிர்வாஹனே.		
எத்தனை குலமும்	எல்லாக் குலங்களிலு[ம்]		
பிறந்து இறந்து	பிறப்பதுஇறப்பதாய்க்கொண்டு		
எய்த்தொழிந்தேன்	இளைத்துப்போனவனாய்		

தேன்; *என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தடிமைகொண்டருளவேணும். †பூர்வவ்ருத்தத்தைப்பார்த்தால் பரஹிம்ஸையாகில் ப ணிற்று இப்போதொரு ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்தாற்போலே யிருக்கச்சொல்லுகிறதென்னென்ன அவனையே பார்த்துத் தம்மைப்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறார். அவனைப்பார்த்தால் (க) అరి ప్రాణాన్పరిత్యజ్య - அரி'ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய' என்றிறேயிருப்பது ప్రాణానపి ப்ராணாநபி என்னுவிட்டது † அவற்றைக்குவாலாக நினைத்திராமை. *காலிலேவந்துவிழுந்தவனை முன்புத்தை சாத்ரவம் பாராதே ரக்ஷித்தவிறேதாரேற்றமோ என்றிருக்குமவராயிற்று. (ந)

தித்யாதி). 'அடியேனை'' என்றதுக்கு பாவம், (என்செயலை யித்யாதி). ''கொண்டருளே'' என்ற இதுக்கு சங் ாபரிஹாரரூபேண பாவ மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதி). ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః అరిః ప్రాణాన్పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా ஆர்த் தோவா யதிவா த்ருப்த பரேஷாம் சரணாகதம் அரி ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்யஃ க்ருதாத்மநா''. (அவற்றை) ப்ராணன்களை, ஆத்மநி பஹுவசநம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (காலிலேயித்யாதி). (ந)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி). 'பல்லுயிரைக்கொன்றேன்'' என்கைக்கு நர்தாம் ஆசந்த்ரார்க்கஸ்த்தாயியாயிருந்தீரோவென்ன அதொன்

(க) ரா - யு - கஅ - உஅ.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (குலந்தானித்யாதி) † குலங்களெங்கும் பிறந்திறந்து திரிந்தே ˙.† அநுலோம† ப்ரதிலோமரூபத்தாலே பிறந்தபிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாயிற்று. † எல்லா ஜந்மங்களிலும் புக்குப் பிறப்பதிறப்பதாய் இனி பிறக்கைக்கீடான கர்மவிசேஷமுண்டாகிலும் பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லாதபடி இளைத்தேன். (நலந்தானொன்றுமிலேன்)† இப்படி அநேகஜந்மங்கள் பிறந்து மரித்துப்போருகிறவிடத்திலும் நடுவேயொரு ஸுக்ருதமாதல் அதுக்கு பல(ஃல)மான ஜ்ஞாநமாதல் உடையேனாயிற்றிலேன். (நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்) இப்போது நன்மைபிறக்கைக்கடியாக முன்புசெய்ததொன்றில்லையேயாகிலும்,மேலொருநன்மை பிறக்கைக்கீடாக † இப்போது ஏதேனுமொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வென்னில் ˙ பல(ஃல)த்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணப்பெற்றிலே ˙.

(நிலமித்யாதி) நிலத்திலே தோய்ந்த மஹாமேகங்களானவை போன அடிப்பாடு ஆர்ந்திருக்குமாயிற்று †கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி மூகந்தநீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப்போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறமேக˙கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியாயிருக்குமாயிற்று. (அலந்தேன் வந்தடைந்தேன்) ஜந்மபரம்பரைகளிலே அலந்து† முசித்தேன். (அடியேனை) இனியொருஜந்மம் வருமென்றஞ்சி ஏங்கவேண்டாதபடியான தாஸ்யத்திலே என்னை மூட்டவேணும். ... (௪)

றுமில்லை, நான்பட்டபாட்டைக்கேளீரென்கிறார் என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"பிறந்தே" என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தகமன்றென்று பிறப்பினுடைய நைரந்த்ர்யஸூசகமென்று விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (குலங்களித்யாதி). பிறப்பும் இறப்பும் விநா வேறு திரிகையில்லையென்றுகருத்து. "எத்தனையும்" என்ற பதத்துக்குத்தாத்பர்யம் (அநுலோமேத்யாதி). (அநுலோமம்) என்றது - உத்க்ருஷ்டவர்ணன் அபக்ருஷ்ட வர்ணத்தில் விவாஹம்பண்ணின பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. (ப்ரதிலோமம்) என்றது - அபக்ருஷ்டவர்ணன் உத்க்ருஷ்டவர்ணத்தில் பரிக்ரஹித்த பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. வாக்யார்த்தகதநமுகேந, "எய்த்தொழிந்தேன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாவித்யாதி). "ஒன்றும் என்றபதவாஸனை (இப்படியித்யாதி). "நலந்தானொன்றுமிலேன்" என்று சொல்லிவைத்து "நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்" என்ன ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன˙ அருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி).

விவரணம். (கழுத்தேயித்யாதி). (முசித்தேன்) க்லேசித்தேன். ... (௪)

ரு. எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்திளைத் தொழிந்தேன்
துப்பா நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன்
செப்பார் திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா வந்தடைந்தே னடியேனையாட் கொண்டருளே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செப்புஆர்	செப்புப்போலேரக்ஷகமாய்	எப்பாவம்பலவு	பலவகைப்பட்டபாப
திண்	த்ருடமான	மிவையே	ங்களையே
வரை	மலைகளாலே	செய்து	பண்ணி
சூழ்	சூழப்பட்ட	இளைத்தொழிந்தேன்	(இவற்றுக்குவரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு) க்லேசித்தவனாய்,
திருவேங்கடமாமலை	திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகவுடையனாய்,	நின்அடி	தேவரீர்திருவடிகளை
என்	(ஆச்ரிதனான) என்போல்வார்க்கு	தொடர்ந்து	பின்சென்று
அப்பா	உபகாரகனானவனே.	ஏத்தவும்	பக்திபூர்வகமா ஆச்ரயிக்கவும்
துப்பா	சக்தியையுடையவனே.	கிற்கின்றிலேன்	சக்தியற்றவனாய்,
		வந்து அடைந்தேன்; அடியேனை ஆள் கொண்டருள். ... ...(ரு)	

வ்யா. -அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றாற்போலே சொல்லுகிற பஞ்சவித மான பாபங்களை அநுஷ்டித்துப் பின்னை இவற்றுக்கு ரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். †இப்படி மஹாபாபங்களையே அநுஷ்டித்துக்கொடுபோராநின்றால் நடுவே யொருஸுக்ருதம் பிறந்து அத்தாலே என்பக்கலிலே ருசியுமுண்டாகப்பெற்றதாகில் (க) ந மே ப⁴க்த: ப்ரணஶ்யதி - நமேபக்தஃ ப்ரணஶ்யதி' என்கிறவார்த்தையை விஶ்வஸித்திருக்கலாமிறே †மஹாபாபங்களைப் பண்ணினானாகிலும் புருஷோத்தம வித்யையுண்டாக அவனுக்குப்பாபவிமோசநமுண்டாகச் சொல்லாநின்றதிறே. (துப்பா) இப்பாபங்களைப்

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி). இப்படி யெல்லாக்குலங்களிலும் புக்குப்பிறக்கைக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந மேலுக்கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). அல்பம் பகவத்ருசியுண்டானால் பாபங்கள்போமோ, இவ்வசநத்தை விஶ்வஸிக்கும்படியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (மஹாபாபங்களையித்யாதி). வசநபலத்தாலே விஶ்வஸிக்கத்தட்டென்னென்றுகருத்து.

(க) கீதை - கூ - நக.

மூ. மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம்
புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன்
விண்ணார்நீள்சிகரவிரையார்திருவேங்கடவா
அண்ணா வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விண்	ஆகாசத்தை	காலாய்	வாயுவாயும்
ஆர்	அளாவும்படி	மஞ்சு	மேகங்கள்
நீள்	உயர்ந்த	உலாவும்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
சிகரம்	கொடுமுடிகளையும்	ஆகாசமுமாம்	ஆகாசமுமாகியபஞ்ச பூதமயமானதாய்
விரை	பரிமளத்தையும்		
ஆர்	உடைத்தான	புண்ஆர்	வ்ரணத்தோடொத்த
திருவேங்கடவா	திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகவுடையனே. [மானவனே.	ஆக்கைதன்னுள்	தேஹத்திலே (யகப்பட்டு)
		புலம்பி	கூப்பிட்டு
		தளர்ந்து	மெலிந்து
அண்ணா	எல்லாவுறவுமுறையு	எய்த்தொழிந்தேன்	மிகவும் இளைத்தவனானவடியேன்
மண்ணாய்	பூமியாயும்		
நீராய்	ஜலமாயும்	வந்தடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொண்டருள். ... ... (சு)
எரியாய்	அக்நியாயும்		

போக்கி உன்னைப்பற்றினாரை ரக்ஷிக்கைக்கீடான சக்தியோகத்தையுடையவனே. (நின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உன் திருவடிகளை வடிம்பிட்டாச்ரயிக்க க்ஷமனாயிற்றிலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான திண்ணியவரைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய நிருபாதிகபந்துவானவனே. (அடியேனை) என்னுடைய பாபாநுகூலமாகவன்றிக்கே உன்னோடுண்டான நிருபாதிக பாந்தவாநுரூபமான கைங்கர்யத்தில் என்னை மூட்டவேணும். ... ... (ரு)

'செப்பு" என்று ஆபரணத்துக்குரக்ஷகமான பாத்ரமாய் அத்தாலே (அரணாக)என்றது - திருமலைக்குப்புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப்பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து.

அரு. ஆறும்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதிகளை பண்ணுகைக்கடி - ஜ்ஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று அதுதன்னையநுஸந்தித்து க்லேசித்துச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

அப்பாவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றத்தாலே - பித்ருபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாபாவிகாகாரமுமநுஸந்தித்தவர் பஞ்சபூதாத்மகமான புண்ணாராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தமாகஹேது

மூ. - தெரியேன் பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்
பெரியே னாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத் தேழையானேன்
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா
அரியே ந்தடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருளே. (எ)

பத .	உரை.	பதம.	உரை.
கரி	யானைகள்	சூழ்	சூழப்பட்டு
சேர்	மிக்கிருப்பதாய்	னம்	த்ருட மாயிருக்கிற
பூ	பூ கள்நிறைந்த	மாமலை	பெரியமலையான
பொழி	சோலையாலே		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி)†ராஜபுத்ரன் டே டன் கையிலேய ப்பட்டுத் தன்னை ே ுகை ப்ரமிக்குமாபோலே நித்ய மாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் ஏகரூபமாய் ஈஶ்வரசேஷமான ஆத்ம வஸ்து கர்மாநுரு மாக அசித்தோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. ஏகரூபமா ஸ்து உபசயாத்மகமான தேஹத்திலேயகப்பட்டது. (புண்ணாராக்கை) (க) *†புண்ணைமறையவரிந்திறே உடம்பிலேமை த்தது. அறிவுடையார் (உ) [Sanskrit] சரீரம்வ்ர த்ப ஶ்யேத் என்று இதுதன்னையே வ்ரணமா ச்சொல்லாநின்றார்களி றே. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு பின்னை அங்கேகிடந்து கூப்பிட்டு அதுதானும் மாட்டாதே தளர்ந்து பி னையிளைத்தேன்.

(விண்ணாரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் வைகுண்டத்திற்போலே ந்தேத்தும்படியாக ஆகாசாவகாசத்தளவும் ார்ந்த பெரியகொடு முடிகளையுமுடை த்தாய் பரிமளப்ரசுரமான திருமலையை வாஸஸ்த் தாநமாகக்கொ டுநிற்கிற. (அண்ணா) கீழே 'அப்பா" என்றார் இங்கே அண்ணா ன்னுநின்றார் * தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களொன்றும்விட்ட -றவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டான எல்லா வுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றாயிற்றிவரிருப்பது. (அடி யேனை)†வெளிறாகழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திரு க்குமிறே எனக்கும் ஆனபின்பு அவர்களைக்கொண்டருளு மடிமை யை என்னைக்கொண்டருளவேணும்.... ... ... (சு)

வருளிச்செய்கிறார், (ராஜபுத்ரனித்யாதி). தேஹம் புண்ணா கக்கு ப்ரமா ணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறார்,(புண்ணையித்யாதி)."[Sanskrit] சரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேதந்நம்து வ்ரணலேபநம் | வ்ரணஸோசநவதந்பாநம் வஸ்த்ரந்துவ்ரணபட்டவத்" என்று ப்ரமாணசேஷம்.

(வெளிறு) அஸாரம். ... ... (சு)

(க) தி - ாய் - ரு - - ரு. (உ) § (பா) ஸ் ாநம்.

வேங்கடவா.	திருமலை வாஸஸ்தானமாகவுடையவனே.
அரியே	ஸிம்ஹமே.
பாலகனாய்	சிறுபிள்ளையானபோது
தெரியேன்	ஞானஹீநனாயும்
பலதீமைகள்	(பின்பு) அநேகமான கொடியசெயல்களை
செய்துமிட்டேன்	பண்ணிப்போந்தனும்
பெரியேன்ஆயினபின்	யௌவநத்தையடைந்தபின்பு
பிறர்க்கே	அயலார்க்குவேண்டுவதற்றையே
உழைத்து	தேடியிட்டு
ஏழையானேன்	சதிர்கெட்டுப்போன அடியேன், (இப்பொழுது)
வந்தடைந்தேன்; அடியேனைஆள்கொண்டருள் ... ... (எ)	

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி)(பாலகனாய் தெரியேன்) †சிலநாள் அதிசைசவமாய் யுக்தாயுக்தங்களறியாதேகிடந்தேன். †அல்பம் அறிவு பிறந்தபின்பு தோன்றினபடி பலதீமைகள்செய்து திரிந்தேன். (பெரியேனித்யாதி) அநந்தரம் யௌவநம் முகங்காட்டினவாறே, நல்லதொரு பூக்கண்டால் †என் தலையிலே வையாதே ஸ்த்ரீபரதந்த்ரனாய் அவர்களுக்கே ஆனதேடி துக்கப்பட்டுச் சதிர்கேடனாய் இளிம்பனானேன்.

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாகஆனைகள்வந்து சேரப்பட்டு பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணியதாயிருக்கிற திருமலையைவாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே. (அரியே) என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்குகைக்கீடான † பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி) (க) "ఐచిత్రాదేహసంపత్తిరీశ్వరాయనివేదితుమ్- விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்றும், (உ) "శరీరమాద్యంఖలు ధర్మసాధనమ్ - சரீரமாத்யம்கலு தர்மஸாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவஶ்யகமானத்தை புண்ணாராக்கை' என்று நீர் கர்ஹித்துக்கொண்டு வருவானென்னென்ன; அப்படியேயாமிறே உன் (ங)* பூவார்கழல்களிலே ஒரு பூவிடப்பெற்றேனாகில், அவனன்றிக்கே போனபடியக் கேளாயென்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வான், இளையபெருமாள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார், இவர்களுக்கெல்லாம் ஆஜந்மஸித்தமான பகவத்ப்ராவண்யம் தலையெடுக்கக்காண்கையாலே தாம் அதிசைசவந்தொட்டு வ்யர்த்தமே போக்கினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார். (சிலநாளித்யாதி). த்ருவன் அஞ்சுவயஸ்ஸிலே பகவத்பஜநம் பண்ணினபடியை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (அல்பமித்யாதி). 'பிறர்க்கே" என்கிற ஏவகாரவ்யாவர்த்யம், (என்தலையிலே) என்றது.

'அரி" என்று ஸிம்ஹமாய், அத்தாலே, (பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே) என்றது. (எ)

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) (ங) தி-வாய்-க-கO-ச.

அ. நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக் காண்பதோ ராசையினால்
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே யிடருற்றன னெம்பெருமான்
கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்	கோல்களிலிருக்கும்	ஏற்றேன்	(தேவரீர் கடாக்ஷத்துக்கு)யோக்யனானேன் (அத்தாலே)
தேன்	மதுவானது		
பாய்ந்து	வழிந்து [ய்		
ஒழுகும்	வெள்ளமிடாநிற்பதா	உன்னை	தேவரீரை [ற
குளிர்	குளிர்த்தி யயுடைய	காண்பது	காணவேணுமென்கி
சோலைசூழ்	பொழில்களாலேசூழப்பட்ட	ஓர்	ஒரு
		ஆசையினால்	ஆசையாலே
வேங்கடவா	திருமலையை ஸ்தானமாவுடையவனே. [ருங்கு	இப்பிறப்பே	இந்த ஜந்மத்திலேயே
		இடருற்றனன்	(ஜந்மம்த்யாஜ்யமென்று)வருந்தினேன்;
எம்	ஆஸ்ரிதரான எங்க	ஆற்றேன்	(மாறிமாறிவரும் பலபிறவிகளை) ஸஹிக்மாட்டாதவனாய்,
பெருமான்	மஹோபகாரகனே.		
பல்பிறவி	அநேகஜந்மங்களுண்டாம்படி	வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆள்கொண்டருள். ... ... (அ)	
நோற்றேன்	ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிப்போந்த அடியேன்		

(ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கே யுழையாமே ப்ராப்தவிஷயத்திலே கைங்கர்யத்தைக் கொண்டருளவேணும் ... ... (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேன் பல்பிறவி) பல்பிறவி நோற்றேன். †எனக்குப் பல ஜந்மங்களுண்டாகும்படியாகவாயிற்று

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி). 'பிறர்க்கேயுழைத் தேழையானேன்" என்றிருக்கிறீர் திருமலையளவும்வந்து சரணம்புகுருகைக்கு நிதாநம்சொல்லிக்காணீரென்ன - நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளச் செய்தேயும் சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாக்ஷித்தாயாக வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"உன்னைக்காண்பதோராசையினால் - பல்பிறவிநோற்றேன்" என்று யதாஸ்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால் அங்ஙனேயானால், "இடருற்றனன்" "ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்" என்கிற மேலிற்பதங்கள் சேராமையால், "பல்பிறவி" என்றவநந்தரம் உண்டாம்படி என்று அத்யாஹரித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எனக்கித்யாதி). "ஏற்றேன்

மூ. பற்றேலொன்றுமிலேன் பாவமேசெய்து பாவியானேன்
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனே எங்கள் மாதவனே
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் மலச்சுனை வேங்கடவா
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாயனே	ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே.	கல்தேன்	மலைக்குஹையிலேயிட்டதேனானது
எங்கள்	எங்களுடைய (குற்றங்களைப்பொறுப்பிக்கும்)	பாய்ந்து ஒழுகும்	மிக்கு வெள்ளமிடாநிற்பதாய்
மாதவனே	பெரியபிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே.	மலச்சுனை	தாமரைகள்நிறைந்த அருவிகளையுடைய
		வேங்கடவா	திருமலையில்நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே.

நான ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிற்று. இப்படிபிறந்து போராநிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமா ஒரு ஸுக்ருதம்பிறந்தது, அத்தாலே உன்னைக் காணவேணுமென்றாசை பிறந்து தேவர்க்காம்படி†யோக்யனானேன். † நீர் யோக்யரென்னுமிடமறிந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன; (இப்பிறப்பே யிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே நாம் நின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்னெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலேவைத்த தேனானது பாய்ந்து வெள்ளமிட்டுக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (அடியேனையித்யாதி) † எனக் ஆற்றாமையுண்டானால் பிறப்பேயாற்றாமையுடையவுன்னை என்ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென்? † நா ஆற்றாமையுடையேனாயிருந்தேன் ஆற்றாமை பிறப்பதெப்போதோ. என்றுபார்த்து நிற்குமவனா †யிருந்தாய் நீ. ... ...(அ)

என்றதினர்த்தம், (யோக்யனானேன்) என்றது. 'ஏய்' என்று - தகுதியாய் அத்தாலே பலித்தது இவ்வர்த்தம். நான் யாத்ருச்சிகாதிகளைத்திரட்டிக்கொண்டது நானறிந்தேனத்தாலே என்னும் பகவதபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார், (நரித்யாதி).

நான் ப்ரார்த்திக்கை மிகையென்னுமத்தையறிந்தே என் செல்லாமையாலே ப்ரார்த்திக்கிறேனென்னு முட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி). விவரணம், (நானாற்றாமையித்யாதி). (இருந்தாய்நீ) என்ற வநந்தரம் இங்ஙனே இருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார் என்று பூரிப்பது. ... ... (அ)

ஒன்றுபற்று	ஒரு ரீதமான (ஸுக்ருதாதி) ஆதாரமும்	ஒன்றும்	ஏகதேசமும் [யேன்
இலேன்	இல்லாதவனாய்	அறியேன்	அறியாதவனான அடி
பாவமேசெய்து	பாபத்தையேபண்ணி (அத்தாலே)	அற்றேன்	தேவரீருக்கேஅற்றுத் தீர்ந்தவனாய்,
பாவியானேன்	பாபிஷ்டனாய்	வந்து அடைந்தேன்; அடியேனையாட் கொண்டருள். ... ...(க)	
மற்று	உபாயாந்தரத்தை		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலொன்றுமிலேன்) †பகவத் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொண்டு கைகழியப்போன வஸ்துவுக்கு பகவத்ப்ராப்திக்கிடாகச் சொல்லலாவதொரு ஸுக்ருதமில்லை. அதில்லாமையாலே, பாபங்களையே பண்ணி பின்னை நிரூபிக்குமிடத்தில் ஞாநாநந்தாதிகளையொழிய பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியானேன். (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கிடான உபாய விஷயஜ்ஞாநமில்லை. (க)†' అహమస్మ్య పరాధానా మా లయః அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய."

(மாயனே) இங்ஙனேயிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கிடான ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பா

அ. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாது) யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதமடியாக நாமே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமை யப் பிறபித்தோமாகில் இனி அபேக்ஷிதஸித்திக்குடலான ஸாதநத்திலே நீரிழிகிறீர் அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுவானென்னென்ன- கார்யபலத்தாலே யொருநன்மை ஸம்பாவிதமாகச் சொன்னேனித்தனைபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொருநன்மையுண்டா ஸம்பாவிதமோ என்றுநின்றுகொண்டு, திருவயோத்யைக்குப் போகச் சொன்ன பெருமாளை (உ) స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః సీతాముపాచాతియశా రాఘవంచ మహావ్రతమ ஸப்ராதுஸ் சரணௌ காடம் நிபீட்யரகுநந்தநः ஸீதாமுவாசாதியசாராகவம்ச மஹாவ்ரதம்" என்று பிராட்டியை முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்த இளையபெருமாளைப்போலே * அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பனைச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பற்றேல்' என்றது - பற்றாகிலென்றாய், அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). உக்தார்த்தே ப்ரமாணம், (அஹமித்யாதி). అహమస్మ్యపరాధానా మాలయోకించనోఽగతిః త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః శరణాగతిరిత్యుక్తా సాదేవేస్మిన్ప్రయుజ్యతామ - அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோ கிஞ்சநோ கதி த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதி சரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்."

(க) பாஞ்சரா - (உ) ரா-அயோ-ருக-ட.

ஃ கண்ணா யேழுலகுக் குயிராய வெங் கார்வண்ணனை
விண்ணோர் தாம்பரவும் பொழில் வேங்கட வேதியனைத்
திண்ணார் மாடங்கள் சூழ் திருமங்கையர் கோன் கலியன்
பண்ணார் பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பா ங்களே (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏழுலகுக்கு ண்ணாய்	ஏழுலோ ங்களு 'கு ண்போலேயும்	வேதியனை	வேதத்தாலேசொல்ல ப்படுமவனு ஸர் பே ' ர 'விஷய ா
உயிராய்	ப்ராணன்போலேயு மிருக்குமவனாய்		
எம்	ஆஶ்ரிதரானஎங் ளை யநுபவிப்பிக் க்	திண்ஆர் மாட ' ள்சூழ்	திண் மையயு டய டங்களாலேசூழப் பட்ட
ார்	மேகம்போன்ற [கு		
ண்ணன்	திருநிறத் தயு டய னாய்	திருமங்கையர் கோன்	திருமங்கையிலுள்ளா ராஜா ான [ர்க்கு
விண்ணோ 'தா ' பரவும்	நித்யஸூரி ளுங்கூட ஸ்துதிப்பதாய்	கலியன் ப ' ஆர்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த ாகயு 'தமான
பொழில்	சோலை ளையுடைய	பத்துப்பாடலும்	பத்துபாட்டு ளையும்
வேங் டம்	திருமலையையிருப்பிட மாகவுடைய னாய்,	பயில்வார்க்கு	அப்யஸி 'கும ர் ளு க்கு
		பாவ ' கள் இல்லை	ப்ரதிபந்த ங ள் நசித்துப்போம்.

ருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட் டியையுடையையாய் அத்தாலே ஸர்வாபாஶ்ரயபூதனான னே. (கல் தேனித்யாதி) மு முஞ்சுகளிலேவைத்த தேன்களானவை நி றந்து ழிந்து வெ ள்ளமிட்டு ஒழுகி ந்து சுனைகளிலே புகுர அங்கே தாமரைகள் அலருமாயிற்று. (அற்றே ') தே ர்திரு டிகளிலே ' ய ஸிதனானேன் (அடியேனையாட்கொண்டருளே) †என 'குப்புற ம்பு பற்றில்லையென்றேனே எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந் தாயே ஆனபின்பு என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கை ' ர்யத் தைக்கொ ாண்டருளவேணும். ... . (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (கண்ணாயித்யாதி)†ஸகலலோகங் ளுக் கும் த்ருஷ்டிபூதனாய் ஸத்தாஹேதுவானப்ராணனாய் அதுக்குமேலே

பாட்டெ 'லா ' டாக்ஷித்துத்தாத்பர்யம், (என 'கித்யாதி). ... (க)
அநு. பத்தா 'பாட்டு (ண்ணாயித்யாதி), 'ஏழுலகுக்கு- ண்ணாய்'' என் றந்வயித்தர்த்தம் (ஸ லேத்யாதி).

என்னை யநுபவிப்பிக்கை க் ாக மேகம்போலே ' ரமஹாரமா டி
ை யுடையனுய் ஏழுல த்துள்ளாரோபாதி கித்யஸூரிகளு மொரு
மூலையிலே புகுந்தேத்துகிற திருமலையை ாஸஸ்த்தாநமா வுடைய
ே தகஸமதிகம்யனையாயிற்றுக் விபாடிற்று

(திண்ணூர்) (க)† ஸர்வம்சகுசலம் ஸர் ம்சகுசலம்க்ருஹே"
என்னும்படியாயிற்று. (பண்ணூர்பாடல்) பண்மிகுந்திரு ' குமா
யிற்று ' இவற்றையப்யஸிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும் வந்துகிட்டாது.
ப வத்ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தக ' ளடங்க ஓடிப்போம். † பாவமே
செய்து பாவியானேன்" என்று இவரும்சொல்லி ஈஸ் ரனும் அத்
தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்குப்பாபமில்லையே. †ஸ்ரீவிபீஷணும்
ானை (உ) வத்யதாம் த்யதாம்" என்றபோது அதுக்குவிஷய
மானுர் கூட ந்த நால்வரும் பின்னை அவத்யரானுர் ள் அப்படியே
இவருடைய பரி ரமாய் இ ருடைய ப்ரபந்தத்தை அதிகரிக் வே
இவர்கள் பாப ' களைப் போக்குமாயிற்று. ஈஸ்வரனுக்குத் தம் வ்ருத்த
ஹாநியைச் சொல்லிவைத்து அநந்தரம் டைந்தேன்" என்
றதுக்குக் கருத்தெ ' னென்னில் ' அதுசொன்னுல் அவனிரக்கத்துக்
கடியாமே அவ்விரக்கம் ஸ் ரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்துக்கு
லாம். .. .. (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இப்போது திண்ணூர்மாடம்' எ ' ை க்குத்தாத்பர்யம், (ஸர்வமித்யாதி).
( ) [illegible] ஸர்வம்சகுசலம்
[illegible] ப ' திக்த்தஸ்து ஜடிே ாபரதஸ்த்வாம்ப்ரதீக்ஷதே பாதுே தே புரஸ்
'ருத்ய ஸர்வஞ்ச குசலம் க்ருஹே.' ஸ்ரீபரதாழ்வானுர்த்தி ண்டு பெருமாளை
மூந்தருளு ரென்றுநிர்ணயித்து எல்லாரும் தேறிக்களித்திருந்தாற்போலே, ஆழ்
வாரார்த்திகண்டு திருவே ' கடமுடையான் ப்ரஸ 'நரா க் டவரென்றுதேறித்
திருமங் யிலுள்ளார் களித்தார்களென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.
'தி ' ணூர்" என்றது - திருமங்கைக்கு விசேஷணம். ஆழ்வார்தாம் பாவி
யேன்" ஈன்றன்றேசொன்னுர் அவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு இவர்கள் பாப '
ள்போம்படி யென்னென்ன ' அருளிச்செய்கிறுர், (பா மேயித்யாதி). இதுக்கு
த்ருஷ்டாந்தம், (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதி). [illegible]
[illegible] த்யதாமேஷதீவ்ரே ணதண்
டேநஸசி வஸ்ஸஹ ராவணஸ்ய ந்ருசம்ஸஸ்யப்ராதாஹ்யேஷவிபீஷண ".

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா - யு - கஉஎ - சு. (உ) ரா - யு - கஎ - உஎ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து பத்தாந் திருமொழி கண்ணார்.

மூ. கண்ணார் கடல்சூழ் இலங்கைக் கிறைவன்றன்
திண்ணாகம் பிளக்கச் சரஞ் செல வுய்த்தாய்
விண்ணோர் தொழும் வேங்கடமா மலைமேய
அண்ணா அடியே னிடரைக் களையாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கண்ஆர்	இடமுடைத்தான	தொழும்	ஆஸ்ரயிக்கும்படி
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழ	மா	பெருமைபொருந்திய
இலங்கைக்கு	லங்கைக்கு [ப்பட்ட	வேங்கடமலை	திருமலையிலே[வனாய்
இறைவன்றன்	தலைவனான ராவணனு	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணும
திண்	த்ருடமான [டைய	அண்ணா	ஸர்வவிதபந்துவுமா· னவனே.
ஆகம்	சரீரமானது		
பிளக்க	பிளக்கும்படியாக	அடியேன்	சேஷபூதனானஎன்னு
சரம்	அம்புகள்	இடரை	க்லேசத்தை [டைய
செல	செல்லும்படி	களையாய்	போக்கியருளவேணு
உய்த்தாய்	நடத்தினவனாய்		ம். ... ... (க)
விண்ணோர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்		

வ்யா. கண்ணார்ப்ரவேசம். † தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லிக் கை' கர்யலாபத்துக்காகச் சரணம் † புக்கார்' † பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்கவநந்தரம் † 'ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும் † அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழித்துத்தரவேணும் ' விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், † பரபக்த்

அரு. கண்ணார்கடல்சூழ்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் இஷ்டப்ராப்தி ய அர்த்தித்தார்· இதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). (புக் ஈர்) எ 'றவநந்தரம், விரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறாரிதில் என்றுசேஷம். இஷ்டப்ரா ர்த்தநையிலேதானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ தனித்தும் ப்ரார்த்திக் வேணுமோவென்ன· த்ருஷ்டாந்தகநமுகேநவிஸ்தரமாகப்ரமேயத்தையுமருளிச்செய்கிறார், (பாஷ்யேத்யாதி). (க) "మదీయానాది కర్మప్రవాహప్రవృత్తాం - மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்" என்ற சூர்ணிகையினர்த்தம் (ஸ்த்தூலேத்யாதி). இதுக்குக்கீழில் (க) "అనాదికాల - அநாதிகால" இத்யாதி சூர்ணையில் ப்ரமேயம்,(அஹங்காரேத்யாதி).இதுக்கும் பூர்வமான (க) "మనోవాక్కాయై - மநோவாக்காயை" இத்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம், (விரோதியைப்போக்கித்தரவேணும்) என்றது இங்கே வ்யுத்க்ரமமாக வெடுத்ததுக்கு 'கருத்து - ப்ரக்ருதிவஸ்யதையாலே அஹங்காரமமகாரங்களும் அவற்றாலே பகவதபசாராதி ளும் பிறக்குமென்கிறக்ரமம் தோற்றவேணுமென்கை. (பரபக்த்யாதிகளைப்

(க) கத்யத்ர - .

யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேணும் என்று அபேக்ஷித்தாற்போலே விரோதிநிரஸநசீலனாய் † ஸர்வரக்ஷகனாய் † ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாத னாய் † ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனாய் †ஸர் ஸுலபனாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனே என்னுடைய விரோதியைப் போக்கித்தரவே ணும் உன்னாலல்லது செல்லாமை யைப் பிறப்பிக் வேணும்'' எ றபேக்ஷிக்க † உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷித களையும் செய்கைக் ன்றோ ரமிங்கே வந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில்†நிலையைக்காட்டி அநந்தரம் இ ர்†திருவுள்ளத் திலே ந்து இ ர்க்கு †பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்கிறது இத்திருமொழியில். † ப்ரபந்நனு குமுண்டுபக்தி ப திமானாகிற அதிகாரிக்குமுண்டு ( ) నమస్యన్తశ్చమాంభక్త్యా - நமஸ்யந்தஶ்சமாம் பக்த்யா என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே.

பிறப்பிக் வேணும்) ன்றது-இவையில்லா மயும் கைங்கர்யவிரோதியாகை யாலே ஆகை யிறே ப்ரத்யுக்திரூபமான பகவதுக்த்யநுவாதத்திலே (௨) పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తి ... పరపక్తిపరాజ్ఞాన పరమప திவிக் ப்ரதிஹதோபி'' என்று விரோதித்வந்தோற்ற ருளிச்செய்தது. (ஸர்வரக்ஷகனாய்) ன்றது - (௩) 'நீரார் டலும்'' என்றபா டக்கடாக்ஷித்து.(௪) உண்டாயுறிமேல்'' என்றபாட்டின் ப்ரமேயம், (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (௫) 'மானேய்மடநோக்கி''என்ற பாட்டைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷேத்யாதி).(௬) 'ே ஈனகணையாய்' என்றத்தைப்பற்றவாத . (௭) எங்கள் நம்பீ' என்றத் தைப்பற்ற, (ஸர் ஸுலபனாய்) எ றது. (நிலையைக்காட்டி) என்றது - ஶ்ரீ ஹஸ்தமுத்ரையாலே ரட்டினமையைப்பற்ற. (௮) ன்னெஞ்சினுளான் என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவ து) என்றது. (௯) 'ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே''என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பரப த்யாதி ளைப்பிறப்பித் தான்) என்றது. பாஸகனுக் ன்றோபக்தி ப்ரபந்நனு கும் வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனுக்கு மித்யாதி). సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతా నమస్యన్తశ్చమాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா சமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே'' నమస్యన్తశ్చ 'நமஸ்யந்தஶ்ச'' என்றது ப்ரபத்தி பரமா வுஞ்சொல்லுகிறது.

முதற்பாட்டு. (ண்ணூரித்யாதி). அபாரபாபஸாகரமத்யே*புண்ணூராக் கயாகிற லங்கையிலே அநந்யார்ஹனானவடியேன் அகப்பட்டு (௧௦) నన మే యస్య நநமேயம்'' எ கிற ஸ் ாதந்த்ர்யாபிமாநவிசிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே

---

(௧) கீதை-௯-௧௪. (௪) ௧-௧௦-௪. (௭) ௧-௧௦- . (௧௦) ரா-யு-௩௬- ௧.
(௨) கத்யத்ர-௧. (௫) ௧-௧௦-௭. (௮) ௧-௧௦-௯.
(௩) -௧௦-௩. (௬) ௧-௧௦-௫. (௯) ௧-௧௦-௮.

ழு இலங்கை ப் பதிக்கென் றிறையாய வரக்கர்
குலங்கெட் டவர்மாளக் ொ டிப்புள் திரித்தாய்
விலங்கல் குடுமித் திருவே ங் டம் மேய
அலங்கல் துளப முடியா யருளாயே. (உ)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
இல கப்பதி க்கு	ாந ரத்துக்கு	புள்	பெரிய திருவடியை (ஏறி)
என்று	எக்காலத்திலும்	திரித்தாய்	ஸஞ்சரிப்பித்தவனாய்
இ றயாய	ராஜாக்களாய்	விலங் ல்	(சந்த்ர ஸூர்யர்கள்,) விலகிநடக்கு படி
அர க்கர்	ராக்ஷஸஜாதீயரான		உயர்ந்த
அவர்	அந்தமாலிமுதலியரா க்ஷஸர்கள்	குடுமி	கொடுமுடியையு டைத்தாய்
ெ ட்டு	த ள்நிலை கெட்		
மாள	நசி கும்படி [டு	திருவேங் டம்	திருவே கடமென் னும்பேரையுடைய திருமலையிலே
ொ டி	த் ஜமான		

முதற்பாட்டு (க ணார் டல்) க ணென்று இடம் இடம் மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்தி கும் பதார்த்த களிலு மேற்றமு டிறே கடலில் ர்த்திக்குமவை அ ற்றுக்கெல்லாம் ே டுமிடம் போந்திருக்கும். அன்றிக்கே வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்சநீயமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை அ ழாக வுடைத்தா யாே அரணுடைத்தாயிருக்கிற லங்கை க்கு நிர் ாஹ ாய் அத்தாலே†அபிமாநித்திருக்கிற ராவணனுடைய. (திண் ணாகமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிக ் வாய்மடியும்படி தே தைகள் வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்பு செல்லும்படியா நடத்தினாய். (விண்ணோரித்யாதி) † ராவணனாலே குடியிருப்பிழ த தே தைகள் இப்போது வந்தாஶ்ரயிப்பர்களா யிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளாஶ்ரயிக்கும் வபாவனாய் திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொ டு ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிகபந்துவே . (அடியேனித்யாதி) இங்குத்தையிருப்பு இடர் என்று என் நெஞ்சிற் பட்டபின்பு என்கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கியருளவேணும். (க)

அபஹ்ருதனாய் கிடக்கிறவடியேனிட ரக் களையவேணுமென்கிறாரென்று அ தாரிகைக ் டுெ ாள்வது. (க) [Telugu-script quotation]
[Telugu-script quotation] தசேந்த்ரியாநநம் ே ர யோமநோ ரஜநீசர விவேகசரஜாலேந சமம்நயதியோகிராட்'' என்னக் டவதிறே.
த '' என்றதி ர்த்தம், (அபிமாநித்திருக்கிற) என்றது. 'தன்'' என் றத்தாலே - அவன் மதிப்புத்தோற்றுகிறதிறே. ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம், (ராவணனாலேயித்யாதி). ... ... (க)

( )

மேய	நித்யவாஸம் ண்ணு மவனாய்	முடியாய்	திரு பிஷே த் தயு டையவனே .
துளபம்	திருத்துழாயாலாகிய	அருளாய்	க்ரு பசெய்து ரக்ஷி த்தருளவேணும்.
அல ' ல்	மாலையாலேஅல ' கரி க்கப்பட்ட		

வ்யா இர ' டாம்பாட்டு. †ஆக கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் அ னுடைய விரோதி நிரஸநசீலதையைச்சொல்லி என்னு கத் தப் போக்கித் தரவே ணுமென்கிறார்.

(இலங்கை ப்பதிக்கித்யாதி) ரா ணனுக்குமுன்பு குடியிருந்து போந்த மாலிப்ரப்ருதிகளை ிரஸித்தபடியைச்சொல்லுகிறது.†புற்று னது என்றும் துஷ்டஸர்ப்பங்கள்மாறாதே போருமாபோலே எ ' று மொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யாயிற்றுப் போருவது (குலங்கெட்ட ர்மாள) பாதாளத்திலே புக்கு†ஒளிப்பாரும் பட்டு ப்போவாருமாம்படி த் மான பெரியதிரு டியைச் †சுழற்றிக் கொடு திரிந்த வே .(க) "...... கீர்த்திபூதாம் பதாகாம் யோ லோகேப்ராமயதிப்ரபு:". (விலங்கலித்யாதி) †திருவேங்கடமென்று திருமலைக்குப் பேருண்டா யாலே தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களுக்கு நேர்செ றநேர் போ ெ ா ' ணாதே விலங்கிப் போகவே ' டும்படி ஓங்கின சி ரத்தை யு டய. (அலங்கலித்யாதி) ரக்ஷ த்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடியிருக்கிற நீ இனி ன் † விரோதியைப்போக்குகை யெ ' றொன்றில்லை என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (இலஙகைய தயாது). அநாத்யவித்யா ர்மவாஸநாநிவ்ருத்திகளையும் பண்ணித்தரவேணுமென்கிறாரென்று விவக்ஷித்து; ஆ இரண்டுபாட்டுக்கும் ஸமுதாயேந க்ரோட ரித்து அவதாரி யிடுகிறார் (ஆக வித்யாதி).

இலங் கயாகிற பதிக்கு-ஸ்த்தாநத்துக்கு, என்றும்-நியமே இ றயாய வரக் ர்'' என்னை க்கு, ராக்ஷஸரே ராஜாக் ளா வேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (புற்றாநித்யாதி). இத்தால், ப்ராக்ருதமான சரீரமானால் விரோதி ர்க்கம் குறைவற்றிருக்குமென்றதாயிற்று. 'ெ ட்டு'' ' றதின் வாஸனை (ஒளிப்பாரும்) என்றது. (சுழற்றிக்கெ ாடு) - அதிலே யேறிசசுழற்றிக்கொண்டு. 'விலங் ல் என்று பர்வதத்துக்கும்பேராகையாலே 'திருவே ' கடம் ' என்றத்தோடு பௌநருக்த்யம் வருமென்று, வி ' குதலை இங்குச்சொல்லுகிறதென்கிறார், (திருவே ' டமித்யாதி). (விரோதியைப்போக்குகையென்றொன்றில்லை) என்றது - ஸ்வாஹநனாய்வந்து நிரஸிக்கும்படி எதிரம்புகோத்த விரோதியுண்டாய்ப்போக்க ே ண்டுவதில்லை யென் . அருளவே -ருமாயுமவைகிடீ ன்விரோதிக ொன்று திருவுள்ள ' . ... (உ)

மூ. நீரார் கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு
ஏரால மிளந்தளிர் மேல் துயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங்கட மாமலை மேய
ஆரா வமுதே யடியேற் கருளாயே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நர் ஆர்	ஜலம்நிரம்பியிருக்கிற	மா	பெருமைபொருந்திய
கடலும்	ஸமுத்ரத் தயும்	திருவேங்கடமலை	திருமலையிலே
நிலனும்	பூமி யயும்	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்
முழுது	மற்றுமுள்ளஎல்லாப் பொருள் ளையும்	ஆரா	(காலமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலு) த்ருப்திபிறவாத
உண்டு	அமுதுசெய்து	அமுதே	அம்ருதம்போலே போக்யனானவனே.
ஏர்	அழகியதாய்	அடியேற்கு	சேஷபூதனான அடியேன்விஷயமாக
இளம்	மிகவும்இளையதான	அருளாய்	க்ரு பப ணவேணும் . (ரு)
ஆலந்தளிர்மேல்	ஆலந்தளிரிலே		
துயில்	கண்வளர்ந்தருளினவனாய்		
எ் தாய்	என்போல்வார்க்குரக்ஷ னுயிருக்குமவனே.		
சீர்ஆர்	ஐஶ்வர்யம்மிக்கிருப்பதாய்		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (நீராரித்யாதி).†ஸர் ரக்ஷகனாய் பூமிக் ாக நிர்வாஹகனாயிருந்தபடி யச் சொல்லுகிறது.

(நீராரித்யாதி) ஜலராசியையுடைய கடலும் அதுக்கு உட்பட் பூமியும் இத்தையடைய யிற்றிலேவைத்து. (ஏரித்யாதி) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கிடான அழகையுடைய ஆலின் முகிழ்விரிந்த வளவானதளிரிலே கண் ளர்ந்து அந்த அ டிதகடநாஸாமர்த்யத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கின னே. (சீராரித்யாதி) பரமபதத்திற் ட்டிலும் ஐ வர்யம் மிக்குப்போ காணும் திருமலையிருப்பது. (ஆரா முதே) †இவ் ம்ருதம் ஸ்வர்க்கத்திலல்லபோலே காணுமிருப்பது. (அடியேற்கு) இதுவே போக்யமென்றிருக்கிறவென்னை இத்தை யநுபவிப்பித்தருளவேணும். ...(ரு)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (நீரார்கடலுமித்யாதி). ஒருகடலுக்குட்பட்டலங்கையில் விரோதிகளை நிரஸநம்பண்ணினவளவேயோ, கடல்களையும் பூமியையும் ரக்ஷித்திலையோவென்கிறாரென்று ஸங் தி யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

'ஆரா'' என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவ் ம்ருதமித்யாதி). 'திருவேங்கடம்மேய' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரஸித்தமாகவுமாம்.

அரு. நாலாம்பாட்டு. (ண்டாயித்யாதி). மண்ணையுண்டபிள்ளைக்கும் வெண்ணெயுண்டபிள்ளைக்கும், மண்ணையளந்தமாணிக்குமுள்ள ஸாதர்ம்யத்தாலே அத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸ கதி க டு கொள்வது.

மூ. உண்டா யுறிமேல் நறுநெய்யமுதாகக்
கொண்டாய் குறளாய் நில மீரடியாலே
விண்டோய் சிகரத் திருவேங்கடம்மேய
அண்டா அடியேனுக் கருள்புரியாயே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறிமேல்	உறிகளிலேவைத்த	சிகரம்	கொடுமுடியையுடைய
நறுநெய்	நல்லநெய்யை [மு	திருவேங்கடம்	திருமலையிலே [ளும்
அமுதாக	அம்ருதமாகக்கொண்	மேய	பொருந்தியிருக்குமவ
உண்டாய்	அமுதுசெய்தருளினனே.	அண்டா	அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானே. [க்கு
குறளாய்	வாமநாவதாரம்செய் [தருளி		
நிலம்	பூமியை		
ஈரடியாலே	இரண்டடியாலே		
கொண்டாய்	அளந்துகொண்டவனே.	அடியேனுக்கு	சேஷபூதனான வெனக்கு
விண்தோய்	பரமபதத்தளவும்செல்லவோங்கின	அருள்புரியாய்	(உன்னைகங்கர்யத்தை) க்ருபைசெய்தருளவேணும்....... ( )

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (உண்டாயித்யாதி) ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் †அவர்களுக்குத் தன்னைப் பேணாதே கார்யம்செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலேசேமித்துவைத்த நறுநெய்யை அம்ருதமாகபுஜித்தாய். (கொண்டாயித்யாதி) ஸர்வாதிகனான நீ வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து பரப்புடைத்தான பூமியை இரண்டடியாலேகொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி) பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்திநிற்கிறவனே. (அண்டா) †இடையனே. அன்றிக்கே அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (அடியேனுக்கித்யாதி) †யசோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும்பெற்ற பேற்றினளவல்லாத என்னுடைய † கைங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும். ... (௪)

(அவர்களுக்கு) இந்த்ராதிகளுக்கு. வெண்ணெயுண்டவாயனுக்குறுப்பாவாதல் மண்ணைக்கொண்டகாலனுக்குறுப்பாகவாதல் "அண்டா" என்றதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (இடையனேயித்யாதி). அருளாயேயென்னாதே "அருள்புரியாயே" என்றதாலே தா(ன)தவ்யத்தின் பெருமைதோற்றிற்றென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (யசோதையித்யாதி). (கைங்கர்யத்தை) என்ற வநந்தரம் விரோதியைப்போக்கி என்றுசேஷம். ... ... (௪)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூணாயித்யாதி). வாமநாவதாரத் தக் காட்டிலும் அத்புதமான வேஷங்கொண்ட மு புத்தை நாஸிம்ஹத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ரு துணையதனூடரியாய்வந்துதோன்றிப்
பேணாவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்
சேணார்திருவேங்கடமாமலைமேய
கோணாகணையாய் குறிக்கொளெனைநீயே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துணை	வெறும்தூணேயாயி	மா	பெருமைமிக்கிருந்து
அதனூடு	அதினுள்ளே [ருக்கிற	திருவேங்கடமலை	திருமலையிலே [ள்ள
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்		[வனாய்
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து,	மேய	பொருந்தி வர்த்திப்ப
பேணா	மதியாத	கோள்	மிடுக்கை யுடைய
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை
உடலம்	மார்பை	அணையாய்	திருப்பள்ளியாகவுடையவனே.
பிளந்திட்டாய்	இருபிளவாகக்கிழித்துப்பொகட்டவனே.	எனை	அடியேனை
		நீ	தேவரீர்
சேண் ஆர்	மிக்கவுயர்த்தியையுடைத்தாய்	குறிக்கொள்	திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும் (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (துணையித்யாதி) இனி† இரண்டுபாட்டாலே தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறாராய் † அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றபடியைச்சொல்லி அநந்தரம் திருவுள்ளத்தில் புகுந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(துணை)†முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன வொண்ணாதாயிற்று. (௧)† "அளந்திட்டதூணை" என்றாரிறே. (அதனூடு) அதினுள்ளே நரஸிம்ஹமாய்வந்துதோற்றி (பேணாவுணன்) ஸர்வேஶ்வரனைப் பேணாதொழிகையாவது ஆஶ்ரிதரை நலிகையாயிற்று (௨) [illegible] மமப்ராணாஹி" என்றானே. ஓக்கம்மிக்கிருக்கிற திருமலையிலேநிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடுக்கையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனே.

(இனி இரண்டுபாட்டாலே) என்ற வநந்தரம் திருவனந்தாழ்வானோபாதி என்னையடிமை கொண்டு கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில் இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில்புகுந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிறே. (அதுக்கு) உபகரிக்கைக்கு.

துணையதனூடு" என்றது தூணேயாயிருக்கிற வதிலே என்றர்த்தமாய் இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (முன்பேயித்யாதி). தூணன்மையில் புரையில்லை யென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்டவித்யாதி).

(௧) பெரி-திரு- -௭-௭. (௨) பார-உத்யோ-

சூ. மன்னு விம்மனிசப் பிறவியை நீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யும் தலைவன்
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய
என்னானை யென்னப்பனென்னெஞ்சிலுளானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்னு	நிலையில்லாத	சேர்	திரண்டு சேர்த்தி கிற
இ	இந்த	திருவேங்கடம்	திருமலையிலே [ளாய்
மனிசப்பிறவியை	மநுஷ்யஜந்மத்தை	மேய	பொருந்தியிருப்பவ
நீக்கி	விடுவித்து	என்	என்னையநுபவிப்பிக்கக்கு
தன்	தனக்கு	ஆனை	ஆனைபோலே அழகிய வடிவுடையனாய்
ஆக்கி	ஆளாக்கிக்கொண்டு	என்	எனக்கு [ன்
தன்	தன்னுடைய	அப்பன்	மஹோபகாரகனான
இன்அருள்	பரமக்ருபையை	என்	என்னுடைய
செய்யும்	பண்ணுநிற்கும்	நெஞ்சிலே	மனஸ்ஸிலேயே
தலைவன்	தலைமையையுடைய	உளான்	நித்யவாஸம்பண்ணுகிறான். (சு)
மின்	மின்னலாலே [ளாய்		
ஆர்	நிறைந்திருந்துள்ள		
முகில்	மேகங்களானவை		

(க) ప్రకృష్టవిజ్ఞాన బలైకధామని "ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி." (குறிக்கொளித்யாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின்பு † அவன்பெற்றபேறு நானும் பெறுவேனாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. †உம்முடையபக்கல் விலக்காமைக்கு அவஸரம்பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டுவைப்புதோமோ என்று இசைவுபெற்றவாறே நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

(மன்னுவித்யாதி) அஸ்த்திரமான இம்மநுஷ்ய ஜந்மத்தில் நின்றுமென்னைநீக்கி. (தன்னாக்கி) தன்னோடொக்கப்பண்ணியென்னுதல்; தனக்காக்கியென்னுதல்; (உ)† నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి "நிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி". (தன்னின்னருளித்யாதி) இவ்வளவும்செய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய்த் தன்பேறான

(அவன்பெற்றபேறு) - திருவனந்தாழ்வான்பெற்றபேறு. (ரு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (மன்னுவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் "குறிக்கொள்" என்றவர் இப்பாட்டில் "என்னெஞ்சிலுளானே" என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (உம்முடையவித்யாதி).

"தன்னோடொக்கப்பண்ணி" என்றதுக்கு ப்ரமாணம், (நிரஞ்சநஇத்யாதி). * ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசிகராலயகாளமேகத்தோடுஸாம்யந்தோற்ற "மின்

(க) ஸ்தோ - ர நக. (உ) முண்ட - ரு - க.

௲. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு டையவனே.
எய்	ஒத்திருப்பதாய்	தேனே	னக்குத்தேன்போ லேஇனியனே.
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	மா	பெருமைபொருந்திய
நோக்கிதிறத்து	திருக் ண்களையுடை யளான நப்பின்னை ப்பிராட்டிவிஷயமா	திருவேங் டமலை	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பை த்துவந்த [க		[றவனாய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே (இச்சைப்படிதிரிய விட்ட)	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்கி
		கோனே	என்னையடிமைகொ ண்டவனே.
எழ்விடை	எழுருஷபங் ளையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிெ ாண்டு	ாஸஸ்த்தா மாகக் கொண்டு
ரை	மலைபோலேதிண்ணி தான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்று ய். (எ)

வருளைப்பன்னும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுரித்யாதி)† மேக மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே ாயிற்றிருப்பது. (என்னை) ஸதா தர்சநீயனாயிருக்குமவன். (என் னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனை . உமக்குப்பண்ணின உப காரந்தானென்னென்ன ' (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)†மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னார்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி). உளா னே ' என்கிற ஏகாரலப்த்தார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட் டாதவளவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லப்த்தையான நப்பின்னையும் தானு மாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரென்று அ தாரிகை கண்டுகொள்வது.

'மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்த வித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ' ண்டு ஆசைப்படும்படி என்று கருத்து

மூ. சேய னணி ப னென சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவாளொ ளி வெண்ட ரளங்கள்
வேய் விண்டுதிர் வேங்கட மா மலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பதம்.	உ ர.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்றாதார்க்கு) மிகவும் தூரஸ்தனாய்	வே ய்	மூ கில் ளா னவை
		விண்டு	பிளவுபட்டு
அணியன்	(பற்றினார்க்கு,) மி வும் ஆஸந்நனாய்	உதிர்	சிந்தி கிடப்பதாய்
		ஒளி	ப்ர ாசத் தயும்
என	ன்னு டைய	வெண்	வெ ண் மநிறத்தையு
சிந்தையுள்	மநஸ்ஸிலே [ளாய்		மு டத்தான
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	தரள ங்கள்	முத்து களையும்
மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனாய்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்தமான நோக்கையுடையளாய் அ ளவன்றிக்கே †ம்ருது ாயிருக்குமாயிற்று. (எதிர் ந்த) பனை த்துவந்த ருஷபங்களை யுமழியச்செய்த. (அணிவரைத்தோளா) †நப்பி ன்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாய் ருஷப ங்களுக்கு இளகாத தி ண்ணிதான தோளையுடைய தே! (தேனே) நப்பி ன்னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணாதே ருஷபங்களின் மேலேவிழுந்து பண்ணினவ்யாபாரம் அநுஸந்திக்கிற தம்நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்ட விடமாயிற்று (கோனே) என்னை அடி மகொள்ளுனை க்கா த்திருமலையிலே ந்து ஸந்நிஹிதனாய் உ னுடைய நிரதிசயபோக்யதை யக்காட்டிஎன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி) ருஷபங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †“அரவத்தம ரியிலேறும்” என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும்பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தானாயிற்று. ()

நோக்கிலேமடப்பமுந்தோற்றுமெ ன்று வி க்ஷித்து ாக்யபலிதார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருக்கும்) என்றது - பவ்யதைதோற்றவிருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை' என்கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார். (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால், அவள் க ண்ணுலேகாண இவன் தோளாலேதழுவினானெ ன்றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றானெ ன்றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை'' ஆன்களு க்குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம்பண் ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. (அரவத்தமளி) சேஷனாகிறபடுக்கை. ... ... (எ)

( ) பெரி - திரு - டு - உ ௦

ரு. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே (எ)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு டையவனே.
எய்	ஒத்திருப்பதாய்		
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	தேனே	னக்குத்தேன்போ லேஇனியனே.
நோக்கிதிறத்து	திரு கண் ளையுடை யளான நப்பின்னை ப்பிராட்டிவிஷய ா	மா	பெருமைபொருந்திய
		திருவேங்கடம	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பகைத்துவந்த [க	லை	[றவனாய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே (இச்சைப்படிதிரிய விட்ட)	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்
		கோனே	என்னையடிமை கொ ண்டவனே.
எழ்விடை	எழுருஷபங் ளையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிகொண்டு	வாஸஸ்த்தாநமாகக் கொண்டு
ரை	மலைபோலேதிண்ணி தான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்று ய். (எ)

வருளைப்பன்னும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுரித்யாதி)† மேக மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே யாயிற்றிருப்பது. (என்னானை) ஸதா தர்சநீயனாயிருக்குமவன். (என் னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனா ன். உமக்குப்பண்ணின உப காரந்தானென்னென்ன ' (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)‡மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னார் " இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி). உளா னே ' என்கிற வகாரலப்த்தார்த்தம், (போ மாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அரு. எழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட் டாதவனவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லப்த்தையான நப்பின்னையு ' தானு மாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரெ ' று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

மானேய் - நோக்கிதிறத்து " என்றது 'குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்த வித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ' ண்டு ஆசைப்படும்படி எ ' று கருத்து

மூ. சேய னணிய னென சிந் தயு ர் நின்ற
மாயன் மணிவாளொளி வெண்ட ரளங் ள்
வேய் விண்டுதிர் வேங்கடமா மலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்றாதார்க்கு) மி வு ம் தூரஸ்த்தனாய்	ே ய்	மூ ’ கில்களானவை
அணியன்	(பற்றினார் ’ கு,) மி வு ம்ஆஸந்நனாய்	வி ண்டு	பிளவுபட்டு
என	ன்னு டய	உதிர்	சிந்திக்கிடப்பதாய்
சிந்தையுள்	ம ஸ்ஸிலே [னாய்	ஒளி	ப்ர ாசத் தயும்
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	ெ ்	ெ ண் மநிறத் தயு
			மு டத்தான
மாயன்	ஆஶ்சர்யபூதனாய்	தரள ’ கள்	முத்துக் ளையும்
		வார்	ஒளியையுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்த்தமான நோக்கையுடையளாய் அவ் ள ன்றிக்கே †ம்ருதுவாயிருக்குமாயிற்று (எதிர் ந்த) பகை த்து வந்த ருஷபங்களையுமழியச்செய்த (அணிவ ரைத்தோளா) † நப்பி ’ ன்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமாய் ருஷபங் ளுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடைய ே .(தேனே) நப்பி ’ ன்னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணாதே ருஷப ’ களின் மேலேவிழுந்து ப ’ ணினவ்யாபாரட் அநுஸந்திக்கிற தம்நெஞ்சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்டவிடமாயிற்று. (கோனே) எ ’ ன்னை அடிமைகொள்ளுனை ’ ா த்திருமலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனாய் உ ’ னுடைய நிரதிசயபோக்ய த் யக்காட்டிஎன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி)ருஷபங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †' அரவத்தமளியினோடும்'' என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாளும் பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தானாயிற்று.()

நோ ’ கிலேமடப்பமுந்தோற்றுமென் று வி க்ஷித்து வாக்யபலிதார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருச்கும்) ன்றது - பவ்யதைதோற்றவிருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை'' எ ’ கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார், (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால் அவள் க ண்ணுலேகாண இ ன் தோளாலேதழுவினுனெ ’ றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றானெ ’ றும் திருவுள்ளமென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை'' ஆன்களுக்குள்ளே யதேச்சாவிஹாரம்பண் ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. (அரவத்தமளி) சேஷனுகிறபடுக்கை. ... ... (எ)

மணி	ரத்ங்ளையுமுடைத் தாய் [ள்ள	ஆயன்	இடையனானக்ருஷ் ணனுடைய
மா	பெருமைமிக்கிரு து	அடியல்லது	திருவடி ளையொழிய
வேங்கடமலே	திருமலேயிலே [ஞய்	மற்று	வேறென்றையும்
மேய	பொருந்தியிருப்ப	அறியே	ஒருபொருளாகமதித் தறியேன். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. †ருஷப ளையழியச்செய்து நப்பின் னைப்பிராட்டியைக் கப்பிடித்துக்கொண்டு எ னுடைய ஹ்ருதய த்தலேவந்து புகுந்தபின்பு இனி இ † ார்ஹஸ்த்யத்துக்கு †எடுத் துக் கை நீட்டுகை வெ ழிய †வே றொ ொன்றறியேனென்கிறார்

(சேயனணியன்) அநாஸ்ரிதர் கு அத்யந்ததூரஸ்த்தனாய் ஆஸ் ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நனு யிருக்குமிறே. † இரண்டும் பாண்ட வர்க ா் விஷயத்திலும் துர்யோதநாதி ள் விஷயத்திலும் ா லா மிறே. உகப்பார்க்கு அவன் யாளாயிருக்குமெ னுமிடம் நீர் † எங்கேகண்டு சொல்லுகிறீரென்ன ; (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்) † நான் அபேக்ஷியாதிருக் என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ந்து புகு து நித்ய ாஸம்பண்ணுகிற ஆ சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) ா

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி). ஆயனடியல்லது மற்றறியே னே என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ருஷப ளையித்யாதி). (கார் ஹஸ்த்யத்துக்கு) இவ்விருவருடைய ர்யத்துக்கு. (எடுத்துக் நீட்டுகை) - பரிசாரக க்ருத்யம். (வேறெனக்கொன்றறியேன்) எ றது - * மன்னுவிம் மனிசப்பிறவியை நீ ப்பண்ணுவித்துக்கொ ண்டு அ ன் வர்த்திக்கிற தேச விசேஷப்ராப்திமுதலான வ எனக்குப் புருஷார்த்தமா க் தோற்றவில்லை இப்போதென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமித்யாதி ாக்யத்வயமும்). (எ கே ண்டு) என்றதுக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் ண்டுசொல்லுகிறீரோ றபடி இவ்வாழ்வார் அடியேனையாட்கொண்டருளே " 'அடியேனிடரைக்களை யாயே," குறிக்கொள்ளெனைநீயே' ன்றுமெ ாண் அ னிரு கும்தேசத் தில் போகை உத்தேஸ்யமாய் அவ்விடத்தில் ர்ய தத்விரோதிப்ராப்தி பரிஹாரங்களேயே ப்ரார்த்தியாநிற் வும் அ ன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில் ரு கை உத்தேஸ்யமாய் இவரந்தரங் வ்ருத்திகளி லபேக்ஷையாலே மஹிஷீஸ ஹிதனாய் அவஸரம்பெற்றவாறே புகுந்து கொடுநின்றான், இதைக்கண்டு எ சிந்தையுள் நின்ற மாயன் " என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). இ ஙனன்றாகில் கீழ் - ஸாமாந்யேந ப்ரா ர்த்தித்ததைத்தோற்றப் பாட்டுக்கள் பலவுண்டாகையாலே, நானபேக்ஷியாதிரு

மூ. வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய் மன்னி நின்றாய்
நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ
சிந்தா மணியே திருவேங்கடம் மேய
எந்தாய் இனி யானுன்னை என்றும் விடேனே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நந்தாத	விச்சேதமில்லாத	எந்தாய்	என்னுடைய பந்துவே.
கொழு	ஸம்ருத்தமான	வந்தாய்	(நானிருக்குமிடத்தில்) வந்து கிட்டினாய்
சுடரே	ஔஜ்வல்யத்தையுடையவனே.	என்மனம்	என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில்
எங்கள்	அபூர்ணரான எங்களுடையகுறைகளைத் தீர்க்கவல்ல	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்;
நம்பீ	பூர்ணனே	மன்னிநின்றாய்	(என் ஹ்ருதயத்திலேயே) பொருந்தியிருந்தாய்
சிந்தா	நினைத்தமாத்ரத்தில் (ஸகலமநோரதங்களையும்கொடுக்கவல்ல)	இனி	இனிமேல்
		யான்	நான்
		உன்னை	இப்படி உபகாரகனான உன்னை
மணியே	ரத்நமே.	என்றும்	எப்பொழுதும்
திருவேங்கடம்	வேங்கடாசலத்தில்		
மேய	பொருந்திவர்த்திக்கிற	விடேன்	விடமாட்டேன். (௬)

ளென்றும் ஒளியென்றும் ஒளி இவை யிரண்டும் செய்வதென்னென்றால் † (மணிவான்ஒளிவெண்டரளங்கள்) ஒளியையுடைத்தான ரத்நம் ஒளியையுடைத்தாய் †நீர்மையையுடைத்தாயிருக்கிற முத்துக்களை வேய்விட்டு உதிராநிற்குமாயிற்று மூங்கில் களானவை முற்றி வெடித்து முத்துக்களைச்சொரியாநிற்குமாயிற்று இப்படிப்பட்டதிருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய. (ஆயர்) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகமிதேறயிது. (அடியித்யாதி) †இதரநிரபேக்ஷனானவன் அநந்யகதியாய்க்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்து புகுர ஸாபேக்ஷனான நான் அவனைவிட்டுப் போவேனோ.? ... ... (அ)

க்க என்னக்கூடாது. ப்ரதீக க்ரஹணபூர்வகம் ப்ரஸ்நம் பண்ணுகிறார், (மணியித்யாதி). "மாள்' என்றது, மணிவிசேஷணமாகவும், ஒளி" என்றது * தரளத்துக்கு விசேஷணமென்றும், ப்ரத்யுத்தரமானமையைக்காட்டா நின்றுகொண்டு, ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (மணிவானொளியித்யாதி). 'வார் - மணி' என்றது * வேங்கடத்துக்கு விசேஷணம். * வெண்மையினர்த்தம் (நீர்மை யயுடைத்தாய்) என்றது. ரத்நங்களும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்தால் பலித்தவர்த்தம், (இதர நிரபேக்ஷனானவன்) என்றது. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாயிருக்க இ ரபேக்ஷியாதிரு கச் செய்தேயும். †நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து புகுந்தானாயிற்று ரவே டாமென்று விலக்கமாட்டாதேயிருந்தார் அதுமே பற்றுசா ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான் (ம னிநின்றாய்) முன்பு புகுரமாட்டாதேநின்றது உறவில்லாமையன்றிறே,இத்தலையி லி சைவு கிடையாமையிறே இனிப் போகில் புகுர அரிதாமென்று அதுவே நிலையாக நின்றானாயிற்று. †இப்படியிருக்கிறவிடத்து ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கை யாக விருக்கக்கடவ நாம் இங்கே வந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னாப் போடன்றிக்கே இ ர்பக்கலிலே புகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெருப்பேறாய் தனக்குப் பண்டில்லாத ஐஶ்வர்யம் பெற்றானாய் உ ல னாகாநின்றானாயிற்று (நந்தாதெ ாழுஞ்சு ரே) விச்சேத மில்லாத ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய னே. (எ கள்நம்பீ) இப் †பாழும்தாற ஒருபடிகிரப்புனை . (சிந் ாமணியே) † இவன் ஒ றை எனக்கு என்றுநினைப்பது ாண் நாமத்தைக் கொடுக்கைக்கு என்றிரா நின்றானாயிற்று. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும். உபேக்ஷியாதரத்நம் (திருவேங்க ம் மேயவெந்தாய்) திருமலையிலேவந்து புகுந்து உன்னுடைய ஸ் ாமித் த்தை காட்டி என்னை அந யார் ஹனுக்கின னே.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாயித்யாதி) ஆயன்டியல்லது மற்றறியேன்'' என்று தம்மிலே தாமநுஸந்தி ே எம்பெருமான் இவர்மற்றொன்று சில ற் ற ப்ரஸ கித்தார் அவற்றையறிந்துவிட்டாராயருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ திகண்டுகொள்வது.

(நானிருந்தவிடம்) * அஹமர்த்தமிரு தவிட . அ றிக்கே , (இருக்கச் செய்தேயும்) என்றவாக தரம், வந்தானாயிற்று என்றுபூரித்துக்கொண்டு வ்யாக்யாத்ருவாக்யமாக் கொள்வது. (நானித்யாதி). ' புகுந்தாய் '' என்றதுக்கு ஆழ்வாருடை ய ஹார்த்தபா மென்று ண்டுகொள்வது. மேலுக்கவதாரிகா ஸூசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (பாழும்தாறை) ஆழமானபள்ளத்தை. சிந்தா விஷய பலப்ரதமான மணியென்றர்த்தமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (இவனித்யாதி.) ஸர்வதாசிந்தாவிஷயமான மணியென்றர்த்தமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக்கென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) ( ) [illegible]
ரத்நாநிதநதாந்யாநி'' என்று ஜ்ஞாநிக்குத்யாஜ்யங்களுண்டிறே என்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, சிந்துதல் - சிதறு லாய், அதில்லாமணியென்றர்த்தமா கி அத்தால் பலிதார்த்தம், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம். (நிற்கிற

(க) கத்யத்ர - க.

௲ வில்லார் மலி வேங் டமாமலைமேய
மல்லார் திரடோர் மணிவண்ண னம்மானைக்
ல்லார் திர ள் கலியன் சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவ ராகுவர் தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்லார்	வில்லையிடைவிடாமல்தரித்துநிற்கும் திருவேடுவர்கள்	ல்	சல்லோடு
		ஆர்	ஒத்ததாய்
		திரள்	திரட்சியையுடைய
மலி	மிக்கிருக்கிற	தோள்	தோள்களையுடைய
வேங் டமாமலை	திருமலையிலே	கலியன்	ஆழ்வார் [ரான
மேய	பொருந்திவர்த்திப்ப[வனாய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மல்ஆர்	மிடுக்குமிக்கதாய்	மாலை	மாலாரூபமானஇப்பத்துப்பாட்டையும்
திரள்	திரண்டிருந்துள்ள	வல்லாரவர்தாம்	பொருளோடேகற்கவல்லார்கள்
தோள்	தோள்ளையும்	வானவராகுவர்	நித்யஸூரிகளைப்போலேகைங்கர்யம்பண்ணப்பெறுவர்கள். (௧௦)
மணி	நீலரத்நம்போன்ற		
வண்ணன்	திருநிறத்தையுமுடையனான [யமாக		
அம்மானை	ஸர்வேஸ்வரன்விஷ		

(இனியித்யாதி)எனக்காக வந்து†நிற்கிறநிலையை விடாய் ஆனபி ˙பு நானுனக்காம்படி †பற்றின பற்று விடுவேனோ?(என்றும்) இத்தால் †பரபக்தியர்டந்தமாகப்பிறந்த தென்றபடி.†அரைக்ஷணமவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாகையிறே பரபக்தியாவது˙ வ்யதிரேகத்தில் ஜீவியாதபடியானார். . ... (௯)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(வில்லாரித்யாதி)†பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள் அஸ்த்தானே பயசங்கைபண்ணிப்பரியவிருக்குமவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினான்; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்த்தானே பயமாயிருக்குமிறேயிங்கு˙ ஆகையாலே அந்த்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் ஏறிட்டவில்லுந்தாங்களுமாய் உணர்ந்து

நிலையை) - திருமலையில் நிற்கிறநிலையை. (பற்றினபற்று) - என்னெஞ்சிலே நீ பற்றினபற்று. "என்றும்" என்றது - அல்பகாலவிவக்ஷயாவருளிச்செய்கிறார் (அரையித்யாதி). (பரபக்தி) என்றதுக்கு - பரமபக்தியிலேதாத்பர்யம். ( ) ஃபுனர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே புநர்விஸ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே" என்னக்கடவதிறே. ... ... (௯)

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வில்லாரித்யாதி). வில்லைநிரூபகமாகவுடைய வேடரால், மலி-ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, வேங்கடமென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (பரமபதத்திலேயித்யாதி). "திரள் - மாம்ஸள

நோக்குவர்களாயிற்று, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இராவெல்லாமுணர்ந்து நோக்கினாற்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழைஞ்சை யாயிற்று இப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிடுக்குமிக்கதோளை யுடைய தர்சநீயமான வடிவையுடையனான ஸர்வேஸ்வரனை. (கல்லாரித்யாதி) †இருவர்க்கு மரணாகப்போரும்படியாயிற்றுத் திருமங்கை யாழ்வார் தோள்மிடுக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகளுடைய நித்யகைங்கர்யமே தங்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கள். ... ... (கo)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

மான. ஆர்தல் - பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்ததோளென்று விசேஷிக்குத்தாத்பர்யம், (இருவர்க்குமித்யாதி) வேடர்க்கும் வேங்கடத்தானுக்கு மென்றபடி. ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆக திருமொழி கo க்கு பாசுரம கoo

முதலபததது ஸமபூரண .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி-உ பத்து க-திருமொழி

வானவர்ப்ரவேசம்

(க) † அடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றும் (உ) இனியானுன்னையென்றும்விடேன்" என்றும் கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே ந்து சரணம்புக்கு இக்கைங்கர்யந்தான் நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்னும்படி அதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய்நின்றது· நமக்கிப்படி இந்த ஸமாதிதான் பிறக்கைக்கடியென்னென்றுராய்ந்துபார்த்தார் உபகாரஸ்ம்ருதிக்காக· அத்தையாராய்ந்தவாறே (ங) ஸகலவ மநஎவ" என்கிறபடியே †நாட்டார் பாஹ்யராயும் குத்ருஷ்டிகளாயு மநர்த்தப்பட்டுப்போராநிற்க நமக்குக் கைங்கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவிழுந்து சரணம்புகுகையும் அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணுமென்னும்படியான ருசிபிறக்கையும் இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி இந்நெஞ்சிறேயென்று தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உன்னாலே இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமுண்டாயிற்றென்று †திருவுள்ளத்தோடேகூட்டி † இனியராகிறார்

அரு. வானவர்ப்ரவேசம் முதற்பத்தால் - திருமந்த்ர லாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தாநுஸந்தாநம் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் விளைந்த நிலத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து மற்றும் ஸ்ரீஸாளக்ராம ஸ்ரீநைமிசாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவேங்கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற்றை அநுபவியா நின்று கொண்டு, த க்கு பகவத் விஷயத்தில் ப்ரீதி காரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிட்டாராயிற்று· இனி இரண்டாம் பத்தால் - திருவேங் டம், திருவெவ்வுளூர் திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம் ஸ்ரீ பரமேச்சுர விண்ணகரம், திருக்கோவலூர்; இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பெருமான்களை அபிநிவேசாதிசயத்தாலே பாடாநின்று கொண்டு, தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பாகவத சேஷத்வ பர்யந்தமா யிருக்கும்படியைச் சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்தித்த கைங்கர்யந்தானும் அவன் நினைவாலே வரவேணு மென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு அப்புருஷார்த்தத்தை § ஓடவைக்கிறாரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடைந்தேனித்யாதி). (க) "பொங்குபோதியும்' (உ) "துவரியாடையர்' என்கிற பாட்டுக்களைக் கடாக்ஷித்து, (நாட்டாரித்யாதி). (ங) "என் நெஞ்ச மென்பாய்' என்றத்தைப்பற்றி, (திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி) என்றது. (இனியராகிறார்). உப ார ஸ் ்ருதி பண்ணி உகக்கிறாரென்கை.

---

§ ஓடவைக்கிறார்-நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

(க) க-கூ-௨ . (ங) வி-பு-கூ- (ரு) உ-க- -

(உ) க- ௦-கூ. (ச) ௨-க-ரு- (சு) ௨-க- -

மூ. - வானவர்தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமேயினிதுவந்து
மானவர்தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை [மாதவ
கானவரிடு காரகிற் புகை யோங்கு வேங்கடமேவி மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னெஞ்சமே	எனக்குப்பாங்கானமநஸ்ஸே!	ஓங்கு	உயர்ந்த
மா	மிக்க	வேங்கடம்	திருமலையிலே
தவம்	தபஸ்ஸையுடைய	மேவி	நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்
மானவர்தங்கள்	மநுஷ்யர்களுடைய	மாண்	அழகிய [ட
சிந்தை	நெஞ்சில்	குறளான	வாமநவேஷங்கொண்
அமர்ந்து	பொருந்தி [ற	அந்தணற்கு	ப்ராஹ்மணனான என் ஸ்வாமிக்கு,
உறைகின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	வானவர்தங்கள்	நித்யஸூரிகளுடைய
எந்தை	என்ஸ்வாமியாய்	சிந்தைபோல	ஹ்ருதயத்திற்போலே
கானவர்	வேடர்கள் [த	இனிது	இனிதாக
கார்	(வைரம்பற்றிக்)கறுத்	உவந்து	உகந்துவந்து
அகில்	அகில்மரங்களை(வெட்டி) [யாலுண்டான	இன்று	இப்போது
இடு	(நெருப்பில்) இடுகை	அடிமைத்தொழில்	கைங்கர்யம்பண்ணுகையில்
புகை	புகையானது (போய் வ்யாபிக்கும்படி)	பூண்டாயே	அந்வயித்தாயே. (க)

வ்யா. முதற்பாட்டு. (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே என்†ஹ்ருதயத்திலான. (மாதமானவர் தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை) மஹாதபஸ்ஸையுடையராயிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி) கானவருண்டு அங்குத்தைத்திருவேடுவர் அவர்கள் தங்கள் †புனங்களிலுண்டான மரங்களைவெட்டித் திரளவிட்டு நெருப்பையிடுவர்கள்' அதுதானகில் மரமாகையாலே அகிற்புகையானது†போய் ஆகாசாவகாசத்தைஇடமடைக்கும்படி ஓங்கின†சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத் தன்னை இரப்பாளனாக்கினவற்கு. அந்தணற்கென்று ப்ராஹ்மணற்கென்றபடி. மஹாபலிக்குக்கொடுத்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி விநீதவேஷத்தோடே சென்றானாயிற்று. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு, வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமே இனிதுவந்தடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ

ருதயம் பகவத்கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாபோலே நீ அவன்திருவடிகளிலேஉகப்போடே அந்வயித்தாயே.†(மாணித்யாதி) † அவனடிமைகொள்வதாக ந்து இரந்துநிற்கிறபின்பு நயு மவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே. . .. ... (க)

அ௫. முதற்பாட்டு. (வானவ ரித்யாதி). (க) "என்னெஞ்சிலுளானே என்றும் (௨) "என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே என்றும், (௩) 'என சிந்தையுள் நின்றமாயன்" என்றும் (௪) 'என்மனம் புகுந்தாயே' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் தம்திருவுள்ளத்தி லமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநுஸந்தித்து இப்படி மஹாதபஸ்வி ஹ்ருதய கமல நிலயனுயிருக்கும் அந்தணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே' என்று நெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறுரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

(ஹ்ருதயத்திலான) என்றது - எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்ஷத்தில் 'இனிது உவந்து" என்றதுக்கு இனிதாக உகந்திருக்கிற என்று சப்தார்த்தமாக்கிக்கொள்வது. (புனங்களில்) - நிலங்களில். (போய்) என்ற வநந்தரம் வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம், (சிகரத்தையுடைய) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். யோஜ ாபேதம், (மாணித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில், "உவந்து" என்று - ல்யபந்தபதம், "மாண்குறள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (அவனித்யாதி). அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மையடிமை கொள்ளுகைக்குத் தம்நெஞ்சி லிப்போதொரு வாமநவேஷங்கொண்டானென்றிருக்கிறு ரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவதாரத்தை அநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநரூபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்துதமான தென்று எ தாத்பர்ய மாகவுமாம். ... ... (க)

மூ. உறவுசுற்றமென்றொன்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மைமண்மிசைப்
பிறவியே கெடுப்பா னதுகண்டென்னெஞசமென்பாய் [டத்
குறவர்மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சி மருளிசைபாடும் வேங்க
தற நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறவு	(~ர்மநிபந்தநமான) ப	மண்மிசை	பூமியில்
சுற்றம்	ஜ்ஞாதிகள் [ந்துக்கள்	பிறவி	ஜந்மத்தை
என்று	என்றுஇங்ஙனேயுள்	கெடுப்பான்	போக்குமவனுய்
ஒன்று	ஒருஸம்பந்தத்தை [ள	குறவர்மாதர்களோடு	குறப்பெண்களோடே
இலா	உடையனல்லாத		
ஒருவன்	ஒப்பற்றவனுய்,	வண்டு	வண்டுகள் [ண்ணே
உ ந்தவர்தம்மை	தானு் ~வர்களுக்கு	குறிஞ்சிமருள்	குறிஞ்சியென்னும்ப
		இசைபாடும்	இசைத்துப்பாடுகிற

( ) க-௧௦- (௨) க-௧௦- (௩) க-௧௦- (௪)

வேங்கடத்து	ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியி லே நித்யவாஸம்ப ண்ணுகிற	அதுகண்டு	அவன்ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து
அறவன்	பரமதார்மிகனான	என்நெஞ்சமே	என்நெஞ்சேஎன்கிற நீ ன்பாய்
நாயகற்கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு	இன்று	இப்போது
		அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.	(௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (-றவித்யாதி)†பந்துக்கள் ஜ்ஞாதிகளென்றிங்ஙனே கர்மநிபந்தநமாகச்சொல்லலாவதொரு உறவுடையனல்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) †தான் சிலரையுகந்து அவர்பக்கலுகப்பாலே அவர்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்குதல் †பல(ஃல)த்தைக் கொடுத்துவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரஜந்மத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை†யநுஸந்தித்து. (-கந்தவர்) தன்னையுகந்தவர்க்கென்றுமாம். (ர 'னெஞ்சமென்பாய்) அனைச்சொல்லுவதோ? உன்னைச்சொல்லுவதோ? உன்னை ஆரென்று சொல்லுவேன். †ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி. என்னெஞ்சமே. என்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடேகூட வண்டுகளானவை குறிஞ்சி இந்தளமென்கிற பண்ணைப்பாடாநிற்கிற. (வேங்கடத்தறவநாயகற்கு) தண்ணீர்ப்பந்தலைவைத்து நம்மடிமை பெறுகைக்குத் தம்மை நமக்குத்தந்துகொடுநிற்கிற பரமதார்மிகன். †நம்மையடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்துஸந்நிதிபண்ணின பரமதார்மிகனுக்கு. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவன்திருமலையிலேவந்து நிற்கிறநிலையை நீயொருபடிஸபலமாக்கினாயே. (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (்றவித்யாதி). நெஞ்சானது, நீர்நம்மைக்கொண்டாடா நின்றீர் அடிமைத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக் கிடைக்குமோ விரோதி விபூதியிலன்றோ நாமிருப்பதென்ன· அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தைச் சொல்லிக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

*தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அநுஸந்தித்தவர்தாமே உறவும் சுற்றமுமாயிரு - அத்தை இல்லை யென்கிறதென்னென்ன· தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி). "பிறவியே" என்கிற ஏ காரவ்யா ர்த்யம் காட்டாநின்றுகொண்டு பாவ(ஃல)மருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). (பலத்தை) - ஐஹிகாமுஷ்மிக பலத்தை. "அது - டு" அத்தைக்கண்டு என்றாய், பலிதார்த்தம், (அநுஸந்தித்து) என்றது. (ஸம்பாவனை)-கொன் - ட்டம். "என்நெஞ்சம் - அண்மைவிளி. அதாவது-ஸமீபஸ்த்தத்தையழைக்கை. கீழுக்கு விவரணம், (நம்மை யித்யாதி). ... ... (௨)

௩. இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோடும்வா
கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [னிடைக்
டுவாழ் டவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனோடும்மீமிசை
அ டமாண்டிருப்பாற் டிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
என்னெஞ்சமென்பாய்	என ுப்பாங் ான நெஞ்சே.	வண்டு	வண்டுகள்
இண்டையாயின	பூமாலைகளென்று பேர்பெற்றவற்றை	வாழ்	ாழாநின்றுள்ள
ொ ண்டு	ஏந்திக்கொண்டு [று	வடவேங்கடமலை	திருமலையை
ஏத்துவார்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி	ோயில்ொ ண்டு	தனக்குவாஸஸ்த்தானமாகக்ொ ண்டு
தொண்டர்கள்	சேஷபூதரையும்	அதனோடு	அந்தத் திருமலையோடுகூடின லீலாவிபூதியோடு
உறவோடும்	அவர்கள்ஸம்பந்தமுடையாரையும்	மீமிசைஅண்டம்	பரமா ாசமானநித்யவிபூதியையும்
கொண்டுபோய்	இங்குநின்றும்கொடுபோய்	ஆண்டிருப்பார்க்கு	ஆண்டுகொண்டிருக்கிறவனுக்கு
வானிடை	பரமபதத்திலே		
இட	வைக் [டு		
அதுகண்டு	அ ீர்மையைக்கண்	அடிமைத்தொழில்பூ ாடாயே. (௩)	

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி). இ டை" என்று பூமாலைக்குப்பேர். ஆ பூமாலையெ றுபேர்பெற்றவற்றைக்கொண்டு (௧) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி என்கிறபடியே (தொ டர் ளேத்துவார்) பகவத்விஷயத்திலடிமை செய்யுமவர்கள் கையிலே பூமாலைகொ டு ாயாலே ஏத்தாநின்று கொண்டு அடிமைசெய்கிறவர்களுடைய (உறவோடும்வானிடைக் ொ ண்டுபோயிடவும்) அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு †ஒருநாள்கார்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமா க்கொண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் நீர்மையையநுஸந்தித்து என்னெஞ்சமே! † இங்குத்தையிருப்புத் தன்னையுமிழக்கிறோமோ? என்று†அஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகேபோயடிமைசெய்யவாசையையுடையை யாவாயே நீ. (வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாநத்தைப்பண்ணி மத்தமாய்க்கொண்டு ாழாநின்றுள்ள திருமலையைத் தனக்கு நித்ய ாஸத்துக்கு ஸ்த்தாநமாகக்கொ ்டு. (அதனோடும் மீமிசை அ டமாண்டிருப்பாற்கு) † உபயவிபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. அண்டம்" என்று ஆகாசத்துக்குப்பேர். வெறு

(௧) தி - வாய் -

மண்டமென்னில்; ஸ்வர்க்காதிகளிலுமேறுமென்று மீமிசையண்டம்' என்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது. மஹாகாசம், பரமாகாசம்'' †என்னக்கடவதிறே உபயவிபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனானவனுடைய குறையை யொருபடி நிரப்பினாயே. †திருமலையிலே வந்து புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்குமுன்பு உபயவிபூதியோகத்தால்வந்த ஐஶ்வர்யத்தை யொன்றாக நினைத்திலன்காணுமவன். தநலுப்தன் ஒருகாசு விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத் தேடாநிற்குமிறே. ... ... (௯)

அ௩. மூன்றாம் பாட்டு (இன்னை யித்யாதி). நித்ய விபூதியில் நித்ய ை ' ர்யத்தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் ெ ாண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

''உறவோடும் என்கிற ச ார ' அநுக்த ஸமுச்சயமாக்கி அருளிச் செய்கிறார் (ஒருநா ளித்யாதி). 'வானிடை - அடி மத்தொழில்'' என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து 'என்பாய்'' என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹா ர்த்தபாவம், (இங்குத்தை யித்யாதி). (அஞ்சவேண்டியிருக்)என்றது - லௌகிகரஞ் சாநிக என்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை இழக்கவேணுமே என்று லௌகிகர் மோக்ஷத்துக்கு யத்நம் பண்ணார் ளென் க. ''அத '' என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகிறது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). (என்னக் டவதிறே)என்ற வசுந்தரம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால் அவனுக்குக் குறையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலே யித்யாதி). ... ... (௯)

௩. பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமேபண்டுதொண்டுசெய்தாரை
மேவியாட்கொண்டுபோய்விசும்பேறவை க்குமெந்தை[மண்மிசை
கோவிநாயக 'கொண்டலுந்துயர்வேங்கடமலையாண்டுவான ற்
காவியாயிருப்பாற்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே ... (௩)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமே	என்மநஸ்ஸே.	மேவி	திருவவதரித்து
பாவியாது	தடுமாறாமல்	ஆள்கொண்டு	(அவர்களை) அடிமை கொண்டு
செய்தாய்	பண்ணினாய்		
பண்டு	முன்பு	போய்	(இங்குநின்றும்அர்ச்சிராதிமார்க்கமாகக்) கொண்டுபோய்
தொண்டுசெய் தாரை	அடிமைசெய்துபோந்தவர்களை (உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக)		
		விசும்பேறவைக் கும்	பரமபதத்திலேவைக்குமவனாய்,
மண்மிசை	பூமியிலே		

கோவிநாயன்	ஸ்ரீ கோபீஜநவல்லபனாய்	ஆண்டு	இரண்டுவிபூதியையுமாளாண்டு
எந்தை	எனக்குஸ்வாமியான	வானவர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
கொண்டல்	மேகங்களை	ஆவியாயிருப்பான்	ப்ராணபூதனாயிருக்குமவனுக்கு
உந்து	தள்ளாநிற்கிற		
உயர்	உயர்த்தியையுடைத்தான	அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ச)	
வேங்கடமலை	திருமலையிலே		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பாவியாதித்யாதி). †“அத்தைச்செய்வோமோ? இத்தைச்செய்வோமோ?” என்று இங்ஙனே †அலமாவாக்கிடவாதே †நிரூபியாதே †இப்படியிலே †அத்யவஸிப்பதே! †என்ன அலப்யலாபமோ. ஸம்ஸாரத்திலத்யவஸிப்பதே. †சப்தாதிகளையநுபவித்திருப்போமோ? பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணுவோமோ? என்றிங்ஙனே விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே. உன்னாலேயிறே இப்பேறெல்லாம்பெற்றது. (பண்டித்யாதி) †முன்பு அடிமைசெய்தவர்களைத் தான் ஸம்ஸாரத்திலேவந்தவதரித்து, இவனென்†தோழன் ‘இவனென் † மைத்துனன்’ என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோடேபொருந்தி அவர்களுக்குக் கைங்கர்யருசியைப்பிறப்பித்து அடிமையைக்கொண்டு அதுதானவிச்சிந்நமாய்ச்செல்லவேணுமென்று அதுக்குறுப்பாகப் †பரமபதத்திலே கொடுபோய்வைக்கும் ஸ்வாமி (கோவிநாயகன்) ஸ்ரீகோபிமாருடன் கலக்குமாபோலே ஆஸ்ரிதரோடே பரிமாறுமவன், (கொண்டலுந்துயர்வேங்கடம்) மேகங்களைச்சென்றுதள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த சிகரங்களையுடைய திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு. (வானவரித்யாதி) ( ) “ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்” என்கிறபடியே †ஜ்ஞாநிகளைத் தனக்காத்மபூதராகவுடையனாயிருக்கிறவனுக்கு †நீயுமாவியானாயோ. ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு (பாவியாதித்யாதி). (உ) “துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்” இத்யாதியாலே பலபடி உபதேசித்தவராயிருந்தீர் அத்தாலேயன்றோ நான் மோக்ஷவிசாரம் பண்ணுகிறேன் என்னை நீர் பலகாலும் கொண்டாடுவதென் என்னும் சங்கையிலே, நான் எத்தனை உபதேசித்தாலும் வாஸநாபலத்தாலே (ரு) ‘ உபதேசோ நிரர்த்தகம்’’ என்னும்படி பண்ணாதே கடுக இசைந்தாயே என்று நெஞ்சைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

( ) கீதை- எ-கஅ. (உ) க-ச-௦. (ரு)

"பாவியாது" என்றது-பா(ஃபா)வியாதே என்றாய், நிரூபியாதே செய்தா யென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தை யித்யாதி). (அலமாவா க்கி வாதே) - தடுமாறிக்கிடவாதே. இதுக்கு விவரணம், (நிரூபியாதே) என்றது. (இப்படியிலே) - இந்தப்ரகாரத்திலே. "செய்தாய்" என்றதின் பலி- தார்த்தம், (அத்யவஸிப்பதே) என்றது. இத்தால்-அநாதிவாஸநபல(ப3ல)த்தா லே விஷயங்களை விடமாட்டாதே என்னுபதேச பல(ப3ல)த்தாலே பகவத் விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கிடவாதே கடுக த்வரியாநின்றாயென்றதாயி ற்று. "பாவியாது" என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், ப(ஃப)வியாதது - ஸம்ப வியாதது, செய்தாய் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (என்னவித் யாதி). இத்தால் - (க) "துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்" என்னவே, நீ அந்த பக வத்விஷயத்திலே தானே துணிவதே. இது இந்த விபூதியில் கிடைப்பதொன் றோ என்றதாயிற்று. மூந்தினவர்த்தத்தை விவரிக்கிறார், (சப்தாதிகளையித் யாதி). அன்றிக்கே, அடிதொடங்கி ஏகார்த்தமேயாய் ஆழ்வாருடைய ஈடு பாட்டைப்பலவகையாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். (முன்பு) - முற்கா லத்திலே, க்ருதாதிகளிலேயென்றபடி. (தோழன்) - ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் மஹாராஜராகவுமாம். (மைத்துனன்) - அர்ஜுநன். இவன் ஸ்வர்க் ஸ்த்த ஞனேயாகிலும் மோக்ஷருசிபிறந்தால், அவனோடேதானே (உ) "மோக்ஷயி ஷ்யாமி - மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்க மாட்டாதே யிராநின்றே; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுபோய்வைக்கும்ஸ்வாமி) என்றது. (ச) தைவஸம்பத்விமோக்ஷாய - தைவஸம்பத்விமோக்ஷாய" என்கிற படியே, வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடைய வற்கென்றருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநியித்யாதி). வானவர்க்காவியா யென்று அர்த்தம்கொள்ளுமளவில், ப்ரக்ருதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷிதமிறே யென்று திருவுள்ளம். (நீயுமாவியானாய்) என்று - ஆதரவிஷயமானாயென்னு மர்த்தம்கூடாதிறே. ... ... (ச)

ரு. பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியு ள்ளுறை
தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென் பாய்
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ரு)

(க) க-ச-ச. (உ) கீதை-கஅ-சசு. (ரு) கீதை.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமெ ன்பாய்	என்னுடையமநஸ் ஸென்று அபிமாநிக் கலாம்படியானந	தாங்களுமேயா க	தாங்களுமேயாகிவி டாநிற்கச்செய்தே
பொங்கு	கொம்பும்கிளையுமாக ப்பருத்து ாராநி ன்றுள்ள	எ ் கும்	நாற்புறத்திலும்
போதியும்	அரசமரத்தையும்	வானவர்	தேவர்களும்
பிண்டியும்	அசோகவ்ருக்ஷத்தை யும்	தானவர்	அஸுரர்களும்
உ டை	தங்களுக்குத்தஞ்சமா கஉடைத்தான	நிறைந்து	நெருங்கி [ன்றுள்ள
புத்தர்	பௌத்தரும்	எத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணநி
நோன்பியர்	அமணரும்	வே ் கடம்	திருமலையிலே
பள்ளியுள்	தங்கள்தேவாலயங்க [ளிலே	மேவிநின்று	பொருந்தியிருந்து
உறை	வர்த்தித்த	அருள்	ஆஶ்ரிதரிஷ்டங்களைச் செய்தருளுமவ ஞய்
தங்கள்	தங்களுடைய	அங்கண்	அழகியதிருக்கண்க ளையுடைய ஞய்
தேவரும்	தேவதையும்	நாய ற்கு	ஸர்வஸ்வாமியான னுக்கு
		இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே

அவ. அஞ்சாம்பாட்டு. † 'பாவியாது' என்று நீ இப்படி விசாரியாதே துணிவதே. என்று என்னைக்கொண்டாட வேண்டின ஹேதுவெ ன்னென்ன' † விசாரிக்கவேண்டும்படி † எத்தனைவிஷயம் புறம்பே கிடக்கிறதென்கிறுர்.

வ்யா.—(பொங்குபோதியும்) விஸ்த்ருதமா ாநின்றுள்ளவரசும். (பிண்டியும்) அசோகவ்ருக்ஷமும். [illegible]வையிரண்டையுமாயிற்றுத் தங் களுக்கு ப்ரதாநமாக நினைத்திருப்ப[illegible]து பௌத்தார்ஹதர்கள். (புத் தர் நோன்பியர்) பௌத்தரையும் அம[illegible] ரையும் சொன்னபடி. (பள்ளியுள்ளுறை தங்கள் தே[illegible]ரு[illegible] தாங்களுமேயாக) † அவர்கள் தங்களுடைய தேவஸ்த்தாநங்க[illegible] வர்த்தித்ததேவதைகளும் தாங் களுமாக. † அல்லாதாரடங்கலும்[illegible] தராம்படியாக வாயிற்று. (என் னெஞ்சமித்யாதி) † இவருடைய[illegible]வுள்ளம்அவற்றை யநாதரித்து பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமா[illegible] [illegible]ரல் பின்னை லோகமாக அவற்றை அநாதரித்து இங்கே [illegible]மாம்போலேகாணும். (எங் குமித்யாதி) எங்குமொக்க தே[illegible] [illegible]ும் அஸுரர்களும் நெருங்கி நின்றேத்தா நின்றுள்ள. அன்றி[illegible] [illegible]தான^ர்' என்கிறது ஸ்த்தா நத்திலுள்ளாராகவுமாம். (அங்க[illegible] [illegible]கற்கு) அக்கண்ணிற்குளிர்த் திக்கிலக்காவதே! † அக்கண்ண[illegible] [illegible])"ஜிதம்-ஜிதம்" என்று எழு திக்கொடுத்தாயாகாதே! (அடிமை[illegible] [illegible]ஸ-ஜிதம்" என்று எழுதிக் கொடுத்தாருடைய வ்ருத்தியி[illegible] [illegible]த்தாயோ? (ரு)

அரு—அஞ்சாம்பாட்டு (பொங்கு[illegible] [illegible]தியாது). சபதாதிகளுடைய அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்கள்[illegible] [illegible]லாயிருக்க இவற்றை விட்டு

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.

நித்யமான புருஷார்த்தத்திலே துணிந்ததுக்கே நீராஸ்சர்யப்படுகைக்குஹேது வென்னென்னில் என்கிற ப்ரஸ்நாநுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார், (பாவியாதித்யாதி). ப்ரதிவசநம் தோற்றும்படி பா(ஞ்)வ மருளிச்செய்கிறார், (விசாரிக்கவித்யாதி). மதிகெட்டுப்போம்படி இத்தனை தூர்க்கதிகளுண்டே யென்றுகருத்து. (எத்தனைவிஷயம்) - அஸங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

'நோன்பியர்''-அஸத(ஸ)ஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. 'பள்ளி' அவர்களுடைய தேவதாலய மென்றருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி). 'தாங்களுமேயாக என்றதுக்கு - லோகமெல்லாமவர்களேயாய்க்கெட்டுப் போக என்று அ தாரிகையிலே அருளிச்செய்த த த்பர்யம்தவிர தா ளு மேயா - தாங்கள்மாத்ரமேயாம்படியென்று தாத்பர்யாந்தரம்விவக்ஷித்து உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதாரித்யாதி). இவ்வாக்யார்த்தத் தத் தெரியவருளிச்செய்கிறார் (இவரு டயவித்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (அக் ணழகிலேயித்யாதி) (கு)

௬. துவரியாடையர்மட்டையர்சம தொண்டர்கள்ம டியு டுபி
தமருந்தாங் ளுமேதடிக் ெ னெஞ்சமென்பாய் [ன்னரும்
க ரிமாக்க ஞ்சேரும்ே ங்கடங்கோயில்கொ டக ணார்வி
அமரநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே [சும்பிடை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துவரி	காவியேறின [ராய்	என்னெஞ்சமெ பாய்	என்னெஞ்சமானநீ
ஆடையர்	வஸ்த்ரத்தையுடைய	கவரிமா ணம்	சவரிம்ருக களின் திரள் ளானவை
மட்டையர்	மொட்டை த்தலையரா ய்	சேரும்	வந்துசேருகிற
சமண்தொண்ட ர்கள்	க்ஷபணகமதத்தையா ஸ்ரயிக்குமவர்கள்	வே கடம்	திருமலையை
ண்டி	ஒருவர்க்ெ ாருவர்மே ல்விழுந்து	கோயில்கொண் ட	வாஸஸ்த்தாநமாகஉ டையனாய்
உண்டு	புஜித்து	கண் ஆர்	இடமு டத்தான
பின்னரும்	பின்னையு	விசும்புஇடை	பரமபதத்தில்வர்த்திக் கிற
தமரும்	தங்கள்பந்துக்களும்	அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
தாங்களுமே	தாங்களுமாக	நாயகற்கு	தலை ஞன னுக்கு
தடிக்க	(கைவந்த படி புஜிக் கையாலே) உடம்பு பருத்துவாரா நிற்க	இன்றுஅடிமைத் தொழில்பூண்டாயே.	

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) து ரூட்டியிருந்து ள்ள சிவந்தவாடையையுடையராய், தலைமயிரைப்பறித்துப் போக ட்டிருக்கிற சமண்தொண் ருண்டு அமணராகிற ர் அவர்கள் தாங்கள் †கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, †அதுக்குமேலே த க

ளோடொத்துத் தங் ர் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்த வேஷ தார த்தையும் ப ணியிருக்கிற ர்களும் கடவராயிருக்ற தாங்களும் சரீரமானது தடிக்கும்படியாக. (என்னெஞ்சமென்பாய்) அவர்கள்செய்தபடிசெய்ய வ்யாவ்ருத்தமான படியையுடைய உன்னைத் தானுரென்ப ? (கவரி பித்யாதி)†கவரிகளையுடைத்தான†ம்ருகங்களுடைய திரள்வந்து சேருகிற திருமலையை ஸ்தாநமாகவுடைய வ (கண்ணுரித் யாதி) இடம்மிக்கிருந்துள்ள விசும்புண்டு-த்ரிபாத் விபூதி அதிலேயுண்டானஅநந்த ை நதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அம ருடைய வ்யாபாரத்தை யநாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத் ரகளிலே அந்வயித்தாயே.

அரு ஆரும்பா டு (துவரியித்யாதி). புத்தர்முதலானோர்மாத்ரமன்றிக் கே வைரா ய ஸூசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக்கேளாயென்கிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(கண்டபடி) என்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. 'பி னரும்' என்றது - பின்னையும் என்றாய், அதினர்த்தம், (அதுக்குமேலே) என்றது. (க ரிகளை) - சாமர ளை. மா' என்றதினர்த்தம், (ம்ருகங்கள்) என்றது.

ஃ. தருக்கினாற்சம செய்துசோறுதண்டயிரினால்திரளைமிடற்றி
நெருக்கு ரலக்க துக டென் னெஞ்சமென்பாய் [வை
மருட்கள்வ டுகள்பாடும்வே ங்கடங்கோயில்கொண்டதனோடும்வா
அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில்பூ டாயே. [னிடை

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
தருக்கினால்	வீண்தர்க்கத்தாலே		என்னெஞ்சமெ ன்பாய்.
சம ண	தங்களுடையக்ஷபணகஸித்தாந்தத்தை	வண்டு ள்	வண்டுகளானவை
		மருள் ள்	மருள்முதலான இசை
செய்து	நிலைநிறுத்தி	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள[
தண்	ச்லாக்யமான	வேங்கடம்	திருமலையை
தயிரினால்	தயிரைச்சேர்த்துக்குழைத்த	கோயில்கொண்டு	வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு
சோற்றுத்திரளை	சோற்றின்திரளையை	அதனோடும்	அத்தோடேகூட
மிடற்றிடை	தங்கள்மிடற்றிலே	வானிடை	ஆகாசத்திலேஸஞ்சரிக் ற
நெருக்குவார்	(கண்பிதுங்கும்படி) நெருக்குமவர்கள்படுகிற	அருக்கன்	ஆதித்யனுக்கு
		மேவி நிற்பாற்கு	அ தராத்மாவாயுள்ள ஸர்வேச்வரனுக்கு
அதுஅலக்கண்	அந்ததுக்கத் த		
கண்டு	பார்த்து,	அடிமைத்தொழில் பூண்	ாயே. (எ)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (தருக்கினுற்சம ' செய்து) கேவலதர்க்கத்தாலே தங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்த்தாபித்து. (க)†: वेदशास्त्रविरोधेन । यस्तर्केणानुसन्धत्ते स धर्मं वेद नेतरः ேதசாஸ்த்ராவிரோதினா। யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸதர்மம்வே தநேதர'' என்கிற படியே ப்ரமாணாநுகூலதர்க்கங்கொண்டு அர்த்தத்தைநிர் ஹிக்கையன்றிக்கே, சுஷ்கமான கேவலதர்க்கங்கொண்டு அவை திகமாக ஸித்தாந்தஸ்த்தாபநம்பண்ணி. (மேசாறித்யாதி)† வேகுஞ்சோறு என்றொன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது ' தயிருஞ்சோறுமாகக் குழைத்துத்திரட்டி வ்ரததநாக்குறுப்பாகக்க ' பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவர்கள் ' அப்போது பங்ம் அலக்கணுண்டு ஆகம் அத் தக்க ணடு. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளமென்கிறபண்ணை வ ' டுகள் பாடாநின்றதிருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு. (அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கு) வைதிகராஶ்ரயிக்கும்படியாக ஆதித்யாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) ஆதித்யாந்தராத்மாவாயிருக்குமெ ' று அநுஸந்தித்துப்போகையன்றிக்கே கண்ணாலே ' டு அடிமைசெய்து அநுபவிக்கப்பெற்றாயே நீ. ... ... (எ)

அந ஏழாம்பாட்டு (தருக்கினுலித்யாதி). 'தமரு ' தாங் ளுமே'' என்கைக்கு - தர்சாஸ்த்ராபகர்சிலரும் அதுக்குட்பட்டார் சிலருமா யிருக்கைக்கு நிமித்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'சமண்'' க்ஷபண ஸித்தாந்தம். விவரணம், (வேதேத்யாதி). (வேகுசோறு) - அவர்களு டைய ஸங்கேதம். (ெ ஞ்சோறு) என்றும் சில ஸ்ரீகோச 'களிலே யுண்டு. தயிரின்சோற் ற ரஸக்ரஹணம்பண்ணாமை யாலே விழுங்குவர்கள். இ, 'தால் - அ ர்களுடைய துராசாரம்சொல்லிற்றாயிற்று. ... ... (எ)

மூ· சேயனணியன்சிறியன்பெரியனென்பதுஞ்சிலர்பேசக்கேட்டிருந்தேயென்னெஞ்சமென்பாயெனக்கொன்றுசொல்லாதே [ந்
வேய்கள்நின்றுவெண்முத்தமேசொரிவேங்கடமலைகோயில்மே
ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. [விய

(க) மநுஸ்ம்ரு.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சேயன்என்பதும்	(பரமபதநாதனை ஆப்ரயியுங்கள் என்றால்) தூர ் த்தன் என்றுகுற்றஞ்சொல்லியும், (அர்ச்சாவதாரத்தபஜியுங்களென்றால்)	சிலர்	சிலபுத்திஹீநர்
		பேச	சொல்லுவதை
		ேட்டிருந்தே	கேட்டிருக்கச்செய்தேயும்
		என்நெஞ்சமென்பாய்.	
		எனக்கு	உன்னைக் ரணமாகவுடயஎனக்கு
அணியன்என்பதும்	ஆஸந்நன் ன்றுஅநாதரித்தும், (ண்ணை ந ் ணு ் ௌன்றுவிப த்தைக் ாட்டினால்)	ன்றுசொல்லாதே	ஒருவார்த்தைசொல்லாமலே
		வேய்களி ் று	மூங்கில்களினி ் றும்
		வெள்	வெளுத்த
		முத்தம்	முத்துக் ள்
சிறியன்என்பதும்	ளிமையைச்சொல்லிக் கவாங்கியும், (வ்யூஹத்தையும்அந்தர்யாமியையும்பற்றச்சொன்னால்)	சொரி	சொரிகிற
		வே ் கடமலை	திருமலையை
		கோயில்	வாஸஸ்த்தாநமாக
		மேவிய	பொருந்தியிருக்குமவனாய்
பெரியன்என்பதும்	எட்டான்ன ் றுபெருயச்சொல்லிக்மை ாங்கியும், (இப்படி)	ஆ ர்	இ டயர்க்கு
		நாயகற்கு	தலைவனானவனு ் கு
		இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.	

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார்பெரியனென்பாராய்க்கொண்டு நாட்டார் ஸம்சயாத்மாவாய்க்கெ ா ் டு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாநின்றார். நீ அவர்களோடேகூடாதே †உன்னையுடைய ஞெடுங்கூடாதே அவன் திருவடி ளிலே அடிமையிலந்யிப்பதே! (சேயன்) † தூரஸ்த்தனென்பர்கள் சிலர். (அணியன்) ஆஸந்நனென்பா ் சிலர் சிறியன் ன்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக்கைவாங்காநிற்பர்கள்சிலர் பெரியன் என்று எட்டானென்று அருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்குவா ் சிலர். இப்படி தோற்றினார் தோற்றினபடிசொல்லுகிறவற்றைக் கேட்டுவைத்தேயும். என்னெஞ்சமென்பாய் அடி மத்தொழில்பூ ் டாயே. (எ க் கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடுங்கூடாதே ன்னையுடையேனுக்கு மொன்றும்சொல்லாதே. (வேயித்யாதி) வேய்களில்நின்றும் வெண்முத்தமேசொரிய அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்துபுகுந்தவித்தனையாயிற்று. (ஆயர்நாயகற்கு) (க) * த ் னே ராயிரம்பிள்ளைகளுக்குத் தலைவனானவனுக்கு. (உ) ' இனவாயர்தலைவன்'' என்னக்கடவதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனானவனுக்கு அடிமைசெய்கையிலே யொருப்பட்டாயே ... . (அ)

( ) பெரி-திரு-ந- -க. (௨) தி-வாய்-டு-சு-

அரு எட்டாம்பாட்டு (சேயனித்யாதி). கீழ்மூன்றுபாட்டாலே பாஹ்ய ருடைய படியைச்சொல்லிநின்றூர்; அவ்வளவன்றிக்கே, ஈஸ்வர ஸத்பா மங்கீகரித்து குத்ருஷ்டிகளாய்க்கிடக்குமவர்கள்படியைச்சொல்லிக்கொண்டு நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறுரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. குத்ருஷ்டிக ளென்று - துர்மதிகளைச்சொல்லுகிறது.

(என்னையுடையவனேடும்) - எனதயா உன்னையுடைய வென்னேடு மென்றபடி. 'என'வென்று சொல்லாதே என்றுரிறே. இத்தால் (க) "பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே" என்றும், (உ) " தரி 'ணங்குதும்' என்றும், (ந) சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே" என்றும், பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதே என்றதாயிற்று பரமபதநாதனை ஆஶ்ரயிக்கச் சொன்னல், "சேயன்' என்று குற்றம் சொல்லுவர்கள். அதுதீர அர்ச்சாவதா ரத்தை பஜியுங்கோளென்றால், 'அணியன்' என்று ஆதரியார்கள். கண் ணனை நண்ணுங்கோளென்று விபவத்தைக்காட்டினல், 'சிறியன்" என்பர் கள். வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சென்னல் 'பெரியன்' என் பர்கள்; எல்லாவற்றுக்கு மொருகுறைசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியைக் கேட்டிருந்தும் இதிலேயொன்றுகிலு மெனக்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாதே 'அடிமை பூண்டாயே என்று கொண்டாடுகிறுர் என்று விவக்ஷித்துப்பதார்த் தங்கள் தன்னைக்காட்டுகிறுர் (தூரஸ்த்தனித்யாதி). வேங்கடத்தில்நின்ற விபவத்திலீடுபட்டாயே நீ யென்று கருத்து. ... ... (அ)

கூ. கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்துணிந்
பாடியாடிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்காண்கிலார் [துகேள்
ஆடுதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கட
தாடுகூத்தனுக்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (கூ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்நெஞ்சமேபாய்.		பணிந்து	வணங்கி
கூடி	நாட்டாரோடுசேர்ந்து	ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
ஆடி	(அவர்கள்புஜித்தததை) புஜித்து	காண்கிலார்	(பின்னையும் அவன் வைபவத்தை, உள்ளபடிகண்டறியமாட்டார்கள்.
உரைத்ததே	அவர்கள்சொல்லும் வார்த்தைகளையே	ஆடு	பெருமைபொருந்திய (அலர்ந்த)
உரைத்தாய்	சொல்லிப்போந்தாய்		
துணிந்துகேள்	(என்சொல்லை) அத்ய வஸித்துக்கேள்;	தாமரையோனும்	திருநாபீகமலத்திற்பிறந்தப்ரஹ்மாவும்
பலரும்	அநேகரும் [கொண்டு	ஈசனும்	ருத்ரனும்
பாடிஆடி	பாடுவதுஆடுவதாய்க்	அமரர்கோனும்	இந்த்ரனும்

(க) க-உ-க. (உ) க-ந-க. (ந) க-ரு- .

நின்று	(தங்கள்தங்கள் அதிகாரத்துக்கு அநுகுணமாக) இருந்து	வேங்கடத்து திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,
ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுநின்றுள்ளவனாய்,	ஆடுகூத்தனுக்கு (ஆச்சர்யரோடே) கூத்தாடி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு,
		இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கூடியாடியித்யாதி). சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடேகூடி அவர்கள்புஜிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாஹித்து அவர்கள் விஷயங்களைபுஜித்துச் சொல்லும்வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போதவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிறவுனக்கு † இன்னுமொரு நல்வார்த்தைசொல்லுகிறேன் அத்தையத்யவஸித்துக்கேள். (பாடி இத்யாதி) பாடுவதாடுவதாய்க்கொண்டு பலரு மாஶ்ரயித்துப் பின்னையுங்காணப்பெறுர்கள் அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மாதிகளுந் தந்தாமுடைய அதிகாரார்த்தமாக வந்தாஶ்ரயியாநிற்பர்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம். † இப்படி ஆ ரயித்தவர் ளுங்கூடக் காணப்பெறுதபடியான வேற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தா ரயியாநின்றுள்ளவென்னுதல் (ஆடுதாமரையோன்) "ஆடு என்று பெருமையாய், அலர்ந்த தாமரையென்னுதல்' அன்றிக்கே, ஆடுகை நடையாடுகையாய் அதிலே வர்த்திக்கிறவென்னுதல்; அன்றிக்கே ஆடுகை உண்டாகையாய் திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடை யவனென்னுதல்' அன்றிக்கே ஆடு வெற்றியாய் வெற்றியையுடை யவென்றுமாம். (ஆடுகூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்டசுவடெல்லாம் தோற்றுமாயிற்றுவடிவிலே. (க) 'மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தா வென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) பலருமவனையாஶ்ரயித்துப் பின்னையுங் காணப்பெறுர்கள்' ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தரம் தந்தாமதிகாரார்த்தமாக வாஶ்ரயியாநிற்பர்கள், நீ இவ்விரண்டுகோடியிலுமன்றிக்கே அவன்பக்கலிலே அடிமை † புக்காயே. ... (கூ)

அநு ஒன்பதாம்பாட்டு (கூடியித்யாதி). குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாதவர்களன்றிக்கே ஸாதநாந்தர நிஷ்டராயாஶ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயாஶ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு; அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தையானுயேயென்று உகக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

(க) தி - நெ - கசு.

(இன்னமுமொரு நல்வார்த்தை) என்றதுக்கு, (௧) "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதுக் கிசைந்து அப்படியேசெய்தாய், தொழுமவர்களுக்குள்ளே இரண்டு சள்ளவழியுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜநமாகத்தொழவேணுமென்னும் வார்த்தையைக்கேளென்றுகருத்து. இப்பாட்டிலே, "அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே" என்றதுக்கு ஸித்தவத்கரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையால் இவ் வர்த்தத்தை நன்றாக புத்திபண்ணென்று உபதேசிக்கையிலே தாத்பர்ய மென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றது - பாடாந்தரம். இப் போது, தாமரையோனுக்கும் ஈசனுக்கும் இந்த்ரனுக்கும் விசேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). (புக்காயே) என்றவநந்தரம் இவ்வர்த்தத்தை நன்றாகக்கேளென்று கூட்டுவது. ... ... (௯)

மூ. மின்னுமாமுகில்மேவுதண் திருவேங்கடமலைகோயில்மேவிய
அன்னமாய் நிகழ்ந்த வமரர் பெருமானைக்
கன்னிமாமதிள்மங்கையர்கலிகன்றியின்றமிழாலுரைத்தவிம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்ற	மதிள்	மதிளையுடைத்தான
மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளாருடைய
மேவு	வந்துசேருகிற		
தண்	குளிர்ந்த	கலி	பாபத்தை
திருவேங்கடமலை	திருமலையை	கன்றி	போக்ினஆழ்வார்
		இன்	செவிக்கினிதான
கோயில்	கோயிலாகக்கொண்டு	தமிழால்	தமிழாலே
மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்	உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய்
		மன்னு	(எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தில்) நிலைநிற்குமதான
அன்னமாய்	ஹம்ஸரூபியாய்		
நிகழ்ந்த	திருவவதரித்தவனாய்		
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	இப்பாடல்	இத்திருமொழியை
பெருமானை	நிர்வாஹகனானவன் விஷயமாக,	வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு
கன்னி	கல்லாலேசெய்யப்பட்டதாய்	வானுலகு	பரமபதம்
		இடமாகும்	இருப்பிடமாகும் (௧௦)
மா	பெரிய		

வ்யா (மின்னுமாமுகிலித்யாதி) [1] கழுத்தேகட்டளையாகநீரைப்பருகித், தன்வடிவிலிருட்சிக்குத்தானே விளக்குப்பிடித்துக்காட்டினாற்போலே மின்னோடே வருகிற மஹாமேகங்கள் வந்து சேருகிற

(௪) ௧ - ௪ - ௪.

ஶ்ரமஹரமானதிருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு நித்யவா ஸம்பண்ணுகிற ப்ரஹ்மாதிகள் வேதசக்ஷுஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக் கைக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்துப் பின்னையவர்களுக்கத்தை மீட் டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்களாஶ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (கன்னியித்யாதி) † அரணாகப்போரும் படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடி பெரியமதிளையுடைத் தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரான ஆழ்வார் இன்தமி ழாலே அருளிச்செய்த இப்பத்தும் பா, வல்லார்க்கு * பாவகர்ப்ப மான அர்த்தமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்கு மாயிற்று. † வேதப்ரபாவம்போலேயாயிற்று. (இடமாகும்வானுல கே) பூண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும் தேசத்தை இருப்பிடமாக வுடையராவர். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ . பத்தாம்பாட்டு (மின்னு மாமுகிலித்யாதி). தன் வடிவிலிருட் சிக்குத்தானே விராக்குப்பிடித்துக்கொண்டு திரியும் மேகங்களைப்போலே தன்னையறிகைக்கு ஸாதநமான வேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தவனென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (கழுத்தேயித்யாதி). கன்னி-கல்லாலே செய்யப்பட்டவென்று சப்தார்த்தமாய்த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரணித்யாதி). 'மன்னு'' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம், (பாவகர்ப்பேத்யாதி). அதாவது - நெஞ்சும் தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நிலை நின்றதென்றுகருத்து. (பாவகர்ப்பமான) சாடு. எம்பெருமான்பக்கலிலே பாவபந்தத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். பா (பூ) வத்தை - நெஞ்சை, கர்ப்பமான - தன்னுள்ளேயுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந் தானும் பரமபுருஷஹ்ருதயாந்தர்வர்த்தியா யிருக்குமிறே. கீழ்வாக்யத்தால் பலித்தவர்த்தம் (வேதேத்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து உ திருமொழி
காசையாடை ப்ரவேசம்

அவ †ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டி திறத்திற்பண்ணுமோரத்தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் † அவர்கள் காலாலே காட்டுமத்தைத்தலையாலே செய்வானுமாய் †அகடிதங்களை கடிப்பிக்க வல்லனுமாய் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய் ஸர்வபூதஸ ஹ்ருத்துமாய் ஸர்வஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஶ் ரன், தனக்கு ஆஸ்ரிதர் பக்கலுண்டான இனிமையாலே அவர்கள் சரீர ஸம்பந்தமற்றுப் பரமபதத்திலே போனால் செய்யுமடிமையை ( ) * இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை யநுஸந்தித்து † இனியராகிறார்.

அரு காசை யாடை ப்ரவேசம். கீழ் நாலு திருமொழிகளாலே, திருவேங்கடமுடையானைத்தாமும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரத மநுபவித்துத்தேக்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே (உ) *நிலையார நின்ற வழக்குக்கு மேலே கிடையழகு கண்டநுபவிக்கவேணுமென்னு மாசைபிறந்து, ஸ நிஹிதமானதிருவெவ்வுளூரிலெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறாரெ ் று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (ங) இன்னார்தூதனென நின்றான்" என்றதால் பலித்தது, (அவர்கள் காலாலே யித்யாதி). (ச) "பாலனாகி என்கிற பாட்டினர்த்தம் (அகடிதங்களையித்யாதி). (இனியராகிறார்) என்றது (ரு) "கிடந்தானே" என்கிற ஸ்வரஸஸூசிதார்த்தம்.

மூ. காசையாடை மூடி யோடிக்காதல் செய்தா னவனூர்
நாசமாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்
வேயினன்ன தோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்
றேசநின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காசைஆடை	காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு	அ ன்	அந்தராவணனுடைய
		ஊர்	ஊரானது
மூடி	(உடம்பை) மறைத்து	நாசமாக	நசிக்கும்படிநினைத்து
ஓடி	(பர்ணசாலைக்கு) ஓடி வந்து	நம்பவல்ல	அப்படிசெய்துதலைக் கட்டவல்ல [ன
காதல்செய்தான்	(பிராட்டிபக்கல்) வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணின	நம்பி	வீரஸ்ரீயால்பூர்ணனு
		நம்பெருமான்	நம்முடையஸ்வாமியா
		வேய் அன்ன	மூங்கிலை ஒத்த [ய்

(க) க-க-ங. (ங) உ-௨-ங. (ரு) உ-௨-க.
(உ) (ச) ௨-௨-ரு.

தோள் மடவார்	தோள்களையும் மடப்பத்தையுமுடையகோபி மார் களு	ஏசநின்ற	(கோபி மார்கள்) ஹாஸ்யம்பண்ணும்படியெழுந்தருளியிருக்கிற [ன்
வெண்ணெய்	நவநீதத்தை [டைய	எம்பெருமான்	என் ஸ்வாமி யானவ
இன்உண்டா னென்று	இவன் (திரு உ)பகூித்தானென்று	எவ்வுள்	திருவெவ்வுள் என்கிற திருப்பதியிலே [ன்.
		கிடந்தான்	கண் வளர்ந்தருளின

வ்யா. முதற்பாட்டு. (காசையித்யாதி) காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பெங்கும் மறையும்படி மூடி ராமபயத்தாலே பதறி நடந்துபோய் ஜநகி என்று பாராதே†வீதராகவேஷத்தைத்தரித்து வைத்து ராகத்தைப்பண்ணின பையலுடைய ஊரானது ஸம சாநஸத்ருசமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டருளி அப்படி செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான வீரஶ்ரீயால் பூர்ணனானவன். (நம் பெருமான்) அப்படி பிராட்டி திறத்தில்பண்ணின†ஓரத்தை நம்பக்க லிலேபண்ணினவன். (வேயித்யாதி) † வேயோடொத்த தோள்களை யுடையராய் ஆத்ம குணோபேதைகளா யிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடைய னாய் அவர்களுடைய வெண்ணெயைக்களவுகண்டு அமுதுசெய்து அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி ஏசும்படிநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் (எவ் வுள்கிடந்தானே) அறிவுடையார் (க) "ராமோ ராமோ ராம ராமோ ராமோராம" என்னத், தன்பக்கல் நசையுடையவர்களிப்படியேச, இவை யிரண்டையும் கேட்டுத்திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தானா யிற்று .... (௧)

அரு முதற்பாட்டு (காசையித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியிலே ( ) 'துவரி யாடையர்" என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாலே அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யநு ஷ்டாநபர்யந்த மாக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகன்படியை யநுஸந்திக்கிறாரெ ன்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

"செய்தானூர்" என்னாதே, "அவன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம், (வீத ராகரித்யாதி). (ஓரத்தை) - பக்ஷபாதத்தை. "இன் சாரியையாய், அதினர் த்தம், (வேயோடொத்த) என்றது. ... ... (௧)

---

(௧) ரா - யு - ௩௩௧. (௨) ௨ - ௧ - ௪.

மூ. தையலாள்மேல் காதல் செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிக ளொன்பதோ டொன்றுமன்று
செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தாலுருள
எய்தவெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தையலாள்மேல்	நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான பிராட்டிபக்கல்	செய்த	பண்ணின
காதல்செய்த	அபிநிவேசத்தைப்பண்ணினவனாய்	வெம்	க்ரூரமான
தானவன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியாய்	போர்தன்னில்	செவ்வைப்பூசலிலே
வாள்	வாளை (த்தனக்குரக்ஷகமாக)உடையனான	ஓர்	ஒப்பற்றதாய்
அரக்கன்	ராவணாஸுரனுடைய	செம்	(நெருப்பை யுமிழ்ந்து கொடுவருகையாலே) சிவந்த
பொய்யிலாத	வாஸ்தவாகாரமான	சரத்தால்	கொலையம்பாலே
பொன்முடிகள்	ஸ்வர்ணகிரீடங்கள்தரித்ததலைகள்	உருள	சிதறிவிழும்படியாக
ஒன்பதோடொன்றும்	பத்தும்,	எய்த	ப்ரயோகம்பண்ணினவனாய்
அன்று	பிராட்டியைராவணன்சிறைவைத்தஅக்காலத்தில்	எந்தை	என்பிதாவாய்
		எம்பெருமான்	எனக்கு ஸ்வாமியான
		எவ்வுள்	திருஎவ்வுளிலே
		கிடந்தான்	பள்ளிகொண்டருளினான். (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (தையலித்யாதி). † திரியட்டும் ராமாவதாரம்அநுவர்த்தித்தபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாயிற்று இவர்க்கு † அவ்வவதாரத்தில்பக்ஷபாதம். † சிறியாத்தான் பட்டர்ரா மாவதாரத்திலே பக்ஷபதித்திருப்பரென்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை கேட்கைக்காகப் பெருமாளுக்கு'எல்லாவேற்றமுமுண்டாகிலும்ஆஸ் ரிதார்த்தமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோன இவ்வேற்றமில் லையே" என்ன † அவர்போகாமையல்ல, பிறப்பில்குற்றங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார். இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்யர்கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோக விடுவாரைக்கிடையாதே. † அவ்வவதாரத்திலே திருவடி அங்கேபோவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லித் திரிந்த ஏற்றத்தைக்கண்டு நாமுமிப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூது போகப்பெற்றிலோம்" என்று செவிசீபாய்ந்தது அதுக்காகவிறே பின்னை வந்தவதரித்துஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூதுபோயிற்றது. † க்ஷத்ரிய னென்று நிஸ்சயிக்கில் தூதுபோக விடுவாரில்லையென்று அத்தை மறைத்திறேவளர்ந்தது. † அபிஷிக்த க்ஷத்ரியவம்சத்திற் பிறக்கில் தூதுபோகவிடுவாரைக் கிடையாதே.

(தையலித்யாதி) நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள் பக்க லிலே ஜநகி என்று பாராதே அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப்பண் ணினானாயிற்று. அதுக்கடி ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலேயாயிற்று. (வாளரக்கன்) †தை தைகொடுத்தவாளை விஶ்வஸித்திருந்தானாயிற்று பெருமாள் மிடுக்கைப்பார்க்கவறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுர ஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில்பொய்யின்றிக்கேயிருக்கிற முடிக ளென்னுதல். †அன்றிக்கே திக்விஜயம்பண்ணிவீராபிஷேகம் விஜயா பிஷேகம் என்று சில உண்டிறே பண்ணுவன அவற்றுக்குறுப் பான அத்புதங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கையென்னுதல். (செய்தவெம்போர்தன்னில்) †ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலேஇருந்த விட த்திலேயிருந்து† தபோபலத்தாலே ஸங்கல்பித்தல் அந்தராவணனைப் போலே களவுபூசல் செய்தல்செய்கையன்றிக்கே நேரே பொருதபோ ரிலே (ஓர்செஞ்சரத்தால்)(க) "தீப்த...-தீப்தபாவகஸங்கா சை:" என்கிறபடியே நெருப்பெரிந்து கொடுசெல்லுகிறபடியாதல் திண்ணியமார்பிலேபட்ட அம்பால் ரக்தஸ்பர்சத்தாலேவந்த சிவப் பைச்சொல்லுதல். ரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகள் பனங் காய்போலே உருளும்படியாக எய்த. (எந்தை) எனக்கு ஜநகனான வன் எனக்குஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) எழுப்பிக் கார்யங்கொள்வார் தாழ்வே யுள்ளது அவன் ந்து சாய்ந்தான். (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு (தையலாளித்யாதி), கீழ்ப்பாட்டிலும் ராம வ்ருத்தாந்த ப்ரஸ்துதமாய் இப்பாட்டிலும் அதுவேயானபடியைக் ண்டு வ்யாக்யாதாவருபேடுகிறார் (திரியட்டுமித்யாதி). (திரியட்டும்) - புந . அநுவர்த் திக்கைக்கடி யென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி). (பட்டரோபாதி) என்கைக்கு - பட்டர் ராமபக்ஷபாதியாயிருப்பரோவென்ன (சிறியாத்தானித் யாதி). இல்லையென்னக்கூடுமோ, பண்டு தூதநடவாகைக்கு ஹேதுவேறே யென்று பரிஹரித்தருளுகிறார், (அவரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இவ்வாஶ் ரிதபாரதந்த்ர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன; அருளிச்செய்கி றார், (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி). அவர் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரானால், க்ருஷ் ணன் யதுவம்ஶ்யனன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியனென்றித் யாதி). தூதுபோகவிடச்செய்தே அறியார்களோவென்ன, (அபிஷிக்தக்ஷத் ரியேத்யாதி). ஆக இப்படி கக்ஷ்யாக்ரமத்திலேயாகிலும் சக்ரவர்த்தித் திரு மகனிடத்தில் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை ஸாதிக்கும் பட்டரைப்போலே இவ ரும் வீரவாசியறியுமவராகையாலே ராவணவதத்தை மாறி மாறி யருளிச்செ

(க) ரா - யு.

ய்வரென்ற தாயிற்று. (தேவதை) என்றது - ருத்ரனை. ' பொய்யிலாத " என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காக ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, 'வாளரக்கன்" என்றதிலே நோக்காகத்தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி). "செய்தபோர்" என்றவிசேஷிக்கைக்குச் செய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி). (தபோபலத்தாலே) - ஆலோசநா ஸாமர்த்யத்தாலே. ராவணவதார்த்திகளாயிறே போரை ஸங்கல்பித்தார்கள், களவுபூசலாகில் தன்மேல் அம்பு தையாதிறே ந்யாயயுத்தமேயிறேவெம்போரென்று திருவுள்ளம். ... ... (௭)

௲. முன்னோர்தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்துஅரக்கன்
மன்னூர் தன்னைவாளியினால் மாளமுனிந்து அவனே
பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்
இன்னார்தூத னெனநின்றா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (௲)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முன்	ராமாவதாரத்திலே	அவனே	அந்தச்சக்ரவர்த்திதிருமகன்றானே
ஓர்	அத்விதீயமான	பின்	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்
தூது	தூதவாக்யத்தை	அதிமன்னர்க்கு	ப்ரதாநராஜாக்களானபாண்டவர்க்கு
வாநரத்தின்	திருவடியினுடைய	ஓர் தூதாகி	ஓர் தூதனாய்
வாயில்	வாயாலே	பெருநிலத்தார்	பெரியபூமியிலுள்ளார்
மொழிந்து	சொல்லியனுப்பி [ன்	இன்னார்தூதன்	இவன் பாண்டவதூதன்
அரக்கன்	ராக்ஷஸனான ராவண	என்ன	என்னும்படி
மன்னு	பொருந்திவர்த்திக்கிற	நின்றான்	(அர்ஜுநனுடைய தேர்முன்னே)நின்றவ
ஊர்தன்னை	லங்கையை		
வாளியினால்	அம்பாலே		
மாள	நசிக்கும்படியாக		
முனிந்து	சீறியருளினவனாய்,		

எவ்வுள்கிடந்தான். (௲)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (முன்னித்யாதி) † ஏசநின்ற என்றது அநுவர்த்திக்கிறது, † உறிகாதுதிதஹோமலிந்தைபோலே யிருப்பதொன்றிறேஇது.†புக்கபுக்க துறைதோறும் பகவத்விஷயத்திலே கால்தாழவல்லராயிற்று. (முன்) †த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே †பிராட்டியைப்பிரிந்த ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கடலிலே புக்கு முடியுமளவானவாறே ஒரு குரங்கின்வாயிலே வார்த்தையைச்சொல்லிவிட்டான். (அரக்கன் மன்னூர்தன்னை) †அரக்கனுடைய வராதிகளாலே பூண்கட்டின ஊரை. (வாளியினால்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்குக்கேளாத ஊரை மனிச்சுக்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழியும்படி சீறினானாயிற்று, (அவனே இத்யாதி) கடலில்நீரே நெய்

யாகப்பற்றி எரியவல்ல அம்புடையனாயிருக்கச்செய்தே ஓர் †இயற்றியில்லாதாரைப்போலே கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூது போனானாயிற்று. (ஆதிமன்னர்க்காகி) †துர்யோதநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணாநிற்கச் செய்தேயும் பாண்டவர்களை 'ஆதிமன்னர்' என்கிறாராயிற்று, ராஜ்ய ப்ராப்தி இவர்களது வுவர்கள் § கிடந்தானை கண்டேறின வித்தனை யென்று.†பள்ளிகளும் கள்ளரும் க்ஷேத்ர மாளாநிற்க ப்ராஹ்மணன் ப்ரமாணங்களைக் காட்டிவைக்குமாபோலே அவர்கள் ஆதிமன்னரென்கிறாராயிற்று இவர் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தாலே. சிறியார்பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க (இன்னார்தூதனென நின்றான்). பாண்டவதூதன் ' என்றவத்தாலே தரித்துநின்றானாயிற்று. ஒருபிறப்பாதல் வ்ருத்தமாதல் இட்டுச்சொல்லவொண்ணாதாரைப் போலே தனக்கென்ன இட்டுச்சொல்லலாவதொன்றின்றிக்கே 'பாண்டவர்களுக்குத்தூதன்'' என்றவத்தாலே தரித்து நின்றானாயிற்று. ஒரு ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே நிரூபியாதே அதுவே நிரூபகமாயிற்று 'இன்னான் சோற்றாலே தரித்தான்'' 'சுவர்மண்ணாலே நின்றது' என்னுமாபோலே. ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை யிட்டுச்சொல்லுவாரைப் பெறில் உண்ணாதே தடிக்குமாயிற்று (எவ்வுள்கிடந்தானே) இவ்விடமநல்லநீர்வாய்ப்பாயிருந்தது †பூமியிலே ஏவிக்கார்யங் கொள்வாரைபபெற்றது இனிஇவ்விடம்விட்டுப்போவோமல்லோமென்று சாய்ந்தானாயிற்று. .. .. (ரு)

அரு மூன்றாம்பாட்டு (முன்னோரித்யாதி). முதற்பாட்டோடு ஸங்கதி ப்ரதர்சநம்,(ஏசவித்யாதி).§இப்படி ஏசும்விஷயத்தை இவராசைப்பட்டு ஆத

§நிந்திதமானது அநிந்திதமாகக்கூடுமோ வென்ன; (உதிதாநுதித) என்றது. உதிதாநுதிதஹோமநிந்தையாவது (க) - 'ஶ்யாவோ ஹவிரஸ்ய உதிதேஜுஹோதி'' (க) ; ஶபலோ ஹவிரஸ்ய அநுதிதேஜுஹோதி'' என்று இரண்டையும் விதித்துவைத்து (உ) 'ப்ராதர் ப்ராதர் ந்ருதந்தே வதந்தி புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதி யேऽக்நிஹோத்ரம்'' ப்ராதரந்ருதந்தேவதந்தி புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதி யேக்நிஹோத்ரம்'' என்றது அநுதிதஹோமப்ரசம்ஸார்த்தமாகவென்றபடி. அதாவது - "ஏசநின்ற'' என்றது - ஏச்சாகையன்றிக்கே குணமாமென்றபடி. இவ்விடத்தில் "உதிதாநுதிதத்ருஷ்டாந்தம் ப்ரசம்ஸாமாத்ரஸ்யத்ருஷ்டாந்தம்'' என்றருளிச்செய்வர். இல்லையாகில் நிந்திதமான க்ருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதத்துக்கே குணநிக்யத்துக்கு இது உதாஹரண மாகமாட்டாது. அப்போது ராமாவதார ப்ரசம்ஸையிலேயாமென்று கண்டுகொள்ளவேணும்.

§ கிடந்தானைகண்டேறுகை-படுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆனையைத்தானே யேறுகை. (க) யஜு-அஷ்-ரு-அ-சுக. (உ) யஜு.

ரம்பண்ணுவானென்னென்ன, (உதிதேத்யாதி). --திதாநுதித ஹோமவிதி ப்ர ரணத்தில், (க) పురోదయాజ్జుహ్వతి యోఽగ్నిహోత్రం ప్రాతరన్నృతం తేవదన్తి 'புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதியோக்நிஹோத்ர' ப்ராதரந்ருதம் தே தந்தி இத்யாதி நிந்தை ப்ரசம்ஸாதாத்பர்யகமானாற்போலே, கோபிமாருடைய நதசௌர்யத்தில் எச்சுக்கும் ஸௌலப்யகுணப்ரசம்ஸையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராம பக்ஷபாதம் போய் க்ருஷ்ணபக்ஷபாதமெங்கே வந்ததென்ன அருளிச்செய்கிறார், (புக்கவித்யாதி). (த் ாபரத்தினுடைய ஆதியிலே) என்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுகமென்று கொள்ளவேணும், இத்தால் - வ்யவஹிதபௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாயிற்று. இ ன்ன ன்றாகில் முன்னோர்" என்றும், பின்னோர்' எ றும் விசேஷி ே டாவிறே. 'ஓர்'' என்றபதத்தாலே ஸூசிதமானதாத்பர்யம், (பிராட்டியயித்யாதி). ஓர்'' தூது அத்விதீயமான தூதவாக்யத் த வா ரத்தி டய வாயாலே மொழி து - சொல்லியனுப்பியெ று சப்தார்த்தம் ன்னார்' த்திரமான ர் ன்று ஹேது பூர்வ ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அரக்கனுடையவித்யாதி). (இயற்றி) - பரி ரம் 'ஆதி ப்ரதாநரான மன்னரென்று சப்தார்த்தம் ிவக்ஷித்துத்தாத்பர்யம். (துர்யோதநாதிகளித்யாதி). ஸத்ருஷ்டா தம் வி ரணம் (பள்ளி ஞமித்யாதி). இவ்விடம்' இத்யாதிக்கு விவரணம், (பூமியிலேயித்யாதி). ... ... (ரு)

ௌ. பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவை த ன் காரணத்தால்
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன் விரிபுகழ்சேர்
நந்தன் மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்
எந்தைதந்தை தம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப து	கந்து ம்	பு ழ்சேர்	புகழையுடைய
அணைந்த	பொருந்திய	நந்தன்மைந்த ன	ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாக
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	ஆகு	தன்னை அமைத்துக் கொ ட ய்,
விரலாள்	விரல் ஆயு டயளா	நம்பி	ஸமஸ்த ல்யா ணகுணபரிபூர்ணன
பா வத கா ரணத்தால்	திருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான ப்பி னைப்பிராட்டி யப்பெறுவை க்	ம்பெரு ா ன்	நம்ஸ்வாமியாய்
வெம்	க்ரூரமாய் [கா	எ த தந் நா ன்த	ப்ப ர அ
திறல்	மிடுக்கையு டய	தைதம்பெரு மான்	ன் த ப்பன் முதலான நம்குலத்துக்கு நாதனன ன்
ஏறுஏழு	ருஷபங்களெ ழயும்		
வென்ற	நிரஸித்த		
வேந்தன்	அரசனாய்		எவ்வுள்கிடந்தானே. (ச)
விரி	ப்ரஸித்தமான		

(க) யஜு:.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பந்தித்யாதி) † திரியவும் க்ருஷ்ணை தாரமே பின்னாட்டிற்று. † க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையிலே பந் தப்பிடித்து அதுதானும்பொருத மார்த்த த்தையுடைய விரலையுடையளாய். நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டி ய லபி கைக்கா. (வெந்திறலித்யாதி)†க க்காலே அம்பாலே பூசல்செய்யலாம் ஜந்மமன்றே. அஜ ாதிக்க த்த வெற்றியைக்கொ டானாயிற்று ருஷபங்களையடர்த்து அஜ்ஜாதிக்கு ராஜாவானவன் (விரிபுகழ்சேர்நந்த) † ஆரேனுட் பிள்ளைபெற வேணுமென்று நோன்புநோற் (க) ' எடுத்தபேராளன் எ று பல(ஃல)த்திலே அந்வ ித்துநிற்கப் பெற்ற புகழையுடையனாயிற்று. (ஆரும்) ஒருபிதாவின்றிக்கே தான்தோன்றியான எளிமைத்ர ஶ்ரீ நந்தகோபர் திருமகனபின்பாயிற்று (உ) ஸக்ஷ்மீஸ ஸந்தமே நம்' என்னுமாபோலே உளனாயிற்று. (மைந்தனாகவாரும்) (௩) †[உந்தமடிகள்முனிவர்] †யசோ தப்பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத்துகைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையாயிற்று தான் தாயானவெளிமையாலே பொடியமாட்டாளே அதுக்கா உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடீர். [உன்னை] † செய்ததெல்லாம் பொறுக்கும்படியன்றிறே நம்பிமேலே கைவளர்ந்து நிற்கிறதிலே. [நானித்யாதி] கையில் கோலைக்காட்டி இதிருக்கிறபடிக டாயே † இது உன்பேர்' என்னும்' இத்தாலே உன்னை நோம்படி அடிக் லாமிறே; அதுக்கெனக்குக் கையெழுகிறதில்லை. (நம்பி) மஸ்தகல்யாணகுணத்மகனாய் ஶ்ரீ குண த்திருந்த விருப்பிலும் இங்கே ந்தவதரித்துத் தான்தாழநின்றபின்பாயிற்றுப் பூர் ணயிற்று. (நம்பெருமான்) நமக்குநாதன். † நம்குலநாதனானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) ஸர்வவிதபந்துவானவனைக்காணலாவது பரமபதத்திலே என்று அவ்விடத்திற்போகப் பொதிசோறு ட்டவேண்டாதே பந்துக்ருத்யம்பண்ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தானாயிற்று. ... (ச)

அ ந நாலாம்பாட்டு (பந்தித்யாதி) (ச) "எத்திறம்" என்று ஆழங்கால் படுத்தும் விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமனல் பாய்ந்து அநு விகிருரன்கிருர் (திரியவுமித்யாதி). க்ருஷ் ன ந்தணையும்படி பந்தணைந்தாளென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டா நின்றுகொண்டு த த்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி). (கணைக்காலே) என்றவநந்தரம்

( ) தி வாய்- (உ) தத்தி-ஆ - (௩) ௧௦ ௬-அ- (ச) தி-வ ய்-௧-௩- .

கொள்ளப்போகாதேயென்று சேஷம், கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத்தால்-நப்பின்னையைக் கைக்கொள்ளப்போகாது எருதுகளைக் கந்யாசுல்கமாக வைக்கையாலே, கேவலக்ஷத்ரியஜந்மமாகில் பூசலிலேயென்று கைக்கொள்ளலாம், இரண்டு வழியும் கூடாதே எருதுகளைக் தழுவிக்கொண்டுலாயிற்று அவளைத் தழுவிக்கொள்ளுவதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (ஆரேனும்) என்றது-வஸுதேவதேவகிகளை. § எடுத்து வளர்த்த *அசோதை தன் சிங்கத்தை நந்தன் மைந்தனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (உந்தமடிகளித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்தை வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறார் (யசோதையித்யாதி). "உன்னை" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (செய்ததெல்லாமித்யாதி). (இது உன்பேர்) என்று - கோவினபேரைச் சொல்லும். அதாவது-க்ருஷ்ணனெங்கே? க்ருஷ்ணனெங்கே? என்று உன்னைத் தேடத் திரியுமென்கை, இது, "என்னையில்" என்றவிசேஷணலப்தார்த்தம். "எந்தை தந்தை தம்பெருமான்" என்றதுக்கர்த்தம், (நம்குலேத்யாதி). (பொதிசோறு) பாக்குப்பானையிலே பொதிந்தசோறு, பாதேயமென்றபடி. ... (ச)

மூ. பாலனாகி ஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலைமேல்
சாலநாளும் பள்ளிகொள்ளுந் தாமரைக்கண்ணனெண்ணில்
நீலமார் வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுள்கிடந்தானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாலனாகி	சிறுபிள்ளையாய்	நெய்தல்	ஆம்பலில்
ஞாலமேழும்	ஏழுலோகங்களையும்	ஆர்	படிந்து
உண்டு	அமுதுசெய்து	உண்டு	(அவற்றிலுண்டான தேனைப்) பானம்பண்ணி
பண்டு	ப்ரளயகாலத்திலே	வாழும்	வாழுகிற
ஆலிலைமேல்	ஆலந்தளிரிலே	அம்	அழகியதாய்
சாலநாளும்	அநேககாலம்	தண்	குளிர்ந்த
பள்ளிகொள்ளும்	கண்வளர்ந்தருளின	கழனி	கழனியையும்
எண்ணில்	அப்ரமேயனாய்	ஏலம்	பரிமளம்
தாமரைக்கண்ணன்	புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேஶ்வரன்,	நாறும்	மழாநின்ற
நீலம்	நீலவர்ணங்களான	பை	பரந்த
வண்டு	வண்டுகளானவை	புறவில்	புறச்சோலையையுமுடைய
			எவ்வுள்கிடந்தான். (ரு)

§ இதுக்கு நிர்வாஹமேதென்ன (உந்தமடிகள்) என்றது. அதாவது - அடிகள்முன்னவர் என்னுதே "உந்தமடிகள்" என்றது - அவனிவரைத்தமப்பனாகப்பெற்றவிது பெறும்பேறுகளைத்திருக்கையாலே என்றபடி. வஸுதேவனுக்குமகனாயிருக்க நந்தன்மைந்தனென்பானென்னென்ன (உந்தமடிகள்) என்றது.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனாகி) அத்யந்தம் † செம்பால் பாய்கிற பருவத்தையுடைய பாலனாய் அப்பருவத்திலே ஸ ல லோகங்களையுமெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து. (பண்டு) தனக்கொரு பரிவரில்லாத ப்ரளயகாலத்திலே,ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே.(சால) பிள்ளை அகாலத்திலே உறங்காநின்றான், என்செய்தானென்று எழுப்புகைக்கு ஒரு யசோதாதிகளுமில்லையே.(எண்ணில்) † அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும்படி †அது ஆராயப்புக்கால் † இருக்கும்படி. (நீலமித்யாதி) நெய்தற்பூவிலேபடிந்த வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி வாழாநின்றுள்ள நெய்தல் நிலமென்னவுமாம். அன்றிக்கே (நெய்தல்) என்று ஆம்பலாய்,†நீலப்பூவிலேபடிந்த வண்டுகள்†ஆம்பலிலே மதுபாநம்பண்ணா நின்றுள்ள என்னவுமாம். அன்றிக்கே நீலநிறத்தையுடைய ண்டுகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணுகிற அழகிய குளிர்ந்த கழனியை உடைத்தாயிருக்குமென்னவுமாம். (ஏலமித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பர்யந்தத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்ல னாயிற்றுக் கண்வளர்ந்தருளுகிறான் எழுப்பி காரியங்கொள்வார் குறையே. ... ... (ரு)

அரு அஞ்சாம்பாட்டு (பாலனாகியித்யாதி). நந்தன்மைந்தனைப்போலே பெற்றாரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே முற்றாக்குழவியானவனை அடியோத்து கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

(செம்பால்) - தொட்டால் ரக்த பொசிகை. எண்ணில்" - எண்ணமில்லாதவன். அதாவது - எண்ணமுடியாதவனென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம் (அகடிதேத்யாதி). விவரணம் (அதித்யாதி.) - (இருக்கும்படி) என்றவநந்தரம், எண்ணமுடியாது என்று சேஷம். கொண்டது பிள்ளைத்தனம், உண்டது - உலகேழும் உற குவது ஆலிலைமேல், எங்ஙனே எ ணும்படிஎன்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம், (நீலப்பூ) என்று - கருநெய்தல்; (ஆம்பல்) வெளுத்தது. ... ... (ரு)

மூ. சோத்தநம்பி யென்றுதொண்டர்மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும் தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பியென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டர்	அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் [கள்	தேவர்க்கெல்லாம்	தேவர்களுக்கெல்லாம்
மிண்டி	நெருங்கி	மூத்தநம்பி	முன்னேபிறந்தப்ரஹ்மாவுக்கும்
நம்பி	ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனே	முக்கணம்பி	மூன்றுகண்களையுடைய ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய்நின்றவனென்று
சோத்தமென்று	உன்னைஸேவிக்கிறோமென்றுசொல்லி		
தொடர்ந்து	இடைவிடாமல்		
அழைக்கும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிற [னவன்	முனிவர்	ஸநகாதிமுனிவர்கள்
		தொழுது	ஆஸ்ரயித்து
ஆத்தன்நம்பி	பரமஆப்தனாய்ப் பூர்ண	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்
செங்கணம்பி	சிவந்தகண்ணழகால் பூர்ணனாயிராநின்று	நம்பி	பூர்ணனான [படி
		எம்பெருமான்	என்ஸ்வாமி வுள்கிடந்தானே. (கூ)
ஆகிலும்	இப்படியிருந்தானேயாகிலும்		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (சோத்தம்) அவன் நெஞ்சிரங்கும்படி சரணவரணம் பண்ணுமாபோலே தாழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு பாசுரம். ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மனே. சோத்தமென்றுகொண்டு வைஷ்ணவர்கள் † ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டு மேல் விழுந்து மாறாதேஅழைக்கும் ஆப்தன். (நம்பி) பரமாப்தியால்குறைவறநிற்கு மவன். இப்படி யிருக்கிறவன்தானாரென்னில் (செங்கணம்பி) (க) †. யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித: -யஜ்ஞோயஜ்ஞபுருஷஃபுண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித:' என்று புண்டரீகாக்ஷனாக ப்ரமாணஸித்தனானவன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானேயாகிலும். (தேவரித்யாதி) தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தானாயிருக்கிற சதுர்முகனுக்கும் லலாடநேத்ரனானருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநகாதிகளேத்தும்படியிருக்கிற பூர்ணனானஎன்நாதன். † ஆக இப்படி அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹயுக்தனாய் இதரவிஸஜாதீயனாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரஹ்மாவுக்கந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிறானென்று ஸநகாதிகளேத்தும்படியாயிருக்கிறவன் இங்கே சாய்ந்தானென்றபடி. ... ... (கூ)

அரு ஆறும்பாட்டு (சோத்தநம்பியித்யாதி). பரிவரில்லாத பாலனென்று நீர் பரியவேண்டியிருந்ததோ? என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத்தை மறந்

(க)

கிரோவென்ன • அ றறை மேல் மூன்றுபாட்டாலே அநுஸந்தித்து ொ ா டு ஸ்துதிக்கிறொரென்று ஸ ்தி கண்டுகொள்வது.

"மிண்டி" என்றதினர்த்தம் (ஒருவர் ொருவர் முற்பட்டு) எ றது. ஶ்ராயதா ஸுநரவ்யாஹ்ரு வேதவேதாந்தநிஶ்சய ஶ்ருயதா து ரவ்யா ர வேதவே தாந்தநிஶ்சய" எடுத்த ப்ரமாண து கு உத்தரார்த்தம் ாட்டு கெல்லாம் தொகுத்தபாவம் (ஆகவித்யாதி). ... ... ( )

மூ. திங்களப்பு வானெரிகாலாகித் திசைமு ஞர்
தங்களப்பன் சாமியப்ப பாகத்திருந்த ண்டு
தொங்கலப்பு நீ முடியா சூழ்கழல் சூடநின்ற
எங்களப்ப னெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (௭)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
திங்கள்	சந்த்ரனையும்	அப்பு	ங் ாஜலத்தையும்
அப்பு	ஜலம்	நீள்	நண்ட
ான்	ஆகாசம்	முடி	ஜடையிலேயு டைய ஞய்
ரி	அக்நி [ங்களையும்	ப்ாகத்து	திருமேனியி ெ ரு பார்ஶ்வத்திலே
ால்	காற்றுஆகிய ாலுபூத	இருந்தான்	இருக்குமவனை ருத் ரனைவன் [ன
ஆகி	சரீரமாகக் கொண்டு (தான் சரீரியாய்),	சூழ்	பூமியங்கும்பர ம் பி
திசைமுகனூர்த கள்	நான்கு முக களை யு டைய ப்ரஹ்மா வு க்கு	ழல்	திருவடி ளை
அப்பன்	ஜந ஞய் [ஞய்	சூட	(த தலையிலே) சூடும் படி
சாமி	ஸாமவேதப்ரதிபாத்ய		
அப்பன்	காரணபூதனய்	நின்ற	நின்றவனய்
வண்டு	வண்டுகள்	எ கள்அப்பன்	எங் ள்ஜநகனய்,
உ ண	மதுபாநம் பண்ணி நி ன்றுள்ள [யும்	எம்பெருமான்	ங் ள் ஸ்வாமியுமா னவ
தொங்கல்	கொன்றை மாலையை	எவ்வுள்கிடந்தானே.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும் கார மான பூதபஞ்சகத்துக்குமுப லக்ஷணமாக நாலையுஞ்சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய் ிற்கிற ொ ன்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜநகனைவன். (சாமியப்பன்) †ஸாம வேதப்ரதிபாத்யனை காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) ண்டுக ா மதுபாநம் பண்ணுநின்றுள்ள † கொன்றைமாலையையும் கங்காஜலத் தையும் ஜடையிலேயுடையனய் திருமேனியில் ஏகதேசத்திலே யிருக்கிற ருத்ரன் விஸ்த்ருதமானதிருவடிகளைத்தலையாலே சுமக்கும் படிநிற்கிறவன். (எங்களித்யாதி) எ களுக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியு மானவன். ... • ... ... (௮)

அரு ஏழாம்பாட்டு (திங்களித்யாதி). ஸாமத்தையுடையவன் ஸாமியென்றாய், பலிதார்த்தம், (ஸாமவேதேத்யாதி). "தொங்கல்" என்றதினர்த்தம் (கொன்றைமாலையையும்) என்றது. ... ... (எ)

மூ. முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி வேதம் விரித்துரைத்த
புனிதன் பூவைவண்ணனண்ணல் புண்ணியன் விண்ணவர்கோன்
தனியன்சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியனெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனிவன்	ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பித்தவனாய்,	விண்ணவர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
மூர்த்திமூவராகி	ப்ரஹ்ம விஷ்ணுருத்ரர்களாகிய மூவரா இருக்குமவனாய்	கோன்	தலைவனாய்
வேதம்	வேதார்த்தத்தை	தனியன்	ஒப்பற்றவனாய்
விரித்து	எல்லாருமறியும்படி	சேயன்	யோகிகளாலுமறியவொண்ணாதனாய்
உரைத்த	ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தவனாய்	தான்ஒருவனாகிலும்	(இப்படி) தான் அத்விதீயனா யிருந்தானே யாகிலும்
புனிதன்	சுத்தி யயுடையனாய்	தன்அடியார்க்கு	தன்னைஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு
பூவை	காயாம்பூப்போன்ற	இனியன்	நல்லவனாய்
வண்ணன்	திருநிறத்தை யுடையனாய்	எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய்
அண்ணல்	ஸ்வாமியாய்	எம்பெருமான்	என் ஸ்வாமியுமானவன்
புண்ணியன்	பரமதார்மிகனாய்	எவ்வுள்கிடந்தானே.	(அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு (முனிவன்) இதடையக் கரணகளேபரங்களை யிழந்து போகமோக்ஷசூந்யமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்தவன்று (க) "ப³ஹு ஸ்யாம் பஹுஸ்யாம்" என்று மநநம் பண்ணினவன் பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கந்தராத்மாவாயும் ஸ்வேநரூபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன். வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாம்படிவெளியிட்டுச்சொன்னவன். அதாவது-வேதோபப்ரும்ஹணமான ஸ்ரீகீதையை அருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்)(உ) ஸுஹ்ருத³ம் ஸர்வபூ⁴தாநாம்-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்' என்கிறபடியேஸ்வப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாகப்பரஹிதமே சொல்லுகையால்வந்த சுத்தியைச்சொல்லுகிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்தஹிதங்கிடக்க அஹிதத்தைச்சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவை யுடையவன். (அண்ணல்) ஸ்வாமி (புண்ணியன்) பரமதார்மிகன். (விண்ணவர்கோன்) *அயர்வறுமமரர்களதிபதி. (தனியன்) அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனானவன். (சேயன்) அவர்களில் நெடுவாசியையுடையவன். இப்படி தான்அத்விதீயனா யிருந்தானேயாகிலும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு இனியவன். எனக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியுமானவன். (அ)

(க) சாந்தோ. (உ) கீதை

அ எட்ட ா ்பாட்டு (முனிவனித்யாதி). (இது)-இந்த சேதந ஸ்து. 'மூவராகி என்றது-ல்யபந்தமன்று மூவரான ரென்றபடி. செய்யு ்ணி யென்முற்போலே என்றருளிச் செய்கிறார் (பின்பித்யாதி). விண் ர் ோ ான் ' என்றதுக்கர்த்தம் (அயர்வித்யாதி) ... ... (அ)

ஃ. பந்திருக்கும் மெல்விர லாள் பாவை பனி மலராள்
ந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணி ்ணன்
அந்தரத்தில் ாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமா னெ ்வுள்கிடந்தாரே . (கூ)

பதம.	உ ர.	பத	உ ர.
பந்து	பந்தானது	மார்வன்	திருமார் யு டைய ளாய்
இருக்கு ்	தங்கிய		
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	நீலம்	கருங்குவளை போ ்ற
விர ாள்	விரல்களை யுடையளா	மேனி	வடிவழகையு டை டைய ளாய்
பனி	குளிர்ந்த		
மலராள்	தாமரைப்பூவைப் பிற ந்தகமாகவு டைய ளாய்	மணி	மணிபோலே
		வண்ணன்	ஸௌலப்யஸ்வபா த் தயுடையனாய்
பாவை	ா ் மடம் அச்சம் ப யிர்ப்பு எ ்னும் ஸ் த்ரீத்வகுணங்களி றந்த பெரியபிரா ட்டியார் [து	அந்தரத்தில்	ஸ்வர்க் த்தில்
		ாழும்	வாழுகிற
		வானோர்	தேவர் ளுக்கு
		நாய னாய்	நிர் ாஹகனா
		அ மந்த	சமைந்த
வந்து	அப்பூவில்நின்றும் ந்	இந்திரற்கும்	இந்த்ரனுக்கு ்கூட
இருக்கும்	நித்யவாஸ ்ப ண் ணு கிற	பெருமா ்	ஸ்வாமியான ன்

எவ்வுள்கிடந்தாரே . ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு.†(பந்திருக்கும்)†ஒருநாளும் பிரி ால் வரும்வ்யஸநமின்றிக்கே நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே கயும்பந்துட ாய் அதுதான்பொறுமைசிவந்து ஸுகுமாரமானவிரலையுடைய ள் திரு பாதிகஸ்த்ரீத் த்தை யுடைய ள் குளிர்ந்ததாமரைப்பூவை ப் பிறந் தகமாகவுடையவள். (ந்திருக்கும்) அப்பூ ரெரிஞ்சி முள்ளாய் அடிக்கொதித்து வந்து (க) அகலகில்லேன்' என்றிருக்கும்படி மார்வு படைத்தவன். நீலமானநிறத்தையுடையமணிபோன்ற டி வையுடையவன். (அந்தரத்திலித்யாதி) இதுஸர்வேஶ்வரனுக்கு வி சேஷணமாதல்' அன்றிக்கே தேவர்களுக்கு நாதனாய்ச்சமைந்த இந் த்ரனுக்கென்னவுமாம். † அவனுங்கூடத்தன்னைப்பற்றித் த ்னை ஶ்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். .. (கூ)

(க) தி - வாய் - கூ - கO - O.

அரு ஒன்பதாம்பாட்டு (பக்தித்யாதி). இப்படி ஸர்வாத்மதயாவந்த ஸர்வாதி த்வத்துக்கு நிரூபண யான லக்ஷ்மீபதித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறுரெ ன்று ஸங் தி ண்டுகொள்வது.

லீலாபரதையும், ஸௌகுமார்யமு , கர்மக்ருதஸ்த்ரீத்வமன்றிக்கே யிரு கையும் பிறந்த த்திலே சீர்மையுமுடையவள் "வந்திருக்கும் மார்வுடைய ன்" என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாதிகத்வம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம் பற்றி வாக்யதாத்பர்யார்த்தங் களை யருளிச்செய்கிறுர், (ஒருநாளுமித்யாதிக ளாலே). §(அவனுங்கூ) என்றது-(க) "ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஸ் ஸேந்த்ர:" என்று கூடவெடுக்க மு டுப்பொறுத்தவனுங்கூட வென்றபடி.(க)

மூ. இண்டை கொண்டு தொண் ரேத்த வெவ்வுள் கிடந்தானை
வண்டுபாடும் பைம்புறவில் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால் தண்டமிழ் செய் மாலை யீரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதாணை யன்றே லாள்வ ரமருலகே. (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இண்டை	பூமாலைகளை [பித்து	கொண்ட	நெஞ்சிலேகொண்ட
கொண்டு	திருவடிகளில் ஸமர்ப்	சீர்	(அவன்) கல்யாணகு ணங்களை
தொண்டர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்		
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் படி	தண்	ஈரமான
		தமிழால்	தமிழ்பாஷையாலே
எவ்வுள்	திருவெவ்வுளிலே	செய்	அருளிச்செய்ததாய்
கிடந்தானை	கண்வளர்ந்தருளினவ ன்விஷயமாக	மாலை	மாலாரூபமான [யும்
		ஈரைந்தும்	இப்பத்துப்பாட்டை
வண்டு	வண்டுகள்	வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
பாடும்	பாடுகிற	அண்டம்	ப்ரஹ்மாண்டத்தை
பை	பரந்த	ஆள்வது	ஆளுமது
புறவில்	பர்யந்தத்தையுடைய	ஆணை	நிஸ்சிதம்.
மங்கையர்கோ ன்	திருமங்கையிலுள்ளா ர்க்கு ராஜாவான	அன்றேல்	அதுவேண்டாமாகில்
		அமருலகு	பரமபதத்தை
கலியன்	ஆழ்வார்	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (கO)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி) பூமாலைகளைப் † பணியாறி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இங்கே அடிமை செய்து வாழ

§ ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விசேஷணமான பதத்தில் (அந்தரத்தில்வாழும் வானோர் நாயகனாய்) அதாவது - நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், சமைவை யுடையனான இத்திறத்தும் தம்பெருமானென்றர்த்தம். (க)

(க) புருஷஸூ -

லாம்படி திருவெவ்வுளிலே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே மதுபாநமத்தமாய் வண்டுகள் பாடா நின்றுள்ள †பரந்தபர்யந்தத்தையுடைத்தான திரும ' கை ' கு ராஜா வானஆழ் ார். (கொண்டசீரால்)' சீர் 'என்று கவிக்கு அலங்காரமாயிருப்பதொன்றுண்டு அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். †அன்றிக்கே இங்கேவந்துசாய்ந்தபடியாலே பகவத்குணங்கள்நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்து சொல்லி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவை ப்ரேரிக்கப் பாடினமாலே என்னவுமாம். இதுகற்றார் † அண்டத்தையாளுகை நிஶ்சிதம். (அ ' றேல்) 'அவனைப்பற்றியுமித்தைப் பெறுமத்தனையோ'' என்று விரக்தரானார்களாகில் அவர்களாளுமது பரமபதம்.

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு பத்தாம்பாட்டு (இண்டைெ ாண்டித்யாதி). (பணிமாறி)-ஸமர்ப்பித்து. 'பைம்புறவில்'' என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தையு டத்தான) ன் றது. நெஞ்சிலேகொண்டசீரால் என்றர்த்தாந்தர ' (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அ ' டத் த) ப்ரஹ்மாண்டத் த ஐஶ்வர்யத்தை யென்றபடி ... (க0)

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம

இரண்டாமபத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ-ம் பத்து கூ ம திருமொழி விற்பெரு விழவும் ப்ரவேசம்.

வ்யா. †ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸந சீலனாய் ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லே ஷைக ஸ்வபாவனாய் ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யனாய் இதர விஸஜாதீயனாயிரு க்கிற †ஸர்வேஶ்வரன் † இக்குணங்கள்தான் தர்மியநுவர்த்திக்கிற வோபாதி எங்கு மநுவர்த்திக்கு மவையிறே. †இப்படியிருக்கிறவன் மநுஷ்யராயிருப்பார் புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டாரயிக் லாம்படி வந்து கிடந்தமாத்ர மன்றிக்கே ஒருதிர்யக்கு இப்பூவிற் செவ்வியழியாதபடி திருவடிகளிலே பணிமாறவேணுமென்றிடர் பட அவ்விடரத் தீர்க்கைக்கா அதிடர்பட்ட மடுவின்கரையிலே அரகுலையத் தலைகுலையவந்து விழுந்து அத்தையாற்றி இன்னமு மிப்படி இடர்படுவாருண்டோ. என்று சாய்ந்தருளினான் கேட்டே னென்கிறார். . ...

அரு விற்பெருவிழவிப் ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் இவர் வஶீ கரித்த ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களும் திருவெவ்வுள் கிடையழகுதானும், சிங்க வேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக அநுபவித்த அழகிய சிங்கருந் திருவேங்கடத் தில் ( ) *திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக இவையைந்தயும் (உ) *தே ம்பாலுநெய்யும் ன்னலு மமுது மொரு கலத்திலே சேர்ந்தால் பருகு ரபோலே இவர்க்குக் கண்ணாலே பருகலாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஐவ ப்பட்டிருக்கிற இருப்பை எவ்வுள் கிடந்த ன் ஸர் ஸ் தாநம் பண்ணக் ண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள் து இந்த ஸங் தி தன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி) (ஸர்வேஶ்வரன்) என்றவநந்த ரம், இக்குணங்களோடே கூடத் திருவல்லிக்கேணியிலிருப்புக் காட் டிக்கொடுத்தான் என்று பூரிப்பது. இந்த குணங்களைக் கீழ்த்திருமொழியி லநுபவித்தாரே இங்குமநுபவிக்கவேணுமோ வென்ன: அருளிச்செய்கிறார் (இக்குணங்கள்தானித்யாதி). (கூ) !இண்டைகொண்டு" றபாட்டை யும் மேல் (ச) 'மீனமர் பொய்கை' ன்கிற பாட்டையும் டாகூஷித்து ஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). அதாவது - ஐந்து திரு ப்பதியையும் ப்ராதாந்யேந அநுபவித்தாரென்று கீழ் ந்தியாய் இப்போது திருவெவ்வுளில் கிடையழகையே யநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணி

(க) -அ-டு. (உ) தி-வாய்-உ-கூ-க. (கூ) உ-உ-0. (ச) உ-கூ-கூ.

யிடே சாய்ந்தருளின ( ) * என்னையாளுடையப்பனை யநுபவிக்கைகயை ப்ரதா ப்ரமேயமாக்கி, அதுக்கு உத்தரோத்தரம் குணாதிக்யம் தோற்றும்படி ற் றத் திருப்பதிகளையு மநுபவித்து கொண்டு, ( ) * இன்டைகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும் காட்ட (ரு) * ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியை யநுபவி கிருரென்றருளிச் செய் ருரென்கை.

மூ. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும்மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச்
செற்றவன்ற னைப்புரமெரிசெய்த சிவனுறுதுயர் களைதேவைப்
பற்றலர்வீயக் கோ யிற்கொண்டுபார்த்த ன்தேர்முன்நின்றானைச்
சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத்திருவல்லிக்கே ணிக் ண்டேனே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்பெருவிழவு	தநுர்யாகமஹோத்ஸவமும்	கோல்	முட்கோலை
ஞ்சனும்	ம்ஸனும்	கையில்	கையிலே
மல்லு	சாணூரமுஷ்டிகராதி ற ல்ல ர்க்கமும்	கொண்டு	பிடித்துக்கொண்டு
வேழமும்	குவலயா பீடமென்னு ம் யானையும்	பார்த்தன்ற	அர்ஜுநனுடைய
பா னு	யானைக்காரனும்	தேர்முன்	தேர்முன்னே [ளுய்
வீழ	விழும்படி	நின்றானை	ஸாரதியாய் நின் றவ
செற்ற ன்றன் னை	ஸம்ஹரித்தவனுய்	சிற்றவை	மாற்றுத்தாயான க கேயியு டைய
புர எரிசெய்த	த்ரிபுரதஹந பண்ணி	பணியால்	சொல்லைக்கொண்டு
சி ன்	ருத்ரன் [ன	முடி	(பட்ட பிஷேகம்ப ணிக்கொடு த) கிரீடத்தை
உறு	அடைந்த	துறந்தானை	பரித்யஜித்த ஞ ன ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி யை [லே
துயர்	குருபாதகபீ ட ய	திருவல்லிக்கேணி	திருவல்லிக்கே ணியி
ளை	போக்கின	கண்டேன்	ாணப்பெற்றேன். ()
தே	ஸ்வாமியாய்		
பற்றலர்	சத்ருக்கள்		
வய	நசிக்கும்படி		

வ்யா. முதற்பாட்டு விற்பெருவிழவாயிற்று சத்ருநிரஸநம் ப ண நினைக்கிறு னுகையாலே பெருக்கக் கோலினுயிற்று அத் தைக்கோலின கம்ஸனும் அவனுக்கு பலமாய் மலைதுள்ளினுற்போ லே டெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்க்கமும் அவர்கள் பா ர்க்கிலும் கண்பாராதே இ டயற வீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே நிறுத்தின ஆனையும் அத் தைத் தள்ளினுலும் அது தன்னை உயிர்ப் புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும் (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாற்போலே வினை செய்த சடக்கு

(க) ..ரு-உ. (உ) உ..-கo. (ரு) உ-ரு-கூ.

(புரமெரித்யாதி) † த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனான ருத்ரன், பிதாவுமாய் லோக குருவுமாயிருக்கிறவன் தலையையறுத்துப் பாதகியாயிருக்கும்; "மதிப்பனாயிருக்கிறவன் எளிவரவுபடவொண்ணாது" என்று அத்தைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்கெல்லாம்தானே ஆஶ்ரயணீயனென்னு மிடத்தை வெளியிட்டவன். (௩) "ప్రక్షాళనాన్నివృత్తః మహాపాపాత్ప్రయాతితః । విష్ణుప్రసాదాత్-தத்ர நாராயண: ஶ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசித: விஷ்ணுப்ரஸாதாத்" ஸர்வேஶ்வரன்ப்ரஸாதத்தாலே. (க) 'ஸுஶ்ரோணி-ஸுஶ்ரோணி'

†அவனைக்கிட்டுகையாலே உன்வடிவழகு ஸபலமாகப் பெற்றதிறே என்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலருண்டு சத்ருக்கள், அவர்கள் முடிந்துபோம்படி ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்' என்றவாறே குதிரைகளைநடத்தும் கோலைக்கையாலே கொண்டு (பார்த்தன்றன் தேர் முன்னின்றானை) ரதியைச்சீறினால் ஸாரதியையிறே அழியச்செய்வது. அவனைப்பின்னே இட்டுத் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி நின்றவனை (சிற்றவைபணியால்முடி துறந்தானை) (உ) * மாற்றுத்தாய் சொன்னவார்த்தைக்காக ப்ராப்தமாய் ருகிறமுடியை ஸங்கஸித்தவனை †(௩) [నమానమ్మకైకేయి நநஞாநம்மமகைகேயி] † சக்ரவர்த்தி வார்த்தை சொல்லமாட்டாமை யிருக்கிறானத்தனை உம்முடைய தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான் -ம்மைக்காடேறப் போகக் காணுமவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்சொல்ல' வுத்தைக்கேட்டு நம்பிலாய்ச்சி. திருவடிகளிலே அழகிதா சுஶ்ருஷித்தோமென்றிருந்தோம் நம்பக்க லொரு § குணமு ' டாக நினைத்திராமையிறே தாம்போகச்சொல்லாமே அய்யர் கருத்தாக வருளிச்செய்தது" என்று ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்திருப்பது, அவரை ஈஶ்வரராகவும் உம்மை ஈஶ் ரதரையா வுமிறே நினைத்திருப்பது" என்றாரிறே.

(விற்பெரு விழவித்யாதி) விரோதி வர்க்கத்தைக்கிழங்கெடுக்குமவனாய், ஈஶ்வராபி மாநிகளுக்கு மிடர்வந்தால் போக்குமவனுமாய் தனக்கு ஸ்நேஹிதரானார்க்காகத்தன்னை அழியமாறுமவனாய் போகியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் எவிற்றுச்செய்யும னை னைத் திருவல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... . . (க)

(க) மத்ஸ்யபுரா. (௩) ரா-அ-உக-௨௪.

(உ) பெரி-திரு-௩-க-௪.

§ குணமுண்டாக - பாரதந்த்ர்ய முண்டாக.

அரு முதற்பாட்டு (வில்லித்யாதி). ஜந்மசத்ருவை நிரஸித்திறே பார்த்தஸாரதியா ப் புகுருகிறதென்று அத்தையு மநுஸந்திக்கிறுரென்று அவதாரி க ண்டுகொள்வது.

மேலே 'பார்த்தன் றன்தேர்முன்நின்ருனை" என்று ஸௌலப்யமநுஸந்திக்கப் புகுகிருராகை யாலே அது மஹாகுணமாகைக்காக த்ரிபுராந்தக ஸம்ரக்ஷணமநுஸந்திக்கிருரென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர், (த்ரிபுரேத்யாதி). இவ்விடத்திலே (க) 'తతఃకోప పరీతేన సంరక్త నయనేనచ వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ ఛిన్నంతస్య శిరో మయా యస్మాదనపరాధస్య శిరశ్ఛిన్నంత్వయామమ తస్మాచ్ఛాపసమావిష్ట కపాలీత్వంభవిష్యసి । బ్రహ్మహాకులితోభూత్వా చరంస్తీర్థానిభూతలే । తతోహంగతవాన్ దేవి హిమవన్తంశిలోచ్చయమ్ । తత్రనారాయణశ్శ్రీమాన్ మయాభిక్షాంప్రయాచితః తతస్తేనస్వకంపార్శ్వం నఖాగ్రేణవిదారితమ్ మహతీస్రవతీధారా తస్య రక్తస్య నిస్సృతా । విష్ణుప్రసాదాత్సుశ్రోణి కపాలం తత్సహస్రధా స్ఫుటితంబహుధాయాతం స్వప్నలబ్ధంధనంయథా ததஃகோபபரீதேந ஸம்ரக்தநயநேநச வாமாங்குஷ்ட்ட நக்ரேண சிந்நம்தஸ்ய சிரோ மயா | யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரஸ்சிந்நம் த்வயாமம தஸ்மாச் சாபஸமாவிஷ்டம் கபாலீ த்வம் பவிஷ்யஸி ப்ரஹ்மஹாகுலிதோபூத்வா சரம்ஸ்தீர்த்தாநிபூதலே ததோஹம் கதவாந்தேவி ஹிமவந்தம் சிலோச்சயம் தத்ர நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம்ப்ரயாசித | ததஸ்ஸ்வே ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரே விதாரிதம் மஹதீ ஸ்ரவதீதாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா | விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணிகபாலம் தத்ஸஹஸ்ரதா ஸ்புடிதம் பஹுதாயாதம் ஸ்வப்நலப்தம் தநம்யதா" என்கிற மத்ஸ்யபுரா வசந கள் அவை வே அநுஸந்தேயங் ள். கீழ் "தேவி" என்று ஸம்போதித்திருக்கவும் "ஸுஶ்ரோணி' என்றது பாவ ர்ப்பமென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (அவனையித்யாதி). இத்தால் விஷயாதுர னென்னுமது ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். (உ) పితుర్వచననిర్దేశాత్ பிதுர்வசநநிர்த்தேசாத்" என்றிருக்க, "சிற்றவை பணியால்' என்றுசொல்லக்கூடுமோவென்ன; பெருமாளுடைய அபிப்ராயத்தைக் ண்டருளிச்செய்கிருரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்குப்ரமாணம், (நநூநமித்யாதி). "ననూనం మమ కైకేయి కఞ్చిదాశంససేగుణమ్ । యద్రాజానమవోచత్వం మమేశ్వరతరాసతి நநூநம் மமகைகேயி கஞ்சிதாசம்ஸஸேகுணம் | யத்ராஜாநமவோசஸ்த்வம் மமேஶ்வரதராஸதீ' என்று. இந்தஶ்லோகத்தை ஸப்ரகாரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிருர், (சக்ரவர்த்தியித்யாதி).

புந ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் பாட்டின்தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (வில்லித்யாதி). ... ... (க)

(க) மத்ஸ்யபுரா.　　(உ) ரா-பா-க-உச.

மூ. வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனைவிழுமியமுனிவர்விழுங்கு
கோதிலின்கனியை நந்தனார்களிற்றைக் குவலயத்தோர்தொழுதேத்து
ஆதியையமுதையென்னையாளுடை யப்பனையொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும் மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
வேதத்தை	வேதத்தை விபூதியாகவுடையனாய்,	குவலயத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
சுவை	(ஆஸ்ரயித்தவர்களுடைய) ருசிக்குத்தக்கபடியாக	தொழுது	ஆஸ்ரயித்து [ந
வேதத்தின்	வேதோக்தகர்மாநுஷ்டானத்தினுடைய	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
பயனை	பலத்தைக் கொடுக்குமவனாய்	ஆதியை	ஜகத்காரணபூதனாய்
விழுமிய	ஸ்லாக்யரான	அமுதை	அம்ருதம்போலே போக்யனாய்
முனிவர்	ஸநகாதிமுனிவர்கள்	என்னை ஆளுடை	என்னை அடிமைகொண்ட
விழுங்கும்	அநுபவிக்கிற	அப்பனை	உபகாரகனானவனை
கோதுஇல்	கோது இல்லாத	ஒப்பவர்	(தங்களுக்கு) ஸத்ருசரானவர்கள்
இன்	இனிய	இல்லா	இல்லாத
கனியை	பழம்போலே நிரதிசயபோக்யனாய்,	மாதர்கள்	ஸ்த்ரீகள்
நந்தனார்	ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கு	வாழும்	வாழுமதாய் [தாய்
களிற்றை	ஆனைக்கன்றுபோலே ப்ரியனாயிருக்குமவனாய்	மாடம்	மாடங்களையுடைத்
		மா	செல்வம்நிறைந்த
		மயிலை	மயிலாப்பூரைப்படைவீடாவுடைய
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். (உ)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தை) (க) "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே எல்லார்க்கும் ஹிதஞ்சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களையநுஷ்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக பலப்ரதானம்பண்ணுமவன். †கர்மபாவநையாதல்உபயபாவநையாதலன்றிக்கேகேவலம்ப்ரஹ்மபாவநையேயாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசயபோக்யனாயுள்ளவனை. (நந்தனார்களிறை) ஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத் தன்னுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களாலே எப்போதுமொக்க இனியனானவனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார் (உ) "காரணந்து த்யேய:" என்கிறபடியே தன்னையே ஆஸ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனாயுள்ள

(க) கீதை-உ-சரு. (உ) அதர்வசிகை.

வனை. (அமுதை) அ ர்களுக்கு ப்ராப்யனாயுள்ள னை. அவர்க ளுக்குமெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிறவென்னை அடிமைகொ ' ட உப காரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) (க) † ஒருவல்லித்தாம ரையா ளொன்றிய சீர்மார்பன்" என்று பிராட்டி ப்ராதாந்யமேயா ஊரா கையாலே பிராட்டிபரிகரமேயாயிற்று. (உ) † నానయో ర్విద్య తేపరం நாநயோர்வித்யதேபரம்" என்று அவள் விபூதியும் ஈஶ்வரவிபூதியு மாய் இரண்டுகூறுயிறே யிருப்பது மயிலாப்பூர்' என்று படை வீட்டுக்குப்பேர். ... ... (உ)

அ௫. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி). (௩) கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடிப்பதற்கு முன்ன ' தன் மந்தனாயிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு திருத்தேர்த்தட்டில் காட்டின வைஶ்வரூப்யப்ரதர்சநாதிமு த்தா லே ெ ளியிட்ட பரத் த் தயுமநுபவித்துக் ெ ாண்டாடுகிறுரென்று ஸ ' கதி கண்டுகொள்வது

விழுமியமுனிவர்" ஶ்லாக்யரான முனிவரென்று சப்தார்த்தமாய் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கர்மேத்யாதி). விழுப்பு - ஶ்லாக்யதை. "மாதர்கள் வாழும்' என்று விசேஷிக் க்கு ஹேது தகபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறுர் (ஒருவல்லியித்யாதி). §பிராட்டி பரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நா யோரித்யாதி). (உ) దేవతిర్యఙ్మనుష్యేషు పున్నామా భగవాన్ హరి స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ(?) తేయ నాన యోర్విద్య తేపరమ్ தேவதிர்ய 'மநுஷ்யேஷு புந்நாமாப வாந்ஹரி ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மத்ரேய நாநயோர் வித்யதேபரம்' ன்று ஶ்லோகசேஷம். ... ... (உ)

மு. வஞ்சனைசெய்யத் தாயுரு ாகி ந்தபேயலறி மண்சேர
நஞ்சமர் முலையூடுயிர் செகவுண்ட நாதனைத்தானவர் கூற்றை
விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்வியன்துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி
அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வஞ்சனைசெய்ய	(க்ருஷ்ணனை) வஞ்சிக்கைக் ாக	சேர	விழும்படியாக,
		நஞ்சுஅமர்	விஷம்நிறைந்த
தாயுருவாகிவந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த	முலைஊடு	முலைவழியே
		உயிர்	(அவள்) ப்ராணன்
பேய்	பூதனையானவள்	செக	போம்படி
அலறி	கதறிக்கொண்டு	உண்ட	அமுதுசெய்தருளின
மண்	பூமியிலே	நாதனை	ஸர்வசேஷியாய்,

(க) ௩-திரு-கசு. (உ) வி-பு-க-அ-௬ரு. (௩) ௩-கO-௩.

§ அல்லாதபும்வ்யக்திகளிவள் பரிகரமன்றேவென்ன; (நாநயோ°). என்றது.

தானவர்	அஸுரர்களுக்கு	அன்று	இந்த்ரன் ப்ரஷ்டை
கூற்ற	ம்ருத்யுவாய்		ஸ்வர்யனு ாலத்
விஞ்சைவானவர்	வித்யாதரர்	அம்	அழகிய [திலே
		சுவை	ரஸத்தையுடைய
சாரணர்	சாரணர் [வர்கள்)	அமுதம்	அம்ருதத்தை
சித்தர்	ஸித்தர் (முதலானதே	அளித்தானை	தேவதைகளுக்குக்
வியந்து	ஆஶ்சர்யப்பட்டு		கொடுத்தவனை
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்	திருவல்லிக்கேணி கண்டேன்.	
	படி [ண்டு	விஞ்சை	வித்யை.
பெண்உருவுஆகி	பெண் டிவைக்கொ	வியந்து	கடைக்குறை (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (வஞ்சனையித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்டு ஞ்சிக்கவந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும்படியாக விஷம்கிரம்பின முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன்கள் போம்படி அமுதுசெய்த. (நாதனை) † தனக்குச்சேராத டிவுகொண்டு கத்துக்கு ப்ராணனை தன்னை நலியவந்தவளை முடித்துத்தன்னைத்தந்தவன். (க) ஸ்தந்யம்தத் " (தானவர்கூற்றை) ஆஸுரவர்கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை. வித்யாதரர் சாரணர் ஸித்தர் உள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி †புருஷோத்தமனை தனக்குச்சேராத டிவைக்கொண்டு அம்ருதத்தை அநுகூலரை புஜிக்கும்படி பண்ணினவனை ... (௩)

அ௩. மூன்றாம்பாட்டு (வஞ்சனையித்யாதி). ந்தனார்களிற்றினுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு கிட்டி யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

பெண்ணுருவாகி யமுதமளித்ததுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, தாயுருவாய் ஞ்சிட்ட ளைக்கொன்றதுக்கு ரஸோக்திதோன்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). பேய்க்குச்சேராதவடிவிறே தாயுருவாகை என்று திருவுள்ளம். తస్యాః స్తనం ప్రగృహ్య ప్రాణైస్సహ పీనాయచ స్తన్యంతద్విషసంమిశ్రం రస్యమాసీజ్జగద్గురోః தஸ்யாஸ்தநம் ப்ரக்ருஹ்ய ப்ராணைஸ் ஸஹ பீநாயச | ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீத் ஜகத்குரோ: ' என்று சநசேஷம். (புருஷோத்தமனைதனக்குச்சேராதவடிவைக்கொண்டு)- 'பெண்ணுருவாகி" என்றதினர்த்தம். அம்" ஸுந்தரமான சு ' ரஸ்யமான அமுதமென்று சப்தார்த்தம். ஆக தன்னுருவையழித்து வேறுவேஷங்கொண்டாகிலும் விஷமிட்டு (உ) * உலகங்களுக்கெல்லாமோருயிரா நலிய ந்தவளை, லிந்து தன்னையழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்க்கு அம்ருதங்கொடுத்தும் உயிர்களைத் தரிப்பித்தவனென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ... (௩)

(க) வி-பு-ரு. (உ) தி-வாய்-அ-க-ரு.

௫. இந்திரனுக்கென்றுஆயர்களெடுத்தவெ ழில்விழவில்பழநடைசெ
மந்திரவிதியில்பூசனைபெறாது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர் [ய்
எந்தம்மோடினவாநிரைதளராமலெம்பெருமானருளென்
அந்தமில் வரையால்மழைதடுத்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இந்திரனுக்குஎன்று	இந்த்ரனுக்கு விருந்திடக்கடவோமென்று	தளர்ந்து	மிகவும்நொந்து
ஆயர்கள்	இடையர்கள்	பெருமான்	எமக்கு ஸ்வாமியானவனே.
எடுத்த	ஸங்கல்பித்த	எந்தம்மோடு	எங்களோடே
எழில்	அழகிய	இனம்	இனமினமாக
விழவில்	யாகோத்ஸவத்திலே	ஆநிரை	பசுத்திரளும்
பழநடைசெய்	முன்புசெய்துபோரும் க்ரமத்தில்	தளராமல்	நோவுபடாதபடி
மந்திரவிதியில்	மந்த்ரோக்தமானபடியே	அருள்	ரக்ஷித்தருளவேணும்
பூசனைபெறாது	பூஜையை(அவன்)பெறாமையாலே	என்ன	என்றுஆர்த்திசொல்ல
மழை	வர்ஷத்தை	அந்தம்இல்	அளவிடவொண்ணாதபடியான
பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்க,	வரையால்	கோவர்த்தநமலையால்
ஆயர்	இடையர்	மழை	அம்மழையை
		தடுத்தானை	பரிஹரித்தவனை
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.	( )

வ்யாக்யானம். நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) †திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் ஸ்வர்க்கலோகத்துக்கீச்வரனான இந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக ஆட்டுக்கிடக்கொருவிருந்திடக்†கண்டு க்ருஷ்ணனாய் நாம் பிறந்துவளருகிற ஊரிலே புரோடாசத்தை நாய் தின்றாற்போலே ஒரு தேவதை வந்து புஜிக்கையாவதென்" என்று நீங்கள் செய்யப்புகுகிறதுதானென்' என்றுகேட்டான்; நாங்களிந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்புகுகிறோம்' என்றார்கள்; இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசுக்களுக்கும் ஒதுங்கவிடமும்தந்து புல்லுந்தருகிறது ஆரேனுக்குமோ ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது இம்மலைக்கிடுங்கோள்' என்றான்; முகத்தைப்பார்த்து ஒன்றைச்சொன்னால் மறுக்கலாம்படியன்றே யிருப்பது; ஒன்றாகக்கொடுவந்து குவித்தார்கள். (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்கென்று இடையரெடுத்த வெழிலுடைத்தானவிழவில் முன்புசெய்துபோரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமானபடியே பண்ணுகிற அநுஷ்டாநரூபமான பூஜையைப்பெறாமையாலே அவன் †பசிக்ராஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக்க; அத்தாலே இடையரானவர்கள் தளர்ந்து ரக்ஷகரான வெங்களோடே எங்களுடைய ரக்ஷ்யமான பசுக்களுந்தளராதபடி நோக்கியருளவேணும்

என்ன. † இத்தால் புறம்புண்டான ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவமும் அப்ர யோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமழையினளவல்லாத பெரிய மலையாலே மழையைத்தடுத்து. † அப்படியே (க) "ஸந்தததுஃகவர்ஷிணி - ஸந்தததுஃகவர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர் ஷத்தைப்பரிஹரிக்கவந்தவன். ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு (இ'திரனித்யாதி). ஒருபேய்ப் பெண்ணைப் பிண மாக்கிவிட்டவளவேயோ த்ரிலோகாதிபனென்று இறுமாந்திருக்கும் இந்த்ர னிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிறே! என்று அத்தையருளிச்செய்கி றரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் கதாபாகத்தை உபந்யஸிக்கிறர், (திருவாய்ப் பாடியிலித்யாதி). (டவர்களாய்) என்றவநந்தரம் உத்யோகிக்க என்று பூரிப் பது. (பசிக்ராஹத்தாலே) என்றது- "க்ஷுதேவக்ராஹ: க்ரஹஏவக்ராஹ:" என்று க்ரஹசப்தத்திலே வந்த ப்ரத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலேயாய் க்ரஹிக்கை யாலெ'கை. இவ்வளவால் பலித்த ஸ்வாபதேசம், (இத்தாலித்யாதி). "அந்த மில்' இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேசம். (அப்படியேயித்யாதி). ... (ச)

ரு இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன்நல்புவிதனக்கிறை
தன்துணையாயர்பாவை நப்பின்னைதனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம்
வன்துணைபஞ்சபாண்டவர்க்காகிவாயுரைதூதுசென்றியங்கு
மென்துணை ரந்தைதந்தைதம்மானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இன்	(தன்மாஸ்ஸாக்கு)இ	வல்துணை	வலியதுணையாய்
துணை	துணையாய் [னிய	பஞ்சபாண்ட ர்க்கு	பஞ்சபாண்டவர்களு க்கு
பதுமம்	தாமரைப்பூவைப்பிற ப்பிட ாகவுடைய	ஆகி	எல்லாவுறவுமு ற யும் தானேயாய் கொண்டு
அலர்மகள்தன க்கும்	பெரிய பிராட்டி ார்க் கும்		
இன்ப ன் ல்	போக்யனாய் எல்லாவற் றயும் பொறுக்கு' தன் மையளான	வாய்உரை	அ ர்கள்சொன்னவா ர்த்தைகளை
		சென்று	துர்யோதநாதிகள்பக் கலிலேபோய நிவி த்து [னவனாய்
புவிதனக்கு	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு		
இறைவன்	வல்லபனாய்	தூதுஇயங்கும்	ஸ்ரீ தூதஎழுந்தருளி
தன்துணை	தன்னையே துணையா கவு டயளாய்	என்துணை	என்னைப்போல்வார் க்கெல்லாம் ஸஹா யபூதனாய்
ஆயர்பாவை	இடைப்பெண்ணான		
நப்பின்னை தன க்கு	நப்பின்னைப்பிராட்டி க்கு	எந் ததந்தைதம்மானை	என்குலநாத னை
இறை	ஸ்வாமியாய்,	திருவல்லிக்கே ணிக் ண்டேனே. (ரு)	
மற்றையோர்க் குஎல்லாம்	அல்லாதாரெல்லார்க் கும்		

(க) ஸ்தோ - ர - சக.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு - தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியார் அவளுக்கின்பனு வன். (தனக்கும்) எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் தான் அகலகில்லேன் என்றுவிரும்பி வர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். †ஸர்வேஶ்வரனா ர தனக்குங் கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற பூமிப் பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன் (தன்துணையித்யாதி) † தன்னையே துணையாகவுடையளான ஆயர்பாவையுண்டு நப்பின்னைப் பிராட்டி அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோரித்யாதி) இப்படியிருக்கையாலே அல்லாதாரெல்லார்க்கும் வலிய துணையானவன். (பஞ்ச) ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக அவர் ஏ வாயிற்சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை அங்கேசென்று சொல்லுவது, ‡ இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தாழநின்ற நிலையாலே தானே துணையென்னுமிடத்தை எனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) எனக்கு ஸ்வாமியாய் என்குலத்துக்கு நாதனான ன். ... ... (௫)

அ. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணைஇத்யாதி). இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தாராய் * பார்த்தன்ற தேர்முன் நிற்கைக்கு பூர்வரங்கமான தௌத்யத்தை யநுஸந்தியா ஸ்ரீபூமிநீளாவல்லபன்செய்த செயலென்னென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

பதுமத்து' - பத்மத்திலேயிருக்கிறவென்றபடி. * நல்பதப்ரயோ தாத்பர்யம், (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). 'தனக்கு'' என்றதின் ருத்தாவுமாம். ஸ்ரீபூமிகளை ஒருவன் கர்வார்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமையாலே விசேஷிக்கவேண்டா, நப்பின்னையாகில் ஸாமான்யேந எருத்தை முறித்தவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவோமென்று நினைப்பிட்டவளாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாக விஶ்வஸித்திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தந்தோன்ற விசேஷிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (தன்னையேயித்யாதி). 'இயங்கும்' ஸஞ்சரிக்கிறவென்றாய் இதினர்த்தம், (இங்கே வந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. ... (௫)

மூ. அந்தகன்சிறுவனரசர்தம்மரசற்கிளையவனணியிழையைச்செ
ஏந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்னச்[ன்று
சந்தமல்குழலாளலக்கண்நூற்றுவர் தம்பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப
இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்னின்றானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்தன்	குருடனான த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய	என்ன	என்று அர்த்திக்க
சிறுவன்	பிள்ளையாய்	அல்	இருண்ட
அரசர்தம்அரசற்கு	ராஜராஜனான துர்யோதனனுக்கு	சந்தம்	நிறத்தையுடைய
இளையவன்	தம்பியான துஸ்ஸாஸனன்	குழலாள்	குழலை யுடையளா த்ரௌபதிபட்ட
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட	அலக்கண்	து கத்தை
இழையை	ஆபரணங்களையுடையளான த்ரௌபதி பக்கலிலே	நூற்றுவர்தம்	துர்யோதனன் ப்ராதாக்களான நூற்றுவருடைய
சென்று	போய், (சூதிலே உன்னையுந் தோற்றார் ள் ஆகையாலே)	பெண்டிரும்	பார்யைகளும்
எந்தமக்கு	எங்களுக்கு	எய்தி	அடைந்து
உரிமைசெய்ன	அடிமைசெய் என்ன,	நூல்	மங்களஸூத்ரத்தையும்
தரியாது	(அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப்)பொறும	இழப்ப	இழக்கும்படியாக
எம்பெருமான்.	எம் ஸ்வாமீ. [ல்	இந்திரன் சிறுவன்	இந்த்ரபுத்ரனான அர்ஜுநனுடைய
அருள்	என்பக்கல் க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணும்	தேர்முன்	தேரின்முன்னே
		நின்றானை	நின்று ஸாரத்யம்பண்ணினவனை
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	( )

வ்யா. ஆறாம்பாட்டு (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்றபிள்ளையாயிற்று. § இத்தால் அறிவுகேடு வழி வழி வருகிறதென்கை. †பிதாவானவன் † கண்ணஞ்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான் கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ராஜராஜனான துர்யோதநனுக்குப் பின்பிறந்தவன் துஸ்ஸாஸநனென்றபடி †அவன்கொண்டாடி வளர்க்கச்செருக்காலே வளர்ந்தவனென்று தீம்புக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) † மஹோத்ஸவமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவள் பக்கலிலே கிட்டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையுந் தோற்றார்கள் நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்யென்ன (தரியாது) அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப் பொறுத்திலளாயிற்று இவ்வளவிலே ஸ்வாமியான நீ என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணவேணுமென்ன. ஆண்பிள்ளைகளான பர்த்தாக்கள் ஸங்கிஹிதராயிருக்க தூரஸ்த்தனான க்ருஷ்ணன் பேரைச் சொல்லுவானென்' என்று எம்பாரைக்கேட்க அறிந்தோமே; முன்பே சில † ஸாருஸாரு

பேட்டுமை த்தாள் போலேகாணும். (க) [illegible] மஹாத்யாபதி ம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி' என்று. இதுதன்னை பட்டரைக்கேட் பர்த்தாவின் மை யைப்பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடறிறுல் அம்மே. என்னக் கடவது காண்' என்றருளிச்செய்தார். அர்த்தம்† அதாயிருக்கச்செய் தே †விசைப்புக் கிடந்தபடிகாணும். (சந்தமல்குழலாள்) † சந்தம்' ன்றுநிறம். அல்'' என்கிறவித்தாலே இருளைலக்ஷித்து நிற மிரு டகுழலையுமை யவளென்னுதல்; அன்றிக்கே § (சந்தமல்குழ லாள்) சந்தநப்பூமாறாத குழலையுமை யவளென்னுதல். அவள்பட்ட அல ணுண்டு துகம் அத்தை துர்யோதநாதிகளுடைய ஸ்த்ரீ ர்பட்டு. † அதில் தன்னேற்றமாக நாலுமிழந்தார்களாயிற்று †அ ர்களுக்கு துக்கம் நிலைநிற்கும்படி பண்ணிறுயிற்று.

(இந்திரனித்யாதி) வலியார்சிலரை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றிறு லும் தானேதாழநின்று ரக்ஷகனுகவல்லனென்னு மிடத்தைச்சொல் லுகிறது † த்ரௌபதிக்கு பர்த்தாக்களுதவிற்றிலர், அர்ஜுநனுக்கு இந்த்ரனுதவிற்றிலன். ... ... (கூ)

அரு. அரும்பாட்டு (அந்தகனித்யாதி). (௨) 'அர்ஜுநனுக்கு தௌத்ய ஸாரத்யங் ள் பண்ணிற்றும் த்ரௌபதியினுடைய ங்களஸூத்ரத்துக் ா'' ன்கிறபடியே இவன் பார்த்தஸாரதியானமைக்கும், கீழ்ப்பாட்டிற் சொன் தூத்யத்துக்கும் ப்ரதாநஹேதுவை யநுஸந்திக்கிறுரென்று அவதா ரிகை ண்டுகொள்வது.

§ 'அந்தகன்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (பிதா ானவனித்யாதி). (கண்ணஞ்ச) - கண்ணுலேயஞ்ச. துஶ்ஶாஸநனை இப்படி வர்ணிப்பானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (அவனித்யாதி). (ரு) [illegible] யௌவநம் த ஸம்பத்தி' ப்ரபுத்வ மவிவேகிதா ஏகைகமப்யநர்த்தாய கிமு யத்ர சதுஷ் டயம்'' என்கிற நாலு மிவனுக்கு புஷ்கலமென்று திருவுள்ளம். அணியப் பட்ட - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (மஹோத்ஸவமித்யாதி). (ஸாருஸாரு)- ாதிலே ஸாருஸாருவென்கை; அதாவது - உபதேசமென்றபடி. [illegible] ஜ்ஞாதம்மயா வஸிஷ்டேநபுராகீதம் மஹாத்மநா'

---

§ '' அந்தகன் ' என்றது - ஆந்த்யம் - ஜ்ஞாநநேத்ரருஷ்டிதப்ஶ என்று விவக்ஷித்து, இதையிரண்டையுமருளிச்செய்கிறுர், (இத்தாலித்யாதி வாக்யத் வயத்தாலே).

(க) பார- (உ) ஸ்ரீவசநபூ - (ரு) § ருண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

என்று பூர்வார்த்தம். "எம்பெருமான்! அருள்" என்று இவள் ஒரு நூற்புவை வையை அர்த்திந்தால், அவ்வளவைக் கொடுத்துவிட்டாலாகாதோ, நூற்றுவர் பெண்டிரையும் நூல்இழக்கும்படி பண்ணுவானேன்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அதாயிருக்கவித்யாதி). §(விசைப்பு) - ஸ்நேஹாதிக்யம். "அல்" என்று ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதானகுழலென்றும்; "சந்தமர்" என்று பாடாந்தரமாய், அப்போது சந்து-சந்த ஞ்ஸௌமமாய், அமருகை - பொருந்துகையாய் அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (சந்தமென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (அதில் தன்னேற்றமாக) என்றதுக்கு- 'கோவிந்தா' என்ற ாக்கு வேறொன்றின கழுத்துக்கொரு குணஹாநியின்றிக்கே, ப்ரதிஜ்ஞையாலே குழல்விரித்திருந்த இவளைக் குழல் முடிப்பித்தவாறே அவர்கள் குழல்விரித்தார்கள்; நூல்வாசி இவளுக்குண்டாயிற்று. அவர்களுக்கு அதின்றிக்கே யொழிந்தது தன்னேற்றமென்று கருத்து. இவளை "சந்தமர்" என்று விசேஷித்து, அவர்களைக் கேவலம், 'பெண்டிர்" என்றத்தாலே பலித்த உ' கருத்து (அவர் ளுக்கித்யாதி). சரணகதையானவளைக் கப்பிடித்து பர்த்தாக்கள் போக்யஸா ங்களைப்பெற்றார்கள்• அ ர்களுக்கு விரோதிளைக் கைப்பிடித்த பார்யை ள் த்யாஜ்யதுகங் ளைப்பெற்றார்கள், இவ்விர ன்டுக்கு மிவனேயடியென்று கருத்து. இப்பாட்டில் பலித்த ஸ்வாபதேசம் (த்வி ளபதிக்கித்யாதி). ... ... (௬)

௭. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனு மிலக்குமனோடுமைதிலியும்
இரவுநன்பகலும் துதிசெய்ய நின்ற விராவணாந்தகனையெம்மானைக்
குரவமேகமழும்குளிர்பொழிலூடுகுயிலொடு மயில்கள்நின்றால[னே
இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியாத்திருவல்லிக் கேணிக்கண்டே

பதம.	உரை.
பரதனும்	ஸ்ரீபரதாழ்வானும்[ன
தம்பி	அவனுக்குத்தம்பியா
சத்துருக்கனும்	ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானும்
இலக்குமனோடு	இளைய பெருமாளோடு (கூட)
மைதிலியும்	பிராட்டியாரும்
இரவும்	ராத்ரியிலும்
நல்	(பதார்த்த ப்ரகாசமாய்) விலக்ஷணமான
பகலும்	பகலிலும் [படி
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்குமவனாய்,
எம்மான்	என ஸ்வாமியாய்,
இராவணாந்தனை	ராவணனை ஸம்ஹரித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனை,

பதம.	உரை.
குரவம்	குராமலர்கள்
கமழும்	பரிமளிக்கிற
குளிர்	குளிர்ந்த
பொழிலூடு	சோலைக்குள்ளே
குயிலொடு	(பாடுகிற) குயில்களோடு)
மயில்கள்	மயில்களானவை
நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
ஆல	ஆடுமதாய்
இரவியின்கதிர்கள்	ஸூர்யகிரணங்கள் (சோலைச்செறிவாலே)
நுழைதல்செய்தறியா	ஒருகாலும் நுழைந்தறியாத
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	(எ)

§ (விசைப்பு) துடிப்பு.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பரதனும் தம்பி சத்ருக்னனும்) பர தாழ்வானும் †அவனோடு கையடைப்பான ஸ்ரீசத்ருக் னாழ்வானும். (இலக்குமனோடு மைதிலியும்) இதுவு †மிங்ஙனே யொருசேர்த்தி (இரவு நன்பகலும்) † ஸமர காலத்திலே கண்டநுபவித்த ர்க ளோடு †கேட்டார் ாய்கேட்டாரோடு வாசியற ஏத்தா நிற்பார்க ளாயிற்று. †தேசிக †ரட ்கலும் திரள்திரளாக நின்றாயிற்று ஏத் துவது. (இரவுநன்பகலும்) † நமக்குமோர் காலம் நெஞ்சொழிந்த போது ஏத்துவ தொன்றுண்டன்றோ. அங்ஙனன்றிக்கே திவாரா த்ர விபாகமறக் †கிட்டினதனையு மாழங்கால்படுகைக்குடலானவித் தனை (இரா ஞந்தகனை) இப்படி ஏத்துவதுதான் ரா ண தம் ப ்ணின அபதாந மொன்றுமே யாயிற்று †அவர்களோபாதி நா னும்தோற்று ஏத்தும்படிபண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழா நிற்பதாய் ப்ரமஹரமான பொழிலினூடே குயில்களோடே கூட மயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ண. (இரவியித்யாதி) ஈப்ஸவ ராஜ்ஞைநடையாடாத தேசமாயிற்று. (க) 'பீஷோதேதி' என்றது அவ்விடத்தை யொழிய ாயற்று. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பரதனுமித்யாதி). முதற்பாட்டிலே -*பார்த்தன் றன் தேர்முன் நின்றானுடைய குணஜிதராய்ப் போகாநிற்க நடுவே வழிபறிப் பாரைப்போலே (உ)*பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வடி வ ்கொண்டு நிற்கையாலே அங்கே கண்ணோடி, (௩) 'சிற்ற வபணியால் முடிதுறந்தானை' என்று ஒரு பாசுரமிட்டுப் போந்தாராயிருந்தார்; அவர்நெஞ்சிலே யுறைத்து நெஞ்சைப்பறிக்கையாலே வந்தேத்துகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'தம்பி' என்றது-பரதனுக்குத்தம்பியென்றாய்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடித்யாதி). (இங்ஙனேயொருசேர்த்தி) என்றது-(ச) ஸீதேலக்ஷ்மண ஸீதேஸலக்ஷ்மணும்'' என்கிறபடியே தாயும்பிள்ளையுமாயிரு ்குமொருசேர்த் தியென்றுமாம்·(௫) நசஸீதா... -நசவீதாத்வயாஹீநாநசா ஹமபி'' ன்கிறபடியே பெருமாளைப் பிரியில் தரியா மயிலுண்டான சேர் த்தியாகவுமாம்: ராவண தத்தினன்று ஜ்யாகோஷத்தின் சடக்குக்கேட்டிருக் கையிலுள்ளசேர்த்தியாகவுமாம். (ஸமரம்). யுத்தம்.(கேட்டார்வாய்கேட்டார்) பரதசத்ருக்நர்கள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாநரமுதலி ளு ்கும் ப்ரஹ்மாதிகளு ்கும், ருஷிகளுக்கும், அயோத்யாவாஸி ளுக்கும், ஆழ்வார்க ளுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கு முபலக்ஷ மென்று விவரிக்கிறார்(தேசிகரித்யாதி). (அடங்கலும்) என்றது - ண்டறிவாரும் கேட்டறிவாருமெல்லாமென்றபடி.

(க) தை-ஆ-எ. (௩) உ-௩-க- (௫) ரா-அயோ-௫௩-௩௧.
(உ) ரா-அ-௩-உ . (ச) ரா-ஆ-௧0-௧ .

நிலவர்க்கெல்லா மொருகாலேத்திறல் போரா ோ, திவாராத்ர விபாகமற எத்தவேண் டோமனென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (நமக்குமித்யாதி) கிட்டினதனையும்) - எத்தனைகிட்டினலத்தனையும் என்றபடி. "எம்மானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதியித்யாதி). குரவம் - புஷ்பவிசேஷம். பரதாதிகள்(ழ)பட்டரைப்போலேயேத்த குயில்பாட மயிகளாட பரிமளிதமாய் ஶ்ரமஹரமான உத்யாநத்திலே ராமதிவாகரன் எதிரியான கதிரவனஞ்சும்படி யிருக்கக்கண்டேனென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக்ஞ்சின ஸூர்யன் ராவணாந்தகனுக்கஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறேயெ ' று திருவுள்ளம். ... ... (எ)

மூ' பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவன் வாயிலோராயிரநாமம்
ஒள்ளியவாகிப் போத ாங்கதனுக்கொன்று மோர்பொறுப்பிலனாகிப்
பிள்ளையைச் சீறி வெ கு ' டு தூண்புடைப்பப் பிறையெயிற்ற னல்
விழிப் பேழ் ாய்த்
தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்திரு ல்லிக்கேணிக்கண்டேனே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பள்ளியில்	வித்யாசாலையிலே	பிள்ளையை	தன்புத்ரனை
ஓதி	படித்துவிட்டு	சீறிவெகுண்டு	மிகக்கோபித்து
வந்த	தன்னருகே ந்த	தூ ்	(அவன்ந ' ட) தூணை
தன்சிறுவன்	தன்பிள்ளையானப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய	புடைப்ப	அடிக்க(அதிலே)
		பிறை	மூன்றாம்பிறைபோன்ற
		எயிறு	பற்களையும்
வாயில்	திருப்பவளத்தில்	அனல்	நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தாநின்றுள்ள
ஓராயிரநாமம்	(ஸர்வேஶ்வரனுடைய) ஒருஆயிரம்திருநாமங்கள்	விழி	கண்களையும்
ஒள்ளியவாகி	அழகாக	பேழ்வாய்	பெரியவாயையுமுடைத்தாய்
போத	தன்னைடையேவர,		
ஆங்கு	அவ்விடத்திலே	தெள்ளிய	தெளிந்திருந்துள்ள
அதனுக்கு	அப்படியெம்பெருமான்திரு. ாமங்களைச் சொல்லியதற்கு	சிங்கமாகிய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின
		தேவை	தேவனை
ஒன்றுமோர்	சற்றாயினும்	திருவல்லிக்கேணிக் ண்டேன்.	(அ)
பொறுப்புஇலனாகி	பொறுமையில்லாதவனாய்க்கொண்டு		

வ்யா. எட ' ாம்பாட்டு. (பள்ளியிலோதி வந்ததன்சிறுவன்) பள்ளிபோதும் பருவத்தில் சொன்னவை யடங்கலும் சிரஸாவஹிக்கவேண்டும்படி யிருக்கும். இதாயிற்றுப்பருவ மிருந்தபடி. வ்துக்கு

மேலே தன் யிற்றில் பிறந்தப்ரஜை சொன்னதை யடையப் பொறுக் வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று † நாலிர ' டாகிலும் பருவத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே ருவாலாகச் சொல்லுகிறார். (ஒள்ளியவாகிப் போத) †வயிற்றில் பிறந்த ' சொல்லுகையாலே இனிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ் விடத்தில். (அதனுக் கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி) பள்ளியோதும் பருவத்திற் சொல்லுவதெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கும் தன்வயிற்றிற் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும்' சத்ருவே சொல்லிலும் சிரஸா ஹிக்க வேண்டி மத்தைச்சொல்லிற்று. † அஸஹ்யாபசாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமங்கேட்டுப் பொறுக்க மாட்டாமையாலே முனிந்தானாயிற்று. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னது ே ஹேதுவாக வயிற்றில் பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன். †திருநாமம் சொன்னேரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருந்த படியாலே பிள்ளை" என்கிறார். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) † கோபத்தாலே செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) பிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும் அக்நிபோலேயிருந்த ண்களையும் †புறப் படவிடா நின்றுள்ள பெரியவாயையு மு டய. (தெள்ளியசிங்கம்) †ஹிர ' யனுடைய முரட்டுவடிவைக்கண்டுபிற்காலியாதே நரஸிம்ஹமாய் அவ்வழியாலே தானே ஆ ' ரயணீயனெ ' னுமிடத்தை வெளியிட்ட ன் ... . (அ)

அ. எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளியிலித்யாதி). ராவணாந்தகனான புருஷஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழா நிற்கச் செய்தே ராவணனுடைய பூர் ஜந்மத்தின் ப்ராதிகூல்யத்தை யநுஸந்தித்து அவனுக்கும் அந்தகனான புருஷஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழப் புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

(நாலிரண்டேயாகிலும்)என்றது-திருமந்த்ரமெட்டெழுத்தேயாகிலுமென்றுமாம் (க) [Telugu script] -நாராயணேதி சப்தோஸ்தி' என்கிறநாலு ' (உ)* ஹரிரித்யக்ஷரத்வயமும்இரண்டுமேயென்றுமாம்;விஷ்ணுஷடக்ஷரியாகவுமாம் (௩) [Telugu script] ப்ராதர்வேதிக்ருஷ்ணேதி கோவிந்தேதிச ஜல்பதாம் | மத்யாஹ்னே சாபராஹ்ணேசயோவஸாதஸ்ஸ உச்யதாம் ' என்று அவன் சொன்ன சிலதிருநாம ' களென்றுமாம். தம ப்ரசுரனுக்குத் திருநாமங்கள் ஒள்ளியவாயிருக்கு மோவென்ன ; அருளிச்செய்கிறார், (வயிற்றிலித்யாதி). 'ஒன்று-

(க) (உ) (௩)

தர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளியோது மித்யாதி). ஆனால் பொறுப்பிலனானைக்கு ஹேதுவேதென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (அளைஷ்டியேத்யாதி). பொறுப்பிலனானபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமதுவி ருத்தமாகையாலே ஆழ்வார் தமக்குப்பிள்ளையாய அத்யவஸித்தாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி). (க) 'யுவதயஸ்த யா' என்று ப்ரதிவிஷயதயா அத்யவஸிக்கலாமிறே. சிறுக்கன் ார்த்தைபொறுக் மாட்டாவிட்டால் தூணைப்புடைக்கத் தூண் செய்தகுற்ற மென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (கோபத்தாலேயித்யாதி). (புறப்படவிடாநின்றுள்ள) நா ப்புறப்பட விடாநின்றுள்ள வென்றபடி. இது 'பேழ்' என்றதால் அர்த்த ஸித்தம். சிங்கபதலப்ய மாகவுமாம். 'தெள்ளிய' பயலேசமின்றிக்கே தெளிந்தவென்றும், 'தேவு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்ய னுடைய வித்யாதி). ... ... (அ)

மூ. மீனமர்பொய்கைநாண்மலர்கொய்வான் வேட்கையினோடுசென் கானமர்வேழம்கையெடுத்தலறக்கராவதன் காலினைக்கதுவ [றிழிந்த ஆனையின்துயரந்தீரப்புள்ளூர்ந்துசென்றுநின் றாழிதொட்டானைத் தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்திருவல்லிக்கேணிகண்டேனே (௯)

பதம்.	உரை.
மீன் அமர்பொய்கை	மீன்கள்பொருந்திய மடுவிலே
நாள்	அப்போதலர்ந்த
மலர்	புஷ்பங்களை
கொய்வான்	பறிக்க வேணுமென்கிற
வேட்கையினோடு	ஆசையோடே
சென்றுஇழிந்த	வந்திழிந்ததாய்
கான்	காட்டிலே
அமர்	ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ணக்கடவதான
வேழம்	யானையானது
கை	தன்தும்பிக்கையை
எடுத்து	உயரவெடுத்து
அலற	பிளிறும்படி
கரா	முதலையானது
அதன்	அதினுடைய

பதம்	உரை.
காலினை	காலை
கதுவ	கவ்வ (அந்தஸமயத்திலே)
ஆனையின்	ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுடைய
துயரம்	துக்கம்
தீர	தொலையும்படி
புள்ளூர்ந்து	பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு
சென்று	விரைந்து வந்து
நின்று	அப்பொய்கைக்கரையிலேநின்று
ஆழிதொட்டானை	திருவாழி யவிடுத்த ஸ்வாமியை
தேன் அமர்	தேன்மாறாத
சோலை	சோலைகளாலேசூழப்பட்ட
மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேன்.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி) நெடுநாள் பூத்தேடிப்பெருமையாலே இடர்பட்டுத் திரிந்தவிது பூத்ததடாகத் தக்

(ச) ஸ்தோ-ர.

க ' டு †க்ஷ-த்ரமத்ஸ்யத்துக்குமேற்பட துஷ்ட த்வமு ' டென்று மதியாதே ந்து செவ்விப்பூவை ப் பறிக்கை ச் ாகப்பெரிய அபிநிவே சத்தோடேவந்திழிந்த (கானமர்வே ழம்) காட்டிலே ஸ்வைரஸஞ் சாரம் பண் 'கட யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடும்படி யா †முதலையா து இதின் ாலைக் துவ. †முதலைக்குத்தன்நிலமாய் இதுக்கு வேற்றுநிலமாயிற்று ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம் போம்படியா ப்பெரியதிருவடியைமேற்கொ ா ' டு வந்து ஆனைக்கிட ரின்றிக்வே முதலைக்கே இடராம்படி திரு ாழியை ஏவினானையிற்று.

' டுகளமர்ந்தசோலை ரயு' மாட. ' ளையுமு டத்தான மயிலாப் பூரில் திரு ல்லிக் கேணிக்க ' டேனே. ... ... ( )

அ ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி). ஆண்பிள்ளைகளான ஐவருக்கும் பெண்பிள்ளை ளான த்ரௌபதி ஸ்ரீஜந ராஜன் திருமகள் இவர்களுக்கும் பள்ளியிற்பிள்ளையான சிறு 'கனு 'கு முதவின ளவன்றிக்கே ஒரு திர்யக்கா லே ஒருதிர்யக்குக்கு ந்தநோவையும் பொறுமே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உதவின மஹாகு த்திலே ட்டுண்டு போயநுபவிக்கிறுரெ ' று ஸ' தி ண்டு கொள் து.

மீனமர்' எ ' று விசேஷித்தது 'கு பாவ' (க்ஷ-த்ரேத்யாதி). சபா'' ' றதினர்த்தம் (முதலை) ன்றது. ஆனையாயிருந்து நீர்ப்புழுவுக்ககப்பட்டுக் க 'யடுத்தலறு ானென்னென் ' அருளிச்செய்கிறுர் (முதலை 'கித்யாதி)(கூ)

டபமும்

மூ. ம ' னு த ' பொழிலும் ாவியும்மதிளும்மாடமாளிகையும்மண் தென்ன 'தொ ' டையர்வே ா ' செய்தநன்மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி கன்னிநன்மாடம ' வை யர்தலைவன்காமருசீர்க் லி ன்றி [நின்றானை ' சொ ' சொல்மாலைபத்துடன் ல்லார்சுகமினிதா ர்வர் ானுலகே

திரும ' கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பத	உ ா.	ப ம.	உரை.
மன்னு	நித்யமாய்	தொ ' டயர்	தொண்டைநாட்டிலு ர்ள ர்களு 'கு
தண்	குளிர்ந்திரு 'துள்ள	கோன்	தலைவனுனதொண் டைமா ' ச ' ரவர் த்தி
பொழிலும்	சோலை ளையும்	செய்த	ப்ரதிஷ்டிப்பித்த
வாவியும்	நீர்நிலங்களையும்	ல்	அழ ாயிருந்துள்ள
மதிளும்	ப்ரா ாரங் ளையும்	மயிலைத்திரு லிக்கே ணி	ல் மயிலாப்பூரைப்படை வீடாகவுடையதிரு வல்லிக்கேணியில
மாடம்	மாடங்களையும்	நின்றானை	நின்றவன்விஷயமாக
மாளிகை யும்	மேல்மச்சுள்ள 'ருஹ ளையு'		
மண்டபமும்	மண்டப ' ளையுமு டைத்தாம்படி		
தென்னன்	பாண்டிமஹாராஜாவி ம்ச ' த்தனும்		

கன்னி	அரணுகப்போரும்படியாய்	சொ	அருளிச்செய்ததாய்
நல்	நன்றாயிருந்துள்ள	சொல்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பமான
மாடம்	மாட களையுடைத்தான	பத்துடன்	பத்துப்பாட்டுக்களையும்
மங்கையர்	திருமங்கை யிலுள்ளா	ல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்
தலைவன்	ப்ரதா ராய் [ர்க்கு	இனிதுசு	நித்யா நுபவம்பண்ணும்படியான
ாமர்	அழகிய	வானுலகு	பரமபதத்தை
சீர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடையரான	ஆள்வர்	கிட்டப்பெறுவர்கள்.
லி ன்றி	ஆழ் ார்		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ம னுதண் பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க்குளிர்ந்திருந்துள்ள பொழிலும் நீர்நிலங்களும் அரணுகப் போரும்படியான மதிள்களும் மாட களும் மாளி களும், மண்டப ளும் இன்னமும் † சொல்லிச்சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லாமு டாம்படியாயிற்றுத் தொண் டமா சக்ர ர்த்தி யேற்றிற்று. (க ்னி) அரணுகப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களையுட ப திருமங்கைக்கு ப்ரதாநர். (ாமருசீர்க்கலி ன்றி) ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைய ஆழ் ாரருளிச் செய்தபத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள். (சுகமினிதாள்வர்வானுலகே) நித்யாநுபவம் பண்ணலாம் படியான நித்யவிபூதியை ப்ராபிக்கப்பெறுவர் ()

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு பத்தாம்பாட்டு.(மன்னுத பொழிலுமித்யாதி). (சொல்லிச்சொல்ாத ன்மைகளுமெல்லா)என்றது நன்மயிலை 'என்றுவிசேஷித்ததி தாத்பர்யம். அதுவும் இதுவும் ன்கிற ச ாரத்தாலே பலித்ததெ றுமா'. 'கன்னி' என்று-அழியாதபதார்த்தத் தக் காட்டுகையாலே (அரணுகப் போரும்படி) என்றது (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

—○○✽○○—

பெரியதிருமொழி உ பதது ச திருமொழி
அனறுரயர் ப்ரவேசம

—•—

வ்யா. பிராட்டிமாரோடு கூட ந்து விரோதிநிரஸநசீலனுய், ப்ரபலவிரோதி பாபங் ளை அநாயாஸேந போக்கவல்லனுய் ஸர் ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் உகந்தருளின நிலங்களெ ும் பண்ணும்விருப்பத் தத் திருநீர்மலையிலே பண்ணிக்கொடு ந்து ஸங்கி ஹிதனுன் †அநவஹிதராயிருப்பார்வார்த்தையைக்கேட்டு அநர்த் தப்பட்டுப்போ ாதே அ னை ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய்ப்போங் கோளென்று பரோபதேச ப்ர ருத்தராகிருர்

அ . அன்றுயர்ப்ரவேசம் சிங்கவேழ் குன்றத்திலிருந்தவாறும் திரு வே கடத்தில் நின்ற ாறு திருவெவ்வுளில்கிடந்தவாறுமானவிவற்றைத்திரு வல்லிக்கே ணியிலேயொருமுகம்செய்து அநுபவியாநிற் கரிமகரங்களுக்குண் டான வைர நீரக்கடுநடையிட்டு நடந்தவாறு மநுபவித்தாராயிருந்தார்; இவ் வநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே, இன்னுமிப்படி யநுபவிக் லா மிட களுண்டோ வென்று திருவுள்ளத்திலே யாராயாநிற்க திரு நறையூர் முதலான தோற்றி, அ வயெல்லா ற்றிலுமுண்டான விருப்பத்தைத்திருநீர்மலையிலே பண்ணின படியை யநுஸ திக்கிருரென்று ஸ திகண்டுஒெ ான்வது.§( ) அ ர்செய் க ெ றுத்து'' என்றத் தயும், (உ) பேசுமளவ றிது ம்மின் ''என்ற பாட் ட யு ட்ெ டருளிச்செய்கிருர் (அநவஹிதராயித்யாதி).

மூ. அன்றுயர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்கை யொடன்பளவியவு கென்றுனுமிரக்கமிலாத னுக்குறையுமிடமாவதிரும்பொழில்சூழ் [ர் நன்றுயபுனல்நறையூர்திரு ாலிகுடந்தைதடந்திகழ்கோவல்நகர் நின்றுனிருந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
அ ன்று	க்ருஷ்ணுவதாரத்தில்	மலர் ம ங் கை	தாமரைப்பூவைப் பி
ஆயர்குலக்ெ ா டியோடு	இடைக்குலத்துக்குக் சொடிபோ ன்ற ந ப்பி ன்னைப் பிராட் டியுட னும்	ெய டு	றந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியா ரம்-மான ரு க் ம ணிப்பிராட்டியுட னும் [லந்து
அணி	அழகியதாய்		
மா	ப்ஸலாக்யமான	அன்புஅளவி	ஸ்நேஹங்தோற்றக்க

§ (பிச்சச்சிறுபீலி) இத்யாதியைப்பற்ற (அநவஹிதராய்) என்றது.
(க) உ-ச-அ- (௨) உ-ச-கூ-

என்றும்	எக்காலத்திலும்	குடந்தை	திருக்குடந்தையிலே
அவுணர்க்கு	அஸுரர் வர்க்க	கிடந்தான்	சாய்ந்தவனாய்,
இரக்கம் இலாதவனுக்கு	தயையில்லாதவனாய்	தடம்	தடாகங்களாலே
		திகழ்	ஒளிவிடாநின்றுள்ள
இரு	பெரிய	கோவல்நகர்	திருக்கோவலூரிலே
பொழில்	சோலைகளாலே	நடந்தாற்கு	நடந்தவனான ஸர்வேச்வரனுக்கு
சூழ்	சூழப்பட்டு		
நன்றுயபுனல்	நல்லஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தான	உறையும்	நித்யவாஸம் பண்ணும்
நறையூர்	திருநறையூரிலே	இடம் ஆவது	ஸ்தாநமாவது
நின்றான்	நின்றவனாய்,	மா	ச்லாக்யமான
திருவாலி	திருவாலியிலே	மலை	மலையான
இருந்தான்	இருந்தவனாய்	நீர்மலை	திருநீர்மலையாம். (க)

வ்யா முதற்பாட்டு. (அன்றுயர்) † முன்பு-பண்டொருநாள் நப்பின்னைப்பிராட்டியோடும் அழகிய தாமரைப்பூவை இருப்பிடமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடும் † விரும்பிக்கலந்து (அவுர்க்கித்யாதி) † அவர்களுடன்கூட விருந்தபோதும ப்படி அஸுரவர்க்கத்துக்கு ஒருநாளும் இரக்கமில்லாதவனுக்கு நித்யவாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸ்த்தாநமாவது பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட நல்ல ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர் இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையுடைய திருவாலி திருக்குடந்தை தடாகங்கள் திகழாநின்றுள்ள திருக்கோவலூர் இவை தொடக்கமானவற்றில். (நின்றானித்யாதி) திருநறையூரிலே நின்றான், திருவாலியிலே இருந்தான் திருக்குடந்தையிலே சாய்ந்தான் திருக்கோவலூரிலே நடந்தான். (இடம்மாமலையாவது) † மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை ரஸ்த்தாநமாகிறதில்லையிறே. உகந்தருளின நிலங்க † ளெங்கும் பண்ணக்கடவ விருப்பத்தைப்ப ணிக்கொடுவந்து ஸந்நிஹிதனான தேசம் திருநீர்மலை. ... ... (க)

அரு முதற்பாட்டு. (அன்றுயரித்யாதி) "அன்பளவி" என்றதினர்த்தம் (விரும்பிக்கலந்து) என்றது. அளாவி என்றது அளவி" என்று குறுகிக்கிடக்கிறது, "என்றும்"-என்றாகிலுமென்றர்த்தமாய், தாத்பர்யம் (அவர்களுடனித்யாதி). மூலத்திலே கோவல்நகர்" என்றவந்தரம் இவற்றிலேயென்று அத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோவலூர் இவை) என்றுவாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம் திருநறையூர் என்று ஒருபதம் அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்வது. "இடம் ஆவது மாமலையான நீர்மலை" என்று அந்வயித்துக்கொள்வது. நீர்மலையை "மாமலை" என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, (மலையாயிருக்கவித்யாதி). (எங்கும் பண்ணக்கடவவிருப்பத்தை) என்றது-நின்றதும் இருந்ததும் கிடந்ததும் நடந்ததுமான விவற்றையென்றபடி. ... ... (க)

மூ. ாண்டாவனமென்பதோர்காடமரர்க் கரையனது கண்டவனிற்க முனே
மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும் முன் உலகம் பொறை
தீர்த்தாண்டானவு ணவன்மார்பகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்தரியாய்
நீண்டான்குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அமரர்க்குஅரையன்	தேவர் ஞக்குத்தலையனது	தீர்த்து	போக்கி [வனுய்
	வனுன இந்த்ரனுடையதாய்	ஆண்டான்	லோகத்தை ரக்ஷித்த
ஓர்	ஒருவராலுமழிக்கவொண்ணுத [னும்	அவுணனவன்	ராக்ஷஸனுன ஹிரண்ய
காண்டாவனம் என்பது	காண்டவவநம் என்	அகலம்	பரந்த [யனுடைய
காடு	காட்டை	மார்பு	மார்வு
அவன்	அந்த இந்த்ரன்முனே	உகிரால்	நகங்களாலே
கண்டுநிற்க	பார்த்துக்கொண்டிரு	வகிராக	இரண்டுகூறும்படி
முனே	அவன்முன்பே [க்க	முனிந்து	சீறியருளி
ஆர்	பூர்ணமான	அரியாய்	ஸிம்ஹரூபியாய்
அழல்	அக்நியானது	நீண்டான்	வளர்ந்திட்டவனுய்
மூண்டு	மேல்விழுந்து	குறளாகி	வாமநரூபியாய்க்கொண்டு (மஹாபலிபக்கலிலே சென்று நீரேற்றபின்பு)
உண்ண	புஜிக்கும்படி	நிமிர்ந்தவனுக்கு	த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தருளினஸர்வேஶ்வரனுக்கு
முனிந்ததுவும்	சீறியருளியும்,	இடம்ஆவது	வாஸஸ்த்தாநமாவது
அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே,		மாமலையானநீர்மலை. (உ)
முன்	பாரதயுத்தத்தில்		
உலகம்	பூமியின்		
பொறை	பாரத்தை		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (காண்டாவனம்)†காண்டவவநமென்று இந்த்ரனுடைய காவற்காடாய் அதுதான் ஒருவர்க்கு மழிக்கவொண்ணுதபடியிருக்குமாயிற்று † அர்ஜுநனும் க்ருஷ்ணனும் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்கச்செய்தே அக்நிபகவான் 'எனக்கு விருந்திடவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டைபுஜி" என்றுவிட்டாராயிற்று அங்கே ஆவாரப்ரக்ருதிகள்புக்கு ஒதுங்கினவாறே அவர்களைநிரஸிக்கவேணுமென்று அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டு - இந்த்ரன் அவன் கண்டுநிற்க அவன்†முன்பே (மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும்)⁺பேகணித்துப் பிற்காலித்துப் போகக்கடவ அக்நியானது மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாச்சீறி அதுக்குமேலே.†அன்றிக்கே மூண்டாரென்று எதிரிட்டவர்களாய் சத்ருக்களைச்சொல்லவுமாம். (முன்னுலகமித்யாதி) முன்பு பூபாரத்தைப்போக்கி நிர்வஹித்துப்

ீபாந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார்
்வத்திருவுகிராலே இரண்டுகூறும்படிசீறியருளி. (அரியாய் நீ ·
டான்)† அவனுடையப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே ந்து உதவிற்றிலனாகில்
குணங்கள் ஸாவதியாம்போலே. (குறளித்யாதி) ஸர்வாதிகனை
தான் வாமநவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி
பக்கலிலே செ ·ரிரந்து திருக்கையிலே நீர் விழுந்த ாறே ஆகா
சாவகாசமிடம டயும்படிவளர்ந்துஅளந்துெ ாண்ட னுக்கு வாஸ
ஸ்த்தாநம். ... . (உ)

அரு இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டா மித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே (க) இந்திரன் சிறுவன்தேர்மு "நின்றானை" என்று ப்ரஸ்துதனா இந்த்ரனும் அவனுத்யாநத் தயழித்தபி ·ளையும் அவனை ·ொ ·டுபூபாரத் தநீ ·கி படி யயும் அத்தோடு தோள்நீண்டியா பிதாபுத்ரர் ளு டய பாத்யபாத பாவ ஸம்பந்தமும் திருவுள்ளத்தில்தோற்றி அவற் றயநுஸந்தியா நட ·தானு டய அபதா த்திலீடுபடுகிறாரென்று ஸங் தி.

காண்டா" என்று நீட்டலாய் ரம் க டக்குறைத்தலாய்க்கிட ·கிற தென்று வி ஃஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ாண்டவவநமென்றித்யாதி). இந்த்ர னநுகூலனன்றோ அவன் காட் டைஅழலுண்ணமுனிந்ததுக்கு ப்ரஸ ·தியெ ன்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுமித்யாதி). முனே ' எ ' றதி னர்த்தம், (முன்பே) என்றது. மூண்டு-ஆர்-பூர்ணமா அழல்-அக்நி - ·ண வென்றுசப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பே ணித்தித்யாதி). பேகணிப்பு-வை ர்ண்யம். இத்தால்-இது ·குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில் நின்றும்வந்த லஜ்ஜாபய · ளைச்சொல்லிற்றாயிற்று. அக் ாட்டிலிருக்கிறமு · டாரைமுனிந்ததுவும் என்று த்விதீயையாக்கியருளிச்செய்கிறார், (அ ன்றிக்கே யித்யாதி). "நீண்டான்" என்றது - உத்க்ருஷ்டனென்றாய் அருளிச்செய்கி றார் (வனுடையவித்யாதி). ப்ரஹ்லாதனு டயவென்றபடி. ... (உ)

மூ அலமன்னுமடல்சுரிசங்கமெடுத்தடலாழியினாலணியாருருவில் [ல்
புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினாள்பொறைதீரமுனாளடுவாளமரி
பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டணிசேர்
நிலம ·னனுமாயுலகாண்ட னுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

(ச) உ ஙு சு.

பதம்.	உரை.
ஆர் அணி	மிகவுமழகிய
உருவில்	திருமேனியிலே
அடல்	யுத்தோந்முகமான
ஆழியினால்	திருவாழியோடே
அலம்	கலப்பையையும்
மன்னும்	பொருந்தியும்
அடல்	யுத்தோந்முகமாயும்
சுரி	சுரியையுடையதுமான
சங்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை
எடுத்து	தரித்து [யும்
முன்	துர்யோதநாதிகள் பொருந்தாதன்று,
புலம்	(ஸர்வேஶ்வரனுடைய) சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்கள்
மன்னு	ஸர்வகாலமும்ப்ரவணமாய்க்கிடக்கும்படியாய்
வடம்	ஆரம்முதலியஆபரணங்களாலே
புனை	அலங்கரிக்கப்பட்ட

பதம்.	உரை.
கொங்கயிணைமுலையாள்	முலையையுடைத்தான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய
பொறை	பாரத்தை
தீர	போக்குகைக்கா
ஆள் அடு	மநுஷ்யரைமுடிக்கல்
வாள்	ஒளியையுடைத்தா
அமரில்	பாரதயுத்தத்திலே
பலமன்னர்	அநேகராஜாக்கள்
பட	நசிக்கும்படி [டைய
சுடர்	மிக்க தேஜஸ்ஸையு
ஆழியினை	திருவாழியை
பகலோன்	ஆதித்யன்
மறைய	மறையும்படியா
பணிகொண்டு	கார்யங்கொண்டு
அணிசேர்	அழகுபொருந்திய
நிலமன்னனுமாய்	பூபதியுமாய்
உலகுஆண்டனுக்கு	லோகபாலநம்பண்ணினவனுக்கு

இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை. (௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அலம்)ஹலம் நித்யமாய் † யுத்தோந்முகமாய் சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் இவற்றைத்தரித்து (அடலாழியினாலணியாருருவில்) † யுத்தோந்முகமான திருவாழியோடே, நன்றாயிருக்கிற திருமேனியிலே கலப்பை ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமென்கிற இவற்றைத் தரித்தென்னுதல். (அடுத்து) என்று பாடமாகில் † அழகியவடிவோடே திருவாழியோடே மற்றைதிவ்யாயுதங்களையும் சேர்த்து. அதாவது (க) ' ஊப்ஸம்ஹர உபஸம்ஹர என்ன மறைத்தபடி ஆக வெளியிடிலும் மறைக்கிலும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாயிருந்தபடி. (புலமன்னுஇத்யாதி) † ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வ கரணங்களும் தன் பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமான திருமுலைத்தடத்தையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருடைய பாரமானது போம்படியா முன்பு ஆள்களைமுடிக்கிற ஒளியையுடைத்தான பூசலிலே யென்னுதல். † ஆண்பிள்ளைகளாயிருப்பாரை முடிக்கக்கட மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட)

(க) வி-பு-டு-ரு-கரு.

நாளொன்றுக்குப் பதினுயிரம் ராஜாக்கள் படும்படியாக கிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் கார் யங்கொண்டு. † அ ரிசேர் கிலம்'' என்னுதல் 'அணிசேர்கிலமன் னனுமாய்'' என்னுதல். (கிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச்சொல்லுதல் ' அன்றிக்கே ' பூபாரநிர்ஹார ணம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல் லுதல். ... ... (௩)

அரு மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி). 'முன்னுலகம் பொறைதீர்த் தாண்டான்'' என்னுமது க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ரதா ப்ரயோஜ மா க யாலே அத்தை ஸப்ர ரமா வநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள் து

அடல்'' என்றதினர்த்த (யுத்தோந்முகமாய்) என்றது. 'உருவில்' என்றது - ஸப்தமியா கி ''அணியாருருவில் - அடலாழியினுல் - அலம னு மடல்சுரிசங்கமெடுத்து' என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேத்யாதி). ' ருவில்'' என்றத் தத்ருதீயையாக்கி பாடாந்தரத்தி லந் வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகியவித்யாதி). 'வடம்'' என்றுஹாரமாய் இத ஸகலாபரணங் ளு கு முபலக்ஷணம். புனை -பூணுகையாய் அருளிச் செய்கிறார், (ஸர்வேத்யாதி). ''வாள்' மதிப்பென்று யோஜநாந்தரம். (ஆண் ட ன யாதி). ''அணிசேர் ' என்றது - நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல் ன் னுக் விசேஷணமாதலென்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் அண சேரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... (௩)

மூ. தாங்காததோராளரியாயவுணன்றனைவீடமுனிந்தவனுலமரும் பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ் விளைத்ததுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளமரில் பாங்காகமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்பல வே தர்பட ங்ங ாச்செருவில்நிறைகாத்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
தாங்காதது	(எதிரிகளால்)தடுக்க வொண்ணாதபடி	கோதையர்	மாலைகளையுடையரா னஸ்த்ரீகள்
ஓர்	ஒப்பற்ற	பொங்கெரி	கிளருகிறஅக்கியிலே
ஆளரியாய்	நர ஸிம்ஹமாய்	மூழ்க	புகும்படி
அவுணன்றனை	ஹிரணயாஸுரனை	விளைத்து	பண்ணினவனாய்,
வீட	(ப்ராணன்)விடும்படி	அதுவன்றியும்	அதுவேயன்றி
முனிந்து	சீறியருளி, [லே	முன்	மு னே
அவனுல்	அவன்பரிக்ரஹத்தா	வென்றிகொள்	வெற்றியையு டைத் தாய்
அமரும்	தரித்திருக்குமவர்க ளாய் [பட்ட	வாள்	மதிப்புடைத்தான
பூ	பூவால்அலங்கரிக்கப்	அமரில்	யுத்தத்திலே

ஐவரொடு	பஞ்சபாண்டவர்களோடே [படி	பட	முடிந்துபோம்படி
		செருவில்	பாரதயுத்தத்தில்
பாங்காக	(அவர்களுக்குத்)தக்க	திறை	த்ரௌபதியினுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை
அன்புஅளவி	ஸ்நேஹம்தோற்றக் கலந்து	நீங்கா	நீங்காதபடி
படை	ஆயுதங்களையுடைய	காத்தவனுக்கு	ரக்ஷித்தவனுனஸர்வேஸ்வரனுக்கு
பதிற்றைந்திரட்டிபடைவேந்தர்	இரண்டைம்பது பேரான துர்யோதநாதிகளும்		இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை. (ச)

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி) எதிரிகளால் தாங்கவொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய் ஹிரண்யன் † முடியும்படியாகச்சீறி அவனாலே தரிக்கிற பூங்கோதையருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் கிள்ர்ந்தெரிகிற நெருப்பிலே புக்கு முடிந்துபோம்படிபண்ணி அதுவே பன்றிக்கே (வென்றியித்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக்கடவதல்லாத மதிப்பையுடைய பூசலிலே. (பாங்காக) தான் ஸ்வாமியானமுறை தோற்ற இருக்குமாகில் †அவர்களோடும்பொருந்தவொண்ணாதிறே. அதுக்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு அவர்களோடே உறவுபண்ணிக் † கலந்து அற்றைக்கு நூறு ராஜாக்களை வெற்றிகொண்டல்லது மீளாத பூசலிலே †த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரிஹரித்தவனுக்கு. ... ... (ச)

அ நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி). *தெள்ளியசிங்கத்தையும் *தேவஸிங்கத்தையும் "பொறைதீர்த்தாங்கடாங் அரியாய் நீண்டான்" என்றநுபவித்ததன்றியே, தட்டு ஏற்றி யநுபவிக்கிறார் ஆராமையாலே யென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வீட' என்றது - நீட்டலாய் விட-ப்ராணம்விடும்படியென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதம் (முடியும்படி) என்றது. (அவர்களோடும்) ஐவரோடுமென்றபடி. அன்பளவிபதார்த்தம் (கலந்து) என்றது. 'பதிற்றைந்து-' ஐம்பது 'இரட்டி" அதிரட்டி நூறென்றபடி. "படைவேந்தர்' ஆயுதஸஹிதரான ராஜாக்களென்று கண்டுகொள்வது. "திறைகாத்தவன்" என்றது - வீரபத்நீத்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரக்ஷித்தவனென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதியித்யாதி). ஸ்த்ரீத்வநிபந்தநமான அச்சத்தையென்றபடி. அச்சம் ஸ்த்ரீத்வதர்மமிறே. ... ... ( )

ரு. மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டி ரம்புரு மதிசேர்
கோலமதிளாயவிலங்கைகெடப்படைதொட்டொருகாலமரிலதிரக்
ாலமிதுவென்றயன் ாளியிஞல்கதிர்நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும்
நீலமுகில்வண் ெ மக்கிறை ற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	ப ம்.	உரை.
ஒரு ால்	ராவணன் கைவிஞ்சி ன வன்று	இது ாலம்என் று	இவனை முடிக் க்கு இது ல்ல ாலம்எ று
மாலு	திரைக் கிளர்த்தியை	அயன் ாளியி ஞல்	ப்ரஹ்மாஸ்த் ர த்தா லே
டல்	கடலானது [யுடைய	திர்	ஒளியுடைத்தான
ஆர	நிறையும்படி	நீள்முடிபத்தும்	பெரிய கிரீட ்கள் தரி த்த பத்து த் தலைக ளையும்
மலைக்குவடிட்டு	மலையின் சி ரங்களைப் பொகட்டு	அறுத்து	சேதித்து
ர ்புருவ	அக் ரயிலே செ று தட்டும்படி [ணி	அமரு	திருவயோத் யயில்எ ழு ்தருளியிரு ந்த வனுய்
அணைகட்டி	ஸேது ப ்த ் ப ண்	நீலமுகில்	காளமே ் போ ் ற
மதிசேர்	சந்த்ரனை அளாவும்ப டிஓங்கியிருப்பதாய்	் ணன்	திருநிறத் த யு டய ஞன
ே ாலம்	அழகிதான	எமக்கு இறைவ ற்கு	நம ்குஸ் ாமியா வ னுக்கு
மதிளாய	மதிள்களையு ட	இடமாவது	மாமலையான நீர்மலை. (ரு)
இல ்கை	ல ்கையானது		
கெட	அழியும்படியாக		
படை	ஆயுத ் ளை		
தொட்டு	பிடித்து (ப்ரயோகித்		
அமரில்	யுத்தத்திலே [து)		
அதிர	அதிரும் படி பண்ணி		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே பிச்சேறினகடலானது ்திரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்றபடி. (ஆர்) நீர்லாழக்கடவ மலையினுடைய சி ரங் ளைமுறித்து அணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று தட்டும்படி (மதியித்யாதி) சந்த்ர பதத்தளவும் செல்லு ாங்கி தர்சநீயமாயிருக்கிற மதிளையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியா திவ்யாயுதங்களைப்பிடித்து யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக அதா து கடலை அணைசெய்து ாடுத்துவிட்டு அடைமதிட் படுத்தி முதல்நாளைப் பூசலிலே கெடும்படியாகப் ப ்ணி பையல் தானே இனி அநுதாபம்ப ்ணி இசைத்துவருகிருன் என்று விட்டிருந்த விடத்தும் பி ்னையும் மிகை க்கையாலே ‘இனி இவனைவைத்துக் கொ ்டு நின்று லீலாரஸமநுபவிக்கையாவது தேவஜாதியை அச்சமுறுத்துகை இனியி னை ப்போமல்லோம் நல்லகாலம்” என்று ப்ரஹ்

மாஸ்த்ரத்தாலே ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற- பெரியமுடி ன் பத் தையுமறுத்து (அமரும்ர்லமுகில் ண்) ராவ தம் ப ணின வநந்தரம் திருமேனியில் பிறந்த பௌஷ் ல்யமிருக்கிறபடி. நீலமானது அமர்ந்திருக்கிற முகில் போலே ப்ரமஹரமான டிவை யுடையவன் (எம கி ற ற்கு) அ டிவழகாலே என்னை அநந் யார்ஹனுக்கின னுக்கு . ... (௫)

அ அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுமித்யாதி). ப்ரதோஷாதிதனை *பேழ் ாயன் ப்ரபா த் தயும் ப லையிர ா கி பொய்வாயன் பூசலையும், மா றிமாறிப்பேசி யநுபவியாநின்றீர், மஹத்தத்வ ான டலையணைசெய்தும் யைய டமதிள்படுத்தியும் ராவணனைக்கொ ற வீரத் த மறந்திரோ வென்று தான் ஐயஸ்ரீயோடேநி ற நிலையை ாட்ட கண்டநுபவிக்கிறுரெ று ஸ திகண்டுரெ ாள்வது.

பலித (திரைக்கிளர்த்தியையித்யாதி). ஆர - நிறையவென்று சப்தார் த்தமாய் ' ாவு 'கடலார மலைக்குவடிட்டு-வரம்புருவ-அணைகட்டி'' ் ா வயமாக்கிக்கொள்வது. அமர்ந்திருக்கிற - த்ருஷ்டாந்தமாகப்பொருந்தியிருக் கிற ெ ன்று திருமேனி கு விசேஷணம். ... ... (௫)

௬. பாராருலகும்பனிமால்வரையுங்கடலும்சுடருமிவையுண்டுமெ னக் காராதெ நி றவனெம்பெருமா லைநீருலகுக்கரசாகியவப் பேரானைமுனிந்தமுனிக்க ரயன்பிறரில்லைநு க்கெனுமெல்லையினன் நீரார்பேரான்நெடுமாலவனு கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	(ப்ரளய ாலத்திலே)	அரசுஆகிய	ராஜா ள் ான்கிற
ஆர்	பரந்த	அப்பேரானை	அ தப்பே ரயு ட யக்ஷத்ரியகுலத்தை
பாருலகும்	பூலோகமும்		
பனி	குளிர்ந்து	முனிந்த	சீறியருளின
மால்	பெரிதான	முனிக்குஅ ர	முநிஸ்ரேஷ்ட்டனை
ரயும்	பர்வத களும்	யன்	ஸ்ரீபரசுராமாழ்வா னாய்
கடலு	ஸமுத்ர களும்		
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும் ஆகிய	நுனக்கு	உ கு [மில்லை
		பிறர்இல்லை	புறம்பானொரொரு ரு
இவை	இவற்றை	எனும்	ன்னும்படி
உண்டும்	அமுதுசெய்தும்	எல்லையினன்	ப்ரகாரியான எல்லை யிலேநிற்குமவனாய்
னக்கு	எனக்கு		
ஆராதஎன	போராதுஎன்று	நீரார்பேரான்	நீர்வண்ணனென்னும்
நின்றவன்	எழுந்தருளியிரு கும வனாய்		திருநாமத் தயு டையவனாய்
எம்பெருமான்	என குஸ்வாமியாய்	நெடுமால னு	மி ஃவ்யாமோஹத் தயுடைய னை
அலைநீர்	அலைமோதுகிற கட லாலே சூழப்பட்ட	கு	ஸர்வேஸ்வரனுக்கு
உலகுக்கு	பூமிக்கு		இடமாவதுமாமலையான நீர்மலை. (௬)

வ்யா ஆறும்பாட்டு. (பாராருலகும்) மண்மிக்கபூமியும். (பனி யால்வரையும்) † அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிருப்பது மாய் மேகங்கள்படிந்து ர்த்திக்கிற குலபர்வதங்களும் ஸமுத்ரங் களும் தேஜஃபதார்த்தங் ளும் இ ற்றையடங்க யிற்றிலே யெடு த்துவைத்துப் பின்னையும் இவை எனக்குப் போராதென்று தான் ெ ாண்ட † கோட்பாடு மாறாதே ரக்ஷ்யமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சி யிருக்கிறவன் அதாவது ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம் செய்து பின்னையுமொன்றும் செய்யாதானாயிருக்கிறபடி. †பின்பு ப்ர ளயத்தில் நின்று மெடுத்து யிற்றிலே வைத்து நோக்கினதை நினை யாதே முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபடவிட்டத்தையே நினைக்கை. (எம்பெருமான்) † இப்படிதான் ஸர் ரக்ஷகனாயிருக்கிற விருப்பைக் ாட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்ட ன். (அலையித்யாதி) † இவ்விட த்துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமாளரையர் பல ரயுங் கேட்டுக் கொடுதிரிந்தாராய் நம்முடைய ர்களிலே சிலர் ஸர்வே வர னைச் சொல்லுகிறது காணும் என்று விட்டார்கள். † கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பெருங்கூட்டநடையா ட ,தபடியாக அழியச்செய்த (முனிகரையன்) ஸ்ரீபரசுராமாழ் ான் இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்சங்களைப் பெரும்நடையாடாத படி அறுத்துப் பொகட்டானிறே. (பிறர்ல்லைநனக்கெனுமெல்லை யினான்) † உனக்குப் புறம்பாயுன்னோடொக்கச் சொல்லலாவதொரு ப்ரபுவில்லை யென்னும்படி தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய்த் தான்ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீரார்பே ரான்) (க) ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா " என்கிறபடியே ஜலத்திலே ண் ளர்ந்தருளுகையாலே நாராயண னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவெ ன்னுதல் அன்றிக்கே நீர்" என்று நீர்மையாய் அத்தால் ஸ் பா மாய் அதாகிறது சேஷித் வமாய் ஆக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துவும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராய னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென்னுதல். ஆக † ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு † நீர்வண்ணனென்று திருநாமம். ... ... (சு)

ரு(க) மநுஸ்ம்ருதி.

அரு. ஆரும்பாட்டு. (பாராரித்யாதி). (க) * குரக்கினப்ப டைகொடு குரைகடலடைத்ததும் ராவணன்தலை யறுத்ததும் மொருதன்னேற்றமோ (உ) 'எல்லாவுலகுமோர் துற்ருற்ரு' என்கிறபடியே மஹத்தத்வத்தை விளா க்கொலை கொண்டதையும் ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸஹஸ்ர பாஹுதுடக்கமானுரையும் வென்று (ங) * இருபத்தொருகால் அரசு களை கட்டின வீரசரிதத் தயு காணீரோவென்ன அத்தைப்பேசுகிருரெ று ஸ கதி கண்டுகொள்வது.

"மால்' பெருமையாய் ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி). (கோட்பாடு) - உத்யோகம். 'ஆராது' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பின்பித்யாதி). "காணீர்' என்று ஸர்வேஸ்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னெ ன்கைக்கு ஸூசக இப்பதமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிருர், (இப்படியித் யாதி). § தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தத்தின் சீர்மைதோற்றும்படி ஒரை திஹ்யமருளிச்செய்கிருர், (இவ்விடத்துக்கித்யாதி). அப்பேரானை' அந்தப் பேரிட்டுக்கொண்டவனையென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய் ருர், (கடலித்யாதி). நுனக்குப் பிறரில்லையெனுமெல்லையிஞன்" என்று அந் வயமா கி அருளிச்செய்கிருர் (உன கித்யாதி). எல்லையிஞன் - எல்லையிலத் திலே வர்த்திப்பானென்றத்தாலே ப்ரபுவென்றது பலிதம். இரண்டாமர்த் தத்தைப்பற்ற, 'நெடுமால்" என்றதுக்கர்த்தம், (ஸர்வாதி னித்யாதி). ஸர்வா திகத்வம் சொல்லு கக்கு "நீரார்பேரான்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன, (நீரித்யாதி). ஸ்வாபாவிகசேஷித்வத்துக்குத் தகுதியானபேருடை யவனென்று சப்தார்த்தம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக சேஷித் ஸூசக விக்ரஹவானென்று இது கு சப்தார்த்தம். ... ... (சு)

மூ புகராருருவாகிமுனிந்த னைப்புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டசுர நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்தது ன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுண பகராத ளுயிரநாமமடிப்பணியாதவனைப்பணியாலமரில் [ன் நி ராய ன்நெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆர்	மிக்க [தான	உண்டு	முடித்து [டைய
பு ர்	தேஜஸ்ஸையு டைத்	அசுரன்	அஸுரனுன அவனு
உருவாகி	வடிவை யுடையனுய்க்கொண்டு	நகராயின	ப டவீடுகளான வ
		பாழ்பட	பாழடைந்து போம்படியாகவும்
முனிந்தவனை	(என்னை காட்டிலும் மேலானவன் யார் என்று) கோபித்த ஹிரண்யாக்ஷனை	நாமமெறிந்து	அவன்பேருங்கூடத் தெரியாதேபோம்படியாகவும் (அழியச்செய்து);
புகழ்வீட	(அவன்) புகழ்நசிக்கு [ம்படி		
முனிந்து	சீறியருளி	அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே
-யிர்	(அவன்) ப்ராணனை	வென்றிகொள்	ஜயத்தையுடையனுய்

§ (இவ்விடத்துக்கு) என்றது - "முனி கரையன்" என்ற விடத்துக்கு என்றபடி. (முனிக் ரையன்) முனிராஜா. (சு)

(க) தி-ச-வி-கூஉ. (உ) தி-வாய். (ங) தி-வாய்-சு-உ-கo.

வாள்	வாளையேதனக்குத் துணையாகவுடையனாய்	நிகராயவன்	எதிரான
		அவுணனை	ஹிரண்யாஸுரனுடைய
		நெஞ்சு	மார்வை
ஆயிரம்நாமம் பகராதவன்	(எம்பெருமானுடைய) ஸஹஸ்ரநாமங்களில்ஒன்றையும் சொல்லப்பெறாதவனாய்	பணியால்	ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே (அவனுக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேணுமென்று)
அடி	திருவடிகளிலே	இடந்தானவனுக்கு	பிளந்துபொகட்டனுக்கு
பணியாதவன்	வணங்காதவனாய்		
அமரில்	யுத்தத்தில்	இடமாவது	மாமலையானநீர்மலை. (எ)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகன் தன்னைச் சொல்லிற்றுதல்' ஹிரண்யாக்ஷனைச்சொல்லிற்றுதல் † சுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தோடு போலியாகத்தன் வடிவைப்பண்ணிக் கொடுதிரிந்தா னென்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாக்ஷனைபோது † தானே சொல்லலாமிறே † புகர்த்தவடிவையுடையனாயிருக்கிறவனை இன்னானென்று சொல்லுகிற ப்ரமம் போம்படியாகச்சீறி. பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானாயிற்ற' § அந்நகரங்களுந்தானும் பாழ்பட்டுப் போம்படியாக இன்னானென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து. அதுக்குமேலே (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானாலல்லது மீளாதானாய் தைவங்கள் கொடுத்த § வரங் களையே தனக்குபலமாகநினைத்திருப்பானாய். பகருகை சொல்லுகையாய் ஆயிரந் திருநாமங்களிலொன்றையும் சொல்லாதவன்' † என்றதென் சொல்லப்பெறாதனென்றபடி. அதுக்குமேலே திருவடிகளிலே விழுந்தாஶ்ரயியாதே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஶ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய வார்த்தையாலே. (க) ஸுக்ரீவவசநாத் -ஸுக்ரீவவசநாத்" என்னுமாபோலே பணிந்து பகர்ந்தவனுடைய வார்த்தையாலே. †(உ)†[மத்பிதுஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம் தேவ தஸ்ய ப்ரணஶ்யது - மத்பிது ஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம்தே தஸ்யப்ரணஶ்யது]முன்பு அவன் பண்ணினப்ராதிகூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேணுமென்னப் பொறுத்துப் போந்தான். இனி இவனிருக்கில் † இவனுக்குஅநர்த்தமென்னுமளவில்பின்னையழியச்செய்துவிட்டானாயிற்று. அமரிலே யுத்தத்திலே நானெதிரி என்று தோற்றினவனுடைய மார்வை இரண்டு கூறும்படி பிளந்து பொகட்டவனுக்கு .. .. (எ)

§(பா)அவனதானநகரங்களானவை.§(பா)வாளையே.(க)ரா-பா-க. (உ)வி-பு-க.

அரு எழாம்பா' டு. (புகராரித்யாதி). பகலை யிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷ காலத்திலே * பேழ்வாயனாய்ப் பிறந்ததும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அது தானே நெஞ்சிலூற்றிருந்து அசோ‌ாதயிளஞ்சிங்கத்தையும் சிங்ப்பிரானை யும் மீளஅநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று கொள்வது. 'ஆகி'' என்கிற அபூததத்பாவனுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று விவக்ஷித்து பௌண்ட்ரக ஞன பக்ஷத்திலே சப்தார்த்தம், (சுத்தேதத்யாதி). போலியுமாகாதவன் போலி யானனென்று கருத்து. (தானேசொல்லலாமிறே) என்றது - ஹிரண்யாக்ஷ னும் ஹிரண்யனைப்போலே தேஜோரூபவானாயிருக்கையாலே புகரார்ந்த வுருவென்று சொல்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்த டிவையுடையனாய்க் கொண்டு (க) 'ஶ்ரேயம் விஷ்ணு: -ே ரயம் விஷ்ணு:'' என்றுமுனிந்தவனை அவன் பு ழ்போம்படிசீறி, ப்ராணன்களைக்கொண்டென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் யமருளிச்செய்கிறார் (புகர்த்தவித்யாதி). ''அசுரன்'' இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் (பலவித்யாதி).) (என்றதென்) என்றது - அதாவதென்றபடி. பலிதார்த்தம் (பணிந்தித்யாதி). ஸமுத்ரத்திலே தன்னைக்கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஸ் வரன் ப்ரஸந்நனாய் ''வரங்கொள்'' என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத் தப் பொறுத்தருளவேணுமென்றவன் இப்போது கொல்லச்சொ ல்லுவனோவென்ன' அருளிச்செய்கிறார் (மத்பிதுரித்யாதி). (இவன்) ஹிரண் யன் - (இவனுக்கு) - இந்தஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிகூல்யத்தாலே யென் றபடி. ''நிகராயவன்'' என்றதுக்கர்த்தம், (நாமெனதிரியித்யாதி). ... (எ)

மூ. பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகில்பிணந்தின்மடவாரவர்போல ங்ஙே அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர்செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்தூய் நச்சிநமனரடை யாமைநமக்கருள்செய்யெனவுள்குழைந்தார் மொடு கிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிச்சம்	பிச்சங்களையுடைத்தா [ய்	அங்ஙனே	அப்படியே
சிறு	சிறிதான	அச்சம் இலர்	பயமில்லாதவர்களாய்
பீலி	மயிலிறகை	நாண் இலர்	லஜ்ஜை யில்லாதவர்களாய் [லே
பிடித்து	கையில்பிடித்துக்கொண்டு	ஆதன்மையால்	இப்படியிருக்கையா
உலகில்	லோகத்தில்	அவர்செய்கை	அந்தலௌகிகர் செய்துபோருமவற்றைக்கண்டு
பிணம்	பிணங்களை		
தின்	தின்கிற		
மடவாரவர்போல்	பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே,	வெறுத்து	ஜுகுப்ஸித்து
		அணி	அழகியதாய்

(க)

மா	ஶ்லாக்யமான	உள்குழைந்து	நெஞ்சுநெகிழ்ந்து
மலர்	புஷ்பங்களை	ஆர்வமொடு	ப்ரீதியுடனே
தூய்	பணிமாறி	நிச்சம்	நித்யமாக
நச்சி	(ஸர்வேஶ்வரனை) ஆசைப்பட்டு	நினைவார்க்கு	அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு
நமனூர்	யமாதிகள்	அருள்செய்யுமவற்கு	க்ருபைசெய்தருளுமவனுக்கு
அடையாமை	கிட்டாதபடி	இடமாவது மாமலை	யானநீர்மலை. (அ)
நமக்கருள்செய் என	எங்களுக்குக் க்ருபை செய்தருளவேணுமென்று		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து) † பிச்சமாயிருக்கிற சிறுபீலித்தழையைக்கையிலே பிடித்து லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப்போலே ஸ்த்ரத்தைப் பொகட்டுத் திரியாநிற்பர்களாயிற்று †அ ர்களைப்போலே அப்படியேபிறர்முன்னே நாமிங்ஙனே நிற்கும்படி யெங்ஙனே யென்னுமச்சமாதல் இத்தைப் பிறராணில் செய்வதெ னென்கிறலஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாநிற்பர்கள் இப்படி யிருக்கையாலே (அவர் செய்கை வெறுத்து) ை தி மர்யாதையும் பக துபாஸநமும் வேதோக்தமான அநுஷ்டாநமுமின்றிக்கே தாங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியுமவற்றை யநுஸந்தித்துவெறுத்து;† அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு அ னை நச்சி ஆசைப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம்நினைவார் என்னுதல்; நச்சிநமனூர் என்னுதல் இவர்கள் பாபகர்மாக்களாயிருந்தார்கள் நாம் நினைத்தபடி கார்யம் கொள்ளலாமென்று யமாதிகள் கிட்டாதபடியாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கலிலே அருளைப்பண்ணவேணுமென்று நெஞ்சு நெகிழ்ந்து ப்ரேமயுக்தராய்க் கொ டு நாள்தோறு மநுஸந்திக்கும ர் ளென்னுதல் நிச்சமருள் செய்யுமவற் கென்னுதல். ... ... (அ)

அரு. எ டாம்பாட்டு.(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி)(க) "என்னெஞ்சமென்பாய் துணிந்துகேள்" என்று தந்திருவுள்ளத்துக்குச்சொன்ன உபதேச பலித்து விட் படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆஶ்ரிதன் சொல் ழி பாதந்த்ரனுனபின்பு நீங்கள் துர்மதங்களைக் காற்கடைகொண்டு ஆஶ்ரயியு கோளென்று பரோபதேசப்ரவ்ருத்தராகிறுரென்று வே லிரண்டு பாட்டுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நிர்வாணிகளாய் பிணம்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபயமின்றி க்கே நிர்வாணிகளாய், ஜந்துஹிம்ஸையுமாகாதென்று கயிலே வழி

§ "பிச்சம்" நமனுருக்குவிஶேஷணமானபக்ஷத்தில்.நச்சுதல்-வ்யவஸாயம்.

(க) உ-க-க.

சேர் 'கைக்காகப் பிடித்தத் தப்பிடித்துக்கெ ாண்டு திரிகிற கூமண ரெ ' று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர், (பிச்சமாயித்யாதி). பிச்சாய் - சிறிதாயிரு 'கிற மயிவிறகைப் பிடித்துக்கொண்டென்று சப்தார்த்தம். கீழ்வாக்யவிவரணம் (அ ர்களைப்போலேயித்யாதி). நச்சி" என்றத்தை "தூய்" எ ' றத்தோ டேகூட்டி ஆஶ்ரிதர்க்கு விசேஷணமாகவும், "நச்சிநமனுர்' என்று மேல்பதத் துக்கு விசேஷணமாகவும் இரண்டுயோஜனை யருளிச்செய்கிருர், (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நிச்சம்" என்றது - 'நினைவார்க்கு" என் றதுக்காதல். 'அருள்செய்யுமவர்க்கு" என்றதுக்காதல் சேஷம். (அ)

௯. பேசுமளவன்றிதுவம்மின் மர்பிறர்கேட்பதன்முன்பணிவார்வினைகள்
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்நாண்மலர்மேல் [ல்
வாசம்மணிவண்டறைபைம்புறவில்மனமைந்தொடுநைந்துழல்வார்மதியி
நீசரவர்செ ' றடையாதவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இது	இந்தபகவத்விஷ ய த்தின்சீர்மை	மனம்	நெஞ்சு
பேசுமளவுஅன்று	ந ' மால்சொல்லிமுடிக் ப்போகாது	ஐந்தொடு	சப்தஸ்பர்சரூபரஸக ந்த ' களிலே சென்
மர்	ம்முடையவர்களே. (இந்தச்சீரிய அர்த்தத்தை)	நைந்து	சிதிலராய் [று
		உழல்வார்	க்லேசப்படுமவர்களா
		மதியில்	அறிவுகேடரான [ய்
		நீசரவர்	தண்ணியர்க்கு
பிறர்	நாஸ்திகரானவர்கள்	சென்று அடையாதவனுக்கு	கிட்டஅரியனுனவனுக்கு
கேட்பதன்முன்	கேட்கிறதற்குமுன்		
வம்மின்	வாருங் ள் [பே	இடமாவது	வாஸஸ்தாந ா து
அது	அந்தபகவத்விஷயம்	நாள்	அப்போதுஅலர் ' த
பணி ார்	தன்னைவணங்கினவர்	மலர்மேல்	பூவிலேபடிகையாலே
வினைகள்	பாபங்களை[களுடைய	ாசம்	பரிமளத்தையுடைத்
நாச ' செய்திடும்	நசிப்பிக்கு '	அணி	அழ ியதான [தாய்
		வண்டு	வ ' டுகள்
ஆதன்மையால்	ஆகையாலே	அறை	சப்தியாநி ' றுள்
அதுவே	அந்தபகவத்விஷயமே	ப	பரந்த
நமது	நமக்கு [தாநம்;	புறவில்	பர்யந்தங்களையுடைய
உய்வுஇடம்	உஜ்ஜீவிக்கை க்குஸ்த்		மாமலையானநீர்மலை. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவன்றிது) †பக த்வ்யதிரி க்தவிஷய 'களிற் சொல்லலாவதொ ' றில்லாமையாலே சொல்லப் போகாது' பகவத்விஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப் போகாது (வம்மின்நமர்) நம்மோடொரு குடல்துடக்குடையா ரடங்கலும் வாருங்கோள். (பிறர்கேட்பதன்முன்) இதுக்குப் புறம் பானர் செவிப்படுவதற்கு முன்பே. (க) † ஸதஂஶ்ரம் ...

(க) கீதை - கஅ - சுஎ.

யஇிதம்பரமம் குஹ்யம்" என்றும் (க) "இதந்தேநாதபஸ்காய" இதந தேநாதபஸ்காய ' என்றும்அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லாதொழியவுமாகாது என்றிரண்டு மு டிறே (பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பாருடைய பாபங்களை வாஸநையோடே நசிப்பிக்கும். (அது)† அவ்வரியத்தையும் செய்யும்; (உத்கர்ஷ) தூர்வ்யாதிரிவநஶ்யதி என்கிறபடியே. இப்படியிருக்கையால் அதுவே நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸ்தாநம். (நாண்மலர்தூய்) என்று பாடமாகில் செவ்விப் பூக்களைத்தூவிப் பணிவார் என்கிறது. (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில் செவ்விப்பூக்களின்மேலேபடிந்து பரிமளிதமானவண்டுகள் த்வநியாநின்றுள்ள பர்யந்தத் த யுடைத்தான மாமலையாவது. (மனமித்யாதி) (ஐந்தொடு மனம் நைந்துழல் ரர்) சப்தாதிகளிலே நெஞ்சு ப்ரமாய் நைந்து க்லேசப்படுமவர்கள் அறிவுகேடரான நீசர் சென்றடையாதவனுக்கு. .. .. (௯)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவித்யாதி)' 'இது' என்றது-மேல் சொல்லப்புகுகிற பகவத்ப்ரபாவமென்று விவக்ஷித்து அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார், (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி). "வம்மின்' என்று சிலரை அழைத்து, "பிறர்" என்று சிலரைக்கழிக்கிற தெப்படியிருக்கிறதென்ன. (யஇமமித்யாதி). 'நாசம்" என்றதே, 'அது" என்றத்தால் பலிதம், (அவ்வரியத்தையித்யாதி). அப்படிப்பட' அநர்த்தத்தையென்று சப்தார்த்தம். புறவில்" என்றதுக்கு,' மாமலை ' என்றத்தோடு விசேஷண விசேஷ்ய பாவஜ்ஞாபநார்த்தம், (பர்யந்தத்தை யுடைத்தான மாமலையாவது) எ றது. இ ம் ஆவது மாமலையான நீர்மலையே, இது பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்ப தன்முன் - வம்மின்' என்றந்வய . ... ( )

ௗ. நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல்நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனமரில் டமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்க்குடனே விடுமால்வினைவேண்டிடில்மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர் கொடுமாகடல்வையகமாண்டுமதிக்குடைமன்னவராயடிகூடு ரே. ()

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நீர்மலை	திருநீர்மலையிலே	நிலவும்	நித்யமான
மேவிய	பொருந்திய	புகழ்	புகழையுடையராய்
நெடுமாலவன்	ஸர்வேஶ்வரன் விஷ	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேல்	யமாக,	கோன்	தலைவராய் [ர்க்கு

(க) கீதை- அ-௬அ. (௨)

அமரில்	யுத்தத்திலே	மேல்உலகும்	ஸ்ர்க்கம்துட`கமா ணமேல்லோ ங்க
கடம்	மதத்தாலே		
மா	மிகவும்	எளிதாயிடும்	ஸுலபயாம்; [ளும்
களி	களித்த	அன்றி	அன்றிக்கே
யானை	யானையை	இலங்கு	விளங்காநிற்பதாய்
ல்லா	நடத்தவல்லாரான	ஒலிசேர்	த்வநியையுடைத்தாய்
கலியன்	ஆழ்வார்	கொடு	வளைந்திருந்துள்ள
ஒலிசெய்	ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த	மா	பெரிய
		கடல்	கடலால்சூழப்பட்ட
தமிழ்மாலை	இத்தமிழ்த்தொடையை	வையகம்	பூமியை
		மதிக்குடை	சந்த்ரனையொத்தவெண்கொற்றக்குடை நிழலின்கீழே
வல்லார்க்கு	அப்ய ஸிக்கவல்லவர்களுக்கு		
மால்	மஹத்தான		
வினை	ர்மங்கள்	மன்னவராய்	ராஜாக்களாய்
உடனே	அப்போதே	ஆண்டு	அரசாண்டு (பின்பு)
விடும்	விட்டுஓடிப்போம்	அடி	அவன்திருவடிகளை
வேண்டிடில்	வேணுமாகில்	கூடுவர்	ட்டப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனை ஸர்வேஸ்வரன்வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே நித்யமான புகழையுடையருமாய் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநராயிருப்பாருமாய் யுத்தத்திலே மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடைவல்லார்க்கு. (உடனே) ஆஸ்ரயணகாலத்திலே † கர்மங்களடைய விட்டோடிப்போம். அதுக்குமேலே † ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில் அதுவுமவர்க்கு ஸுலபமாம். †அன்றிக்கே ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டியிருப்பர்களாகில் விளங்கா நிற்பதாய் த்வநியை யுடைத்தாய் வளைந்திருந்துள்ள கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கெல்லாம் தாங்களே நிர்வாஹகராய், சந்த்ரனைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக்கீழே யிருந்து ஐஸ்வர்யத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் திருவடிகளிலே கூடப்பெறுவர். ... ... (ய)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலவனித்யாதி). "மால்வினை' மா லென்று-பெருமையாய், அதினர்த்தம், (கர்மங்களடைய) என்றது. (ப்ராப்தியும்) தேசவிசேஷப்ராப்தியும். "அன்றி' என்றவநந்தரம், 'வேண்டிடில்' என்றத்தை அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்யாதி) அதிகார்யாநுகுணமாக ஸகல பலப்ரதமென்று கருத்து. ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ பத்து ௫ திருமொழி
பாராயது ப்ரவேசம்·

வ்யா. ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநசீலனாய்,†ஆஶ்ரித த்ஸலனாய் §ஆஶ்ரித ஸ லபனாய் ஸ்வப்ராப்திக்கு†உபாயமும்தானேயா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைத்திருக்கடல் மல்லையிலே நானகப்படக் காணப்பெற்றேன் † அ னரியனென்று கைவாங்காதே அவனையொழிந்த தடங்களும் படுகுழி அவற்றில்புக்கு அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே அ னை ஆ ˙ ரயித்து உஜ்ஜீவித்துட் போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

அ௫. பாராயது ப்ரவேசம் - திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசி யநுபவித்துக்ெ ாண்டு பேசுமளவன்றிது" என்று ப்ரஸ்துதமான பரோப தேசத்திலே 'அணிமாமலர் நச்சி - தூய் - ஆர்வமொடு - நினைவார்க் ருள் செய்யுமவ ˙ ' என்று உபதேசித்தாராயிரு ˙ தார்˙ இப்படி பூவிடக்கோலினாரிடத்தில் அருள்செய்த விடமெ ˙ கேயென்று விசாரியா ஸ்ரீபுண்டரீகர் கயில் பூவிடுவித்துக்கொண்டு திருக்கடல் மல்லையிலே இன்னுமிங்ஙன்போல்வார் கிடைக்குமோவெ ˙ னு ˙ ே ரயாசையாலே தரை ˙கிடைகிடக்கிற கிடையழகை நான் கண்டுகொண்டேன், நீங்களும் காணவாருங்கோ ளெ ˙ ற ழ ˙கி றாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்திருமொழியில் பலித்த ப்ரமேயோபந்யாஸம், (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (க) தவநெறிக்ே ார் பெருநெறியை' என்றத்தைப்பற்ற, (உபாயமும் தானேயாய்) என்றது. (௨) "பூண்டவத்தம்' என்கிறபாட்ை க்கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார், (அவனரி ானித்யாதி). ( ) எந்தையென் வணங்கப்படுவானை" என்றத்தாலே - ஸௌசீல்யம்தோற்றுகிறதிறே.

மூ. பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத் தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீராளனையெம்மானைத் தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளேமுளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போரானைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிற நடந்த பொற்குன்றினைக்
காரானையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (க)

§ (கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லானை கருமுகிலை) என்றத்தைப் பற்ற (ஆஶ்ரித ஸுலபனாய்) ென்றது. (க) உ-டு-௩. (௨) ௭-டு-உ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பார்ஆயது	பூமியையெல்லாம் (ப்ரளயகாலத்தில்)	ஆனை	குவலயாபீடமென்னும்யானையின்
உண்டு	அமுதுசெய்து	கொம்புஒசித்த	கொம்பை முறித்த
உமிழ்ந்த	புறப்படவிட்டருளி	போர்ஏற்றினை	யுத்தத்தில்ஸிம்ஹம்போலேயிருக்குமவனாய்
பவளம்	பவளம்போலேஎல்லார்க்கும்ஸ்ப்ருஹணீயனும்	புணர்	ஒன்றாய்ப்பொருந்திநின்ற
தூணை	தாரகனுமாய்,	மருதம்	இரண்டுமருதமரங்கள்
படு	முத்துமுதலியனஉண்டாகிற	இற	முறிந்துவிழும்படி
கடலில்	கடலிலே	நடந்த	நடந்துபோன
அமுதத்தை	அம்ருதம்போலேபோக்யனாய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்,	பொன்குன்றினை	பொன்மலை போலே அழகியனாய்
பரி	கேசியென்னும் குதிரையின்	கார்	பெரிய
வாய்	வாயை	ஆனை	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
கீண்ட	கிழித்த	இடர்	ஆபத்தை
சீரான்	வீர ஸ்ரீயையுடையனாய், (அச்செயலாலே)	கடிந்த	போக்கின
எம்மானை	எனக்குஸ்வாமியாய்,	கற்பகத்தை	கற்பகம்போலே வேண்டிற்றுத் தரக்கடவ பரமோதாரனானவனை
தொண்டர்தங்கள்	தன்னையாஸ்ரயித்தவர்களுடைய		
சிந்தையுள்ளே	ஹ்ருதயங்களிலே	தலசயனம்	ஸ்தலசயநமான
முளைத்து	உண்டாய்	கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையிலே
எழுந்த	வளருகிற		
தீம்	போக்யமான	நான் கண்டது	நான் காணப்பெற்றேன்.
கரும்பினை	கரும்புபோலேயினியனாய்		
போர்	யுத்தோந்முகமான		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம். பூமி யென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும் ப்ரளயத்திலே எடுத்து வயிற்றிலே வைத்துப், பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வவிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன் ஆரென்னில்; (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமாய் தானே †தாரகனுமா யிருக்குமாயிற்று. (படுகடலி லமுதத்தை) ரத்நாதிகள் படுகிற கடலென்னுதல் 'ஆழத்தையுடைத்தான கடலென்னுதல்' "மடுப்பட்டது" என்றாற்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தின் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிறவிடத்திலே போக்யனானவனு மென்கை, ஆழமானபோது †பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை. (பரிவாய்கீண்ட) ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்களைக் கேசிவாயைக் கிழித்தாற்போலே அநாயாஸேந

போக்கவல்லவனை பரியுண்டு குதிரை அதி ' வா யக்கிழித்த
வீரஶ்ரீயையுடைய னை. (எம்மானை) †ஸப்ரமாதமான செயலையிறே
செய்தது. அதின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத் தப்புவித்த வெ ய
லாலே எ ' னை அநந்யார்ஹனுக்கினவனை. (தொ ' டரித்யாதி) † பரி
ஞமாதிகளில்லை யென்ன ெ ாண்ணுது இவ் ஸ்துவுக்கு' † நித்யவ
ஸ்துெ ன்னவொண்ணுது' (க)† ஸ௩்மேநஸ ஸந்தமேநம் என்னுமா
போலே யாயிற்று † வஸ்து நித்யமாயிருக் ச் செய்தேயிறே ( )
: ஸந்நேவ அஸந்நேவ ' ன்கிறதும் (க) ஸந்மேநஸ ஸந்தமேநம்'
என்கிறதும் அ னை யறியாத ன்று தானிலனுய் அறிந்தவன்று
உளனுயிரு 'குமாபோலே அ னும், த ' னை இ னறிந்த ' று
தானுளனுய் அறியாத ' று இலனு பிருக்குமாயிற்று †இ ன னு
'கு இத்தனை ' ப்ருஹணீயனுமாயிற்றிலனுகில் இ ன் ே ஷபூத
னுய் அ ன் சேஷியாய் இவ த்தலை 'கு அதிசயத் தப்ப '
அ னுகக்கக்கட னுய் இது பி ' னை இ னுக்குப் புருஷார்த்தமா
கிற இந்த ப்ராப்தி ளொல் ா' குலையுமிறே †உத்பத்தி (வ்ருத்தி) 'ருத்தி
ளொல்லா §மங்கே யாயிற்று. †அது ' டி யெ 'ெ ன்னில்' (கரும்
பினை) †கட்டி 'பத்தாநத்திலே கரும்பு ' ஜன்னில் மிகுமிறே. †பெரு
க் வினிதாயிருக்கை. (தொ ' டர்) †நிலமிதியாலேயு மொருந ' மை
யுண்டிறே. (போரானை) யுத்தோந்மு மா யிருந்துள்ள குவலயாபீ
டத்தினுடைய கொம் ப அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்டு யுத்தத்
திலே ஸிம்ஹம்போலேயிருக்கிற னை. ஏறு" என்ருல் ஸிம்ஹத்
தையும் ருஷபத் தயும் ாட்டுமிறே இங்கு கீழே ஆனையைச் சொ
ல்லுகையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்ரு மையுமிறே. யுத்தத்
தில் சௌர்ய மிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பரு ம் நிரம்பின பி ' பு
செய்தத்தையோ சொல்லுவது' இர ' டு மொன்றே யெ ' லாம்
படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக் கிடாக
நடை கற்ருனுயிற்று. நலிவதாகக் கோலி ந்த அபிஸந்தியும் குலை
யாதேயிருக்கச்செய்தே நடுவே போனுயிற்று (பொற்குன்றினை)
†அந்த ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும்மேரு வென்று சொல்லலாம்படி யிரு '
. †தன்னிலேபொருந்தி நிற்கும் மருதுகள் விழுகிறபோதை த்வநி
யைக் கே' டிப்புரிந்து பார்த்தபோதிருந்தபடி சொல்லுகிறது ( )
‹ తతఃకటకటాశబ్దసమాకర్ణనతత్పర ததஂகடகடாசப்தஸமா ா் ந தத்

---

§ (அ ' கேயாயிற்று) என்றது - சிந்தையுள்ளே ன்றபடி.

(–) த - ஆந - . (உ) வி பு - ௫ - ௬ - கஅ.

பா (ரித்யாதி) ஸ்ரீகே த்ராழ் ரனு டய ஆபந்தி ரணைத் தப்பண்ணி அவனுக்குத் தன்னை முற்றாட்டாக்கிக்கொண்டுதி றனை. கார்" று பெருமை. (த்யாதி) † இடர் பட்டு † ரவும் பிற்பாடாகை யன்றிக்கே இவனிடர்பட்ட மடுவின் கரையி லே ந்து உதவினாற்போலே நா நோவுபடுகிற ம்ஸாரத்திலே ஸம ாலத்தில் ா ப்பெற்றேனெ கிறார் . ... ( )

அ . முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) தலசயனத்துறைவாரு டய போ ய தயை யநுஸந்திக்கே வடதளசாயி க்ஷீராப்திசாயி இவர் ளின் போ ய தயும் ெஞ்சிற்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும் படி க்ருஷ்ணனாய் வ் து நடைாடி ஆனையின் யில் பூவிடுவித்துக்கொண் டாற்போலே இங்கேவந்து புண்டரீகர் பூவிட நெஞ்சு னியனாய்க் கண் வளர்ந்த னை ான் காணப்பெற்றேனென்கிறாரென்று அவதாரிகை .

தூண் ' என்ற பத ாஸனை (தாரகனுமாய்) என்றது. (பெறுதற் ரிய) என்றத்தாலே க்ஷீராப்திநாதனைக் ாண் கக்கா க் கடலை யிறை கத்துடங் கின ஸ்ரீபுண்டரீ ர்க்கு அபேக்ஷித்தபோதே போ க்கூடாமை ஸூசிதமா யிற்று. அப்படி பெறுதற் ரியவஸ்து கிடீர் இ ே ண்காணச் சாய் தருளிற் றென்று ருத்து. 'பரிவாய்கீண்டசீரானை" என்றது குத் தாத்பர்யா தரத் தக் ாட்டாநின்றுகொண்டு "எம்மானை ' ன்றது கு உட் ருத்தருளிச் செய்கிறார் (ஸப்ரமாதேதத்யாதி). எழுந்த' ன்றத் தப்பற்ற வருளிச்செய் கிறார் (பரிஞ மத்யாதி). 'முனைத்து" என்றபதத்திலே ோக் ா ரு ளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (க) ஏ [illegible] அவி ா ராயசுத்தாய நித்யாய ' எ னப்படுகிற வஸ்துவு கு இ ன் சொல்லப்போ மோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தமித்யாதி). விவரி கிறார் (வஸ்து வித்யாதி). ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியாகை யாலே தத்ஜ்ஞாநாஜ்ஞா கள் சே த னுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ களு குறுப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ருஹணீயனா கிறான் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொல்லக்கூடுமோ ெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனவனுக்கித்யாதி). முனைத்தெழுந்த' என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (உத்பத்தியித்யாதி). (அங்கே) தொண்டர்ஹ்ருத யத்திலே. (அது கு) உத்பத்திவ்ருத்தி ளுண்டாகை க்கு. (கரும்பினை) என்ற நந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாதியென்றுசேஷம். ட்டியை, தேனை என் றாற்போலே சொல்லாதே " ரும்பு" என்றத்தாலே போக்யதாதிசயம் தோ ற்றுமோவெ ன வருளிச்செய்கிறார் (கட்டியித்யாதி). 'தீங்கரும்பு" என்று விசேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸ்த்தாநாபிஷிக்தமானதென்றுகருத்து. மிகு

(க) வி - பு - க - ௨ - க.

படியென்னென்ன (பெருக்கவித்யாதி). இத்தால்கட்டியேயாயிருக்கும் கரு ம்புண்டாகில் அது உத்தரோத்தரம் ரஸாதிக்யத்தோடே யிருக்குமென்றதாயி ற்று. (நிலம்) தொண்டர்சிந்தை. “போரேற்றினை” என்றத்தாலே ஆத்மகுண மான சௌர்யகுணயோகம் சொல்லுகையாலே, அந்த குணவிசிஷ்டன் திரு மேனியைப் பொற்குன்றின் ஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அந்த விஹமமித்யாதி). “குன்று” என்கையாலே - நிஶ்சலதையும் தோற்றுகிற தென்றதுக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித் யாதி). (௧) “వ్యగ్రాయామథ తస్యాం స కర్షమాణ ఉలూఖలమ్ । యమళార్జునయోర్మధ్యే తిర్యగ్గత ముదూఖలమ్ భగ్నావుత్తుఙ్గశాఖాగ్రౌ తేన తౌ యమళార్జునౌ । తతః కట కటాశబ్ద సమాకర్ణనతత్పరః । ఆజగామ వ్రజజనో దదర్శ చ మహాద్రుమౌ భగ్న స్కన్ధౌ నిపతితౌ భగ్నశాఖౌ మహీతలే నవోద్గతస్వదన్తాంశుస్మితహాసంచబాలకమ్ வ்யக்ராயாமதஸ்யாம்ஸ கர்ஷமாண உலூகலம் யமளார்ஜுநயோர்மத்யே திர்யக்கதமுலூகலம் | பக்நாவுத்துங்கசாகாக்ரௌ தேநதௌயமளார்ஜுநௌ | ததஃகடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பர°. ஆஜகாம வ்ரஜஜநோ ததர்சச மஹாத்ருமௌ | பக்நஸ்கந்தௌ நிபதிதௌ பக்நசாகௌ மஹீதலே | நவோத்கத ஸ்வதந்தாம்ச ஸ்மிதஹாஸஞ்ச பாலகம்” என்று சொல்லுகிற இவ்வச நங்களில் “కటకటాశబ్దసమాకర్ణనతత్పరః கடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பர” என்றது வ்ரஜஜநத்துக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் கிட்டவிருந்த க்ருஷ்ணனுக்கு மிதொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே “ஸ” உலூக லம் - கர்ஷமாணஃ - ததஃகடகடாசப்தஸமாகர்ணந தத்பரஸ்ஸந் - மஹாத்ரு மௌ - ததர்ச - வ்ரஜஜநஶ்சதாத்ருஶ ஆஜகாமததர்சச.” இத்யந்வயோவிவ க்ஷித . (இடர்ப்பட்டு) ஆஶ்ரிதரிடர்பட்டென்றபடி. (வரவும்) தானிருக்குமிடத் திலே வரவு மென்றபடி. (வரவும்) என்றவநந்தரம், ரக்ஷணம் என்றுசேஷம். (இவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ... ... ( )

௩. பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந் நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டவத்தம் போகாதே வம்மினெந்தை
யென்வணங்கப் படுவானைக் கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக் கருமுகிலை யெம்மான்றன்னை
நின்றவூர் நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக்
காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய் பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௨)

(௧) வி - பு - ௫ , ௬ - ௧௮.

பதம.	உரை.
அவத்தம்	வ்யர்த்தமானசிலகார் யங்களை
பூண்டு	ஏறி் டுக்கொண்டு
பிறர்க்கு	தண்ணியர்க்கு
அடைந்து	(அவர்களைப்)பற்றி
தொண்டுப ் டு	அடிமைகள்செய்தும்
பொய்	மித்யையான
நூலை	பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை
ஓதி	கற்று (அவற்றை)
மெய் நூலென் றென்றும்	மெய்யான அர்த்தங் களென்றுநம்பி
மாண்டு	முடிந்து
அவத்தம்	வ்யர்த்தமே
போகாதே	போகாமல்
வம்மின்	(உஜ்ஜீவிக்கும்படி) வாருங்கள்.
எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய்,
என்	என்போல்வார்க்கு
வணங்கப்படு வானை	ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி யெளியனாய்,
ணங்கள்	அறிவுடையாரின் திர ள்களாலே
ஏத்தும்	ஏத்தப்படுமவனாய்

பதம	உரை.
நீண்டஅத்தை	அபரிச்சேத்யனான அ வ்வஸ்துவாய்
கருமுகிலை	காளமேகம்போன்ற திருநிறத்தையு டையனாய்
நின்றவூர்	திருநின்றவூரில்
நித்திலத்தை	முத்துத்திரள்போலே குளிர்ந்தவடிவை யுடையனாய்
தொத்து	பூங்கொத்துக்கள்
ஆர்	மிக்கிருந்துள்ள [ன
சோலை	சோலையையுடைத்தா
காண்டவத்தை	காண்டவவநத்த
கனல்	ஜ்வலிக்கிற
எரி	அக்நியினுடைய
வாய்	வாயிலே
பெய்வித்தானை	ப்ரவேசிப்பித்த
எம்மான்றனை	ஸர்வேஶ்வரனை

கடல்மல்லைத்தலசயநத்து நான் கண்டது. (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பூண்டவத்தம்) (அவத்தம் பூண்டு) வ்யர்த்தமான கார்யங்களை ஏறி் டுக்கொண்டு. † ஸாத்விகரோட்டை ஸஹவாஸமும் வைதிக புருஷார்த்தங்களைப் பெறவேணுமென்னு மதுவும் தவிர்ந்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு. (பிறர்க்கடைந்துதொண்டுபட்டு) * அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்த விஷயத்திற்போலே யிருக்கத்தாழ்வு செய்து. அஸேவ்யரை ஸேவித்து (பொய்ந் நூலையித்யாதி) விப்ரலம்பகரராயும் ப்ராந்தராயுமுள்ளவர் கள் தந்தாமுடைய புத்தியாலே வரைந்த சாஸ்த்ரங்களை வைதிக சாஸ்த்ரம்போலே யிருக்க †ஆதரித்தப்யஸித்து பின்னை அவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருந்தபடியை ஆராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாசமில் லாதபடி முடிந்து. (அவத்தம் போகாதே) இஹலோக பரலோகங் களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமே போகாதே (வம்மின்) கெடுவிகாள். கடுக வந்து கில்லுங்கோள். (எந்தையென் வணங்கப் படுவானை) எனக்கு ஜநகனாய் எனக்குச் சென்று ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி சிலவா னுயுள்ளவனை. (கணங்களேத்யாதி) அறிவுடையார் திரள் நின்றேத்து

கிற அபரிச்சேத்யமான அந்த ஸ்தானை . †அன்றிக்கே (நீ ' ட த் தக் கருமுகிலை) என்றாய் நீ ' ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல் (ம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற து றயிலே யாயிற்று இவரும் தோற்றது ( ) ... மர்த்தம் ... '. (நின்ற ஊரித்யாதி) திருநின்றவூரிலே நிற்கிற ' ரமஹரமான † முத்துத்திரள் போலே யிருக்கிற னை. (தொத்தாரித்யாதி) † தொத்தார்ந்திருந்து ள்ள சோலையை யுடைத்தான காண்ட நத் தக் † கனன்று ொ ண்டு ருகிற அக்கி யின் ாயிலே ப்ரவே சிப்பித்தவனை. அர் ுன னும் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்க அ ' நிபக ான் பசித்தேன்' எ ' ன பின்னை அக் ாட் ட அ னுக்கு விரு ந், ா விட்டுக் கூட்டி ' றுபுஜி ப்பித்தானிறே இந்த்ரன் ோபத் தாலே வர்ஷிப்பி ' க அர்ஜுனன் சர ' கூடமா ' ட்ட மேலே வழி ந்து போயிற்றிறே (' டது) † ாட்டுத்தீயிலே ர்ஷித்தாற்போலே நோவுபடுகிற ஸம் ாரத்திலே ா ப்பெற்றே ' ... (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பூ ' ட த்த மித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி ', எம்பெருமானு டைய நிரதிசயபோக்ய த யபு ' விரோதி நிரஸ சீல த ய யும் சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஸம் ாரிகள் அப்ராப்த விஷய ' களிலே தொ ண்டுபட்டுப் போகாநின்றார்கள் ஆகிலு ' விடமாட்டாத ாருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மு ' தக ண்டமா வென்று ' தி ண்டுகொள் து.

(விவரணம்). (ஸாத்வி ரோடித்யாதி). 'பிறர் 'குத்தொ ' டுபட்டு பிற ர அலை ந்து'' என்றர்வயித்துத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத் யாதி). 'என்றெ ' று'' என்கிற வீப்ஸையாலே பலிதம் (ஆதரித்து) என்றது. பாடாந்தரத் த த்யோதநம்பண்ணுகிறார் (அன்றி ' ே யித்யாதி). நித்தி லம்'' நிஸ்தலமாய் (முத்து) ன்றது. (ொ ாத்து) - பூ ' கொத்து. (ன ' று) ஜ்வலித்துக்கொண்டு. முன்புகாட்டுத்தீயை விழுங்கினவன்றானே இப்போது ாட்டுத்தீயை யணைக் கக்குக் ' ருமுகிலாய்க்கிட ' கிற ' ான் கண்டேன் என்னும் ப்ரக்ருதோபயோ த்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீயித்யாதி). ()

௩. உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறா
யுலகுய்ய நின்றானை யன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்த னைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாட ல்லானை வரைமீகானில்

(க) ரா - கி - ௩ - கு.

தடம்பருகு கருமுகிலைத் தஞ் ச ' ே ாயி'
தவநெறிக்கோர் பெருநெறி ய யங் ாக்கும்
நிம்பரிமே' கற்கியைநான் க ' நிகொ ' டே'
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௩)

டதம	உ ர.	பத .	உ ர
உடம்பு	சரீரத்தினு டைய	பருகு	த ' ணீர்அமுதுசெய் யுமவனாய்,
உருவில்	ப்ரகாரத்திலே	கருமுகிலை	காளமே ஸ த்ரு ச னாய்,
மூன்று	மூ ' றும் [க	தஞ் 'கோயி ல்	தஞ் ச ம ா மணி க்கோயிலில் எழு 'தருளிநிற் ம னாய்,
உலகுஉய்ய	லோ ரக்ஷணார்த்தமா	தவநெறி 'கு	(தன்னைக் கிட்டுகை க் குச்செய்யும்) பா யங் ளு 'குள்
ஒன்றாய்	ஒருபடியாய்	ஓர்பெருநெ றி	ருபெரிதான நெறி யாயிருப்பவனுமாய்
மூர்த்தி	ஸ்வரூபம்	ய	க ே ாக 'களையு
வேறாய்	ே றுபட்டு	ய ' ாக்கும்	ரக்ஷிக் கக்காக
நின்றானை	நிற்குமவனாய்,	நு	மிக்கே த் த யு டைய
அன்று	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்	பரிமேல்	குதி ரயின்மேலே
பேய்ச்சி	பூத நயு டைய	ற்கி ய	ல்க்ய தார ' ெ ய் தருளின னை
விடம்	விஷங்கலா ' தபாலை	கடி	ாவலையுடைய
பருகு	குடித்த	பொழி'	பொழிலாலே
வித்த னை	விஸ்மயரீயனாய்	சூழ்	சூழப்பட்ட
' று	ன்றுகளை	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து	நான் ண்
மேய்த்து	மேய்த்து		டுகொ ' டே '. (௩)
விளையாட ல்	விளையாடுகைக் ாக		
லானை	' த தரித்த னாய்		
ரமி	மலைமேலுள்ள		
கானில்	ாடு ளிலே		
தடம்	தடா ' களி ' ' று ள் இறங்கிநீர் குடிக்கும்படி தா ' மூன்பே யிற ' கி கையை முதுகி வே ட்டிக்ெ ா ' டு)		

வ்யா. -மூ ' றும்பாட்டு. (உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய்) உட ம்பினு டையபடியில் உடம்பினுடைய ப்ர ாரத்தில், மூன்று மொ ன்றும்படியை யுடைத்தாய். †ஸ்வேந ரூபே நின்றும் ப்ரஹ்மாதி களுக்கு அந்தராத்மா ாய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே சரீரமா யிடத்தில் †ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்.†(மூர்த்திே றாய்)† ஆனால் மூன்று மொ 'குமிறே' (க)[யேஷாம்ஸாம்யே ஸ்த்தி

(க)

தம்மநஃ] முன்பே ஐக்யம் சொல்லி ைத்துப் பின்னை ஸாம்யம் சொன்னனிறே. † இப்படி நிற்கிறதுதா னெதுக்காக வென்னில்; ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக வாயிற்று இப்படி நிற்கிறது. (அன்றுபேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகனை) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துப் பூதனையுடைய விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனனவனை. இங்கு விஸ்மய மென்னென்றல் முலைவழியே ப்ராணனும் மாளும்படியாக விஷத்தைப் பருகினபடியைச் சொல்லுதல் அன்றிக்கே, அவள் தாய் படிவுகொண்டு வரச்செய்தேயும் முலைப்பால் விசேஷத்தாலே வேற்று முலையென்றறிந்து புஜித்தபடியைச் சொல்லுதல். (கன்றித்யாதி) (க) † సర్వస్యజగతంపాలో వత్సపాలో బభూవతు- ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலெள த்ஸபாலெள பபூவதுஃ’ (வரையித்யாதி) இவ்விடத்துக்கு பட்டருளிச்செய்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே. †இவ்விடத்துக்கு ஜீயரருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளை அழகிய மணவாளப்பெருமாளரையர் ஸ்மரிப்பித்தருளின வார்த்தையாயிற்று †“மலைமேல் †காட்டிலே யுண்டான தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயிளைத்துவந்து தண்ணீர் குடிக்கப் புக்கால் இளங்கன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னேயிறங்கிக்குடிக்க பயப்படுமே அத்தை நீரூட்டுகைக்குத் தான் பின்னே கையைக்கட்டிக் கவிழ்ந்து நின்று தண்ணீரமுதுசெய்யுமாயிற்று. †ஜாதிப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொன்னபடி (தஞ்சையித்யாதி) ஜகத்தை யுடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய ஏற்றத்தையுடைய தஞ்சைமாமணிக் கோயிலிலே நிற்கிற. (தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை) ஸ ப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெருநெறியா யுள்ளவனை. †வழிதப்பி (உ) * சிறுகானெறியே போனலும்தன்பக்கலிலே கூட ப்ரவேசிக்கும்படி யிருக்கை.†வ்யபிசரியாத ஸாதநமென்றபடி.(வையமித்யாதி)†ஜகத்தை யடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய வேகத்தையுடைய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துகைத்துப் பொகடும் வடிவையுடையவனை. பரி செலவு; கடிதான செலவை யுடைத்தாய் மேலானபரியை. (கடியித்யாதி) † ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கக்கடவனு யிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நானிப்போது விஷயபூதனனே னென்கிறர். (௩)

(க) வி - பு - ௫ - ௬ - ௩௫. (உ) பெரி - திரு ௭ - ௨ - அ.

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (உடம்பித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ம்மின்" என்று ஸாமாந்யேந அ ழயாநிற்கச்செய்தேயும் அவர்கள் பரதத்வ நிர்ணயம் பிறவாதார் சிலரும் விரோதிக்கஞ்சிக்கிடப்பாரும் பசுப்ராயரான எ கனை ரக்ஷிப்பனோ. என்றிருப்பாரும், உபாயநிர்ணயம் பிறவாதாரும், வி ால தூஷிதருமா யிருப்பாருமாகையாலே பேசாதிருந்தார்களென்று அவனு டைய படிகளை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொ ள்வது.

விவரணம் (ஸ்வேநேத்யாதி). (ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்) என்றது - தன்னுடைய திருமேனி தனக்கு விதேயமானாற்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தனக்கு விதேயராயிருப்பார்களென்கை. இத்தால், (க) "బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం సంజ్ఞాం జనార్దనః ... ఏవ యాతి ప்ராஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ஜநார்த்தநஃ ஏகஏவ யாதி" என்னும்படியே மூன்றுவடிவுமவனுக்கே சரீரமாகையாலே, ஐக்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. ஆனால் த்ரிமூர்த்யைக்யவாதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன (மூர்த்திவேறாய்) என்று மூலத்துக்கவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திசப்தம், ஸ்வரூபபர ஆக ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஜீவஸ்வரூபங்களும், எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் வெவ்வேறாயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் சரீரபூதரென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறாகில் சரராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸாம்யம்சொல்லலாமிறேயென்று த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதியினுடைய வார்த் தயைக் கிளப்புகிறார் (ஆனாலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்த கதநமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (யேஷாமித்யாதி). ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ருஷிசொன்னால் இரண்டும் முக்யமாக்கி டக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் சரீரசரீரி பாவத்தால் ஐக்யமும்கொ ள்ள வேணுமென்று கருத்து. ஆக ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே ஸ்வரூபைக்யவாதமும் ஐக்யம்சொல்லுகையாலே கேவலஸாம்யவாதமும், அர்த்தாத் அதிக்ராந்தவாதமு நிரஸ்தமாயிற்று. ஆனால் ஸாம்யர்தோன்ற நிற்கைக்கு ப்ரயோஜநமேது? எ று ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஸ்நாநுவாத பூர்வகம் ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). கார்யத்வாரா வ த ஸாம்யமித்தனை போக்கி ஸ்வரூபஸாம்யமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் 'உலகுய்யநின்றானே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. "உலகுய்யநின்றானே" என்றதைக் கடாக்ஷித்து "கன்று" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஸ்யேத்யாதி). இத்தால், அகிலஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே ஸஜாதீயனானவன் கன்றுமேய்க்க இடையனாய் வந்தானென்றதாயிற்று. கன்றுமேய்க்கையோடு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளோடு வாசியற இவனுக்கு விளையாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்திதா னெங்ஙனேயென்ன; (இவ்வி த்துக்கு ஜீயரித்யாதி). பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியை நஞ்சீயருக்கு அரையர் ஸ்மரிப்பிக்கையாலே அநேகம் முதலிகளும் கேட்டிருப்பர்களென்று கருத்து. அந்த ஸ்ரீஸூக்திதன்னை

(க) வி - பு - க - உ - கூஅ.

யருளிச்செய்கிறார் (மலைமேலித்யாதி). கானில்'' என்றதினர்த்தம் (காட்டிலே) என்றது. பருகு'' என்றால் ை யாலே தானேபரு லாமே "பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமது தோற்றும்படி யென்னென்னில்- ரு முகிலே' என்றத்தால் - படிந்து வருகைதோற்றும் அத்தாலே இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்ததென்னென்ன (ஜாதியித்யாதி). பெரு என்றதுக்கு ாஸ ந (வழிதப்பியித்யாதி). (ானெறி) காட்டுவழி. உபாயாந்தரம். 'ஓர்' என்றதுக்கு பாவம் (வ்யபிசரியாதவித்யாதி). (கடுமையை) - வேகத்தையுடைத்தான, பரி-குதி ரமே லேயிருக்கிற, கல்கியென்றும்- கடுமையானநடையையுடைய மேலான பரி-குதிரையாயிருக்கிற கல்கியென்றும்- த்விவிதமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இனிமேல் செய்தருளுகிற வதாரமன்றோ வது 'கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்' என்னும்படி யெங்ஙனேயென்ன- (ஜகத்தையடையவித்யாதி). ... ... (௩)

௴. பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளைத ்னைப்
பிணைமருப்பில்கரு ் களிற்றைப்பிணைமாநோக்கில்
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
யந்தணர்தமமுதத்தைக்குரவைமுன்னே
கோத்தானைக்குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௪)

பதம.	உரை.	ப ம.	உரை.
தாய்	தாய் டிவு கொண்டு	அமர்ந்த	தரித்திருந்த
பே ய	பூதனையுடைய [வந்த	கோவை	நிர்வாஹகனாய்
முலை	ஸ்தநத் த	அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணர்களுக்கு
உண்ட	அமுது செய்தருளின	அமுதத்தை	அம்ருதம்போலே போக்யனாய்
பிள்ளைதன்னை	பாலனாய் [ணைந்த		
பிணை	ஒன்றோடொன்று பி	முன்னே	முன்பொருகால்
மருப்பில்	கொம்புகளையு டய	குரவை கோத்தானை	பெண்களோடு கை கோத்துவிளையாடினவனாய், (பின்பு)
கரு	கறுத்த		
களிற் ற	யானையோடொத்தவனாய்		
		குடம்ஆடு	குடக்கூத்தாடின
மான்பிணை	மான்பேடைபோன்ற	கூத்தன்றன்னை	விலாஸசேஷ்டிதங்களையுடையனாய், (இந்த்ர ் பசிக்கோபத்தாலே வர்ஷிப்பித்தவன்று)
நோக்கில்	விழியையுடைய		
ஆய்த்தாயர்	இடைத்தா ா ரான யசோதை யுடைய		
தயிர்	தயிரையும்		
வெண்ணெய்	வெண்ணெயையும் அமுதுசெய்து	கோகுலங்கள்	பசுத்திரள்கள்
		தளராமல்	நோவுபடாதபடி

குன்றம்	ோ ர்த்தநமென்னும்மலையை
ஏந்தி	தரித்து
காத்தானை	ரக்ஷித்தவனாய்,
எம்மானை	என்னை அடிமைகொண்டவனான ஸர்வேஶ்வரனை
கடி	பரிமளம்மிக்க
பொழில்	சோலையாலே
சூழ்	சூழப்பட்ட

கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண்டு கொண்டேன். (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளை தன்னை)†பேயானவள் தாய்வடிவுகொண்டு ரத் தாயப க்கல் பண்ணக்கடவ விருப்பத்தை அவர் பக்கலிலேபண்ணி அவள் முலையை "ட மௌக்த்யத்தை யுடையவனை (பிணையித்ய தி) பிணை த மருப்பையுடை ய கருங்களிறுபோலே இனியசேஷ்டிதங்களை யுடையவனை. பிணைமருப்பு ' என்கிறவித்தால் செருக்காலே மிகைத்துத் திரியும்படியைச்சொல்லுகிறது. (பிணையித்யாதி) மான்பேடைபோலேயிருக்கிற நோக்கையுடைய, ஆய்த்தாயருண்டு இடைத்தாயர் யசோதைப்பிராட்டி அ ள் ஸ்பர்சித்த வெண்ணெயையும் தயிரையும் அமுதுசெய்து ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுடைய த்ர யமே தனக்கு தாரகமாக விரு தசெயலாலே †லோகத்தையடைய எழுதிக்கொண்ட னை (அந்தணர்தமமுதத்தை) அச்செயலாலே ப்ராஹ்ம ஜாதிக்குத் தாரகனான னை. (குரவை யித்யாதி) †சிலர்காட தன்றிக்கேயிரு கிறவித்தை எல்லார்கண்முகப்பே திருக்குரவை கோத்த னை. (குடமாடியித்யாதி) † இப்படி சிலர்கண்டு போகையன்றிக்கே கண்டுகொணுதாரும் காணும்படியாகக் காட்டினனை பசுத்திரள்களானவை ர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி தோற்றிற்றொரு மலையைப் பிடுங்கி நோக்கினவனை. (எம்மானை) த னுடைய ரக்ஷணத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக எழுதிக்கொண்டனை.†(கண்டித்யாதி) அவன் ரக்ஷகனென்றறியப்பெற்றேன் எனக்கொருகுறை யுண்டோவென்கிறார். ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி). உலகுய்ய ப்ரஹ்மருத்ரர் ள் நடுவே விஷ்ணுவாயிருந்தவனே இடையர்நடுவேயும் கன்றுமே ய்க்க க்ருஷ்ணனாய்வந்தான் என்னுநின்றீர், அதுக்கடையாளமென்னென்ன அவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக் கேளீர் என்று அவற்றை யநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பேய்த்தாய்முலையில் விஷத்தோடு ஆய்த்தாய்கையில் வெண்ணெயோடு வாசியில்லாமல் உண்டபடியும் ப்ராஹ்மவித்துக்க

ளோடு இடைப்பெண்களோடும் ஒருநீராக ரசியின்றிக்கே கலந்து போ க்யனுகையும் குடமெடுத்தத்தோடு குன்றமெடுத்தத்தோடு வைஷம்யமில் ர தேசெய்த செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிறேயென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளையென்னுதே தன்னை ' என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தானுன தன்மை யத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (பேயானவளித்யாதி). 'ே ரை " என்றதின் தாத்பர்யம் (லோகத் தயடையவெழுதிக்கொண்ட வனை)என்றது. முன்டே யென்ற பதப்ரயோ தாத்பர்யம் (சிலரித்யாதி). தன் னை" என்றபதத்தாலே குடக்கூத்தில் அத்விதீயத்வம் தோற்றுகையாலே ராகக் காணவருகை நிஸ்சிதமென்றருளிச்செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி). 'டேன் என்னுதே 'கண்டுெ ாண்டே ' 'என்றதுக்கு வாஸனை (அவ னித்யாதி). ... ... (௭)

௸. பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனுயாலிலையில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானையிலங்கொளிசேர்மணிக்குன்ற ன
வீரிர டுமால் ரைத்தோளம்மான்தன்னைத்
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள்தூதிற்சென்றப்
பொய்யறை ரய்புகப்பெய்தமல்லர்மங் க்
காய்ந்தானையெம்மானைக்க டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௮)

பதம்.	உரை.	பதம	உரை.
திரி	உருளுகிற	நிலமகள்தோள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட் டியி ன்திருத்தோளோ
சகட	சகடாஸுரன்	தோய்ந்தானை	கலந்தவனுய், [டே
பாறி	சிந் ம் பிந்நமாய்	தூதில்செ று	பாண்டவர்களுக்கு த் தூதனுய்ச்சென்று
வீழ	விழும்படி (திருவடிக ளாலே)	பொய்	தூர்யோதநன்பொய் யாஸநமிட்ட
பாய்ந்த னை	உ தத்தவனுய்	அவ்வ றவாய்	அந்தநிலவறையிலே
பால னுய்	சிறுபிள்ளையாய்	பு	'ருஷ்ணனைப்ரவே சி ப்பித்து நலியவே ணுமென்று[வைத்த
ஆலிலையில்	வடதளத்திலே	பெய்த	க்ருதஸங்கேதராக்கி
பள்ளியி பம்	நித்ரா ஸுகத்தை	மல்லர்	மல்லவர்க்கத்தை
ஏய்ந்தானை	அநுபவித்தவனுய்	மங்க	முடியும்படி
இலங்கு ஒளி	மி கஒளியை	காய்ந்தானை	சீறியருளினவனுய்,
சேர்	டை த்தான	எம்மானை	ர க்குஸ்வாமியா ன வனை
மணிக்குன்று அ ன்ன	ரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவழகையும்	கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசய னத்து	கண்டுகொண்டேன். (௮)
மால்	பெரித ய் [ன		
ரை	மலைபோலே த்ருடமா		
ஈரிரண்டுதோள்	நான்குதிருத்தோள்க ளையுமுடைய		
அ மான்றன் னை	ஸர் சேஷியாய்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி) பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே வளர்த்திச் சகடத்தை ரக்ஷிக்கவைத்துப் போனார்கள் அதிலே அஸுரராவேசித்து நலியப்புக, (க) "ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ" என்கிற படியே முலைவரவு தாழ்த்துச்சீறித் திருவடிகளாலே பாய்ந்தான். அதுக்கிலக்காய் முடிந்துபோனார்கள். †ஊருகிற சகடமானது பாறிப்போம்படியாகப் பாய்ந்தவனை. (பாலனித்யாதி) அத்யந்த முக்த்தனாய் ஒருபவனை வாவிலையிலே விழுங்காமபாராதே நித்ராஸுகமநுபவித்தவனை. (இலங்கொளியித்யாதி) மிக்க வொளியை யுடைய நீலகிரிபோலே யிருக்கிற திருத்தோள்கள் நாலையுமுடையவனை. (அம்மான்தன்னை) அந்தசதுர்ப்புஜனிறே ஸர்வேசுவரன். (தோய்ந்தானை நிலமகள்தோள்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோள்களிலே அவகாஹித்தவனை. (தூதித்யாதி) பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாய்ச்சென்று, நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணும்' என்று †பதிபடை கிடந்தமல்லர் முடிந்துபோம்படிச் சீறினவனை. (எம்மானையித்யாதி) அந்தக்ருத்ரிமத்தைத்தப்பி என்னை யெழுதிக்கொண்டவனை (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி). தாயைப்போலே வந்த பேயைப்போலன்றிக்கே தாய்தானே காவலாக வைத்த சகடத்தைக் காலாலே தள்ளின பிள்ளைகிடீர். உலகமெல்லாம் வயிற்றடக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் பிள்ளை, அவன் ஆச்ரிதர்க்குக் கையாளாய் விரோதிகளைக் காணில் சீறும் ஸ்வபாவன் அவனை நான் கண்டேன், நீங்களும் கண்டு ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

(க) "కదాచిచ్ఛకటస్యాధశ్శయానో మధుసూదన చిక్షేపచరణావూర్ధ్వమ్ స్తన్యార్థీప్రరురోదహ తస్యపాదప్రహారేణశకటం పరివర్తితమ్ విధ్వస్తకుంభభాండంతద్విపరీతం పపాతవై"-கதாசிச்சகடஸ்யாதச்சயானோ மதுஸூதந சிக்ஷேபசரணாவூர்த்த்வம்ஸ்தந்யார்த்திப்ரருரோதஹ தஸ்யபாதப்ரஹாரேணசகடம் பரிவர்த்திதம் | வித்வஸ்தகும்பபாண்டம் தத்விபரீதம் பபாதவை' என்று ப்ரமாணசேஷம். தாத்பர்யமருளிச்செய்து, சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார். (ஊருகிறவித்யாதி). (பதிபடை) அந்த ஸ்த்தாநத்திலே கிடந்த ஸேநை. துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டு க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்க்கத் தை க்ருதஸங்கேதராக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ... ... (௫)

(க) வி - பு - ௫ - ௬ - ௧.

௬. கிடந்தானைத்தடங்கடலுள்ப ங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரிய தனி ʼ பின்னே
படர்ந்தானைப்படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப்பாரிடத்தையெயிறுகீற
விடந்தானைவளைமருப்பினேனமாகி
யிருநிலனும்பெருவிசும்பு மெய்தாவண்ணம்
கடந்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் டல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௬)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தடம்	பரந்த	வளை	வளைந்த
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே	மருப்பின்	கொம்பையுடைத்தா
பண ள்	திருவனந்தாழ் ான் படத்தின்கீழே	ஏனமாகி	வராஹமாய் [ன
மேவி	பொருந்தி	இடம்பா ர	பரந்தபூமியை
கிடந்தானை	க ʼ வளர்ந்தருளின	எயிறு	திருவெயிற்றாலே
கிளர்	கிளர் து [ளுய்	கீற	கிழியும்படி [ளுய்
பொறிய	நாநா ர்ணமான புள்ளிகளையுடைய	இடந்தானை	ஒட்டுவிடுவித்த
மறி	மான்குட்டியானது	இருநிலனும்	மஹத்தானபூமியும்
திரிய	அ ʼ கேயி ʼ கேஸஞ்சரிக்க	பெருவிசும்பும்	பெரியஆகாசமு ʼ
அதனின்பின்னே	அதி ʼ பின்னே	எய்தாவண்ண ʼ	போராதபடியா ளர்ந்து
படர்ந்தானை	தொடர்ந்துபோனவனு	கடந்தானை	லோகத் தத்திரு டி ளாலே அளந்துகொண்ட ளுய்
படு	ஒழு ாகின்றுள்ள[ய்,	எம்மானை	என்னையடிமைகொண்டவனுனஸர்வேஶ்வரனை
மதத்த	மதஜலத்தையுடைய		
களிற்றி ʼ	கு யாபீடத்தி ʼ		
கொம்பு	கொம்பை [ளுய்		
பறித்தானை	பிடுங்கிப்பொ ட்டவ		

டிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன். ( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தானை) † க ʼ வளர்ந்தருளுகைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான டலிலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே. (மேவி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் கிளப்ப ொண்ணுத படி கண்வளர்ந்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ண மான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியைப் பிராட்டி பிடித் துத்தரவேணும் ʼ என்ன துஷ்ட ம்ருகமாகையாலே அது அங்கே யிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதி ʼ பின்னே † அடிதீயப்போனவனை. †பிரா ட்டிபிரிவு விளையும்படியாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மதத் த்திலுடைய ொம்பைக் ‡ குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸேந

பிடு 'கின ஊ. (பாரிடத்தையித்யாதி)† ஊர்ந்த கொம்பையுடைய ஹா ராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமி யத்திருவெ யிற்றாலே கிழியும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ 'யாபரித்தபடி சொல்லு கிறது. (இருநிலனித்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதி ள் போராதபடியா வளர்ந்து லோ த்தை யளந்துகொண்ட ஊ. (எம்மானை) எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வை த்த நீர்மையாலே ன்னை யெழுதிக் கொ 'டவனை (க 'டுகொண்டேன்) அவன்றானே திரு டி ளைக் கொ 'டுவந்து வை த்தவன்று தப்பினநான் இன்று இ 'டே கா ப் பெற்றேனெ 'கிறார். ... ... (௬)

அரு. ஆறாம்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி). * பாலகனுயாலிலையிற் பள்ளிகொண்டவனே யன்றிக்கே, *(க) பாற்கடலுள் பாம்பணைமேல் பள்ளிய மர்ந்து பல அவதாரங்கள் செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று ஸங்கதி ண்டு கொள்வது.

பண 'கள்' என்றது - லக்ஷணயா திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிற தென்றதாய் தடங்கடலுள் பணங்கள் மேவி 'கிடந்தானை' என்று அ 'வயித் துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ண்வளர்ந் தித்யாதி). பொறி - புள்ளி ள். மறி மான்குட்டி (அடிநீய) அடிதெரியாதபடியென் . அதனின் பின் படர்ந்தானையென்றுதே 'பின்னே' என்றதுக்குத்தாத்பர்ய' (பிராட்டியித் யாதி). (குப்பைக்கீரைபோலே) என்றது- பறித்தானை' என்றபத ரஸனை. ஊமருப்பினேனமாகி - பாரிடத் தயெயிறு கீறவிட 'தானை." என்று அந் யாநுகுண மர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ஊர்தவித்யாதி). ஆக இப்பாட்டில் திருவனந்தாழ்வானோடு பிராட்டியாரோடு மது ரயிற் பெண் ளோடு ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரோடு பூமியிலுள்ளாரோடு ாசியற வெல்லார்க்கும் தன் னைக்கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனு டைய பரார்த்த தயைச் சொல்லுகிறா ரென்றதாயிற்று. ... ... ( )

எ. பேணுதவலியரக்கர்மெலிய ன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவு ர்கோ ானைப்
பூணுகம்பிளவெடுத்தபோர் ல்லோனைப்
பொருகடலுள் துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை
ஊணுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை
யுள்ளுவாருள்ளத்தேயுறைகி 'றானைக்
காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொ ண்டே'
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (எ)

(க) தி - வாய் - உ-டு-எ.

பதம	உரை.	பதம.	உரை.
அன்று	ராவணன் கவிஞ்சி ன ன்று	ல்லோனை	ஸமர்த்தனான னாய்
பேணாத	ஸர்வே ஸ்வரனென்று ஆதரியாத	பொரு	தி ரக்கிளப்பத்தை யுடைய
வலி	ப த் தயு டைய	கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்	துயிலமர்ந்த	ண்வளர்ந்தருளின
மெலிய	இளைக்கும்படியா	புள்ளூர்தி ய	ருடவாஹ னாய்
பெரு	பெரிய	பேய்முலை	பூதனையின் முலையிலு
வரை	மலைபோன்ற	ஞ்சு	விஷத் த [ண்டான
தோள்	தோள் ள்	ஊணா	தாரகமா
இற	முறியும்படி	உண்டான்றன் னை	அமுதுசெய்தருளின வனாய்
நெரித்து	கட்டிக்கொ ாண்	உள்ளு ார்	பூதநாநிரஸநத்தைநி னைத்து ஈடுபடுமவ ர்களுடைய
அன்று	ஆஸ்ரிதனானப்ரஹ்லா தனை நலிந்தவன்று	உள்ளத்து	நெஞ்சில் [னை
அவு ர்கே னை	அஸுரர்கள் தலைவனா னஹிரண்யனு ட ய	உறைகின்றானை	பொருந்தமுடையவ
பூண்	ஆபரண ளணிந்த	காணாது	நெடுநாள்காணாமல்
ஆ	மார் ப	திரிதருவேன்	தேடித்திரிகிற
போர்	யுத்தத்தில்		நான் கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக் ண்டு கொண்டேன். (எ)
பிளவெடுத்த	பிளந்துபோகட்ட		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பேணாதவித்யாதி) † ர்வே ஸ் ரனென்று கொண்டு பே வறியாதே முன்கையிடு ்காலே தோற்றின படி நடந்துதிரிகிற ராக்ஷஸ ாதியானது மெலியும்படியாக. (க) எ ்ங னேயுய்வர் தான ர் நினைந்தால்" என்கிறபடியே அச்சிறுக்கனைப் போலே சிற்ற மின்றிக்கேயிருப்பார் பிழை ்கு மித்தனையல்லது ஆஸுர ப்ரக்ருதிகள் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி ன்னக்கடவதிறே. அப்படியேராக்ஷஸஜாதியானது மெலியும்படியாகப்ப ணி அன்று பெரிய ரைபோலே யிருக்கிறதோள்களானவை † இறும்படியாகக் †கட்டிக்கொண்டு †ஆஸுர ர் கத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனை ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான சரீரமிருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொக ்டு யுத்தத்திலே மர்த்தனான னை. (பொரு) † அதுக்குறுப்பாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து ண்வளர்ந்தவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ரஹ்மாதிகள்கூக்குரல்கேட்டு அங்குநின்றும் பெரியதிருவடிதோளிலேயேறி அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (ஊணாகவித்யாதி) பூதனை தாய்வடிவு கொண்டுவந்து முலைகொடுக்க

(க) ரு - எ - ரு

அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க் கொடுத்தாற்போலே நானும் முலை யுண்ணுவிடில் தரியாதானாய் முலையுண்டபடி சொல்லுபடுகிறது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்குத்தான் செவ்வியனாய்ப் பரிமாறும்படியும் துஷ்டர்க்குத்தானும் அப்படி யிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. † பருவம் நிரம்பாதிருக்கச் செய்தேயும் பூதனை கையிலேயகப்பட்டு அத்தைத்தப்பிப்போகப்பெற்ற அதொன்றுமே யாயிற்று இவர்கள் நெஞ்சில் கிடப்பது. (காணுதவித்யாதி) † யாதநா சரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுத் தட்டித் திரிகிற நான் பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றாற் போலே காணப் பெற்றேன் (கடியித்யாதி) சாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்றால் காணவிருக்கையன்றிக்கே விடாய்த்த இந்நிலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பேணுதவித்யாதி) இப்படி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக இவன் அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணினானென்னச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்தாலே நெஞ்சுநெகிழாதேயிருக்கு மவர்களைக்குறித்து அச்சமுறுத்துகைக்காக, நீங்களவனைப்பேணுவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பேயராய்ப்போகிறீர்களென்னுமதுதோற்ற, ராவண ஹிரண்ய பூதநாநிரஸநங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பேணுகை ஆதரிக்கையாய் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). (இறும்படியாக) முறியும்படியாக. "நெரித்து" என்றதினர்த்தம் (கட்டிக்கொண்டு) என்றது ஶ்லேஷையாலே நெருக்கியென்றபடி. இவ்வளவும் ராவணவிஜயம்பண்ணின ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தம் "அன்றவுணர்" இத்யாதிக்கு-ஹிரண்யநிரஸநம் பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (ஆஸுரேத்யாதி). இங்ஙனன்றாகில் பாட்டிலே இரண்டு "அன்று" என்றபதம் வேண்டாவிறே, ராமநரஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் தர்மைக்யத்தாலே ஏகமாக உபந்ய ஸித்தருளினாரென்று கொள்வது. (அதுக்கு) என்றது-ராவணநிரஸநத்துக் கென்றபடி.யத்வா - "மெலிய வன்று" என்று கீழேகூட்டி, ராமாவதார பரமாகவும், "பெருவரை" இத்யாதியையெல்லாம் அழகிய சிங்கர் விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது (கட்டிக்கொண்டு) என்றது, (ద్వంద్వయుద్ధ) த்வந்த்வயுத்தபரம். (அதுக்கு) ஸாமாந்யேந விரோதிநிரஸநத்துக் கென்றபடி. இத்திருமொழியில், "பேய்ச்சிவிடம்பருகுவித்தகனை" என்றும் 'பேய்த்தாயை முலையுண்டபிள்ளைதன்னை" என்றும், "ஊனுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை" என்றும் மூக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்குமதொன்றாகையாலே, "உள்ளுவார்" என்றதுக்கும் இத்தை யநுஸந்திப்பாராகவே தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஹேது முகேநவருளிச் செய்கிறார் (பருவ

மித்யாதி). தட்டித்திரிகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (யாதநாசரீரம்போலே) என்றது. அதாவது - து ஈாநுபவம் பண்ணுகைக்கு எடுத்த சரீரமாகையாலே இஷ்டஸாதநங்கள் கிடையாதிறேயென்கை. ... ... (எ)

மூ. பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன் றடலரியாய்ப் பெருகினானைத்
தண்ணார்ந்த வார்புனல் சூழ் மெய்ய மென்னும்
தடவரைமேல் கிடந்தானைப் பணங்கள்மேவி
எண்ணானை யெண்ணிறந்த புகழினானை
யிலங்கொளிசேர் அரவிந்தம் போன்று நீண்ட
கண்ணானைக் கண்ணாரக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
இன்	இனிதான	தடவரைமேல்	பெரியமலையிலே
அமுதம்	அம்ருதத்தை (அஸுரர்கள் புஜியாதபடி) [ண்டு	பணங்கள்	திருவனந்தாழ்வான் மேலே
பெண் ஆகி	ஸ்த்ரீவடிவைக் கொ	மேவி	பொருந்தி
வஞ்சித்தானை	அவர்களைவஞ்சித்தவனாய்,	கிடந்தானை	சாய்ந்தருளுமவனாய்,
அன்று	ஹிரண்யனாலே ப்ரஹ்லாதன் நோவுபட்டவன்று	எண்ணானை	எல்லாராலும் எண்ணப்படுமவனாய்
		எண் இறந்த	அளவில்லாத
		புகழினானை	கல்யாணகுணங்களையுடையனாய்
பிறை	சந்த்ரனையொத்த	இலங்கு ஒளிசேர்	மிக்கஒளியையுடையர்
எயிறு	பற்களையும்		
அடல்	மிடுக்கையுமுடைய	அரவிந்தம் போன்று	தாமரையிதழ்போலேபரந்து
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்		
பெருகினானை	வளர்ந்தவனாய், [தாய்	நீண்ட	நீண்டிருக்கிற
தண் ஆர்ந்த	குளிர்த்தியையுடைத்	கண்ணானை	திருக்கண்களையுடையவனானவனை
வார்	ஒழுகாநின்றுள்ள		
புனல்	ஜலத்தாலே	கண் ஆர	கண்களின்விடாய் தீரும்படி
சூழ்	சூழப்பட்ட		
மெய்யம்என்னும்	திருமெய்யமென்கிற	கடிபொழில்சூழ் கடல் மல்லைத் தலசயனத்துக்கண்டுகொண்டேன். (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. †"ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் தன்னையாஶ்ரயித்தார்க்குத் தன்னோடொத்த வரிசையைக் கொடுப்பானொருவனென்று கொண்டு அவனுடைய நீர்மையைச் சொல்லுகைக்காக † அல்லாதார்க்கு உத்கர்ஷத்தைச் சொல்லாநிற்கும் ப்ரமாணங்கள்; அவர்கள் தாங்களும் புழுக்குறித்ததெழுத்தாமாபோலே †சில வற்றைத் தோற்றச்செய்யும்; அவற்றைக்கண்டு † இவர்கள் பக்கலிலே

யும்† குவாலுண்டு, என்றுநாட்டார் ப்ரமிக்கைக்கு†உடலாயிருக்கும் ஆக ப்ரமாணகதி யிருந்தபடியாலும் சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்த -படியாலும், இவற்றின் தாதபர்யமறியாதே (க) ஸம்ஸார ஸாகரம்' என்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப் போமித்தனையிறே. அவற்றை யநுஸந்தித்துச்சொன்ன இவ்வாழ்வார்கள் ஸீரச் சொல்லின்றுகில்" என்று பட்டரருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணுகியித்யாதி) † தனக்குச் சேராத செயலைச் செய்தும் ஆஸ்ரிதகார்யம் செய்யுமவனை. புருஷசப்தத்தாலும் புருஷோத்தம சப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீ வேஷத்தைக்கொண்டு 'இனியவஸ்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகள்பக்கல் சேரவொண்ணுது' என்றுவஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி)†மூரட்டு ஹிரண்யனுலே சிறுக்கன் நோவுபடுகிறவன்று, பிறைபோலே யிருக்கிற எயிற்றையுடைய; (அடலரியாய்) யுத்தமென்றால் பணைக்கும்படியான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு. (பெருகினுனை) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டு தோற்றினுகில்†சுருங்கிக்†கையற்றுனுயிற்று†தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து†கையிலான். (தண்ணுர்ந்தவித்யாதி)† பித்ராதிகள் ரக்ஷகராகைதவிர்ந்துபாதகராகப்புக்க பின்பு "இனி அவர்கள் கையில் காட்டிக்கொடுப்போமல்லோம்' என்று ரக்ஷகன்தான்வந்து சாய்ந்தானுயிற்று ' வத்ஸலராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்குப் பித்ராதிகளென்று சிலரைச் சொல்லிவிட்டோம் அவர்கள் பாதகராய்த் தாங்களேயாய்நின்ற பின்பு நாம் அஸந்நிஹிதராவோமல்லோம்' என்றுநேரேபிதாவானவன்வந்துசாய்ந்தருளினுனுயிற்று. †ஸ்ரமஹரதைமிக்கு ஒழுகாநின்றுள்ளபுனலையுடைத்தான திருமெய்யத்திலேதிருவனந்தாழ்வான்மேலேவந்துசாய்ந்தருளினவனை. (எண்ணுனை)† அப்படுக்கையில்சாய்ந்தருளினுற் பண்ணும்† ஜகத்ரக்ஷணசிந்தையைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங்கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே. இதென்னசீர்மை. என்று எப்போதுமெண்ணப்படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினுனை) † ஜகத்ரக்ஷணசிந்தைபண்ணுகையால் வந்த புகழுக்கெல்லை யில்லையென்னுதல்' குணுநுஸந்தாநம்பண்ணுவார்க்கு அநுஸந்தித்துத்தலைக்கட்டவொண்ணுத குணப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லுதல். (இலங்கித்யாதி)

(க) ஜி - ஸ்தோ -௪.

அக்குணங்களை யொழியவே விடவொண்ணாதபடியாயிருக்குமா யிற்று வடிவழகு' மிக்கவொளி'யையுடைத்தாய் விகாஸாதிகளுக்குத் தாமரையை ஒப்பாகச்சொல்லலாயிற்று. அது† வட்டணித்திருக்கு மிறே. அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுகுநீண்டிருக்குமாயிற்று. †அன்றிக்கே போக்யதைஅளவிறந்திருக்குமென்னுதல்.(கண்ணார்)†படாமுகாக்நி †நிறைந்தாற்போலே காணவேணும்' என்றுஉருவிப்†பட்டினிவிட்ட ண்களினுடைய உருவுதல்தீரக்காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணசரீரத் தைப் பரிக்ரஹித்து ஒருதேச விசேஷத்தேபோய்க் காண்கையாகி றது ஆரேனும் பசிக்க ஆரேனும் ஜீவித்தாற்போலே யிருப்பதொன் றிறே' காணவேணுமென்று ருவினகண்களோடே காணப்பெற் றேன்.(க) [illegible] காத்ரைச் சோகாபிகர்சிதை . (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (பெண்ணாகியித்யாதி) ராவணாதி நிரஸநத்தில் அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைத்திரளச் சொல்லாநின்றீர், இவன்றானே பெண்ணுடையுடுத்ததில்லையோ? என்னுமத்தைக்கொண்டு சைவஸமயத்திலே சொல்லாநின்றீர் என்று ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கருத்தாக, அப்படிபெண்ணானதும் லோக விஸஜாதீயமான நரஸிம்ஹத்தோபாதி ஆஸ்ரிதார்த்த மென்றருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

§ "பெண்ணாகி' என்றத்தாலே - அம்ருதமதநவ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துத மாகையால், தேவதாந்தரத்தினுடைய விஷபக்ஷண ப்ரயுக்தஸாமர்த்யமும் ஸர் வேஸ்வரனுக்கு ஸ்த்ரீத்வமும் தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜந கதநபூர்வகம், பெண்ணாகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி).(அல்லாதார்க்கு)ருத்ராதிகளுக்கு. (சிலவற்றை) விஷதாரண வர ப்ரதாநாதிகளை. (குவால்) ஆதிக்யம். (உடலா யிருக்கும்) ப்ரமாணகதியென்றுகருத்து. (ஈரச்சொல்லின்றாகில்) என்றதுக்கு (போமித்தனையிறே) என்று கீழ்வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

(தனக்கு) என்றது - புருஷோத்தமனான தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷேத்யாதி). "அன்று பிறையெயிற்று அடலரியாய்ப் பெருகினானை" என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச் செய்கிறார், (முரட்டித்யாதி). (சுருங்கி) பெருகுகையில்லாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. (கையற்றான்) அசக்தனானான். இத்தை உபபாதிக்கிறார், (தன்னுடையவித்யாதி). (கையிலான்) கைம்முதலில்

(க) ரா-ஸு

§ ஸர்வேஸ்வரனுடைய குணாதிக்யத்தையும் மேன்மையையும் சொல் லுகிற ப்ரகரணத்திலே "பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானை" என்கை யாலே இதுவுமவற்றுக் குடலென்று விவக்ஷித்து இதக்காசார்யஸம்வாதம் (ஸர்வேஸ்வரனாகிறான்) என்று.

லாதான் அசக்தனென்றபடி. நரஸிம்ஹத்தை யநுஸந்தித்த உடனே திருமெய்யத்தில் கிடையை யநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச்செய்கிறார்(பித்ராதிகளித்யாதி). விவரணம்(வத்ஸலராயித்யாதி). சப்தார்த்தம்(ஶ்ரமஹரதையித்யாதி). எண்ணுக்கு ஆஶ்ரயபூதனென்றும் விஷயபூதனென்றும் இரண்டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிக்கையிலித்யாதி). 'புகழ்' என்றது - யஶஸ்ஸாதல், ஸகல கல்யாணகுணங்களாதல் என்று விவக்ஷித்து, கீழ் பதத்துக்குச் சொன்ன அர்த்த த்வயாநுகுணம் அர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையித்யாதி). (வட்டணித்திருக்கும்) என்றது - அரவிந்தம் வட்டணித்திருக்குமென்கை. "நீண்ட என்றதுக்குஅர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "கண்டுகொண்டேன்" என்றதே அமைந்திருக்க, 'கண்ணார" என்று விசேஷித்ததுக்கு 'பிள்ளைகள் வயிறு நிறையப்பெற்றே' என்னுமாபோலே, கண்கள்வயிறு நிறையப்பெற்றேன் என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (படபேத்யாதி) (நிறைந்தாற்போலே - பட்டினிவிட) என்று அந்வயம், (பட்டினிவிடுகை) ஜாடராக்நிமிகுகை. கண்ணாரக்காண்கை (க) 'సదా పశ్యన్తి ஸதாபஶ்யந்தி' என்று பரமபதத்திலேயன்றோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (காத்ரைரித்யாதி). "இவ்வாக்யத்வயமும், ஒன்பதாம்பாட்டிலே சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயுண்டாகில், அப்போது இப்பாட்டோடே கூட்டுவது என்று சொல்லுவர்கள். యథాహం పురుషవ్యాఘ్రం గాత్రైశ్శోకాభికర్శితైః । సంస్పృశేయం సకామాహం తథా కురు దయాం మయి - யதாஹம் புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரைச்சோகாபிகர்சிதை ஸம்ஸ்ப்ருசேயம் ஸகாமாஹம் ததாகுருதயாம் மயி. .. ... (அ)

௯ தொண்டாயார்தாம்பரவு மடியிணைப்
படிகடந்த தாளாளற் காளாயுய்தல்
விண்டானைத் தென்னிலங்கை யரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ண வலங்கைவாய்ச் சரங்களாண்டு
பண்டாய வேதங்கள் நான்குமைந்து
வேள்விகளுங் கேள்வியோ டங்கமாறும்
கண்டானைத் தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௯)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
தொண்டுஆயார்	சேஷபூதரானவிசேஷஜ்ஞர்	அடியிணை	திருவடிகளையுடைய
தாம்		படி	பூமியை
பரவும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான	கடந்த	அளந்த [ஞய்,
		தாள் ஆளர்க்கு	[வனுக்கு திருவடிகளையுடைய

(க) பு-௯௨.

ஆளாய்	அடிமைசெய்து	நான்குவேதங் க நாலுவேதங்களையும்
உய்தல்	உஜ்ஜீவிப்போமென்	ளும்
	னுமர்த்தத்தில்நின்	ஐந்துவே ள் வி க பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்க
	றும்	ளும் ளையும் . [தோடு
விண்டானை	வேறுபட்டவனாய்	கேள்வியோடு ஆசார்யோபதேசத்
தென்	தெற்குத்திக்கிலுள்ள	ஆறு அங்கமும் ஆறு அங்கங்களையும்
இலங்கை	லங்கையில்	கண்டானை (சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்
அரக்கர்	ராக்ஷஸர் ளுக்கு	தாலேதன்னைக்கி
வேந்தை	ராஜாவானராவண	ட்டும்வழியாகக்)க
விலங்கு	ம்ருக கள் [னை	ண்டுவைத்தவனை
உண்ண	தின்னும்படி	தொண்டனேன் சேஷபூதனானநான்
வலங்கைவாய்	வலத்திருக்கையாலே	
சரங்கள்	அம்பை [ளாய்,	கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசய
ஆண்டு	ப்ரயோகித்தருளினவ	னத்துக்கண்டுகொண்டேன். (௧)
பண்டுஆய	நித்யமான	

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாயார்) (௧) வழுவிலா வடிமைசெய்யவேண்டும்" என்றிருப்பாரைச் சொன்னபடி. ஆயா ரென்றது-ஆனாரென்றபடி. † அவர்கள்(௨) [illegible] -ஜாம தக்ர்யஸ்யஜல்பத:" என்கிறபடியே அடைவுகெட்டு ஏத்தும் படியான திருவடிகளையுடையவனை. (படியித்யாதி) † நம்முடைமை ஒன்றுந் தவறவொண்ணாதென்று தான் கொடுவந்து திருவடிகளைத்தலையிலே வைத்தஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய நீர்மையிலேதோற்று ' இனி நாமும்அவனுக்கு வடிமைசெய்து உளோமாவோம்" என்கிற இவ்வர்த்தத்திலே விண்ட வனுண்டு (௩) [illegible] நநமேயம்" என்றிருக்குமவனை. †ஆளாயுய்தல்விண்டார்க்கெல்லாம்ப்ரபுவாயிருக் கிறவனை. (விலங்குண்ண) அவனை நாயும் நரியும் கழுகும் பருந்தும் பற்றிபிசிக்கும்படியாக. (வலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு)†ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கும் அநுகூலர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்கைக்கும் கையும் வில்லுமான விருப்பேயமையும். (பண்டித்யாதி) அபௌருஷேய மாகையாலே நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாய் பூர்வபூர்வோச்சாரண க்ரமத்தைப்பற்ற உத்தரோத்தரோச்சார்யமாணமான வேதாக்ஷர ராசியும் தன்னுடைய ஸமாராதநரூபமான வைதிக கர்மங்களுக்கு உபலக்ஷணங்களான பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும் இந்த வைதிகக்ரியை கள் தன்னை ஸமாராதநரூபமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிற அங்கங் களாறும் †கேழ்வியாலேஅநுஸந்திக்கப்†படுவதான. (கண்டானை)†சா

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௧. (௨) (௩) ரா-யு-௩௬-௧.

ஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை ப்ராபிக்கைக்கீடான வழியைக்கண்டு வைத்தவனை. (தொண்டனேனித்யாதி) அப்பெருவழியான சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே யன்றிக்கே இக்கண்ணாலே காணப் பெற்றேன்.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு(தொண்டாயாரித்யாதி)பெண்ணாயும் புருஷ ஸிம்ஹமாயும் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் புண்டரீகாக்ஷனையே மிகவும் புகழாநின்றீர், அவனுடைய ஸர்வாதிசாயித்வத்திலே ப்ரமாணங்களென் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸங்கத்திலே திருவாய்மொழியென்ன, ஸ்ரீராமாயணமென்ன, வேத வேதாந்தங்களென்ன இவையெல்லாமவனையே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னும் ருத்தாலே உத்தரமருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

பரவும்'' என்கையாலே பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தஸூக்திகளென்று விவக்ஷித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி) 'శ్రుతి యమర్థోరామస్య జామదగ్న్యస్య జల్పతః నారదస్యచ దేవర్షేః కృష్ణద్వైపాయనస్యచ ஶ்ருதோயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாம தக்ந்யஸ்ய ஜல்பதஃ நாரதஸ்யசதேவர்ஷேஃ க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச' என்று வசநசேஷ. ஆ - 'தொண்டாயார்' இத்யாதியாலே'(க) బ్రహ్మవాదినో వద న్తి-ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி 'என்கிறபடியே ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்திகள் ப்ரமாணங்களென்று தர்ஶிப்பித்தாராயிற்று. படியை - பூமியை, கடந்த - அளந்த தாள்களை ஆண்டவற்கு, ஆளாய்உய்தலைத்தன்னிடத்தில் நின்று விண்டு போகட்டவனாய், அரக்கர்க்கு ராஜாவான ராவணனைத் திர்யக்குக்களுண்ண, வலங்கையில் சரங்களை ஆண்டவனென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நம்முடைமையித்யாதி). 'உய்தல் விண்டானை'' என்று ராவணனுக்கு விசேஷணமிடுகையாலே(உ)''యథా రాజా తథా ప్రజా யதாராஜாததாப்ரஜா:'' என்கிற ந்யாயத்தாலே பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிறார், (ஆளாயித்யாதி) 'சரங்களாண்டு' என்றால்போராதோ,''வலங்கைவாய் 'என்றதுக்குக்கருத்தென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி வாக்யத்தாலே). ''வாய்' என்று இடமாய் ஸப்தம்யர்த்தம். ஆ - இவ்வளவால் இதிஹாஸபுராணங்களை ப்ரமாணீகரித்தாராயிற்று. ஸமாராதநரூபமென்னு மிடத்தைச் சொல்லுகிற, ''அங்கங்களாறும்''என்றது-வேதம் இவ்வர்த்தத்தையறிவிக்கும்போது அங்கங்கள் ஸஹகாரிகளாகையாலே இவையும் சொல்லுகிறனவென்கை. (கேள்வியாலே) என்றது-ஆசார்யோபதேசத்தாலேயென்கை. (படுவதான) என்றவநந்தரம், வேதாதிகளுண்டு என்று சேஷம். ''கண்டானை'' என்றதுக்கு பாவம் (சாஸ்த்ரீயேத்யாதி). இத்தால் - சேதநலாபத்துக்கு ஈஶ்வரன் வழியாகக்கண்டானென்று அவனுடைய உபகாரத்வம் தோற்றிற்றாயிற்று. ... ... (௯)

(க) (உ) யஜு -

ரூ. படநாகத் தணைக்கிடந்தன்றவுணர் கோனைப்
பட வெகுண்டு மருதிடைபோய்ப்பழனவேலித்
தடமார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த தலைவர்தம்மைக்
கடமாரும் கருங்களிறு வல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றி யொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
திடமாக விவையைந்து மைந்தும் வல்லார்
தீவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
படம்	படங்களையுடைய	தலைவர்தம்மை	ஸர்வேஶ்வரன்விஷயமாக,
நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை	கடம்ஆரும்	மதம்மிக்க
அணை	படுக்கையாகக் கொண்டு	கருங்களிறு	பெரியயானையை
கிடந்து	சாய்ந்தருளினவனாய்,	வல்லான்	நடத்தவல்லராய்
அன்று	ப்ரஹ்லாதன்ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே	போர்	யுத்தத்தில் வல்லராய்
அவுணர்கோனை	அஸுரர்கள்தலைவனானஹிரண்யனை	வெல்	சத்ருக்களைவெல்லவ
பட	முடியும்படி	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப் போக்கின ஆழ்வார்
வெகுண்டு	சீறியருளினவனாய்,	ஒலிசெய்த	சப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைத்தாம்படியருளிச்செய்ததாய்
மருதுஇடை	இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே	இன்பம்	இனிமையைவிளைவிப்பதான
போய்	தவழ்ந்தேபோனவனாய்,	இவை யைந்து மைந்தும்	இப்பத்துப்பாட்டையும்
பழனம்	நீர்நிலங்களை	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்கவல்லவர்கள்
வேலி	சுற்றிலுமுடைத்தாய்	தீவினையை	பாபங்களை
தடம்	தடாகங்களாலே	தாமே	தாங்களே
ஆர்ந்த	நிறைந்த	திடமாக	நிஶ்சயமாக
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையில்	முதல்அரிய	வாஸனையோடே போக்க
தலசயனத்து	நிலத்தைப்படுக்கையாகக்கொண்டு	வல்லார்	வல்லராவர்கள். (௧௦)
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த	புண்டரீகாக்ஷனென்னுமதுதோற்றக்கண்வளர்ந்தருளின		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(படமித்யாதி) தன்னேட்டைச் சேர்த்தியாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி அப்படுக்கையும் விட்டுப்போயழியச்செய்யும் ஆஶ்ரித விரோதிகள் †ரண்டாலும். (மருதிடைபோய்) †ஒன்றென்னலாம்படி

பொருந்திகி ' ற மருதமுறிந்து விழும்படி ந டகற்று' நீர் நில '·
ளாலே சூழப்பட்டு† அழகிய தடாக ' ளை யுடைத்தான திருக் டல்
மல்லை ஸ்த்தலசயநத்திலே ( )† யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ யஜ்ஞேசோயஜ்ஞ
புருஷ ' எ ' கிறபடியே ர்வாதிகனை புண்டரீகாக்ஷனெ ' று
தோற்றும்படி ' ளர்ந்தருளின னையாயிற்றுக் விபாடிற்று.
(கடமித்யாதி)† மத்தகஜத்தைத் தம்கினையிலே நட த்த ல்லவராயும்
யுத்தத்திலே வெற்றிகொ ' டல்லது மீளாத ஆழ் ார் ஒலியு டத்
தாக அருளிச்செய்த விப்பத்தையும் அப்யஸிக்க ல்ல ர்கள். (தீவி
னை ய முதலரியவல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான கர்ம ' களைத் தா '
ளே வாஸனையோடே போக்க ல்லரா ர்கள்.† பாபங்களைக் கூடு
பூரித்துக்கொள்ளு மித்தனைபோக்கி† எலிபெலும்பனை இ னலிது
போக்கி ' கொள்ளலாமென்றால் இதுகூடுமோ வெ ' ணில் அதிலொ
ருதட்டில்லை ' இது த்ருடம் ... ... (௧௦)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (படமித்யாதி) (ண்டானல்) என்றதுக்கு (அழி
யச்செய்யு ') என்று கீழே அ ' வயம். 'அவுணர்ே ா ' ' என்று - ஹிரண்ய
னுய் அவன் பலக்ஷணமெ ' று திருவுள்ளம். 'ெ குண்டு ே ாபித்து. ப்ரச்
ச ' ந விரோதிநிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷணம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள்
ளம்பற்றி மருது" என்றஎ வசநதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி).
ஆர்தலாலேபலிதம் (அழகிய) என்றது. యజ్ఞో యజ్ఞపురుష పుణ్డరీకాక్ష
సంజ్ఞిక யஜ்ஞேசோயஜ்ஞபுருஷ புண்டரீகாக்ஷ ஸ ' ஜ்ஞிதஃ ' என்று இவ்
வளவும் விவக்ஷிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு அபிஜநவித்யாவ்ருத்த ' களா
லே மத்தகஜங் ள் போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய் புத்தர்
நோன்பியர் முதலானுரை வெல்லவும் வல்லரானவ ரென்று வ்யங்க்யார்த்
தம் கண்டுகொள்வது. இப்படி 'ருதார்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுகை யன்
றுகில், ஐஶ்வர்யத் தக் காறக டெ ாண்டபடி சொல்லிக்கொள் ெ ா '
ணுதிறே 'திடமாக' என்றதுக்கு - அறிய ல்லார்" என்றத்தோடு அந்வ
யமாக்கி தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி). (எலியெ
லும்ப ')- அசக்தனென்றபடி ... ... (௧௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி ' தது.

(௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து ௬ திருமொழி நண்ணாத பரவேசம்.

வ்யா. (க) † [Grantha] அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்'' இத்யாதி [Grantha] ஸாதேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்'' என்று சரணாகதிக்கு லக்ஷ ம் சொல்லிற்று. அதுதன்னை (உ)*வாணிலாமுறுவலிலும் (௩) *தாயே தந்தையிலுமாக அநுஸந்தித்தார் அதுதன்னை(ச)' காணாதுதிரிதருவேன்கண்டுகொண்டேன்''என்றும் (௫) தொண்டனேன் க ' டுகொண்டேன்' என்றும் அதுதன்னையநுபாஷித்தார். (௬) [Grantha] ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய ர் நம்' என்று அனுக்கு § ஸம்பாவிதமாய் அநந்தரம் வரும் ஸ்வபா 'கனைச் ‡ சொல்லுகிறது. அவை தமக்குப் பிறந்தபடி சொல்லிற்றாயிற்றில். †அவை தானிரண்டும் லக்ஷணமாக வேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோதத்தாலே (எ) † [Grantha] த் மே' என்று உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகையாலும் இதில் அ 'கங்களோடேகூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகையாலும். † ஆகையால் அது லக்ஷணமாய் இது அவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமா யித்தனை. (அ)† [Grantha] பசுர்மநுஷ்யம் பக்ஷீ ர யேசவைஷ்ண ஸம்ஶ்ரயா தேநைவதேப்ர யாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ பரமம்பதம்'' என்று பாகவத ஸமாஶ்ரய த்தை 'ஞாநமும் 'ஞாநாநுரூபமான வ்ருத்தமு மொழியவே யும் பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ம்ருகபக்ஷ்யாதிகளையுங்கூட வெடுக்கிறதிறே. † இவைதான் பின்னை † இரண்டோ? பாகவத ஸமாஶ்ரயணமாவது பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய காஷ்ட்டையன்றோ வென்னில் அவ்யவதாநேந பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென்றிருப்பதொன்றுண்டு பாகவத ஸமா 'ரய த்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணு து மொன்றுண்டு இந்த

§ ஸம்பாவிதமான அநந்தரஸ்வபாவங்களை. ‡ சொல்லுகிறதாயிற்று.

(க) பாஞ்ச.
(உ) க-௬.
(௩) க-௯.
(ச) உ-௫-எ
(௫) உ-௫-௯
(௬) பாஞ்ச.
(எ) பாஞ்ச.
(அ)

†முகபேதத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. பாகவத †ஸமாச்ரய மொழிய பகவத்விஷயத்திலிழியுந்† துறையில்லை. (க) † [மாருயவித்யாதி] வேருகவேத்தி யிருப்பாராகிருரார்? மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாராகிருரார்? இத்தை ஒருதாஹரணநிஷ்டமாகக் காட்டலாமோ வென்னில் 'வேரு வேத்தியிருப்பாராகிருர் ஸர்வேச்வரனைக்கண்டவநந்தரம் தம்மைப்பேணுதே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணும் பெரியாழ்வார்போல்வார்' மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாராகிருர் (உ) 'வல்லபரிசுவருவிப்பரேலது காண்டுமே' என்றிருக்குமாண்டாள்போல்வார். †இனி இவர்தாம் பாகவதராக நினைத்திருப்பது உகந்தருளின நிலங்களில் நீர்மையிலே ஈடுபட்டிருக்குமவர்களை. அபாகவதராக நினைத்திருப்பது அங்குத்தை வாசியறியாதவர்களை. (ங) † ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப' ' என்கிறது ஒன்று செய்து தலைக்கட்டிற்ருய் ஓரளவில் மீளுமதல்லாமையாலே ப்ராப்திதசையிலும் அநுவர்த்திக்குமது இங்கோரளவில் மீளாதிறே. ' ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்'' ப்ராப்தியளவுமிறேநிற்பது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி பிறந்தாலுண்டாமதாகையாலே ஆநுகூல்யம்பிற்பட்டதிறே. அந்த ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி தமக்குண்டானபடியைச் சொல்லுகிருர் முதற்பாட்டில். †இது தானுண்டாக வமையுமிறே ஸம்பந்தமின்ருக வுண்டாக்க வேண்டாவே. தானேறிட்டுக்கொண்டத்தைத் தவிருமித்தனைவேண்டுவது.

அரு. நண்ணுதப்ரவேசம் - ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தாநுஸந்தாநபூர்வகம் திருமந்த்ரலாபத்தை யநுஸந்தித்துத் தம்திருவுள்ளத்துக்குப் பல திருமொழிகளிலேயு முபதேசித்து, நெஞ்சு இசைந்தவாறே ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு இஷ்டமான கைங்கர்யத்தைப்ரார்த்தித்து அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியையு மர்த்தித்துக் கைங்கர்யவர்த்தகமான புத்தியையு முபேக்ஷித்துத் தம் நெஞ்சைக்கொண்டாடி அநந்தரம் அவன் நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் ஆச்ரிதார்த்தமாக விருக்கும்படியைப் பலதிருப்பதிகளிலே யநுபவித்துக்கொண்டுவந்து கீழ்த்திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளை வந்தாச்ரயிக்கச்சொல்லி நின்ருர்; இத்திருமொழியிலே, (ச) 'நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை' என்கிறபடியே ட்பொருளான பாகவத சேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்து அத்தைத் தம்திருவுள்ளத்துக்குப் பலபடி உபதேசிக்கிருரென்று மஹாவாக்ய ஸங்கதியை யுட்கொண்டு, "எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே' என்

(க) ச-திரு- (உ) நா-திரு-கo- o- (ங) பாஞ்சரா-
(ச) அ - கo - ரு -

றும் 'ஆரெண்ணும் நெஞ்சு டையா ரவரெம் மயாள்வாரே," என்று ப்ராதி
ல்யவர்ஜ ராநுகூல்ய ஸங்கல்ப களை நுஸந்தி கு ஸங் தி யருளிச்
செய்கிறார் (அஹமஸ்மீத்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). ரன் க ண்டு ாண்
டேன்" என்னு மதுதன்னை அநுபாஷித்தார் எ றதுக்கு - ஸித்தோபாயத்
தக் ண்டேனென்றாய் அத்தை ஆஶ்ரயித்தேன் ரன் நீங்களுமா ரயி
யு கோளென்றுபரார்த்த மநுபாஷித்தா ரென்று ருத்து. ஆக தன்னு டைய
அபராதங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ரக்ஷகார் தரோபாயாந்தரசூந்யனாய்
அவன்றன்னையே உபாயமாக அநுஸந்திக் க ப்ரபத்திக்குலக்ஷணம் இப்படி
ப்ரப நனுனவனுக்கு அ காத ஸ்வேதம்போலே ஸம்பாவித ஸ்வபாவ கள்
ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ளென்றதாயிற்று. § అహమస్మ్యపరాధానామా లయో

ஞ்சனோகதி । త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతి శరణాగతిరిత్యుక్తా
సా దేవేస్మిన్ప్రయుజ్యతామ్ அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோகிஞ்சனோ க தி
த் மேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்த்த ரமதி சரணு திரித்யுக்தா
ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்" என்றும் - ఆనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్య
స్య వర్జనమ్ రక్షిష్యతీతి విశ్వాసో గోప్తృత్వవరణం తథా ఆత్మనిక్షేప కార్పణ్యే
షడ్విధా శరణాగతి ஆநுகூ யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்
ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவர ததா ஆத்ம நிக்ஷேபகார்ப
யே ஷட்விதா சரணுகதி ' என்று சொல்லுகிற விவையிரண்டும் லக்ஷ
ணமென்னவொண்ணுதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவைதா னிரண்டு
மித்யாதி). பரஸ்பரவிரோதங் த னைக்காட்டுகிறார் (த்வமேவேத்யாதி).
அதாவது - త్వమేవోపాయభూతో మేభవ - த் மேவோபாய பூதோமேபவ
என்கிற ப்ரார்த்தநையானது சைதந்யகார்யமான உபாய பரி ரஹரூபமாகை
யால் உபாய மல்லாமையாலே யாகாதி பலஸாதநங்களுக்குப்போல ஆநுகூ
ல்ய ஸங்கல்பாதிகளை அங்கமாக வசநம் விதிக் மாட்டாதாகை யால் (ஆ)
பலோபாயமான அவன்றனகே யிவற்றை அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்னு

---

§ சரணு தி லக்ஷணமாவது - ஸ்வாபராதத்தையு ஆகிஞ்சந்யாநந்ய
தித்வ ஊயும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சரண புகுருகை. 'கண்டுகொ
ண்டேன்" என்று ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமா கயாலே ப்ரபத்தியைச்சொல்
லுகிறது. సుసుఖం కర్తుమ్ - ஸுஸுகம்கர்தும் என்று ப்ரபத்தியினு
டைய ஸுகரூபத்வம் கி புநர்ந்யாயஸித்தமா கயாலே கண்டுகொண்
டேன் ' என்ற ஸாக்ஷாத்காரரூபஜ்ஞாநத்தை ப்ரபத்தியாகச் சொல்லுகிற
தெ றருளிச்செய்வர். అహమస్మ్యపరాధానామాలయ - அஹமஸ்ம்யபராதா
நாமாலய என்கிற ஶ்லோகத்திற் சொன்னது ப்ரபத்தி லக்ஷணமாகவேணு
மோ? ఆనుకూల్యస్య - ஆநுகூல்யஸ்ய என்று சொன்னது ப்ரபத்திலக்ஷண
மாகுலோ ெ ன்ன (அவைதானிரண்டும்) என்றது.

மளவில் ஸர்வஜ்ஞனாய் ர்வசக்தனாயிருக்கும ஹுக்கு அங் ரபே க்ஷ யில்லா மயாலும் அவ ' நிரபேக்ஷாபாயமாகையாலும் அ வ அ ' கமென்னு ,மது 'கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுண ரன் நிரபேக்ஷாபாய மென் க்கும் சேராதெ ' . ஆநுகூல்யஸ்ய' இத்யாதியே லக்ஷணமாய் அஹ மஸ்மி'' இத்யாதி ஸம்பாவித ஸ்வபாவபரமென்ன வொண்ணாது • ஸாங் ப்ரபத்யநுஷ்டாதாவுக்கு ததேவ ாபாயத்வ புத்திபிறவா யாலு' உபா யாந்தர் சூய்ய த யில்லா மயாலும் ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வார்வயம் ப்ரஸங் கி 'கையாலே • ரக்ஷ ாந்தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஸ்லோக ர்த்தம் தட்டுகையாலே; இனி அதிகாரிபேதத்தாலே லக்ஷண மென் ொ ண்ணா தோவென்னில் ஓரதிகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்பாவிதங்களாயிரு 'க கல்ப ாமெ ளர ம் ப்ரஸ 'கிக்குமென்று இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் திரு வுள்ளத்திலே வை த்துக்கொண்டு உ 'தார்த்தத்தை ஸ்த்திரீ ரி 'கிறார் (ஆ க யாலித்யாதி) இவ்வா 'யத்துக்குக்கீழே விரோத ' ஸ்பஷ்டமிறேயெ 'று கூட்டிக்கொள் து. § பக த்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்பாவித ஸ்வபாவங் களை யருளிச்செய்கிறாராகில் கினைவாரெ ' ாயகரே'' "எங்கள்குலதெய்வமே' என்று பா வதர் களை சேஷிகளா வும் அவர்களை, "நச்சென்ற ' ன் ெ ஞ்சே இத்யாதிகளாலே ஆஸ்ரயிக் ச்சொல்லி விதிக்கிறதெ 'ெ 'ன வருளிச்செய்கிறார் (பசுரித்யாதி வ க்யத்வயத்தாலே). ப த்ப்ர பந் னுக்கு ப்ா வதர்களே உபாயமென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமெ 'று திரு வுள்ளம். ஆனால் அவனே உபாயமெ 'றத்தோடு ததீயரே உபாயமெ ' விரோதியாதோவென்னும் சங் ாநுவாதம் பண்ணி பரிஹரிக்கிறார் (இ தானித்யாதி) (இரண்டோ) என்றதுக்கு இரண்டானால் விரோதியாதோ ெ ன்று ருத்து. (முகபேதத்தைப்பற்ற) என்றது 'கு-ப்ரகாரபேதமொழிய ஸ் ரூபபேதமில்லை யாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆ பா ாதர் களைப் புருஷகாரமாக்கி பகவானே உபாயமென்றிருக்கை யும், பாகவதரை உபாய மென்றுகொண்டு ப வானை உபாயமென்றிருக்கையுமே முகபேத மென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபபேத மின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் ப வா னுக்கேயானால் இந்த முகபேதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்

---

§ ஸங் த்யந்தரம் (பசுர்மநுஷ்ய)என்றது. அதாவது - கீழெல்லாவற்றா லும் ப்ரபத்திபண்ணினபடியாய், ப்ரபந்நனவனுக்கு ஸம்பாவிதமான ஆநு கூல்யாதிகளைச் சொல்லுகிறது இத்திருமொழி என்று ப்ரதமஸங் தி. அன்றி க்கே, கீழெல்லாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணி இத்திருமொழியிலே பாகவதர்களே உத்தேஶ்யரென்று அவர் களைப்பற்றுகிறாரென்று த்விதீயஸ ' தி. அவ்யவதாநேந பாகவதஸமாஶ்ரய ாம் பண்ணுவதுமுண்டென்றால் ஸங்கதமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்வர்.

செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதி). (துறையில்லை) என்றதுக்கு - பாகவதர்களைப் புருஷகாரமாக்கிக்கொண்டு ப வானே உபாயமென்றிருக்கும் அதிகாரி 'கு பகவந்நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கண்டு அஞ்ச ப்ரஸக்தியுண்டாகையாலே பாகவதர்களை உபாயமென்று கொண்டிருக்கை யொழிய வேறு வழியில்லை யென்று ருத்து. இப்படியிருந்த ர்க்குத்தான் ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவோவென்ன 'வேண்டா, இது ார்யகரமென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (மாறுயவித்யாதி). தங்களைப்பேணாதே பகவத் ஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களையே தன்பேற்றுக்கு உபாயம் என்றிருக்குமவனிடத்திலே ஈஸ்வரஸ் ாதந்த்ர்யம் ஜீவியாதே இவர்களிடத்திலே ப்ரேமாதிசயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் (க) * 'கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாமென்று திருவுள்ளம். 'கடல்மல்லைத் தலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனியித் ாதி). ஸம்பாவித ' பாவ 'களைச் சொல்லுகிற ஶ்லோ த்திற்சொன்ன 'ரமம்தவிர ப்ராதிகூல்யவர்ஜ த்தை முந்துற அநுஸந்திப்பானென்னெ 'ன இரண்டு விதமாகப் பரிஹார மருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி, வேண்டுவது) என்னுமளவும். அதிலிரண்டாம் பரிஹாரம் (இதுதானித்யாதி).

௬. நண்ணாத வாளவுண ரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெ 'ணாகி யமுதூட்டும் பெருமானார் மருவினிய
தண்ணார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை
ண்ணாதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே

---

§ பா வத ஸமாஶ்ரயணம் பக ல்லாப ஸாதநமென்றதுக்கு பசுர் மநுஷ்ய " என்கிற ஶ்லோகத்தை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்து, ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியையுங் காட்டுகிறார் (மாறுயஇத்யாதி) என்று. ப்ரதமஸங்கதியில் ஸம்பாவிதஸ் பாவமான ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் பாகவதப்ராவ 'யமும் அபாகவதபரித்யாகமும் என்றுவிவக்ஷித்து ஆனால் கேவலம் ப வதாபாகவதர்கள் உபாதேயரு ' த்யாஜ்யருமென்று ஸாமாந்யேந செ ல்லாமல் "தலசயநத்துறைவாரை எண்ணாதே யிருப்பாரை என்றும் தலச மாரெண்ணும் நெஞ்சுடையார் என்றும் விவக்ஷிக்கவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இனி இவர்தாம்) என்று துடங்கி. ஆனால் ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியை முற்படச்சொல்லுவானென்னென்ன; (ஆநுகூல் ஸ்ய) ன்று. ஹேத் ந்தரம் (ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி) என்றது.

(க) உபதேசர -

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நண்ணாத	தன்னைக்கிட்டாதவர்களாய்	கடல்	கடற்கரையிலேயுள்ள
வாள்	வாளையுடையரான	மல்லை	ஸ்ரீமல்லாபுரியிலே
அவுணரிடை	அஸுரர்கள் நடுவே	தலசயனத்து	பூமியாகிறதிருப்பள்ளியிலே
பெண்ணாகிப்புகு	ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டுபுக்கு	உறைவார	பள்ளிகொண்டருளுமவர
வானவரை	தேவர்களை	எண்ணாது	நினையாமல்
அமுது ஊட்டும்	அம்ருதத்தைபுஜிப்பிக்கும்	இருப்பாரை	அந்தக்ஷேத்ரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவர்களை
பெருமானார்	பெருமையையுடையவனாய்,	இறைப்பொழுதும்	க்ஷணகாலமும்
மருவ	பொருந்திவர்த்திப்பதற்கு	எண்ணோம்	நினையோம். (௧)
இனிய	இனியதேசமாய்		
தண் ஆர்ந்த	குளிர்த்திமாறுததாய்		

வ்யா. முதற்பாட்டு (நண்ணாத வித்யாதி) † ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்த் தன்னை உகவாதே யிருப்பார்க்குங்கூட அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமவன் நம்மை யுகப்பாரையும் கிடைக்கவற்றோவென்று அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய் இங்கேவந்து கிடக்கிற இந்நீர்மையை யநுஸந்தியாதே புறம்பே உண்டுடுத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்துவாக நினைத்திரோமென்கிறார்.

(நண்ணாத)† ஶ்ரீவிதுரர்பட்டது படுகிறாராயிற்று † நடுவே இவர் (௨) 'సంస్పృశన్నాసనం శౌరేర్మహామతిరుపావిశత్' ஸம்ஸ்ப்ருசந்நாஸநம்ஸௌரேர்மஹாமதிருபாவிசத் ' என்றதிறே † கடல் கலங்கினாற்போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிக †ளென்று துர்யோதந க்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் வஞ்சநமுமாய்ப் புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்தஞ்சினபடியாலே நாமுமொரு குலையில் காயன்றோ நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலேயொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் விஶ்வஸிக்க வேணுமோ என்று †தம்மை யதிசங்கை பண்ணினபடியாலே தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த்தாரிறே. பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் பெருமாளெழுந்தருளப் புக்கால் சொட்டை†முட்டியிலே கையைவைத்துக்கொடு ஸேவிப்பராம் † ஒருவரிடறுதல் பேர்தல்செய்ததாகில் தம்மை முடித்துக்கொள்ளவராக. † அத்தை யநுஸந்தித்து நம்முதலிகளிவரை மஹாமதிகளென்றும் அழைப்பது. † கலங்குகைபோலேகாணும் மஹாமதிகளாவது

(௧) வி - பு - ரு -

ஆஸ்த்தாநே பயசங்கை பண்ணு ார்க்கெல்லாம் பேராய் 'கொள்ளீர் மஹாமதிகளென்று. (நண்ணாத) ப த்விஷயத்திலே த்வே ஷம் ப்ரக் ருதியாயாயிற்றிருப்பது. †மநுஷ்ய ந்மமா யிருக் ச்செய்தே ஆஸு ராவேசத்தாலே பொருந்தாதேயிருப்பாரு ' டு அங்ஙனன்றிக்கே பிறப்பே ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளா யிருக்கும ர்கள் அதுக்கு மேலே ஸாயுதருமா யிருக்கும ர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு. †இப்படிபோய்ப் புகு து ஒருப்ரஹ்லாதன்போல்வார்க்கோவென்னில் (வான ரை) அம்ருதங்கொண்டவநந்தரம் உன்னைபாதி நா 'களும் நித்யர்' என்று ஒக்க பிமாநித்திருக்கும்படியான தேவர்களுக்காக ாயிற்று. (பெ ' ணாகி)†புருஷோத்தமனை தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத் த யேறிட்டுக்கொ ' டு. (அமுதூட்டும்).† அ ன்றன்னை யுகந்து நீ யெ 'களு 'கு வேணும்' என்கை யன்றிக்கே உப்புச்சாறமையும்'' ன்றிருப்பார்க்கு மத்தைக் கெ ாடுக்கு மவனாயிற்று. † அம்ருதபாநத் திலே யாயிற்று அ ர்களுக்கந் யம். கடல்கடைகை தொடக்கமான வ்யாபாரங்களையடைபத் தன்தலையிலே யேறிட்டுக்கொ ' டு. (பெரு மானார்) † உறங்குகிற ப்ரஜை யை மூப்பியூட்டும் தாயைப்போலே இதெ ' ன கிருபாதிக ஸம்பந்தந்தான்.

(மருவினிய) † ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பா ரப்பெற்றது ( ) ஃர்ஃச ஸர்வரஸ '' என்கிற நம்மைய மாதரிப்பாரைக்கிடை 'கு மோ என்று படுகாடுகிடந்தானாயிற்று. (மருவினிய வித்யாதி) † மரு வினிய தேசமாய் ஸ்ரமஹரதை விஞ்சி யிருப்பதாய்ச் சிறுதிவலை திருமேனியிலே ந்து ஸ்பர்சிக்கும்படியாயிருக்கிற திருக்கடல் மல்லை யிலே † ஆஸ்ரிதனை யுகந்து ஸ்த்தலசயநத்திலே நித்ய ாஸம்பண்ணு கிற னை. (எண்ணாதே) † நித்யஸூரிகள் நடுவே யிரு ' 'கட ஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தரைக்கிடை கிடப்பதே. இதென்ன நீர்மையிருக்கும்படியே என்று அநவரதம் பாவித்தல் † சொல்லுதல் செய்கையாயிற்றுச் சேதநர்க்குச்செய்ய டுப்பது. இதுசெய்யாதே யிருப்பா ர. † அவனிடையாட்டங்கொ ' டு கார்ய மற்று கேவல தேஹபோஷண பரராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுது மெண்ணோமே) † ண் ப்பெற்றிலோம் என்ற அநுதாபமு மின்றிக்கே யிருப்பாரை. அ ஸ்துக்களை எண்ணும்போது ஒருகால் சேஷமுண்டிறே † ஸ்து ப்ரதியோகியாக வெ ' ணுமது ' டிறே அ ' ாவிலு மெ ' ணோ மென்கிறார். ... ... (க)

( ) சா 'தோ -

அரு. முதற்பாட்டு. (நண்ணாதவாளித்யாதி) பெண்ணாகி யின்னமு தம் வஞ்சித்தானை'' என்று அவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சு மூண்டிருக்கையாலே அத் த ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறுரென்று விவக்ஷித்து இப்பாட்டுக்குத் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (ப்ரயோஜநேத்யாதி).

"அவுணரிடைப்புக்கு என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின பயத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ரீவிதுராரித்யாதி). (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு - மோஹ நாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்து விட்டான், வானவர் அமுதுண்டு களித்தார்கள், இவ்வாழ்வார் அஸ்த்தாநே பயசங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகி றுரென்று கருத்து. மஹாமதிகளானுல் கலங்கக் கூடுமோவென்ன, (கட லித்யாதி). 'ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்கவாதம் என்னுமாபோலே மதியுள்ள தனையும் கலக்கத்துக்குடலென்றபடி. 'என்று) என்றவநந்தரம், கருத்து என்று சேஷம். (தம்மை அதிசங்கைபண்ணி) என்றதுக்கும்- 'மருண்டவன் ண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்பேய்'' என்று தன்னிழலையும் தானதிசங்கை பண்ணுமாபோலே பண்ணினுரென்று கருத்து. (முட்டி) - ஆசு-பிடியென்ற படி. சொட்டை முட்டியில் கையிட்டாராகில் பகவத்பரிகரங்களிலாரை யென்செய்யப்போமென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஒருவரித்யாதி). ஆனுல் ப்ர க்ருதத்திலே யென்னென்ன (அத்தையித்யாதி). இவ்வை திஷயத்தாலே பக வத்விஷயத்தில் கலங்கும்படி ப்ரேமம்வருகையே மஹாமதித்வமென்று பெரி யோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றதாயிற்று, எத்தனை சொன்னுலும் மதிபதம் கலக்கத் தச்சொல்லுமோ, விபரீத லக்ஷணையாலே சொன்னுல் சொல்லலா மென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத் தால் ஜ்ஞாநவிபா கார்யமான லக்கமா கயாலே சொல்லலாமென் க. "அவுணர்'' என்றபோதே நண்ணாதது ஸித்தமன்றே விசேஷணமிடவே ணுமோவெ ன்ன, அருளிச்செய்கிறுர் (மநுஷ்யேத்யாதி). கர்மாநுகுணமாக வானிலிருப்பு ஸாவதியாயிரு 'கச்செய்தேயும் அத்தை ஸ்த்திரமென்றே நினை த்திருக்குமவர்கள் கருத் த அநுஸரித்து வானவர்'' என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரஸ்நப்ரதிவசந முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர் (இப் படியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). "ஆகி என்கிற அபூததத்பாவனுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (புருஷோத்தமனித்யாதி). 'தலசயனத்துறைவாரை யெண்ணாதேயிருப்பாரை - எண்ணோம்'' எ னுமவர் "அமுதூட்டும்'' என்று இத்தை ஒருபுருஷார்த்தமாக வெண்ணாதே என்று விவக்ஷித்து, தநு குணமாக அமுதுபதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (அவனித்யாதி). கொடு 'கும் என்னாதே, " ட்டும் '' என்கையாலே பலித்தவர்த்தம் (அம்ரு தேத்யாதி). ' ட்டும் என்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யாநுகுணமா 'பெருமான்'' என்ற ஸ்வாமித் ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி)

கீழ்ற்பதங்களிலே நோக்காக, தலசயனத்துறைவாரை" என்னுமள வுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸேத்யாதி). மருவ ன்ற வகரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, சப்தார்த்தம் (மருவவித் யாதி). (ஆஸ்ரித்தே) - புண்டரீகனை. "பெருமானூர் தலசயனத்துறைவார் ன்ற பதங்களிலே நோக்காகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (சொல்லுதல்) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். ஏவகாரதாத்பர்யம் (அவனித் யாதி) § "இருப்பார் என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந "இறைப் பொழுதும் என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணவித்யாதி). அவன் தரைக்கிடையை யெண்ணாதேபோனால் தரைக்கிடை கிடக்கவிருப்பது அநுதாபமில்லாமையிறே யென்று திருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணாதேயிருக் க இறைப்பொழுது மெண்ணாமைக்கு ஹேது வென்றதாயிற்று. §(வஸ்து ப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு உத்வேஜநார்த்ததயாசப பரிஹார்யதயாசஸ்மர்த்தவ்ய - உத்வேஜநார்த்ததயாசபரிஹார்யதயாசஸ்மர்த்தவ்ய" என்கிறந்யாயத்தாலே அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக் கக்கு மா அஸத்துக்களை நினைக்கவேண்டிவருமே அப்படியும் நினைக்கைக்கு க்ஷம னாகிறிலேனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. ... ... (க)

௨. பார்வண்ணமட மங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன் மார்வகத்தி லிருக்கையை முன்னினைந்தவனூர்
கார்வண்ண முதுமுந்நீர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையா ர ரெம்மை யாள்வாரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
பார்வண்ணம்	பூமியைத்தனக்குப் ர காரமாக வுடைய ளாய்	மலர்க்கிழத்தி	செந்தாமரைமலரைப் பிறந்தகமாகவு டையபெரியபிராட்டி
மடம்	ஆத்மகுணங்களை யுடையளான	மார்வகத்திலிருக்கையை	வலத்திருமார்விலிரு க்கையையும்
மங்கை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி	முன்	முதலிலே
நீர்வண்ணன்	நீர்வண்ணனுடைய	நினைந்து	நினைத்து
இருக்கையை	(இடவருகில்) இருக் கையையும்	அவன்	புருஷகாரமும்மிகை யான அவனுடைய
பனி	குளிர்ந்து	ஊர்	ஊராய்
நல்	அழகியதாய்	கார்வண்ணம்	கறுத்தநிறத்தையு டைத்தாய்
மா	ப்லாக்யமான		

§ 'இருப்பாரை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (எண்ணப்பெற்றிலோம்) என்றது. § "இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (வஸ்துப்ரதி யோகியாக) என்றது. விவரணமாதல்.

முது	ப ழயதாயிருந்துள்ள	எண்ணும் நெஞ்	அநுஸந்திக்கும்மநஸ்
முந்நீர்	கடலினருகேயுள்ள	சுடையார்ஆர்	ஸுடையார் எவர் கஜோ
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையில்	அவர்	அ ர்கள்
த சயனம்	ஸ்த்தலசய நத்தில் ப ள்ளிசொண்டிருக் கயை	எம்மை	எங்களை
		ஆள்வார்	அடிமைகொள்ளத்தக் வர்கள். ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (பாரித்யாதி) †முதல்தன்னிலே நம் † குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியும் அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நம்குற்றத்தைக் †கண்டானேயாகிலும் அவன்றன்னை (க) ... -நகஶ்சி ந்நாபராத்யதி” எ று † பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் அவன் பக்கலிலே கிட்டவிருக்கையாலே நமக்கினி இழக்கவேண் டாதபடி ஸுலபனென்று அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசத் தை ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்திக்கு மவர்கள் என்னை † அடிமை கொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

பாஸரவண் மாக வுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு ப்ரகார மாக வுடையளாய் ஆத்மகுணத்தை யுடையளா யிருக்கிற ஸ்ரீபூமி ப்பிராட்டி. பூமிக்கபிமாநிநியாயிருக்குமவளிறே † அவன்றனக்கு கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே இவளிருப்பது. தன்பக்கலிலே எல்லாப்ராதிகூல்யத்தையும் பண்ணிக்காலிட்டுநித்துகையாநின்று லும் துணையாநின்றோம் என்று கூசவேண் ாதேயிறே யிருப் பது' க்ஷமை என்றேயிறே பேர். (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) † பிறர் குற்றம்நெஞ்சில் படாதபடியான † மார்த்தவத்தை யுடையதலைவி (உ) ... ஸர்வகந்த” என்கிற வஸ்துவையும் தன்னுடைய போக்யதையாலே துவக்கி ஆஶ்ரிதர் குற்றம் நெஞ்சில் படாதபடி பண்ணுமவள் ; † அழகிய தாமரைப்பூவில் பரிமள முபாதாநமாகப் பிறந்தவள். இத்தால், ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தன்னோடே பணிபோ ரும்படியான போக்யதையை யுடை யவளென்கை. இவர்கள் (நீர்வ ண்ணன் மார்வகத்திலிருக்கையை முன்நினைந்து)†கடல்போலே யிரு க்கிற குளிர்ந்த வடிவில் இட ருகிலும் திருமார்விலுமெழுந்தருளி யிருக்கிறவிருப்பை யநுஸந்தித்து, † நமக்குப் புருஷகாரபூதைக

(க) ரா - யு - கக௬ - ௪௪.   (௨) சாந்தோ - ௩ - ௧௪.

ளான நாய்ச்சிமார்களங்கேசேர விருந்தார்கள்' என்று அநுஸந்தித்தால் பின்னை நமக்குக்கிட்டுகைக் கொருகுறை யில்லையிறே ஸ்ரீமாதா பிதாக்கள் சேரவிருந்தவிடத்தில் ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டுகையில் ஒரு அருமை யில்லை (௧) [யத்ர க்ருஷ்ணௌச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ] பத்ரக்ருஷ்ணௌச க்ருஷ்ணாச ஸத்யபாமாச பாமிநீ] க்ருஷ்ணனும் ஸ்ரீஸத்யபாமைப் பிராட்டியும் அர்ஜுநனும் த்ரௌபதியுமாகக் கால்மேல் காலேறிட்டு ஒருவர்க்கும் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி ஏகாந்தமாக விருக்கிற விடத்திலே ஸஞ்ஜயன்வந்தான்' என்றறிவிக்க, "இவ்விருப்புக்காண உகப்பாறொருத்தன், இது தன்னையுமுகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி சொல்லவல்லா றொருவன் புகுமவிடம்" என்றானிறே. (௨) [நசாபிமந்யுர் நயமௌ தம்தேசமபிஜக்மது] நசாபிமந்யுர்நயமௌ தம்தேசமபிஜக்மது மாதாபிதா' விருந்தவிடத்தில் ப்ரஜைகள் சென்று கிட்டுகையி லொரு அருமையில்லையிறே, ஆயிருக்கச்செய்தே அந்த ப்ர ஜைகளுங் கிட்டவொண்ணாதபடி யிருக்கிற ஸமயத்திலே யாயிற்று இ னை யழைத்து' காட்சி கொடுத்தது. ... . *

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) பூமிப்பிராட்டியையும் பெரியபிராட்டியையும் பாகவதரிப்போது அநுஸந்திப்பது பூர்வகண்டத்திற்போலே புருஷகாரத்வேநவும் அவனை ப்ராபகத்வேநவும் என்று விவக்ஷித்துப் பாட்டுக்குத் தொகுத்த பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலித்யாதி). ஆக இத்தால் பிராட்டிமா ரப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகனாகவும் அத்யவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகர்களென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று கருத்து. (குற்றம்) என்றது - குற்றத்தின் கார்ய ான தண்டமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், 'குற்றம் திருவுள்ளத்திற்படா ம' என்றதோடும் 'பூமிப்பிராட்டியைப் பொ றக்கு உவாத்தாய்' எ' று மேல் சொன்னத்தோடும் விரோதிக்குமிறே. (கண்டானேயாகிலும்) எ' றது கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. (பொறுப்பிக்கு') என்றது - பொறுக்குமதுக்கு ஹேதுவான க்ருபையையுண்டாக்குமென்றபடி. (அடிமைகொள்ளுமவர்கள்) என்றது - (ஃல) பலஸாதந சிஶ்ரூஷையைக் கொள்வர்களென்கை.

அவனுக்கு ஸ் த:க்ஷமையுண்டாயிருக்குமே இ ளுண்டாக்குகையென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார், (அவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் அவன்பொறை தலைமடங்கினால் இவளுண்டாக்

---

(௧) பார - (௨) பார -

கு ளென்று கருத்து. பனி என்றத்தாலே குளிர்த்தியைச்சொல்லி அத் ரால் பலிதார்த்தம் (பிறரித்யாதி). (மார்த்தவத்தை)-நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை. ‡ 'மாமலர்' என்றத்தால் பலிதார்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி). நல்பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு அவனைத் துவக்கும்படியான போக்யதை தானும் ஸ்வாபாவிக பரிமளவத்வத் தப்பற்ற ன்றருளிச்செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி). "நீர்வண்ணன்" எ றவநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்யாஹரித் தருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி). 'நினைந்து எண்ணு' நெஞ்சு டயார் என்னும்போது பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்க, 'முன்' எ றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி). ( ) 'த்வயத்தில் பெரியபிராட்டியாராலே பேறு" என்கிறபடியே இதுவே ப்ரதாநமென்று கருத்து. (கிட்டு கை) என்றவநந்தரம் இல்லையென்றுசேஷம்.§"அருமையில்லை' என்றதுக்கு -தாஹரணம் (யத்ரேத்யாதி). అర్జునాజ్కైర్ తౌ పాదౌ కేశవస్యోపలక్షయే । అర్జునస్యచకృష్ణాయా కృష్ణాయాశ్చాఙ్గురావుభౌ அர்ஜுநாங்க தௌபாதௌ கேசவஸ்யோபலக்ஷயே அர்ஜுநஸ்யச க்ருஷ்ணாயாஃ ஸாபாயாஃசாங்ககாவுபௌ' என்கிற வசநத்தையு முட்டு ாண்டருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனு மித்யாதி). ... ... *

வ்யா †அவ. அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப் போருகிற இச்சேதநர்விஷயமாக ஸர்வேஶ்வரன் திருவுள்ளத்தாலே (உ) సుహృదం సర్వభూతానాం ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம் என்கிறபடியே பண்ணுவித்ததொரு ஸௌஹார்த்தமுண்டிறே. இவனுடைய † ஸத்க்ரியைக்கு (ஃ) பல யாப்தி யுண்டாகாநின்றால் அவனுடைய அநுக்ரஹத்துக்கு (ஃ) பல ்யாப்தி யின்றிக்கேயிராதிறே. ஆகையாலே அதுதானொருநாள் ரை பிலே ஓரவகாசத்திலே பலிக்கவுங்கடவதா யிருக்குமிறே. அத் தாலே இவனுக்கீ வர ர் பக்கலிலே ஆபிமுக்யம்பிறந்து அதடியாக அவன் † விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண அநந்தரமி னுக்கு அவன்பக் கலிலே ருசிவிஶ்வாஸங்கள் பிறந்து ப்ராபகனும் ப்ராப்யனு மவனே யென்று அத்யவஸித்தால் பின்பிவ † னிருக்கக் கடவபடியைச் சொல்லுகிறது.

† இனி -பாயத்திலேவந்தால் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் உப யவிபூதியுக்தனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை

‡ கீழ்வாக்ய விவரணம் (ஸர்வசுந்த) என்று பங்க்யந்தரேண விவரணம் (மாதாபிதாக்கள்) என்று. இப்படி இவருட ருமான சேர்த்தியிலே கிட்டின பேருண்டோ? என்ன· (யத்ரக்ருஷ்ணௌச) என்றது.

( ) முமுக்ஷுப்படி - உ - (உ) கீதை -

இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால் பின்னை அ னி னு
டைய ஸர் பரங் களையும் தானே ஏறிட்டுக்கொ டு கிர் ஹிப்பானு
னால் அ ன் செய்யுமது கிவன்றானு மொருதலைப்பற்றவேண்டும்
படியா யிராமையாலே பி னை ஹிதசேஷத்தில் தனக்குச் செய்"
வேண்டுவ தொன்றில்லை உபேயமாகிறது கர்மநிபந்தநமாகப்பரிக்ர
ஹித்த இத்தேஹ ஸம்பந்தமற்று ஒருகதிவிசேஷத்தாலே போய்
ஒருதேச விசேஷத்திலே புக்கால் ப ரணு தொரு வ்ருத்தி விசேஷ
மாகையாலே அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராபகாம்சத்தில் கர்தவ்
யாம்ச மில்லையாகில் ப்ராப்யாம்சத்திலிது அந் யியாதாகில்· பின்னை
இதுவா து பழைய விஷயப்ராவண்யமே ஸித்தித்துவிடுகிறதோ
வென்னில்· கூடாதிறே ப்ராப்யம் இன்னதென்றுநிஷ் ர்ஷித்து
ப்ராப ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாவது ப்ராப்யாபாஸங்
ளில் ருசி நி ருத்தி பூர் கமாகவிறே ப்ராப்ய ப்ரதிபத்தி ஆகை
யாலே தூரதோ நிரஸ்தமிறே அது. (க) †' సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య ஸர்வ
தர்மாந் பரித்யஜ்ய'' எ கிற விடத்தில் விஹிதகர்மங்களு ம் நிஷித்த
பரிஹாரார்த்தமாகச் செய்யுமவையு மெல்லாம் தர்மசப்த ாச்ய
மாகையாலே இவை யும் த்யாகவிஷயமாய் அந்வயிக்குமென்று அர்
த்த ப்ராப்தமாய் பழைய பா ஙங்களையே சொல்லிற்றாய் வாராதோ?
வென்னில்· ாராதிறே.†உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரி ஸ்வரூபத்
தாலும்· அப்படியே யிருக்கிறதிதுவும் †சரீர ஸமநந்தரத்திலே ப்ரா
ப்ய ஸித்தியா யிரு கையாலும். இனி, ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்
மகனை உபாயமாக ரிக்கை யாலும், இவன்தான் விதிபரதந்த்ரனாய்
ஸாதநபுத்யா இங்கே அநுஷ்ட்டிப்ப தொன்றில்லாமையாலும்
ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு செய்யுமவை யெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த
ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும் சேர்ந்தல்லதிராது. †நினைத்தார்
நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞரிற் காட்டில் இ னுக்கொரு
வ்யாவ்ருத்தி வே ணுமிறே.

†இன்று நாளை நீர் ருமாறு அங்கே யிங்கே §சினையாறுபட்டுக்
ாட்டுமாபோலே; மேல்தான் (உ) 'యత్ర పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః யத்ர
பூர்வேஸாத்யாஸ் ஸந்திதேவா ' என்றும் (௩) அந்தமில் பேரின்பத்
தடியரோடிருந்தமை" என்றும் அவர்களோடுகூடி அநுபவிக்கு

(க) கீ த - கஅ சுசு - (உ) பு - ஸூ - (௩) தி - வாய் - க௦ - க௦ - கக-
§ சினை - கர்ப்பம். வெள்ளம் வருவதற்குமுன் கீழே நீர்பொசிந்து காட்டு
மெ மபடி.

மத்தைப் பேருகச் சொல்லுகையாலே இ னுக்கிது சரமசரீரமான பின்பு இவை இங்கே பிறக்கக் ர வேணுமிறே. அ வயாகிற வதானெ வ யென்னில் ' அபாக தர்களோடு பொருந்தா மயும் பாகவதர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிறே. அவையிரண்டும் தம க்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிறார். † பார்யைக்கறிவு பிறக்கப் பிறக்க பர்த்தாவின்பக்கல் பாவபந்தமுண்ட ாம், பர்த்ரந்தரபரிக்ரஹம் பண்ணுமதிறே இவளவனுக்காகா தொழிகையாகிறது. (க)' திருவடி தன்நாமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர்" என்று நின்றதிறே ' †ப்ர பந்நருடைய லக்ஷ ம் சொல்லுகிறபோது †இப்படிஸர்வே ஶ ரன் உ த்தேஶ்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப்பிறக்க பாகவதர் பக் ல் பா பந்தமுண்டாகலாம். இந்த ஜ்ஞாநார்த்தமாக விட்டே ணு மிறே அபாகவதஸம்பந்தம். † இனி, பாகவதராகிறார் ப்ரதமதசையி லீஶ் வரனுடைய உபாயபாவத்தை யறிவித்து அவ்வழியாலே புருஷகார பூதராமவர்கள். இவன்றான் சேதநனாய் உபகார கொண்டவனாகை யாலே க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கக்கட . இனி சரமதசையில் வந்தால் ப்ராப்யத்திலெல்லை இவர்களாகையாலே அவன்றன்னோபாதியும் உத் தேஶ்யராயிருக்கக்கடவர். இனி நடுவுபட்டநாள் இ னுக்கு (உ) போதயந்த பரஸ்பரம் ' ணை க்குடலாயிருப் பார் ளாகையா லே பர் ாவஸ்த்தை ளிலும் இவர்களுத்தேஶ்யரென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(௩)† ఆనుకూల్యస్యసఙ్కల్ప ஆநுகூல்ய ' யஸங்கல்ப " இத்யாதி களாலே ஆறுவகையாயிருக்கும் சரணாகதி யென்று சொல்லாநின் றது (ச) అహమస్మ్యపరాధానామాలయో௨கிஞ்சநோ௨గతి త్వమేవోపాయభూతో మేభవ அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி த்வமேவோ பாயபூதோமேபவ" என்று தன்னாகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு நீயே பாயமாகவேணுமென்று அபேக்ஷிக்குமத்தைச் சரணாகதியா ச் சொல்லாநின்றது †இதிலொன்றைவிட்டு ஒன்றை ஸ்வீகரிக்குமன்று மற்றையதுக்கு அப்ராமாண்யம் ஸித்திக்குமாயிருந்தது ஆனால் இவை யிரண்டும் அவிருத்தமாக நயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; త్వమేవ த் மே " என்கிற விடத்திலே § உபாயாந்தர நைர பேக்ஷ்யந்தோற்றி யிருக்கையாலே சரணாகதியினுடைய ஸ்வரூபம்

(க) ச - தி - கூஅ. (உ) கீதை - ச. (௩) பாஞ்ச. (ச) பாஞ்ச.
§ (பா) ஸாதநாந்தர.

சொல்லுகிறது அந்த ஶ்லோகத்தாலே; அஶஶரணாகதி புக்கவிட த்தே புகக்கடவதாய் சரணாகதனை னுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபா ங் களைச்சொல்லுகிற திந்தஶ்லோகத்தாலே. †சரணாகதியினுடைய ஸ்வ ரூபத்தைப்பார்த்தா ல் வேறொன்றைப் பொறாதபடியா யிருக்கும் இனி ஒதுங்கின ஆஶ்ரயத்தைப்பார்த்தால் இஸ் 'வபாவங்களோடு கூடியல்லதிராது. † షడ్విధా శరణాగతి ஷட்விதாசரணாகதி ” என்று கொண்டு இக்குணங்களைச் சரணாகதிக்கங்கமாகச்சொல்லாநிற்க இவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில் † ప్రార్థనామతిః శరణాగతి ப்ரார்த்தநாமதி சரணாகதி ”என்கிறவிடத் திலே ப்ரார்த்தநாபுத்தி இச்சேதநன்னை யிலே கிடக்கச்செய்தே எங் ஙனே சரணாகதிலக்ஷ விஷயமாய்க்கிடக்கிறபடி.† ఆనుకూల్యస్య ஆநு கூல்யஸ்ய” என்கிற 'லோகம் விதிபரதந்த்ரமாய்ச் செய்யு மன்று (ஃ) பலாபேக்ஷை யில்லாதபோது தவிரவுமாயிருக்கும் ஸ் ரூப நிவேசியாமன்று செய்யாதபோது ஸ்வரூபஹாநியே ஸித்திக்குமிறே. †ஸ்வர்க் காமனை யில்லாதபோது ஜ்யோதிஷ்டோமம் தவிரலாயிருக் கும் அங்ஙனே செய்யவொண்ணுதபடியாயிருக்குமிறே இத்தலையா லொரு(ஃ)பலம் சொல்லாத நித்யாநுஷ்டாநவிதிக்கும். *

அ௫ §பிராட்டிமார்களைப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகமா கவுமெண்ணியிருக்கும் பாகவதர்களே தமக்கு ப்ராபகமென்றநுஸந்திக்கிறு ரென்று இத்திருமொழிக்கு பூர்வகண்டாநுகுணமாக மஹாவாக்யதாத்பர்யத் தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ப்ரவேசம் துடங்கி இவ்வளவும் வ்யாக்யாநம்செய் தருளி இனி “பிராட்டிமார்களும் அவனுமாகவிருக்கிற விருப்பே ப்ராப்யம்' என்று உத்தரகண்டார்த்தத்தை யெண்ணியிருக்குமவர்களே தமக்கு ப்ராப்ய பூதரென்று இத்திருமொழிக்கு மஹாதாத்பர்யபேதத் த யருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரவேசமுமருளிச்செய்து, மீளவும் இப்பாட்டு 'களை வ்யா க்யாநம்செய்தருளுகிறுர் (அநாதிகாலமித்யாதியாலே). இரண்டாம்பாட்டிலே நடுவே நிறுத்தினதுக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் உத்தரார்த்தம்துடங்கி மே லிற்பாட்டுகளெல்லாம் இந்த மஹாதாத்பர்யத்துக்கு அவாந்தரதாத்பர்ய ஸாதாரணமாயிருக்குமென்னுமது. ஆக 'முன்னினைந்து” என்றதுக்கு - புரு ஷகாரமாக நினைந்தென்றும், ப்ராப்யத்வே நினைந்தென்றும் நிர்கர்ஷித்தால்

---

§ புநஶ்சப்ரவேசே. அத்யவஸாயரூபப்ரபத்தியு மீஶ்வர ஸௌஹார்த்த பலமென்ன, ஆநுகூல்யாதீநாம் ஸம்பாவிதஸ்வபா த்வம் ப்ரஸித்த ரமென்று விலக்ஷித்து இவ்வத்யவஸாய ரூபப்ரபத்தி அவன் ஸௌஹார்த்தகார்யமென்று அருளிச்செய்கிறுர் (அநாதிகாலம்) என்று. (விசேஷ டாக்ஷம்) * மயர்வற மதிநல மருளுகை.

என்னும்' 'நினைவார்'' இத்யாதிபதங்களுக்கு - உபயாநுகுணமாக யோஜி த்துக்கொள்ளலாமிறே யென்று திருவுள்ளம். (௧) ' నాసౌపురుషకారేణ నచా ప్యన్యేనహేతునా। కేవలంస్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షేకంచిత్కదాచన நாஸௌபுருஷ காரேண சாப்யந்யேநஹேதுநா । கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந'' என்கிற வசநத்தையுட் கொண்டு இவ்வாழ்வார்தாம் கேவலேஶ்வர ஸௌஹார்த்த (ப) பலாயத்தமான ஆபிமுக்யாதிகளைப் பெற்றவராகையாலே, (௨) * வாடினேன் வாடிதுடங்கி தமக்குப்பிறந்த தசாவிசேஷ களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அவனை ப்ராப்ய ப்ராபகத்வேந அநுஸந்தித்து அநந்தரம் தமக்குப் பிறந்ததான "பாகவதர்களே ப்ராப்யம்'' என்கிற தசையை யநுஸந்திக்கிறா ரித்திருமொழியிலென்றருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம்) என்று தொடங்கி (படியைச்சொல்லுகிறது) என்னுமளவும். இத்தால் அஜ்ஞாத ஸுக்ருதம் மூலமாக ஆபிமுக்யாதிகள் பிறந்து புருஷகாரத் த மு ன்னிட்டுக்கொண்டு ஈஶ்வரனே ப்ராபகமென்னும் அதிகாரிக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்ச ஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தச்சாந்த்யர்த்தம் பாகவதர்களே ப்ராப மென்கிற ஜ்ஞாநம் அஸம்பாவிதமாம்; அங்ஙனன்றி, கேவல ஸௌஹார்த்தத்தாலே தனக்குத்தானே உபாயமானானென்று அநுஸந்திக்குமதிகாரிக்கு அஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அநந்தரம் இருக்குமநாள் பாகவதரை ப்ராப்யத்வேந அநுஸந்திக்கை ஸம்பாவிதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸத்க்ரியைக்கு) யாத்ருச்சிகாதிகளுக்கு. §(இருக்கக்கடவபடியை) என்றது - அபாகவதஸஹவாஸம் அப்ராப்யமென்றும் பாகவதஸம்ஶ்லேஷமே ப்ராப்யமென்றுமிருக்கையென்றபடி.

§ பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தை ப்ராப்யமென்னவொண்ணாது என்னும் சங்கையைப் பரக்கவநுவதிக்கிறார் (இனியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). தூர தோநிரஸ்தமானபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மாநித்யாதி). (உபாயஸ்வரூபத்தாலும்) என்றவநந்தரம், உபேயஸ்வரூபத்தாலும் என்றுகூட்டுவது. பழையவிஷய ப்ராவண்யமாய்த் தலைக்கட்டாது என்னுமர்த்தத்தைப் பல ஹேதுக்களாலே நிகமிக்கிறார் (சரீரேத்யாதி). ஜ்ஞாநிக்கு அஜ்ஞவ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும், விஷயப்ராவண்யம் வாராதென்றும் ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரித்யாதி). இத்தால் அதி காரிஸ்வரூபத்தாலும் ஸம்பவியாதென்கை.

---

§ (இருக்கக்கடவபடி) ஆநுகூல்யாதிவிசிஷ்டனாயிருக்கக்கடவபடி.

§ இந்த ஆநுகூல்யாதிகள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்னுமதுக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்டாந்தமும் சிலஉபபத்திகளுமருளிச்செய்கிறார்; அதில் மூற்பட இந்த ஆநுகூல்யாதிகளுபாயோபயோகிகளுமன்று, உபேயகோடி கடிதமுமன்றென்கிறார் (இனி உபாயத்திலே) என்று. ப்ராப்யாபாஸங்களில் ருசிநிவ்ருத்திபூர்வமாகவிறே என்றவளவே போருமென்றருளிச்செய்வர்.

---

(௧) பாஞ்ச.　　　　(௨) ௧ - ௧ - ௧.

சரீரஸமநந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இதுசேரும்படிதானெங்ஙனேயென் ர வருளிச்செய்கிறுர் (இன்று ஈனாயித்யாதி). (ஸாத்யா) ப்ராப்யா:. § அபாகவதரோடு பொருந்தாமையை மூந்துறவருளிச்செய்வானேனென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (பார்யைக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). எடுத்த பாசுரத்துக்கு பாவம் (ப்ரபந்நரித்யாதி). ப்ரதாநமாகையாலே மூந்துறவருளிச்செய்தார் என்றொரு பரிஹாரமருளிச்செய்து, பாகவத ப்ராவண்யவர்த்தமாகையாலும் ஆவஸ்யகமென்று பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறுர் (இப்படியித்யாதி). (ஜ்ஞாநார்த்தமாக) பாவபந்தம் நிலைநிற்கைக்காக. இந்த பாகவதர்கள் ப்ராப்யராமிடத்தில், பிராட்டிமாரும் எம்பெருமானும் நித்யமாயிருக்குமிவர்களோபாதிய ‍றியே ப்ராப்யதமத்வமுண்டென்னுமர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறுர் (இனிபா வதராகிறுரித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). உசாத்துணையாகிற அதிகாரம் அதிகமாகவிருக்கையாலே ப்ராப்யதமரென்று இவனுக்குப் பிறந்ததசையைச்சொல்லுகிறது.

விஹிதாம்சத்திலிவனுக்குச் செய்யவேண்டிற்றில் லா மையாலே என்று நி ‍றீர் ஸர் முக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாரார்த்தமாக ஸாங்கப்ரபத்தியை விதித்திருக்கிறதே அவற்றைச்செய்யவேண்டாவோவெ ன்னில்· அருளிச்செய்கிறுர் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). ஆக. இத்தால்-“த்வமேவ’ இத்யாதியோடு விரோதிக்கையால், அங்கு அங்கமென்று சொல்லாமையாலே செய்யவேண்டும் ஹிதசேஷமில்லையென்று கருத்து. அ ‍கு சாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யம் வாராதோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறுர் (இதிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). § அங்கமென்று சொல்லுகையெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (சரணுகதித்யாதி). அவர்ஜநீயமாய்வருகையைப் பற்ற அங் மென்றதென்று கருத்து. சாஸ்த்ரங்களங் ங்களென்று சொல்லச்செய்தே அத்தை ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களென்று கல்பிக்கும்படி. சாஸ்த்ரம் சொ ‍னத்தை அந்யதாகல்பித்தது கண்டதுண்டோ வென்னும் சங்கையை

§ பாகவத ர யொழியப்பொருந்தாமையைச்சொன்னுல் போராதோ? அபாகவதர்களோடு பொருந்தாமையும் சொல்லவேணுமோ வென்ன (பார்யைக்கு) என்றது. அதாவது - இதில்லாவிட்டாலும் அதுவே அத்யந்தாபேக்ஷிதமென்றபடி. இந்தால் - பாக தர்களு டைய த்யா ம் ஸ்வரூபநாசகரமான ஆகாரத்தாலும் பாகவதோத்தேஸ்ய, ஈஜ்ஞாநஸித்யர்த்தமாகவும் அவஸ்யம் வேணுமென்றதாயிற்று.

§கீழ்வாக்யவிவரணம் (சரணுகதியினுடைய) என்றது. ప్రార్థనామతిశ్శర ణాగతి - ப்ரார்த்தநாமதிஸ்ஶரணுகதி ” என்கிற பரிஹாரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் - ப்ரார்த்தநாபுத்திரூப சரணுகதி அதிகாரிவிசேஷணமாய்க்கிடக்கிற வழியாலே இதனுபாயமாயிருக்க இதெங்ஙனே சரணுகதி லக்ஷணவிஷயமாகிறதென்றபடி.

யநுவதிக்கிருர் (ஷ` விதேத்யாதி). ப்ரார்த்தநாமதியை 'ப்ரயுஜ்யதாம்' என் று விதி ` ச்செய்தே, அத்தை உபாயமன்றெ ` று ஸித்தோபாய நைரபே க்ஷ்யபலாத் தள்ளினது கண்டிருக்க, அதுக்குஅங்க ` களைச்சொல்லுகிற அ ` க விதியைத் தள்ளு கயில் அரு மயில்லையென்று விவக்ஷித்துப் பரிஹரிக்கி ருர் (ப்ரார்த்தநேத்யாதி). உபாய நரபேக்ஷ்யபலத்தாலே இவற் ற அங்கங்க ளென்ன ெ ாண்ணுதென்று கீழே யருளிச்செய்து, (ஷூ) பலஸித்யநந்த ரம் (ஷூ) பலாபேக்ஷையில்லாமையாலே அப்போது தவிரலாயிருக்குமது அங்கங்களாமித்தனையாகையால் (ஷூ) பலதசையிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆநு கூ ல்யாதிகள் அங்கங்களென்னக்கூடாதென்கிருர் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). இவ்வா ` யத்துக்கும் அடைவே த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வர்க்கே த் யாதி). இத்தால் ஸ்வர்க்ககாமனையில்லாதபோது தத்ஸாதந ததங்கங்கள் தவிரலாயிருக்கக்கண்டோமிறே ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங் ளா கில் பலாபேக்ஷையில்லாத த சயில் தவிரலாயிருக் ே ணு ` அப்படியிரா மையால் அங்கங்களன்றென்று கருத்து. ... ...

வ்யா. இதில் முதற்பா ` டில்-அபாகவதரோடு பொருந்தாமை †சொல்லுகிறது.† இவையிரண்டுமுத்தேஸ்யமானால் க்ரமவி க்ஷக் குக்கருத்தெ ன்னெ ன்னில்' †ஆநுகூல்யத்துக்கு அவதியில்லாமையா லே ஸங்கல்பமேயமைந்தது' இதில் முதலடியிட்டாளுவதும் இஸ்ஸ்வபாவமுண்டாளுலாகையாலே இத்தை முந்துறச்சொல்லுகிறது. †விரோதித்யாகபூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. (க) 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾– பரித்யக்தாமயாலங்கா ' ன்றும் (உ) 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 த்யக்த்வாபுத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச' ன் றுமிறே (உ) 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ராக ம் சரணம்கத " என்கிறது. †தன்னைப்பேணுதே ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்காக உடம்புநோவக்கடல் கடைந்து அமுதத்தைக்கொடுத்த ஸர்வேஸ்வரன் அந்த அம்ருத த்தோபாதியாகிலும் நம்மைவிரும்புவார் சிலரைக்கிடைக்கவற்ருே?' என் று அவஸர ப்ரதீக்ஷனுய்க்கொண்டு சாய்ந்தருள அவனைவிட்டுப் புறம்பே போதுபோக்குகிறவர்களை நாளுெருவராக புத்திப ` ணி யிரே னென்கிருர்.

(நண்ணுத வாளவுணரிடை ப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தே வர்களுக்காகப்போய்ப்புக்கு. †ஸர்வே ` ரன் தேவாஸுர யொகம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகா

(விதிக்கிறது) சரமஸ்லோகத்திலே யென்றப்படி. இப்படிக்கநுஷ்ட்டா மும் காட்டுகிருர் (பரித்யக்தா) என்று.

(க) ரா-யு-கக-௬. (உ) ரா-யு-கஎ-கச.

ரமுமெங்குமொக்க உண்டாம்படி பண்ணினானாயிற்று. அப்போது அர்ஜுநன் நானெக்கோடியிலே பாகிறேனோ' என்று சோகிக்க (க) మాశుచస్సమ్పదందైవీమభిజాతోసిపాణ్డవ மாஶுசஸ்ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ' என்று உனக்கென், நீஸத்ப்ரக்ருதி யல்லையோ? என்றானிறே. மநுஷ்யராயிருந்துவைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயிருப்பார் கோடியிலன்றிக்கே இவர்களுடைய ஆஸுரத்வம் ஜந்மப்ரப்ருதியுண்டாயிருக்கை. க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து வத்து உக்ரஸேநன் நிலையல்லவாம்படியிறே கம்ஸனுக்குண்டான ஆஸுரத்வம் †ஈஶ்வரனோடு பொருந்தாமை ஸ்வபாவமாகவுடையராய்த் தாங்களதுக்குமேலே ஸாயுதருமாயிருப்பர்கள். (வாளவுணரிடைப்புக்கு) (உ)*தொடைபொத்த துளபமும் கூடையும் பொலிந்து தோ ' றிய தோள் கண்டுபுகுகிறதோ? பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்காகப்பரிகரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நடுவேயிறே போய்ப் புக்கது.

†இப்படிபோய்ப் புக்காலுமாமிறே தன்வாசியறி ார் சிலர்க்குச் செய்யப்பெற்றதாகில்' (வானவரை) †கார்யகாலத்தில் பற்காட்டி அநந்தரமவனைத்தள்ளி (௩) ఈశ్వరోహమ్ ஈஶ் ரோஹம்' என்றிருப்பார்க்காகவாயிற்று. †இவனைத் தங்களோடு ஸஜாதீயனாக புத்திபண்ணுதல், அன்றிக்கே இவனொரு §மூங்கில்வளைத்த போதாக நம்மில் அதிகனென்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. †இதில்இன்னும் அந்த ஸஜாதீயபுத்திதானே நன்றிறே †அவ்வவுணரிவர்களுக்கு வ்யாவ்ருத்தி பெரிதல்லவாயிற்று. அவர்கள் இவனுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை அழியச்செய்து கொடுதிரியப் புக்கார்கள் இவர்கள் அவன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாயிற்று ாசி. † இவர்களுக்குக்கார்யம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமழியாதபடி கார்யம் செய்யப்பெற்றோமாகில் (பெண்ணாகி) †தன்னை அழியமாறி நிற்கச்செய்தேயும் தூதுபோவது ஸாரத்யம் பண்ணுவதானானிறே. அவ்வளவல்லவாயிற்றிது. (௪) అహమస్మిమహాబాహో-அஹமஸ்மி மஹாபாஹோ" என்றும் (ரு) ఇమౌస్మమునిశార్దూలకింకరౌసముపస్థితౌ இமௌஸ்ம முநிசார்த்தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்த்திதௌ"என்றும் ருஷிகளேவிற்றுச் செய்வானாகத் தன்னைத்தாழவிட்டுத் திரிந்தவனாயிற்று. புருஷோத்தமனான தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

(க) கீதை - கசு - ரு. (௩) கீதை-கக-கச. (ரு) ரா - அ
(உ) திருப்பள்ளி யெழுச்சி-க௦- (௪)
§ மூங்கில் - தநுஸ்ஸு.

† கிழக்கே ஐயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடப்போகவிட்டார் நானவன் கூடத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும் நதென்னை யநுவர்த்திக்கக்கண்டவாறே, அங்கே மஹாமஹேஶ்வரனாயிருப்பானொருபையல், பிள்ளாய்! நீர் பொருளுக்குக் கடவீர் என்று கேட்டோம் எங்களுடையவஸ்திலே அரியல்லால் தேவியில்லை என்றுண்டாயிருந்தது அதுக்குப் பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன ' நானிதுக்கு அதிகரித்தேனொருவனல்லேன் என ' ன' 'ஆகிலும் எல்லாந் தெரிந்திராதோ? உமக்கு' என்ன நீ தான் தேவர்க்கொரு உத்கர்ஷத்தையும் ஈஶ்வரனுக்கொரு அபகர்ஷத்தையும் நினைத்துக்கேட்கிறாயாகில் புருஷோத்தமனென்று, புராணங்களிற் சொல்லாநிற்க ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அவன்தன்னை அழிய மாறினானென்றால் இது அவனுக்கு குணயவா மித்தனை யல்லது தோஷாய வாகாது. இனி ஆண்பிள்ளைச்†சோறுள்வியை ஸ்த்ரீ என்று தொடர்ந்து திரிவாரைப்போலே தொடர்ந்து திரியாநின்றார் என்று தேவரை அஜ்ஞராக்குவதிற் காட்டில் இது சொன்னவன் அநாப்தன் அஜ்ஞன் என்றிருக்க வமையாதோ?' என்று சொன்னேன்' என்றருளிச் செய்தார். (அமுதூட்டும்) இப்படி யழியமாறினுமாமிறே தன்னையேவிரும்பப்பெற்றதாகில் சரீரத்தைப் பூண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ஊட்டும்) † டல் கடைகையும் யத்நிக்கையு மெல்லாம் தனக்குப் பணியாய் இவர்களுக்க 'வயம் புஜிக்கையிலேயாய் இவர்கள் மிடற்றுக்குக் கீழிழிச்சுமது தனக்கு உபகரித்தார்களாயிருக்கும். எங்களுக்குஅம்ருதம்வேணும்" என்றால் அத்தை உத்பாதித்துக் கொடுத்து விடுமத்தனையிறே அது க்கீடாயிருப்பதொருவடிவைக்கொண்டு நின்று புஜிப்பிக்கிறதுதான் நீர்மையிறே. உறங்குகிற ப்ரஜை' ய எழுப்பி யூட்டும் தாயைப்போலே இது தான் தன் பேறாக வாபிறறுச்செய்தது. இப்படி செய்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் (பெருமானார்) சேஷித் ப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தமாயிற்று.

(மருவினியவித்யாதி) மருவவினியதேசமாயிற்று. (த ' ணார்ந்த) ஶ்ரமஹரதை விஞ்சியிருக்கை. அதாகிறது ஶ்ரீவைகுண்டத்திற் போலே ரக்ஷ்யம்பெற்றிலோமென்னும் குறை தீரும்படியாயிருக்கை. (கடல்மலைத்தலசயனம்) ஆஶ்ரிதன் ஒக்கப்ப ணிசெய்தானென்று

அ வனுக் ாகவந்து ாற்கடைதலைமாடாகவந்து தரையிலே சாய்ந் தருளினவிடமிறே. (உறைவாரை) ஆஶ்ரிதர் விரும்பினவிடமென்று விட்டுப்போகமாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வா ஸ ப்ராக்ருதிகளில் குறையாதார் நடுவே ாயிறே வந்துகிடக்கிறது. (எண்ணாதேயிருப்பாரை)†திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளின வன் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே குறை றவிருக்கக்கடவ வ வன், ஸம்ஸாரி கள்நடுவே தன்னைப்பேணாதே சாய்ந்தருளினவிது நமக்காகச்செய் தான். (க)"நின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே" என்று இத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இதில் நினைவின்றிக்கே புற ம்பே யுண்டுடுத்து காலக்ஷேபம்பண்ணித்திரியுமவர்களை. (இருப்பா ரை) †எண்ணாதேயிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடியான கர்மக்ஷயம் பிறவாமையாலே சைதந்யகார்யமிறே † இப்படிசெய் திலோம்" என்று மநுதாபம்பிறக்குமது அதுவுமின்றிக்கே யிருக்கு ம ர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) †சேதநராயிருந்துவை த்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை எண்ணு தொரு†போது ண்டிறே அப் போது மெ ாணக்கடவோமல்லோம். †அவஸ்துக்களைப் பரிகணிப் பது மொரு†போதுண்டிறே அப்போதுமெண்ணோம். அவர் ள் தாங் கள் தங்களைக் கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களை ஒன்றாக நினைத்திரோம். †இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர் ளுக்கு வஸ் துத் ுண்டாவது. (உ) மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தேவை த்தேன்" என்னக்கடவதிறே. கல்லிலும்†செம்பிலும் வெட்டிற்று" ன்னுமாபோலே. (ங) †"அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடி யான் ான்றிறே தம்மைச்சொல்லுகிறது. †ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்று ாணுமிவர்க்கு நிரூபகம் பாகவதசேஷத் மாயிற்று. ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு (சொல்லுகிறது) என்றவநந்தரம் என்று கொள் து என்றுசேஷம். (பார்யைக்கு) இத்யாதி வாக்யங் ளாலே கீழே க்ரம விவ க்ஷுக்கு ஹேதுக்களருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ஹேத்வந்தர களருளிச் செய்ை க்கு ப்ரஸ்நத்தைக் கிளப்புகிறார் (இ வயித்யாதி). ப்ராதிகூல்யப்ர ஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே சரீராவதிகமென்று அல்ப காலஸாத்யத்வத் தப்பற்ற முற்பட்டதென்றொரு ஹேதுவருளிச்செய்கி றார் (ஆநுகூல்யத்துக்கித்யாதி). ஹேத்வந்தரம் (இதிலித்யாதி). ப்ராதிகூல்ய ர்ஜநம் பிறந்தாலிறே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப தானுண்டாவதென்று கருத்து. இந்த இரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோதீத்யாதி வாக்யத்வய

(க) தி - ச - வி - சுங. (உ) கக - எ - கூ. (ங) உ - ரு - கo.

மும்) இந்த ப்ராப்யபர ப்ரயோஜநாநுகுணம் பாட்டுக்குத்தொகுத்த பாவம் (தன்னையித்யாதி).

§ அவுண ர நண்ணுத' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி ஆஸுரத்வமென்னுமளவும்). வாக்யார்த்தம் (ஈஸ்வரனோடித்யாதி),

மேனுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). வானோர் என்னுதே 'வா வர் என்றத்தாலே - வானிலிருக்குமவர் அப்படிப்பட்டவரென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க ர்யேத்யாதி). அவர்' என்றால்-அப்படி ஈஸ்வரோஹம்'' என்றிருப்பாரென்னுமத் த காட்டும்படி ப்ரஸித்தியு டோவென்ன (க) జ్యామ్యాఘంతుధను ర్ద్రుష్ట్వా సైవం విష్ణుపరాక్రమై అధికం మేనిరే విష్ణుం దేవాస్సర్షిగణాస్తదా ஜ்ரும்பிதந்து தநுர்த்ருஷ்ட்வா ச வம் விஷ்ணுபராக்ர ம அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷி ணஸ் ததா' என்கிற வசநத்தையு ெ ாண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நம்மிலதி ன் என்னும் ஜ்ஞா ம்பிறந்தபோது ஸஜாதீயபுத்தியுண்டோவெ ன வருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி). விபரீத ஜ்ஞாந நி ர்த்தகமல்லாமையால் ஆதிக்யஜ்ஞாநம் ல்லத றென்று கருத்து. இப்படி விபரீத ஜ்ஞாநபூயிஷ்டரானால் அஸுரர்களிலி ர்க்கு வ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலே இவர்களுக்குக் கார்யம்செய்வாெ ென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). மேலிதற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கித்யாதி). ஆஸ்ரிதர்க் ாகத் தன்னை யழியமாறுகை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென் வருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி).

§ (இறையிலி) ாங்யம். (சோருள்வி) சோருக்குமவள். ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி. கொடுக்குமென்னுதே 'ஊட்டும்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலென்றுதுட கி ஸம்பந்தமாயிற்று என்னு மளவும்).

''பெருமானுர் தலசயனத்துறைவாரை''என்றபதங்களில் பலிதார்த்தங்ளையுமுட்கொண்டு,எண்ணுது என்னுதே''எண்ணுதே''என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி).''எண்ணுதே''என்ற ஏவகாரத்துக்கு ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்ணுதேயித்யாதி). ''இருப்பார்' என்ற அம்சத்துக்கு (இப்படியித்யாதி). ''இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு உட்கருத்து (சேதநரித்யாதி). (போதுண்டிறே). என்று ஸஹவாஸ வர்ஜநார்த்தமாகவெண்ணும்போதுண்டென்றபடி. ''எண்ணோமே'

§ (நண்ணுத) ''நண்ணுத'' என்றபோதே இவ்வர்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க 'அவுணர் என்னவேண்டுவானென்னென்னில்' (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று.
§ இப்படி யழியமாறினுல் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு அழிவுவாராதோ வென்ன; (கிழக்கே) என்று. அநுதாபம்பிறக்கிறது சைதந்யகார்யமிறே என்றபடி.

என்ற எவகாரத்துக்கு வ்யாவர்த்யம் காட்டுகிறார் (அவஸ்துங் ளாயித்யாதி). 'எண்ணேணும்'' என்று -த்தமனுக்குபாவம். (அவர்களித்யாதி). எண்ணே ணேயென்னாதே பூஜ்யதை தோற்ற பஹுவசந ப்ரயோகம் பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி). (செம்பிலும்) தாம்ரசாஸநத்தி லும். §இனி யெண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). ... ... (௧)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) †நீர்பொருந் தாதாரை †இன்னாரென்றறிந்தோம் நீர் பொருந்துவாரும் † § சிலரு ண்டோவென்ன· அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகளைக்கொண்டு கார்ய மில்லை அவர்கள் தாங்களாரேனுமாகவமையும் † இதுண்டாமித்த னையே அவர் ள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கென்கிறார். †நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்தி†லிருக்கும்படி யறிந்தோம் அநுகூலர்விஷயத்திலிருக்கும் படி யென்னென்ன· †அங்கு †நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக் கும் ப்ராப்தியில்லை †இதுக்கெல்லாம் †கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) பூமியைத் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடை யளாய் க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி. (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) ஸ்ரமஹரமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாகவுடையவள். இவர் கள் (நீர்வண்ணன்மார்வகத்திலிருக்கையைமுன்நினைந்து) ஸ்ரமஹர மானதிருமேனியில் இடவருகைப்பற்றவும் அத்திருமார்வைப்பற்ற வுமிருக்கிறவிருப்பையுமநுஸந்தித்து. [நீர்வண்ணன் மார்வகத்தில் பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி] என்றந்வயமாகவுமாம் மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரஜைகளுக்குக் கடுகச்சென்று கிட்டலாயிருக்கு மிறே. (அவனூரித்யாதி) †அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரமஹரமான திருக்கடல்மல்லையை. கறுத்தநிறத்தை யுடைத்தாய்ப் †ப ழையதாயிருந்துள்ள †மூத்துமுதிர்ந்து ா †முந்நீ ருண்டு கடல், அதினருகேயிறே. (ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையார் ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம் ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம் ஏதேனும் ஜ்ஞாநமாகவுமாம், இவ்விடத்தை எண்ணும் நெஞ்சுடையாராமித் தனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே †ப்ரமாணங்காட்டாதே, நம்மைக் கார்யங்கொள்ளவுரியார். ...(௨

---

§ ஆனால் என்று மவர்களை ஆதரிப்பர்களோ வென்ன· (அடிகள்) என்று.
§ (பா) சிலருண்டே.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. "கடல்மல்லைத்தலசயனம் எ ' ணும் நெஞ்சு டயார்" என்னவமைந்திருக்க "ஆரெண்ணும்" என்னை யாலே-ஜந்மவ்ருத்தங்களில் எவ்வகைப்ப' டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தைப்பற்ற ப்ரஸ்நப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர் பொருந்தாதாரை யித்யாதி). (இன்றேறென்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு-எத்தனை தஹாநுபந்திகளாகிலும் எண்ணுதாராகில் அவர் ஊயெண்ணேம் என்று ின்றீர் என்றறிந்தோமென்று கருத்து. §(சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எ ' ணுமவர்களான திருமேனிஸம்பந்திகளுண்டோமெ ன்று கருத்து. (இது) என்றது-இச்சேர்த்தியே -த்தேஶ்யமென்றபடி. §"எண்ணுதாரையெண்ணேமே' என்றவோபாதி எண்ணும்நெஞ்சுடை யாரையெண்ணுவோமே என்னவேண்டாவோ, 'ஆள்வாரே" என்றதேதென்ன; அதுக்கு ப்ரஸ்நப்ரதிவசநமுகேந பாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர் ப்ரதிகூலர்விஷயத்திலித்யாதி). (இருக்கும்படியென்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி, அவர்களை ஸத்து ' ளாக எண்ணியிருப்பீரோவென்றுகருத்து. (அங்கு) அந்த பாகவதவிஷயத்திலென்றபடி. (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணாமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்றதுக்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணாமையு ' நமக்குக்கூடுமோ அவர்களுடைய வெண்ணுகையாலும் எண்ணாமையாலும் நம்முடைய ஸத்வாஸத்வங்களென்று கருத்து. (இதுக்கெல்லாம்) எண்ணு கக்கும் எண்ணாமைக்குமென்கை. (கடவர்கள்) என்றது நம்மை ஆட்செ ாண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்கள் என்கை

"அ ன்" என்றதுக்கு வேதாந்தப்ரஸித்தனே பரமவ்யோமநிலயனென்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து அவனூர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (ப ழயதாயிருந்துள்ள) என்றது- முது' என்றதின்பலிதார்த்தம். (மூத்துமுதிர்ந்த) என்றது - சப்தார்த்தகதநம். (முந்நீருண்டு) என்றது - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூ ' று வ கப்பட்ட நீரென்றபடி. (ப்ரமாணம் காட்டாதே) கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ் ளவு என்னும்படிதானேயென்கை. ... ... (உ)

 மு. ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்
வானத்திலவர் முறையால்மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ளக்
கானத்தின் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. (ங)

---

§ (சிலருண்டே) அவர்கள் த்க்ருஷ்ட ஜந்மவ்ருத்தவான்களாகவேணுமாவென்ன என்று பூரித்துக்கொள்வது. ஸங்கேத்யந்தரம் (நீர்ப்ரதிகூலர்) என்றது. (இருக்கும்படி யென்னென்ன) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் - நீரவர்களை எண்ணுவீரோவென்றபடி. இதுக்கெல்லாங்க' வர்கள் என்று ஸத்தைக் கெல்லாங்கடவர்களவர்களென்றபடி. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏனத்துருவாகி	வராஹரூபியாய்	கானத்தின்	(மேற்புறத்திலே)காட்டையு
நிலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய	கடல்	(கீழ்ப்புறத்திலே) கடலையுமுடைத்தா
எழில்	அழகு (அழியாதபடி)	மல்லை	மல்லாபுரியிலே
கொண்டான்	(அண்டத்தில் நின்று) ஒட்டுவிவேித்து எடுத்துக்கொண்டவனாய்,	தலசயனத்து உறைகின்ற	ஸ்த்தலசயநத்திலே கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்
வானத்திலவர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்	ஞானத்தின்ஒளியுரு	ஜ்ஞாநப்ரகாச மான விக்ரஹத் தயுடையவனை
முறையால்	தங்கள்தங்களுடைய அதிகாராநுகு ணமாக [கொண்டு	நினைவார்	நினைப்பவர் ள்
மகிழ்ந்து	ஸந்துஷ்டசித்தராய்க்	என்	எனக்கு
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	நாயகர்	ஸ்வாமிகளாவர். (௩)
வலம்கொள்ள	அநுகூலவ்ருத்தி ஊப்பண்ணும்படிக்கீடாக		

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (ஏனமித்யாதி) †அப்போதேறிட்டுக் கொண்ட வடிவை க்காட்டிப் பழைய டிவை யழித்தான் அபிமதவிஷயத்தோடே கலக்கைக்காக அவர்களு க்கும் படியே ஒப்பிப்பா ரப்போலே. †படுக்கைப் பற்றை நோக்கி ப்ரதாநமஹிஷிகள் பக்கல் முகம்பெறுவாரைப்போலே மஹாவராஹமான டிவிலெழிலைக்காட்டி இவளெழிலைக் கொண்டான் †பூமிப்பிராட்டி யுடைய விபூதியை ப்ரளய கொள்ள அத்தை எடுக்கைக்காக நீருக்கும் சேற்றுக்கு மிருயாத வடிவைக் கொண்டு வந்து எடுத்து †நோக்கி நித்யஸூரிகள் நடுவே ஓலக்க மிருக்கக் கட வவன் இவ்வடிவைக் கொண்டது நமக்காகவிறே என்று அந்நீர்மையிலே தோற்று எழில் விழுந்தாளாயிற்று. (வானத்திலவர்) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி) இது நன்று"என்னும் புத்தியாலேயிறே இங்குள்ளாரேத்துவது, ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவாரவர்களிறே (முறையால்) எங்கேனும் புகுரிலும் முறைதப்பாட லேத்துமவர்களிறே அவர்கள். பரமபதத்தி லடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலே ஏத்தி †அநுகூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்து இத்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ழிலிழக் நித்யஸூரிகளேத்தாநிற்க, இவற் றையடையக் காற்கடை ொண்டு தன் ஜாதிக்க நுரூபமாகக் ாட்டை விரும்பினானாயிற்று. ஏனமானதுக்கநுரூபமாக காட்டைவிரும்பினான். (கடல்மல்லைத்தல

சயனத்து) † ப்ரளயம் 'ந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணுது"
என்று ஏற்கவே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை யநுஸந்தித்துக் கொ
டிருக்கிற னை (ஞானத்திறொளியுருவை) †ஜ்ஞாந†ஸ்வரூபனுயுள்
ள னை. (நினைவாரென்நாயகரே) ஒருதலைக் காமமாய்ப் போகாமே
இ ன் ந்து கிடக்கிறது நமக்காக என்று தாங்களும் நினைக்கு
மவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். †அ ர்களாளாதபோது வேறு சிலர்
க்கு சேஷபூதரல்லோம் ... ... (௩)

அ௩. மூன்ரும்பாட்டு. (எனத்தினித்யாதி) (க) அல்லிமலர்ம ள்
போ மயக்குக்களாகியும் நிற்குமவ ' என்று சொல்லு கயாலே - பெரிய
பிராட்டியார்க்குப் புருஷ ாரத்வமும் கைங் ர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயா
கிலும், (உ) * பார்வண்ண மடமங்கைக்கு அவையுண்டென் கக்கு பதிவால்
ல்பயம்கண்டதுண்டோவெ ' ன வருளிச்செய்கிருரென்று ஸ ' கதி.

§ ஆகி' என்ற அபூததத்பாவனுக்கு பாவம் (அப்போதித்யாதி). (படுக்
கப்பற்று) ஸ்த்ரீ ளுடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (பூமியித்
யாதி). (நோ 'கி') என்ற நந்தரம் இரு 'க என்றுசேஷம். §"வலங்கொ ாள்ள"
எ ' றதினர்த்தம் (அநுகூலவ்ருத்திபண்ண) என்றது. இப்போது "ஞானத்தி
றொளியுரு வ" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய கதநமுகேநவருளிச்செய்கிருர் (ப்ர
ளயமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). (ஸ்வரூபன்) என்றது - ஸ் ம்
மான அஸாதாரணதர்மமாகவுடையவனென் க. § ாயகரே" எ ' ற வவ
ாரதாத்பர்யம் (அ ர்களித்யாதி) ... ... (௩)

ரு விண்டாரை வென்ருவி விலங்குண்ண மெல்லியலார்
கொ ' டாடு மல்லகல மழ லேற வெஞ்சமத்துக்
க ' டாரைக் கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரைக்
கொண்டாடும் நெஞ்சுடையா ரவரெங்கள் குலதெய்வமே. (ச)

பதம.	உ ர.	பதம.	உரை.
விண்டாரை	சத்ருக் ளை	உண்ண	உண்ணும்படிய ' வு [ம்
வென்று	நிரஸித்து, (அவர்களு டைய)	மெல்இயலார்	ம்ருதுஸ்வபா களா னஸ்த்ரீகள்
ஆவி	சரீரத்தை [ங்கள்	கொண்டு '	விரும்பி
விலங்கு	நாய்நரிமுதலிய ம்ருக		

§ (பழையவடிமை யழித்தான்) என்றது - "கிலமங்கையெழில் கொண்
டா '' என்றத்தை 'பற்ற. § ஆகையாலே பரமபதத்திலடிமை என்று கூட்டு
வது. §கீழ்ப்பாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி (அவர்களாளாதபோது) என்றது. ...(௩)

(க) தி - ாய் - ௩ - ௪௦ - ௧அ. (உ) தி - ெ - ௧அ.

ஆடும்	அணைத்தக்க	கடல்மல்லைத்த	திருக்கடல்மல்லையில்
மல்	மிடுக்கையுடைய	லசயனத்து	ஸ்த்தலசயநத்தி
அகலம்	(ராவணனுடைய) மார்வத்தை	றை ரை	லே பள்ளிகொண்டருளுமவரை
அழல்	அக்நியானது	கொண்டாடும்	கொண்டாடும்
எற	எறி (புஜிக்கும்படியாவும்) [லே	நெஞ்சுடை	நெஞ்சுடனே ர்கள்யா
		யார்	ர்சிலர்
வெஞ்சமத்து	க்ரூரமானயுத்தத்தி	அர்	அவர்கள்
ண்டாரை	பார்த்தவராய், (அந்த ப்ரமமாறும்படி.	எங்கள்குலதெய்வம்	எங்கள்குலத்துக்குத் தெய்வங்களார்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரையென்று) †அவ ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தனுயிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே ர்ய கொள்வாளுக நினைத்துவந்து கி க்கிறபடியை அநுஸந்தித்து ஈடு படும ர் ள் எ ஒருவனளவன்றிகே என்குலத்துக்காக நாதரா ர்களென்கிருர்

(விண்டா ரவென்று) †நல்ல ர்த்தை சொல்லச்செய்தேயும் (க) 'ந ந மேயம் நநமேயம்' என்றிருப்பாரையாயிற்று ெல்லுவது. † ாலியை நிரஸித்து, க லயணைசெய்து ஊரைச்சூழப் பே ந்து லங்கையை அடைமதிட்படுத்தி 'இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ?' என்று அங்கதப்பெருமாளைப் போகவிட்டு நல் ர்த்தை சொல்லு வித்து யுதுவுங்கேளாதொழிய பையல் கண்மு ப்பே பரி ரத்தை யனையநிரஸித்து அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்தெதிரிட நிராயுத னு மிடுக்கறுத்துப் ப ணிவிடச் செய்தேயும் பிற்றைநாளும் ந்து என்னை கொல்ல மையும் 'என்னைப்பின்னையிறேகொன்றது. †விண்டாரையாயிற்று வெல்ல ல்லது. அநுகூலசங்கை யுள்ளவிடங் ளில் (உ) ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத ஸுக்ரீவம்சர ங்கத'' (௩) ஸுக்ரீவம் நாத மிச்சதி ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி'' என்றுதான் சரணம்புகாநிற்கும். † பெருமாள் (௪) 'த்யஜேயம் ந கதஞ்சந நத்யஜேயம் கதஞ்சந' (௫) 'வ்ரதம் மம ஏதத்வ்ரதம்மம' என்று நின்றார் மஹாராஜர் (௬) வத்யதாம் வத்யதாம்' என்றேநின்றார் என்று இவ்விடத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்யும்படி. இருவரும் சரணகத ரக்ஷ த்துக்குப் †பிணங்குகிறார் ள். (ஆவிவிலங்குண்ண) †அவர்கள்பேணிப் போந்த ப்ராணன்களைக் கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க †அதாவதெனெ

(க) ரா-யு-௩௬-௧௧. (௩) ரா-கி-௪-௧௬. (௫) ரா-யு-௧அ-௩௩.
(உ) ரா-கி-௪-௧அ. (௪) ரா-யு-௧அ-௩. (௬) ரா-யு-௧௭-௨௭.

னில் †குற்றுயிரா க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவை வந்து மேலிட்ட படியாலே சேஷித்த ப்ரா ங்களவற்றோடே போகையைச் சொ ் லுகிறது. (மெல்லியலாரித்யாதி)†ஸ்த்ரீகளாதரிக்க அத்தாலே பேணி னார்ந்து போந்தமார்விலே † துஷ்ட ஸத்வங்களைக்கண்ட நாய்கள் மே ் விழப் பிற்காலிக்குமாபோலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்நிதத் மானது வந்து ப்ரவேசிக்க (வெஞ்சமத்து ம ்லகல மழலேறக் ் டவா ர) தனியிடத்திலே அநுகூலவேஷத்தோடே ் து தோ ற்றி ஞ்சகரான பையல் ளைக் கூட்டிக்கொடு ந்து ராஜபுத்ரர்களை யகற்றி ் ளவிலே பிடித்துக்கொ ்டுபோன பையல்களைப் போல ன்றி ்கே நேரே செ ் னை ப்பூசலிலே. பிராட்டிதானும் †உடோ. வாராய். வீரர்கள் வர்த்திக்கும் பூமியல்லகா ் நீ செய்தது” எ ் ருள் (அழலேறக் ண்டாரை) (க) † [[illegible] அத்யவைகிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்ட ாஸ்ஸூர்யரம் மய] என்கிறபடியே அ ் பட்டுக்கிட ்கத் துணுக்கென்றெ ழுந் திருக்கும் என்றுபார்த்து உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்ய கிர ் ள் ந்து புகுராநின்றனகிடாய்’ எ ் ருளிறே. அப்படி மதிப்பனுயிருக்கிற அ னுடைய மார்விலே அக்நி ய ப்ரவே சிப் பித்து. (க ல் மல்லைத் தலசயனத்துறை ாரை) ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகி லன்றோ த ் டத்துக் கிழியவே ண்டு து ான்று ளைப்புக்கிடக்கிற வை. (கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார்) இ ரெ ன் அபேக்ஷையாலே ந்துகிடக்கிறார் நமக்காகவிறே” எ ் று (உ) நி ் றிருந்து வெ ஃகணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே” ன்று இதிலே ஈடுபடு ர்கள். (எங்கள் குலதெய்வம்) (ஙு) † [illegible] குலதை தம்தத்பாதாரவிந்தம் என்னுமளவிலல்ல எங் களது. . ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வி ் டாரையித்யாதி) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல்மாத்ரமன்றிக்கே, நிலமகளான மலர்மங்கைக் ா ச்செய்த ரா நிரஸநத் த யநுஸந்தி ்கைக்கு ப்ரசுருதோபயோ ம் காட்டாநின்றுகொண்டு தொகுத்ததாத்பர்யத் த யருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபக்ஷத்யாதி).

விள்ளுவை - ஒட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிரூப மாகச்சொல்லு யாலே, எத்தனைஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில் லவாதேவிண்டே

(க) ரா-யு-கககச-அரு. (உ) தி-ச-வி-சுரு. (ஙு) ஸ்தோ-ர-சு.

போகை தோற்றுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி). இவர்தாம் நல்லவார்த்தைசொன்னதுண்டோ, ரா ண ல்வார்த்தைதக்கி சைவஞோவென்ன (வாலியையித்யாதி). விண்டா ரெ ன்று என்றதிஞலே தானே விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன் என்று தோற்றுகையால் அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வி டாரையாயிற்றித்யாதி). பெருமாளும் சரண ம்புகுந் தார் என்கைக்கு ஐதிஹ்யம் (பெருமாளித்யாதி). (பிண ருகை) வி ாத பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார் ள்) என்றவநந்தரம், என்று - என்றுசேஷம் 'விலங்கு" - திர்யக்காய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி). சரீ ரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணனையுண்ணுமோ வென்னு சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (குற்றுயிர்) குறுகினவுயிர். 'மெல்லியலார் ம்ருதுவாயிருக்கிறவார்த்தையுடையாரென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளித்யாதி). (துஷ்டஸத் ம்) வ்யாக்ராதி ர். "ெ ஞ் சமம்"யுத்தமாய், இப்படி விசேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர் ம் பாவமருளி ச்செய்கிறார் (தனியிடத்திலேயித்யாதி). (_டோ) ஸம்போதநம் கண்டா ர" என்கையாலே - காணுகது ண்டாரென்று தோற்று கயாலே ஸத்ரு வ்ஷ்ட்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (அத்யேத்யாதி). எ ள்' என்றபத ாஸ (கு தவதமித்யாதி). ... ... (ச)

மூ பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண் கு ண்டர் முதலாயோர்
விச்சை கிறையென்னு ம வி ற யப் பணியாதே
கச்சிக்கிடந்த னூர் டல்மல்லைத் தலசயனம்
நச்சித் தொழு ாரை நச்சென்றன் ந ன்நெஞ்சே. (ரு)

பதம	உரை	பதம.	உரை.
பிச்சம்	திரளானமயிலிறகை	ஊர்	(ஆஶ்ரிதனைபுண்ட ரீகருஷிக்காக எழுந்தருளின) ஊரான
சிறு	சிறிய [யும்		
பீலி	மயில்தோ க யயு மு டய		
சமண்கு டர்	அமணரானநீசர்	கடல்மல்லைத்த லசயனம்	திருக் டல்மல்லையில் ஸ்த்தலசயநத் திலே (பள்ளிகொண் டருளுகையை)
முதலாயோர்	முதலானவர்கள் [ம்		
விச்சைக்கு	ஸகலவித்யைகளுக்கு		
இ றயென்னு	நிர்வாஹ னென்றுஒ ருவனைக்கைக்கொ ள்ளுவர் ள்;	நச்சி	ஆசைப்பட்டு
		தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
அவ்வி றயை	அவர் ளால் ஏற்படுத் தப்பட்டவனை	என்றன்	என்னுடைய
		நல்	விலக்ஷணமான
பணியாது	ஆஶ்ரயியாமல் (ஆஶ்ரிதர் காக)	ெ ஞ்சே	ம ஸே.
		ச்சு	(நீயும்) ஆசைப்பட் டு த்தொழு. (ரு)
ச்சி	திருவெ ாவிலே		
கிடந்த ன்	ன் ளர் தருளுமவ ன்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்) கீழுக்கீடாகக் கையிலே பிச்சத்தைப்பிடித்து ஒருகையிலே †பீலித் தழையைப்பிடித்துக் கண்டார்க்கு இவர்களும் சில†தார்மிகரோ ’ என்று தோற்றும்படி அநுகூலவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து. (சம ’ குண்டர்) அமணதர்சநத் தைத் தரித்துக்கொண்டுநிற்கிறநீசர். குண்டு என்று ஆழமாய் அத்தால் தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய் நீசரெ ’ ற படி வேதபாஹ்யரானநீசர். (முதலாயோர்) முதலானோரென்றபடி. அவர்கள்துடக்கமான பௌத்தரையும் லோகாயதிகரையும் நினை ’ கி றது.(விச் சக்கிறையென்னும்)†வே தைகஸமதிகம்யனான ஈ ’ வரனை இல்லையென்று ஸர்வஜ்ஞனெ ’ ரொருவனைக்கல்பிப்பர்கள்’ பின்னை அவனுடைய ஸர் ஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமா ம்தேடவேண்டிவரும்’ அது தன்னைத்தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸா க் ப்பார்ப்பர் ள் அதுபி ’ னை அப்ரமாணமாய் அது இல்லையாய்க்காட்டும்’ வித்யை க்கு நிர் ஹகனென்றொருவனைக்கொள்வர்கள். (அவ்விறையைப் பணியாதே) அவ்விறையென்று முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லு கிறார். (பணியாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள் சொல்லுகிற வவற்றை ஆஶ்ரயித்துவர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) †ஆஶ்ரிதர் ’ கா த் திருவெஃகாவிலே படுக்கைமாறிக் கைமாறிக்கிடந்தவனை. †ஓராஶ்ரிதனுக் ாகத்தரைக்கிடைகிடக்கிறதேசம். அ ன் தனக்குப் பரமப்ராப்யமாகக்கொண்டுவந்துநிற்கிறதேசத்தை. (நச்சித்தொழு ாரை) கர்த்தவ்யமென்றுதொழாநிற்கச்செய்தே புறம்பே நெஞ்சு அந்யபரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆசையின்கார்யம்தொழுகை என்று தோற்றும் படியிருக்கை. திருக்கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களு டைய †அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்குடலாக அவர்களை ஸ்நேஹி.(என் றன்நன்னெஞ்சே) †இதுசொல்லுகிறது ரன்சாபலமிறே. என்னு டைய உபதேசநிரபேக்ஷமாக முன்னே ப்ரா ண்யத்தையுடையை யாயிருக்கிற உனக்குச்சொல்லவேண்டாவிறே. எனக்கு ’ கூடவழி காட்டுகிற உனக்கு நான் ழிகாட்டுகிறேனோ. (க) మనఏవమనుష్యాణాం కారణంబన్ధమోక్షయో: .மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ’ என்னக் டவதிறே. (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி) “கொண்டாடும் நெஞ் சுடையார் எங்கள்குலதெய்வம்” என்று தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தைத் தா

(க, வி - பு - ௬

மநுஸந்திச் வே'(௧) ச்சுப்ரம்மாக்கு சஞ்சலம்ஹிமாக '(௨) நி ' றவாதில்லா நெஞ்சன்றோ, நமக்கு இவ்விபூதியிலே இது நிலைநிற்கவற்றோ, அவைதி ஸம ரங் ள் பல நடமாடாநிற்கிறதே" என்று நெஞ்சைச் சேரப்பிடித்து 'கொ ண்டு உபதேசிக்கிறாரென்று ஸ ' கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயிலிறகை. அல்பமான மயிலிறகு - (பீலித்த ழ) என்றது. (தார்மி ரோ) என்றது ஐந்துக்களைமிதிக்கவொண்ணாது என்று ழிபொறுக்கிக்கொண்டு போருகை யைப்பற்ற. 'விச்சைக்கு வித்யைக்கு. இறையென்னும்" என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனைச்சொல்லுமத்தனை போக்கி வேறில்லையென்றுதோற்றுகையாலே, அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர் ம் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதைகேத்யாதி). (ஆஶ்ரிதர்க்கு) எ 'றது - திருமழி சப்பிரான், கணிகண்ணனென்பான் இவர்களு 'கென்றபடி. (ஓராஶ்ரித னுக் ா) ஸ்ரீபுண்டரீகனுக்கா . (அவ்வேற்றமெல்லா ம 'ருடலாக) ரன் றது அ ர் ள் ப த்விஷயத்திலே பண்ணு ை யெல்லாம் மக்காகப் பண்ணுகிறார் ளென்று ஸ்நேஹியென்னுதல் அ வயெல்லாம் நம 'கு அ ர் கள்விஷயத்திலே யுண்ட ாம்படி ஸ்நேஹியென்னுதல். முந்துற்றநெஞ்சான தம்முடையநெஞ்சை அதிசங் பண்ணி அவ்விறையைப்பணியாதே" எ ' றும் 'நச்சு" என்றும் சொல்லுகை யெங்ஙனே சேருமது? ஒருபடிசேர்ந்தா லும் இப்போது, "ெ ஞ்சே" எ 'றது சேருமோவென்ன' அத் தப்பரிஹ ரிக்கிறார் (இதுவித்ய ி). இத்தால் - நன்னெஞ்சாகையாலேதானே த்ருடீ கர த்துக்காகச்சொன்னதும் சாபல்யப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று. ... (௫)

௬. புலன்கொள்நிதிக்குவை யோடுபுழைக்கை மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவை யும்சுமந்தெங்கும்நான்றொசிந்து
கலங்களியங்கும்மல்லைக்கடல்மல்லைத்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தாரவரை ல 'கொள்ளென்மடநெஞ்சே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
புலன்	இந்த்ரிய 'ளை [ளுகிற	நலங்கொள்	ன்று
		வமணிக்கு	ந ரத் த்திரளையும்
கொள்	தன்வசமா 'கிக்கொள்	வயும்	
நிதி 'குவையோடு	பொற்குவியலோடு	சுமந்து	தா 'கி
		'கும்	ப ர்த்தவிடமெ 'கும்
பு ழ	துளை யயு டைத்தான		(ஏறினசர 'கி 'க னத்தாலே)
ை	கையயுடைத்தாய்	நான்று	தாழ்ந்து
மா	பெரிதாயிருந்துள்ள	ஒசிந்து	அலையாநின்றுள்ள
களிற்றினமும்	யானைத்திரளையும்	கலங்கள்	ஓடங்கள்

(௧) கீதை - ௬ - ௩௪. (௨) - ௧ - ௪ -

இயங்கும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வலங்கொள்மன த்தாரவரை	ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணு கைஸ்வரூபப்ராப்த மென்றுகினைத்திரு க்குமவர்களை
மல்லை	பெருமையையுடைத் தான		
கடல்மல்லைத்த லசயனம்	கடல்மல்லையில்ஸ்த்த லசயநத்திலே பள் ளிகொண்டிருக்கு மவனை	என்ம ெநஞ் சே	எனக்குக்கீழ்ப்பட்டி ருக்கு மநஸ்ஸே.
		வல கொள்	வலம்வந்துஉஜ்ஜீவிக் கப்பாராய். (௬)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (புலன்கொள் கிதிக்குவை யோடு) †கண்டார்க்கு 'மமேதம் மமேதம் என்னவேண்டும்படி யிருக்கிற பொற் †குவையோடே. (புழைக்கைமாகளிற்றினமும்) துளையையுடைத்தான கையையுடைய பெரிய மத்தகஜங்களுடையதிரளும். (நலமித்யாதி) நவரத்நத்திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது இக்கரையிலே கொடுவந்து ஒருவர்கையிலே யிட்டு நன்மை பார்க்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சுமந்து) † நற்சரக்காகையாலே 'பொறுக்கும் பொருது' என்றுபாராதே ஏறிடுவர்களாயிற்று. (சுமந்தெங்கும் நான்றொசிந்து) † ஏறின சரக்கின்பெருமையாலே எங்கும் தாழ்ந்தொசிந்து அங்கே இற்றது இங்கேமுறிந்தது" என்னும்படி பயத்தோடே மரக்கலங்களானவை ஸஞ்சரியாகின்றுள்ள † பெருமையையுடைத்தான டல்மல்லைத் தலசயனம். †இதுகொண்டுதாம் விநியோகங்கொ ள்ளுகைக்காகச்சொல்லுகிறு ரன்றிறே. அச்சோலையோபாதி அங்குத்தைக்கலங்காரமென்றிவராதரிக்கிறது. (வலங்கொள் மனத்தாரவரை) திருக் டல்மல்லையிலே சுழிக்கும் நெஞ்சுடையவர்களை. † பிள்ளைதிருநறையூரரையரும் பட்டருமாக ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும்போது நான்பின்னேபோனேன் நம்மைப்போலே†தேவைக்குப்பரகுபரகென்று வருகையன்றிக்கே திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுபோகும்படிகாண்" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொ ர்) நமக்கு†அ ர்கள் கின்றநிலை போராது அவர்கள்பக்கல் அநுவர்த்தநத்திலே அந் யிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) எ ஞெடொருமிடுறுய் எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சென்கிறுர். ... (௬)

அரு. ஆரும்பாட்டு (புலன்கொளித்யாதி) நன்னெஞ்சாகையாலே இவர்சொ ன உபதேசம்பலித்தது ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொழிக்கும்படியும் கஜாந்தைஶ்வர்யம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்கள்நடமாடு

கிற திருக்கடல்மல்லையில் போக்யதையையநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு பாக தவிஷயத்திலநுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறுரென்றுஸங்கதி.

புலன்-'' இந்த்ரியங் ளை கொள்ளுகை-' க்ரஹிக் யாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (கண்டார்க்கித்யாதி). (குவை) குவியல், ராசியென்கை. (நற்சரக்கு) லெவஸ்துக்கள். ான்று'' தாழ்ந்து என்றுய் அதினர்த்தம் (ஏறி னவித்யாதி). 'ஈசிந்து என்றதுக்குத்தாத்பர்யகதநமுகேந மேலுக்கர்த்தம் (அங்கேயித்யாதி). 'மல்லை'' என்றதுக் ர்த்தம் (பெருமை) என்றது. திருக் கடல்மல்லையை யிப்படிவர்ணித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறுர் (இதி த்யாதி). நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒருஸம்வாதமருளிச்செய்கிறுர் (பிள்ளை யித்யாதி). (தேவை 'கு) கர்த்தவ்யத்துக்கு. (அவர்கள்நின்றநிலை) நெஞ்சு சுழிக்குமளவு. இத்தால் - நான் காயிகபர்ய 'தமா அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாயிற்று. ... ... (௬)

மூ. பஞ்சிச்சிறு கூழை யுருவாகி மருவாத
ஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்டவ 'ணல் முன் 'ணுத
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழு ாயெ 'தூய் நெஞ்சே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சி	பஞ்சுபோலேம்ருது வாய்	ஞ் ச	ம்ஸனுடையகருத் தை [டய
சிறு	சிறிதாயிருந்துள்ள	கடந்தவன்	கடந்தக்ருஷ்ணனு
கூழை	மயிர்முடியையுடைத் தான	ஊர்	ஊரான
உருவாகி	வடிவையுடையனுய்,	கடல்மல்லைத்த லசயனம்	கடல்மல்லையில்ஸ்த லசயநத்தில்பள்ளி ெ ாண்டிரு 'ை யை
மருவாத	பொருந்தாத		
வஞ்சம்	வஞ்சனையையுடைய ளான	நெஞ்சில்	நெஞ்சோடேகூட
பெண்	பூதனையுடைய	தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
நஞ்சு	முலையில்விஷத்தை	என்	எனக்குபவ்யமாய்
உண்ட	அமுதுசெய்த	தூய்	பரிசுத்தமான
அண்ணல்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,		
முன்	முன்னே [யியாத	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே .
நண்ணுத	தன்னைக்கிட்டியாப்ர	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சு போலே ம்ருதுவாய்க்†குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணுதபடியான † மயிர்முடியையுடைய பாலருடை ய டிவையுடையனுய். (க)''பெ ய்யும் பூங்குழல் பிள்ளை'' என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே கூழை

(க) தி - வாய் - ௫ - ๐

ரூல் ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்குப் பேராகையாலே ம்ருதுவாய்க் குழன்றுபிடித்துக் ட்டவொண்ணுதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதனையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். யசோதைப் பிராட்டி வடி முகைக் கொடுவருகிரு ளாகையாலே தன்னைப்பேணிக்கொ டுவருமிறே. †(சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென் ரூ ய் †எல்லாம் செய்தாலும் பின்னையும் பாறிப்பரந்து கிடக்குமிறே. (மரு ாத ஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதயத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடையளாய், அதுதன்னை ஆநுகூல்யபாவத்தாலே பேணிக்கொடு வருமிறே. சமைந்துவந்த பூதனையுடைய. (நஞ்சுண்டவண்ணல்) அவளுடைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ் ாமி. (உ) "స్తన్యం స్తన్యం సమ్మిశ్రం రస్య మాసీజ్జగద్గురోః ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ: என்னக்கடவதிறே.†ஜகச்சேஷியான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது. (முன்நண்ணுத வித்யாதி) † முன்பு கம்ஸன்விட்ட விரோதிகளை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று' விரோதிவர்க்கத்துக்கு ே ர்ப்பற்றான இப்பையல் தன்னைக் கிழ ' கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. ஒருபடியாலும் கிட்டோம்" ான்றிருந்தகம்ஸனை நிரஸித்துஅநுகூலர்க்குத் துணையாகவே ணுமென்று ந்துகிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (நெஞ்சில் தொழுவாரை) † ாய்விடக்ஷமரன்றிக்கே யிருக்குமவர் ளை. (தொழு ாய்) அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும் அங்கு கிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே தொழுவார்கள் உத்தேஶ்யராய்த்தொழு. (என்தூய்நெஞ்சே) † ததீயசேஷத்வத்தளவிலே நிற்கும்படியான சுத்தியை யுடையையிறே நீ. ... (எ)

அரு. எழாம்பாட்டு (பஞ்சியித்யாதி) நீர் "மடநெஞ்சே.' என்று மிகவும்கொண்டாடி ப வத்விஷயத்தில் காயி பர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்திகளை ப்ப ண்ணச்சொல்லாநின்றீர், சொல்லும்போது மெய்'யென்றுதோற்றுகையும் அநந்தரம் அந்தருசி நிலைநில்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்க்கம் கழியக்காணேனென்ன' அதுக்குக் ம்ஸாரியிருக்கிருன், நீ அவர்களைத்தொழாயென்கிருரென்றுஸங்கதி.

(குழன்று) கூட்டி. இது - சிறுமையின்தாத்பர்யம். கூழை, ஐம்பால் ஓதி கூந்தல் கோதை என்று - மயிர்முடிக்குப்பேராகையாலே, அருளிச்செய்கிருர் (மயிர்முடியை) என்று. யசோ தையைப்போலே பேணிவருகிருளாகில் சிறுகூழை" என்னப்போமோ வென்னும்ச ' கையை அநுவதித்துப் பரிஹரி

(உ) வி - பு - ௫ -

க்கிறார் (சிறுகூழையித்யாதி). (எல்லாம்செய்தாலும்) எத்தனையெண்ணெய் தடவிக்கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். "அண்ணல்" என்று விசேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி). முன் - முந்துற முன்னம், நண்ணாத, கஞ்சை - கம்ஸனை என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). "நெஞ்சில்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி). தூய்மையாவது - ப்ரக்ருதாநுகுணமாக பாகவத வபவமறிகையென்றருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதி). ... ... (எ)

அ செழுநீர் மலர்க்கமலம் திரையுந்து வன் பகட்டால்
உழுநீர்வய லுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர் கடி கமழும் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென்தூய் நெஞ்சே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உழுநீர்	உழுகை-யேஸ்வபாவமா வுடையரான	பிழைத்தெழுந்த	தப்பியெழுந்த
உழவர்	உழவரானவர்கள்,	கழுநீர்	செங்கழுநீரும்தாமரையும்
செழு	அழகிய	கடிகமழும்	நறுநாற்றம்கமழாநின்றுள்ள
நீர்திரை	நீரின் அலைகளையும்	கடல்மல்லைத்தலசயனம்	டல்மல்லைஸ்த்தலசயத்தை
மலர்	அலர்ந்த	தொழு	தொழுகிற
கமலம்	தாமரைகளையும்	நீர்	நீர்மையையுடைத்தானே
உந்து	தள்ளுகிற	மனத்தவரை	மநஸ்ஸையுடையவர்களை
வன்	வலிய	என்தூய்	நெஞ்சே.
பகட்டால்	எருதுகளைப்பூட்டி	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (அ)
வயல்உழ	வயலைஉழ		
பின்முன்	பின்னும்முன்னும்		

வ்யா. எ டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) † மலர்ந்ததாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையுமுடைத்தாயாயிற்று வயலிருக்கும்படி. இவ்வயலைத்தரைகண்டு உழுகைக்காக அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலே தள்ளுவர்கள். (வன்பகட்டால்) † ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்றாயாயிற்று அவ்வெருதுகளிருப்பது (உழுநீர்வயலுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுவதே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தானவயலைக் கர்ஷகரானவர்களுழ. (பின்முன் பிழைத்தெழுந்த கழுநீர்கடிகமழும்) இவர்களுழாநிற்கப் பின்னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது இவர்கள் ஶ்ரமத்தையாற்றுகைக்குறுப்பாகப் பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்கும். † அன்றிக்கே இவர்கள் முன்னே உழுதுகொடுபோகாநிற்கப் பின்னே தப்பிநின்ற கழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே,

(யனுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருகால் உழுதுவைப்பர்களிறே அப்போது தப்பிநின்ற செங்கழுநீர் அலருகைக்கொரு †ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலேயிருக்கும் (கடல் மல்லையித்யாதி) திருக்கடல் மல்லையைத்தொழுகை காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து ஸ்வபாவமாம்படியான நெஞ்சையுடையாரை. (தொழுவா யென்தூய்நெஞ்சே) அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையான போதி அவர்கள்தங்களைத்தொழுகைகிடாய் உனக்கு யாத்ரை. பாகவதசேஷத்வம் நன்றென்று உபதேசிக்கலாம்படியிறே உன் சுத்தியிருக்கிறது ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (செழுநீரித்யாதி) பூதநாகம்ஸநிரஸநமாத்ரமன் றிக்கே புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூவிடுவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற வூரில் ஸமாராதநோபகரணங்களான புஷ்பஸம்ருத்திதன்னை அநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு அவ்வூரைத்தொழுமவர்களைத் தொழச்சொல்லி விடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

'மலர்க் மலம்-செழுநர்-திரையுந்து'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்தவித்யாதி). ''பகடு'' என்று - வ்ருஷபங்களாய் அதின்வன்மையையருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி). உழவர்களு டைய முன்ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்து, முன் - உழ, பின் - பிழைத்து என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸ்த்தல பரமாகவும் காலபரமாகவும் இரண்டுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலே) களை கொத்தினாற்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய்வருகைக்கா உழாநிற்கிற ஸஞ்சாரம்பண்ணினாற்போலே என்று வாக்யார்த்தம். ... (அ)

௯. பிணங்களிடு காடதனுள்நடமாடு பிஞ்ஞகனோடு
இணங்குதிருச்சக்கரத் தெம்பெருமானார்க் கிடம் விசும்பில்
கணங்களியங்கும் மல்லைக்கடல்மல்லைத் தலசயனம்
வணங்குமனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணங்கள்	பிணங்களைச்சுடுகிற	இணங்கு	பொருந்திய
இடுகாடதனுள்	சுடுகாட்டிலே [னுய்	திருச்சக்கரத்து	திருவாழியாழ்வானை யுடைய [கு
நடமாடு	நர்த்தநம்பண்ணுமவ	எம்பெருமானார்க்கு	என்னுடையநாதனுக்
பிஞ்ஞகனோடு	ஸம்ஹாரகர்த்தாவா ன ருத்ரனோடே கூட	இடம்	இடமாய்,

விசு ' பில்	ஸ்வர்க்காதிலோ ங்க ளிலுள்ள	கடல்மல்லைத்த டல்மல்லைத்தலசய லசயனம் னத் த
ணங்கள்	தேவகணங்கள்	ணங்குமனத் வணங்கும்நெஞ்சு
இயங்கும்	வ ' துஆஶ்ரயியாநின் றுள்ள	தாரவ ர டையாரவரை
ம ' லை	பெரு மையையு டைய	என்றன்மடநெஞ்சே! வண ' கு.(௯)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) † மனிச்சுக்கல வாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனோடேகூட' †ஶ்மசாநபூமியிலே ஆடா நின்றுள்ள ருத்ரனோடேகூட. † அபிமாநோபஹதரானவர் ளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு மொக்கத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து நிற் கு ம் நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ் ரனைச் சொல்லு கிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷ ம். (விசும்பில்க ங்களிய 'கும்மல்லை) இ ' கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை யநுஸந்தித்து நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அன் றிக்கே, ஆகாசத்தில் போகப்ரதாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் சஞ்சரியா நின்றுள்ள †பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்கும் மனத்தாரவரை) தொழும் நெஞ்சுடை ாரை. (வணங்கு மட நெஞ்சே) அவர்கள் தொழும்விஷயத்தைத்தேடி யிராதே உனக்குத் தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள் தாங்க ர் கிடாய். ... (௯)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு (பிணங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப் பட்ட புஷ்பாத்யுப ரணங்களைக்கொ ண்டு ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன் ஸௌசீல்யத்தையநுஸந்திக்கிறாரெ ' று ஸங்கதி.

சுடுகாட்டில் பேயாய் மநுஷ்யரு டைய வ்யாபாரமில்லாமையால்(மனிச்சு 'கலவாதநெஞ்சையு டைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம் (ஶ்மசாநேத்யாதி). பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றாய், அவன் உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அபிமாநேத்யாதி). "மல்லை" என்றதினர்த்தம் (பெருமை) என்றது. ... ... (

மூ. கடிகமழுநெடுமறுகில் கடல்மல்லைத் தலசயனத்
தடி ளடியேநினை"; மடிய ர்கள்தம் மடியான்
வடிகொ ாள் நெடு மே ல் லவன் கலிகன்றியொலிவல்லார்
முடிகொள்நெடு மன்னவர்தம்முதல் ர் முதலாவாரே (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
கடி	நறுநாற்றம்	வடிகொள்	கூர்மையையு டைத்
கமழும்	கமழாநின்றுள்ள	நெடு	பெரிய [தாய்
நெடு	பெரிய [ன	வேல்வலவன்	வேலால்பொர வல்ல
மறுகில்	வீதிகளையுடைத்தா		ரான
டல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி லே	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
		ஒலி	அருளிச்செய் த திரு
தலசயனத்து	ஸ்த்தலசயநத்திலேப ள்ளிகொண்ட		மொழியை
		வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
அடிகள்	ஸ்வாமியுடைய	முடிகொள்	கிரீடதாரிகளான
அடி	திருவடி ளை	நெடுமன்னவர்	ராஜாதிராஜா கஞக்
நினையும் அடிய	நினைக்கும் சேஷபூத	தம்முதல்வர்	கும்
ர்கள்தம்	ருடைய	முதலாவார்	ப்ரதாநராவர் ள்(க0)
அடியா	அடியாராய்		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு. (கடிகமழுமித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹி யாநின்றுள்ள †பெரிய வீதிகளையுடைத்தான திருக்கடல் மல்லையிலே ந்து ண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையே அநுஸந்திக்கும் சேஷபூதர் சேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாநந் தங்களல்ல நிரூபகம் பாகவதசேஷத்வமென்கிறார். (டிகொள்நெடு வேல்வலவன்)†காக்கைக்குக் கையிலே வேல்பிடித்தாற்போலே யாயி ற்று சேஷத்வத்திலும் † பாகவதசேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர் மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய் ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தராயிருந்துள்ள ஆழ் ாருடைய இத்திருமொழி யை அப்யஸிக்கவல்லார். (முடிகொளித்யாதி) முடியை யு டய ராய் நாட்டுக்கு அநந்யப்ரதாநராயிருந்துள்ள † க்ஷத்ரியர்க்கு ப்ரதாந ரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரா நித்யஸூரி ளோடு ஸத் ருசராகப்பெறுவர். ... . (0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (கடியித்யாதி) மறுகில்" என்றதினர்த்தம் (வீதி களையுடைத்தான) என்றது. (காக்கைக்கு) ரக்ஷிக்கை-க்கு. (பா வதசேஷத் த்திலேநி ன்றபடி) என்றதுக்கு - பிற்காலியாதேநின்றபடி என்று கருத்து (க்ஷத்ரியர்க்கு) மநு மாந்தாதாபோல்வார்க்கென்றபடி. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் ஆறும்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து எ ம திருமொழி - திவளும் ப்ரவேசம்

வ்யா. †ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம் பண்ணுகை யாலே தம்முடைய அநந்யார்ஹசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார்; †அநந்யார்ஹ சேஷத் த்துக்கு லக்ஷணம் சொல்லுகிற விடத்திலே (க) நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றாரிறே. †தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்த விடத்திலே அதுதமக்கு †ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனை அநுஸந்திப்ப தாகப்பாரித்தார்; அப்போதே நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற் றிலர்; அவ்விழவாலே தாமானதன்மைபோய் பிரிவாற்றாமையாலே நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய் அந்நிலைதானும் போய்க்குலைந்தது. அதாவது தன்னாற்றாமையைத் தானே வாய் விட்டாற்றுகை யன்றிக்கே பிறர்வாயாலே சொல்லுகையிறே. ஆக நாயகனோடு நினைத்தபடிகளைப் பரிமாறாமையாலே †நம்முடைய கோயில்திருவாய் மொழிப்படியாலே ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகளிலே ஒருநிலையின்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடைய தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார் இவளுக்கு டான †செல் லாமையையும் அவனிவ்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதேயிருக்கிற விருப்பையும் இவளுடைய தசைக்குத் †தன்னாலொரு பரிஹாரமின் றிக்கே யிருக்கிறபடியையும் அவனையிட்டே பரிஹரித்துக்கொள்ள வேண்டும்படியாயிருக்கிற விருப்பையு மநுஸந்தித்து இதுக்குநேரே நிதாநபூதராயிருக்கிற வவரிருக்க வழியேபோவாரோபாதியான †நம க்கு இதுதெரியுமோ? ஆனபின்பு அவர்தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடிகேட்போம் 'என்றத்யவஸித்துத் திருவிடவெந்தை நாயனார் †திருவடிகளிலே இவளைக்கொடுபோய்ப்பொகட்டு, †எங்களைக்காற்க டைகொண்டு உம்முடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளிலே துவக்குண்ட, இவள் உம்மை நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறாமையாலே †மிகவும்

(க) அ - ௧௦ - ௬ -

நோவுபடா நின்றாள்' நீரிவளுடைய திறத்துச் செய்ய நினைத்திருக்கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப் பிறந்ததசையைப் பேசுகிறாராயிற்று. ... .*

அரு. திவளும்வெண்மதிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - பாகவதர்களே ப்ராபகரென்று அநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு நிரூபகத்வேந திருவடிகள் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர் திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஸ்யமானதிருவடிகளில் பிணியுண்டது' நினைத்தபோதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலர்' அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராயத்துடங்கினார்;அங்ஙனேயொருபெண்பித்தனாயிருக்கக் கண்டு திருவிடவெந்தையெம்பெருமான்றாள்நயந்தாராயிற்று' அதுதானும் நினைத்தபோதேபெறாமபெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் ததீயர் இவ்வர்த்தத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியை அந்யாபதேசத்தாலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக் கண்டுகொள்வது.

(ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம்பண்ணுகையாலே), என்றது - (க) அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான்' என்றத்தைப் பற்ற. ததீயசேஷத்வம் பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி). (தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு திர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்றதுக்கு - தமக்கு சேஷிகளான ததீயர்க்குமவனே சேஷியென்று அநுஸந்தித்தவிடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே) என்றதுக்கு - தமக்கு உத்தேஸ்யரான பாகவதர்க்கு உத்தேஸ்யதமமாகையாலே பகவதநுபவம் தமக்கு மிகவும் ரஸித்ததென்றுகருத்து. (நம்முடையகோயில் திருவாய்மொழி) (௨) கங்குலும் பகலும்'' என்கிற திருவாய்மொழி, (செல் ாமை) என்கிறது - (௩) ''ஆசைவிடாளால்'' இத்யாதியைப்பற்ற. ''பேதையேன்'' என்றத்தைப் பற்ற (தன்னுலொருவித்யாதி). (௪) ''இவ்வணங்கினுக்குற்ற நோயறியேன்'' என்றத்தைநினைத்து (நமக்கிதுதெரியுமோ) என்றது. (௫) ''தாள்நயந்திருந்த'' என்றத்தாலே (திருவடிகளிலே - பொகட்டு) என்றது. (௬) 'எனக்கன்பொன்றிலள்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (எங்களைக் காற் டைகொண்டு) என்றது, (௭) ''ஊழியில்பெரிதால்'' இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிகவும் நோவுபடாநின்றாள்) என்றது. ... ... *

௱. -திவளும்வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை
செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த
வவளும் நின்னாகத் திருப்பதுமறிந்து
மாகிலுமாசை விடாளால்

(க) உ-௬-௧0.
(௨) தி-வாய்-எ-௨.
(௩) ௨-எ-௧.
(௪) உ-எ-௬.
(௫) உ-எ-எ.
(௬) ௨-எ-௪.

குவளையங்கண்ணி கொல்லியம்பாவை
சொல்லு நின் றாள்நயந்திருந்த
விவளை யுன்மனத்தா லென்னினைந்திருந்தா
யிட வெந்தையெந்தைபிரானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவளும்	ஒளிவிடாநின்றுள்ள	குவளை	குவளைப்பூப்போன்ற
வெள்	வெளுத்த	கண்ணி	கண்ணழகையுடையளாய்
மதிபோல்	சந்த்ரனைப்போன்ற		
திரு	அழகிய	கொல்லி	கொல்லிமலையிலெழு
முகத்து	திருமுகத்தையுடைய[ளாய்,	அம்	அழகிய [தப்பட்ட
அரிவை	அரிவைப்பருவத்த	பாவை	ப்ரதிமைபோன்றவடிவழகையுடைய
செழு	பெரிய [ளாய்,		
கடல்	கடலில்பிறந்த	நின்	தேவரீருடைய[ளாய்
அமுதினில்	அம்ருதத்திலே	தாள்	திருவடியை
பிறந்த	அவதரித்தவளான	நயந்து இருந்த	ஆசைப்பட்டிருக்கிற
அவளும்	அந்தபெரியபிராட்டியாரும்	இவளை	இவள்திறத்தில்
நின்	தேவரீருடைய	உன் மனத்தால்	தேவரீர் திருவுள்ளத்தாலே
ஆகத்து	திருமார்பிலே	என்நினைந்திருந்தாய்	நினைத்திருந்ததென்? (பரமபதத்தைவிட்டு)
இருப்பதும்	எழுந்தருளியிருக்குமதையும் [தேயும்	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில் வந்துநிற்கிற
அறிந்தும்	அறிந்திருக்கச்செய்		
ஆகிலும்	ஆகிலும்	எந்தைபிரானே!	என்குலநாதனே.
ஆசை	தேவரீர்பக்கல் ஆசையை, (என்பெண்பிள்ளை)	சொல்லு	ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.
விடாள்	விடுகிறிலள்.		
அம்	அழகிய		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) † இவளுடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமைசொல்லுகிறது. † தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால் படக்கண்டால் கரையிலே நின்றார்க்குத்தப்பவிறே யடுப்பது. (திவளும் வெண்மதிபோல்) † ஆழங்காலேயாகிலும் முழுகி† மண்கொள்ளுகைக்கிடான அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. (திவளும்) ஒளிவிடுகையாதல், ஒளியின் மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச் சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்) வெளுத்தாலேபாண்டரமாயிருக்கை. † நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற்கச்செய்தேயும் அத்ருப்தி மாறாதேயிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முககாந்திக்கு நேர்கொடு நேர் சந்த்ரன் ஒப்பாகப் போராமையாலே (திருமுகம்) என்று அது

தன்னைப் பெசொல்லுகிறது. (க) †"చన్ద్రకాన్తాననం రామమతీవ ప్రియదర్శనమ్ சந்த்ரகாந்தாநநம் ராமம் அதீவ ப்ரியதர்சநம்" என்னக் கடவதிறே †மறுவும் குறைகையுமின்றிக்கேயிருக்கை. †எப்போது மேகரூபனாய் தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் அநுபாவ்யமா யிருப்பானொரு சந்த்ரன் போலேயிருக்கை. (ஒளிவை) முகத்தில் காந்தியொழியவேயும் துவக்கவற்றாயாயிற்றுப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி. மேல் பிறப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. (செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக்கோதாக்கி அம்ருதமாய், அவ்வம்ருதந்தானே கோதாம்படி பிறந்தவளாயிற்று. (உ) 'விண்ணவரமுதுண வமுதில்வரும் பெண்ணமுது" என்னக் கடவதிறே. †பரார்த்தமாகக் கடல்கடைந்தானென்று †ஔதார்யங்கொண்டாடினதடையப்போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தானித்தனை. (அவளும்) வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும் வந்த ஏற்றத்தையுடையளானவளும்.

(பின்னுகந்து) †அவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான மார்பாயிற்று. (௩)†"அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே †இம்மார்பிலிருப்புக்கு ஏதேனும் இழவுவரில் செய்வதென்னென்று துணுக்குத்துணுக்கென்றாயிற்று வர்த்திப்பது. (இருப்பதும்) †இருந்தால் கலந்தாளாய், பின்னைப்பிரியும் பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள் மார்விலே யிருக்கிறதறியாமை பற்றிச்சொன்ன வொண்ணாதே. அவளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப் பற்றுகைக்குப் பற்றாசென்று பற்றினவளை (ஆகிலுமாசைவிடாளால்) †"அவளு மங்கேயிருக்கச் செய்தே எனக்கிழக்கவேண்டுகிறதென்" என்று வுதுதானே இவளுக்கு ஆசைக்குடலாயிற்று; அதுவாயிற்று இவளுக்கு ஆசைப்படுகைக்கு ஆலம்பநம்.

(குவளையங்கண்ணி)†அவளில் இவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல்லுகிறது திருமுகமென்று ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச் சொல்லுகிறது. குவளையங்கண்ணி' என்று அவயவசோபயிலுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிற திவளுக்கு. †அவன்றன்னிற்காட்டில் (ச) ✻ அஸிதேக்ஷணை யென்று அவள்கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத்தோபாதியும் போருமாயிற்று அவளிற்காட்டில் இவள்கண்ணுக்

(க) ரா-அ-௩-உ௮. (உ) கூ-௩-௨. (௩) தி-வாய்-கூ-௰-௰. (ச) ரா.

குண்டான ஏற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலேயிலே ஒரு †பாவையுண்டு எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழர் சொல்லுவ தொன்று.†பிறப்பாலொப்புச் சொல்லவொண்ணுதது ஒன்றிலே யெழு-திக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு) † இதுக்கொரு போக்கடி நீர் நினைத்திராமை யில்லையிறே அவ்வளவும்போராது எங்களுக்கு பயந்திரும்படி (க) ' ... மாசுசம் ' என்கிறப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச் செய்யவேணும்.

(மின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவுமவளிற்காட்டி லிவளுக்குண்டான ஏற்றம்; அவள் மார்வை ஆசைப்பட்டாள் இவள் திருவடிகளை யாசைப்பட்டாள். அவன்வாசி யறிந்தார் அவன் மார்வை யாசைப்படுவர்கள்' அவளோடேகூடினவன் வாசியறிந்தார் அவன் திருவடிகளைப்பற்று மித்தனையிறே. (இவளை) சொன்ன ஏற்ற மெல்லாம் போராதபடி யிருக்கையாலே கையாலேகாட்டி இவளை என்கிறுர். (உன்மனத்தால்)† கை ழிந்தவற்றுக்கு மொருபோக்கடி பார்த்திருக்கக்கட உன்திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருந்ததென்? †(உன் மனத்தால்) என்நெஞ்சால் இதுக்கொரு போக்கடி தேடுமதுண்டு என்னை விட்டேன். இனி உன்நெஞ்சால் நினைத்திருந்ததென்? (இட வெந்தையெந்தைபிரானே)*கலங்காப் பெருநகரத்தில் புகப்பெறுதே கழியப்போனும் பிழைக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற என்குலநாதனுனவனே. (உ) பின்னுனாவணங்கும்' என்கிறபடியே (சொல்லு) என்று †க்ரியை. ... ...

அரு. முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) "ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத்தொகுத்த பாவத்தை யருளிச்செய்கிறுர் (இவளுடையவித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறுர் (தன்னிலித்யாதி). அவன் ஸௌந்தர்யத்திலாழங்காற்பட்ட பிராட்டியை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறுர் (ஆழங்காலேயித்யாதி). (மண்ணெள்ளு கயாவது) - கரைகாண்கையாய், அத்தால் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கி யநுபவிக்க வல்லவளென்றபடி. யௌவநத்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (நித்யாநுபவமித்யாதி). உபமாநத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வர்ணித்து, அதுபோராமை, "திங்" என்று விசேஷித்தாற்போலே விசேஷிக்க விடமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (சந்த்ரேத்யாதி) ஆஹ்லாதகத்வே ... 'சந்த்ரகாந்தம்' என்று சொல்லிவைத்து, போராமை, அதில் "ப்ரியதர்சநம்'

(க) கீ-கஅ-கக. (உ) தி-௬-௯௦

என்ருளிறே என்று ருத்து. -பமாநம் நேர்நில்லாமைக்கு உபமாநத்தாக்குக் குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (மறுவுமிச்யாதி). நேர்நிற்க மாட்டாதத்தை முந்துறச்சொல்லுவானென்? கற்பிப்ப னென்னென்ன; இவ் விரண்டாலும் பலித்தது - அபூதோபமையென்கிருர் (எப்போதும் ஏகரூபனு யித்யாதி). பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பரார்த்தமாகவித்யாதி). (ஔதார்யம் ரண்டாடினது) என்றது, (க) 'வானவரைப் பெண்ணு யமுதூட்டும்' என்றத் தப்பற்ற

பிராட்டியினுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம், "நின்' என்றத்தால் இவளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களென்று தோற்று யாலே பலிதத்தை யருளிச்செய்கிருர்(அவளுக்குங்கூ' வித்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி). ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம் மார்பிலித்யாதி). 'இருப்பதும்' என்கிற ச ாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத்யக்ஷ ாகாரமான பிரிவால்வந்த வ்யஸநத்தை ாட்டுகிறதென்று விவக்ஷி த்து அது கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிருர் (இரு தாலித்யாதி). இருந்தத் தாலே லவிவந்ததாய் அதுதானும் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று விஶ்லேஷித்துளளா ெ ண்ணி அவ்வழியாலே அவள் படுகிறபாடுதான் வா சாமகோ ரமென்று கருத்து. 'அறிந்தும்" எ கிற சகாரம் பிராட்டியு டைய விஶ்லேஷ பீருத்வத் த யறியாதிருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும் ஸாங்கிக் லாமெ ன்கிற நினைவாலே யறிந்தாளாகில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கை யே நன்றென்று ஆ சவிடவேண்டியிருக்கும். அதிசங்கையே விஷயமாகையா லேயென்று இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸூசகமென்று திருவுள் ம்பற்றி இப்பெண் பிள்ளை யறிந்தது கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிருள் (அவளுமித்யாதி). நித் யா பாயிநியும் நித்யாதிச கை யோடே நித்யாதிசங்கைபண்ணுநிற்க அவ ளோட் டரைம்யாபந் நயான நானிழந்திருக்கை யா தேதென்று தாத்பர்ய மாகவுமாம். அன்றிக்கே பிராட்டிக்கு வேருரு கடகரில்லாமையாலே அதிசங்கைபண்ணுகிருளத்தனை எனக்கு அவளே கடகையாயிருக்கையால் அதிச கையும் பண்ணவேண்டுவதில்லையென்று ஆசைப்படுகிருளென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.

குவளைக்கண்ணியென்ளுதே அம் ' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவளி லித்யாதி). இப்பாட்டினடியிலே (தன்னிலளவுடையார்)என்று பிராட்டியை இப்பெண்பிள்ளை யற்றமா ச் சொன்ளுளாயிருக்கிறது, இ ே இப்பெண் பிள்ளைக் கேற்றம்சொல்லுகிருன், இது சேரும்படியென்னென்னில் அப் போது அ ள்மு த் தப்பார்த்த றே விலக்ஷ விஷயங் ளிப்படி பேசு விக்கும் ஆ கயால் விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. அவள்தானும் (உ) *மையார்கருங் ண்ணி யன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அ ன்றன்னி லித்யாதி). அவனொருவனை உத்தேஶ்யமாகக்கொ ாண்டு உ க்கும் ஸௌபாக்ய

(க) உ-கூ- . (உ தி- ய்-

மவளது, இருவரையும் உத்தேஶ்யமாகக்கொண்டு உகக்கும் ஸௌபாக்ய மிவளது; ஸௌபாக்யாதிசய ஸூசகமான நேத்ரலக்ஷணம் விஞ்சியிருக்கு மென்று கருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்த்ரீ ப்ரதிமை யெழுதியிருக்கு மென்றபடி. அப்ஸரஸ்ஸுக்களோபாதி அமுதிற்பிறந்தாளென்னலாயிற்று அவளை ன்வயிற்றிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாது, "ஒரு சித்ரத்தோபாதி யிவள்வடிவு" என்னுமத்தனை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பிற ப்பாலித்யாதி). "என்நினைந்திருந்தாய்?" என்று கேட்குமதுக்குமுன்னே 'சொல்லு" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கித்யாதி).

(கைகழிந்தவற்றுக்கும்) துர்வ்ருத்தத்தாலே ஸ்வரூபங்குலைந்த சேதன வஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ரபுத்தர்க்குமாகவிறே அர்ச்சாவதாரமென்று திருவுள்ளம். தாத்பர்யாந்தரம் (உன்மனத்தாலித்யாதி). (க்ரியை) என்றது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவான க்ரியையென்றபடி. ... ... (௧)

மூ. துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாள்
துணைமுலை சாந்துகொண் டணியாள்
குளம்படு குவளைக்கண் ணிணை யெழுதாள்
கோலநன்மலர் குழற் கணியாள்
வளம்படு முந்நீர் வைய முன்னளந்த
மாலென்னும் மாலின மொழியாள்
இளம்படி யிவளுக்கென்நினைந் திருந்தாய்
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துளம்படு	மாதுளவிரைதோற்கும்படியான	குழற்கு	குழலில்
முறுவல்	தந்தபங்க்தியைக் கொண்டு	அணியாள்	அணிகிறிலள்.
தோழியர்க்கு	தன்தோழிமார்முன்பே	வளம்	(ரத்நம்துடக்கமான) நல்லவஸ்துக்கள்
அருளாள்	ஸ்மிதம்பண்ணுகிறிலள்.	படு	உண்டாகிற
துணை	சேர்த்தியழகையுடைய	முந்நீர்	கடல் (சூழ்ந்த)
முலை	முலைகளை	வையம்	பூமியை
சாந்துகொண்டு	சந்தநத்தாலே	முன்	அன்று மஹாபலிபக்கல் நீரேற்று
அணியாள்	அலங்கரிக்கிறிலள்.	அளந்த	அளந்துகொண்ட
குளம்	தடாகத்தில்	மால்என்னும்	பெரியோன் என்று நின்றாள்.
படு	உண்டான	மால்	தன் வ்யாமோஹத்துக்குச் சேர்ந்த
குவளை	குவளைமலர்போன்ற	இனம்	
கண்ணிணை	இரண்டு கண்களிலும்	மொழியாள்	பேச்சையுடையளாய்
எழுதாள்	அஞ்சநமெழுதுகிறிலள்;	இளம்படி	மருதுஸ்வபாவையான
கோலம்	அழகியதாய்	இவளுக்கு	இவள்திறத்தில்
நல்	விலக்ஷணமான		
மலர்	புஷ்பங்களை		

என்நினைந்திருந்தாய் இடவெந்தையெந்தைபிரானே. செல்லு. (௨

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படுமுறுவல்) துளமென்று †மாதுளமாய் அத்தைதந்தபங்க்திக்குஉப்பாகச்சொல்லக்கடவதிறே அத்தைச்சொல்லிற்றுதல்' ''துளம்என்று பீலிக்காம்பைச் சொல்லுகிறது என்று ஒருதமிழன் சொன்னானாக ஜீயரருளிச் செய்வர் என்றருளிச்செய்வர். வெண்மையைப்பற்றச்சொல்லலாமிறே. படுகையாவது †உண்டாகையாய், துளம்தோற்றும் முறுவல்' †இத்தைக் கண்டவாறே அது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை. அன்றிக்கே படுகையாவது அழிகையாய் இம்முறுவலுக்குத் தோற்கும்படியைச் சொல்லிற்றுதல். இரண்டுவகையாலும் உபமாநம் சொல்லுவர்களிறே. (தோழியர்க்கருளாள்) †தாய்மார்முன்பு தன்வெறுப்பாலே ஸ்மிதம்பண்ணாளே. †இனிநாயகனுக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருப்பதும் இதுதானேயிறே. (க) † "ஸ்மிதம் காந்தஸ்மிதா" என்று அவனீடுபடுமதிறே. †அதுவேயிறே தோழிமார்க்கு ஜீவநம். ஆக தன்னைபார்த்திருக்கிற தோழிமாரைப் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். †§இவள் நாயகனோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால் அதுவே தாரகமாக வாயிற்று அவர்களிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி)†நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். (துணைமுலை) புறம்பு உபமாநமின்றிக்கே தன்னில்தானேப்பாகச் சொல்லவேண்டும்படியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்) † இவள் அவன்வரவையுத்தேசித்து முலைகளைச் சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்புக்காலிறே 'இவளுக்கு இது அபேக்ஷித மாகாதே' என்று அவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாசமுள்ளது. ஆகையாலே அவனுக்கு அவகாச ப்ரதாநம்பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி)†அருக்கயத்திலே நின்றுஅலர்ந்த குவளைபோன்ற கண்களை மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். †ரத்நாகரம்போலே குணாகரமான வஸ்துவை அநுபவிக்கிற கண்ணுகையாலே ஒன்றுகொண்டலங்கரிக்கவேண்டாவிறே. இனி அஞ்ஜநங்கொண்டலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே. இவள் அஞ்ஜநத்தாலே அலங்கரிக்கப்புகுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரித்தானாக அவகாசமுள்ளது அது செய்கிறிலள்.

(க) ரா-ஆர-ஙங-கஉ.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூட்டப் பொருத குழலைப் புஷ்பங்கொண் டலங்கரிக்கிறிலள். (க) *வாசஞ் செய் பூங் குழலாளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கவேண்டாவிறே— மங்களார்த்தமாகப் புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். நாயன் விரும்பி யிருக்குமிடங்களை இவள் அலங்கரியா தொழிகை யாவது அவனுடைய தாரகத்ரவ்யத்தை விலக்குகையிறே.

(ளமித்யாதி) †ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப் பண்ணு ம ன் ன்னளவிலே நெகிழ இராநின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத் நாகரமென்னுதல். (வளம்படுவையம்) என்று ஸம்ருதி யென்னு தல். (மாலென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ ணத்தில் பிச்சேறி யிருக்கும ன். இவ்வ்ய த்தி யொன்றையு முபே க்ஷித்திராநின்றான். (மாலினமொழியாள்) தன்னுடைய வ்யாமோஹ த்துக்குச்†சேர்ந்த பேச்சையுடையவள். வ்யாமோஹம் முிந்து புற ப்பட்டு அது சொல்லாறுப்போலே யிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய இ ளுக்கு. †ம்ருதுஸ்வபாவையானஇவளுக்கு †உம்முடை யபக்கல்நி ற்ம்பிரி த்துப்பத்துமாஸம் அசோகவநிகையிலேவைத்தவிடத்திலும் பின்னை (உ) ந்ருஸ தத்தஸ்ய'' என்றிருந்த அவள்படியல்லாத மார்த்த த் தையுடைய இவளுக்கு. † பட்டரருளிச்செய்தாராக ப்ரஸித்தமிறே. உண்ணவும் பொறுதே பட்டினிவிடவும் பொறுதேயிரு க்கும் ஸுகுமாரரைப்போலே அதிகடான ஸம் லேஷ வி லேஷம் பொறுக்க மாட்டாதபடியான திருமங்கை யாழ் ார் மார்த்த மிருக் கும்படி'' என்று. (இவளுக்கித்யாதி) †இவளுடை ய ப்ரக்ருதி யறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீ உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருக்கிறதென்? (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படுமித்யாதி). அளவில்லாத ஆசை யுடைய பெண்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதே கிடையா மயால் பிறந்த வெறுப்பின்கார்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(மாதுளம்) மாதுளவிரை. (_ண்டாகையாய்) என்றவிடத்திலே - கட லில் முத்துப்பட்டது எனனுமது கண்டுகொள்வது. விவரணம் - (இத்தை யித்யாதி). செய்திலள் என்னதே ''அருளாள்' என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்து (தாய்மாரித்யாதி). ''படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்கு ப்போ

(க) தி - வாய் - கO - O - உ.
(உ) ரா - ஸு - ரு - க - ரு O.

ராது ரண்' எ 'று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களாகையாலே வெறுத்து ஸ்மிதம் ப ' ணுமென்று கருத்து. முந்துற இத்தையருளிச்செய்ததுக்கு ஹார்த்த பாவம் (இனியித்யாதி). 'ஸர்வஸ்வம்' என்னுமது 'கு ஸூசகப்ரமாணம் (ரங்தேத்யாதி) ఆసన్నయాసార్ధముద రశిలా శిరాతలే పూర్వముపోపవిష్టా కాన్త స్తితా క్షుణజాతజోసా తా్వామాహ సీతాబహువాక్యజాతమ్ அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமுதாரசிலா சிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா। ரந்தஸ்மிதா க்ஷமண ஜாதஹாஸா த்வாமாஹ ஸீதா பஹு வாக்யஜாதம்'. அருளான்' என்ற பதவாஸனை (அதுவேயித்யாதி). ஜீவ மானபடியை உபபாதிக்கிறார் (இ னித்யாதி).

தோழியர்க்கருளான்'' என்று தோழிமாருடைய தாரகத்தையழித்தா னென்னும் ப்ர ரணத்துக்குச்சேர, ''குழற்கணியாள்' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (நாயகனித்யாதி). விஶ்லேஷதசையிலே சாந்துகொண்டு அல 'கரிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோ? அதவனுக்கு தார மாய் அத்தை யழிக்கைக் கெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ ளவன் வரவையித்யாதி). (க) 'கொ 'மை மேல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்தொருநாள் தங்குமேலென்னுவிதங் கும்' எ 'றுளிறே குடிக்கொடுத்தாள் என்று திருவுள்ளம், இத்தால் இ ளலங்கரித்திருந்தால் அவனுதரித்திருப்பனென்றதாயிற்று.

(அருக்கயம்) - ஜலஸம்ருத்திமாறுத ஹாரதம். ''குளம்படுகுவளை 'என்று த்ருஷ்டாந்த(X ந்)கத விசேஷணத்தாலே பலித்த அர்த்தத்தை விவரியாநின்று கொண்டு ம 'களார்த்தமாக என்றத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கிறார்(ரத்நேத்யாதி).

நாய னிடத்தில் அவள் ' அளந்தமால்'' என்னக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). 'இனம்'' என்றது - ஒப்பாய், அதினர்த்தம் (சே ர்ந்த) என்றது.

''படி'' என்று-சரீரமென்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம்(ம்ருது 'பா வயானவித் ாதி). இத்தை விவரிக்கிறார் (ம முடையவித்யாதி). மார்த் தவம் வனுக்கு ஸ் ாபாவிகமெ 'னுமத்தை ஆப்தஸம்வாதத்தாலே ஸ்த்திரீ ரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி). இத்தால் - ஜ்ஞ ராஜன்திரும ள், விஶ்லே ஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ஶ்லேஷத்திலநுபவிக்கவும் ல் ள் ஸ்ரீபரா 'குச ாயகியார் விஶ்லே ஷத்தில் (உ) ''கடியன்கொடியன்' ' வும் ம்ஶ் லேஷத்தில் 'ரமப்ராப்தி பொறுக்கமாட்டாதே பதறவு ' ல்லராயிருப்பர் ஸ்ரீகுலசே ரர்பிராட்டியார் தன் ராஜகுலத்தாலே அமை வுவிஷயத்தில் விஶ் லேஷத்தில் துணிவின்றிக்கேயிருக்கவு ' வல்லார் பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளை யாகில், விஶ்லேஷத்தில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ஶ் லேஷத்தில் அவனைக் ண் கா 'சியிலே தணியுமவளாயிருப்பள். திரும 'கை நங்கை லக்கவும்பொறுது பிரியவும்பொறுது, மார்த்தவமே ப்ரக்ருதியா யிருக்குமென்றதாயிற்று. 'பிரான்' என்றதுக்கு ப்ரயோகோபயோகம் காட் டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையவித் ாதி). (௨)

( ) நா - தி - அ - எ. (உ) து - வாய் - டு - ௩ - ௪.

௲. சாந்தமும் பூணும் சந்தநக் குழம்பு
தடமுலைக் க ணியிலும் தழலாம்
போந்தவெண்டிங்கள் கதிர்சுட் மெலியும்
பொருகடல் புலம்பிலும் புலம்பும்
மாந்தளிர் மேனி வண்ணமும் பொன்னும்
வளைகளு மிறைநில்லா வென்ற
னேந்திழை யிவளுக்கென் னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (கூ)

ப ம.	உ ர.	பதம.	உ ர.
சா தமும்	லப்புசேர்ந்த சந்த	புலம்பில்	கோஷி கப்பு கா
பூணும்	முத்துமாலையும் [மும்	புலம்பும்	(இ ளும்) கூப்பிடா
ச தநக்குழம்பு	ச த பங்கமும்		நின்று
		மாந்தளிர்	மா தளிர்போ ற
தட முலை கு	பெரியமுலையிலே	மேனி	திருமேனியின்
அணியிலும்	அணிந்தாலு	ணமும்	நிறமு [து
தழலாம்	நெருப்பா ாகி றது	பொ னும்	வி ர்ணமா ா ற
போந்த	தோற்றின	வளை ளும்	ளும்
வெள்	வெளுத்த	இ ற	சற்றேனு [லை
திங்கள்	சந்த்ரனு டய	நில்லா	நிலைதொ குகிற வி
கதிர்சுட	கிரணங்கள்தஹிக்	என்றன்	ன்னு ட
மெலியும்	(அத்தாலே) நோவுப டாநின்றுள்	ஏந்து	தரிக் ப்பட்ட
		இ ழ	ஆபர த் தயு டய
பொரு	அலையெறிகிற	இவளுக்கு என்	னைந்திரு தாய் இட வெ த யெந் தபிரானே. (கூ)
டல்	முத்ரமா து		

வ் ா. மூன்றும்பாட்டு.(சாந்தமுமித்யாதி)† : ளா நோ லாமெல்லைகழிந்தது. பழகப்புதைத்து ஆறி குளிர் த சாந்தும் முத்தாரமும் சந்தநக்குழம்பும். (தடமுலை ணியிலும்) † நிதாந மறியாதே நாமிருந்து பரிஹாரம்ப ணு கயா தென்" என்று முன்பெல்லாரும் ா கியிருப்பர்கள் பின்னையும் இவள்பக்க லொருவாசியின்றிக்கே நோவுபடக் ா யாலே இனிநாட்டார் செய்யுமவற்றையாகிலும் செய்துபார்ப்போம்" எ று இ ற் றக் கொ டு சிசிரோபசாரம்பண்ணப் புகுவர் ள் புக்கால் அவை தானே இந்தந(ஐந்ந) மா வேவாநிற்கும். (பூ) என் முத்தாரமெ று தோற்றுமோவென்னில் ; ஆ வாஸகரமாகப்ப ணுகிறதா கயாலே முத்தாரமாயிருக்குமிே ற. சாந்து† வெவ்வியபதார்த்தமன்றோவெ ன்னில் ; அ னுக்கா கவிே ற ஆறிக்குளிர்ந்த வென்றது. சா தென்னுங்

ரடடில் †இ ' §† ம்ஸார ' ளோடே கூடி தென்று தோற்றுமோ வென்னில்· சிசிரோபசாரத்துக்குச் சொ ' லுகிறதாகையாலே ரும் பூ ' றவிடத்தில் முத்தாரமெ ' ருப்போலே.†(சாந்தமுமித்யாதி) யிரமும் யிரத்தோலும் ஒ ' ருக மே மாபோமே யாயிற்று இவை யெல்லாமொன்று கிறபடி. † உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்பைக் கொளுத்தினாற்போலே விரஹக்ரு மான சரீரத்திலே இவை பட்ட ரறே பற்றி யெரி ரகி ' றதாயிற்று.

(போக்தவித்யாதி)†அப்போது தோற்றின சந்த்ரனுடைய இள கிலா ர துபட அத்தாலே மெலியாநின்றாள்.†கி ரச்சுடப்புக்கால் வில ' கலா தொன்றில்லையே இனித்தான் கூடியிருந்தபோது (க) மு ' ம்முகிழ்த்தமுகிழ்நிலா" என்று அநுகூலமாமிறே. (பொரு கட ்) † தி ரயோடு திரை பொராநின்றுள்ள கடல் ரக்ஷிக்க ப்பு ' வாறே திரே ஒருகடல் † ஸ்பர்த்தித்துக் கூப்பிடுமோபோலே தா மொ ' ' கூப்பிடாநிற்கும் (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிரி னு டய றம்போமே யிரு ' கிற நிறமும் விவர் மாகாநின்றது. (ஊ ளுமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பது ஒரு ஊயில்லையே. ( )† [[Sanskrit] சைதில்யமுபயாந்த்யாசு ரேஷ யா ' யபி]† க்ருஷ் மே ய ' றிக்கே இ ' னமி ற்றில் அவ ' கு ரசியு ' டு அ ன் பிரியேன்" என்று பிரிவை யுணர்த் தியாகிலும் போமிறே· இவை சட ' வெ ப்போய்க் கொடுநின்றது.

(' றனேந்தி ழ) எ ' னு டய தரிக்கப்பட்ட ஆபர த்தை யு டய ள்.†இ ளாபர ங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்குமிருப் ப ' க ' டுகொ ' டிரு ' குமிதுமே தார மாகக் காணுமிவள்தான் நினைத்திருப்பது. †இ ளாபர ம் பூ ' டிருக்கு மிருப்பை ' கண்டு அநுபவிக் க என ' கிவ்வளமே ரடே பர்யவஸிக்குமாபோலே யிருந் தது (இடமெ ந் த) (ங) [Sanskrit] நைவார்த்தைர்நச பூஷணை:" எ ' னும்படி ப ' ணுவை க்கோ நீ இ ' கேயந்திருக்கி றது· † ராமா தாரத்திலிழவு தீர் ' வை க்காக ன்றோ இங்கு ' திருக் கிறது. .. .. (ங)

§ (பா) ஸம்ஸ் ரரங்கமே ரடே

(க) பெரியதிருமடல் (உ) (ங)

அ௩. மூன்றாம்பாட்டு. (சாந்தமுமித்யாதி) கட னிடத்திலும் வெறுப் போடிருந்தவளவன்றிக்கே விரஹஜ்வரம் கிளர்ந்து ரர்ஸ்யமடையாநின்றா ளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

அணியிலும்தழலாம்' என் கக்கு ஹார்த்தபாவம் (ங்களாலித்யாதி) சாந்து - கு ' குமம், ஸ்தூரிமுதலான பரிமளவஸ்துகே (மட மர்த்தித்ததெ ' று ' சந்தனக்குழம்பு - கே பலசந்த பங்கமெ ' றும் பேதம்கொள்ளு து. தோழிமா ' ளித்தனேபோதும் சாந்துபெ ாண்டணி ாதிருக் த் தா ' ளாறி பிரு ' த ' தர ' அணிய (' ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தா மித்யாதி). (வெவ்வியபதார்த்தமன்றே) எ ' றது ' கு ' குமகஸ் தூரி ளி ' ஔஷ்ண்யம் கலந்திராதோவென்றபடி. (ஸ ' ஸார ' கள்) எ ' ற த ' கு - ஞ்சும் குட்டியுமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத் தப்போலே அகே விசே ஷ ' கனென்றபடி. ப்ரதி ' ரஹணபூர்வக ' ரு த்ருஷ்டா ' தமருளிச்செய் கிறார் (சாந்தமுமித்யாதி). அஜ்ஞாதமானத் த யுருவாதே தானேயுதறு ' அதிலேபிறந்த நெருப்புப்பொறியாலே எல்லாம் வெ ' துபோமாபோலே இ ளுடம்பி ' பிறந்த விரஹா ' கிதானே இவளு டய சாந்துமுதலான ற் றபு ' ரி ' றதென்று தாத்பர்ய ' . அன்றிக்கே யிரமு ' அதின்தோலு ' டப் பச் சயாயிரு ' கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்து பிறந்த அக்நியாலே எல்லா ' வேகுமாபோலேயென்று யோஜிக்கவுமாம். இத்தை விவரிக்கிறார் (உலர்ந்தவித்யாதி).

இப்பெண்பிள்ளை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ருதஹ ' தனுன ஓஷதீசன் வந்து கயாலே குளிரத்தடவப்புக் ான் அதுதானும் ஒருநெருப்பாய் அது க்கு மெலியா நின்றாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதி). அப்போதுதோற்றின என்கிற விசேஷணத்துக்கு - இப்படி தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிறே. அநுகூ மே ப்ரதிகூலமானால் செய்யத்தக் துண்டோ எ ' னுமிப்பாட்டை யருளிச்செய்கிறார் (நிலாவித்யாதி). சந்த்ரனைக்கண்ட வாறே கடல் முழ ' கத்தொடங்கிற்று அதுதானும் நெருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலேயிரு ' கை யாலே புலம்பப் புக்காளெ ' னும் பா த்தை ஸூ சிப்பிக்கிறார் (திரையோடித்யாதி). (ஸ்பர்த்தித்து) என்றத்தால் இவ்வர்த்த ' ஸூசிதமிறே. (க) 'கடலுமாலுமாலோ' என்று பாதககோடிகடிதமிறே. "வினைகளுமிறைநில்லா" என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (சைதில்யமித்யாதி). "ஆசு" என்றத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ண னேயித்யாதி).

இப்போது ஆபரணங்களுண்டோ ாவென்ன (இவளித்யாதி). 'எ ' நி னைந்திருந்தாய்' என்றத்துக்கு -ட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளாபரணம் பூண்டித்யாதி). 'பிரானே" என்றதுக்குக் கருத்து (ராமாவதாரத்தி லித்யாதி). ... ... (௩)

( ) தி - வாய் - ௬ - ௬ -

௴. ழியில்பெரிதால் நாழிகையெ ' னு
மொ ' சுடர் துயி ' றதாெ ன்னும்
ஆழியும் புலம்பு ம ' றிலு மூறங் ா
தெ ' றலும்தீயினில் கொடிதாம்
தோழியோ ' னும் ணைமூலையா ' கும்
ெ ால்லுமி னென்செய்கேனெ ' னும்
ஏ ழையெ 'பொன்னுக் கென்நினைந்திருந்தா
யிட ெ ந் ந யெந்தைபிரானே. (௪)

பதம்	உரை	பதம்	உரை
ாழிை	ஒரு ாழி கப்பொழுது [டிலும்	தோழீ	பாங்கீ.
ழியி '	ஒருக 'பத்தைக்காட்	ஓ. என்னும்	ஓ! எ ' றுகூப்பிடாநிற்கும் '
பெரிது	மிகெ டுகாநி ' றது	துணைமுலை	இரண்டுமுலைக் ன்ளையும்
எ ' னும்	என்றுசொல்ல நின்ருள் ' [டையனு	அரக்கு '	அர ' ாநின்ருள்;
ஒண்	மிக் தேஜஸ்ளை யு	என்செய்ே ன்	என்னசெய்வேன்
சுடர்	ஆதித்யன்	சொல்லுமின் என்னும்	சொல்லு 'கோள் என்னும்
துயி ' றதுஎன் னும்	அஸ்தமித்தானென் பா ' '	ஏழை	அதிசபலையா
ஆழியு '	ஸமுத்ரமும்	எ '	என்னு டய யிற்றில்பிற 'த பளா ய்
புலம்பும்	ே ாஷியாநி ' றது		
அன்றிலும்	அன்றில்பற யும்	பொன்னு 'கு	ஸ்லா 'ையயானஇப்பெண்விஷயத்தில்,
உற ' கா	உற ' குகிறதில்லை		
தென்றலு '	தென்றல் ாற்றும்		
தீயினில்	நெருப் பக்காட்டிலு ' [றது	இடவெ ' த யெந்தைபிரானே. எ '	நினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (௪)
கொடிதாம்	கொடிதா வீசாநி ன்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (ஊழியில்பெரிதால்நாழி கயென்னும்) "ஒருகல்பமாகிலும் ஸம்ஹ்ருதமாய் ' கிட 'கிறதுபாடாற்றலாம் அந் நாழிகைகளை ' கா லாயிருக்கிறதி 'லை. (க)† "நேதிநேதி" என்கையொழிய இன்னத்தோடொக்குமெ 'று சொல் வொ ' ணுது. †ஊழி பெருத்து நாழி க சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதை குலைந்தது (ஒண்சுட ர்துயின்றதாலென்னும்)†நாழிகையை அளந்து தருகிற ஆதித்யனும்போய் †முடிந்தானென்னுநின்ருள். †கல்பத்திலும் உப ம்ஹ்ருதமாம் பதார்த்தங் ளோடே ஸம்ஹார்யனும னிறே ஆதித்யன் ' இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளனுய் ஸஞ்சரியா

(க) ப்ருஹதா -

கிற் ச்செய்தேயும் கார்யம்பிறக்கக் ா கிறிலோம் †தன்னு டைய நக்கியாலே ராத்ரி ய நத் த ய டையப் போ கிக்கொ ாடு ந தோற்றக் ட ஆதித்யனும் தத்தோற்றுகிறிலன்.( )† ஷீத்ஸீமிஹுர்ஹ்ய ப்ஷோதேதி -ஸூர்ய " றை ஈ ராஜ்ஞை குலேந்ததுபோலே. கித் ர ய கினைத்த †தீர் கித் ர ய கினைத்தல்

(ஆழியும் புலம்பும்) நம்பி †சிறிய பாதக மாகாநிற்க நாம் தா பேசாதிரு கிறதெ " ன்று கடலா து பாதகமா ப்பு கது † பேரளவுடைய கடலா து தர்யப ம் பிறந்து புலம்புகிறபடி. பேரளவுடைய ன் த னளவிலே தர்யப கம்பிற து பேசும் பேச்சு கு மார மாய் நலியாநின்றதாயிற்று. (அ றிலு முற ா) அ றிலி டைய உற ா ம பம் லேஷ மயத்தி நாய டைய கித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மார மாகாநின்றதாயிற்று. (தென்ற ம் தீயினிற் ொடி, ாட) † தெ றலினு டைய குளிர்த்தியா து ா த டைய ர பர்சத்து கு மாரகமாய் பாத மா ாநி றது தெ றலி டைய வெம் ம ஆற்றமே டில் கேவ ா நியிலே பொ ட்டு ஆற்றமே டும்படியிரா நி றது

(தோழியே ொ ன்னும்) †த ொ ான்று பாதகமானல் அம் மே. ' எ ா க்கு ான் பாக்யம் ப ணிற்றிலே . † அ னேடே சேரமே ஸகலபதார்த்த கரூ மநுகூலமாய்க் † குடநீர்வார் கு ா " என்று ொ ன்னுயே பாவி! நீ † ஊர் பகையாம்படி ப ணி யே. † இ ள் தோழியோ என்னைப் பார்த்திராதே பரு ம் (துணைமுலையா கும்) முலைக ானனை என டத்த விஷயத்தை நீ ாட்டு ' எ று நலியப்பு ாறே க்ஷாமகாலத்தில் ப்ர கள் சோறு சோறு ' என்றுல் † ாய் ாய் என்பாரைப்போலே முலை ளை†அரக் ா கிற்குமாயிற்று. (உ) †[முன்னிருந்து மூக்கின்று] †கா க் ா ப் பரு ழியா நி றதாயிற்று. பரு கழி தானல் பின்னை இ முதுகிலேயானுலா ாதோ? (சொ லுமினெ செய்மே ொ ன்னும்)†தென்றல் துட கமான பதார்த்த கள் போலு ம றிறே முலை ள் நெருக்கப்பு ாலுண்டான நலிவு. அ பாதக மாகிறபோது தோழியோ " என்றுள் இ வ பாதக மாகப் பு ாறே தோழிமாரோடு தாய்மாரோடு ாசியற ல்லாரையும் சேர்

( ) தை - ஆ -

(உ) பெரியதிருமடல் -

த்துச் சொல்லு ோரென்கிருள். (எ ழு) கிடையாது ா ன்ருல் கிடைக்குமதிற்போலே சாப த் தப்ப ுைம ளாயிற்று.

(பொ னு கு) இ ளும் தன் சாப மும் பட்டதுபடுகி ருள் ' என்று க ா கியிருக்க ெ ா றைதபடி லா யயாயிரு கும ள் (இட ெ ந் த) உக்தியாலே தன் சாப ந்தோற்றவிரு கிற இ ளைப்போலன்றிக்கே †க்ரி யயாலே சாபலந்தோற்ற விரு கிற நீ நினைத்திரு கிறதெ ?. ... ... ( )

அரு. ாலாம்பாட்டு. (ழியிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் புலம்புதலை மு தக டமா ாட்டுகிருரென்று ஸங்கதி.

' ழி' ப்ராஎ ா மாய் அப்போ ாய னையறியயோ ய தயில் ா மயாலும் பாத பதார்த்த களில்லாமை யாலும் பாடாற்றல '' அதிலும் ரூரம் இந்த ாழிகையென்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிருர் (ஒரு ல்ப மித்யாதி). பெரிது'' என் கயாலே 'இப்படியன்று இப்படியன்று'' என்று சொல்லு யால், ஸத்ருசமா ச் சொல்லப்போகாதெ னுமது தோற்றுகிற தெ கிருர் (ே நீத்யாதி). ஆல். என்ற ஆஸ்சர்யத்து கு பாவ (ழி பெருத்தித்யாதி). விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமா வுமாம். ' பெரிதால் ாழி க எ றவநந்தரம் சொ துக்கு ருத்தருளிச் செய்கிருர் (ாழி யயித் ாதி). (முடி தான்) ன்றது (நீர்க் நித் ர) என் ம்பக்ஷத்திலே முடி தான்' எ ை கு ஜ்ஞாப மெ னென்ன ருளிச்செய்கிருர் (கல்பத்திலுமித்யாதி). ே நித் ரயா பக்ஷத்திே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (த னு டயவித்யாதி). அ றி ே ழ் ாக் ம் ே லநித்ராபக்ஷத்துக்கு உபபா(ட)தகமாய், இ ாக்ய உ ம ச்செ ன் துக்குத் தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதா வுமாம். 'ஆல் எ றதி ருத்து (ப்ஷோதேதித்யாதி).

(சிறிய ர) ஸூர் ன். (ஸூர்) பாத மாம் 'ழி ய ாட்டுகிருர் (பேர ளவு ட வித்யாதி). நீயின்றெ ாடிதா '' றது குத் தாத்பர் ம் (தெ றலி ட வித் ாதி).

ே ா த்திே இடறிருல் அம்மே.'' எ ணக் டே மே இத்தனை பாதகங்கள் லி தால் இவள் 'தோழீ' என் றதென்னென்ன ருளிச் செய்கிருர் (தனக்கித்யாதி). அவனைத்தான் ஸந்தோஷிக்க குக் ருதி ற்று ல் தோழியர்க் ருளாத ள ன்ருெவெ (அ ஞேடேயித்யாதி). (குடநீர் ார் கும்) குளிரப்பண்ணும். 'ஓ'' என்றது குத் தாத்பர்யம் (ஊர் ப யித்யாதி). மேலுக் வதாரி (இவளித்யாதி). இ ள்க்ே சத் தப்பார் த்து நில்லாதே முலே ளென்றுகருத்து. (ாய்வ. ய்எ க) போலதாட

பண்ணு . (அரக் ாகிற்கும்) அடக்காகிற்கும். இவளட ் கும்படி மூலைகள் வளருமோவென்ன (முன்னித்யாதி). 'மூக்கின்று என்றது ் குத்தாத்பர்யம் (காணவித்யாதி). 'முன்னிருந்து என்றது ் குஹார்த்தபாவம்(பரு மித்யாதி) ' தோழி ' என்று எ வச மாகச் சொல்லியிருக் , இங்கே சொல் மின்' என்று பஹு வசநப்ரயோ ம்பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பா மரு ளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி).

(க்ரியையாலே) என்றது - திருமூலத்தடத்தி ் திருமு த் த வத்துக் கொண்டே யிரு ் கைய..வே யென் . ... (ச)

ரு. ஓதிலுமுன்பேரன்றி மற்றொன்றோதா ்
உருகும் நின் திருவுரு நினைந்து
காத ் மைபெரிது எ யறவுடையள்
ய ் நெடுங்க ் துயி ் மறந்தாள்
பேதையேன்பேதை பிள்ளைமைபெரிது
தெள்ளியள் ள்ளி நுண்மரு ் குல்
ஏதலர்முன்னு எ ன் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை, யெந் தபிரானே . (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இடவெந்தையெந்தை பிரானே .		ண்	கண்களில் [ய
ஓதிலும்	ார்த்தைசொல்லும் போது	துயில்	நித் ரகொள்ளு
உன்பேரன்றி	ன்பேரையொழிய	மற ் தாள்	ற ் துவிட்டாள்
்று	மற்றொருவர்பே ர	பே தயேன்	மிகவும்சபலையான
ஓதாள்	சொல்லுகிறிலள்;	பேதை	என்பெண்ணினு டய
நின்	உ ் னு டய	பிள்ளை ம	பிள்ளைத்தன ்
திருவுரு	்டிவழ க	பெரிது	பெரிதாயி ரா கி ் ற து' (உம்மளவில்வ ந்தால்)
நினைந்து	நினைத்து		
உருகும்	உரு ாகி ் றாள்'		
காதன் ம	(் விஷயத்தில்) ஆசையானது	தெள்ளியள்	மிகத்தெளிவு டய ளாயிராகின் றாள்'
பெரிது	மே ் மேலெனப்பெ ரு ாகி ் றது' (அத் தாலே)	ள்ளி	ள்ளி ் ெ ாடி பே ா ன் று [ள
		நுண்	நு ் ணிதாயிருந்துள்
கயறவு டை யள்	ை ப்பொருளிழந்தா ரப்போலே வரு த்தமுறாநின்றாள்'	மருங்குல்	இடையையுடையளா னவிவளை
யல்	சயல்போன்று	ஏதலர்முன்னு	உகவாதார்முன்னே
நெடி	நீண்டிருந்துள்ள	என்நினைத்திருந் தாய்	என்செய்ய நினைத்தி ருக்கிறாய். (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலும்)† முதல்தன்னிலே வார்த்தை சொல்லாதே யிருக்கும்போதே † பெரியது' சொ ் னாலோ (உன்

பேரன்றிமற்றேதாள்) ' ஐயர், ஆச்சி ' என்னத்தவிர்ந்தாள். (உரு கும் நின்திருவுரு நினைந்து)நாமத்வாரா †தர்மியை அநுஸந்தியா நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கியிருக்கும். (காதன்மைபெரிது)†வடிவழகி னள ல்லவாயிற்று ஆசையின்பெருமை. (கையறவுடையள்)†ஆசை யினளவல்லவாயிற்று இழவின்கனம். இழவுக்கவதி யென்னென் னில்· (கயலித்யாதி) கயல்போலே முக்த்தமாய்ப் பரப்புலடத்தா யிருக்கிற ண். பெரிய ஊர்கள் குடிவாங்கினாற்போலே கண்ணிற் பரப்படங்கலும் கித்ராத ்வம் குடி ா ்கிற்று.

(பேதையென்பேதை) அறிவுகேடியான என்பெண்பிள்ளை. விளை தறியாதே இ ளைப் பெற நோன்புநோற்கும்படியான அறிவு கேட்டையுடைய· (க) நெடுங்காலமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்" என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)†பருவத்தி னளவல்லவாயிற்று மௌக்த்யத்தின் பெருமை. †லோகயாத்ரையில் வந்தால் தன் பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள அறிவு போராது. (தெள்ளியள்) உம்மளவில் வந்தால் ஶ்ருதோபநிஷத்கரளவிலுமல்லள். (வள்ளிநுண் மருங்குல்)†இவள் ஸ்வபா த்தை †யநுஸந்தித்துக் கைவிடவொண் ணுதபடியாயிற்று வடிவிற்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம் டிவுபோருமாயிற்று உமக்குக் கைவிடவொண்ணு மைக்கு. (ஏதலர்முன்ன) ஆசைப்பட்டாயிறே அழகிதாகவுண் டாயிற்றே" என்று ஏசுகிற சத்ருக் ள் முன்பே. (என்நினைந்திருந்தாய்) (உ) [த்வத³க்³ரே ஶரணாக³தாநாம் பராப⁴வ꞉ த்வதக்ரேசரணாகதா நாம் பராபவ꞉] உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப் பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது என்றிருக்கக்கடவ நீர் இவளிடை யாட்டத்தில் நினைந்திருந்ததென் ? [ந தே³ருரூப நதேருரூப"]†ஶ்ரீவைகுண்டநாதனுக்காகில் போரு்மென்னவுமாம். இப்படி கைவிட் டிருக்குமது ுமக்குப்போராது. ... ... (௫)

அ௫. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓகிலுமித்யாதி) "சொல்லுமினென்செய் கேன்" என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங் ளெல்லாருங்கூடிப் போதுபோக்கா கில் க்ரியாவிசேஷங்களைச் சொல்லி ்கொண்டு நெஞ்சை அந்யபரமாக்கியும் தாங்கப்பண்ணினலாமே: என்னுமாகாங்க்ஷயிலே சொல்லுகிறாளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஓதுகையாவது - சொல்லுகை யாய், அதுதானும் பெண்பிள்ளைக்கு சிசுத்வாவஸ்த்தையில் வார்த்தைகற்கை யாய், அத்தசையிலும் ..ன்பேர ்றி மற்றறியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலேயித்யாதி). பெரியது) தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று சப்தார்த்தம். (தர்மியை) ஸ்ரீஹவிசிஷ்டனை நாமாஸ்ரயணே (வடிவு) என்றது-ஈஸ்வரன்வடிவென்றபடி. "கை" என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய் 'அறவு' என்று - இழக்கையைச்சொல்லிற்றாய் 'உடை' என்கிறது - பூமாவிலேயாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி).

'பேதை'' என்று சொல்லிவைத்து பிள்ளைமை'' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி). இப்படி மௌக்த்யத்தைச்சொன்னால், 'தெள்ளியள்' என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி). வள்ளிக்கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி). (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம் கைவிடநினைத்தாலும் என்று கூட்டுவது. 'நாத. ந-அநுரூப'' என்னவேயமைந்திருக் வும் ''தே' என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாகவிருக்கும் தேவர்க்கு என்று தாத்பர்யமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி). (என்னவுமாம்) என்றது - சொல்லலாமென்றபடி. பக்ஷாந்தரஸூசகமன்று: ... ... (௫)

௬. தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்
தடங்கடல்நுடங்கெயி லிலங்கை
வன்குடிமடங்க வாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட் டின்புறும் மயங்கும்
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
மென்முலை பொன்பயந்திருந்த
என்கொடியிவளுக் கென்நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தன்	தன்னுடைய	வன்	வலியராக்ஷஸருடை
குடிக்கு	குலத்துக்கு	குடி	குலமானது [ய
தக்கவா	தகுந்தமார்க்கம்	மடங்க	அழியும்படி.
ஏதும்	ஒன்றும்	வாள் அமர்	கொடியயுத்தத்திலே
நினையாள்	ஆராய்ந்தறிகிலள்	தொலைத்த	நிரஸித்த
தடம்	பெரிய	வார்த்தை	வ்ருத்தாந்தத் த
கடல்	கடலையும்	கேட்டு	கேட்டு
நுடங்கு	விளைந்திருந்துள்ள	இன்புறும்	ஆநந்திக்கும். (திரியட்டும்)
எயில்	மதிளையுமுடைய		
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள	மயங்கும்	மயங்காநிற்கும்;

மின்	மின்னலையும்	பொன்பயந்திரு பொன்நிறமான பச
கொடி	வஞ்சிக்கொடியையு மொத்த	ந்த லைபூத்து கிடக்கிற
மருங்குல்	இடையானது	மெல் மெல்லிய [ளான
சுருங்க	நுடங்கும்படி	முலை ஸ்தநங்களையு டைய
மேல்	மேலே	என்கொடி இவ என்பெண்ணான இவ ளுக்கு ள்விஷயத்தில்
நெருங்கி	நெருக்கமாக	இடவெந்தைஎந்தைபிரானே: என்னைத் திருந்தாய் சொல்லு. (௬)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தன்குடிக்கேதும்) நம்குடி என்னுதே தன்குடி'' என்கிறுளாயிற்று 'எம்பெருமானார் தர்சநம்' என்னுமாபோலே. †நம்ப்ரதிபத்தியாலே சொன்னோமாகை யன்றிக்கே பெருமாள் இராமாநுசனுடையார்'' என்றே யருளிச்செய்வர். † பெருவிலையனை ரத்நத்தை நடுவே இட்டுக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாபோலேகாண் என்று பிள்ளான். (தன் குடிக்கேதும் தக்கவா நினையாள்) இவள் நிலையிருந்தபடியிது நீரினி †உம்முடைய மர்யாதைநோக்கிக்கொள்ளப்பார்த்தீரோ? இல்லையோ? என்கிறுள். †இவளைத்துடங்கிக்காணு மிக்குல மர்யாதை நடத்துவதாக நினைத்திருந்தது. தன்னைத்தொடங்கிக் குலமர்யாதை நடத்துவதாக †நினைத்திருக்கத் தானித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கிறுள். †(தன்குடிக்கு) (க) ஜநகாநாம்குலே ஜநகாநாம்குலே' என்கிற படியே இவள் பிறந்தபின்பாயிற்று இக்குடியில் முன்பில்லாத ஏற்றமெல்லா முண்டாயிற்று. ஒருநாள் பட்டர் இனிதாக வாசித்தபடியைக் கேட்டருளி எம்பாரெழுந்திருந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டு சிதிலாந்தக்கரணராய் பட்டரைக்காட்டி (க) ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திம் ஆஹரிஷ்யதி மே ஸுதா - ஜநகாநாம்குலேகீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா'' என்றருளிச்செய்தாராம். (உ)† தத்தஸ்ய தத்தஸ்ய என்கிற படியே நம்முடைய பேற்றுக்கு நமக்கு வருந்துகைக்கு ப்ராப்தியில்லை, அவனாலேபேறு' என்றிருக்கும்படி யாயிற்று.†'பெறுவதவனையாகில் இக்க்ரமங்கொண்டு கார்யமென்'' என்றிராநின்றுள் அவள் முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு நின்று க்ரமம் பார்க்கவமையாதோ?'' என்றிராநின்றுளிவள். (ஏதும் தக்கவா நினையாள்) †மடலக்கடைக் கணிப்பது வேண்யுத்க்ரதநத்தி லொருப்படுவதாகா நின்றுள். (நினையாள்) †திருத்தாயார்தான் இவள் நினைவையும் அடியொத்துகிறுள் காணும் இவளை இழக்கமாட்டாமையாலே.

(க) ரா - பா - (உ) ரா - ஸு -

(தடங்கடலித்யாதி) வேண்யுத்க்ரதநத்திலொருப்பட வேண்டாத படி வந்துஉதவும்படியை யநுஸந்தித்து இனியளாகாநிற்கும்; †அதி லேயொருப்பட்ட ளவிலேவந்து உதவின னிறே.பரப்புடைத்தான கடலை அகழாக வுடைத்தாய் சத்ருக்கள் கேட்டபோதே † நடுங் கும்படியான †மதிளையுடைத்தாய். அன்றிக்கே †புரிப்புடைத்தான மதிளென்னுதல். (இலங்கை வன்குடிமடங்க) ஊரில் அரணை யன் றிக்கே வரபலத்தாலே பல்கிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது திரிய ட்டும் முடிந்துபோம்படியாக. †ராக்ஷஸரைப்போலே மாயையாலன் றிக்கே கிறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடி மடங்கத் துளைத்தவா ர்த்தை யுண்டு ஸ்ரீராமாயண வ்ருத்தாந்தம் அத்தைக்கேட்டு. (இன் புறும்) 'நம்மவஸ்த்தை யுடையளா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவி னபோதே எனக்கு முதவினவனன்றோ என்று அத்தாலே இனிய ளாம்.(மயங்கும்) 'உதவாதவ னுதவாதொழிகை யன்றிக்கே உதவும் ஸ்வபாவனுயிருந்து வைத்து நம்தசை இதுவாயிருக்க உதவாதொழி வதே.' என்று மோஹிக்கும். † நம்தசையை யுடையா ளொருத் திக்கு உதவினவனன்றோ" என்று அந்த அண்ணிமையைஅநுஸந் தித்து இனியளாய். 'அணித்தாக உதவினவன் நமக்கு உதவவாரா தொழிவதே" என்று மயங்கும்.

(மின்கொடி யித்யாதி) மயங்கிஞு விழக்கலாமவளோ? இவள். மின்கொடிபோலே யிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாகமேலே நெருங்காநிற்குமாயிற்று. †மேலே யிருந்து கீழே வெட்டுவாரைப் போலே தன்குடியிருப்பை யழியாநின்றதாயிற்று. (மென்முலை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ் பாவமாயிருக் ச்செய்தே 'மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹ மல்லாமையாலே (பொன்பயந்திருந்த) இத ் டய மண்ணீடாய்க் கழிந்ததாயிற்று.(என்கொடி)இ ருடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும் தன்வயிற்றில் பிறப்பு க்கு உதவாதொழிய வொ ் ஞு தெ ந்றிருக்கிறுள். (இவளுக்கென் னினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவர் ண்யமும், அத்யவஸாய மும் செல்லாமையும், வடிவழகும் பிறப்பிருந்தபடியாலும் உமக்கு தவாதொழியப்போமோ? (இடவெந்தை யெந்தைபிரானே) இவளைக்காட்டி ஆமக்குண்டான வை ர்ண்ய த்யோதகமிறே திரு விடவெந்தையிலிருப்பு. உடம்பு வெளுப்பன்றுகில் ஸ்ரீவைகுண்டத் திலிருக்க வமையுமிறே. உம்முடைய வைவர்ண்யந் தோற்றத் திரு

விடவெந்தையிலேவந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருந்ததென்?... ... ...(௬)

அ௫. ஆரும்பாட்டு. (தன்குடிக்கித்யாதி) துரும்புநறுக்கில் ஸாதநமாமென்று துணிந்திருக்குமுங்கள் வயிற்றில்பிறந்த பெண்பிள்ளை யென்பேரையோதுகிறதும், என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இது மெய்கொள்ளப்போமோ வென்று அவனுக்குக்கருத்தாக சொல்லுகிறாளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, 'எம்பெருமானார் தர்சநம்' என்று எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம்ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்றோவென்ன (ம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி). முன்புள்ளாரும் பின் புள்ளாருமிருக்க, இவரையிட்டே நிரூபிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (பெருவிலையணித்யாதி). (உம்முடை யமர்யாதை) என்றது - இவள் ஸ்வயத்நத்திலே மூழுவதற்குமுன்னே முகங்காட்டுகையென்கை. தன்குடியின் மர்யாதைகளைச்செய்ய நினையாளென்றதே, "குடிக்குத்தக்கவா" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளையித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). (நினைத்திருக்க) திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதை முன்புதானே நடந்துகொண்டுவாராதோ? இவளைத் துடங்கி நடத்துவதெத்தாலேயென்னும் சங்காபரிஹாரார்த்தம் ப்ரதீகக்ரஹணம் (தன்குடிக்கு) என்று. இந்தத்திருத்தாயாரைப்போலே சொன்னார்தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்தஸ்யேத்யாதி). ஆனால் த்வரிக் வேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறுவதித்யாதி). இது ஸம்சயம். "எதும்" என்கை க்குத் தாத்பர்யம் (மலையித்யாதி). "நினையாள்" என்கைக்கு - அவள்நினைவுதெரியுமாவென்னருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி).

(அதிலே) வேண்யுத்க்ரதநத்திலே. (நுடங்கும்படியான) நடுங்கும்படியானவென்றபடி. "எயில்" என்றதினர்த்தம். (மதிள்) என்றது. (புரிப்புடைத்தான) கோணமாகவளைப்புடைத்தான. "வாள்"என்று-ஒளியாய் அதாவது-செவ்வையானபூசலென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸரைப்போலேயித்யாதி). வார்த்தைகேட்கை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்தசையையித்யாதி).

சுருங் மேல்நெருங்குகை - இடையொடியும்படி முலை மேலே பணைக்க என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (மேலேயிருந்தித்யாதி). ... ( )

மூ. உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையே பிதற்றி
முனைக்கன்றி யெனக்கன்பொன்றிலளால்
வளங்கனி பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனேயென்று வாய் வெருவும்

களங்கனி முறுவல் காரிகை பெரிது
 கவலையோடவம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனியிவளுக்கென் நினைந்திருந்தா
 யிடவெந்தை யெந்தபிரானே. (எ)

பதம்.	உரை.
	(இப்பெண்பிள்ளை உன்னையேயெப்பொழுதும் நினைக்கையாலே)
உளங்கனிந்திருக்கும்	ஸந்துஷ்டசித்தையாயிராநின்றாள் (பேசப்புகில்)
உன்னையே	ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு விஷயபூதனான உன்னையே
பிதற்றும்	அடைவுகெடப்பேசாநின்றாள் [லாமல்
உனக்கன்றி எனக்கு	உன்விஷயத்திலல்லாமல் மற்றொருகாலம் மாற்றுப்பெற்ற என்விஷயத்திலே
ஒன்று	அல்பமும்
அன்பிலள்	ஸ்நேஹமில்லாதவளாயிராநின்றாள்
வளம்	மிக்க இனிமையான
கனி	கனிகளையுடைய
பொழில்	சோலைகளாலே
சூழ்	சூழப்பட்ட
மாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ்சோலையிலெழுந்தருளியிருக்கிற
மாயனே என்று	ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனேயென்று
வாய்வெருவும்	வாய்பிதற்றாநின்றாள்
களங்கனி	களங்கனிபோலே யினிதான
முறுவல்	புன்சிரிப்பையும் [ய்
காரிகை	அழகையுமுடையளா
பெரிது	மிக்க
கவலையோடு	மனவருத்தத்தோடே
அவலம் சேர்ந்திருந்த	வவர்ண்யம் சேர்ந்திருக்குமவளாய்
இளங்கன்னி	சிறுபெண்பிள்ளையான
இவளுக்கு	இவள்விஷயத்தில்[ன்
இடவெந்தை எந்தபிரானே.	என்னினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (உளங்கனிந்திருக்கும்) †உள்ளமானது இங்ஙனே பக்வமாய் அது வாயிலேயோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதே யிருக்கும். ஹ்ருதயம் பரிபக்வமானபடியாதென்னென்னில் புஜிக்கக்கடவவன் புஜித்ததில்லையாகில் † ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்கை. (உன்னையேபிதற்றும்) † இதுதான் பா(ஶ)வபந்தத்தாலேயோ?" என்றிருந்தாள் இவள் தாய்விடுமளவுந்திருத்தாயார் உம்முடைய பக்கலிலுமொரு அபிஸந்தியின்றிக்கே (க) ஜாமதக்ன்ய ஸ்ஸ்வஜல்ஸ ஜாமதக்ன்யஸ்ய ஜல்பத: என்கிறபடியே அடைவு கெடச் சொல்லாநின்றாள். ஒரு அபிஸந்தி பூர்வகமாகிற் சொன்னதாகில் அடைவுபட்டிருக்குமிறே. (உனக்கன்றி) † நம்மையுமொருகால் சொல்லாளோ?" என்னும் நசையறுத்தாள். †அதுக்காம்படி இவ்வளவாக்கினோர் பக்கலிலே யாதல் அவர் பக்கலிலே யாதலிறே பாவபந்தமிவளுக்கு.

(வளமித்யாதி) இ ' ள ரன ப்ரேமத்து 'கு அ ன் க்ருஷி ப ' ணினபடி யச் சொல்லி ராய்ெ ருவும். ஸம்ருத்தமான பல ' களை யுடைத்தா பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஆர்யர் களிழந்த ம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆ ' சர்ய குணசேஷ்டிதங் ளை யநுஸந்தித்துப் பின்னைவா கையே உபா த்யாயரா ச் சொல்லுமதொழிய உணர்த்தி"புட ' சொல்லுவதொரு ார்த்தையில்லை (ராய்ெ ருவும்) (க) [ఏక్ష్వాచా బ్రువతీతి మేవ விசிந்த்ய ாசா ப்ரு தீதமேவ] † முற்பட வநுஸந்தியா பின்னை அது தானும் மாட்டாதே ா கையாலே சில சொல்லுமத்தனை.

(களங் ணி முறு ல்)† பிள்ளாய் .ஆர் ராய்ெ ருவக்கடவத்தை ஆர்வாய் வெருவுகிறார். (உ) ' నతేతి నాలుడతీమ్ வீதேதி சாருதகீம் என்று அ ணிறே ராய்ெ ருவு ரன்† எதிர்த்தலையைத் †தோற்பி த்தோமாக வே ணும் ' என்றிருக்கிற ர்களாக ராய் இப்படி விலக்ஷ மாய் பக் மாய்த் தோற்றினதுபோலே யாயிற்று முறுவலிரு ப்பது.

(ந) †[అస్మి అஸ்மி '] முன்பு தாமும் பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீ டாதிகள் ப ' ணி ர மாகப் பரிமாறிற்றோரிடத்திலே பிராட்டி யப்பிரிந்து தாமுமிளைய பெருமாளுமாய்த் தேடிக்கொடுவாராநிற்க ச்செய்தே அ ' விடத்தை க் ' டு இளையபெருமாளைப் பார்த்தருளி ச்செய்கிறார். [అస్మి அஸ்மிந்] இப்படி வெறுந்தரையாயிருக் கிற விடத்திலே காண் அன்று நா†மெடுப்பெடுத்தது. [మయా సార్ధమ్ மயா ார்த்தம்] ப்ர யதாரையில் தம்மைத்தாம் சால மதித்திரே யிருப்பது. †நாமுங்கூடக் †கா வந்த சோழரோபாதியாக ' கடக் நிற்கும்படி அவளு டய அளவுடை மையும் விதக்த்தமாகப்பரிமாறி னபடியுங்காண். [ఉదారశీలా உதாரசீலா] படைவீட்டி விருந்தநாள் மாமனார் மாமியார்க்கு ' கூசி §(ச்சிறிது)படி விடுவாரோபாதி அளவு பட வாயிற்று போகம் செல்லுவது ' இப்போது அவ்வளவன்றிக்கே ஏ ாந்தஸத்தலமாகையாலே தன்னை முற்றாட்டா ஸர்வஸ்வதாநம் பண் ணிக்கொண்டிருந்தாளாயிற்று. [శిలాతలేపూర్వమ్ சிலாதலே பூர் ம்]†ஜலக்ரீடை பண்ணுகிற தோரிடத்திலே சிலாதலமாய் இளை

(க) ரா - ஸு - ( ) (ந) ரா ஆ - சுந க .

§ குண்டலிதம் க்வாசித்தம்.

த்தவிடத்திலே அதிலே யேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்கணி சிக்க (க) 'ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா என் கிற அதிலேயு மொருஸம்பந்த முண்டிறே இவளுக்கு'†அத்தை இவ ருடைய இங்கிதாதிகளைக் கொண்டறிந்து இவரை இளைப்பிக்கவே ணுமென்று பார்த்து பெருமாளேறுவதாகக் ஙிசித்த துறையை யடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். [உபோபவிஷ்டா] அப்ப டியா யிருக்குமிறே எங்கும். [காந்தஸ்மிதா] † வெறும்பு றத்திலே தானே துவக்கவல்லவள்' முறுவலைச் சேர்த்தாற்போலே யாயிற்று முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே அப்போது பிறந்த் வெற்றியாலே ஜாதஹாஸை யானளாயிற்று. [த்வாமாஹ] †இதுக்கு முன்பு துடங்கின கார்யத்தில் தலைக்கட்டாதே மீளுமதில் லையிறே பெருமாள்' இதொன்றுந்தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை' அத் தாலே லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவரைவிடா இவரைப்போரப் பொலியக் கொண்டாடுகிற இளையபெருமாள் முகத்தைப் பார்த்தாள்' பாரீரோ தம்பியார். நீங்கள் நினைத்த தெல்லாந் தலைக்கட்டினிகோளிறே நீங்கள் வல்லவலிய ஆண்பிள்ளை கள் நாங்கள் பெண்பெண்டுகள் நீங்கள் வேட்டைக்கும் வினைக்கும் போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள்' நாங்கள் வீடுவிட்டுப் புறப்பட்டறி யோம் உங்களுக்கு நினைத்த வகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாமிறே உங்கள் தமயனார் வென்றாரிறே" என்று ஹாஸமுகமாகக்கொண்டு வார்த்தை அருளிச்செய்தாளாயிற்று.

(காரிகை) நிருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள். (பெரிதித் யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது மாநஸமாயும் சாரீரமாயும் வரும் வ்யதை. கவலையாகிறது நெஞ்சில் தடுமாற்றம் அவலமாகிறது வடி வைப்பேணாமை. (இளங்கனி) நீர் வில்லை முறித்துச்சென்று கைப்பி டித்த ஸ்ரீஜநகராஜ' திருமகளினு மிளையவளிவள்' உம்மைப்பிரிந் தால் அவளைப்போலே (உ) ஸமாத்வாதச தத்ராஹம் என்று ஆசையிட்டுத் தரிக்க வல்லவளன்று. இப்படி பருவமிளையளாகில் முன்பே ஸம்ஶ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாகிலன்றோ இப்படி படக்கடவதென்னில்;†இயற்கையிலே அவள்கலந்து வைக் குமே அத்தைத் §தாயாரறியாளே. (என்னித்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன்

(க)ரா - ஆ - (உ) ரா - ஸு - § (பா) தானறியாளே.

திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமிதிலையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொ டிருந்தாற்போலே இவளைப் பெறுகை க்காகத் திருவிடவெந்தையிலே விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்திலென்ன நினைத்திருந்தீர் ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (—ளங்கனிந்தித்யாதி) உங்கள்குல மர்யாதைகளைப் பே ச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையை மிரட்டி நிறுத்தினீகோளாகில், அ ள்தானே அறியிராளோ, என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன; அ ஙன்செய்ய வொண்ணுதபடியிறே அவள்தசையென்கிருளென்கிருரென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை 'என்நினைந்திருந்தாய்'' என்று நாங்கள் கனக்கமறுமாற்றம்சொல்ல, நினைந்து உன்னையேத்துமென்ன வமைந்திருக்கவும் ''இருக்கும்'' என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (உள்ளமானதித்யாதி).(ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்) என்றது - பழமானது புஜியாதபோது அழிந்துபோமாபோலே ஈஶ்வரன் அநுபவியாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. (இதுதான்) என்றது - உளங்கனிந்திருக்கைதானெ றபடி. தான் ''என்னைந்திருந்தாய்'' என்றதுக்கு வாய்விடாதேயிருந்தது, அவனிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே எ றிருந்தாள் திருத்தாயார் நெஞ்சழிந்து வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை அத்தைவிட்டு, 'உன்னையேபிதற்றும்' என் ருளென்னும் பாவத் தயருளிச்செய்கிருர் (இதுதானித்யாதி). உட் ருத்தையருளிச்செய்கிருர் (நம் மயுமித்யாதி). பின்னையுமொரு ால் சொல்லாளோவென்னுமா ச. 'எனக் ன்பொன்றிலள்' என்ன ப்ரஸக்தியெங்ஙனேயென்ன (அவனுக் கித்யாதி).

రామేతి రామేతి సదైవ బుద్ధ్యా విచిన్త్య వాచా బ్రువతీ తమేవ ராமேதிராமேதி ஸதை புத்யா விசிந்த்யவாசா ப்ருவதீதமேவ இதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (முற்படவித்யாதி).

''வாய்வெருவும் களங்கனிமுறுவல்'' என்ற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி). பிள்ளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே இடவெந்தைபிரானை யங்ஙனே ஸ போதிக்கிருளென்றுகருத்து. வாய்வெருவும்படியான பாகம்முடுகினவிவளை குலமர்யாதையிலே நிறுத்துகை துஷ்கரமென்று கருத்து. 'களங்கனிமுறுவல்' என்றவளவுக்குத்தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையையித்யாதி). களாப்பழம்போன்றமுறுவல் என்று போக்யதாமாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமென்று திருவுள்ளம். '' ள '' என்று சுலமென்றதாய் அவ்யக்தமதுரமென்றபடி' இது வ்யாக்யாநாந்தரத்திலர்த்தம். (சாருதநீம்) என்றது- அழகியதந்தங்களையுடையவளென்றபடி. (தோற்பித்தோ மா வேணுமென்றிருக்கிறவர்கள்) - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலு `குத் தோற்றமைக்கு ப்ரமாணாந்தரம் ராட்டி `ெ ா `டு வ்யாக்யா `பண்ணுகிருர் (அஸ்மிந்இத்யாதி). (டுப்பு) நிக்ஷேபம். அஸ்மச்சப்த தாத்பர்யமருளிச்செய்து த்ருதீமை அப்ரதாநேயாய், ஜல `ரீடா ரஸாநுபவத்திலிருக்கும் ப்ராதாந்யத் தயருளிச்செய்கிருர் ( ாமுங்கூடவித் யாதி). (காண ந்தசோழரோபாதி) மல்லயுத்தம் பார்க்கவந்தசோழராஜா ` ளோபாதி யென்றபடி. பூர்வம் என்னு து - இதுக்குப்பூர் `என் வேண் டு யாலே அத் தயருளிச்செய்கிருர் (ஜலக்ரீடையித்யாதி). –ப ப- ன் கிற த்விருக்தியாலே-ஸமீபத்தில் து றதுறைதோறுமிருந்தாளென்று விவக்ஷி த்தருளிச்செய்கிருர் (அத்தைதயித்யாதி). ஜாதஹா ர என்று கதாசித்ஹா `போலன்றிக்கே காந்தஸ்மிதா' என்று சொன்னது `குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிருர் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி ாக்யத்வயத்தாலே). ப்ர யதா ரயில் பெருமாளோடே ார்த் தசொல்லப்ர க்தியுண்டாயிருக் , இளைய பெருமாளோடு ார்த் தயருளிச்செய்மை க்கு ` கருத்தருளிச்செய்கிருர் (இது `குமுன்பித்யாதி) வாக்யஜ தந்தாமெ ன்டு `ன (பாரீரோவித்யாதி). (இயற்மை யிலே) உத்யாநாதிஸ்த்தலங்களிலே யாத்ருச்சிகஸம்ப்லே ஷத்திமே . ... (எ)

ஶ்ரீ அலங்கெழு தடக்கை யாயன் ாயாம்பற்
கழியுமா லென்னுள்ளா மெ `னும்
புலங்கெழு பொருநீர்ப் புட்குழி பாடும்
போதுமோ நீர்மலைக் கெ `னும்
குலங்கெழு கொல்லிக் ோமளவல்லி
கொடியிடை நெடுமழைக் கண்ணி
இலங்கெ ழில் தோளிக் கென்னினைந் திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
	(என்பெ ண்ணுனைவள்)	என்னும்	என்றுசொல்லாநின் ருள்` [வற்றையும்
அலம்	ஹலம் என்னும் ஆயுதம்	புலம்	இந்த்ரியங்களெல்லா
கெழு	விளங்காநின்றுள்ள	கெழு	தன்பக்கல் சேர்த்துக் கொள்ளும்படியா
தடம்	பருத்த [ய		
கை	திருக்கை களையு ட	பொரு	அலைபொருகிற [ள
ஆயன்	இடையனுன க்ரு ஷ் ணனுடைய	நீர்	நரையுடைய
		புட்குழி	திருப்புட்குழி விஜய ராகவன் ிஷயமா
வாய்	திருப்பவளத்தில் வை த்தூதுகிற [கு		ாதை ளை
ஆ `பற்கு	இலை `குழலோசைக்	பாடும்	ப்பாடாநி `ருள்`
னு ` .	எ `ம ஸ்ஸானது	நீர்மலை `கு	திருநீர் லைக்கு
அழியும்	அழியாநி `றது	போதுமோ	போமே ாம்

என்னும்	என்றுசொல்லா நின் ருள்;	நெடுமழை	பெரும ழபோ நீர்த்தா ரகள் இ டவிடாமல் ப்ர ஹிக்கிற [ய்
கொல்லி	கொல்லிமலையிலுண் டான பா வபோ ன்று	ண்ணி	ளையு டயளா
ெ ழு	ஶ்லாக்யமான [ய்	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
குலம்	குலத்தில்பிறந்தவளா	எழில்	அழகிய
ே ாமளம்	அழகிதான	தோளிக்கு	தோள்களையு டய ா இப்பெ விஷயத்தில்
ல்லி	கொடிபோல் மென் மத்தன் மய ளாய் [யொத்த	இட்வெந்தையெந்தைபிரானே .	
ொடி	ஞ்சிக்கொடியை	நினைந்திருந்தாய், சொல்லு. (அ)	
இ ட	இடை யயுடையளா ய்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி)†நெஞ்சிலழிவை மறை ப்ராப்தமாயிருக்க நெஞ்சிலழிவைத்தாயான என்முன்னே சொ ல்லாநின்றாள். அலம் என்று ஹலம்.கலப்பை† சேர்ந்திருந்துள்ள சுற்றுடைத்தான ை யையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வாயில் குழலோ சை பிலே ஒன்றுக்கழியாத எ நெஞ்சழியாநின்றதென்னுநின் றாள். † யிரமுமுருக்குங்காணும் ாயில் குழலோசை. †இலைக்குழ லென்ற நிர்ப்பந்திக்கிறருமு டு. ஹலத்தையுடைய என்கிற இது குக் ருத்தென்னெ னில் கையிலாயுதத்துக் கெதிரிகளழியுமாபோ லே குழலோசைக்கு இவளழியாநின்றாளென்கை † தாய் தமப்பனு க்குப் பரதந்த்ரனுகையாலே குறித்தகாலத்திலே ரப்பெற்றிலேன்' ான்றாற்போலே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்ற வைத்திறே ஊதுவது.(க)† ஜகௌ கலபதம் ஶௌரிஸ் தாரமந்த்ரக்ரமம் ரம்யம் கீதத்வநிம் ஶ்ருத்வா ஸந்த்யஜ்யாவஸதாம் ததா ஜகௌகலபதம் ஶௌரிஸ் ஸ்தாரமந்த்ரபதக்ர மட் ரம்யம் கீதத் நிம் ஶ்ருத்வா ஸந்த்யஜ்யாவஸதாம்ஸ்ததா ' என்று சொல்லுகிறபடியே அன்றிக்கே ஆறு நீர் ர முன்னே சினையாறு படுமாபோலே 'ருஷ்ணன்வரவுக் குறப்பா முன்னே ரும் நம்பி மூத்தபிரான் குழலோ சயாகவுமாம்.

†அதிற் காட்டிலுமழிக்கும் போலே ாணும் அது கிவ் ருகிலு ந்தருளின நிலத்தில் நிலே. புலம்' என்று விளைநிலத் தச் சொல் லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே கண்டாருடைய இந்த்ரிய ள் † பிணி யு ணும்படியாய் தன்னில்தான் பொராநின்றுள்ள லஸம்ருத்தி

( ) வி பு - ௫ -

யையுடைய திருப்புட் குழியிலே நிற்கிற நிலையை பநுஸந்தித்த ரறே நான் தாயென்றுபாராதே வாய்விட்டுப் பாடாநின்றாள் (போதுமோ நீர்மலைக் கென்னும்) நம்தசை யிருந்தபடியால் திருநீர்மலையிலே போய்ப்புக்கே விடுமே ரம்போலே யிருந்ததீ' என்று விலக்க நினை கிற † தாயாரோடே தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாபோலே சொல்லா நின்றாள்.

(குலமித்யாதி)†கொல்லிமலையிலே ஒருபாவை யு டு†வகுப்பழகி தாயிருப்பது அதுபோலே யாயிற்று இ ளுக்குண்டா ர†ஏற்றமும் பிறப்பும் †அநுகூலரும்அடித்துப்பார்க்கவொ ணாதஸௌகுமார்ய மும். (க) என்னு டக் கோமளக்கொழுந்து என்னக்கடவதிறே (கொடியித்யாதி) கொடிபோலே யிருந்துள்ள இடையை யுடைய ளாய் ஒரு கால் கண்ணாலே நோக்கில் ஒருபாட்டம் ம ழைவிழுந்தாற் போலே இலக்கானார் திமிர்க்கும்படியான நோக்கை யுடையளாய் உஜ் வலமாகா நிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுக் கெல்லாம் மேலே அழ கிதான தோள் களையுடையளான இ ளுக்கு. (என்னித்யாதி) (உ) 'ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்' என்னும்படியே உமக்குத் தகுதியாம்படி யிருக்கிற இவ ரிடையாட்டத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென் ? ... .. (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி). உனக்கன்றி எனக்கன்பொ ன்றிலள் என்று நீசொல்லும்படியா முதிர்ந்து என்னை ரய் வெருவினாளே யாகிலும் தாயான ன்னைக் ண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக் அவளு க்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆன யாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமேயெ ன்று பகவதபிப்ராயமாக என்னைத்தாயென்றுமறியாதே தோழியோபாதி யாகவெண்ணி என்முன்னேதானே வாய்விட்டாளெ கிறாளென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சிலித்யாதி). "கெழு" என்றதினர்த்தம் (சேர்ந்திருந்துள்ள) என்றது. (வயிரமுமுருக்கும்) என்றது - வஜ்ரத்தையுமுருக்குமென்றபடி. 'ஆம்பல்' என்றதுக்கு மூங்கில் குழலென்றருளிச்செய்து, இலைக்குழலென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இலையித்யாதி). குழலோசைக் வளாழிவானெ ரெனன்ன வருளிச்செய்கிறார் (தாயித்யாதி). குழலோ க்கு ஈடுபட்டிருப்பர் ளோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (ஜகாவித்யாதி). தாரமென்றும் மந்த்ரமென்றும்சொல்லுகிற ஸ்வர-விசேஷங்களையுடைய பதங்களினுடைய க்ரமத்தையு டயவென்றபடி.

(க) தி-வாய் - எ - உ. (உ) ரா ஸு -

மேலுக்கவதாரிகை (அதிலித்யாதி). (அதிற்காட்டிலும்) விப ர தாரங்களிற்காட்டிலும். கெழுகை-சேருகையாய் அதினர்த்தம் (பிணிப்புண்ணும்படியாய்) என்று. (தாயரோடே) ஈன்றது - த்தாயாரானவென்னோடேயெ ன்றபடி.

நல்லகுலத்திலே சேர் ் தவளாய் ொல்லிப்பா வபோலே யா ளென்று சப்தார்த்தமாய் வ்யுத்க்ரமேண அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ெ ால்லியித்யாதி).(வகுப்பு) அவயவஸம்ஸ்த்தாநம்.(எற்றமும்)ஸௌகுமார்யாதிசயமும்.( ) ... சேடிப்ருசாலோகிதை ர ் கம்ம்லாநி என்னுமத்தையுட்ெ ா ் டு, 'ே ாமளவல்லி'' என்றது ் குத் தாத்பர்யம் (அநுகூலருமித்யாதி). (பிறப்பும் ஸௌகுமார்யமும் அதுபோலேயாயிற்று) என்று அந்வயம். கொல்லிமலைப் பாவைக்கு லை உத்க்ருஷ்டதேசமாகையால் ஆபிஜாத்யமு ் கூடும் பாவை யிலேயும் ஸௌகுமார்யந்தோற்றும்படியிருக் கயால் ஸௌகுமார்யமு ் டெ ் று திருவுள்ளம். ... ... (அ)

மூ. பொன்குலாம்பயலை பூத்தன மெ ் தோள்
பொருகயல் கண் துயில்மறந்தாள்
அன்பினுலுன்மே லாதரம்பெரிதிவ்
வங்கினுக் குற்ற நோயறியேன்
மின்குலா மருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
வீங்கிய வனமுலையாளுக்
கென்கொலாங்குறிப்பி லென்கினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே ( )

பத .	உரை.	பதம்.	உ ர.
மெல்	மெல்லிய	அன்பினுல்	ஸ்நேஹத்தாலே
தோள்	தோள்களானவை	ஆதரம்	அபி ிவேசமானது
பொன்	பொன்நிறத்தை	பெரிது	மேன்மேலெனப்பெருகாநி ் றது
குலாவும்	கொண்டாடாநின்றுள்ள [றன;	இவ்வண ் கினுக்கு	அழகையுடையளான இப்பெ ் பிள்ளைக்கு
பயலைபூத்தன	வைவர் ்ணயத்தையுற்		
பொரு	தம்மிலொன்றோடொன்றுபொராநின்றுள்ள [ன்ற	ற்ற	நேர்பட்ட
		நோய்	வ்யாதியை
கயல்	கயல்மத்ஸ்யம்போ	அறியேன்	அறிகிலேன்.
்ண	ண்களில் [யை	மின்	மி ் னை
துயில்	நித்ரைெ ாள்ளுகை	குலாம்	ெ ாண்டாடுகிற (வலையாநின்றுள்ள)
மறந்தாள்	மறந்துவிட்டாள்.		
உன்மேல்	உன்விஷயத்திலுண்டான	மரு ் குல்	இடையா து
		சுரு ் க	சுருங்கும்படியாக

(க) ஸ்ரீகு ரரத்நே ாசம்.

மேல் மேலே [பொருந்தி நெருங்கி ஒன்றோடொன்று வீங்கிய ளராநின்றுள்ள அழகிய [க்கு முலையாளுக்கு முலைகளையுடையவளு | என்னும்மொழி யாதாய்முடியும் இடவெந்தையெந்தைபிரானே. குறிப்பில் திருவுள்ளத்திலே எண்ணிநினைந்திருக்கிறாய், செல்லு. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொன்குலாமித்யாதி) பொன்னை குலாவாநின்றுள்ள கொண்டாடாநின்றுள்ள வைவர்ணயத் த பஜித்தன விரஹஸஹமல்லாததோள். (பொருகயலித்யாதி) †பொரா நின்றுள்ள கயல்போலேமுக்த்தமாயிருந்துள்ளகண் நில்நித்ராதத் மடிமேயபிடித்து யுத்பத்திப வேண்டும்படியாக ரஸனையோ மே மறந்தாள் (அன்பினலித்யாதி) ஸங் மடியாக உம்முடைய பக்கல் பிறந்த காமமானது அறப்பெரிது. (இவ் கினுக்கு) †பிறர்க்கிப்படி தன்பக்கலிலே ஆதரம்பிறக்கும்படி அழகை யுடைய லக்ஷணையான இ ளுக்கு.(உற்றநோயறியேன்) இவளுக்கு †முருடு †கொளுந்தும்படி பிறந்தநோய் இ ் தென்றறிகிறிலேன் பயலை பூத், ாள் டுயில்மறந்தாள் அன்பினலுன்மேலாதரம்பெரிது எ று நோவுஞ்சொல்லி நோவுக்கு †நிதாநமும் சொல்லாநிற்க அறி யேன் என்கிறது இ விஷயந்தன்னில் நிதாநவிசேஷத்தைப்பற்ற அதாகிறது முறுவலிலேயோ? நோக்கிலேயோ? வடிவிலேயோ? சீலத்திலேயோ? அகப்பட்ட துறைவிசேஷ மறிகிறிலேன்.

(மின்குலாமித்யாதி) மின்போலே வளையாநின்றுள்ள இடையா னது சுருங்கும்படியாக மேலேநெருங்கி வளராநின்றுள்ள.†மு பே இற்றது முறிந்தது" ா ் னும்படியாயிற்று இடையிருப்பது அதுக்குமேலே ஆ ் ரயத்தைப் பாராதே, நெருங்கி ளராநின்றுள்ள †அழகிய முலையையுடைய இ ளு ் கு. (என்மொ ா ாம்) தா ் கைவிட் டமைதோற்றச் சொல்லுகிற ார்த்தை. இவளுக்கெவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டக் ' தோ?(குறிப்பித்ய தி) தாய் கவிடுதல் †தான் கை விடுதல் செய்தால் அதைக்கொண்டு நோ ் கு கக்கீடாகத் திருவிட வெந்தையிலே ந்திருக்கிற நீர் உம்மு டைய திருவுள்ளத்தால் நினைத் திருக்கிறதெ ் ? வாலிபக்கலிலே ் டோமிறே ப்ராதாக்களுதவாத படி ' ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் பக்கலிலே கண்டோமிறே தமப்பனுத ாதபடி தான் த ் ன அநுஸந்தித்தஞ்சின அர்ஜுநனுக்கு (க) ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ என்னக் கண்டோ மிறே அ னுதவும்படி. ... ... (௯)

(க) கீதை அ - ௬ -

அரு. ஒ ' பதாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) ' ான் ராமக்ருஷ்ணாத்ய தார ' ளச்செய்ததும் திருமாலிருஞ்சோலை திருப்புட்குழி திருநீர்மலை திருவிடவெந் த, இவற்றிலே மு ங்கெ ாடுத்து 'கொண்டிருந்தது மிவளுக் ாகவன்றே? இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வெ ருவி 'ெ ா ' டு விரஹக்லேசம் தலையெடுக்கை 'கு நிதாநமேது? அத் தச்சொல்லில் அதுசெய்ேரும் எ ' று எம்பெருமானுக்குக் த்தாக; அவளிப்படி விவர் ணையானுள் எதிலே ஈடுபட்டாளோ எனக் த் தெரிகிறதில்லை நரே திருவுள் ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று தான் விட்டுநிற்கிறுள் திருத்தாயாரென்கிறுரென்று ங்கதி ண்டுகொள்வது.

(பொராநின்றுள்ள யல்போலே) என்றது - யுத்தோந்முகமான இர ண்டுமத்ஸ்யங் ள் ஒன்றுக்கெ ான்று நேரேயிருக்குமாபோலே யிருக்கிற ஸ 'நி வேச ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற. 'அண 'கு" தெய் ப்பெண் என்று சப்தார்த் தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (பிறர் 'கித்யாதி). (பிறர் 'கு) நாய னுக்கு. '_ற்ற" என்றது 'குத் தாத்பர்யம் (முருடித்யாதி) (முருடு) காடிந்யம். (கொளுந்தும்படி) ப்ராபிக்கும்படி. துஷ்பரிஹாரமான நோயெ ' றபடி. (நிதாநம்) என்றது - அ ளிடத்தில ' ப.

முலையா பே தே இடை 'கு மேலேயாயிருக் , மேல்நெருங்கி' என்ன ே ணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (மு ' பேயித்யாதி). வனம்" என்ற தி ர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (தான் கவிடுதல்) ஸ் யத் ம்விடுதல். ( )

ம்ம. அன்னமு மீனு மாமையு மரியு
  மாய வெம்மாயனே யருளாய்
என்னுமின் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியு
  மிடவெந்தை யெந்தைபிரானை
மன்னு மா மாட மங்கையர் தலைவன்
  மானவேல் கலியன் வா யொலிகள்
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாளும்
  பழவினை பற்றறுப்பாரே. (௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்னமும்	ஹம்ஸாவதாரமும்	எம்மாயனே	ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனு என்னு டைய வாமீ.
மீனும்	மத்ஸ்யாவதாரமும்		
ஆமையும்	கூர்மாவதாரமும்		
அரியுமாய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரமும்செய்தருளின	அருளாய்	க்ருபைசெய் தருள வேணும்

ன் ம்	என்றுப்ரார்த்திக்கிற	வேல்	ே லைத்தரித்த
இ ்	விலக்ஷ ரான	கலியன்	ஆழ் ாருடைய
தொ ் டர்க்கு	தாஸபூதரு ்கு	ாய்	திருப்ப ாத்திலுண் டாய்
இன் அருள்புரியு	பரமக்ருபைசெய்தரு		
ம்	ளும ளுன	ஒலி	ப்ரஸித்தமாம்படி
இடவெந் த	திருவிடவெந்தையில்	பன்னிய	விஸ்தரித்தருளிச்செ ய்த
யெந் தபிரா	நித்யவாஸம் பண்		
னே	ணுகிற நித்யகல்யா	பனுவல்	பாட்டுக்களை
	ண ் விஷயமாக	பாடுவார்	ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அப்
ம ் னும்	(ப்ரளயத்திலுமழியா		ய பிக்கவல்லவர் ள்
	தபடி) நித்யமாய்	நாளும்	எந்நாளும்
மா	பெரிய [ள	பழவினை	தங்களுடையபூர்வகர்
மாடம்	மாடங்களையுடைத்தா		மங்களினுடைய
மங் யர்	திருமங் யிலுள்ளா ர் ்கு	பற்று	ஸம்பந்தத்தை
		அறுப்பார்	ஸவாஸநமாகப்போக்
தலைவ ்	நிர்வாஹகராய்		கப்பெறுவர்கள்.
ம ம்	அ ன்றஇலையையு டைத்தான		

வ்யா. பத்தாம்ப ட்டு. (அன்னமு நித்யாதி)† அறிவுகுடிபோய் நோவுபட தம ் றிவு கொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (இன் தொண்டர்க் கின்னருள்புரியும்) † இப்படிப்பட்ட ருசியுடையராய் அ தாரங்களுக்குப் பிற்பட்ட ர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே ந்து நிற்கிற † உபகாரகனையாயிற்றுக் கவி பாடிற்று மன்னுமாமாடமங்கை யர் தலைவனுயிற்றுக் கவிபாடினார் ் ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாதமாடங் ளையுடைய திருமங்கைக்கு நிர் ாஹகரான ஆழ் ார். (மானவேற்கலியன்) †வேலைப்பிடித்தவர்க ளுக்குத் தம்மோடொக்க ஸ்ரீ ஷ்ண வ ஸ்ரீயை யுண்டாக்கும் ே லெ ் னுதல் ் † இலை அ லிய வேலென்னுதல். ஆழ்வார் ஒலியை யு டத்தாகச் செய்தனை . (பன்னியபனுவல்) †லக்ஷண ் களிலொன் றும் குறையாதபடி விஸ்த்ருதமாகப்பாடின இப்பத்தையும் அப்ய பிக் லவர்கள் (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) ப்ராக்தநகர் ம ் களை ாஸநையோடே போக்கப் பெறுவர்கள் தாம் மோஹிப் பது உ ர்வதாகத் திருத்தாயார் கூப்பிடுவதா வேண்டாதபடி பக தநுப மே யாத்ரையான தேசத்திலே புக்கு அநுபவிக்கப் பெறு ர்கள். ... . (0)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அ௫. ப்த்தாம்பாட்டு (அ ் மூமித்யாதி) இப்போது வேறுசில அவதா ர ் ஊ யருளிச்செய்யலாகாதோவென் ருத்தருளிச்செய்கிருர் (அறிவித் யாதி). அன் மும் மீனுமா மயுமரியுமாய ெ ம்மாயனே யருளாய் என் னும் தம் மப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர் ் கினிதான அருளை ் கொ டுக்குமெ ் று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி). (இப்படிப்பட்டருசியு டையராய்) என்றது-தம்மைப்போ லே ருசியு டையராயென்றபடி. எந்தைபிரானை உள்ளீடா ச்செ ன்ன' என்றுகூட்டி ஆழ் ார் விசேஷணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கி ருர் (உபகார ஊயாயிற்றுக் விபாடிற்று) என்று. 'மானம்' எ ் று தா ஸோஹ'' என்கிற ஷ்ணவாபிமாநமாய் அத் த ் கொடுக்குமவராய் லே லயு டைய கலியனெ ் று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கி ருர் (வேலையித்யாதி). "மானம் என்று அளவாய் அர்த்தா ் தர ் (இலையித் யாதி). பன்னிய - விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பனுவல்' ஸ்ரீஸூ ் தியெ ் று சப் தார்த்த ரயருளிச்செய்கிருர் (லக்ஷணங் ளித்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

இரண்ட மபத்தில ஏழா ் திருமொழி முடி ் த .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உம்பத்து அம திருமொழி திரிபுரம் ப்ரவேசம்

—∞✲∞—

வ்யா. (க)† ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா' எ'னவும் மாட்டாதே நிற்கிற விடமிறே †இவ்விடம்· †அவனப்படி பிராஞகில் ஆஶ்ரயணீயனுக†மாட்டானே.

†தான் †யுக்தாயுக்தங்களறியாதே†நிற்பது இருப்பது விழுவது எழுவதாய்க்கொண்டு மோஹித்துக்கொண்டு கிடந்த தசையை யநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அ ன்படிகளைச் சொல்லிக்கூப்பிடக் கேட்டும் தான்வாய்வெ ருவியும் அவ்வழியாலே அல்பட் தெளிவு பிறந்தது· அ ன்குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது அறிவு கலங்கு மாபத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன் படிகளை யநுஸந்திந்து ஆஶ்வஸ்தையாப் பின்பு திருவட்டபுயகரத்துநாயனு ர அநுஸந்தித்து அவரையே பாவித்து அந்த பா நாப்ரகர்ஷத்தாலே, †ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய் †உருவுவெளிப்பாடு போலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறுளாகவும் அவர துக்குச் சிலமறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறுராகவும் சிலவற்றைச் சொல்ல· இதைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம் நீ ப்ரமித்தாயோ? சொல்லுகிறதென்னென்பது" என்ன· திரு ட்ட புயகரத்து நாயனுரை நானிங்ஙனே சிலவார்த்தைகளைக் கேட்டேன் அவரென க்குச் சில மறுமாற்றங்களருளிச் செய்தாரென்று அவ்வார்த்தையைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச் சொல்லுகிறுளாய்ச் செல்லுகிறது.

அரு. திரிபுர' ப்ரவேசம். (உ) * திவளும் வெண்மதியிலே நாயகி பட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, ஸர்வேஶ்வரன் திருவட்டபுயகரத்தே முந்துறவே தான் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகவிருக்கும் நிலை யக்காட்டக்கண்டு தனக்கவனுடேபிறந்த உக்திப்ரத்யுக்திபர்யந்தமான அநுபவத்தை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்க்ரஹஸங்கதி கூட்டிக்கொள்வது.

முந்துறவே ஆஶ்ரிதார்த்தமா இருக்கவேணுமோ ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி நிற்பாட்டுக்கு 'ஹ்ரீரேஷா'' என்னுமாபோலே வினவலா ாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஹ்ரீரேஷேத்யாதி). நிற்பாடனுகையும்

(க) ரா - ஆர -　　　　(உ) உ - எ

வினவு கயும் அவத்யமென்னும்ரீனைவாலே அதுசெய்யமாட்டாதே மூந்துற ர்ந்துநின்றுனென்று கருத்து. (இவ்விடம்) என்றது-திருவட்டபுயகரம். இப்படி அவன் முற்பாடனுயிருக்கவேண்டுவானென்னென் வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து க்திப்ரத்யக்ஷரூபேண அநுபவிக்கக்கூடுமோவென்னும் சங்யப்பரிஹாரியாநின்றுகொண்டு விஸ்தரஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தான் யுக்தேத்யாதி). (யுக்தாயுக்தங்கள்) என்றது - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியிடத்தில் வ்யாமுக்த்தனாய் இடவெந்தையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென்றுறியிருக்கை யுக்தம். இப்படி இருக்கை அயுக்தமென்றபடி. யத்வா - கீழ்த் திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து அநுபவிக்கைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஹரீரித்யாதி). உன்மனத்தால் என்னினைந்திருந்தாய்?'' என்று கேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்றமும் சொல்லமாட்டாதே நாணியிருந்து அத்தாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாய் இடவெந்தை பிரானிருக்க இவளறியிராதே இப்படிபடுவதே என்று திருத்தாயார் அநுஸந்தித்தாளாய், அவன்படி ன் சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிறந்ததென்று கருத்து. (மாட்டாளே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று சேஷம். அவன்படியிதுவாகையாலே ஆறியிருக்கையுக்தம் இப்படிபடுகை அயுக்தமென்று ஹேது ரக்கிக்கொள்வது. "இன்புறும் - மயங்கும்" என்று மோஹம்மாத்ரம்சொல்லிற்றேயாகிலும் (க) * கங்குலும்பகலில், (உ) எழுந்துலாமயங்கும் என்று திருத்தாயார்சொன்ன மயக்கமே யிங்குமாகையால் அங்குச்சொன்ன ஸ்த்திதிகதிசயநாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நிற்பதிருப்பது விழுவதெழுவதாய்) ன்று. (ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்) என்றது - மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாயென்றபடி. (ருவு வெளிப்பாடுபோலேயாய்) என்றது - சாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம்போலேயு ாயென்றபடி. ... ... *

ூ. திரிபுர மூன்றெரித்தானும்
மற்றைமலர்மிசை மேலயனும்வியப்ப
முரிதிரை மா கடல்போல் முழங்கி
மூவுலகும் முறையால் வணங்க
எரியன கேசரிவாளெயிற்றோ
டிரணியனாக மிரண்டுகூறா
அரியுருவா மிவரார்கொலென்ன
வட்டபுயகரத்தே னென்றாரே. (க)

(க) தி-வாய்-எ-உ- (உ) தி-வாய்-எ.௦ -௯.

பத.	உ ர.	ப.	உ ர.
திரி	(ஆ ாசத்திலே)ஸஞ்ச ரிக்கிற [யும்	மு நயால் ண க	ப்ராப்தமானபடியே காலிலேவிழவும்
மூன்றுபுர	மூன்றுப டவீட் ட	இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
எரித்தானு	தஹித்தருத்ரனும்	ஆ ம்	சரீரமா து [யா
மற் ற	இன்னும்	இரண்டுகூறு	இரண்டுகூறு ம் ப டி
மேல்	விலக்ஷணனுய்	எரிஅ( )ன	நெருப்புப்போன்ற
லர்மி சஅய னும்	திரு ாபிகமலத்திற் பி றந்த ப்ரஹ்மாவும்	ே சரி	உளைமயி ரயும்
		வாள்	ஒளி யயுடைத்தான
வியப்ப	விஸ்மய ப்படவும்	எயிற்று	எயிற்றையுமு டய
முரி	லா ாநின்றுள்ள	அரியுரு ாம்	நரஸிஹ்மரூபி ான
திரை	அலைகளையு டய	இவர்ஆர் ெகா ல்? என்	இவரார்? என்று ே ட்
மா	பெரிய		
கடல்போல்	டல்போலே	அட்டபுயகரத் தேன்	ான் திருவட்டபுய ரத்து ாயனுர்
முழ கி	இ ரத்து ெ ாண்டு	எ ுர்	றருளிச்செய்தார்.
மூவுலகும்	மூன்றுலோக த்தி லு ள்ளாரும்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) †அ ர் ந்து †தோற் றினபோ திருந்தபடி.

†(திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) திரிபுரம் ஸஞ்சரி கிறபுரம் அதாவது ஆ ாசத்திலே † ஸஞ்சரிப்பனவுமாய் ஒரோவிடங்களி லே போயிருந்த ாறே கீழ்ப்பட்டதடைய நசிக்கக் ட தாயிருப் பது மூன்று படைவீடுண்டிறே அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்கே த்ரிபுரம் என்று (க) † పఞ్చపఞ్చ నా பஞ்சபஞ்சஜநா " (உ) † సప్తసప్తర్షయ ஸப்தஸப்தர்ஷய " என்று தனித்தனியே ாமதேய மாகவுமாம். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஞ் ாத வீரனுன ருத்ரனும். (மற்றையித்யாதி)†ஸம்ஹாரத்துக்கு இவன் கட னுல்தான்†ஸ்ரு ஷ்டி க கட னுய் †இ னுக்கும் நகனுய் திருநாபிகமலத்திலே அவ்ய தாநேநபிறந்து இதர விஸ ாதீயமான ஜந்மத்தையுண்டயனு கையாலே அஜனெ று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும். (வியப்ப) †தாந்தாம் சி அத்புதகர்ம களைப் பண்ணிப் பிறர் விஸ்மயப்பட விருக்கிற தாங்கள் கொக்குக்கடலைக் கண்டாற்போலே விஸ்மயப் பட

(முரியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளை யொழிந்தார டய உலா ா நின்றுள்ள திரைகளையுடைய பெரு கடல்போலே கோஷித்துக் ெ ா டு. (மூவுலகும் வணங்) మఞ్చా క్రోశ మஞ்சா க்ரோ

( ) ப்ருஹுதா (உ)

சந்தி" போலே. (மு றயால்) ஹிர ' யனுடைய அநீதியாலே முறை கெட்டு அ ன்காலிலே விழுந்து திரி'த ர்ள் அ ன் பட்டுப் போ கயாலே †அவன் சேஷியா ஸ்வபா த்திலே வ ,'கெ ' னுதல்; பர்யாயேண கெ ' னுத '.

(எரியித்யாதி) அக்நி ல்பமான உளோமயிரையும் ஒளி ய யுடைத்தான எயிற்றையு முடையனாய் †சிலபதார்த்தங்களினுடைய தோற்றரவிலே ஸஹ சாத்ர த்தாலே முடிந்துபோம் பதார்த்தங் ள்போலே ஹிரண்யனுடைய சரீரமா து இர ' டு கூறும்படி பா நரஸிம்ஹமான. (இ ரார்கொலென்) ஒரு சிறுக் னுக்குத் தமப்பன்ப கயாக அவனிலும் அ ' ணியனாய் உதவி நோக்கி னைப்போலே யிராநின்றார்' இவரார்தானென்கிறாள். †அ டயாளம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே நி சயிக்கெ ா ' ணுதபடியிறே விஷயஸ்வ பா ம். (அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) † ஒரு சிறுக் னுக் ரக ந் துதவின அ ' ளோ ா? உனக்கு உதவுகை க் ா இ,'ே 'து அ ஸரப்ரதீக்ஷனாய் ந்து நிற்கிறவன ' ரோ? நானெ ' கிறார் ... (க)

அ௫. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) இ ளுக்கு அரியுரு ரயவன் தோற்றினதுவும் அப்போது ப்ரஹ்மாதி ள் கொண்டாடி துவுமோ இங் குச்சொல்லுகிறதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ர்வ்ந்தித்யாதி). (தோற்றின போது) என்றது தூணிலேவந்துதோன்றி போதென்றபடி.

மேலே த்ரிபுரதஹநத்தாலே என்று ரக்யார்த்தமருளிச்செய்வதா ப்ரதீகம் (திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) என்றது. 'திரிபுர ' ' எ ' றும் மூ ' று என்றும் புநருக்தமன்றோவென்னு ' சங் கயிலே இரண்டுவிதமாக ருளிச் செய்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கிறவித்யாதி). த்ரிபுரமென்று திரிபுரமெ ' றுசொன் னது. (பஞ்சபஞ்சஜநா) என்றது 'యస్మిన్ పఞ్చ పఞ్చజనా ఆకాశశ్చ ప్రతిష్ఠిత யஸ்மிந்பஞ்ச பஞ்சஜநா ஆகாசஶ்சப்ரதிஷ்டித" என்ற வாஜஸநேயிசாகா வாக்யத்திலோதப்பட' து. பஞ்சஜ சப்தம் (க) 'ప్రాణస్య ప్రాణ ఉత చక్షుషశ్చ క్షుః శ్రోత్రస్య శ్రోత్రమన్నస్యాన్నం మనసో మన్యే విదుః ப்ராணஸ்யப்ராண உதசக்ஷுஷஶ்சக்ஷுஃ ஶ்ரோத்ரஸ்யஶ்ரோத்ரம் அந்நஸ்யா 'நம் மநஸோ மந்வியேவிது" என்ற ரக்யசேஷத்திற்சொல்லப்பட்ட ப்ராணசக்ஷுஶ்ஶ் ரோத்ராந்நம ஸ்ஸுக்கள் அஞ்சுக்கும்பேர க ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்வஹிக்கப் பட்டது. (ஸப்தர்ஷய என்று) "ஸப்தர்ஷய என்றாற்போலே. "மற் ற மேல் மலர்மிசை அயனும்' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்து 'கித்யாதி). 'மற்றை' விலக்ஷணனெ ' று

( ) ப்ருஹதார-

சப்தார்த்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனு கில்லாத வ க்ஷண்யமெ கிருர் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவனுய்) என்று. மேல்' ன்று - மேலான அ னெ ருய் அத்தையருளிச்செய்கிருர் (இவனுக்கும் ஜ ஞய்) என்று. சி னு பிரமனும் வியப்ப என்ருதே, அவர்களுக்கு விசேஷணமிட்டுக்கொ டு 'வியப்ப' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (தாந்தாமித்யாதி).

"ரூரி' என்றதினர்த்தம் (லாவாநின்றுள்ள) என்றது. (அவ சேஷி யான) என்றது - ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியானவென்றபடி.

ஸிம்ஹத்தைக்கனவிலேகண்ட ஆனை முடியுமாபோலேயென்று திருவுள் ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி). 'ஆர்கொல்' என்று ஸம்சயிக்கிருளாகையன்றி கே ஈடுபடுகிருளா வ்யாக்யாநம்செய்ததுக்கு நியாமகமருளிச்செய்கிருர் (அடையாளமித்யாதி). இயத்தயா நிஸ்சயிக்க வொண்ணுதபடியான ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு "ஆர்கொல்? என்கிருளென்று கருத்து. சிற னு குதவின மயிலே ஈடுபட்டிரு கு மி ள் தன குச் சடக்கென உதவி மசொல்லாதே இ ர்' என்று படர்க் கயாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிருர் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி). ... . ( )

ரூ வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்
வேதமுரைத் திமையோர் வணங்கும்
செந்தமிழ் பாடுவார்தாம் ணங்கும்
தேவரிவர் கொல் தெரிக்க மாட்டேன்
வந்து குறளுரு ாய் நிமிர்ந்து
மாவலி வேள்வியில் ம ண்ணளந்த
அந்த ர்போன் றிவரார்கொ லென்ன
வட்டபுயகரத்தே னென்ருரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	வீரர்ஒப்பார்	ஆண்பிள்ளைத்தனத் தையுடைய சக்ர வர்த்தித் திருமகளு ரைப்போலே மே ன்மை யயு டைய ராய்
வேதம் உரைத் து	வேதாத்யயந ப ண்ணிக்கொண்டு ந் து		
ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்குமவராய்		
வெம்திறல்	வெவ்வியமிடுக்கை யுடைய	செம்தமிழ்	அழகியதமிழை [ள்
வ ரரில்	ரூரா ள் ஈடுபடும்ப டியான	பாடுவார்தாம் ணங்கும்	பாடும்முதலாழ்வார்க ஆஸ்ரயிக்கிற

தேர்	திருவேங்கடமுடையானைப்போலே சீலத்தையுடையராயிராநின்றார்;	குறளுருவாய் வந்து	ாமநவேஷத்தைக் கொண்டுவந்து (திருக்கையில்நீர்வீழ்ந்தவாறே)
இவர்ெ ால்	இ ர்இ ுைரென்று	நிமிர்ந்து	வளர்ந்து
தெரிக்கமாட்டே	அறிகிலே	மண்	பூமியை
		அளந்த	அளந்துகொண்ட
மாவலி	மஹாபலியி	அந்தணர்போன்ற	ப்ரஹ்மசாரியைப்போலேயுமிராநிற்கிற
வேள்வியி	யஜ்ஞ ாடத்திலே	இ ர்ஆர்கொல்? என்ன அட்டபுயகரத்தே என்றார். (உ)	

வ்யா இரா டாம்பாட்டு (வெ திறலித்யாதி) வெவ்வியதிற லு டு பராபிப நஸாமர்த்யம் அத்தையுடையரானவீரர்கள் தாங்கள் †மடலெடுக்கும்படியான ஆ பிள்ளைத்தனமுடையவர் சக்ரவர்த்தித்திருமகனார் (க)[ஶத்ரோ சத்ரோ]†கெடுவாய்! என்னுடைய சத்ருவை ஆரென்று நினைத்துத் தேரை மீட்டுக்கொடு போந்தாய். [ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய]†எதிரிகளான நம் படைவீட் டிலும் ப்ரஸித்தமாயன்றே அ ருடைய ஆண்பிள்ளைத்தன மிருப்பது நீ கேட்டறியாயோ? அது எறிப்பாயாத மேடில்லைகாண். [ரஜநீய விக்ரமை: ரஞ் நீயஸ்யவிக்ரமை] க டுபராக்ரமிக்க வொண்ணாத படி அளவற எதிரி†முடுகினால் அது நிலமாக்கிக்கொண்டு பராக்ரமிக்கும்படியைப் பார்த்தால் ாந்தனைவிரும்புமாபோலே திரிகளுக்கு விரும்பவேண்டும் படிகா அவரா பிள்ளைத் தனமிருப்பது. (ே தமித்யாதி) †ராவணவதஸமநந்தரம்ப்ரஹ்மாதிகள் நாராயணனு ாக ஸித்தமான பதங்களைக்ெ ாண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணும். (வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்) இது மேன்மை யிருக்கும்படி.

(செந்தமிழித்யாதி) சீலத்தைப்பார்த்தால் அநுகூலரா யிருப்பாரெல்லாரும் ஏத்தும்படியிருப்பர். (உ)† "பெருகுமதவேழம்" என்கிறபடியே கலப்பற்ற பசுந்தமிழ்பாடும் முதலாழ்வார்கள். அவர்களுக் காஶ்ரயணீயனான திருவே ங்கடமுடையானைப் போலேயுமிராநின்றார். (தெரிக்கமாட்டேன்) வீரத்தைப் பார்த்தவாறே சத்ருக்களு மேத்தும்படியா யிருந்தது மேன்மையைப் பார்த்தவாறே ப்ரஹ்மாதிகளுமேத்தும்படியா யிருந்தது சீலத்தைப் பார்த்த ாறே அநுகூலரடைய ஏத்தும்படியாயிருந்தது, இவரை இன்னாரென்று நிஶ்ச

(க) ரா-யு-கOகூ-கூ. (க) உ-திரு-எடு.

யிக்கப்போகிறதில்லையீ. ஆக மே ' மயும் தரைகா ெ ாண்ணு தாயிருந்தது. சிலமும் த ரகா லாயிரு ' ததில்லை

('தித்யாதி) மஹாபலிய ' ஞ ாடத்திலே ாமநே ஷத்தை 'ெ ா ' டு ந்து திருக் கயிலே நீர்விழு 'த ாறே ார்ந்து பூமியை அளந்துகொ ' ட இந்தே ஷத்தையுடைய † ரீ ாமநனைப்போலே யுமிராநின்ருர். † சுக்ராதிகள் ஈ வர ' கிட ாய் உன்னைவஞ்சிக் ருகிருன் ' என்னச்செய்தேயும் விநீதசே ஷத் தக்க ' டுவைத்து எ,' னே ெ ாடாதொழியும்படி' ன்ருனிறே. (இ ரார்கொலெ ' ட்டபுயகரத்தே னென்ருரே) மூஞ்சும ' ணிரந்துவந்தவன ல்லே ' உ ' னையிரந்து வந்தவன்நானெ ' கிருர் பிறர்க்காக இரந்த னல்லேன் எனக்கா இரந்த னெ ' கிருர். .. (உ)

அ . இரண்ட ம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஒரு சிறு ' கனு ' கா ந்தீரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமா உன ' குதவே ணு ' என்ற ஸாப்ரதீக்ஷையிருக்கிறே ' எ ' ச்செய்தேயு ', மெய்க்ெ ா ' ளா தே அ ரு டையமேன் ம யயும்ஸௌசீல்யத் தயு ' ண்டு ஈடுபடாநின்று கொண்டு, நீர் பிறர் ' ாக மண்ணு சயாலே ந்தீரித்தனை என்ன ான் எனக்காக ் பெண்ணு சயாலே ந்தேனென்கிருரென்று ஸங் தி.

(மடலெடுக்கு ' படியான) ஈடுபடும்படியான. ஶ்லோகத்துக்குத் தொ குத்த தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி). நம்மாலே ஜயிக்கத்தக் வனெ ' ருே ாலுபேர் ' கு ' ஜயித்து ந்தா ' என்று தோற்றும்படியோ நீமீட்டு 'ெ ா ' டுவந்தாயெ ' று தாத்பர்ய '. ப்ரோபஸர்க் ார்த்தம் (எதிரிகளித்யாதி) (முடுகிறைல்) மேலிட்டால் (க) "भवान्नारायणो देव பவாந்நாராயணோ தேவ என்றத் தயுட்ெ ரண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ரா ணைத் யாதி). 'வேதம் ' இத்யாதி தே ர்க்கு விசேஷ மா ' வர மா அந் யிக்கச்செய்தேயும் வீரர்க்கு விசேஷணமா இங்ஙனங்வயித்தது (உ) ' ஈச ' வான ர்க்கென்பனெ ' ருல் அதுதேசமோ திருவேங்கடததானுக்கு என்று தேஜஸ் ரமா ா மயாலேயென்று க ' டுெ ாள் து.

(ங) 'இரு ' தமிழ்நன்மாலையிணையடிக்கே சொ ' னே ' பெருந்தமிழ னல்லேன் பெரிது என்று சொன்னபாசுரத்தை செந்தமிழ்பாடுவார் என்றது ' கு ப்ரம ணமாக எடு ' வேண்டியிருக் பெருகுமதவேழம்' எ ' று மேல்பாட் டயெடுத்தது-எம்பெருமான் ஆழ்வீர் . நீர்பெருந்தமிழ னல்லேன் என்றீர் வல்லீராகில் ஒரு விசொல்லிக் ாணும் ' ன ' அவனு

( ) ரா - யு க கங (ங) உ திரு எச.
(உ) தி-வா ' ங ங .

க்கும்படி இப்பாட்டைப்பாடி, மேல் நெஞ்சைப்பார்த்து, ஸ்வாநுபவம் பண்ணினாராகையாலே அவனுகந்தபாட்டே ப்ரமாணமாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பெருகித்யாதி).

(ஸ்ரீவாமநனைப்போலேயும்) என்கையாலே-மேன்மையும் சீலமும் தரை காணாதிருந்தாலும் அந்யார்த்தமாய் ந்தவரைப்போலேயிருக்கிறதென்கை ஸூசிதம். போன்று" என்றது - போன்றவரென்று விவக்ஷித்து அத்தால் பலித்தவிநதவேஷத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (சுக்ராதிகளித்யாதி). வேதாத்யயநாதிவிநீத வேஷத்தைக்காட்டி மாவலிய வாய்மாளப்பண்ணினானென்று கருத்து. ... ... (உ)

ஙு. செம்பொனில ்கு வலங்கை வாளி
திண்சிலை தண்டொடு சங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுட ராழியோடு
கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே
வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ
வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றாரே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வலங்கை	வலத்திருக் யில்	ஒள்	அழகிய
இ ங்கு	ப்ரகாசியாநி ்றுள்ள	மலர்	புஷ்பத்தையும்
செம்பொன்	பசு ்பொன்னால் செய்யப்பட்ட	பற்றி	தரித்துக்கொண்டு
		எற்றே.	என்னே.
வாளி	பாணங்களையும்	வெம்புசினம்	மிக்ககோபத்தையும்
திண்	த்ருடமான	அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
சிலை	வில்லையும்	வேழம்	குவலயாபீடமென்னும் யானை
தண்டொடு	தையையும் [யும்		
ச ்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	வீழ	முடியும்படி
ஒள்	விளங்காநின்றுள்ள	வெள்மருப்பு ஒன்று	வெளுத்ததந்தமொன்றினை
வாள்	திருக்குற்றுடைவாளையும்	பறித்து	முறித்து
உம்பர்	(ஆயுதங்களுக்கெல்லாம்) மேலாய் [ய	இருண்ட	ஜலஸம்ருத்தியாலே கறுத்திருந்துள்ள
இருசுடர்	மிக்காந்தியையுடை	அம்புதம்போன்ற	மேகம்போலேயிருக்கிற
ஆழியொடு	திருவாழியாழ்வானையும்	இவர் ஆர்கொல்என்ன; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்.	(ங)
கேடகம்	க ்கையும்		

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) †எதிரிகள்மேலே சினத்தெழும்போதைக்கும் அபலைகளை வசீகரிக்கைக்கும் இவை

யிரண்டுக்கும் பரிகரமாயிற்று திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்கு லங்கை ளனி) (௧) †[[illegible] தீப்தபாவகஸங்காசை] யிலிருக்கும்போது இருக்குமாபோலன்றுகிடாய் விட்டாலிருக்கும்படி எரித்துக்கொண்டாயிற்று வருவது. [[illegible] சிதை:] அல்லாத அம்புகளோபாதியா நினைத்திராதே பட்டால் எரித்தல்பொறுக்கவொண்ணாதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [[illegible] ஞ்சநபூஷணம்] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்குந்துறையுண்டுகிடாய். [[illegible] நத்வாமிச்சாம்யஹம் த்ரஷ்டும்] † ஸௌப்ராத்ரம் பின்னாட்டுகையாலே சொல்லுகிறேன் [[illegible] ராமேணநிஹதம்சரை] † புக்குமுடிகைக்கும் விடாய் தீருகைக்குமுடலாயிருக்குமிறே மடு அதுபோலேயிருக்கிற அம்புகளை அநுபவிக்குமதொழிய அவ்வம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்து போனாய் † நானிச்சிக்கிறிலேன்.

(செம்பொனித்யாதி) †வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷமாயாயிற்று திருக்கைதானிருப்பது அதுக்குமேலே பொற்பகழியையுடைய அம்புகளையுமுடைத்தாயாயிற்றிருப்பது. †ஸ்வத ஸ்ப்ருஹணீயமுமாய்ப் † பிடியாலு மாகர்ஷகமாயாயிற்று அம்புகள்தானிருப்பது. (திண்சிலை) எதிரிகள்மேலே †நாலிரண்டுபண்ணேவலித்தாலும் §மெல்காத வில். (தண்டு) அப்படியிருக்கிறதண்டு. (சங்கம்) (ஒள்வாள்) பிடித்த பிடியாலே அழகிதாயிருக்கிறவாள் (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதாநமாயிருக்கையாலே மிக்கபுகரையுடைத்தாயிருக்கிற திருவாழியோடே. (கேடகம்) ‡கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே அபலைகளையழிக்கைக்கு உபகரணமானமலர். (எற்றே) என்னே.

(வெம்பித்யாதி) மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் யுத்தோந்முகமாயிருக்கிற குவலயாபீடத்தை முடியும்படியாக சிறத்துக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து இருண்ட மேகம்போலே யிருக்கிற இவரார்தானென்ன மேல் வார்த்தை (அட்டபுயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து கம்ஸன்படைவீட்டில் பெண்கள் பயத்தைப்போக்கின அவ்வளவேயல்ல உன்பயம் தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிற வன்நானென்கிறார்.(௩)

( ) ரா-யு-௧௬-௨௨. § மெல்காத-இளகாத. ‡ கடகு ரக்ஷகம்.

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் எனக்காக நான்பெண்பித்தனுய்வந்தேன், பிறர்க்காக மண்ணு சயால் வந்தேனல்லேன் என்ருனிறே; அத்தை அங்கீகரித்து, 'நீர் உமக்காகப் பெண்ணு சயாலேவந்தீராகிலும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களிடத்தில் பித்தனுய் அ ார் ளுக்கு அச்சம் தீர்க்கவும் வசீகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சேர்த்தியோடு வந்தீராகவேணும் என்ன, அங்ஙனன்று, உன்பயம் தீர்க்கவந்தேனென்கிருரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (எதிரிகளித்யாதி). திருச்சரங்கள் ப்ரதிகூலரை வெல்லுகைக்கும் அநுகூலரை வசீ ரிக்கைக்கு முடலாயிருக்குமோவென்ன (தீப்தபாவகேத்யாதி) 'ஸௌ - த் ரம் - ப்ராதாவானவுன்னை' என்றதின்கருத்தருளிச்செய்கிருர் (ஸௌப்ர-த்ரமித்யாதி). இவன் துர்வ்ருத்தனுகையாலே ஸௌப்ராத்ரம் தம கநறுதென்று கருத்து. ராகவேண என்னுதே 'ராமேண என்று அவர் ஸௌந்தர்யம்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (புக்கித்யாதி). (நான்) என்றது - ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானை. திருச்சரங்கள்போலே மற் ற ஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்று திருவுள்ள .

இலங்கு வலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிருர் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). செம்பொன்போலேயுமாய் இலங்காநின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வதஇத்யாதி). (பிடி) கப்பிடி (நாலிரண்டு பண்ணை) ாலிரண்டு ப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்டமிழுத்தாலுமென்றபடி. ... ... (௩)

ரு. மஞ்சுயர் மாமணிக் குன்றமேந்தி
மாமழை காத்தொரு மாயவானை
அஞ்ச வதன் மருப்பொன்றுவாங்கு
மாயர்கொல் மாயமறியமாட்டேன்
வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி
வேதமுன்னேதுவர் நீதிவானத்
தஞ்சுடர்போன்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தேனென்ருரே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு	மேகமண்டலத்த ள	ஏந்தி	தூக்கி
உயர்	உயர்ந்த [வும்	மாமழை	பெரும ழையை
மாமணி	ஶ்லாக்யமான ரத் ங்களையுடைத்தான	காத்து	தடுத்து,
		ஒரு	ஒப்பற்ற
குன்றம்	கோவர்த்தநகிரியை	மாயம்	ஆஶ்சர் மான

ஆனை	குவலயாபீடம்	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும்
அஞ்ச	நடுங்க		
அதன்மருப்பு ஒன்று	அதின் தந்தமொன்றி [னை	ஏந்தி	தரித்து.
		வேதமு னோதுவர்	வேதம்போலே வார்த்தைசொல்லாநின்றார்.
வாங்கும்	பறிக்கும்		
ஆயர்கொல்	க்ருஷ்ணனோ! [ளா		
மாயம்	ஆஶ்சர்யமானசெயல்	நீதி	முறைதப்பாத
அறியமாட்டேன்	அறிகிலேன். [டய	வானத்து	பரமபதத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
வெம்சுடர்	உக்ரதேஜஸ் ஸயு	அஞ்சுடர்போன்ற	பரஞ்சோதிபோலே யிராநின்றுள்ள
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானையும்	இவர் ஆர்கொல்என்ன. அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. (௪)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) † க்ருஷ்ணாவதாரம் பின்னாட்டுகிறபடி.

† மேகபதத்தளவும் செல்ல ஓங்கி ரத்நங்களையுடைத்தாயிருக்கிற கோவர்த்தநகிரியைத்தரித்து. (க) † [டுவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் வளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல்] மத்தக ங்கள்போலேயாயிற்று மேகங்கள். அவற்றுக்குக் வளங்கொடுப்பாரைப்போலேயாயிற்று மலையெடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்தபடி. (மாமழைகாத்து) விநாசத்தைப்பண்ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரிதான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவானை) அகப்படிலுமகப்பட்டுத் தப்பிலும்தப்பலாம்படியிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாயிற்று. (அஞ்ச) இதுக்குமுன் பயம் வ்யுத்பத்திபண்ணியறியாதது பயப்பட. (அதன் மருப்பொன்றுவாங்கும்) அதினுடைய கொம்பைக் குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாபோலே அநாயாஸேந வாங்கும். (ஆயர்கொல்) § ஆனைவாசியறியாமையாலே † பலித்துக்கொண்டுநின்றதித்தனை (மாயமறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆஶ்சர்யமான செயல்கள் எனக்கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

(வெஞ்சுடராழியும்சங்குமேந்தி) திவ்யாயுதங்களைத்தரித்து. (வேதமுனோதுவர்) அருளிச்செய்கிறவார்த்தை யடைய வேதம்போலே யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக்கடவ பரமபதத்திலே. (அஞ்சுடர்போன்று) (௨) † 'అథయదత పరోదివో జ్యోతిర్దీప్యతే அதயதத꞉பரோதிவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே' :| (அட்ட

(க) பெரி-திரு-ரு-டு-௪. (௨) சாந்தோ-

§ இடையனாகையாலே ஆனைவாசியறியான்.

புயகரத்தேன்) அத்தனை தூர ்பத்தனெ ் று கைவா் கே ் டா உனக்காகக் கிட்டவந்திருக்கிறவன் காணென்றார், ... (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீமதுரைப் பெண்களுக்காகவன்று _னக்கா வந்தேன் என்னச்செய்தேயும், ( ) கரு லர்க் கூந்தலொருத்திதன்னை' என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே ஒரு வர்க்கும் மெய்யனல்லனென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள் ாதே இடைச்சிகளுக்காக மலையெடுத்தும் மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொ ் றும், தன்னுடைச்சோதியில் விருப்பத்துடனிருந்தும் எனக்கா விரு ்கிறே னென்றும், வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றார் என்றுகொண்டு ஈடு பட 'நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறேன்'' என்றுரா ஸ ் கதி ஹ்ரு தீகரித்து ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி).

மா'' என்றதுக்கு - ஶ்லாக்யமென்று அர்த்தமாய் மணிக்காதல் பெரு மை என்று அர்த்தமாய் கு ் றத்துக்காதல் விசேஷணமா க ஸ்பஷ்டமெ ன்று வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மேகேத்யாதி). ஏந்தி' என்று பூ ே ந்தி என்றாற்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வொயித்யாதி). (பலித்துக்கொண்டு) முன்னே தோற்றிக்கொ ் ·டு.

பரமபதநாதனை தேஜஸ்ஸாகச் சொல்லுவாரு ் டோெ ன்ன வருளிச் செய்கிறார் (அதேத்யாதி). ... ... (௪)

ரு. கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும்
கற்பமும் சொல்பொருள்தானும் மற்றை
நிலைகளும் ானவர்க்கும் பிறர்க்கும்
நீர்மையினாலருள் செய்து நீ ்ட
மலைகளும் மாமணியும் மலர்மேல்
மங்கையும் சங்கமும் தங்குகின்ற
அலைகடல்போன்றிவ ரார்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தேனென்றாரே (ரு)

பதம	உரை.	பதம	உ ர.
கலைகளும்	வேதத்தில் மேல்பாகத்தையும் ே தாந்த ஸூத்ரங்களையும்	பொருளும்	மீமாம்ஸையையும்
		மற்றை	இ ் னமு ்
		நிலைகளு ்	(இவற்றில் சொன்னபடியநுஷ்ட்டிப்பாரையும்)பூமி லையும் [தாலே
வேதமும்	முன்பாகத்தையும்		
நீதி நூலும்	இதிஹாஸாதிகளையும் [ம்	நீர்மையினால்	சேஷித்வஸ்வபாவத்
கற்பமும்	கல்பஸூத்ரங்களையு	வானவர்க்கும்	தேவர்களுக்கும்
ெ ால்லு ்	வ்யாகரணத்தையும்		

(க) பெரு - திரு - ௬ - ௩.

பிறர்க்கும்	மநுஷ்யர்களுக்கும்	ச ் கமும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்
அருள்செய்து	தந்து,	தங்குகின்ற	எப்போதும்நிலைபெற்றுநிற்கிற
நீண்டமலைகளும்	உயர்ந்தமேருபர்வதம்போன்றதிருத்தோள்களும்	அலை கடல்போன்ற	அலையெறியும்கடல்போன்ற
மாமணியும்	ஸ்ரீகௌஸ்துபமும்	இவரார்கொலென்	அட்டபுயகரத்தேனென்றார். (ரு)
மலர்மேல்மங்கையும்	தாமரைப்பூவைப்பிறப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாரும்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (கலைகளும்) †வேதத்திலுபரிதநபாகத்தையும் வேதாந்த ஸூத்ரங்களையும். (வேதமும்) பூர்வ பாகமும். (நீதிநூலும்) அவற்றை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், (கற்பமும்) கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பதங்களை நிர்வஹித்துக் கொடுக்கக்கடவ வ்யாகரணமும். (பொருளும்) †அர்த்தவிசாரம்பண்ணக்கட மீமாம்ஸையும். (நிலைகளும்)இவற்றில்சொல்லுகிற ஸாதநங்களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற பூமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மையினாலருள்செய்து) சேஷித்வ ஸ்வபாவத்தாலே கொடுத்து.

(நீண்டவித்யாதி) மேருபோலேயிருக்கிற தோள்களும் †ரத்நங்களுக்குத்†தானே கௌஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) †இவை ஒருகாலுண்டாய் ஒருகாலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே தங்குகின்றகடல்போலே யிருக்கிற இவரார்தான். (அட்டபுயகரத்தேன்) கடல்போலே இழிய வொண்ணுதபடி அபரிச்சிந்நனென்றிருக்கவேண்டா உனக்கு நெஞ்சால் பரிச்சேதிக்கலாம்படி வந்து நிற்கிற னென்றார். ... ..(ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளுமித்யாதி) நானுனக்காகவே ஸங்கிஹிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் சேஷித்வமுறையாலே பஹூவிதோபகாரங்களைப் பண்ணிப் பெருமையாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போகாதே யிருக்கிறுரென்று நினைத்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போகிறதில்லை'' என்று பிற்காலிக்க; நீ அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ இங்கே வந்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறுரென்று ஸங்கதி.

'' லைகளும்'' என்னுமிடத்தில் - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம்சொல்லும்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையால் ஸங்கோசிக்குமளவில், ஆராத்யமான பகவத்ஸ்வரூபபரங்களும், ஆராதந ஸ்வரூபப்ரதிபாதகங்களும் அந்த உபயோபப்ரும்ஹணங்களும், ஆராதந

ப்ர ாரபோத ங்களும் இ யீத்தனைக்கு சப்தநிர்வாஹக ளும் அர்த்தநிர் ஈஹக களுமாக ஒருசேர்த்தி திருவுள் ம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (வேதத்திலித்யாதி). ஆராத் ரூபமாலை யால் கீழ் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் சொல்லப்பட்டாலும் இங்கே ததர்த்தவிசாரபர ளும் வி க்ஷிதங்களென்றருளிச்செய்கிருர் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி).

கடலில் மலைகளுக்கு த்ருஷ்டா தமாகத் தோள்களைச் சொல்லிற்றேயா லும் டலில் ரத்ந களுக்கு த்ருஷ்டா தமேதெ னும் சங் யை யநுவதிக்கிருர் (ரத்ந களுக்கித்யாதி). (தானே) என்ற ந்தரம், த்ருஷ்டாந்தமேதென் என்று கூட்டு து ர்த்தமாநார்த்த (இ வயொருகாலித்யாதி).

ளு. எங்ஙனும் நாமிவர் மெண்ணி
லேதுமறிகில மேந்திழையார்
ச கும மும் நி றவுமெல்லாம்
தம்மன ாகப் புகு து தாமும்
பொங்கு கரு டல் பூவை காயா
போதவிழ் நீலம் புனைந்த மேகம்
அங் னம்போன் றி ரார்கொலெ ன
ட்டபுய கரத்தேனென்ருரே. (கூ)

பதம	உ ர.	பத	உரை.
நா	ாம்	புகுந்து	வந்து ப்ரவேசித்து
இவர்வண் ம்	இவர்படி ஊ	பொ கு	பெரியகிளர்த்தி யயு
எ ன்	எந்தப்ரகாரத்தாலே	கரும்	கறுத்த [டய
எண்ணிலு	அறியப்புகிலும்	கடல்	ஸமுத்ரம்
ஏதும்	ஒ றும் [லே	பூவை	பச்சிலைமரம்
அறிகிலம்	அறியப்போகி றதில்	காயா	காசா பூ
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட	போதுஅவிழ்	ாலத்திலேஅலர்ந்த
இழையார்	ஆபரணங் ளையுடையஅபலை ளது	நீலம்	கருநெய்தல்
சங்கும்	வளையும்	புனைந்த	இவற்றுடனேசொல்லப்பட்ட
மனமு	மநஸ்ஸூம்	மேகம்	மே ஸமூஹம்
நிறைவும்	அடக்கமும்	அங்ஙனம்பே ா	அப்படியிருக்கிற ன்ற
எல்லாம்	இவையெல்லாம்	இவர்தாமும் ஆர்கொல்என்ன அட்	டபுயகரத்தேன் என்ருரே. (கூ)
தம்மனவாக	தம்மதாக அபிமாநித்துக்கொ டு		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (எ ஙனுமித்யாதி) †ஆபாதப்ரதீதிமாத்ரம றி கே நம்முடைய †இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ளவளவெல்லா மறியவேணுமென்று பார்த்தா ல் ஒன் றுமறியப்போகிறதில்லை. (ஏந்திழையித்யாதி) பிறருடைய பாஹ்யபரிகரங்களோடு

ஆந்தரபரிகரங்களோடு வாசியறத் தம்முடையதாக்கவே ணும்" ன்று அதுக்காக ஆபரணம்பூண்டிருக்கக் டவ அபலைகளுண்டு அவர்களுடைய ளையும் மநஸ்ஸும் அகவாயிலடக்கமும் இவை யெல்லாம் (தம்மன ாகப்புகுந்து) நம்மதென்றிருந்தவையெல்லாம் க டபோதே தம்மதாம்படியாகவாயிற்று வந்தது.

(தாமுமித்யாதி) † தம்மதாக்கின பரிகரத்தைச்சொல்லுகிறது. ஒன்று உபமாநமாகப் போராமையாலே அங்குமிங்குமாகக் கதிர் பொறுக்குகிறார். பெரியகீர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங் கடல் பூவை, காயா †செவ்வியிலே யலர்ந்தநீலம் இவற்றோடொக்க த்தொடுத்தமேகம். (அ னம்போன்று) சொ ன உபமாநந்தான் உபமேயத்து குப் போராமையாலே அ னம்போன்றிவரார்கொ லென்ன (அட்டபுயகரம்) உனக்கறியாமைக்குடலாகச் சொல்லா நின்றாய் நீ அறிகை காக ந்து நிற்கிற ோ நானென்றார். ()

அரு. ஆறும்பாட்டு. (எ னுமித்யாதி). 'பரிச்சேதித்து அநுபவிக்க லாம்படி இங்கேவந்திருக்கிறேன் என்றீர் எனக்குக்கண்டகாட்சிதன்னிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரக்ஷமமானவடிவை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லையே என்ன: எல்லாரும் கண்ணால்கண்டநுபவிக்கலாம்படியன்றோ நான்வந்ததென்றரு ளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

'எங்ஙனும்" எந்தயத்நத்தாலும், நாமிவர்படியெல்லாம் எண் ப்புகில் என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆபாதேத்யாதி). (இயற்றியெல்லாம்) யத்நமெல்லாம்.

பொங்கு' இத்யாதி - 'அங்ஙனம்போன்றிவர் - தாமும் - ஆர்கொல்' என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தம்மதாக்கினவித்யாதி). போதிலே - உசித ாலத்திலே விகஸிக்கிற - நீலம் கருசெ ய்தலென்று சப் தார்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி). ... ... (சு)

எ. முழுசி வண்டாடிய த டுழாயின்
 மொய்ம்மலர்க் கண்ணியும் மேனியம் சாந்
திழிசிய கோலமிருந்த ா
 றெ னஞ் சொல்லுகேனோவிநல்லார்
எழுதியதாமரை யன்ன க ணு
 மேந்தெழிலாகமும் தோளும் வாயு
மழகியதா மி ாார்கொலென்ன
 ட்டபுய கரத்தேனென்றாரே. (எ)

பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்
முழுசி	(தேனிலே)முழுகி
ஆடிய	ஸஸம்ப்ரமநுத்தம் பண்ணுகின்றுள்ள
தண்	குளிர்ந்த [ய
துழாயின்	திருத்துழாயினுடை
மொய்	செறியத்தொடுத்த
மலர்க்கண்ணியும்	பூமாலை (சாத்தியருளின) ப்ரகாரத்தை
மேனி	திருமேனியிலே [யும்
அம்	அழகிதான
சாந்துஇழுசிய	சந்தநத்தாலே யெழுதப்பட்ட
கோலமிருந்த வாறும்	அலங்காரமிருந்த ப்ரகாரத்தையும்
எங்ஙனம்	எப்படி

பதம்.	உரை.
சொல்லுகேன்	சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகிறேன்.
ஓவி	சித்ரமெழுதுவதில்
நல்லார்	வல்லவர்கள்
எழுதிய	எழுதின [ற
தாமரையன்ன	தாமரையிதழ்போன்
கண்ணும்	திருக்கண்களும்
ஏந்துஎழில்	மிக்ககாந்தியையுடை
ஆகமும்	திருமார்வும் [த்தான
தோளும்	திருத்தோள்களும்
வாயும்	திருப்பவளமும்
அழகியதாம்	அழகியதாகின்றது.
இவர்	இப்படிப்பட்ட அழகையுடைய இவர்
ஆர்கொல் என்ன	அட்டபுயகரத்தேன் என்றாரே. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்தி†விழிவாரைப்போலே வண்டுகளானவை மதுபாநமத்தமாய்க் களித்தாடாநின்றுள்ள திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடுத்த மாலையும். (மேனியித்யாதி) (க) "ஆவயோர்காத்ரஸத்ருசம்" என்கிறபடியே ஸ்வத: நன்றான திருமேனியிலே †பழகப்புதைத்து ஆறின சாந்தை அங்கேயிங்கே †இளிம்பாப் பூசுகை யன்றிக்கே வேண்டுமிடங்களிலே சாத்தின கோலமிருந்தபடியும். (எங்ஙனம் சொல்லுகேன்) வாசகசப்தமில்லாததுக்கு என்றால் வாசகமிட்டுச் சொல்லப்போமோ?

(ஓவியித்யாதி) சித்ரமெழுதுகையில் குசலராயிருக்குமவர்கள் எழுதின தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் அதாகிறது கண்டபின்பு † இமையாதேயிருந்தபடி. (ஏந்தெழிலித்யாதி) மிக்க வெழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருமார்வும், தோள்களும் வாயுமழகியராயிருந்தார் இவரார்கொலென்ன (அட்டபுயகரம்) இவ்வொப்பனை யழகைக்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிறனென்று கூசவேண்டா உனக்காக வந்து நிற்கிறவன்நானென்றார். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) எல்லாரும் கண்ணாலே யநுபவிக்கலாம்படிவந்து நிற்கிறேன்" என்னாநின்றீர், உம்முடைய கோலமும்,

---

(க) வி - பு - ரு - உ௦ - ௬.

இமைகொட்டாமல் பார்க்கிறகண்களும், திருமார்வும், தோள் ளும் வாயு ', ஸூரிபோக்யமாயிரு 'கிறதென்று கூசினவனை கூசவேண்டாவென்கிரு ரென்று ஸங் தி.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவநந்தரம் ஒன்று 'கொன்று துணைதேடி யிழி 'த என்று கூட்டுவது. அஞ்சாந்து'' எ ' 'கு சாந்து ' ழுே தெ ன்ன· (பழ வித்யாதி). (இளிம்பா) அசாதுர்யமா .

(இ மயாதே) இ மஒ ாட்டாதே. ... ... (எ)

மூ. மேவி யெப்பாலும் விண்ணோர் ங்

வேதமு ரப்பர் முந்நீர்மடந்தை

தேவி யப்பா திர் ச 'க மிப்பால்

ச ' ரம்மற்றி ர் ' மெ 'ணில்

ாவியொப்பார் டலேயுமொப்பார்

கண்ணும் டிவும் நெடியராயென்

ஆ 'யொப்பா ரி ரார்ஒ ாலென்ன

ட்டபுய ரத்தேனென்றுரே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ா.
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகள் [லு '	மற்று	அதற்குப்பின்பு
ப்பாலும்	ல்லாத்தி 'கு க்களி	இவர்	இவரு டைய
மேவி	பொருந்திநின்று	வண் ம்	நிறத் த
ங்க	ங்கி	எண்ணில்	ஆராய்ந்துசொல்லப்
வேதம்	வேதங் ளாலே		பு ' ால் [தை
உ ரப்பர்	'தோத்ரம்பண்ணுநி ற்பர்கள்;	காவி	கருநெய்தல்பூநிறத்
		ஒப்பார்	ஒப்பவரு ' [தை
மு 'நீர்	திருப்பாற் டலிலே திரு தரித்த	கடல்	ஸமுத்ரத் தின் நிறத்
		ஒப்பார்	ஒப்பவரும் [லும்
டந் த	பெரியபிராட்டி ார்	கண்ணும்	திரு ' ண் ளின ழகி
தேவி	இவரு 'குப்பட்டமஹி ஷிய யிராநின்றுர்·	வடிவும்	வடிவழகிலும்
		ெ டி ராய்	இப்படிப்பட்ட ரெ 'று அளவிடக்கூ
அதிர்	முழ ' ாகி 'றுள்ள		
ச 'கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா ன் [ரு '	எ '	எ 'கு [டாதவரும்
		ஆவியொப்பார்	ப்ராணனையொத்த ரு ாயிராநின்றுர் '
அப்பால்	இடவருடே யிரா நி '		
ச 'கர '	திரு ாழியாழ்வா '	இவர்ஆர்கொஒ '	அட்டபுய ர
இப் ால்	வலவருடே யிரா நின் று '	த்தேன்	'ருரே. (அ)

வ் ா. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி). § ப்ரஹ்மாதி ள் த ரயில் கால்பா ாதே 9றே யிருப்பது. அவர்கள் கந்தத்தையும்

§ (பா) இந்த்ராதிகள்.

அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள் பார்த்தபார்த், விடமெ ்கும் †அங்குப்போலேபரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இ ர் ாயால் சொல் லுகிறது ே தமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி) *முந்நீர்மடந் தையென்று பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியா ராகவுமாம். (அப்பாலதிர்சங்கம்) †ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரானபோது அவ்விடத்திலே அதிருகிற ச ்கமெ ்ருகிறது· பெரியபிராட்டியா ரா போது அ ிருக்கிறவிடத்து ்கு மற்றையிடத்திலே யதிருகிற ச ் ம் (இப்பால்ச ்கரம்) ஓரிடத்திலேநின்றால் மற்றையிடத்தை இப்பால் எ ்னக் ட திறே

(மற்றித்யாதி) இவருடைய நிறத்தைப்பார்க்கில் காவிபோலே யும் டல்போ ே யுமிராநின்றார். (க ்ணித்யாதி) ் ஹு ்கும் வடிவு ்கும் உபமாநமில்லை ண்ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாயிற்று வடி வுக்கெ ல்லையுள்ளது. (என்னுவியித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் ஜவிக் வரிதாம்படியிராநின்றார் இவரார்தானென்ன; (அட்டபுயகரம்) சொன்னபடி †பொல்லாது (க) జ్ఞానీత్వాత్మైవ మేమతమ్ ஜ்ஞாநீத் ாத் ம மேமதம் ே ட்டறியாயோ? எ ்றார். உ ்னை யொழிய ஜீவி யாத ன்காண் நானென்கிறார். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) நித்யஸூரிபோக்யராயிருந்தீ ரென்றது பொய்யோ, ஸூரி ள் வ ங்க நாய்ச்சிமாரும் நீருமாய் (உ) "క్షేమః పరమోదాతా శఙ్ఖచక్ర గదాధర தமலை பரமோதாதா ச ் ச ்ர கதாதர" என்கிறபடி ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷலக்ஷணமா கண்ணும் வடிவுமாயிரு ்தீரே, கிட்டியநுபவிக்கமாட்டேனென்னுநின்றுெ ாண்டு உம் மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவும்மாட்டேனென்ன · நீ இ ்ஙன்படுகிறதென், உன்னைவிட்டுப் பிரியக்ஷமனன்றுகாண் ானென்றாரென்று ஸங்கதி.

(அ ்குப்போலே) பரமபதத்திற்போலே. மூன்று ை ப்பட்ட நீ ரயு டைய இந்தஸமுத்ரம்போலேயிருக்கிற க்ஷீராப்த்தியிற்பிறந்த ட ்தையெ ன்று சப்தார்த்தம் வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முந்நீரித்யாதி). முந்நீர்சூழ்ந்த மடந் தயெ ்று அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீபூமியித்யாதி).

(சொன்னபடிபொல்லாது) என்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்க ம் ம உனக்கு ஆத்மாவா ச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... (அ)

(க) கீதை - ௭-௧௮ (உ) ரா - யு - ௧௧௪ - ௫.

மூ. -தஞ்சமிவர் ்கென் வளையுமில்லா
நெஞ்சமும் தம்மதே சிந்தித்தேற்கு
வஞ்சி மருங்குல் நெருங்க நோக்கி
வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டு
நஞ்சமுடைத்திவர் நோக்கும் நோக்கம்
நானிவர்தம்மை யறியமாட்டேன்
அஞ்சு ன் மற்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றுரே. ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்	என்னுடைய	ஒன்று உண்டு	மிகவும் ரஹஸ்யமான ஓரர்த்தமுண்டு
வளையும்	வளைகளும்	நோக்கும்நோக் ம்	ப ர் ்கிறபார்வை
தஞ்சம்	நிஶ்சிதமா	நஞ்சம்உ டைத்து	விஷத்தோடுகூடியது போலே யிராநின்றது
இவர்க்கு	இவர்க் ாக	ா ன்	ான்
நில்லா	தங்குகிறதில்லை (கழலாநின்றன)	இவர்தம்மை	இ ரை
சிந்தித்தேற்கு	ஆராய்ந்தவென்னு	அறியமாட்டேன்	ஒன்றுமறிகிலேன்
நெஞ்சமும்	மநஸ்ஸும் [டய	மற்று	அதுக்குமேலே (இவரைப்பார்த்தவாறே)
தம்மதே	அவரதாயிருந்தது	அஞ்சுவன்	அஞ்சாநின்றேன்
வஞ்சி	நீர்வஞ்சிக்கொ ்பு போன்ற	இவரார்கொல்என்ன	அட்டபுயகரத்தேன் என்றுரே. ( )
மருங்குல்	இடையானது		
நெரு ்க	துவளும்படியாக		
நோக்கி	பார்த்து [றந்து		
வாய்திறந்து	திருப்பவளத்தைத்தி		
பணித்தது	அருளிச்செய்தது		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நிஶ்சிதமாக இவர்க்கென்வளைநிற்கிறதில்லை. †இங்கே குடியிருப்பாய் அவர்க்காக வர்த்திக்கிறனவாயிருந்தன (க) ' ஷைதில்யம்-சைதில்யம் இத்யாதி. † அவரைப்போலேவளையும் நிற்கிறனவில்லை. †இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு ஸாம்யமுண்டாயிற்று இவற்றுக்குமிருப்பது. (என்வளையும்) † ' எ ் னுடையவை" என்று ப்ரமித்தவளவேயாய் கிட்டினவாறே அவரதாயிராநின்றது. பாஹ்யபரிகரங்களிப்படியேயாகிலும் உ ர்ளுண்டானவைதானும் நமக்குத்தொங்குமோ? என்றிருந்தேன் (நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு) (உ) [உற்றெண் ணிலதுவுமற்றுங்கவன் றன்னதே] ஆபாதப்ரதீதியில் நம்மதென்றிருந்தவித்தனையாய் ஆராய்ந்தவாறே அகவாயில் ஆபரணமும் அவரதாயிருந்தது. (வஞ்சி

(க) (உ) தி - வாய்

யித்யாதி) †பண்டே தொட்டார்மேலே தோஷமாய் இற்றது முறிந்தது" என்னும்படியாயிற்று இடைதானிருப்பது இதிலே தயை பண்ணுதே இது துவளும்படி நோக்கிறுயிற்று. (வாயித்யாதி) †உருவு வெளிப்பாட்டில்சொன்னவார்த்தை இப்போதென்னுல் உங்களுக்குச்சொல்லப்போகாது. † அப்போது சொன்னபாசுரங்கிடக்கச்செய்தேயும் அதரஸ்ப்புரணத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிருள். (ஒன்று) † இன்னமும் அவன்சொல்லில் சொல்லுமித்தனை என்றுலது அநுபாவிக்கப்போகாது.†அதுக்குக் கருத்து இடை ஒடிவதுபோலேயிராநின்றது ஒடியாதபடி என் தோளாலே அணைப்பேனே? என்றுபோலே.

(நஞ்சமித்யாதி) † இவர்பார்க்கிறபார்வை விபாகத்தில் நம்மை முடிக்கும்போலே யிராநின்றது. † சொன்ன வார்த்தையை க்ரயம் செலுத்துவாரைப்போலே யிராநின்றார். † அதொரு உக்திமாத்ரமாகாமே அத்தை அர்த்த க்ரியாகாரியாக்கி நினைக்கிறார்போலே யிராநின்றது. (நாணித்யாதி) இவர் ரக்ஷகராயிருக்கிறரோ? நம்மை முடித்தேவிட விருக்கிறரோ? அறிகிறிலேன். (அஞ்சு ன்) இவர் சொல்லுகிற வார்த்தைதான் பொல்லாதல்லவிறே ஆகிலும் அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறே அஞ்சாநின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வாற்றுமை யுண்டாகக் கூடுமோ? எ றஞ்சாநின்றே இவரார்தான்? என்ன. (அட்டபுயகரம்) ஒரு சநங்கொண்டு ஈ வரனென்றஞ்சவே டா நீ அஞ்சாமைக்கு உன்னேடு †ஸஜாதீயனுய்வந்து நிற்கிறவனன்றே நானென்ருர் ... ..( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நானுன்னைவிட்டுப்பிரியகூடிமனன்று என்றுநின்றுகொண்டு தாமிவளோடு லந்து பரிமாற இ ளந்த தசையில் மேல்வரப்புகிற விஶ்லேஷத்தையெண்ணி அஞ்ச, இவளச்சம் அவர் தீர்த்தாராக உருவு வெளிப்பாட்டிலநுபவத்தைச் சொல்லுகிறுளென்று ஸங் தி.

வளைநில்லாவிட்டால், "என்வளை" ன்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இங்கேயித்யாதி). 'வளையும்" என்ற சகாரதாத்பர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி). இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிருரோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இவருடையவித்யாதி). அதாவது (க) *பேதை நின்னைப் பிரியேன் என்றகன்றவரன்றேவென்கை. அன்றிக்கே யாக்யாத்ரு வாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் சுழலுகிறதென்னவு

(க) க - ரு - ரு .

மாம்' அதாவது - எ 'பெருமான் கிட்டி ாறே பிற் ாலி 'கிற ஆழ் ா ரப் போலே யென்கை. (க) ளே ழுலகுதலையெடுக் எல்லார்க்கு மொ ' குமிறே. "என்' என்றதுக்கு யோஜநாந்தர ' (என்னுடையவித்யாதி). நீர் ஞ்சிக்கொம்புபோலேயிருக்கிற, மரு 'குலுண்டு-இ ட அது நெரு 'க-துவ ளும்படியாக, நோக்கி-ஸம்ஶ்லேஷித்து என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறுர் (பண்டேயித்யாதி). ஒ 'று' என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத் தாத்பர்ய ' (உருவுவெ ரிப்பாட்டிலித்யாதி). ஒன்றுபணித்ததுண்டு என்ற வளவு அமைந்திருக்க 'வாய்திறந்து' எ 'றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அப்போ தித்யாத). "ஒன்று" என்றது அத்விதீயமென்ருய் அதிரஹஸ்யமென்ருய் தாத்பர்யாந்தரமரு ரிச்செய்கிறுர் (இ 'னமுமித்யாதி). வஞ்சிமருங்குல்நெ ரு '" என்றவாக்யத் தயும் மே ' அட்டபுயகரத்தேன் என்ற பதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி அந்தபரமரஹஸ்யந் தன்னை வெளியிடுகிறுர் (அது 'கித்யாதி). மத்ய பதமான மஸ்ஸில் பிறந்த துணிவும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிராநின்றது ரக்ஷ த்வபாரிப்பாலே ானே ரக்ஷிக்கிறேனென்ற சரமரஹஸ்யமென்று இதுக்கு ஸ்வ பதேசம்.

(இ 'ர் ஸம்ஶ்லேஷி 'கிற ஸம்ஶ்லேஷம் விஷமிஶ்ரமாயிருக் றது) என் றதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிறுர் (இ ரித் ாதி). இப்போது ஆா ' த(ஸ்தூ) கந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விஶ்லேஷகாலத்தில் பாதகமாய் முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே '0 ருங்கநோக்கி' என்ருளே மீளவும் 'நோக்கும் நோக்கம்" என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செய்கிறுர் (சொ ' னவித்யாதி). விவர ' (அதொருவித்யாதி). இடையொடியா ம தோள் ளாலே அணைத்த ஸ 'ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ ' று ருத்து. (சொல் லுகிறவார்த்தை) என்றது ஸ் ாபதேசத்தில் சரமஶ்லோ ம். (ஸஜாதீய ளுய்) என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரதியாய் ஸஜாதீயனுனுற்போலே இ ளுடன்கல 'து பரிமாறின மயைப்பற்ற. ... ...)

ழ. ம 'ன ன் தொ ' டயர் கோ ' ங்கு ம்
நீ ' முடிமாலை யிர மேகன்
த ' லி தன்பு ழ் சூழ்ந்த ச்சி
யட்டபுயகரத்தாதி தன்னை
ன் ரி நன்மா மதிள் மங்கைவேந்தன்
காமருசீர்க் கலிகன்றி குன்று
இன்னி சயால் செ ' செஞ்சொ ால் மாலை
யேத்த ல்லார் 'கிட ' வைகுந்தமே. (௦)

திருமங் ழுவா ' திருவடி ளே சரணம.

( ) தி-வாய் - - ரு

பத.	உ ர.	பதம.	ர.
யிரமேகன்	வயிரமே னென்னும்	மதிள்	மதிளாலே சூழப்பட
மன்னவன்	ராஜா ர	மங்கை	திருமங்கைக்கு [ட
தொண்டையர்	தொண்டைமான் சக்	வேந்தன்	ராஜாவாய்
கோன்	ரவர்த்தியாலே	காமரு	எல்லாரும்விரும்பும்ப
வணங்கும்	சேவிக்கப்படும ரா		டியான [ரான
	ய் (அத்தாலே) [ய	சீர்	குணங்களையுடைய
நீள்	நீண்டமுடியையுடை	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
மால்	ஸர்வேஶ்வரனாய்	குன்றா	குறைவில்லாத
தவ	அந்தராஜாவினது	இன்	இனிய
லி	மிடுக்காலும்	இசையால்	இசையுடனே
தன்புகழ்	அவன்யசஸ்ஸாலும்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
சூழ்ந்த	விஞ்சின	செம்	அழகிய
கச்சி	கச்சி நகரில்	சொல்மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பத்தை
அட்டபுயகரத்து	திருவட்டபுயகரத்தி லே எழுந்தருளியி ருக்கிற [ஷயமாக,		யுடைய இத்திரு மொழியைக் கொண்டு
ஆதிதன்னை	ஸர்வகாரணபூதன் வி	ஏத்த வல்லார்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி றவர்களுக்கு
கன்னி	ஒருவராலும அழிக்க வொண்ணாத	கு இடம்	வாஸஸ்த்தாநம்
நல்	நன்றாய்	வைகுந்தம்	பரமபதமாம். (௧௦)
மா	பெரிய		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) ராஜா தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி அநந்ய பக்தாபிமாநியாய் வணங்கின பின்பாயிற்று ஈஶ்வரன் முடி நல்தரித்ததும் ஸர்வேஶ்வரத்வத்திலே நின்றதும் முன்பெல்லாம் † ஈராசுபட்டிறே போந்தது (யிரமேகன்) யிரமேகனென்று †அறிகுறு§(க்குடி)ப்பேர்.(தவவலி) எதிரிகளை யழியச் செய்ய க்கீடான அவன்மிடுக்கும் ரக்ஷணத்தால் வந்த புகழும் விஞ்சியாயிற்றிருப்பது. திருவட்டபுயகரத்தில் நிற்கிற ஜகத்காரணபூதனைக் கிட்டுபடியிற்று. (கன்னியித்யாதி) அரணாகப் போரும்படியாய் புதிசாயிருக்கிற மதிளையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநராய் எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணவேண்டும்படியான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷ்மியையுடைய ஆழ்வார். (குன்றா) தான்குறையக் கடவதன்றிக்கே கேட்டார் செவிக்கும் ஆகர்ஷகமாம்படியான இசையையுடைத்தாய் † ஆஶ்ரயந்தான் செவ்விதாயிருக்கிற இவற்றைக் கொண்டு. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே) உருவு வெளிப்பாட்

§ குண்டலிதாக்ஷரம் 'வாசித்நம்' அரும்பதத்துக்கு பாடமில்லை.

டாலே அநுபவித்துப் பிறர் கிருந்து சொல்லவே ண்டாதே (க) 'தேவ ஸ்ஹ மாதம்மதேம' தேவை ஸ் வஹ மாதம்மதேம' என்கிறபடியே நித்யாநுப ம் பண்ணிக் களிக்கலாம் தேசத்திலே புகப் பெறு ர் .. .. (கo)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தா பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) (ஈராசுபட்டிறே) ன்று ணங்குகைக்குமுன் (உ) 'த்வம் மே அஹம் மே த் 'ம்மேஹம்மே' ன்றிறே போந்தது (ங) 'யதா ராஜா ததா ப்ரஜா' - யதாராஜாததாப்ரஜா" என்று எல்லாரு வண ஙிகுர் ளென்று கருத்து. (அ ற்குப்பேர்) சக்ரவர்த்திக்குப் பேர். (ஆஶ்ரயந்தான்) எ றது - (ஆ) ஈசாஶ்ரயமானது செஞ்சொல்லாயிருக்குமென் க. ... ... (கo)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம.

இரண்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) (உ) பட்டர்முக்தகம். (ங) முக்தகம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ மபத்து க மதிருமொழி சொல்லு ப்ரவேசம்

வயா (க)† மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வ 'கும்நீண் முடிமாலை" என்று தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி திரு ட்டபுயகா த்திலே அநுகூலித்தபடியை அநுஸந்தித்தார் அந்த ப்ரஸங் த் தாலே பல்ல ன்' என்பானொருத்தன் பரமே'வர விண் கரத் திலே அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யங்களைப்ப ' ணி' ஓரோவொன்றை எடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண் ணிஞையிற்று.†பின்பு சோழன்க ' டு அது தான் பொறுக்க மாட்டாமையாலே அவைதன்னை †அமைத்த வித்தனை.†இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் ஓரடிவர நின்ருர் தமக்கு உத்தே 'யராகவிறே இவர் நினைத்திருப்பது' அத்தாலே அவன்படி ொல்லாம் தமக்கினிதா யிருக்கையாலே அவற்றை அநுபவித்துப் பேசுகிருர். ... ... *

அரு. சொல்லு ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில், உருவு வெளிப்பாட்டிலே தாய்மாரோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தவிவளுக்கு பரமேச்சுரவிண்ணக ரத்திலிருப்பை ' ாட்டக் ண்டு தாமானதன்மையாலே அவன்படி ளெல் லாம்பேசி, அங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரித்தார்படியில் திருவுள்ளமூன்றி யநுப விக்கிருரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (ம ' னவனித் யாதி). (ஓரோ ொன்றையெடுத்தது) என்றதுக்கு, ஒரொரு ஆபரண ' களாயி ரம்பண்ணி வத்தாரொன்று கருத்து. இப்போது ாஞேமேயென்ன (பின்பு சோழனித்யாதி). (அமைத்து) சேமத்திலேயமைத்து அநுகூலஞுகிலித்தனை ெ ாண்டாடவேணுமோவென்ன (இனியித்யாதி). ... ... *

மூ. சொல்லுவன் சொல்பொருள் தானவையாய்ச்
சுவை யூருெலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்
ல்லரன் §நார ண ' நான்முகனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
பல்லவன் வில்லவனென் றுலகில்
பலராய்ப் பலவேந்தர் ணங்குகழல்
பல்லவன் மல்லையர் கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (க)

(க) உ - அ - ௬௦ - § (பா) நான்முகன் நாரணனுக்கு.

பதம்.	உரை.
சொல்லு	சப்தம்
சொல்	(அதுதன்னிலும்) அருமையா வேதம்
பொருள்	வேதார்த்தம்
அவ	ஆகியஅவற்று க்கு
தான்ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,
சுவையும்	ரஸமும்
ஊறும்	ஸ்பர்சமும்
ஒலியும்	சப்தமும்
நாற்றமும்	கந்தமும்
தோற்றமும்	கண்ணால் காண்கிற ரூபமுமாகிற விவற்றுக்கு
ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,
நல்	உப ரகனாய்
அரன்	ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ராந்தர்யாமியாய்
நாரணன்	(தன்னு டய திஜரூபத் தக்கொண்டு பாலநத் தப் பண்ணியருளுகிற) நாராயணனாய்
நான்முகனுக்கு	ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்ற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு

பதம்.	உரை.
இடந்தா	வாஸஸ்தாநமாவது
தடம்	தடாகங்களாலே
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள
கச்சி	கச்சிநகரிலே
பல்லவன்என்று	பல்லவனென்றும்
வில்லவன்என்று	வில்லவன்என்றும்
பலராய்	அநேகராய் [சாண்டபு
உலகில்	இந்தப்பூமியை அரசாய்
பலவேந்தர்	பலராஜாக்கள்
வணங்கு	வணங்குகிற
கழல்	வீரக்கழலையுடையனாய்
மல்லையர்	மல்லாபுரியென்னும் திருக்கடல்மல்லையிலுள்ளார்க்கு
கோன்	அரசனான
பல்லவன்	பல்லவனென்பவன்
பணிந்த	ஆஸ்ரயித்த
பரமேச்சுரவிண்ணகரம்	பரமேஸ்வரவிண்ணகரமாம். (க)

வ்யா முதற்பாட்டு. (சொல்லு) †ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு அவிஷயமா அர்த்தத்தையும் சொல்லக் கடவதான சப்தம். (நன் சொல்) இது தன்னிலும் நித்யமான வேதம். (பொருள்) துரவகாஹமான வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர் வாஹகனாய் (சுவையித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஸ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய் (சுவையித்யாதி) ரஸம் ஸ்பர்சம், சப்தம் கந்தம் சக்ஷுர் விஷயமான ரூபம்.

(நல்லரனித்யாதி) † முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்ய வஸ்துவான ஜ ஜ்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானே யென்கிறது. (நல்லரன்) †தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசப்படுகிற ப்ராணிகளைத் தீம்பிலே கைவளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலுங் கழுத்திலும் விலங்கிட்டு வைக்கும் பித்ராதிகளைப்போலே இவற்றுக்கு ஹிதரூபமாக உபஸம்ஹாரத்தைப் பண்

ணும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும் § †ஸ்வே நரூபே நின்று பால நத்தைப்பண்ணியும் (க) ஞாயமாஶ்ஶ்ருப்ரஜாபதீ த் ாமாவிஸ்யப்ரஜா பதே" என்கிற படியே ப்ரஜாபதிக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ் டித்தும் போருகிற †ஸர்வேஶ்வரனு ் கு ாஸஸ்த்தாநமாகிறது.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலம் சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச் சியில். (பல்ல ன்) பல்ல னென்றும் வில்லவனெ ் றும் சிலராஜாக்க ளுண்டாயிற்று அக் ாலத்திலே• அவர்களும் அ ர் ளைச் சேர்ந்தவர் களு மடைய வ ங்கும் கழலையுடையனுயிருக்கு மாயிற்று அ ன். (மல்லையரித்யாதி) திருக்கடல் மல்லையாயிற் றுப் படைவீடு• அவனுஶ் ரயிக்கிற பரமேஶ்வரவிண் ாகரம். ... ... ( )

அரு. முதற்பாட்டு. (சொல்லித்யாதி) ஸ் ் ருதீதிஹாஸபுராணங்களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கித்யாதி).

புபுக்ஷூபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல்முமுக்ஷூபாஸ்யத் ம் சொ ல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (முமுக்ஷுக்களுக்குமித்யாதி). ஸம் ஹார்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (தந்தாமித்யாதி). ஸம்ஹார்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும் சொன்னபோதே நடுவே பாலநகர்த் தாவையும் சொல்லவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்வேநேத்யாதி). நாரா யணபதார்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கு) என்றது. "இடந்தா ் பரமேச்சுரவிண் ண ரமதுவே " என்று அந்வயம். ... ... (க)

மூ. கார்மன்னு நீள்விசும்பும் கடலும்
  சுடரும் நிலனும் மலையும் தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக் க ண்ணனிடம்
  தடமாமதிள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேர் மன்னு தென்னவனை முனையில்
  செருவில் திறல்வாட்டிய திண்சிலையோன்
பார்மன்னு பல்லவர்கோன் பணிந்த
  பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார் ன்னு	மேகங்கள் பொருந்தி	தன்உந்தித்தார்	தன்திருநாபியில்தாம
நீள்விசும்பும்	பெரியஆகாசமும் [ய		ரைப்பூவிலே [ற
கடலும்	ஸமுத்ரங் ளும்	மன்னு	உண்டாம்படியிருக்கி
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்	தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷனுக்கு
நிலனும்	பூமியும்	ணன்	
மலையும்	குலபர்வதங்களும்	இட ்	வாஸஸ்த்தாநமாவது,

§ (பா) பாசுரத்தில் பாடாந்தரானுகுணமாக இவ்வாக்யம் "ஸ்ருஷ்டித் தும்" என்றவநந்தரம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் காணகிறது.

(க)

தடம்	தடா ங்களாலும்	வாட்டிய	அழித்த
மா	உயர்ந்திருந்துள்ள	திண்	த்ருடமான
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்	சிலையோன்	வில்லையுடையனுய்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு	பார்	(தன்வீரஸ்ரீயை) பூமியில்
அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள	மன்னு	நிலைநிற்கச்செய்த
ச்சி	ச்சிநகரிலே	பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா ான
தேர்மன்னு	மஹாரதனை		
தென்னவனை	பாண்டியனை		
செருவில்முனையில்	யுத்தமுகத்தில்	பணிந்த	பரமேச்சுரவி ண்ணகரமதுவே. (உ)
திற	மிடுக்கை		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) †சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ரா வதம் பண்ணினத்தோடு இ ன் சத்ரு தம் ப ணின த்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்று இவருடைய ஆதரம். (ாரித்யாதி) மேக ள் ஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ்வா ரச ர்த்திகளான ச த்ர ூர்யர்களும் பூமியைச் சூழ்ந்தகடலும் அதுக்குட்பட்டபூமியும் அதுக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிரு கிற மலையும் இ யடையத் †திருநாபீகமலத்திலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

தடாகங்களாலும் மதிள்களாலும் சூழ்ந்து தர்சநீயமான ச்சியில். (தேரித்யாதி) மஹாரதனைத்தேரிலே ஏறிப்போக கடவனையிருக்கிற பாண்டியனை. (செருவில்) யுத்தத்தில் (முனையில்) தூசித்தலையிலே மிடுக்கை யழித்த தி ணிய வில் விஜயயுடைய ன் (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும் தன்னுடைய வீரஸ்ரீ நிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். . ... (உ)

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (ாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ' ல்லரன் ாரண நான்முகன் ' ன்று - ஸம்ஹர்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமியாய், பாலநதர்மம் தானேநடத்தி ஸ்ரஷ்ட்டாவு ும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்தாரிறே. அதில், நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே தவனுடைய ஸ்ரஷ் ருத்வத்தை முந்துற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக்கநுகூலித்தானுகையால் அவனுடையவிஜயமும் உத்தேஸ்யமாயிற்றென்கிருர் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனித்யாதி), 'உந்தித்தார்' ன்றதினர்த்தம் (திருநாபீகமலத்திலே) எ றது. ... ... (உ)

மு. உரந்தருமெல்லணைப் பள்ளிகொண்டா
ளொருகால்முன்னம் மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தரு மா மணிவ ணனிடம்
மணி மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி

நிரந்த ர் மண்ணையில் பு ணுகர்வே ல்
நெடு ரயிலு ச் செருவில் மு நாள்
பரந்தவன் பல்ல ர்கோ பணிந்த
பரமேச்சுரவிண் கரமதுவே (ந)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முன் ல்	ம்ஒருகா மு பொரு ளிலே [வோடே	மணி	ரத்நமயமான
மா_ரு ரய்	விலக்ஷணமான டி	மாட கள்சூழ்ந்து	மாடங்களால்சூழப் ப ட்டு [ல்,
டலுள்	திருப்பாற் டலிலே	அழகாய ச்சி	அழகிதான ச்சிநகரி
உரம்தரும்	பலத் தயுடைய	மண்ணையில்	மண்ணையென்னு ம்ப டை வீட்டிலுள்ள
மெல்	ம்ருதுவான [மேலே		
அணை	திருவனந்தாழ் ரன்	நிரந்தவர்	சத்ரு களுடைய
பள்ளிகொ டா	கண்வளர் தருளின வனாய்	புண்	மாம்ஸத்தை
		நு ர்	புஜிக்கிற
ர தரும்	(எல் ருடைய) அ பேக்ஷிதங் ளையும் தலைக் ட்டிக்கொ டுக்கிற	வேல்	வேலின்
		நெடுவாயில்	பெரியவாயிலே
		உ க	(அவர்கள்) முடியும்ப [டியாக
		முனநாள்	முன்பு
ர மணி ன்	சிந்தாமணிபோ ற ஸ்வபாவத்தையு டயவனுக்கு	செருவில்	யுத்தத்தில்
		பர தவன்	வ்யாபித்தவனை
		பல்லவர்கோன்பணிந்த	பரமேச்சரவிண்ணகரமதுவே. (ந)
இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது		

வ்யா. மூன்ருெம்பாட்டு. (உரமித்யாதி) ( ) † ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைக தாமநி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலை தாமநி என்கிறபடியே பிராட்டிமாரும் தானுங்கூட ஏறித்துவை யாநின்ருல் பொறுக்கைக்கேடான தாரா ஸாமர்த்யத்தையும் வே டின இட களிலே திருவுள்ளக்கருத்தறிந்து † குழைந்துகொடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவநந்தாழ் ரன் மேலே முன்பொரு நாளில ஸாக்யமான டிவை யுடையனுய்க்கொண்டு கடலிலே கண் ளர்ந்தருளினுன். (ரமித்யாதி) † அருளாளப் பெருமாளாய் நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்த தர்சநீயமாயிருக்கிற ச்சியில். (நிரந்தித்யாதி) "மண்ணை" என்று ஆற்றுக்கும் படைவீட்டுக்கும் பேர்; திருச்சிற்ருறு என்று ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறுப்போலே. அப்படை வீட்டிலுண்டான நிரந்த ருண்டு சத்ருக்கள் அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு மாம்ஸம் அத்தை நுகர

(க) ஸ்தோ - ர - நக.

க்கட தாய் புஜிக்கக்கட தாயிருக்கிற வேலினுடைய பெரிய
ாயிலே அந்தசத்ருக்கள் உக அவர்கள் முடிய. திருமங்கை
யாழ் ார் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே அ ரதும். (க)
† கடமாகளியானை ல்லான்" என்றும் (உ) ஆடல்மா லவன்
என்றும், (௩) மரு லர்தமுடல் துணிய வாள்வீசும் பரகாலன்
என்றும் †துறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்கை யாழ் ாரிறே
மதிக்கிறார். (ச) †*ரஞ்ஜநீயஸ்ய போலேயிருக்கிறதிறே. (செருவி
லித்யாதி) இ ன் யுத்தத்திலே சத்ருக்களாடங்கலும் அழிந்து தானே
யாம்படி விஸ்த்ருதனான ன். ... ... (௩)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (ரமித்யாதி)முதற்பாட்டில் ஆர்த்த(ஸ்ரீ)மான
பாலநதர்மத் த திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளா
ளராயும் நடத்தினபடி ய யநுஸ ' திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ரத்தை பலத்தை தரும் - உடையவனென்று லக்ஷணயா சப்தார்த்
தம் திருவு ' ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). (குழைந்து
ெ ாடிக்கை) எ ' றது - திருமுடிபக் குயர்ந்து கொடு 'கையு ' மற்றையிடம்
தாழ்ந்து கொடு ' கயும். [கடலிலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே - கண்
வளர்ந்தருளினான்] என்றந்வயித்து, இதுக்கீடாக மூலத்தையும் அந்வயித்து '
கொள்வது. வரந்தருமவனாய் - (ரு) వరదస్సర్వభూతానామద్యాపి దృశ్యతే

ரதஸ்ஸர்வ பூதாநாமத்யாபி பரித்ருஶ்யதே என்கிறவரதனாய், மாமணி -
சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷித ' களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாக வுடை
ப ானென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாளப்
பெருமாளாயித்யாதி). அருளாளப் பெருமாளென்று - தேப்பெருமாளுக்கு
ப்ரஸித்த ான திரு ாமமிறே. ம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு, அருளா
ளப் பெருமாளென்று தேப்பெருமாளுடைய திருநாமம் சாத்திற்றும் ப்ரஸித்த
மிறே.

திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர், என்கைக்கு ஸம்வாதம்
ாட்டுகிறார் (டமாவித்யாதி). (துறைதோறும்) என்றது - ஆனையானை
யும் குதி ர நடத்து கயும், வாள்வீசுகையுமாகிற துறைதோறுமென்றபடி.
தாம் வீரசிகா ணியாயிருந்து ஒருவன் வீரத்தைக்கொண்டாடக் கூடுமோ
ெ 'ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜநீயஸ்யேத்யாதி). இத்தால் - சத்ருவாய்
வீரனாயிருந்த ராவணன் பெருமானை ' கொண்டாடினால், அநுகூல ' விஷ
த்திலே சொ ட் வேணுமோ வென்றதாயிற்று. ... ... (௩)

( ) உ - ச - ௦.
(உ) ரு - அ - ௦.
(௩) ௩ - க - ௦.
(ச) ரா - யு -
(ரு) ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்ய '.

ழ. அ ' டமு மெண்டிசையும் நிலனு
மலைநீரொடு வானெரிகால் முதலா
உண்டவ னெந்தைபிரானதிட
மொளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்ட வ ரிண்டைக் குழாமுடனே
விரைந்தாரிரியச் செருவில்முனிந்து
ப ' டொருகால் வளைத்தான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே. (ச)

பதம.	உரை	பதம.	உரை.
அண்டமும்	அண்டங்களும்	அழ ாய	அழகிய
எ ்டிசையும்	எட்டுத்திக்குக்களும்	கச்சி	ாஞ்சீநகரத்தில்
நிலனும்	பூமியும் [ள	செருவில்	யுத்தத்தில்
அலை	அலையெறியாநின்றுள்	வி ர ' தாருட	வி ரந்துவந்த ர்க
நீரொ	ஸமுத்ரங ஈளும்	னே	ளோடு
வான்	ஆகாசமும்	விண்டவர்	சத்ருக்களு டைய
ாரி	அக்நியும்	இண்டை	திரண்ட
கால்	காற்றும்	குழாம்	கூட்டமானது [
முதலா	முதலாக [வனுய்	இரிய	சிதறியோடும்படியா
உண்டவன்	அமுதுசெய்தருளின	முனிந்து	சீறி, [லே
எந்தைபிரான	என்குல ாத னவ	பண்டுஒருகால்	முன்பொரு ாலத்தி
து	னுக்கு	வளைத்தான்	வில்லைவளைத்த பல்ல
இடம்	இடமாவது,		ராஜா
ஒளி	விளங்காநின்றுள்ள	பணிந்த	பரமேச்சுர விண்ணகரமது
மாடங் ள்	மாடங்கள ல்		வே. ( )
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு		

வ்யா நாலாம்பாட்டு. †(அண்டமுமித்யாதி) அ ' டமும் அஷ்டதிக்குக்களும் பூமியும், †காரணமாயும் கார்யமாயு மு ் ள யடையத்திருவயிற்றிலே வைத்து நோ ' கினவன். (ந்தைபிரானதிடம்) எனக்கு நகனானவனுக்கு †ஸ்வாமி. ான்குலநாத ' என்றபடி.

(ஒளி) ரத்ந ' களினுடைய ஒளியையுடைத்தான மாட ' கள் சூழ்ந்து தர்சநீயமான கச்சியில் (விண்ட ரித்யாதி) செருவிலே யுத்தத்திலே விரைந்த ருண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே ாட்டு காட்டு" என்று தூசி யேறிவருகிறவர்கள் ' அவர்களோடே. (விண்டவரிண்டைக்குழாம் இரிய) சத்ருக்களுடைய செறிந்த குழாமானது சிதறியோட. (முனிந்து) சீறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநாளிலே கையில் வில்வளைத்தவன்பணிந்த. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) முதற்பாட்டில், "நல் லரன்" என்று சொன்ன ஸம்ஹார்த்ருத் த் த ஸப்ர ாரமாக அநுஸந்திக் கிருரென்று ஸங்கதி.

'அண்டமும் இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தபா ம் (ாரணமாயுமித் யாதி) 'பிரான்" என்றதுக்கு பலிதார்த்தம் (ஸ்வாமி) என்றது. ... ... (௪)

மூ. தூம்புடைத் தி ை ன்தாள்களிற்றின்
துயர்தீர்த்தர ம் வெருவ மு நாள்
பூம்புனல்பொய்கை புக்கானவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேம்பொழில் குன்றெயில் தென்னவனைத்
திசைப்பச் செருமேல் வியந்தன்றுசென்ற
பாம்புடைப் பல்ல ர்ே ான் பணிந்த
பரமேச்சுரவி ரமது . (ரு)

பதம.	உ ர.	பத .	உரை
தூம்புஉடை	துளையையு டய	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
திண்	த்ருடமான	அழகாயகச்சி	அழகியகச்சியில்
கை	துதிக்கையையும்	தேன்	தேனையுடைய
வல்	வலிய	பொழில்	சோலையையும்
தாள்	தாளையுமுடையனுன	குன்று	மலைபோ ற
ளிற்றின்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ரா ழ்வா	எயில்	மதிளையுமு டய
துயர்	து த்தை [னு டைய	தென் வன்	ப ண்டியன்
தீர்த்து	போ கி	திசைப்ப	அறிவுகெ டும்படி
அர ம்	ாளியனுனவன்	அன்று	முன்பு
வெருவ	அஞ்சும்படியா	செருமேல்	யுத்தத்தில் [டே
முன. ாள்	மு பு	வியந்து	பெரிய ஆதரத்தோ
பூம்புனல்பொ ய்	அழகிய நீர்நிறைந்த மடுவிலே	சென்ற	வந்துகிட்டினவனும்
புக்கான னுக்கு	பாய்ந்தவனுக்கு	பாம்புஉடை	ஸர்ப்பத் தக் ெ ாடியாகவுடைய
இட	இடமாவது	பல்லவர்ே ான்பணிந்த பரமேச்சுரவி ண்ண ரமதுவே. (ரு)	
தடம்	தடாகங்களாலே		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்புடையித்யாதி) துளையை யுடைய திண்ணிய ை யையுடைத்தாய் வலிதானதாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஜலசா த்வத்தால் வந்த து:கத் தப் போ கி. (அர மித்யாதி) † ாளியனுனவன் ஒருதடாகத் த விஷத் தாலே தூஷிக் , அவனஞ்சி ஓடும்படியாகத் தானதிலே போய்ப் புக் ானுயிற்று.

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான சுற்றில் சோலையை யும் மலைபோலே யிருக்கிற †மதிளையுமுடைய தெ னவனுடைய அறிவுகெடும்படியாக யுத்தத்திலே பெரிய ஆதரத்தோடே செ று கிட்டின. (பாம்புடை) நாகலோகத்தை வென்று ஸர்ப்பத் த த்வஜமாக எடுத்தானு ச் சொல்லக்கடவது அவன்பணிந்த. (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்பு டயித்யாதி) முதற்பாட்டி சொன்ன ாரன த்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்தநுபவித்து, அத்தால் பலித்த முமுக்ஷுபாஸ் த்வத் த, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானு கு அநிஷ்ட நிவர்த்தந முகேந அருளிச்செய்துகொண்டு, இதுக்குக்கீழ் ' சு வயூமுலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்" என்றபதத்தில் தோற்றின புபுக்ஷுபாஸ்யத்வத்தை மே லெட்டாம் பாட்டளவு மநுஸந்திக்கிறுராய் அதில் காளியனுக்கும் இடைச் சேரியில் கோபஜ ங்களுக்கு ஜீவ ப்ரதாமே ாபயுக்தமான அபதா த்தை யநுஸந்தி கிறுரெ று இ ஙனே ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

முனநாள் பூம்புனல்பொய் கயானதில் - அரவ - வெருவ - புக் ா ெ ன்றுதல் பூம்புனல்பொய்கை யாம்படி பு கானெ றுதல் சப்தார்த்த திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறுர் (காளியனுனவனித்யாதி).

' எயில்" என்றதினர்த்தம் (மதிள்) என்றது.... ... ... (கூ)

சு. திண்ப டக்கோ ளரியினுருவாய்த்
திறலோனகலம் செருவி முனநாள்
புண்படப் போழ்ந்தபிரானதிடம்
பொருட ாட கள் சூழ்ந்தழகாய ச்சி
ெ ணகுடை நீழல் செ கோல்நடப்ப
விடைவெல்கொடிவேல் படைமுன்னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
திண்	திண்ணிய (திருவுகி ரான)	முனநாள்	முன்காலத்திலே
		செருவில்	யுத்தத்திலே
படை	ஆயுதத்தையும்	புண்பட	பு படும்படி
கோள்	மிடுக்கையுமுடைய	போழ்ந்த	பிளந்த
அரியின்உரு வாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்க் கொண்டு	பிரானது	உபகாரகனுக்கு
		இடம்	இடமாவது
திறலோன்	பெருமிடுக்கனுன ஹி ரண்யனுடைய	பொரு	ஒன்றேடொன்று சேர்ந்திரு கிற,
அகலம்	மார் வ	மாடங்கள்சூழ்ந்து அழகாய ச்சி.	

வெண்குடைந	வெண்கொற்றக்கு டைநிழலின்கீழே	படைமுன்	ஸேனை ளின்முன் னே
கோல்நட	தன் ஆஜ்ஞைசெல்லு ம்படி	உயர்த்த	உயரவெடுத்தவனாய்
		பண்புடைய	அழகிய ஸ்வபாவத் தையுடையனான
வல்	ஜயஸூசகமான		
விடக்கொடி	ஸர்ப்பத்வஜத்தையும்	பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுர	
வேல்	வேலாயுதத் தயும்	விண்ணகரமதுவே. (கூ)	

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (திண்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுட னுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதமாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய் பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும் படி (போழ்ந்த பிரானதிடம்).

பொரு" என்று ஒப்பு †ஒன்றுமெ ன்று சேர்ந்திருக்கிற (வெ குடையித்யாதி) †தன் வெண்கொற்றக்குடை ஒன்றுமேயா கத் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையை நாட்டிலே நடத்தும்படி மிடுக்கை யுடைய னென்னுதல். †விடையாதல் வி மாதல் விறலென்னுதல். (விடை) என்றபோது இளம்பாம் பாகிறது. (விடம்) என்ற போது விஷத்தை என்றாய் ஸர்ப்பமென்றபடி. (விறல்) என்ற போது மிடுக்கையுடைத்தாய் வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியை யும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் மு பே எடுத்தவன். (பண்புடை யித்யாதி) அழகிய ஸ்வபா த்தையுடைய. பல்லவர்கோன்பணிந்த

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தி படையித்யாதி) இனி மூன்றுபாட்டால் விரோதிகளைப்போக்கி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணிக் கொடுத்தமையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) எ றத்தால் பலிதம் (ஒன்றேடித்யாதி). "விறல்" என்றுபாட மாய், ராஜாவுக்கு விசேஷ மாக ஒருயோஜநை யருளிச்செய்கிறார் (தன் வெண்கொற்றக்கு டயித்யாதி). பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு விறல்பாடத்தில் கொடிக்கு விசேஷணமாக யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (விடையித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). ... ... (கூ)

எ. இலகிய நீண்முடி மாவலிதன் பெரு
வேள்வியில் மாணுருவாய் முனநாள்
சலமொடு மாநிலங்கொண்டவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாய கச்சி
உலகுடை மன்ன ன் தென்னவனை
னி மா மதிள் சூழ் கருவூர் வெருவப்
பலபடைசாய வென்றான் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே

பதம	உரை.	பதம	உரை.
இலகிய	ஒளிவிடாநின்றுள்ள		தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி,
நீள்	நீண்ட [டைய	கன்னி	அழிவில்லாத
முடி	அபிஷேகத்தையு	மாமதிள்	பெரியமதிள்களாலே
மாவலிதன்	மஹாபலியின்	சூழ்	சூழப்பட்ட
பெருவேள்வி	பெரியயாகத்திலே	கருவூர்	கருவூரானது
யில்	[ன்று)	வெருவ	அஞ்சும்படியாகவும்
மாணுருவாய்	வர்மநரூபியாய் (ச்சே	பலபடை	சதுரங்கஸேனையானது
முனநாள்	முன்பொருநாள்		
மா	பரப்புடைத்தான	சாய	முடியும்படியாகவும்
நிலம்	பூமியை	உலகுடை	லோகத்துக்கெல்லாம்
சலமொடு	உதகபூர்வமாக	மன்னவன்	ராஜாவான [ம்
கொண்டனுக்	கொண்டுஅளந்தவனு	தென்னவனை	பாண்டியனை
கு	க்கு	வென்றான்	வென்றவன்
இடந்தாள்	இடமாவது	பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதிராஜ்ய §ஸூசகமான முடியையுடைய மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகுமேறினவடிவையுடையனாய் முன்பொரு நாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே பரப்பையுடைத்தான பூமியைக் கக்கொண்டளந்தவனுக்கு.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானே நியந்தாவர்னபாண்ட்யனை அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலே சூழப்பட்ட ‡ கருவூர் அஞ்சும்படியாக ஸேநாஸமூஹமானது சாய வென்றவன் பணிந்த.

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி). (பாண்ட்யனை - வென்றவன்) என்றந்வயம். ... ... (எ)

மூ. குடைத்திறல் மன்னவனாயொருகால்
குரங்கைப் படையா மலையால் கடலை
அடைத்தவனெந்தைபிரானதிடம்
மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாய கச்சி
விடைத்திறல் வில்லவனென்மெலியில்
வெருவச்செருவேல் வலங்கைப்பிடித்த
படைத்திறல் பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

---

§ (யா) ப்ரகாசகமான. ‡ கருவூர் - பாண்ட்யன்பட்டணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கு ட	வெண்கொற்றக்கு டையையும்	விடை	ருஷபம்போன்ற
திறல்	மிடுக்கையுமுடைய	திறல்	மிடுக்கையுடையனாய்
மன்னனாய்	சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்	நென்மெலியில்	நென்மெலியென்கிற படைவீட்டையுமுடையனான [ஜா
ஒருகால்	ஒருகால் பிராட்டியைப்பிரிந்தவன்	வில்லவன்	வில்லவனென்னும்ரா
குரங்கை	வாநரங்களை [று	வெருவ	அஞ்சும்படி [மான
படையா	ஸேனையாகக்கொண்	செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகர
மலையால்	மலைகளாலே [டு	வேல்	வேலாயுதத்தை
கடலை	ஸமுத்ரத்தை	வலங்கைப்பிடித்த	வலக்கையிலேபிடித்தவனாய்
அடைத்தவன்	அடைத்தவனாய்	படை	ஆயுதங்களைத்தரிப்ப
எந்தபிரானது	என்குலநாதனானவ	திறல்	மிடுக்குடையனான [தில்
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு		
அணி	அழகிய		
மாடங்கள்சூழ்ந்து அழகாயகச்சி			

பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெண்கொற்றக்குடையையும் பெருமிடுக்கையுமுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய். (குரங்கைப்படையா) †பூசலென்றால் அஞ்சக்கடவ குரங்குகளைப் படையாகக்கொண்டு நீரிலே ஆழக்கடவ மலையாலே கடலையடைத்தவன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு ஜநகனாய் உபகாரகனானவனுக்கு இடம்

அழகிய மாடங்களாலேசூழப்பட்ட அழகியகச்சி. (விடையித்யாதி) ருஷபம்போலேயிருக்கிற மிடுக்கையுடைய வில்லவன், நென்மெலி என்கிற படைவீட்டிலே அஞ்ச யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான வேலைக் கையிலே பிடித்த. (படைத்திறல்) ஆயுததாரண ஸாமர்த்யத்தையுடைய பல்லவர்கோன். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (குடையித்யாதி) அவதாரப்ரயோஜநமான ராவண நிரஸநத்தைவிட்டு குரங்கால் கடலடைத்தத் தத்சொன்னதுக்கு அருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி). அதிலுமிது அதிமாநுஷசரித்ரமென்றருத்து. ... ... (அ

௯. பிறையுடைவாணுதல் பின்னைதிறத்து
முன்னேயொருகால் செருவிலுருமின்
மறையுடை மால்விடையேழடர்த்தாற்
கிடந்தான் தடம் சூழ்ந்தழகாய கச்சி

கறையுடை வாள் மற மன்னர்கெடக்
கடல்போல் முழங்கும் குரல் கடுவாய்ப்
பறையுடைப் பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறை	பிறைபோலேயாய்	இடமதான்து	மிகுந்து அழகாயகச்சி
வாள்	ஒளியை	கறைஉடை	கறையையுடைய
உட	உடைத்தான	வாள்	வாளையும்
நுதல்	நெற்றியையுடைய	மறம்	மிக்ககோபத்தையுமுடையரான
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக	மன்னர்	ராஜாக்கள்
முன்னேஒருகால்	முன்பொருநாளிலே	கெட	நசிக்கும்படி
		கடல்போல்	ஸமுத்ரம்போலே
செருவில்	யுத்தத்திலே	முழங்கும்	கோஷிக்கிற
உருமின்	இடிபோன்ற குரலையு[ம்	குரல்	த்வநியையும்
மற	சாத்ரவத்தையும்	கடுவாய்	கடியவாயையுமுடை[ய
உடை	உடைய	பறை	வாத்யத்தை
மால்	பெரிய	உடை	உடையனான
விடைஏழு	ருஷபங்களேழையும்	பல்லவர்கோன்	பணிந்த பரமேச்சுர
அடர்த்தாற்கு	நிரஸித்தவனுக்கு		விண்ணகரமதுவே. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) † பிறைபோலே யிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான நுதலையுடைய நப்பின்னைப்பி ராட்டிக்காக, முன்பொருநாளிலே யுத்தத்திலே †உருமுபோலே யாய் உருமு இடி. நெஞ்சிலே க்ருத்ரிமத்தையுடைத்தான; †மா றுய்வரும் என்னவுமாம். பெரியவ்ருஷபங்களை அடர்த்தவனுக்கு.

(கறையித்யாதி) சத்ருசரீரங்களிலே தைச்சுக் கறைகழுவாதே யிருக்கிற வாளையுடையராய், பெரிய சினத்தையுடைய ராஜாக்கள் கெட கடல்போலே கோஷியாநின்றுள்ள த்வநியையுடைத்தாய், அந்தத் த்வநியைக்கேட்ட போதே எதிரிகள் கெட்டோமென்னும்படியான கடிய வாயையுடைய. (க) † 'கன்றப்பறைகறங்க" என்று திருவரை யிலே கோத்துக்கட்டின பறையோபாதியாய்த் தோற்றுகிறதா யிற்று இவர்க்கிது. ... ... (க)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) புபுக்ஷுக்களான தேவர் களுக்கும் முமுக்ஷுவுக்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தகமுகத்தாலே உபாஸ்யனை

(க) கக - ரு - க.

தானுபகரித்தபடியை இவ்வளவு மநுஸந்தித்து இ ீவளவன்றிக்கே நித்ய ஸூரிகளில் தலையான நீளாதேவியினுடைய அ தாரமான நப்பி ீனைதிறத் தில்பண்ணின உப ாரத்தை அநுபவி ீகிரு ீரன்று ஸங் தி.

பிறை" என்றது - பிறைஸாதர்ம்பத்தை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறுர் (பிறைபோலே) என்று.(ருமுபோலேயாய்) என்றது- 'உரு மி ீ" ன்றவிடத்தில் இன் சூரியையாய், இடியின் த்வநிபோலேயிருக் கிற குரலையொத்ததாயிருக்குமென்கை. மாறை" மறையென்று குறைந்து கிடக்கிறதாய் சாத்ர த்தைச்சொல்லுகிற தென்றர்த்தாந்தரம் (மாறுயித் யாதி).

ப றயை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (கன்றவித் யாதி). ... ... ( )

கூ பார்மன்னு தொல்புகழ் பல்லவர்கோன்
பணி ீத பரமேச்சுர விண்ணகர்மேல்
ார்மன்னுநீள்வயல் மங்கையர்தம்
தலை ீ கலிக ீறி குன்றுதுரைத்த
சீர்மன்னு செந்தமிழ் மாலைவல்லார்
திருமாமகள்தன் னருளா லுலகில்
தேர்ம ீனரா யொலி மா கடல் சூழ்
செழுநீ ருலகாண்டு திகழ்வர்களே. (கல)

திரும கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பார்	பூமியிலே	கலிகன்றி	ஆழ்வார் [யாதபடி
மன்னு	நிலைநின்ற	குன்றாது	லக்ஷணங்கள் கு ற
தொல்	ப ழயதான	-- ரத்த	அருளிச்செய்த தாய்
புகழ்	புகழையுடைய	சீர்	பகவத்குணங்கள்
பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா	ம ீனு	பொருந்தியிருக்கிற
பணிந்த	ஆஶ்ரயித்த	செம்	அழகிய
ரமேச்சுரவி	பரமேஶ்வரவிண்ண	தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடையை
ண்ண ர்மே ல்	கரம்விஷயமாக	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்அதிக ரிக்கவல்ல ர்கள்
கார்	கறுப்பு	திருமாம ள்த ன்	பெரியபிராட்டியாரு டைய
மன்னு	பொருந்திய	அருளால்	கடாக்ஷத்தாலே
நீள்	பெரிய	உலகில்	லோ த்திலே
வயல்	வயலையுடைய	தேர்	மஹாரதரான
மங்கையர்தம்	திருமங்கைக்கு	மன்னராய்	ராஜாக்களாய்
தலை ன்	ராஜாவான		

ஒலி	சப்திக்கிற	நீர்	நீரையு டைய
மாகடல்	பெரியஸமுத்ரத்தா ல்	உலகு	பூமியை
சூழ்	சூழப்பட்டு	ஆண்டு	பரிபாலநம்பண்ணி
செழு	அழகிய	தி ழ்வா ள்	விள ்குவர்கள். (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்ல ர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல். (காரித்யாதி) †சினைகொண்டவயலை யுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே. (க) கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கை என்னக்கடவதிறே. (குன்றுதித்யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்கள் ஒன்றுங்குறையாதபடி அருளிச்செய்த பகவத்கு ங்கள் நெருங்கத்தொடுத்த செவ்விய தமிழ்த்தொடை வல்லார் பெரியபிராட்டியாருடைய கடாக்ஷத்தாலே லோ த்திலே மஹாரதராய்க் கடல்சூழ்ந்த பூமியையடைய ஆண்டு (திகழ்வர்களே)உஜ்ஜ்வலராவர்கள். †இந்த ஐஶ்வர்யமடைய †மலடாய்ப் போகாமே இவரைப்போலே பாகவதசேஷமாக்கப் பெறுவர்.

ஆக இத்திருமொழியால் ஸர்வேஶ்வர விரும்பும் நிலமாகையாலே இத்தேசம் ஆ ரயணீய மென்றும் அதுதான் ஸர் ஸமா ர யணீய மெ றும் சொல்லிற்றாயிற்று அதாகிறது சமதமாத்யுபேதர்க்கிறே ஆஶ்ரயணத்திலதிகார முள்ளது; அவை யில்லாதவனும் (ஶா ந்) தாந்தனுயா ரயிக்கும் படியான தேசமிறே. (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) "கார் ன்று றுப்ப ய் றுத்துத் திரண்டே றுகிற ச்சாவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ றருளிச்செய்கிறார் (சினைகொண்டவித்யாதி). சினை்எ என்று க-செழுந்திரு கை. "செழுநீர் என்று ஊற்றுநீ ரச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமென்றருளிச்செய் றார் (பூமியை) என்று ஔஜ்ஜ்வல்யந்தன்னை விவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி). (மலட ய்) - ஸ்வபோ மாத்ரத்து குடலாய். ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமபத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

:(*):

(க ௧௦ - க - க -

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ மபத்து க௦ ம் திருமொழி
மஞ்சாடு ப்ரவேசம.

(*)

வ்யா. ( )† यद्देशाप्यफलायनम्-யுத்தேசாப்யபலாயநம்" ர ' றும் (உ) ' ईश्वरभावश्च ஈஶ்வரபாவஶ்ச" என்றும் சொல்லும்படியான †வனுங்கூட ஆஶ்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தார் †ஸ்வவர் த் துக்கும் ஸ்வாஶ்ரமத்துக்கும் உசிதமான ர்மங்களை பலா (ஃபலா) பிஸந்திரஹிதமா பக த்ஸமாராதந புத்யா அநுஷ்டித்து சமதமாத்யுபேதராயிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர்க்கு ஆஶ்ரயணீயனாய் கொ டு பிராட்டிமாரும் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலே ந்துநின்றான்; அ வை ஒன்றுமில்லாத நா அ னை அங்கே க டு அநுபவி கப் பெற்றேனென்கிறார். ... ... *

அரு. மஞ்சாடு ப்ரவேசம் - ருத்த ர்த்திஷ்ய மாணார்த்த தந பூர்வகம் ஸ கதியருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேசேத்யாதி). 'यद्देशाप्यफलायनम् -யுத்தேசாப்யபலாயநம்" எ றது-க்ஷத்ரியதர்மமேயாகிலும், (ந.)' தெ ் னன் கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலை " என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்தில் ப்ரவணனான தென்னவனை வெல்லுகையாலே வலம்பிமாந கார்யமென்று தோற்றுகையால் ஸாத்விகதர்மம ் றெ று கருத்து. ' ஈஶ்வரபாவஶ்ச. எ றது-"ஈஶ்வரோஹம்" எ கிற அபிப்ராயமுண்டென்கை. (அவனுங்கூட) என்கையாலே தாமங்கே டநுபவித்தது ஆஶ்சர்ய மன்றென்று கருத்து. சமதமாத்யுபேதர் ஆஶ்ரயி கும் திருக்கோவலூரில் நா ் கண்டநுபவிக்கப் பெற்றது ஆஶ்சர்யமென்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வ ர் த்து கு மித்யாதி). ... ... *

மூ. மஞ்சாடு வரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும் ம ணகமும் மற்றுமெல்லாம்
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோர்
இளந்தளிரில் க ் வளர்ந்த வீ ன்றன்னைத்
துஞ்சாநீர் வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூய நான்மறையாளர் சோமுச்செய்யச்
செஞ்சாலி விளைவயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே . (க)

(க) ரா . ( ) (க) பெரி - திரு - ௪ - உ - எ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	சுரக்கும்	பெருகாநின்றுள்ள
ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற [ளும்	பெண்ணைத்தெ	பெண்ணையாற்றுத்
வரையேழும்	ஸப்த குலபர்வதங்க	ன்பால்	தென்கரையிலே
கடல் ளேழும்	ஸப்தஸமுத்ரங்களும்	தூய	அநந்யப்ரயோஜநரா
வானகமும்	ஸ்வர்க்காதிலோகங்க		ய்
மண்ணகமும்	பூமியும் [ளும்	நான்மறையாள	நான்குவேதத்துக்கும்
மற்றும்	மற்றுமுண்டான	ர்	நிர்வாஹகரானவர்
எல்லாம்	எல்லாப்பதார்த்தங்க		கள்
எஞ்சாமல்	நசியாமல் [ளும்	சோமு	ஸோமயாகங்களை
வயிறு	திருவயிற்றிலே	செய்ய	பண்ண (அத்தாலே)
அடக்கி	எடுத்துவைத்து	செஞ்சாலி	செந்நெல்
ஓர்	ஒப்பற்ற	விளை	விளையாநிற்கிற
ஆலின்	ஆலிலையின்	வயலுள்	வயலிலே
இளந்தளிரின்	இளந்தளிரிலே	திகழ்ந்து	அழகியதா
மேல்	[டருளின	தோன்றும்	தோன்றுகிற
கண்வளர்ந்த	யோகநித்ரை கொண்	திருக்கோவலூ	திருக்கோவலூரிலே
ஈசன்றன்னை	ஆபத்ஸகனை ஸர்வே	ரதனுள்	
	ஶ்வரனை	நான்கண்டேன்	நான்காணப்பெற்றே
துஞ்சா	மாறுதே		ன். ( )
ளம்நீர்	ஸம்ருத்தமானஜலம்		

வ்யா. முதற்பாட்டு †ஆபத்ஸகன் என்கிறது. (மஞ்சாடித்யாதி) †மேகங்கள் ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பூமிக்கு ஆணியடித்தாற் போலேயிருக்கிற மலைகளேழும் இதுக்கடைய அகழ்போலே சூழ்ந்து கொடுநிற்கிற கடல்களேழும் இவற்றுக்கடைய அவகாச ப்ரதாநம்பண்ணுகிற ஆகாசமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான பூமியும் இவற்றுக்குட்பட்ட அநுக்தமான ஸர்வபதார்த்தங்களும். (எஞ்சாமல்) இவை சுருங்கி அழிந்துபோகாதபடியாகத் திருவயிற்றிலேயெடுத்துவைத்து †ப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவுமறியாதே ஓராலின்மேலே அதுதன்னிலும் ஒருபவனான இளந்தளிரிலே யோகநித்ரை கொண்டருளின †ஆதாராதேயபாவம் தன் புத்த்யதீநமாம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (க) †' ஆலன்று வேலைநீருள்ளதோ'' †என்கிறபடியே

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வரவு மாறுதே யிருப்பதாய் பொன் கொழித்து மாணிக்கங்களை யடையக் கொழித்து § எறடாநின்றுள்ள பெண்ணைத் தென்கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரானார் ஸோமயாகங்களைப்பண்ண. (செஞ்சாலியித்யாதி) அவர்கள் (ஸ்ரீ) பலாபிஸந்திரஹிதமாகச்செய்தாலும் கிழக்கு நோக்கிப் போ

(க) க - திரு - ௫௦. § (பா) ஓடாநிற்கிற.

மவனுக்கங்கொரு தேசப்ராப்தியும், மேற்குநோக்கிப்போம னுக்கு அங்கேயொரு தேசப்ராப்தியும் தவிராதாப்போலே செய்த ற்றுக்கு பகவதபிப்ராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராதிறே' ஆ க்யாலே த்ருஷ்டபலங்கள் ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று செஞ்சாலியுண்டு செந்நெல் அதுவிளைகிற வயலிலே தி ழ்ந்து தோன்றுநின்றுள்ள திருக்கோவலூரிலே நான் கா ப்பெற்றே னெ 'கிறார். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (மஞ்சாடித்யாதி) பூர் ார்த்தத்துக்குத் தொகுத்த பாவம் (ஆபத்ஸ ளித்யாதி). வரையேழும்' இத்யாதிகளில் சகாரங் ள் உக்த ஸமுச்சய 'களன்றிக்கே ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி அவ்வ ற்றுக்குள்ள ஏற்ற' . ளை யருளிச்செய்கிறார் (மேகங் ளித்யாதி). ஈஙனை என்றுதே "தன்னை' ன்றத்தா ' தே ற்றின தானைதன் ம சைசவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ப்ரளயத்து 'கஞ்சவு மறியாதே) என்று. ரைதுடக்கமான குரு தர பதார்த்தங் ளை அதிகோமளமான தன்வயிற்றில் வத்ததும் த 'னிலு மிள 'தளிரில் தான் ண் வளர்ந்ததும் பபந் மாஜை க்கு ஹேது வீரனுகை யெ ' று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ஆதாரேத்யாதி). இவற்றுக்குத் தன் திருமேனி ஆதாரமாகையும் த ' திருமேனிக்கு ஆலிலை ஆதாரமாகை யும் இ ஆதேயமா கயும், தன்ஸங் ல்பாதீந மெ ' றுகருத்து. அப்படி அவன் புத்த்யதீ மாயிருக்குமோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆலன்றித்யாதி). (என் கிறபடியே) இரு 'கும் எ ' று சேஷம், ... (க)

ழு. கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சாந்தம் தூபம்
தீப 'கொண்டமரர் தொழப் ப ங்கொள் பாம்பில்
சந்தணி மென்முலை மலராள் தரணிமங்கை
தாமிரு ரடி ருபிம்தன் மயானை
'தனைசெய் திசையேழாறங்கமைந்து
ளர்வே 'வி நான்மறைகள் மூன்றுதீயும்
சிந்தனைசெய் திருபொழுது மொன்றுஞ்செல்வத்
திருக்கோ லூர தனு 'ர் கண்டேன் நானே, (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கொ 'துஅலர்ந்	கொத்துக்வெ ரத்தா க	தூபம்	தூபத்தையும்
த	அலராநின்றுள்ள	தீபம்	தீபத்தையும் [டு
நறு	பரிமளத்தைய டய	கொண்டு	கையிலேந்திக்கொண்
துழாய்	திருத்துழாய்மாலை யையும்	அமரர்	பிரமன்முதல னோர்
		தொழ	ஆஸ்ரயிக்கும்படி [ய
சாந்தம்	கந்தத்தையும்	ப ம்கொள்	பாந்தபடத்தையுடை

பாம்பி	திருவனந்தாழ்வான் மேலே	ஏழுஇ ச	ஸப்தஸ்வர. களையும்
		ஆறுஅ. கம்	ஆறுஅ் களையும்
சந்து	சந்தநத்தாலே	ஐந்துவளர்வேள்	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ க
அணி	அலங்கரிக் ப்பட்ட	வி	ளையு
மெல்	ம்ருதுவான	மூ றுதியும்	மூன்றுஅக்நி ளையும்
முலை	முலையையு டையளாய்		கொண்டு
மலராள்	தாமரைப்பூவில்பிறந் தபெரியபிராட்டி யரும்	வ தனைசெய்து	அவனையாஶ்ரயித்து
		நால்ம றள்	நான்குவேதங்களைக் கொண்டு
தரணிமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியு ாகிற	இருபொழுதும்	இரவும்பகலும்
		சிந்தனைசெய்து	அநுஸந்தித்து
இருவர்தா	இருவரும்	ஒன்றும்	ஆஶ்ரயி கிற
அடி	திருவடிகளை	செல்வம்	ஸம்பத்தையுடைய
ருடும்	திருக்கை யாலே ஸ்பர் சிக் விரு கிற	திருக்கோவலூரதனுள்நான் ண் டேன்.	
தன் மையானை	ஸ்வபாவத்தையுடை யஸர்வேஶ்வரனை,		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தலர்ந்த வித்யாதி) கொந்தலரா நின்றுள்ள செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையையும் கந்த தூப தீப ங் ளையும்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிகள் †இக்கரையிலேநின்று ஆஶ்ரயியா நிற்பர்களாயிற்று. (பணமித்யாதி) தன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான் மேலே போகயோக்ய மாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருமாகிற இருவரும், ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குற்றமில்லாமை எத்துவாரும் குற்றங்காணுமைக்கு உ ாத்தாயிருப்பாருமாயிற்று. (அடிவருடும்) ஸர்வஜ்ஞனுகையாலே அவனறியப்புக்காலும் தங்களுடைய திருக்கை ஸ்பர்சத்தாலே அ ன்மயங்கி உறங்கும்படி பண்ணு ர்களாயிற்று.

(ந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணும்ராய், †ஏழிசையாலும், ஆறங்கங்களாலும் பஞ்ச†மஹாயஜ்ஞங்களாலும் மூன்றக்நிகளாலும், வந்தனைசெய்து அவனை ஆஶ்ரயித்து. நான்மறைகளைக்கொண்டு (சிந்தனைசெய்து) (க) [Grantha text] -ஆத்மேத்யே து க்ருஹ்ணீயாத்'' (உ) [Grantha text] ஆத்மேதிதுபகச்சந்திக்ராஹயந்திச'' என்கிறபடியே அவனை ப்ரகாரியாகவும் தங்களை ப்ரகாரமாகவும், காலங்கள்தோறும் ஒருபடிப்ப அநுஸந்தித்துச் செல்லுகிற அந்த†ப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாறுதே செல்லுமாயிற்று.

(க) டங்கபாஷ்யம் (உ) ௪ா-மீ-ஸூ-

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தித்யாதி) ப்ரளய காலத்தில் ஆபத் ஸ னாய் ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடி ய யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்; இதில், ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூ க்குரல்கேட்கத் திருப்பாற் கடலிலே கண் ளர்ந்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலராநின்றுள்ள - கொத்துக் கொத்தாக அலராநின்றுள்ள. (இக் கரையிலே) - திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. "அமரர்" என்றது-நித்யஸூரிகளாக நஞ்சீயர்படி. சந்தணிமென்முலை மலராள்' என்றதுக்கு, 'சந்தந மணியப்பட்ட ம்ருது ான முலையையுடைய அலர்மேல் மங்கை' என்று நஞ்சீயர்படியில் சப்தார்த்தம் கண்டுகொள்வது.

(ஏழிசையாலும்)-ஸப்தஸ்வரத்தாலும். "வளர்' என்றதினர்த்தம் (மஹா) என்றது. (ப்ராஹ்மி) என்றது - ப்ரஹ்மஸம்பந்திநியா லக்ஷ்மியென்கை அதாவது - பகவதுபாஸநரூப ஸம்பத் தென்கை. ... ... ( )

௩. கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைக் குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக் கொண்டற்கெள்கி
அழுந்திய மாகளிற்றினுக் கன்றாழி பேந்தி
யந்தர மேவரத்தோன்றி யருள்செய்தானை
எழுந்த மலர்க்கருநீல மிருந்தில் காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்டச்
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொழுந்து	தளிர்களையும்	அன்று	ஆதிமூலமேயென்று கூப்பிட்ட அக்காலத்தில்
அலரும்	விகஸிக்கிற [ய		
மலர்	புஷ்பங்களையுமுடை		
சோலைக்குழாங் கொள்	சோலைசூழ்ந்திருந்துள்ள	ஆழி	திருவாழி ய [ண்டு
		ஏந்தி	யை யிலேந்திக்கொ
பொய்கை	தடாகத்திலே [தலை	அந்தரம்	ஆகாசம்
கோள்முதலை	மிடுக்கையுடைய மு	ஏவர	வெளியடையும்படி
வாள்	வாள்போன்ற	தோன்றி	தோற்றி
எயிறு	பற்களினால்	அருள்செய்தானை	(அவ்வானைக்கு) க்ருபைபண்ணினவனை
கொண்டற்கு	க்ரஹித்ததற்கு		
எள்கி	மெலிந்து	எழுந்த	நீரிலுண்டான
அழுந்திய	(மடுவிலே) முழுகின	கருநீலமலர்	கருநெய்தற்பூ
களிற்றினுக்கு	மதித்த ஜேந்த்ராஜ் ஜானுக்காக	இருந்தில்	கரியை
		காட்ட	காட்டவும்

இரும்பு ீன பெரியபுன்னைமர ீக ள் (மொட்டாலே) | செழுநீர் தட | நீர்ச்செழிப்பையுடை தடாக களிலே [ய
முத்துக் ாட்ட முத்து களைக் ாட்ட வும் | மலம் தீவிை போல் | தாம ரகள் விளக்குப்போலே
அரும்பி | மலர்ந்து | காட்டும் | தோ றுகிற
செம்பொன்கா ட்ட | பசும்பொ னைக்கா ட்டவும் [| திருக்கோவலூரதனுள் கண் ன். | ண்டே (௩)

வ்யா. மூன்ரும்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்தையும் அலருகிற மலரையுமுடைய சோலைசூழ்ந்த பொய்கை யிலே. (கோள் முதலை) ம்ருத்யுபோலே †இத்தையடைய முடி கவர்ந்த முதலை ாரபோலே யிருக்கிற எயிற்றுலே இத்தைக்ரஹித்ததா யிற்று. அதுக்கு (எள்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி) வாயிலே அகப் பட்ட நீர்புகும்படி யழுந்தின மத்தக த்து ாக. (அன்று) தன் மிடுக்கற்ற அன்று. (ஆழியேந்தி) ியில் திருவாழியையும்விட அறியாதே ஆகாசாவகாசத்தை இடமடைத்துக்கொ டு தோற்றி. (அருள்செய்தானை). ஏவர வெளியடைய. †அதினுடைய புண் ணுறும்படியாகத் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்துத் திருப்பரியட்டத் தலை யாலே ஒற்றிப்பண்ணின சிசிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரை யுடைத்தா கறுத்த நீல மானது. (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட பெரியபுன்னைகளானவை மொட்டாலும் அலர்ந்த பூவாலுமாகப் பொன்னையும் முத்தையுங் காட்ட. மிக்கஜலத்தை யுடைத்தான தடா ங்களில் தாமரைக ளானவை, தீபிகை ோக்காட்டாநிற்குமா யிற்று ஆக கரியும் முத்தும் நெருப்பும் பொன்னுமாய்ப் † பொற்களறிபோலேயாயிற்று வயலடைய விருப்பது. ... ... (௩)

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்த்ரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானைத் தைப்போக்கினனென்று நுஸந்திக்கிருரெ ாறு ஸங்கதி.

(இத்தையடைய) என்றது காலத்தண்டித்து கொண்டு போகை யன் றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி. அருள்செய்த ப்ர ாரத்தை யருளிச்செய் கிருர் (அதினுடையவித்யாதி).

§(பொற் ளரி) - ‡கண்வட்டஸ்த்தலம். ... ... (௩)

---

§ பொற்களரி - பொன்பணிசெய்கிறவிடம்.

‡ கண்வட்டஸ்த்தலம் - டங்கசாலை.

௬. தாங்கரும்போர் மாலி படப் பறவை யூர்ந்து
தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மையானை
ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்கட் காரமுதமானான்றன்னைக்
கோங்கரும்பு சுரபுன்னைக் குரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டி சைபாடும் பாடல்கேட்டுத்
தீங்கரும்பு ளரும் ழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள் க டேன்நானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாங்கு அரும்	ஒருவராலும் தா க வொண்ணாதபடி	அமுதமானான்ற ன்னை	அம்ருதம் போலே போக்யனானவனை
போர்	யுத்தம்பண்ணும்	கோங்கு அரும்பு	கோ கம்பூக் ளும்
மாலி	மாலி (துடக்கமான ராக்ஷஸர்கள்)	சுரபுன்னை	ஸுரபு னை ளும்
		குரவு	குரவு ளும்
பட	முடியும்படி	ஆர்	செறி த
பற வ	பெரியதிருவடியை	சோலை	பொழில்களிலே
ஊர்ந்து	நடத்தி [ய	ரி	ரே க ளையு ய
தராதலத்தோர்	பூமியிலுள்ளாரு ட	வண்டு	ண்டு ளின்
குறை	குறைகளை	குழாம்	ஸமூஹமானது (மதுபானமத்தமாய்க் கொண்டு)
முடித்த	போக்கின [யனாய்,		
தன்மையானை	ஸ்வபாவத்தையுடை		
ஆங்கு	விரோதியைப்போக்கின ஸமயத்திலே	இசைபாடும்	இசைபாடுகிற
		பாடல்கேட்டு	பாட்டை கே ட்டு
கண்ணீர்	கண்ணநீர்	தீம் ரும்பு	இனிய ரு புகள்
அரும்பி	உண்டாய்	கண்வளரும்	ஒருகண்ணுறிவளருகிற
சோர்ந்து	பெருகி	கழனி	கழனிகளால்
அன்புகூரும்	அன்புமிக்க	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
அடிய ர் ட்கு	சேஷபூதர்க்கு	திருக்கோவலூரதனுள் நான் க டே	
ஆர்	பரிபூர்ணமான		(௬)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) †பழம்புற்று பாம்பறாதாப்போலே ராவணனுக்கு முன்பு மாலியுள்ளிட்ட துர் ர்க்கம் மாறாதேயாயிற்று லங்கையிருப்பது அவர்களைநிரஸித்தபடி. †ஒருவரால் தாங்க அரிதாம்படி யுத்தத்தில் வ்யாபாரத்தையுடைய மாலி படும்படியாகப் பெரிய திருவடியை நடத்தி. (தராதலம்) அரைக்ஷணம் பின்னையும் மாலியிருந்தானாகில் கத்தடைய அழியுமாயிற்று (ஆங்கித்யாதி) †ஸ் விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே கண்ணநீரரும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டுச்சோர ப்ரேமபரவசராயிருக்கும் சேஷபூதர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனை.

(கோங்கித்யாதி) கோ' கம்பூக்களும் ஸு ரபுன்னைகளும் †குரவுகளும் மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்ட வண்டுகளானவை மதுபானமத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கே ட்டு' அத்தாலே நீர்பாய்ந்தாற்போலே யிருக்கிற இனிய கரும்பானது ஒரு†கண்ணே றி ாரா கிற்குமாயிற்று. (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழுவைவென்று ஆனைக்கு தவினவளவன்றிக்கே, புவியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்படி மாவலியையென்ற ஆபத்ஸ த்வத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மாலி அத்தனை விரோதியோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (பழம்புற்றித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறர் (ஒருவராலித்யாதி). ஆ'கு' விரோதி நிரஸநஸமயத்திலேயென்றுய் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறர் (ஸ் விஷயத்திலித்யாதி).

(குரவுகள்) - வ்ருக்ஷவிசேஷங்கள். (கண்ணேறிவருகை) ஒருகணுவானது எறிவருமென்கை. ... ... (௪)

ரு கறை ளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினல் மடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்று ளரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்த கயோடுட' துணித்த பெம்மான்றன்னை
ம றவளரப் புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையனை ந்த பொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டே' நானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
றவளர்	மிக்க றை யயு ட	வாள்	வாளை ஆயுதமாகவு
வேல்	வேலையுடையரான[ய		டயரான
கரன்முதலா	கரன்துடக்கமான	அரக் ர்சேனை	ராக்ஷஸஸேனை ந யை
ந்தன்வாலி	கபந்தன் வாலி என்	யெல்லாம்	யெல்லா'
	றிவர் ள்	பெருந்தை	அவரவர்கள் ஸ்வாமி
கணை ஒ ன்றினல்	ஓரம்பாலே	யோடுடன்	யாரான ரா ஞேடேகூட
மடிய	முடியும்படி	துணித்த	அறுத்துப்பொகட்ட
இலங்கைதன்னுள்	லங்கையில்	பெம்மான்றன்னை	ஸர்வேஶ்வரனை,
பிறை	பிறைபோலேவளைந்த	மாடந்தோறும்	க்ருஹங்கள்தோறும்
எயிறு	எயிற்றையுடையராய்	மறை	வேதகோஷமானது

வளர	மிக்கு ரவும்	இ ற	நீர ரணே
புகழ்	கீர்த்தி	அணேந்த	அணேந்திரு கிற
வளர	வளரவும்	பொழில்	சோலேயிலே
மண்டபம்	மண்டபங்களிலும்	அணே த	படிந்த
ஒண்டு	ரைக்கிட்டின	தெ றல்	தென்றல்காற்ருனது
ஒளியனேத்தும்	சாவடிகளிலும்	வீசும்	பரிமளத்தை தவ்சுகிற
வார ஒத	ஓதினவிடத் த உரு ச்சொல்லவும்	திருக்கோவலூரதனுள் ன்.	ான் கண்டே (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கறையீத்யாதி) பரஹிம்ஸையில் த்வரையாலும் எப்போதுமொக் சத்ருகிரஸநம் ப ணுவை யா லும் கறைகழுவுவை க்கு அ ாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்க றையை யுடைத்தாயிருக்கிற வேலேயுடைய ரன்துடக்கமாக கபந் தன் வாலி என்கிற இவர்கள் †கரன் விராதன் இ ர்கள்வந்து தோற்றுகிறபோது ஸிம்ஹங்கள் புலி ள் இ றறைச் சூலத்திலே ே ாத்துக்கொண்டு ந்திறே தோற்றுவது. (கணேயொன்றினுல்மடிய) ை க்கெட்டிற்ருேர் அம்பாலே முடித்தானிறே. †தலேக்கா லிருந்த வர் ள் பட்ட†திது. (இல கயித்யாதி) இலங்கையில் பிறை போலே யிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய் ஸாயுதருமாயிரு கிற ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம். (பெருந்தகை யித்யாதி) ' பெருந்தகை'' என்றது பெரியோன் என்றபடி' பெருந்தகை கிர ாஹகன் ராஜனிறே. இவர்களுக்கடைய ப்ரபுவாய் அஞ்சினுன்பு லி. மாய் அநீதிசெய்த பையல் ளுக்குப்புக்கொதுங்குகை கு கிழலா யிருக்கிற†ரா ஞே டேகூட அழியச்செய்த ஸ் ாமிதன்னே உ ட யவனிறே க்ஷேத்ரத்தில் களேபிடுங்கு ா .

* ராவணவதாநந்தரத்தில் ீத டகார யத்தில் †அத்யயகா †து ாகங்கள் மாருதாப்போலேயாயிற்று அவன்பட்டபின்பு திரு கோவலூரும். (மாட ங்தோறும்) க்ருஹ க ர்தோறும் வேதகோஷ மானது மிக்கு ர அந்த ே தகோஷத்தினுடைய அவிச்சேதத்தால் வந்த கீர்த்தி மிக்குவர. இதுவாயிற்று க்ருஹங்களிருக்கும்படி. ம டபங்கள் (ஒண்டொளி) அழகியதோளி. தோளி' எ கிறத் தக் குறைத்து தொளியாய் ப்ரதோளி எ றபடி. மண்டப கள் லும் நாற்சந்திகளிலும் †வட்டக்கிடை ஓதாகிற்பர் ள். (சிறையீத் யாதி) † ாவல்பட்டிருக்கு ம்படி. காற்றுப்புகுதல் (க) †*காற்றிவ்

(க) பெரு - திரு - உ - சுo - .

கடியவன்புகுதல் செய்யுமித்தனே. ஊரரணான அகழை அணைந்திருந் துள்ள சோலையிலேபுக்கு அணைந்ததெ ்றலானது அந்நீர்நிலத்தில் திவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டு ந்து இவ்வோ இட ்களில் அத்த்யயநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய ஶ்ரமமாறும்படி சிசிரோபசாரம்பண்ணுமா றிற்று. †ஒளி †ஒழுங்கை. † ளரருகணைந் திருக்கை என்னுதல். †நீர்ச்சி ற ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (றையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இலங்கையில் மாலி யவென்றபடி யநுஸந்தித்தார்; இப்பாட்டில் இலங்கையில் துர்வர்க் கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்கநிழ ராய், தலைபத்துப் படைத்தானை வென்ற ஆபத் ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிருரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிருர் (கரனித்யாதி). விராதனை இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமாள் அவனையும் வெல்லுகையால் அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்கா வலித்யாதி). (இது) என்றவநந்தரம், முதலாளிபட்டபடி யருளிச்செய்கிருர் என்று சேஷம். வாக்யார்த்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிருர் (இவர்களுக்கித் யாதி). ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (ராவணேத்யாதி). (அத் த்யயநம்) சொல்லுகை. (அநுவாகம்) - அநூக்தியாய் உருச்சொல்லுகை. (வட்டக்கிடை) ஓதினவிடத்தைச்செ ல்லு க. "வாரமோத" என்றதுக்கு "பரீக்ஷைசொல்ல' என்று ஞ்சீயர்படி, 'சிறை என்றதினர்த்தம் (காவல்) என்றது. காவல்பட்டிருந்ததா ல் மேல் "தென்றல்வீசும்' என்றபடி யெங் ஙனே? அவ்வூருக்குக் காற்றடி ்கப்போமோவென்ன ஶஙோக்திமுகத்தால் பரிஹரிக்கிருர் (ாற்றித்யாதி). *காற்றில் கடியனுயோடியகம்புகும் ஆயனூர்க் கும் அங்குள்ளார்க்கு சிசிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதி கூலர் ்கு துஷ்ப்ரவேசத் ம்ஸித்தமென்று கருத்து. "ஒண்தொளி" என்று பதவிபாகம்செய்து ப்ரதோளி; அதனுல் சந்தியாக்கிக் கீழருளிச்செய்து, "ஒண்டு ஒளி' என்று பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரமருளிச்செ ய்கிருர் (ஒளியித்யாதி). (ஒழுங்கை) சாவடி, ஒண்டுக்கர்த்தம் (ஊரித்யாதி). ஊரைக்கிட்டின சாவடிகளிலு' வாரமோதவென்றபடி. கீழே 'சிறை என்ற பதத்தாலே அகழைச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிருர் (நீர்ச்சிறை) என்று. ஜலதுர்க்கமென்று கருத்து. ... ... (௫)

௬. -உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியால்சென்ற

குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோட ார்க்கத்

தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று

தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை

ெ றியார்நத மலர்மகள்நாம ை யோடு
வியன்கலெ யெ ' டோ ளினுள் விளங்குசெல் ச்
செறியார்ந்தம ணிமாடம் தி ழ்ந்துதோன்றும்
திருக்ே ா லூரதனுள் கண்டேன்நானே. (சு)

பதம்	உரை
றி	உறியிலே
ஆர்ந்த	சேமித்துவை த்த
நறு	செவ்விமாறுத
ெ ' ணெய்	வெண்ணெ ய
ளியால்	(ஸ்மிதம் ப ண் ணு ம் போது திருமுகத் தில் புறப்ப டும்) ஒளியாலே
அ ' குசென்று	அ ' கேகிட்டி
உண்டானை	அமுதுசெய்தவனை
ஆய்ச்சி	யசோ தப்பிராட்டி
' டு	களவே டே ண்டு
உரலோடு	உரலோடே
ஆர்க்க	சட்ட
தறி ஆர்ந்த	கம்பத்திலே சேர்த்துக்கட்டப்பட்ட
கரும் ளிறுபோ ல	கறுத்த ஆனைபோலே
நின்று	கட்டுண்டிருந்து
தடம் ண்கள்	பெரியதிருக்கண்கள்
பனிமல்கும்	நீர்அரும்பும்படியான

பதம்.	உ ரை
தன்மையானை	ஸ் பாவத் தயு டையவனை
வெறி ஆர்ந்த	பரிமளத் தயுடைய
மலர்ம ள்	தாம ரப்பூவில்பிறந் த பெரியபிராட்டியாரோடும்
நாமங்கையோடு	ஸரஸ்வதியோடும்
வியன்	விஸ்ம நீயமான
கலை	லை ய ரஹ மா உ டயனாய்
எண்தோளினுள்	ட்டுத்தோள் ளையுடைய தூர்க் கயோடும்
விளங்கு	விளங்குகிற
செல் ம்	செல் த்தையும்
செறிஆர்ந்த	மி வும்செறிந்த [ள்
மணிமாடம்	ரத்நமயமானமாட
திகழ்ந்து	உஜ்ஜ்வலமாய்
தோன்றும்	தோற்றுகிற ஐஶ் ர்ய த் தயுமுடைய
திருக்கோவலூரதனுள் நான் ண்டேன். (சு)	

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (உறியித்யாதி) உறியிே த்துச் சிக்கெனக் கள்ளக்கயிறுமுருவி சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்விமாறுத வெண்ணெயை †கடைகிறபோதே துடங்கி இதுகொடுபோய் சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாகிற்குமாயிற்று. (ஒலியால்சென்றங்குண்டானை) † ள ாலே யன்றியே' ( ) நாளிள ' திங் ள்" இத்யாதிப்படியே.† மநுஷ்யரால் அபஹ்ருதமாயிற்றென்றல்ல இதுதெய் ' கொண்டது" எ ' னும்படியா ாயிற்று அமுது செய்தது. (' டு)†அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தன ' கு தார மாய் அது பெறுதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாபோலே அவன் ' யா

(க) தி - ாய் - ரு - அ - ரு.

பாரம் தங்களுக்கு ப்ராணகரமாயிருக்கும்படியாலே அத்தைத் தேடாநிற்பர்களிறே இ ர்கள் ஆகையாலே ெ ா டியோடே பிடித்துக்கொண்டு.(ஆய்ச்சி)†பரிவுடை யாாகையாலே §†விழுக் ாடு அறியாமையாலே. (உரலோடார்க்க) இ ன ப்பட்டபோதா ஒன் றைத்தேடிப்போகில் இ ன்தப்புமென்று ஸங்ஹிதமாய்க்கிடந்த தொரு உரலைக்காலாலேவரஉருட்டி அத்தோடு அநுபந்திக்க (தறியி த்யாதி) மதித்து ரிலே மூலையடியே உழற்றிக்ெ ா டு திரிகிற ஆனையானது யாத்ருச்சிகமாகப் பிடிபட்டு ஒரு ம்பத்திலே சேர்த் துக் டு டு நிற்குமாபோலே தான் டபடி திரிந்த ட்டு டு ண்ணில் பரப்படையப் பரப்புமாறும்படி ண்ணீர் மல்கி ப்ரதிக்ரியையற்று நி றவனே.(தன்மையானே) மேன்மை இடுசெ ப்பு; இதுவேயாயிற்று இ னுக்கு ஸ்வபாவம். (க) "யம்ஸ்ர்ாம் யதிசக் ரோஷி"என்றுளிறே.(கருங்களிறேபோல)†தன்னேயுணராதே நின்ற நிலே. † ப்ரதிகூலரான துர்யோதநாதிகள் ட்டின கட்டாகிலிறே அவிழ்த் துக்கொண்டுபோகவல்லது. அநுகூலர் கட்டினல் அவிழ் த்துக்கொடு போ மாட்டானிறே.

(ெ றியார்ந்த மலர்மகள்) இவ் ானேதன்னே † உணரா உழற் றுமை நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது †தன் ஸந்நிதியாலே பிறர் குற்றம் நெஞ்சில்படாதபடி துவக்குமாயிற்று. ஆ ரயிப்பார்க்குப் புருஷகாரபூ தயான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்ம ருடைய நாவிலே நிற்கக் ட ளாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷபூதை யான ஸரஸ் தி;அவள் †விளேநீராம்படி ஏத்துகைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலே) விஸ்மயநீயமான கலேயை வாஹநமாக உடையளாய் எட்டுத்தோளேயுடைய துர்க்கை †அவளாயிற்று அவ்வூருக்குக்கா வல். "பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்துப்போனேம்" என்னுமவ் விழவுதீர அவளு ர்ந்து நோக்குகிற தேசமாயிற்று. (செறியித் யாதி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்நமயமான மாடங்கள் உஜ் வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே கா ப்பெற்றேன். (நான்) இது சுமு ாபு இ ஙனே யிருப்பதொரு லாபம் வ்யுத்பத்தி பண்ணியறியாத நான் ஸாரக்ஷிதமான தேசத்திலே கா ப்பெற் றே . ... ( )

( ) வி - பு - ரு. § (பா) விழு காடு அறியாளிறே.

அரு. ஆறும்பாட்டு. (உறியித்யாதி) ழ்ப்பாட்டில் தேவர்களுக்கு சொல்வழி பரதந்த்ரனாய் ராவண வதம்பண்ணினபடியை யநுஸந்தித்தார்; இதில், அவ்வளவன்றிக்கே இடைச்சிகளுக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனானமையை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங் தி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன்கண்டபடி யெங்ஙனேயெ ன (க ட கிற ித்யாதி). "ஒளியால் திருமுகத்தில் முறுவலொளியால் இருளைநீக்கிக் கொண்டு சென்று, அங்குண்டானையென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யா ர்த்யபூர்வகம் ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (களவாலேயித்யாதி). ஒளியா லென்றர்த்தம். அன்றிக்கே (இத்யாதிப்படியே) என்றவாந்தரம அர்த்தம் ண்டுகொள்வது என்றுசேஷ . "ஒளியால்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (மநுஷ்யராலித்யாதி). இருட்டில்வைத்ததை விளக்கின்றி மநுஷ்யரால் கொள்ள கூடா மயால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆஸ்சர்யமாயிற்றெ று திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இ ர்கள் காணுமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி). (பரி ... யாலே) என்றது ( ) "வயிறுபிள்ளைபர ன்று' என்று ப்ரீதி தலை ...ள்ளுகையாலேயென்ன . (விழுக்காடறியாமையாலே) என்றது ( ) டங் ண்கள் பனிமல்கும்' என்றறியா மயாலேயென் . 'களி ...ற" ... எவ ாரதாத்பர்யம் (தன்னையித்ய தி). 'நின்று' என்றதுக்குத் ...ாத்ட ம் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதி).

(உ ...ர உழற்றுமை) என்றது - யானை தன்னைத்தானறியாதே மதமே றும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகரைப் போலே த னைத்தானறியாதபடியும் ஸ்வைரசாரம்பண்ணுமையும் நோக்கு வாரைச்சொல்லுகிறது, 'வெறியார்ந்தமலர்ம ள்" நாற்றத்தையு டய மலர் களென்று சப்தார்த்தம். அத்தால்தோற்றின போக்யதாதிசயத்துக்கு ப்ரக் ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நாம கயை யிங்குச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோ ம் (விளாநீரித்யாதி). விளா போலே ப்ராஹ்மணர்க்கேத்தப் பரிகரமெ கை. துர் கயைச்சொன்ன க்கு ப்ர ருதோபயோகம் (அவளாயிற்றித்யாதி). ... ... (சு)

ஏ. இருங்கை மா கரி முனிந்து பரியைக்கீறி
இனவிடைகளேழடர்த்து மருதம் சாய்த்து
வரும்சகடமிற வுதைத்து மல்லையட்டு
வஞ்சம்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானானைக்
கருங்கமுகு பசும்பாளை வெ ண்முத்தீன்று
காயெல்லாம் மரதகமாய்ப் ப ள காட்டச்
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் க டேன்நானே. (எ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
இரு	நீண்ட	ஞ்சனு க்கு	கம்ஸனுக்கு
கை	துதிக்கையையுடைய	நஞ்சானுனே	ம்ருத்யுவானவனே [ய
மா	பெரிய	கரு	கறுத்தநிறத்தையுடை
கரி	குவலயாபீடத்தை	கமுகு	பாக்குமரத்தின்
முனிந்து	சீறியருளி,	பசும்பாளை	பசுமையானபாளையா
பரியை	கேசியென்னுங்குதி	வெள்	வெளுத்த [னது
	ரையின்வாயை	முத்து	முத்துக்களை
கீறி	பிளந்து [பான	ஈன்று	தந்து
இனம்	ஒன்றுக்கொன்றொப்	காயெல்லாம்	அதின்காய்கள்
ஏழு விடைகள்	ஏழுருஷபங்களையு	மரதகமாய்	மரதகத்தைக்காட்ட
அடர்த்து	கொன்று		வும் (பழங்கள்)
மருதம்	மருதுகளை	பவளம்காட்ட	ப்ரவாளத்தைக்காட்
சாய்த்து	முறித்து;		டவும்
வரும்	(அஸுராவேசத்தா	செருந்தி	ஸுரபுன்னையானது
	லே)ஊர்ந்துவருகிற	மொட்டு	மொட்டுக்களை
சகடம்	சகடமானது	மிக	விசேஷமாக
இற	முறியும்படி [ந்து,	அலர்த்தும்	அலரச்செய்யுமதாய்
உதைத்து	திருவடிகளாலேபாய்	தேன்கொள்	தேனையுடைத்தான
மல்லை	மல்லவர்கூட்டத்தை	சோலை	சோலைகளையுடைய
அட்டு	முடித்து	திருக்கோவலூரதனுள் நான்	கண்டேன். (எ)
வஞ்சஞ்செய்	க்ருத்ரிமத்தாலே இ		
	னை வியசினைத்த		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இருங்கையித்யாதி) ஆனையை யூழி யிலே கிறுத்திணுயிற்று ப்ரமாதம் புகுந்த தென்கைக்காக எங்கே னும் போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கைக்கீடான பெரிய துதிக்கையையு டைத்தான குவலயாபீடத்தை†சேரப் போமென்று.(பரியித்யாதி)( ) "व्यादितास्यो महारौद्रः வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ரம்" என்கிற படியே, பெரியசினத்தோடே வாயை அங்காந்துகொண்டு வந்த தாயிற்றுக் குதிரை அதுதின்வாயிலே கையையிட்டுப் †புரித்தாலும் இரண்டுகூறாய் விழுந்ததாயிற்று. விரோதியாயே தோற்றின கேசி வாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாய் ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற வ்ருஷபங்களை முடித்து வழிபோகாநிற் ச்செய்தே மருது முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து காவலாக வைத்த சகடமே அஸுராவேசத்தாலே ஊர அது துகளாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து (உ)†' பிளந்துவீய" (மல்லையட்டு)குவல யாபீடம் போனபின்பு மலைதுள்ளினாற்போலே துள்ளிக்கொடுவந்த

(க) வி - பு - ரு. (०) தி - வாய் - ச - ௲ - ச.

மல்லவர்க்கத்தை முடித்து. (ஞ்சமித்யாதி) வில்விழவு என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டழைத்து ருத்ரிமத்தாலே நலியநினைத்த கம் ஸனை அ ன் நினை அவன்ற ேனாடே போக்கி அ னுக்கு ம்ருத்யுவானவனை.

(கருங்கமுகித்யாதி) யௌ நத்தாலே றுத்தநிறத்தை யுடைத் தான கமுகினுடைய பசுமையை யு டத்தா பாளையானது மெ முத்தை என்று அது ாய்த்த ாறே மரதகமாய் அது பக் மான வாறே பவளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமி மொட்டலர்த்தும்) இதோ ாாஶ்சர்ய மிருந்தபடி யென். ஒன்றே எல்லா ற் றயுங்காட்டு தே" எ று ஸ்மிதம்ப ணினாற்போலேயிரு . (செருந்திமிகமொட் டலர்த்தும்) கார்யகார ங்களினு டய †ஐ லக்ஷ யநியமமின்றி க்கேயிருந்தபடியே.' என்று மிதம் ப ணு ாரைப்போலேயிருக் கை. (தேன்கொ ாசோலை) ண்டு ளையு டத்தான சோலையென்னு தல் தேனையுடைத்தான சோலையெ னுதல். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (இருங் கயித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலாய்ச்சிக் கௌியனானவனு டய பிள்ளைச்சேவ த்தையெல் ம் தே ற்றி படியே யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங் தி.

(வேண்டோமென்று) எ றது முனி து' என்றதினர்த்த . த்வே ஷித்தென்றபடி. (புரித்தான்) திருப்பினு . ச டநிரஸநத்து கு ப்ரமா (பிளந்துவீய) என்று.

(ஐகலக்ஷ யம்) எ றது - ஐ ரூப்யமென்றபடி. ... ... (எ)

மூ. பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் ப ரடு
பாரதத்துத்தூதிய கிப் பார்த்தன்செல் த்
தேரேறுசாரதியா யெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றான்ற னைப்
போரேறொன்று டயானு மளை ே ா ம்
புரந்தரனும் நா மு னும் பொருந்துமூர்போல்
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல் த்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ப ர்	பூமியிலே	பண்டு	முன்பு [லே
ஏறு	ஏறின	பாரதத்து	மஹாபாரதயுத்தத்தி
பெரு பாரம்	பெரியசு மயானது	தூதுஇய கி	தூதுபோய்
தீர	போம்படி	பார்த்த	அர்ஜு னுடை ய

செம்	அழகிய	அளகை ஈசன்	வைஶ்ரவணனும்
தேர்	ரதத்திலே		
ஏறு	ஶ்ரேஷ்டமான [மு	புரந்தரனும்	இந்த்ரனும்
சாரதியாய்	ஸாரதியாய்க்கொண்	நான்முகனும்	ப்ரஹ்மாவும்
எதிர்ந்தார்சேனை	எதிரிட்டசத்ருக்களு டையஸேனையானது	பொருந்து ர்போல்	சேர்ந்திருக்கிற ரப்போல்
		ஏறு	மிகு
செருக்களத்து	யுத்தரங்கத்திலே	சீர்	குணத்தையுடையராய்
திறல்அழி	மிடுக்குஅழியும்படி		
செற்றான்றனை	நிரஸித்தவனை,	மறையாளர்	வேதத்துக்குநிர்வாஹ ரான ப்ராஹ்மண
போர்	(செருக்காலே)கரை பொருகிற	நிறைந்த	திரண்ட [ர்
ஏறொன்று	ருஷபம்ஒன்றை	செல்வம்	ஐஶ்வர்யத்தையுடைய
உடையானும்	வாஹநமாகவுடையரு த்ரனும்	திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன்.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பாரேறு பெரும்பாரம்தீர) †க்ஷமை யென்றும் பொறையென்றும் பேரிறேபூமிக்கு. பொறையென்றுபே ரையுடைத்தான பூமியானது பொறுக்கமாட்டாதபடி ஏறின பெரிய பாரமானது போம்படியாக. †பொறுக்கைக்குப் பேர் கொண்டிருக் கிற அதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாயிற்று அஸுராவேசத் தாலே னத்தபடி. (பண்டு) அவன் தூதக்ருத்யம்பண்ணின ன்று மொருநாளோ. என்கிறார். (பாரதத்துத்தூதியங்கி) †ஙங்கள் பந்துக் களும் ஜீவிக்கவேணுமென்றாரிறே ர்கள், பந்துக்கள் ஜீவிக்கில் நாங் கள் ஜீவியோமென்றார்கள் துர்யோதநாதிகள். இரண்டு லையையும் பொருந்த விடுகைக்கா தூதக்ருத்யத்திலே அதிகரித்துப்போவது வருவதாய்ப் பின்பு அவர்களொருபடியாலும் நீ சொல்லுகிறவா ர்த்தைக்கிணங்கோம்' என்ன பூசலை விளைத்துத் §தன்னை ஆயுத மெடுக்கவொட்டோம்" என்று அவர்கள் சொல்லத் தேர்க்காலாலே முடித்துப்பொகட்டானாயிற்று. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) †இவனைத் தோழனாகவும் மைத்துனனாகவும் தூதனாகவும் ஸாரதியாகவுமுடைய அர்ஜுநனுடைய தேரிறே. (க) மஹதிஸ்யந்தநே' என்னக்கடவதிறே. (சாரதியாய்) ரதியானானாகில் வெற்றி தன்தலை யிலே கிடக்குமே' அதுக்காகத் தான் ஸாரதியாய் வெற்றியும்†அவன் தலையிலேகிடக்கும்படி பண்ணினானாயிற்று. (எதிர்ந்தாரித்யாதி) அவன் தலையிலே வெற்றிகிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டாலும், அடியறி

(க) கீதை - க - கச, § (பா) உன்னை.

யுமவர் விடாரே. அர் ுநனெருமித்த மாத்ரம் அவனை †அப்பரா கச் சேமம்சாத்திை த்தா ெ ன்றுனிவனே கிடீர் எ ' கிருர். எதிரிட டவர் ஸேனையானது செருக் ாத்திலே ங்கையிலே கொடுபோய் மடுவிலே தள்ளுதல் அரக்குமாளிகையிலே ஏறவிட்டு நெருப்பிலே தள்ளுதல் சூதிலே தோற்பிப்பதாய் வஞ்சனையாலே நலியவிறே அவர்கள் பார்ப்பது · அங் னன்றிக்கே நேர்கொடு நேரே யுத்த பூமியிலே மடி 'கழியும்படி செற்ற னே.

(போரித்யாதி) அஸுரவர்க்கம் முதலற்றபின்பு தேவஜாதியை ய டய ஓரிடத்திலே நெரு 'க' குடியேற்றினுற்போலேயா யிற்று அ 'வூரில் ப்ராஹ்மணர். ருஷப ாஹநனை ருத்ரனும் வஸ்ரவண னும் இந்த்ரனும் சதுர்முகனும் பொருந்து மூர்போலே. †நினைத்தா ர பஸ்மமாக் ல்லாரா கக்கும் ஸ் ஸ்த்ரீபக்கலிலே ஸங்கத் த விளைத்த னையிறே நேத்ராக்னியாலே தஹித்தது' குறைவரக் கொடுக்கை 'கும் கொடுக் 'கொடிக் இரட்டிக்கைக்கும்' ஸ்வவிஷ யத்திலுள்ளாரை ஸுகப்ரதாந ராக்கு கக்கும்.(நான்முகனும்) (ஸ்ரு) சாந்திக்கும் ஸர்வத்தையு முத்பாதிக்கைக்கும். (சிரித்யாதி) இவ் வோகுணங்களால் பூர்ணரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஸ்வர்யத் தாலே குறைவற்ற. ... ... (அ)

அரு. எட்ட ாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலநுகூலரிட்ட ் மூக்காய் ப்ரதிகூலரை முடித்தானென்றுர் கீழிரண்டுபாட்டால் இதில், பெரி யவனானபின்பும் ஆத்யஸாரத்யாதிகளை மைத்துனனுக்குச்செய்து தத்விரோ திகளைப் படையறுத்தாெ ன்கிறுரென்று ஸங் தி.

பெருமையினுடைய எல்லைநிலத்தையருளிச்செய்கிருர்(க்ஷமையித்யாதி). பொறுக்கப்போ ாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிருர் (பொறுக்கைக்கித்யாதி). ஆதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்ன வருளிச்செய் கிருர் (எங்களித்யாதி). (தேர்க்ுலாலே) - பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயெ ன்று த்வங்யர்த்தம். தேர் 'குச்செல்வடே தென்ன (இவனையித்யாதி). ரதிக னை அர்ஜுநனிருக்க ஸாரதியென்பானென்னென்ன ருளிச்செய்கிருர் (அ ன்தலையிலே யித்யாதி). (அப்பராக) - பூஜ்யராக.

அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அஹங் காரக் 'ஸ்தரான தேவர்களை த்ருஷ்டாந்தீ ரிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிருர் (நினைத்தாரையித்யாதி). (அ)

ஓ. தூ டிவில் பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழி ச ் கிருபால் பொலிந்து தோன்றக்
ா டிவில் ற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட் கருள்புரியும் கருத்தினுனைச்
சே டி க திரு ாய் கண் சிவந்தவாடை
செம்பொ ் செய் திருவுரு மானு ் ற ் னைத்
தீவடிவில் சி னயனே போல் ார்ம ் னு
திரு ் ோ ா ஹூரதனுள் க ் டேன்நானே ( )

பத .	உரை.	பதம.	உ ர.
தூ	அழகிய	கருத்தினுனை	திருவுள்ளத் தயு ட
ாடிவில்	ாடிவை யுடைய	சே	சிவந்த [யனுய்
பார்மகளோடு	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யோடும்	அடி	திருவடிகள்
பூமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியா ரோடும்	கை	திருக் க ள்
சுடர்	தேஜோரூபமான	திரு ாய்	திருப்பவ ம்
ஆழி	திருவாழியாழ் ானும்	கண்	திருக்கண் ள்
சங்கு	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா [னும்	சிவந்தஆ ட	திருப்பீதாம்பரம் (இ வற் றயுடைத்தாய்)
இருபால்	இரண்டருகும்	செ ் பொன்செ ய்	அழகியபொ ் போ ன் ற
பொலிந்துதோ ன்ற	விள ் கித்தோற்று ் ப டி [ள்ள	திருவுருவமானு ன் றன்னை	வடி ழ கயுடைய னுயிரு ் கிற னை
காவடிவில்	சோலைசெய்திரு ் து	தீவடிவில்	அக்நிவர்ணனு
ற்பகம்போ நின்று	ல்பகம்போலே நின் று	சிவன்	ருத்ரனையு ்
லந்தவர் ட் கு	த ் னையே யெல்லா வுறவுமு றயுமா ப்பற்றினவர் ளுக் கு	அயன்போல் ா ர் ம ் னு	ாப்ரஹ்மா யு ் போ லே ஸ்ருஷ்டி ஸ ் ஹாரஸமர்த்தர் நித்யவாஸம் பண்ணு கிற
அருள்புரியும்	வேண்டிற்றுத்தரும்	திரு ் கோவலூரதனுள்	நான் கண்டே (க)

வ்யா ஒன்பதாம் பாட்டு (தூவடிவித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீ மா விக்ரஹத்தை யுடையளாய், பூமியைத்தனக்கு ப்ர ாரமா உடையளாய் அதுக் பிமாநியான ் ரீபூமிப்பிராட்டி தாமரைப் பூவை §இருப்பிடமாக உடைய பெரியபிராட்டியாரோடேகூட ் இச் சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுத ் கள் சந்த்ரா

§ (பா) பிறப்பாக.

தித்யர்கள் சேர உதித்தாற்போலே விளங்கித்தோற்ற. (சுட ரித்யாதி) †ஒரு கல்பகதரு பணைத்துப் பூத்தாற்போலே யாயிற்று பிராட்டிமா ரோடே திவ்யாயுதத்தைதரித்தாவிருக்கும்படி (காவடிவில் ற்பகமே போலநின்று) †தனிக்கற்பக மன்றிக்கே †சோலைசெய்திருப்பதொரு கல்பகம்போலேநின்று; அதாகிறது ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாயிருக்கும் படி. (லந்த ரித்யாதி) †' நா ள் எங்களு டைய ரக்ஷ த்துக்குக் கடவோமல்லோம் நீயே கட ாய் ' ன்று தன்கைபார்த்திரு க்கும ர்கள் பக்கலிலே மி க ப்ரஸாதத்தைப் ப ண்ணும்படியை மநோர திக்குமவனை.

(சே டியித்யாதி) -அருள்பண்ணுவிட்டால் தான்விடலாமோ? இவ் டி ை க்கண்டால் (நீ டிவிலித்யாதி) அக்நி, ண்ணுக்குத் தோற்ற வடிவு கொ டாற்போலே யாயிற்று அவர்களிருப்பது. அ குள்ளார் ஸ்ருஷ்டி ம்ஹார ளையும் தா ளே பண் வல்ல ரென்கை. ... . (கூ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூ டிவிலித்யாதி) காலவிப்ரக்ருஷ்டங் ளான அபதாநங்களில் ஆபத்ஸ த்வமும் ஆஸ்ரிதரிட்டவழக் ாயிரு க்குமது வும் தேடிப்போகவேணுமே ா இப்போது திருக்கோவலூரில் நின்றநிலை தன் னிலாஸ்ரித கல்பகமாயிருக்கிறானெ றநுஸந்தித்து அவன் டிவழகில் லந் தநுபவிக்கிறாரென்று ஸ தி.

பிராட்டிமாரோட ட சேர்த்தி யக் டாக்ஷித்து ஆயுதஸ ாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றிக் கீழொரு தாத்பர்ய மருளிச்செ ய்து ஆபரணஸமாதியால் வந்த போக்யதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலே கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந் தர மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு ல்பகதருவித்யாதி). (தனிக்கற்பகம்) - தனிக் ே ாப்பாயிருக்கு ல்ப ம். (சோலைசெய்து) - சோலைபே லே தழைத்து. ஈஸ்வரன் தன்னை ஸர் ரக்ஷகனு க் ருதியிருக்க இ ர்களு மதுக்கி சந்து நெஞ்சு கல ் தவரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (நா ளித்யாதி).

சிவந்த திருவடிகள் முதலானவை யுடைத்தாய் (க) ருக்மாபம்'' (உ) பொன்னி ர்மேனி ' என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன் னிர்புகரை வடிவா வ சுத்தாற்போலே யிருக்கிற னை என்று சப்தார்த்தம் திருவுள் ம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அருளித்யாதி). ... (கூ)

( ) மநுஸ். (உ) கூ - உ - .

மூ. ார ொளிடர் டிந்த மாலே நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலே போல் ான்ற ஊைச்
சீரணங்கு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுா ண்டேனென்று
வாரணங்கு முலேமடவார் மங்கைவேந்தன்
ாள்கலியனொலியைந்து மைந்தும் வல்லார்
காரணங்களாலுலகம் லந்த கேத்தக்
ரந்தெங்கும் பரந்தானே காண்பர்தாமே. (௧௦)

திரும யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

டதம.	உரை.	பத .	உரை.
வாரணம்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வா	மங்கை	திருமங்கைக்கு
கொள்	ொண்ட [	வேந்தன்	ராஜாவாய்
இடர்	து கத்தை	வாள்	வாளேயுடைய [ய்த
கடிந்த	போ கின [ய்	கலியன்	ஆழ்வார் அருளிச்செ
ம லே	ஆஸ்ரிதவ்யாமுக் தனு	ஒலி	சப்தஸந்தர்ப்ப களே யுடைய
நீலம்	கருநெய்தலேயு		
மரத ம்	மரகதமணி யயும்	ஐந்தும்ஐந்தும்	பத்துப்பாட்டையும்
மழை	குளிர்ந்த	வல்லார்	ற்கவல்லவர் ள்
முகில்	மேகத் தயும்	உலகம்	லோகத்திலுள்ளார்
போல் ா றன் ஊை	போ ன்றவடி ழை யு டயனுன ஸர் வேஸ்வரனே	கார ங் ளால்	ஐஸ்வர்யம் தொடக்க மான புருஷார்த்த ங்கள் பெறு க் ாக
அணங்கு	எல்லாரும்விரும்பும்ப டியான [டய	கலந்து	திரண்டு ந்து
சீர்	ஆத்மகுண ங களே யு	ஏத்த	ஸ்தோத்ரபூர்வ மா ஆஸ்ரயிக் (ஸர்வ வ்யாபியாயிருக்க ச்செய்தேயும்)
மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்		
நி றந்த	திரண்ட [ய		
செல்வ	ஐஸ்வர்யத்தையுடை		
திரு கோவலூர தனுள்	திருக்கோவலூரிலே	கரந்து	ஒருவருக்கும்கா ண வொ ண்ணுதவனு ய்
ண்டேனென் று	காணப்பெற்றேன் எ ன்று	எங்கும்பர தா ஊை	எ கும்புக்குவ்யாபித் துநிற்கிறஸர்வே ஸ் வரனே
வார்	கச்சுஅணிந்த		
அணங்கு	அழகிய		
முலே	ஸ்தநங்களேயுடைய	காண்பர்	ாணப்பெறுவர்கள்.
மடவார்	ஸ்த்ரீகள் நிறைந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (வார மித்யாதி) †பிறர்க்கு இட ரை விளேக்கக்கடவதான அது கொண்ட இடரைப்போக்கி அதின் பக்கலிலே வ்யாமுக்தனனவனே. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய

§ விடாயடங்கவும் போம்படி குளிரவர்ஷித்து' கொடுகின்றபடி (சிரித்யாதி) ஆத்மகு ங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஶ் ர்யத்தை யு டத்தாயிருக்கிற. (திருக் ே ா லூரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதம் பய ம்போயன் றிக்கே. (வாரண 'கித்யாதி) முலைக்கு ஆபர மான கச்சுத்தான் கிறம்பெறும்படி முலைபடைத்த ர்கள். அண 'கு" ன்று விரு ப்பத்துக்கும்பேர் அழகுக்கும்பேர். †தன்னழகே யன்றிக்கே முலைக் ச்சால் ந்த அழகையுடைய. (வாள்கலிய ') ப்ரதிபக்ஷ கிரஸந பாவமான வாளையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்தையு மப்யஸிக்க ல்ல ர் ள். (ாரணங்களால்) ஐ ' வர்யத்துக்காகவும் ஆத்மப்ராப்திக்கா வும் ப த்ப்ராப்திக் ாகவும் லோகத்திலுள் ளார் திர ' டாஶரயிக் (ரந்தித்யாதி) ஆ ' ரயித்தபோதே ஆஶ்ரி தர் ' பேக்ஷிதத்தைக் ெ ாடுக்கை 'கா எங்கும் பு 'கு 'யாபித்து அங்யைரத்ருஷ்டனாய் நம் ம ஆ ' ரயிப்பாராரோ' என்று †அ ஸரப்ரதீக்ஷனாய் கிற்கிற னை ' ா ப்பெறு ர் ... ..(௦)

பேரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (ாரணமித்யாதி) வார '" என் யால் பலி த்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). வாருக்கு அழகுகொடுக்கிற முலையெ 'று ஒருயோஜனை யருளிச்செய்து, ாாமே ந்த அழகை யு டய முலையென்று ே ாஜநாந்தர மருளிச்செ 'கிறார் (தன் ழகே யன்றிக் ே யித்யாதி). (அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்) என்றது - அந்தர்யாமி ய. ... (௰)

இரண்டாமபத்து பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம.

---

§ (பா) இடாடங்கலும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௬ மபத்து ம திருமொழி இருந்தண் ப்ரவேசம்

வ்யா. அவ. †அ ோ ஙில கனுக்குச் சிறப்பான ற்றை ரி ட்டுச் சொ லக் டவர்களாயிற்றுக் கவி ளானவர்கா அப்படி ய றி ே, யதாபூத ாதி ளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின ஙில ள் விஷயமா ச் சொல்லும ற்றில் நாம் க டு காண்டதை ொள்ளும்படி யெங்ஙனே யென்றால் அவர்களுடைய ப்ரேமத் துக்கு அவதி யில்லாமையைக் கொள்ளுமித்தனை தன்புத்ரன் விரூ பனுயிருக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய புத்ராதிகளிற் காட் டிலும் ரூப ானுய்த் தோற்றுமிறே ப்ரேமத்தாலே; அப்படியே இவர் ஞ ப்புக்கு அவதி யில்லாமையாலும் சொன்ன சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் பொறுக்கும்படி ஸர்ே ஶ ரன் விஷயமாகச் சொ ல்லுமை யாலும் இப்படியாகையிலொருதட்டில்லை. கார மான ப்ரேமத்துக்கு அ தி யில்லாமையாலே, அதி ார்யமாய் வருமவை யுமெல்லாமுண்டாகைக் கொருகுறையில்லையிறே.

†ரே ாகு ப்ரசுரனுன பல்ல னுங்கூட ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி பரமேச்சுர வி ணகரிலே ஸந்நிஹிதனுனபடியை பநுஸந்தித்தார் அ ஙனன்றிக்கே ஸத் ஙிஷ்ட்டராய் ஸ் ர் ஸ் ாஶ்ரமோசித மான ர்ம ளை பக த்ஸமாராதந புத்யா மாருதே அநுஷ்ட்டி கும் ப்ராஹ்ம ர்க்கு உபாஸ்யனுய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ந் நிஹிதனுனபடியை யநுஸந்தித்தார் தே ர்களுக்கு அந்தர்யாமி என்கிற புத்திவிசேஷத்தைப்ப ணி அ வோமுகங்களாலே ஆஶ் ரயிக்கை ய றிக்கே அவன்றன்னையே ஆ ரயிக்கும் †அநுகூலர்க் கா † கத்துக்குக் காதாசித்கமாகவு டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி நோக்குமாபோலேயும் †நித்யஸூரி ளுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணு ை க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலேயும் அபரிச் சிந்நனுன தன்னை "இவனிவ்வளவினுள்ளான்" என்று இவர்களுக்குப் பரிச்சேதித்து ப்ரதிபத்தி பண்ணலாம்படி தனக்குள்ளதடைய

இ ர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்துக்கொடு நிற்கிறவிடமாகையாலே அவ்விடத் த ப்ராப்யமெ 'று புத்திபண்ணி அத்தைப்பேசி யநுபவிக்கிருர். ... ... •

அரு. இருந்தண் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிகளிலும் மேல்திருமொழிகளிலும் இத்திருமொழிதன்னிலும் திருப்பதிகளு 'குச் சிறப்பிட்டுச்சொன்னது 'கு' கருத் த சங்காபூர் மாக வருளிச்செய்கிருர் (அவ்வோநிலங்ளுக்கித்யாதி).

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு இத்திருமொழி 'கு ஸ' தி யருளிச்செய்கிருர்(ரஜோகுணேத்யாதி). ராஜஸராயும் ஸாதநாந்தரநிஷ்'' ராயுமிரு 'கிற இவர் ளுக்கு மு ங்காட்டி 'கொண்டிருக்கிற ஸ்த்தலங் ளிலநுபவத்திற் ரட்டிலு' அநுகூலர்க்கு முக 'கொடுக்குமிடத்தில் இவர் ளோடு தாமுமநுபவிக் பரமப்ராப்யமென்று திருவயிந்திரபுரத்துத்தெய்வ யகனை யநுபவி 'கிருரெ ' று திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்கா) ன்றதுக்கு (நிற்கிறவிடமா ரே)எ 'றத்தே ட 'வ ம். இ 'கு அநுகூலரென்றது இத்திருமொழியி லநுஸந்தி 'க்கப்படுகிற வண்டுகள் குரக்கினம் அன்னம் சோலைகள் முதலான வயெல்லாம் ஸ்வாபதேசத்திலே பாகவதர் ளென்று திருவுள்ளம் பற்றி. 'இருந்த ' மாநிலம்' இத்யாதியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிருர் (ஜகத்துக்கித்யாதி). ''மின்னுமாழியங்கையவன்'' என்றத்தைப்பற்ற (நித் ஸூரிகளுக்கித்யாதி). அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான 'வையமேழுமுண்டு' என்கிறபாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம், ''அடியவர்க்கு மெய்யனுகிய' என்றிறே யிருக்கிறது' 'தெய்வநாய ன்'' என்றிறே அதில்பாசுரம். ... ... *

மு இருந்த ' மாநிலமேனமதாய்வளைமருப்பினிலகத்தொடுக்கிக்
ருந்தண்மா டல் ' துயின்றவனிடம்கமலநன்மலர்த்தேற
லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலூடே
செருந்திநாண்மலர்செ 'றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இருந்தண்	மிகக்குளிர்ந்த	ருந்த ' மாகடல்	கறுத்துக்குளிர்ந்தபெருங்கடலில்
மாநிலம்	பெரியபூமியை (ப்ரளய. 'கொண்டவன்று)	கண்துயி ' றன்	யோகநித்ரைசெய்தருளுமவனுக்கு
ஏ மதாய்	வராஹரூபியாய்	இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது
வளைமருப்பகத்தினில்	வளைந்தகொம்பினிடத்திலே	மலம்	தாமரையினது
ஒடு 'கி	அடக்கி, (பி ' பு)	நல்	அழகிய
		மலர்	பூவிலுண்டான

தேறல்	தேனை	செருந்தி	செருந்திமரத்தி
அருந்தி	பானம்பண்ணி	நன்மலர்	அப்போதலர்ந்த பூவி
இன்இசை	இனியராகத் த	சென்று அணைந்து	போய்க்கிட்டி [ல்
முரன்று	பாடி		
எழும்	கூத்தாடாநின்றுள்ள	உழிதரு	ஸஞ்சரிக்கிற
அளிகுலம்	ண்டுக்கூட்டங்கள்	திருவயிந்திரபுரமே	திருவயி திரபுரமென்னும் திவ்யதேசமாம். (க)
பொதுளி	திரண்டு		
அ	அழகிய		
பொழிலூடே	சோலைநடுவிலே		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (இருந்த மாநிலம்) மாநிலமென்று பூமிப் பரப்பைச் சொல்லு கயாலே தட் பத்தாலே போக்யபோகோப ரண போகஸ்த்தாந ப்ரசுரமாயிருக்கும்படியாய் இரு ம யால் அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது.†இத்தை ப்ரளய ெ ா ட விடத்தில் சேதநர்க்குறுப்பாமாகாரமே ாயிற்றுத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கி க்கிறது (எனமதாய்) †கார்யம் தெரிந்த ாறே த னை யழிய மாறினன். †நீருக்கும் சேற்றுக்குமிருயாத வராஹ விக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹித்தான். வளைந்த கொம்பிலக ாயில் ஏ தேசத்திலே யடக்கினன். இத்தால் ரக்ஷ்யத்தி னளவல்லாத ரக்ஷனுடைய பாரிப் பச் சொன்னபடி. †இது ஸ ரக்ஷிதமென்று திருவுள்ளத்தே பட்டவாறே. (ருந்தணித்யாதி) †கடல்கள்தோறும் க ளர்ந்தருளும் என்றொரு ப்ர ெத்தியு டு அத்தாலே ( ) உ ர் கும் ருங் டல் நீருள்ளான் ன்கிறபடியே சொல்லிற்றாகவுமாம் அன்றிக்கே திருப்பாற் டல்தான் மஹா ராஹத்தினுடைய குளம்பிலே து ளாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றெனவுமாம்

(கமலமித்யாதி) †தாமரையினுடைய செ விபெற அலர்ந்த விலக்ஷணமான புஷ்பங் ளிலே டுகளானவை புக்கு மதுபானத்தைப்பண்ணும் கழுத்தே கட்டளையா மதுபானத் தப் ப ணுகையாலு டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இ ச ய முரலாநிற்கும் †செவிப்பாடுடைத்தாக ஆளத்தி வையாநிற்கும். உள்ளுப் புக்கத்ரவ்யம் இருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமையாலே கொண்டு கிளர்ந்தெழுகிற வ டுகளினுடைய ஸமூஹமானது தாமரையிலே மது பானம் பண் ச்செய்தே பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே செருந்தியிலேபோய் மதுபானம் ப ணுவதாக நினைத்து அதின் தேன்

( ) ரு - திரு - ருஎ.

வெள்ளத்தை யநுஸந்தித்து கிண் கத்திலிழி ார் ை ோத்துக் கொண்டிழிய ஆள்திரள் பார்த்திருப்பாரைப்போலே (பொதுளி) வண்டுகள் வந்து செறியுமளவு மிருந்து, அவை திரண்ட ாறே தர்சநீயமாகப்பூத்த பொழிலூடே சோலையினுள்ளே செருந்தியினுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்று கிட்டும். †(பொதுளி) திரண்டிருந்து உழிதராநிற்கும் †தாமரைப்பூவிலாசையாலே இழிந்து மது பா ம்பண்ணின வண்டினம் செருந்தியில் மதுவெ ள்ளத்தை யநுஸந்தித்துவிசாரியாதேயிழிந்து அ ப்படுக்கொடுநிற்குமது கார்யமல்ல என்றுபார்த்து கிண் கத்திலிழிய அஞ்சிக்கரையிலே உலாவுவாரைப்போலே செருந்திப்பூவைச் செ ்று கிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி ரையிலே நின்று இதஸ்தத ஸஞ்சரியா நிற்குமாயிற்று. (பொதுளி) செறிவு. பொழிலுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். ( )

---

௫. முதற்பாட்டு. (இருந்தணித்யாதி). அழிந்ததசையில் போக்யாதிகளுண்டாகக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிருர் (இத் தயித்யாதி). ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தேகிடந்ததெ று திருவுள்ள . எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் கிடந்ததென்னவுமாம். (கார்ய தெரிகையாவது)-ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுக் விசாரிக் க. ஏன மாய்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து அதாய்'' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (நீருக்குமித்யாதி). மேலுக் வதாரிகை (இதுவித்யாதி). * கருமை பெருமையா கி, ஞ்சீயர் வ்யாக்யாந பண்ணியிருந்தாலும் ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தைப்பற்ற கறுப் பயே விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (கடல்கள்தோறுமித்யாதி).

கமலம் - தாமரையுடைய ல் - விலக்ஷணமான, மலரில் தேறலை - தேனை அருந்தி - பானம்பண்ணி, இனிதான இசைமுரன்று எழாநின்றுள்ள அளி-வண்டுகளினு டைய குலம் - ஸமூஹமானது பொதுளி - திரண்டு, அழகிய பொழில்நடுவே, செருந்தி என்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷத்தின் நாட்பூவில் சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவயி திரபுரமெ று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (தாம ரயினு டையவித்யாதி). விவரணம் (செவியித்யாதி). செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடு க. அந்வ ம்காட்டுகை ா மீளவுமருளிச்செய்கிருர் (பொதுளியித்யாதி). உழிதரு க்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (தாமரைப்பூவிலித்யாதி). ஷட்பதை நிஷ்ட்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தெய்வ ாயகன்திருவடித்தாம ரகளில்தேனைக்கு றவற உண்டு ஆ சயாலே நித்யஸூரி பரிஷத்கதனான *வாஸுதேவ தருவின் பாதமலரில் தேனை புஜி க்கே ாலி ஸஞ்சரித்து கொண்டிருப்பார்களென்று ஸ்வாபதேசத்தில் பலிதார்த்தம். ... ... (௧)

௨. மின்னுமாழியங்கைய ன்செய்யவளுறைதருதிருமார்
பன்னுநான்மறைப் பல்பொருளாகிய பரனிடம் வரைச்சாரல்
பின்னுமாதவிப் பந்தலில் பெடை வரப் பிணியவிழ் கமலத்துத்
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திருவயிந்திரபுரமே (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்றுள்ள	பரன்	ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு
ஆழி	திருவாழியை	இடம்	ஸ்தானமாவது,
அம்	அழகிய [யனும்,	வரைச்சாரல்	மலைப்பக்கங்களில்
கையவன்	திருக்கையிலேயுடை	பின்னும்	நெருங்கியிருந்துள்ள
செய்யவள்	பெரியபிராட்டியார்	மாதவிப்பந்தலில்	குருக்கத்திப்பந்தலிலே
உறைதரு	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற [ளும்	வண்டு	வண்டுகளானவை
திருமார்வ	திருமார்வையுடைய	பெடை	தங்கள்பேடைகள்
நான்மறை	நான்குவகைப்பட்ட வேதங்களால்	வர	வருகைக்காக
		பிணி அவிழ்	கட்டு அவிழுகிற
பன்னு	சொல்லப்படும்	கமலத்து	தாமரையிலே (புக்கு)
பல்பொருள்	பதார்த்தங்களையெல்லாம்	தென்னஎன்று	தென்னு. தெனு. என்று
ஆகிய	தனக்கு ப்ரகாரமாவுடைய	இன்இசைமுரல்தரு	இனியஇசை பாடாநின்றுள்ள
			திருவயிந்திரபுரமே. (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வேச்வரத்வ லக்ஷணமாகிறது திருவாழியைக் கையிலே சலியாதே பிடித்தல் லக்ஷ்மீபதியாதல் வேதைகஸமதிகம்யனுதல் இவையாயிற்று இவை மூன்று முண்டிங்கு. (மின்னுமாழியங்கையன்) மேகத்திலே மின்னினுற்போலே யிருக்கிற திருவாழியைக் கையிலே யுடையன் (செய்யவளித்யாதி) அந்த மின்கொடிதான் ப்ரதேசாந்தரத்திலே தழுவினுற்போலேயாயிற்றுப் பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே யுடையனுயிருக்கும்படி. (பன்னித்யாதி) பரந்து நாலு வகைப்பட்ட வேதத்தில் அவ்வோ விடங்கள்தோறும் சொல்லப்பட்ட பதார்த்தங்களடங்கத் தனக்கு சரீரதயா ப்ரகாரமாய் தானொருவனே ப்ரகாரியா யிருக்கையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன். (க) † வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய: வேதத்தஸ்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய என்னுனிறே. (௨) ‘ஹ்ரீஶ்சதே - ஹ்ரீஸ்சதே" (௩) †‘ லக்ஷ்மீஶ்ச அஸ்யேசாநா .

க) கீதை. (௨) ஸ்ரீஸூக்தம். (௩) ஸ்ரீஸூக்தம்.

(ரயித்யாதி) †பிராட்டியும் தானுமா சேர்த்தியில் ப்ர ய லஹம் மாறுதே செல்லுமாபோலே யாயிற்று அ குத்தை திர்யக்குக்களுடைய யாத்ரையும் மலையின் பர்யந்தத்தில் நெருங் கப்பட்டிருந்துள்ள மாதவிப் பந்தலிலே மதுபாநம்ப விழிந்த டுகளானவை தன்னில்தான் ப்ர யரோஷத்தாலே நீ நான்" ன்ன அவ் ளவிலே பேடையானது இனி நீ ஜீவிக்கும் படியெல் ரம் ான் ர கிறே" எ று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி மாதவியிலே செறியப்பூத்த பூவிலே புக்கொளித்தது அத்தை யொழிய அரைக்ஷ ம் ஜீவி மாட்டா மயாலே (க) ... ந தம்சாந்" (உ) 'ந ... நஜீவேயம் என்று படுமிறே சே ல் அப்படி நோவுபட்டு எல்லா†ளாதநங்களையு மநுஷ்டித்து †பல் பன் பிர டும் ரட்டி னவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டதில்லை யாயிற்று இனிச்செய் தென்?" என்று பார்த்து ை ழியப்போ மா டாது நாம்படு து ா மறைந், வித்தனை நம்மிடற்றே ய லேமு ங் ாட்டுவித்து கொள்ே ாம்' ர றுபார்த்து (பின் னுமா, விப்பந்தலில்பெ ட ர) அதிலே பு பேடையானது ஊடல் தீர்ந்துவந்து முகங் ாட்டும்படி †அப்போ தலர்ந்த செவ்வித் தாமரையிலே போய்ப்புக்கு தென்ன.எ று ஆாத்திை கத்துட கிற்றுயிற்று. †நக்குண்டார் †நாவெழாரிறே. பாடப்பகை தீருமென்ப திறே. (ங)† பேதை நெஞ்சற றப் பாடும்பாட் ட ன்னக்கடவ திறே. .... (உ)

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், ஸ்ரீவராஹ மாய், ஐ த்து குவ த ப்ரளயாபந்நிவ்ருத்தி யச்செய்து கண்ணுறங்கிக்கிட தவ திருக்கிறவிடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார்; இதில் ஸர்வஸ்மாத்பர வர்த்திக்கிறவிடமாகை யால் ப்ராப்யமென்றநுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி.

"மின்னும ழி இத்யாதிக்கு வ்யுத்க்ரமே ப்ரமாண ப்ரதர்சநம் (வே தரித்யாதி). வேதை ' என்கிறபன் மய ல் பேதஸ்ருதி அபேத ஸ்ருதி ட ஸ்ருதி எல்லா சொல்லு யால் பொருள கிய றது கு ப்ரமாணமென்று ருத்து. (அஸ்யேசாநா) என்ற ந்தரம், (ச) శ్రీవత్సవక్షా నిత్యశ్రీరజేయ శ్శాశ్వతో ధ్రువః తమసః పరమో ధాతా శంఖచక్రగదాధరః - ஸ்ரீவத்ஸ

(க) ரா- ஸு-௩௬-௪உ. (௩) தி-வாய்-௯- -௯.
(-) ரா-ஸு-௬௬-௧0. (௪) ரா-யு-௧௧௪- ௫.

வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜேயம் ஸாம்வதோ த்ரு '-தமஸ பரே ரதாதர் சங்கச 'ர த தர ' எ 'ற தநுஸந்தேயம்.

(உறைதிருமார் ') என்னவு மந்திருக்கவு', 'தரு' ' 'பாலே ப்ர யகலஹம்மாருதே செல்லு க ஸித்தமென்று இத் த த்ருஷ்டா 'தமா ' பெடை ரும்படி இன்னிசைமுரலாநிற்கும் என்றது 'குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி). (ரதாங்களையும்) என் றது - ஜாதப் ரேஷணுதி ளைப் பண்ணி 'யன்றபடி. (பல்பன்னிரண்டும்காட்டி) என்றது - ெ ஞ்சியும் என்றபடி. கெஞ்சும்போது பதினாறும் ஈன்றுதே பன்னிரண் டும் என்றது - மந்தஸ்மிததசையிலும் நாலுதோற்றுகிறது ஸித்தமா யால் அதி மா த்தோற்றுவது பன்னிர 'டேயெ' . (அப்போதலர்ந்த தாம ரையிலேபுக்கு) எ 'றதுக்கு - எங்கும் தேடித்திரிந்து ாணு ,மயா 'ம் காக் ெ ாட்டிக்கிடந்தது, பாடும்போது நாக்கு ளைக் க்கண்டு அ ழ்ந்தாம ர யில் போயிற்றென்றுகருத்து. ெ ஞ்சினல்வாராதது பாடினல் ருமோவெ ன் ருளிச்செய்கிறார் (நக்குண்டாரித்யாதி). (நக்குண்டார்) கிஞ்சித்காரம் பெற்ற ார் ள். (நாவெழார்) குற்றம்சொல்லமாட்டார். இத்தால் ( ) తస్మాద్దాయకం లబ్ధు కామస్సన్ తస்மாத் காயந்தம் ஸ்த்ரிய ாமயந்தே'' ன்கிறபடியே - காநரஸ' கேட்கில் குற்றஞ்சொல்லமாட்டாதே ருமெ ன்றதாயிற்று. பாடப்ப தீருமோவென் ர (பே தயித்யாதி). ... (உ)

௩. யமேழுமுண்டாலிலை கிய மாய ணடிய ர்க்கு
மெய்யனுகியதெய் நாயகனிடம் மெய்தகு ரச்சாரல்
மொய்கொள் மாதவி செண்ப ம் முயங்கிய முல்லைய.'கொடியாடச்
செய்யதாம ரச் செழும்பணை து ழ்தரு திரு யிந்திரபுரமே (௩)

ப ம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வயம் ,ழும்	கீழ் ஏழுலோக ' ளை	வ ரச்சாரல்	மலைப்ப 'கத்தில்
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	மொய்ெ ாள்	நெரு 'கியிரு 'துள்ள
ஆலிலை	வ தளத்திலே	மாதவி	குரு 'கத்தியானது
ஐகிய	போதுபோக்கின	செண்ப ம்	செ 'ப த் த
மாயவன்	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்த னுய்	முயங்கிய	தழுவின
		முல்லை	நிர்ஜலப்ரதேசத்தில்
அடியவர் 'கு	தன 'கே எல்லாவடி மையும்செய்யுமவ ர் ளு 'கு	அம்	அழகிய
		ெ ாடி	முல்லைக்ெ ாடியான து [ருலே)
மெய்யனுகிய	தன்னை யுள்ளபடிகா ட்டுமவனுன	ஆட	அசைய (அதின்காற்
		செழு	செழித்த
தெய்வநாயகன்	தெய்வநாய னுக்கு	பணை	நீர்நிலங்களிலுள்ள
இடம்	இடமாவது,	செய்யதா	ர செந்தாமரை (அலர் ந்து)
மெய்தகு	எம்பெருமான் திரு மேனியில் மார்த்த வத்துக்குத்தக்க	திகழ்தரு	ஒளிசெய்கிற
			திருவயிந்திரபுரமே. (௩)

வ்யா. - மூன்றும்பாட்டு. (வை யமித்யாதி) †பூமிப்பரப்பட ங்கலும் யிற்றிலே யெடுத்து வ த்து ஒருப ருண ஆலந்தளிரிலே வளர்ந்தருளின ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தன்.†அ டிதங் ளைச்செய்தும் ஆஸ்ரிதரக்ஷ ம்பணணுமவ . (அடிய ர்க்கித்யாதி) † ரதாசித்க மா கத்துக்கு ந்த ப்ரளயத்தைப் பரிஹரித்தாற்போலன்றி கே தன்னை நித்யாநுப ம் பண்ணவேணும் என்றிருப்பார்க்கு அதுக் கொருக்ஷணம் விச்சேதம் ரு யாவது நித்ய†ப்ரளயமிறே. தன க்கு அஸாதாரணமாயிருப்பார்க்குத் தன்படி ளையெல்லாம் இவனு க்குள்ள திவ்வளவு என்று பரிச்சேதித்தநுபவி கலாம்படி வெ ளி யிட்டுக்கொண்டுநிற்கிற (தெய்வநாயகனிடம்) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்படிகளெல்லாம் அநுபவிக்கலாம்படி ெ ரடுத்து கொண் டிருக்குமாபோலே இங்குள்ள ஆஸ்ரிதர்க்கும் தன்னை அநுபவிக்க லாம்படி கொடுத்து கொடு நிற்கிறவிடம். (க)† ❀❀❀❀❀ அஹ மே ம்வித " என்றுனிறே †நான் பக் யைகலப்யன் என்றருளிச் செய்த ரறே (உ) ❀❀❀❀❀❀❀ பரம்ப்ரஹ்மபரம்தாம்' எ று ே ட்டிருந்தபடியாலே நீ ஒருவன் பக்திக்கெளியனுவதென்னென்ன ❀❀❀❀❀❀ அஹமே ம்விதः" நாட்டில் பரிமாறுகிறபடி க டு சொல்லவொண்ணுதுகாண் அவ்வோ வ்யக்தியில்கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண் என கிறுவே †ப்ரகாரட் என்றுனிறே

(மெய்தகு)†மெய் குத்த கிருக்கை †மென்மையையுடைத்தாயிருக்கை. இதரவிஸ ாதீயமாயிருந்துள்ள மலையில் பர்யந்தத்திலே (மொய்கொளித்யாதி) †மொய்யெ று விக்கும் செறிவுக்கும் பேர். இங்கு செறிவாய், நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது, செண்பகத்தைச்சென்று கட்டிக்கொ டது முல்லைநிலத்திலே அந்தக் கொடியானது காற்றலே அசைய மருதநிலத்திலுண்டான தாமரைகளில் அலருமளவாய்நின்ற பூக்களானவை இக்கொடியசை ந காற்றுப்பட்டு அலராநிற்குமாயிற்று. †சிவந்த தாமரைகளையுடைத்தான நீர் நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (திரு யிந்திரபுரமே). †அகடிதங்களை கடிப்பித்தும் அவனுஸ்ரிதரக்ஷணம் ணுமாபோலே, †விருத்தமான தேசத்தில் அவையிரண்டையும் எ ாலத்திலே கிட்டியநுபவிக்கலாம் தேசமாயிற்று. ... (௩)

( ) கீ த - கக - ௫௪. ( ) கீதை - கo - கஉ.

அரு. மூ ' ரும்பாட்டு. (யமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன பா த்த தத் தத் ார்யமான அ டித ட ாஸா ர்த்யமுமே அநுபவி 'கிருறே ன்று ஸ 'கதி.

யமேழும் கீழேழுமே ா ' ளும் உண்டு - ஃவிலையில், வை கிய போதுபோக்கி , என்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (பூமியித் யாதி). (பூமிப்பரப்பட ' ஈனும்) என்றது-கீழில்லோகங் ள் பூவிவரங்களாகை யாலே, மேலு ' தாரிை (அகடிதங் 'ஙயித்யாதி). அடியவர்க்குமெய்ய னுகிறதும் வயமுண்டதுபோல் அ டிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ாதாசித்கேத்யாதி ா 'யத்த லே). (ப்ரளயமிறே) என்றவநந்தரம், ஆ யா மே அதுவாராதபடி என்று சேஷபூரணம்பண்ணி 'கொள்வது. அபரிச்சிந்ந ஞானதன்னைப் பரிச்சேதித்தநுபவி 'கும்படி பண்ணுமை அகடிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். நித்யஸூரி ள் ஸர் ஜ்ஞரா கயாலே தன்படி வொல்லாமநு பவிக்கலாம்படி பண்ணினுனேயாகிலு ',இங்குள்ளார் 'கு அ 'ஙனநுபவி ' கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி). விவரண ' (நா ளித்யாதி). ஸ்வரூபதோ குணதஶ்ச நிரதிசயப்ருஹத்தாய் நிரவதிகதேஜோ ரூப ான ஸ்து ப 'திக்கு ஸுலபமாயநுபவிக்கலா 'படி பண்ணிருயென்றால் இது நாட்டில் கண்டதில்லையேயெ ' (நாட்டிலித்யாதி). (ப்ரகாரம்).ஸ்வ பாவம்.

(மெய்க்கு) என்றது. தெய்வநாய ன் திருமேனிக்கென்றபடி. (மென் மையையுடைத்தாயிருக்) 'பெருமா ' தி ருமேனியில் மார்த்தவம்போ லே மார்த்தவத்தையுடைத்தாயிருக் க. மொய்ா ாள்-நெரு 'கியிருந்துள்ள, மாதவியானது செண்பகத்தை, முயங்கிய - தழுவிய, முல்லை . முல்லைநிலத் திலே - நிர்ஜலப்ரதேசத்திலே அம்ெ ாடியானது அக்கொ டி யானது-முல்லை யென்ற சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட , அத்தாலே, செ ழும்பணையில்-மருதநிலத்தில் நீர்நிலத்தில்-செய்யதாமரை திகழ்தரு திருவயி ந்திரபுரமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மெய்யென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). முல்லையங்கொடி - அழகியமுல்லைக்கொடி, ஆட, தா மரையுடைய செழும்பணையிலே விளங்குகிற என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செ ய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி). முந்தினவர்த்தத்தில், குறிஞ்சி நிலமான மலைச்சார் விலே முல்லைநிலமும் மருதநிலமுமிரு ' க்கூடுமோ வென்னும் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அகடிதங்களை யித்யாதி). (விருத்தமானதேசத்தில்)-அவை யிரண்டுக்கும் விருத்தமான மருதநிலத்திலென்றபடி. ... ... (௩)

ழ. மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன்றன்மார்வகமிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள்ெ ாடுத்தவனிடம்மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழைதகைவிசும்புறமணிநீழல்
சேறுகொண்ட தண் பழனமதெழில்திகழ் திருவயிந்திரபுரமே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ாறுெ ாண்டு	(நான்) சத்ரு என்று	கரும்பு	ரும்பினு டைய
டன்று	கோபித்து [கொண்டு	இள ' ழை	குருத்தின் நுனியான
எதிர்ந்த	எதிரிட்டுவ ' தவனும்	விசும்பு	ஆகாசத் த [து
ல்	மிக் பலமு டைய	ற	கிட்ட
அவுணன்றன்	ராக்ஷஸனுன ஹிரண்	தகை	(அத்தாலே) தை யப் பட்டிருப்பதாய்(அ ச் ரும்பினு டைய)
மார் ம்	மார்வானது [யனது		
இருபிளவா	இரண்டுபிள ாம்படி	மணிக்ழல்	அழகியகிழலையு டத் தாய்
கூறுகொண்டு	கூறுசெய்து		
அவ ' கு ம ற்	அ னுடையகுலபுத்ர னைப்ரஹ்லாதாழ் வானு ' கு	ே றுகொண்ட	(ருப்பஞ்சாற்றாலே வெள்ளமிட்ட) சே ற் றயுடைத்தாய்
இ ' அருள் ா டுத்தவன்	ல்ல அருள்செய் னுக்கு	தண்	குளிர்ந்த
இடம்	இடமாவது, [ருங்கி	பழனமது	நீர்நில 'களின்
மி டந்து	ன்ருடொன்றநெ	எழில்	அழகு
சாறுெ ாண்ட	ஸாரமா துபெரு ா நி ' றுள்ள	தி ழ்	ஒளிவிடுகிற
மெ '	ம்ருதுவான		திரு யி ' திரபுரமே. (௪)

' யா. நாலாம்பாட்டு. (மாறுெ ாண்டித்யாதி). (க) † ஸுஹ்ருத ஸர்வபூதாநாம் ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம்'' ன்றிரு ' கும னுடே † நான்மாறு'' என்று வந்தானுயிற்று' நான்சத்ரு'' என்று ெ ா ' டு. (உடன்று) நான்சத்ரு ' என்று சொல்லாநிற் ச் செய்தேயும் அக ாயி ன்றிக்ே யிருக்கவுமாமிறே' அ ' ஙனன்றி ' ே , அகவாயில் த்ே ஷத்தோடே எதிரிட்டு முன்னே ந்த (ல் வு '). †ஹிர ' யனு டைய. சத்ருவெ ' று ாயாலே சொல்லுகை யும் அதுக்கடியான நெஞ்சில் த்வேஷமும் அதின் ார்யமான முன் 'னேவந்து நிற்கை யும் மூன்றையும் ெ ா ' ன†படி தே ர்களு டைய ரத்தை ஊட்டியா விட்டு வளர்த்த மி ' கபலத் த யுடை யனுன ஆஸுரப்ரக்ருதியுடைய. (மார்வித்யாதி). பரந்த மார்வானது இர ண்டு பி ாவாம்படி கூறுசெய்தவன். †சீற்றத்தோடே நரஸிம்ஹம் வந்து தோற்றின தோற்றக்கண்ட ாறே மெல்கிறு ' ' பி ' ளையிர ண்டு கூறுக்கிப் பொகட்டானுயிற்று. குலவிரோதியான ஹிர ' ய னைப்போக்கி அவ ' குலபுத்ரனுக்குத் தன்பேறுன அருளைப்ப ' ணின ன். †ஸர்ே ' வரன்றானேயிறே பிதாவுக்கு ப்ரஜைபக் லி லே ாத்ஸல்யமுறைத்து அ னை நோக்கும்படி ப ' ணுகிறுன்;

( ) கீ த - கு - உக.

அதில் அந்த வாத்ஸல்யம்போய் தானே தானும்படி தோற்றி ்ற ாறே தான் தமப்பனி லண்ணிய வுற ாய் ந்து உதவினுயிற்று (மிடைந்தித்யாதி) †பெற்ற தமப்பன் பகையா அ னிலண் ணிய உற ாயுதவினவன்றனு ்குத் தன்னில ் ணிய உறவில்லையிறே புறம்பு ் இப்படி ிரு ்கிறதானும் (க) ஆத் மைவ ரிபுராத்மந ” என்கிறபடியே தனக்குத்தானே ப ் யாய் தன்னை முடி ்கப்பார்த்த ன்று உன்னை உன் கயில் காட்டித் தாரேன்’ ன்று நோக்குகை ்கா ந்து நிற்கிறவிடம் ் †பரஸ்பரம் நெரு ்கி அந்நெருக்கம் பொறுமையாலே ஸாரம ் னது ப்ர ஹியா நி ் றுள்ள மெல்லிய கரும்பினுடைய இள ் கமையு ் டு நுனியா னது ஆ ாசத்திலே சென்று எர இனியிவ் ருகு போகவொட் டோம்” ன்று தடுக்குமாயிற்று ஆகாசம். இப்படிவ ார் ்த கரும்பி னுடைய †அழகிய கிழலையுடைத்தாய் கருப்பஞ்சாற்றாலே வெ ள்ள மிட்ட சேறுகளையுடைத்தாயிருந்துள்ள நீர் நில ்களிலழகு உ ்ஜ லமா ா நின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே (உ) †[தமீஇ ் ெ ா ் டு போரவு ன்ற ்னைச் சுழித்தெ ்கும் தாழ்விடங்கள்பற்றிப்†புலால் வெ ள்ளம் தானு ள] ்யாபரித்தபோது ஹிர ் யனுடைய ருதிர வெள்ளத்தாலே பார்த்தபார்த்த விடமெ ்கும் சேறு செய்தாற் போலே கரும்பு ளொன்றோடொ ் று நெருங்கி ப்ரவஹித்த சாற்று வெ ள்ளத்தாலே பூமியெல்லாம் சேறாய்க்கிடக்குமாயிற்று. .. ( )

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மாறுகொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி ் அடி ய ர் ்குமெய்யனுகிய” என்றருளிச்செய்தார் ் அவர் ஊயடி ரா ்கி படி ய யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அ னிடம் ப்ராப்யமெ ் கிறாரென்று ஸ ் கதி.

மாறாய்” என்னுதே, ‘கொண்டு” என்றத்தால், தோற்றின உட் ருத் த யருளிச்செய்கிறார் (ஸஹ்ருதமித்யாதி). “உடன்று” சினத்து ்றாய் த த் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாணித்யாதி). கீழ்பலித்த ர்த்தத் தயநுவதித்து ் கொண்டு வ ் ம ய உபபாதி ்கிறார் (ஹிரண்யனு டயவித்யாதி ் க்யத் யத்தாலே). (படி) என்ற ந ் தரம் அது ்குடலாக என்றுசேஷம். இருபிளவா ்கினவன் என் வே அ மந்திருக்க “கூறுகொ ண்டவன்” என்றதுக்குக் ருத் தருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தோடேயித்யாதி). ‘குலமகன்” என்கைக்கு ஈஸ் வரன் பிதாவ ரவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன்றானேயித்யாதி).

அவுணன் குலமகற்கு இன்னருள்கொடுத்தவனிடம்-திருவயிந்திரபுரம்” என்றதுக்கு உட்கரு ்தருளிச்செய்கிறார் (பெற்றவித்யாதி). வாக்யார்த்தம்

(க) கீ த-கூ- . (உ) பெரியதிரு ் தாதி-ருஎ.

(பரஸ்பரமித்யாதி). மணி' எ ் றதி ர்த்தம் (அழகிய) ் றது. மார்வக மிருபிளவாக்கூறுகொண்டவ '' ன்றத் த த்ருஷ்டா ்தமா ்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிரர் (தழீஇக்கெ ாண்டித்யாதி). (புலால்வெ ள் ம்) - ரக்தப்ர வாஹம். ... ... (௪)

ஆ. ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்து சென்ற விடமளந்தாயர்
பூங்கொடிக்கினவிடை பொருதவனிடம் பொ ் மலர்திகழ்வே ் ை
கோங்குசெண்ப க்கொம்பி ில் குதிகொடுகுர ்கி யிரைத்தோடித்
தேன்கலந்த தண்பலங்கனி நுகர்தரு திரு யிந்திரபுரமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாவலி	மஹாபலியின்	இடம்	இடமாவது
ே ள்வியில்	யஜ்ஞவாடத்திலே	குரக்கி ம்	குரங் ் கூட்டமா
சென்று	கிட்டி		னது
இரந்து	(மூன்றடிமண்ணை) அர்த்தித்து	பொ ் மலர்	பொற்பூப்போலே
		தி ழ்	விளங் கின்றுள்ள
ஆங்கு	அவ்விடத்திலேயே	ே ் ை ே ா ்	ே ங் க ோ ் கு செ
அகல் இடம்	பரந்தபூமி ய		குசெண்ப ம் ் ப ம் என்கிறவி
அளந்து	அள ் து ெ ாண்டவ ஞய்	ெ ாம்பினில்	ெ ாம்பிலே [ற்றின்
		குதிெ ாடு	குதித்துக்ெ ாண்டு
ஆயர்	இடையருடைய	இ ரத்து	பெரிய ஆரவாரத்துட
பூங்கொடிக்கு	பூத்தகொடிபோன்ற நப்பி ் ஊப் பிரா ட்டி ் ாக	ஓடி	ஓடி ர்து [ே
		தேன் லந்த	தே ் மி ்
		தண்	அழகிய
இனவிடை	இனமானவெழுருஷப ங் ஊயு ் [ு ் கு	பல ் னி	பலாப்பழத் த
		நு ர்தரு	புஜியாநின்றுள்ள
பொருதவன்	எதிரிட்டு சிரஸித்த		திருவயிந்தரபுரே . (ரு)

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆ ்கித்யாதி). † மஹாபலி த நம் பண்ணு கின்ருன்' என்று ே ட்டவாறே அ னுடைய ய ் ஞ ாட த்திலே தன்னை அர்த்தியா ்கிச்சென்று அ ன்கையில் நீர் த ் கை யிலே விழுந்த வநந்தரம் அ ் விடந்தன்னிலே கி ் றே பூமிப்பரப்ப ை ய அளந்துகொண்டு இடையர் பூத்தகொடிபோலே யிரு ்கிற நப்பின்னைப் பிராட்டிக் ா . உப ்நம் தேட்டமான பரு மாயிற்று (௧) పతిసంయోగ సు దంశయ பதிஸம்யோக ஸுலபம் வய ் ் எ ் கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே கூட்டில் கிடை ்கு மள ாய் இல்லையாகில் தர்மி லோபம் பிற ்குமள ாயிருக்கை . இனம ்னரு ஷ பங் ளோடே பொருத னு டைய ஸ்த்தாநம்.

(௧) ரா - அ - அ - ௩௪.

(பொன்னித்யாதி) குரக்கினமானது பொன்போலே யிருக்கிற மலர்விளங்கா நின்றுள்ள வேங்கை கோங்கு செண்பகக் கொம்பி னில் இவற்றிலே தாவி பெரிய வேகத்தோடே ந்து அவ்வ ருகு போகின்றிக்கே. (தேன் கலந்த) †தேன்மிக்கிருந்துள்ள பலாப் பழத்தைப் புஜியாநிற்குமாயிற்று. ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கித்யாதி) தனக்குத்தானே பகையான இச் சேதனனோக்கி அநந்யப்ரயோஜநனுக்குமவனென்கிறார் - கீழ்ப்பாட்டில்; அத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநரான அடியவர்க்கு மெய்யனுகை கேட்கவே ணுமோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்குங்கூடத் தன்னையழியமாறிக் கார்யஞ்செய் தானிறே என்று ராமநாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அடியவர்க்குமெய்யனுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்கருதி, நப்பின்னையிடத்தில் வ்யாமோஹத்தால்செய்த செயலையுமநுஸந்தித்து, அவனிருந்தவிடம் ப்ரா ப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மாவலிவேள்வியில்சென்று - இரந்து - ஆங்கு - அகலிடமளந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலியித் யாதி).

'தெட்டபழம் - மதுச்சொரியும்" என்கிறபடியே - பலங்கனியில் தேன் சொரியுமென்றருளிச்செய்கிறார் (தேனித்யாதி). ... ... (௫)

௬. கூனுலாவிய மடந்தைதன் கொடுஞ்சொலின்திறத்திளங்கொடி [யோடும்
கானுலாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவனிடம் கவினாரும்
வானுலாவிய மதி தவழ் மால்வரை மாமதிள் புடைசூழத்
தேனுலாவிய செழும் பொழில் தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கூன் உலாவிய	கூனேறின குப்ஜையி	வான்	ஆகாசத்திலே
மடந்தைதன்	னுடைய	உலாவிய	ஸஞ்சரிக்கிற
கொடும்சொலி ன்திறத்து	கடியபேச்சுக்காக	மதி	சந்த்ரன்
		தவழ்	தவழும்படி
இளங்கொடி யோடும்	பிராட்டியும் தானு மாய்	மால்வரை	உயர்ந்த மலைகளும்
		மாமதிள்	பெரியமதிள்களும்
கான்	காட்டிலே	புடைசூழ	பக்கங்களிலேசூழ்ந் திருக்கப்பெற்றதாய்
உலாவிய	எழுந்தருளினவனாய்		
கருமுகில்	கறுத்தமேகம்போன் ற	தேன் உலாவிய	வண்டுகள்ஸஞ்சரிக்கி ற
		செழும்பொழில்	அழகிய சோலைகளா ல்
திருநிறத்தவன்	வடிவழகையுடையவ னுக்கு		
இடம்	இடமாவது,	தழுவிய	சூழப்பட்ட
கவின்	அழகு		திருவயிந்திரபுரமே. (௬)
ஆரும்	மிருக்கிருந்துள்ள		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (கூனித்யாதி). (க) † ஸர்வாத்மநாந்த ஸர்வாத்மநாந்தம்' என்று கண்ணில் குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சும் குருடுபட்டிருக்குமெ ழுற்போலே முதுகில் கூனேயன்றிக்கே நெஞ்சும் க்ரூரமாயாயிற்றிருப்பது. கூனியினுடைய கொடுஞ்சொல் லுண்டு (உ) ராமேணாதரதேவாஹம் ... ராமே ரபராதே நாஹம்விசேஷம் கோபலக்ஷயே' என்றமை கேயி (௩) ஏஷ மே ஜீவித ... ஏஷமே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோயத்யபிஷிச்யதே'' என்று சொல்லும்படி பண்ணின கொடிய சொல்லாயிற்று. (இளங்கொடியோடும்) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப்பது அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதே யிருப்பதான பருவமாயிற்று.(கானுலாவிய) †ஒருஸர்க்கமாக பெருமாள்தாமே உனக்குக் காட்டில் வெம்மை பொறுது'' என்றருளிச் செய்தாரிறே. (கருமுகில்) மின்கொடிதழு ஒருமேகம் ஸஞ்சரிக்குமாபோலே, காட்டிலே யிருவருமா யுலாவினபடி.

கவினென்று அழகு அழகு மிக்கிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுக்கு குழவிகள் சுரமேறுமாபோலே தழ்ந் தேறவேண்டும்படியான ஒக் த்தையுடைய பெரிய மலே ளேயும் பெரியமதிள்களேயும் சுற்றிலே யுடைத்தாய் வண்டுகள் ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிந்திரபுரமே. †முன்பு ந ரஸம் ப ணின சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்குத் திருச்சித்ரகூடத்தையும் த டகாரண்யத்தையும் விஸ்மரித்து வர்த்திக்கலாம் தேசமாயிற்று. ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (கூனித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் தன்னையாஶ்ரயித்த இந்த்ரனுக்காகத் தன்னையழியமாறினது ே ட் வேணுமோ க்ரூரையான கூனிசொற்கொண்டு காப்புக்கயிற்றோடே ராஜ்யம்விட்டுக் காட்டிலெழுந்தருளினுனிறே என்று அந்த அபதாநத்தை யநுஸந்தித்து, அவனிடம் ப்ராப்யமென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

கூனல்வந்த அதர்சநீயதையும் ''மடந்தைதன்'' என்றதாலேசொன்ன தானுன தன்மை - நெஞ்சில் க்ரௌர்யமென்னுமத் தயும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறுர் (ஸர்வாத்மே த்யாதி). ஸர்வாத்மநாந்தன் - த்ருதராஷ்ட்ரன். இளங்கொடியாகில் இவளோடே கானுலாவுவானேனென்னே

(௧) பார- (௨) ரா-அ-எ-௩௫. (௩) ரா-அ-சஎ-

ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸர்க்கமாகவித்யாதி). ஆயிருக்கச்செய்தேயு கொடியா கயாலே கூடத்தொடர்ந்தானென்று கருத்து.

திருவயிந்திரபுரத்துக்குத் திருமதிள்களைச்சொல்லுகை புர ர்ணோப யுக்தமாகிலும், மலைகளையும் மரங்களையும் வர்ணித்ததுக்கு உட் ருத்தருளிச் செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). ... ... (௬)

மூ மின்னினுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்விலங்கலின்மிசையில ்கை
மன்னன்நீண்முடிபொடிசெய்த மைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல்
அன்னமாமலரரவிந்தத் தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச்
செந்நெலார் கவரிக்குலை வீசு தண் திரு யிந்திரபுரமே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னில்	மின்போன்ற	மணிவ ர	ரத்நபர்வதத்தின்
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான	நீழல்	நிழலிலே
இடை	இடையையும்[யளாய்	அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
மட	ம ப்பத்தையுமுடை	மா	பெரிய
கொடிகாரணம்	கொடிபோன்ற பிரா ட்டிக்காக	அரவிந்தமலர்	தாமரைப்பூவாகிய
		அமளியில்	படுக்கையில்
வில ்கலின்மி ச	ஸுவேலமலையின் மேல் ட்டப்பட்ட	பெடையொடும்	த ்கள்பேடையோ[டே
		இனிது	இனிதா
இல ்க	லங்கைக்கு [டைய	அமர	தங்கியிருக்கும்படி
மன்னன்	ராஜாவானராவணனு	செந்நெல்ஆர்கு லை	செந்நெல்நிறைந்தகு லையானது [கிற
நீள்முடி	பெரிய முடி ர்யத் தையும்	கவரிவீசு	சாமரம்பே லேவீசு
பொடிசெய்த	பொடிபடுத்தின	தண்	குளிர்ந்த
மைந்தனது	மிடுக்கனானவனுக்கு		திருவயிந்திரபுரமே. (எ)
இடம்	இடமாவது,		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) †மின்னோடொத்த நுண்ணிய இ டையையுடையளாய், ஆத்மகுணங்களுக்கெ ல்லாம்தா னே ஆ ரயமாய் ஒரு உபக்ரத்தோடேசேர்க்கவே ண்டும்படியான பரு த்தையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் ஹேது ாக. †பிரிவில் ரக்ஷகனை இவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகிறே. (க) †[பூர்வமே வாபகீம் புரேவமேசாருததீம்] மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போ துக்குமுன்பு "இம்மானைப்பிடித்துத்தரவே ணும்' எ ற மூறு வேளோடே †கொடுவந்து காட்டிற்றிலர்களாகில், [அஜாநத் தாம் அநிந்திதாம்] அவளைப்பெருமையாலே ஜகதுபஸம்ஹாரம்பண் ணி னார்" என்றால் "அவளுக்காக இது செய்தவிடம் தப்பச்செய்தார்"

(/) ஶ - ஆ - சுசு - எ௫.

என்னவல்லாருண்டோ? (க) ஸ்ருதமேதத் ஸமம் யுக்தமித்யேவ மேமதி:'' என்னுமித்தனையாகாதே †பிராட்டியை உள்ளபடியெல்லாமறியாத வெனக்கு மிருந்தபடியிது இனி இவளையுள்ளபடியறிவார்மன் கினைந்திருப்பார்களோ?(உ)[ஸ்ஜீவேத்யாதி ஸதேவேத்யாதி] †இத்தை வருக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடர்படவேணுமே அழிக்கைக்கு. (விலங்கலித்யாதி) ஸுவேலசைலமாய் அதின்மேலே த்ரிகூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிறேயிருப்பது இப்படி ஒருவராலழிக்கவொண்ணாத படைவீட்டுக்கு நான் ராஜாவல்லேனோ என்று அபிமாநித்திருக்கிற பையலுடைய, தேவதைகளுடையவரங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகள்பத்தும் துகளாம்படி பண்ணின மிடுக்கனானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்தாநம்.

(மணிவரைநீழல்)ரத்நபர்வதச்சாயையிலே. (அன்னமித்யாதி) அன்னமானது பெரியமலரான தாமரைப்படுக்கையிலே †அதாகிறது குளித்தல் உண்ணுதல் மதுபாநம் †பண்ணுதல் ஊடினால் ஒருவரையொருவரணித்தாகாதபடி கடக்கக் கிடக்கைக்கு வேண்டுமிடம்போரும்படி பரப்புடைத்தான படுக்கையிலே. † ஜாத்யாசண்டாளரைப் பொறுத்தாலும் ப்ரணயாபராத சண்டாளரைப் பொறுப்பாரில்லையிறே (௩) †'' பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட'' என்னுமாபோலே. (செந்நெலாரித்யாதி) அப்படுக்கையிலே பேடையோடே இனிதமரும்படியாக அவ்வநுபவத்துக்குத் †தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே இனிதமரவீசுமாயிற்றுச் செந்நெல்; ஒருசேதநனென்று துணுக்கென்னவேண்டாதே நிறைந்த கதிர்க்கொத்தை வீசாநிற்குமாயிற்று. ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) ''இளங்கொடியோடும் கானுலாவிய'' என்றநுஸந்தித்தவாறே அங்குண்டான அபதாநமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலோட அவன் மிடுக்கை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

''மின்னின்'' என்ற பஞ்சமியை உபமாநார்த்தத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (மின்போலே இத்யாதி). இதை காரணமாகவென்னவமைந்திருக்க, இங்ஙனருளிச்செய்கிறது அதுவே காரணமென்கைக்காக வென்றருளிச்செய்கிறார் (மிகவித்யாதி). ''வவ்வார்த்தை'' என்ற வார்த்ததானே தென்னவருளிச்செய்கிறார் (பெரிதேயித்யாதி). (கொடுவெந்து) எறைவநந்தரம் ஸ்ரீதிருவடி யென்றுமீசஷஞ். திருவடிபிராட்டியைக்கண்டபின்பு, பெரு

(க) ரா-ஸா. (உ) ரா-ஆ-கூஉ-ஞ். (௩) கூ-எ-கூ-

மாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம் என்றிருந்தால் நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் கொண்டாடுகை கைமுதிகந்யாயஸித்தமென்கிறார் (பிராட்டியையித்யாதி). (இத்தை) - ஜகத்தை.

'மா'' என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதாகிறதித்யாதி). (பண்ணுதல்) என்றவநந்தரம், என்னையொழியச்செய்தாய் என்று இவ்வளவும் கூட்டுவது. ப்ரணயகலஹம் பிறந்தால் தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜாத்யாசண்டாளரை யித்யாதி). திர்யக்குக்களுக்கு ப்ரணயகலஹப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பள்ளி கமலத்தித்யாதி). (தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்த ஸஸ்யமாயேபோகாமே சேதநக்ருத்யமான கவரிவீசிற்றென்றும், கேவலசேதநமாய் போகப்ரதிபந்தகமாகாமலிருந்ததென்றும் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. ... ... (எ)

மூ. விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்வில்லிறுத்தடல்மழைக்
நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்நிலவியவிடம்தடமார் [கு
வரை வளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலை வள ரகிலுந்தித்
திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புகுதிருவயிந்திரபுரமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விரை	நறுநாற்றம்	ஆர்	நிறைந்த
கமழ்ந்த	கமழாநின்றுள்ள	வரை	மலைகளுக்கு
மெல்	ம்ருதுவான	வளம்	அழகாய்க்கொண்டு
கருங்குழல்காரணம்	றுத்த திருக்குழலையுடைய பிராட்டிக்	திகழ்	விளங்காநின்றுள்ள
வில்	வில்லை [கா	மதகரி	மத்தகஜத்தின்
இறுத்து	முறித்தவனாய்,	மருப்பொடு	கொம்பையும்
அடல்	யுத்தோந்முகமான	மலைவளர்	மலையில்வளருகிற
மழைக்கு	வர்ஷத்துக்கு	அகில்	அகில்மரத்தையும்
நிரை	பசுக்கூட்டம்	உந்தி	தள்ளிக்கொண்டு
கலங்கிட	நோவுபட	திரை	அலையானது
வரை	கோவர்த்தநகிரியை	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
குடை	குடையாக	அணை	சேருகிற
எடுத்தவன்	எடுத்துக்காத்தவன்	செழுநதி	அழகியஆறு
நிலவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	வயல்	வயலில்
இடம்	இடமாவது [ற	புகு	பாய்கிற
தடம்	தடாகங்கள்		திருவயிந்திரபுரமே. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாநிற்பதாய் ம்ருதுவான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்ஹேதுவாக வில்லை முறித்து. †(க) ஸர்வகந்த: ஸர்வகந்தம்''என்கிற ஸ்து

(க) சாந்தோக்யம்- ௩- கச -

முடியும் முடியாது ’ என்றுபாராதே மேல்விழுந்து வில்லைமுறி க்கும்படியாயிற்றுக் குழலின் பரிமளம் † அதாகிறது அவ்வருகு பெறவிருக்கிறது இவளையாகில் நடுவு ’ டான ப்ரதிபந்தகங்கள் கொடு கார்யமென்! எ ’ ´ிருந்தார். (அடல்மழைக்கு)†அ ளழகிலே தாவக்குண்டு செய்த செயலேயன்றிக்கே ஸ்வரக்ஷணத்தி லந்வய மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுத்து மழை யைப் பரிஹரித்தானாயிற்று. †இந்த்ரனாலே யே ப்பட்ட மேகங் ள் வர்ஷிக்க அதிலே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடப்புக, கோவர்த் தநகிரியைதரித்து ரக்ஷித்தானாயிற்று.(அடல் ம ழைக்கு)(க)† போர் க்களத்து”என்னுமாபோலே யுத்தோந்முகமான ர்ஷத்துக்கு.(நிரை கலங்கிட) (உ) ஶீவார்ஷ்ம் அதீவார்த்தம்” என்கிறபடியே நோவு ப . (நிரைகலங்கிட அடல்மழைக்கு வரைகுடையெடுத்த ன்). †வி ஶ்வாமித்ராதிகளோடாதல் ந ாதி ளோடாதல் கூட்டிச்செய்யும் ந்மமன்றே. தோற்றிற்றொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானா யிற்று.(நிலவியவிடம்) இந்த்ரன் ர்ஷி ´பி ’ ப் பிற்பாடராய் நோவு படவிட்டாற்போலேயாகவொ ா ’ ணதென்று ஏற்கவே நோவு படா மே நோக்குகைக்காக ந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமாயிற்று.

(தடமித்யாதி) †தடமென்று தாழ் ரையாய் தான் ளரா நின் று ’ ிளவரைபோலே அழகு விளங்காநின்றுள்ளமத்தக த்தினுடைய வென்னுதல்’ அன்றிக்கே தடமென்று-தடாகமாய் தடங் ள்மிக்கிரு ந்துள்ளவரைக் கழகாய்க்கொண்டு விளங் ாநின்றுள்ள மத்தக த்தி னுடைய மருப்போடேகூட வென்னுதல். மலைக்குச்சிறப்பா ஆனைகளைச் சொல்லக் ட திறே. (மலை ளரகினு ’ தி) மலையிலே ம நுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லா மையாலே ஆ ாசா கா சத்தை இடமடைத்துக்கொ ’ டு தான்கண்டபடி வளருகிற அகிலை வேரோடேபறித்துத்தள்ளிக்கொ ’ டு. (திரையித்யாதி) ர்ஷித்த வாறே,மலைமருவிகளானவை ஆனைக்கொம்பையும் அகில்மரத் தயும் முறித்துத்தன் திரைகளாகிற கைகளாலேயே ’ திக்கொ ’ டு வயலிலே வந்து புகுருமாயிற்று. அளவுபட்ட வாய்த்தலை ளாலே யாதல் க வாய்க்காலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப் புகுகையுமன்றிக்கே ஆறுதானே வயலிலேவந்து புகுருமா யிற்று. ... ... (அ)

(க) பெரி-திரு-௩-ு-அ. (உ) வி-பு-௧௧-௧௩.

அரு. எட்ட ாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) பிராட்டியழகில் துவ ்கு ்ஈடு ரா ணனைவென்ற ம ்தன் என்றார் கீழ்ப்பாட்டில்; அவ்வளவோ அவளைக் கைப்பிடிக்கப்போன ன்றே பரிமளத்தில் ந சயாலே வில்லைமுறி த்த மிடுக்கையும் அவ்வளவன்றியே க்ருஷ்ணனாய் மலையெடுத்தானென்று மநுஸந்தித்து அ ்தமிடுக் னிரு ்குமிடம் ப்ராப் மெ ் கிறாரென்றுஸங்கதி.

கமழ்ந்த மென் கருங்குழ ் எ ்று மையாதோ, "வி ர' என்று விசேஷித்ததுக்கு ் க த்தென்னென் ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). (ஐஞ்) வித்தவ்யாக்யாத்கு ாக்யம் (அதாகிறதி ்யாதி). ஒருகாமுகன் வ்யாமோஹத்தாலே கார்மு த் நத முறித்தானெ ் கிறவிது மிடுக் ா வேணு மோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). மலையெடுக்கும்படி மழை வர ப்ரஸக்தியைக் காட் ா ்ன்றுகொண்டு விவரிக்கிறா ் (இந்த்ரனித்யாதி). மழையை யுத்தோந்முகமானதாகச் சொன்னாருண்டோவென்ன (போர்க்களத்தென்னுமாபோலே) என்கிறார். "சலமாமுகில் பல்கணப்போர்க்களத்துச் சரமாரிபொழிந்து" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தாற்போலே யென்று கருத்து. அர்ஜுநனைப்போலே சரக்கூடமாகக்கட்டாதே, மலையெடுப்பானெ ்ன்ன் ·· இ டயனு கயாலே பெருமாளைப்போலே விசாரியாதே செய்தாெ ன்கிறார் (விஶ்வாமித்ரேத்யாதி).

ஆர்தல் - மிகுதியாய் வளர்த்தியைச் சொல்லுறதென் றருளிச்செய்கிறார் (தடமென்றித்யாதி). ... ... (அ)

௬. வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில்விசயனுக்காய்மணித்தேர்க்
கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்மானிடம்குலவுதண்வரைச்சாரல்
கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழக்கமுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல்
சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கை த்தலத்து	கை யி ்	கை த்தலத்து	கையில்
வேல்கொள்	வேலையுடையரான	கொள்	கொண்டுநின்ற
அரசர்	துர்யோத ாதிகளு	எ ் த	என்குலநாதனை
வெம்	பயாவஹமான[டைய	பெம்மான்	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
போரினில்	பாரதயுத்தத்தில்	இடம்	இடமாவது
விசயனுக்காய்	அர்ஜுநனுக்கே அநுகூலனாய் (அவனுடைய)	குலவு	எல்லாராலும்கொண்டாடப்படு ்ற
		தண்	குளிர்ந்த
மணித்தேர்	அழகியதேர்முன்னே	வரைச்சாரல்	பர்வதபார்ஶ்வத்தில்
கோல்	-ழவுகோலை	கால்	வெற்றிலைக்கால்கள்

கண்கொ-ர்	கண்தோறும் கிளைக்கி	சேல்கள்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
கொடி	கொடியானது [ற	பாய்தரு	பாய்கிற
கையெழ	கையெழாநிற்குமதாய்	செழுநதி	அழகிய ஆறானது
கமுகு	பாக்குமரங்களின்	வயல்புகு	வயலில் பாயாநின்றுள்ள
இளம்பாளைகள்	இளைதானபாளை ள்		
மழ்	பரிமளியாநிற்கிற	திருவயிந்திரபுரமே.	(கூ)
சாரல்	பர்யந்தத்தையுடைத்தாய்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). †பகதத்தனில்குறைந்தாரில்லையிறே அங்கேறி பேரில்·(க) ... பார்த்தம் ஸஞ் சாத்யப ணவே டும்படியிறே. (அரசர்)பரிகர தூசியேற ராஜாக்கள்கடக்கநிற்கையன்றிக்கே ராஜாக்களே தூசியேறினபோராயிற்று (மெ ம்போர்)பாரதஸமரமென்றால் கேட்டவர்களுக்கும் மயிர்எழுக வே ண்டும்படியான யுத்தத்திலே. கா ந்தசோழர்க்கும் தங்களை நோக்குகைக்குக் கையிலே ஓராயுதம்பிடித்துக்கொ ாண்டுநிற் வே ண் டும்படி பயா றமிறே. (விசயனுக்காய்)†அர்ஜுநனு காகத் தன்னை அழிவுக்கிட்டு. †ரதியைச்சீறின ன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய்து.†உடம்புக்கு ஈடுஇடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றானையிற்று. †தான்கொண்டவிஜயமும் அர்ஜுநன்தலையிலே கிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டு வைத்தானாயிற்று. (உ)† மலைபுரைதோள்" இத்யாதி (மணியித்யாதி) ஶ்லாக்யமான தேரிலே கையிலே உழவுகோலைக் கொண்டுநின்ற என்குலநாதனுடைய ஸ்த்தாநம்.

(குலவித்யாதி)†கொண்டாடப்பார்த்தால் தன்னையேகொண்டாடும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைச்சாரலிலே பர்யந்தத்திலே. (கால்கொள்கண்கொ ாடி)காலுண்டு †வெற்றிலைக்கால் அதுமறையும்படியாக க தோறும்†பல்லிபற்றுமாயிற்று வெற்றிலைக்கொடி. அக்கொடிகள் முகுகளினுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்த பரிமளத்தாலே யெருவிட்டாற்போலேயிருக்க கையெழாநிற்கும் கையென்று வெற்றிலைக்கிளைகளிறே. இப்படிப்பட்டசோலையையுடைத்தாய் இச்சோலைக்க ணித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது. அப்பரிமளத்திலே மதுபானம்பண்ணினாற்போலேகளித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாயிற்று. இப்படியிரு கிற அழகிய நதியானது வயலிலேபுகுமாயிற்று. அதாவது இவ்வயலளவுமாயிற்று ஆறாய் வரு து இங்கே ந்த வாறே வயலிலேபுகுந்தாயிற்றுப்போவது.

( ) பாரத. (உ)

ஆக தாரகம் தார்யத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் தேசமாயிற்று. தா ' வெல்லச்செய்தேயும், அர்ஜுநன்வென்றான்' என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப் பரிகரமாய் அந்தர்ப்பவித்திருக்குமாபோலே தான் விளைவிக்கச்செய்தே "வயல்விளைந்தது" என்று சொல்லலாம்படியாயிற்று இருப்பது. ... (௯)

அரு. ஒ ' பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). மலையெடுத்து மழைதடுத்தானென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, அவனுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில்வருமரசர்க்கு ஆயுதங்களநுக்தஸித்தமன்றோ,விசேஷிப்பானென்னென்ன கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பகதத்தனிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). "ఉరసాచ్ఛాదయామాస పార్థం సంఛాద్య మాధవః உரஸாச்சாதயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்ச்சாத்யமாதவ:" என்கிறபடியே பகதத்த ' விட்ட அஸ்த்ரத்தை க்ருஷ்ணன் தன்மார்விலேற்று அர்ஜுநனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமொனால், அவனிலும் மிகுத்த அரசர்வேல்கள் க்ரூரங்களென்கைக்காக விசேஷித்தாரென்று கருத்து. "விசயன் மணித்தேர்க்கோல்கொள்" என்றத்தாலே - தன்மேன்மையழித்து ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கினமை தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனு 'காகவித்யாதி). ரதிக்கன்றோ அழி ' வன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதியையித்யாதி). "விசயனுக்காய்' எ 'றது-விஜயனுக்கே யாயென்று ஸாவதாரணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (டம்புக்கித்யாதி). ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிரு ' தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்னாதே, "விசயன்" என்று அவனை நிரூபித்ததுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). தான்கொண்டவிஜயம் அவன்மேலே யேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்யாதி). "அலைவலை' என்கையாலே - தான்செய்தவிஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுநன்மேலே யேறிட்டுத் தாமே கொண்டாடுமனென்று கருத்து.

குலவுதல் - குலாவுதலாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாடவித்யாதி). (வெற்றிலைக்கால்) என்றது - வெற்றிலைக்கொடிவளரும்படியான ெ ாள்கொம்பு. (பல்லிபற்றுகை) கிளைக்கை. ... ... (௯)

௴. மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தளந்தானைத் [த்து
தேவர்தானவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுர
மேவுசோதியைவேல்வலவன் கலிகன்றிவிரித்துரைத்த
பாவுதண்டமிழ் பத்திவை பாடி ' ப்பாவங்க 'ள் பயிலாவே. (௰)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
மூவர்ஆகிய	ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத்ரரூபியான	மேவு	நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற
ஒருவனை	அத்விதீயனாய்,	சோதியை	தேஜஸ்வியானவன் விஷயமாக
மூவுலகு	மூன்றுலோகங்களை		
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	வேல்வலவன்	வேலாலேயெதிரிகளை ஜயிக்கவல்ல
உமிழ்ந்து	வெளியில் புறப்படவிட்டு	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
அளந்தானை	(மஹாபலிபக்கலில்நின்றும்மீட்டு) அளந்துகொண்டவனாய்,	விரித்து	விஸ்தரித்து
		உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய்
		பாவு	பரந்த
தேவர்	தேவர்களும்	தண்	அழகிய
தானவர்	அஸுரர்களும்	தமிழ்	தமிழ்பாஷையான
சென்றுசென்று	பலகால்சென்று	இவைபத்து	இப்பத்துப்பாட்டை
இறைஞ்ச	ஆஶ்ரயிக் வாம்படி	பாடி	பாட [யும்
தண்	ஶரமஹரமான	பாவங்கள்	பாபங்கள்
திருவயிந்திரபுரத்து	திருவயிந்திரபுரத்திலே	பயிலா	சேரமாட்டா. (௰)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(மூவரித்யாதி)ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய சரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கு மந்தராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணுகையாலும் ஸ்வேநரூபேண நின்று பாலநத்தைப் பண்ணுகையாலும் (மூவராகிய ஒருவனை) (க)†'ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்' ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்"ஆன ஸர்வநியந்தாவாயிற்று.(மூவுலகித்யாதி)ஆபத்ஸகனுமாயிற்று.(தேவரித்யாதி)(உ) தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச. தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச" என்கிறபடியே தன்னுலே பருஜ்யரானவர்களிரண்டு திறத்தார்க்குமொத்திருக்கையாலே தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்திக்காக தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்குமடையச் சென்றாஶ்ரயிக்கலாம்படி திருவயிந்திரபுரத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணி, அத்தாலே பரமபதத்திற்காட்டிலு முஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறவனை. †எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில்; இவர்களுக்கு அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுகையால் வந்தவேற்றமுண்டிறேயிங்கு.

(வேல்வலவன்) (௩) 'ஆழ்வலவன்'" என்னுமாபோலே. (விரித்துரைத்த) சொல்லுகிற லக்ஷணங்களுண்டாம்படிசொன்ன.† 'விரித்துரைத்த' என்றும், 'தொகுத்துரைத்த'" என்னுமுண்டிறே. சிஷ்டர்களுடைய நெஞ்சிலே படும்படிபண்ணுகையும் இவர்களுக்குப் பரக்கச் சொல்லுகையும் இவையெல்லாம் வேணுமிறே. (பாவு) பரந்து.

(க) வி-பு-க-௨-௬௬. (௨) ஜி-ஸ்தோ-உ. (௩) ௩-திரு-௭௬.

ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கையன்றிக்கே பத்தாயிற்று. (பாவங்கள் பயிலாவே) பாபாநுபவம் பண்ணுகைக்காகவிறே ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கிறது அதை யநுபவிக்கவந்த வித்தேசத்திலே இத்தையதிகரிக்கில்; அதை தான் 'நமக்கிருப்பிடமல்ல'' என்று விட்டோடிப்போம்.(க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அந. பத்தாம்பாட்டு. (மூவரித்யாதி). ''ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் விஷ்ணுவேபண்ணுகிறான்' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஹ்மேத்யாதி)."సృష్టిస్థిత్యన్త కరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః" - ஸ்ருஷ்டிஸ்த்தித்யந்த கரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு சிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக எவ ஜநார்த்தந '' என்று ப்ரமாண சேஷம். (எல்லாமில்லையிறே) என்றது - அநுகூல ப்ரதிகூலவிபாகமில்லையிறேயென் க.

நெஞ்சிலேபடும்படி ஸங்க்ரஹமாக உரக்கவமையாதோ விரித்துரைப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரித்தித்யாதி). அநதிஸங்க்ரஹ விஸ்தரமாகச் சொன்னொரென்கை. ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி ௩ ம் பத்து உ ம் திருமொழி
ஊ ன் வா ட ப் ர வே ச ம்

வ்யா. (க)† அடியவர்க்குமெய்யனாகிய தெய்வநாயகன்'' என்று †ஆஶ்ரிதர்க்குஸுலபனாக இருக்கக்காகத் திருவயிந்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனானானென்றார் கீழ் அவன்படி இது ஞானபின்பு விரோதியான தேஹத்தைக்கழித்து பகவத்ப்ராப்திபண்ணவேண்டியிருப்பார்க்கு §(சரீரத்தையொறுத்து ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டா அவனுகந்து வர்த்திக்கிற திருச்சித்ரகூடத்தை பாரயீயுங்கோளென்கிறார்). (உ) 'மன்னுமழல்நுகர்ந்தும் வண்டடத்தினுட்கிடந்தும்'' என்கிறபடியே கோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்த்தராயும் சீதகாலம் தடாகங்களிலே அகமர்ஷணம் பண்ணியும் அதிலே பாசியேறக்கிடந்தும் இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அப்பக்ஷராயும் வாயுபக்ஷராயும் சாமூலபலாதிகளை புஜித்தும் தபஸ்ஸுபண்ணிக்லேசிக்கவேண்டா; ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய் ராவண ஹிரண்யாதிகளாலே நலிவுபட்டகாலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தும், இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் ஶ்ரியபதி திருச்சித்ரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனானான் அத்தேசத்தைச்சென்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய் அவனைப்பெறலாம். சடக்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... *

அரு. ஊன்வாடப்ரவேசம், திருவயிந்திரபுரத்திலே*அடியவர்க்கு மெய்யனாய் தெய்வநாயனிருக்கையால் அங்கேதானே ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லலாயிருக்க, 'திருச்சித்திரகூடத்தில்சென்று சேர்மின்கள்' என்று உபதேசிப்பானென்னென்னென்கிற சங்கையிலே ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க்கித்யாதி). (ஆஶ்ரிதர்க்கு) என்றது - திருமேனியோடிருக்குமாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி.

(க) ௩-க-௩. § குண்டலிதம் க்ராசித்தம்,
(உ) பெரியதிருமடல்.

ழு. ஊன் ாட வு ் ஞுதுயிர் கா விட்
டுடலிற்பிரியாப் புலனைந்தும் நொந்து
தாம் வாடவாடத் த ம் செய்யவே ் டா
தமதாவிமையோ ருலகாளகிற்பீர்
கானுட மஞ் ஞுக் க மாட மாடே
கயலாடு ரணீர்ப் பழனம் புடைபோய்த்
தேனுட மா' க் கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோருல	பரமபதத்தை	ஆட	அசையும்படியாக
தமத, [கு	த. ளதாக	மஞ் ஞுக்கண	மயில்திரள்கள்
ஆளகிற்பீர்	ஆளவேண்டியிருக்கு மவர்களே.	ஆட [ம்	ஆடவும்
		மாடே	பக் த்திலே
ஊன்	மாம்ஸமானது	கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
ாட	வற்றியுலரும்படி	ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற
உண்ணுது	போஜநாதி ளைத் த விர்ந்து	நீர்	நீரோடுகிற [டைய
		கால்	வாய்க்கால் ளையு
உயிர்	ப்ராணனை (போ ாத படியாக நீர் ாற் றுமுதலானவற் று	பழனம்புடை போய்	நீர்நிலங்களினரு கே போய்
		தேன்	வண்டுகள்
காவலிட்டு	சிறையிலிட்டு [ல்)	ஆ' .	மேலே யெழுப்பறக் க (அக் ாற்றுலே)
உடலிற்பிரியா	சரீரத்தை விட்டுப் போகாத		
		மாடம்	மாடங்களிலுள்ள
ஐந்துபுலனும்	ஐந்து இந்த்ரியங்களு	கொடி	கொடி ள்
நொந்து	வருந்தி [ம்	ஆடு	அசையாநிற்கிற
தா ்	தாங்கள் [க்கும்படி	தில்லைத்திருச்சி த்திரகூடம்	தில்லைத்திருச்சித் திர கூடத்தை
வாடவாட	மேல்மேலும் க்லேசி		
தவம்செய்யவே வ ண்டா	தபஸ்ஸு பண் ணவே ண்டாம்	சென்றுசேர்மி ன்கள்	சென்றுசேருங் கோ ள். (க)
கா ்	வ மானது		

வ்யா மூதற்பாட்டு.(ஊன்வாட)மாம்ஸமானது குறைய அசந†வஸ நாதிகளைக்குறைத்து ப்ரா ன் ளைப்போ ாதபடி அப்பக்ஷண வாயு பக்ஷ ணங்களாலே காற்கட்டி சரீரத்தை விட்டுப்போகாத இந்த்ரியங் களைந்தும் ஸ்வஸ் விஷயங்களைப்பெருமையாலே நொந்து ஈடுபடும் படி தா ்கள் †மேன்மேலும் க்லேசிக்கும்படி தபஸ்ஸு பண்ணவே ண்டா. (தமதாவித்யாதி)†பரமபதத்தைத் தங்களதாக ஆளவேண்டி யிருப்பீர்!

(காறு) சோலையசையும்படியா † மயிலினங்களாட அத்தாலே சோலையில்நின்றும் கிளம்பின ண்டுகளா வ அச்†சோலையருகே கயல்கள் ளித்துப்பாயாநின்றுள்ள†நீரோடு காலையுடைத்தாயிருக்கிற நீர்நிலங்கள் †அருகிட்டுப்போய், தேனுண்டு ாடு ளானவை மேலேமெழப்பறக்க அ் காற்றாலே மாடத்திலுண்டான கொடிகளானவை அசையாநிற்குமாயிற்று. ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (ஊனித்யாதி) உண்ணுது' என்றது - உடா ்கு உபலக்ஷணமா யருளிச்செய்கிறார் (வஸநாதிகளை) என்று. 'வாடவாட என்ற மீமிசையினர்த்தம் (மே மேலும் க்லேசிக்கும்படி) என்றது. இமையோருலகு - தமதா ஆளகிற்பீர்' என்றநவயித் தருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்தையித்யாதி).

'மஞ்ஞைக்க ம் என்றதி ர்த்தம் (மயிலின கள்) என்றது. "மாடே" றதினர்த்தம் (சோலையருகே) ன்றது. 'நீர் ால் பழனம் என்றநயித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நீரோடித்யாதி), பு ட" எ றதி ர்த்தம் (அருகிட்டு) என்றது. ... ... (க)

ஃ. காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு
கடுங்கால் நுகர் து நெடு காலமைந்து
தீயோடுநின்று த ஞ்செய்யவே டா
திருமார் னைச் சிந் தயுள் வத்துமென்பீர்
வாயோது வே தம் மல்கின்ற தொல்சீர்
ம றயாளர் நாளும் முறையால் ளர்த்த
தீயோ வோங் ப் புகழோ கு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
திருமார் னை	ஸ்ரிய பதியை	நு ர்ந்து	பாநம்பண்ணி
சிந்தையுள்	நெஞ்சில்	ெ டுங்காலம்	நெடுநாள்
வத்தும்என் பீர்	வைத்துக்கொள்ளவே ணுமென்பீர்.	ஐந்து தீயோடுநின்று	பஞ்சாக்நிமத்யஸ்த ாய்நின்று
காயோடு	இளங்காய்களையும்	தவம்செய்யவே ண்டா	தபஸ்ஸூபண்ணவே ண்டா;
நீடுகனி	நெடுநாளுலர்ந்தபழ ங்களையும்	ாய்	ாயாலே
உண்டு	புஜித்து	ஓது	ஓதப்படுகிற
வீசு	அடிக்கிற	வேதம்	வேதமானது
கடு கால்	ெ ட்டியகாற்றை	மல்கின்ற	ரூறை ற்றிருக்கிற

தொல்	ஸ்வாபாவிகமான	தீ	அக்நியானது
சீர்	ஸம்பத்தையு டைய	ஓங்கலோங்க	ளாரவளர (அத்தா
ம றையாளர்	ப்ராஹ்மணர்	ஓங்கு	மிக்குவருகிற [லே)
நாளும்	நாள்தோறும்	புகழ்	புகழையுடைய
முறையால்	க்ரமமாக	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
ளர்த்த	அநுஷ்ட்டித்த	சேர்மின்கள்.	(௨)

வ்யா. இர ் டாம்பாட்டு. (காயோடித்யாதி)†பருவமிலேதான ாய்களையும் வெய்யிலிலும் காற்றிலுமுலர்ந்து பசையற்றகனி லை யும் புஜித்து வீசின†ெ ட்டிய ாற்றைப்பருகி நெடுங்காலம் பஞ்சா க்நிமத்யஸ்த்தராய் நின்று தபஸ்ஸ¬பண் வேண்டா ஸ்ரீய:பதியை ஹ்ருதயத்திலே பிரியாதபடி ெ வத்துக்கொள்வோமென்பீர் .

(ாயோதித்யாதி) ாயாலேஓதுகிறவே தம் குறை றுகையால் வந்த ஸ் ாபாவி ஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்ம ர் என்று மொக்க முறையாலே அநுஷ்ட்டித்த அக்நி ளரவளரப் புகழோங்காநின் றுள்ளதில்லை. ... ... (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ாயித்யாதி) ஊன்வாடவுண்ணுதார் உயி ரைக் ாவலிடும்படி யெங்ஙனேயென்ன' அத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு தபஸ்ஸினுடைய துஷ்கரதை யயும் காட்டுகிறுரெ ் று ஸங் தி.

நீடுகனி - ெ டுநாளுலர்ந்த னியென்றாய் அ ் ஙன்காய்க்கு விசேஷண மிடாமையால், இளங்காயென்று ப்ர ரணத்துக்குச் சேர வருளிச்செய்கி றார் (பருவமித்யாதி). (வெட்டிய) உஷ் மான. ... ... (௨)

மூ. வெம்பும் சி த்துப் புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர் முதுவெ ள்ள முள்புக்கழுந்த
வம்பு ் பொழில்சூழுல ன்றெடுத்தா
னடிப்போதணேவான் விருப்போடிருப்பீர்
பைம்பொன்னு முத்தும் மணியுங் ெ ாணர்ந்து
படை மன்னவன் பல்லவர்கோ ா ் பணிந்த
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வம்பு	புதிதாய் [ன	முதுநீர்வெள்ள	மஹாஜல ானகடலி
-ண்	ஊணுக்குவிஷயமா	முள்புக்கு	லேப்ரவேசித்து
பொழில்	சோலை	அழுந்த	மக்நையாக
சூழ்	சூழ்ந்த	அன்று	அப்போது
-லகு	பூமியானது	வெம்புஞ்சினம்	மிக்ககோபத்தையு
விரி	பரந்த		டைத்தாய்

புனம்	காட்டிலேவர்த்திக்கி	மணியும்	மாணிக்கங்களேயும்
ஒன்று	ஒப்பற்ற [ற	கொணர்ந்து	கொண்டு ந்து
கேழலாய்	மஹா ராஹ ாய்க்	படை	பரிகரத்தோடேகூட
	ெ ாண்டு	மன்னவன்	ராஜாவான
எடுத்தான்	அத்தை இடந்தெடுத்	பல்லவர்கோன்	பல்ல ராஜா
	தவனுடைய [ளே	பணிந்த	ஆ்ரயித்ததாய்
அடிப்போது	திருவடித்தாமரை க	செம்பொன்	அழகியபொன்னாலும்
அணைவான்	சாரவேணுமென்கிற	மணி	மாணிக்கங்களாலும்
விருப்போடு	ஆதரத்தோடு		செய்யப்பட்ட
இருப்பீர்	வர்த்திக்கிற ர்களே.	மாடங் ள்	மாடங்களால்
பை	அழகிய	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
பொன்னும்	பொற்பூக் ளேயும்	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
முத்தும்	முத்துக்களேயும்	சேர்மின் ள். (௩)	

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) மிக்கசினத்தை யுடைத்தாய் புனத்திலே ர்த்திக்கும் மஹா ராஹமொன்றாய் பரந்திருந்துள்ள டலிலே பூமியழுந்த அப்போது பல (ஃல) மூலங்களே யுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியை டுத்த னுடைய திருவடித்தாமரைகளே யணையவேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே ர்த்திப்பீர்.

(பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்நாதிகளேக்கொண்டு பரிகரத்தோடும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து செம்பொன்னாலும் மணியாலுஞ்செய்த மாடங்கள்சூழாநின்றுள்ள தில்லை. ... (௩)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) "தவம்செய்யவேண்டா திருச்சித்திரகூடம் சேர்மின்கள்" என்றீர் ர்கள் ஸம்ஸாரப்ரளயத்திலழுந்திக்கிடக்க உத்தரிப்பனோவென்னை ப்ரளயார்ணவமக்நையான பூமியையெடுத்தாற்போல் உங்களே உத்தரிக் வல்லவனென்கிறாரென்று ங் தி.

வம்பு - புதிசாய், உண் - ஊணுக்குவிஷயமாய் அ ற றயுடைத்தான பொழிலென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (பலேத்யாதி).

பைம்பொன் - அழகியபொற்பூ்கள். ... ... (௩)

௺. அரு மாகில மன்றளப்பான் குறளா
யவுணன் பெருவே ள்வியில் சென்றிரந்த
பெருமான் திருநாமம் பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர் நீங்குதுமென்னகிற்பீர்
கரு மா கடலுள் கிடந்தா னுவந்து
கன நா ரவினணைப் பள்ளியின்மேல்
திருமால் திருமங்கையோடாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின் வே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	இந்த்ரன் ராஜ்யத்தை இழந்த அன்று	நீங்குதும்	போக்குவோம்
அரு	அளக்க அரிதான	என்னகிற்பீர்	என்றுசொல்லியிருப்பீர்!
மாநிலம்	மஹாப்ருதிவியை	கருமா	கறுத்துப்பெரியதான
அளப்பான்	அளக்கைக்காக	கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
குறளாய்	வாமநரூபியாய்	இருநா	இரண்டு நாவையுடைய
அவுணன்	அஸுரனுடைய மஹாபலியினுடைய	அரவின் அணைப்பள்ளியின்மேல்	திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே
பெருவேள்வியில்	மஹாயாகத்தில்	வந்து	உகந்து
சென்றிரந்த	சென்று அர்த்தித்த	கிடந்தான்	பள்ளிகொண்டருளின
பெருமான்	ஸர்வேஸ்வரனுடைய	திருமால்	ஸ்ரிய:பதி
திருநாமம்	திருநாமத்தை	திருமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியாரோடே
பிதற்றி	அடைவுகெடச்சொல்லி	ஆடு	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
நும் தம்	உங்களுடைய		
பிறவித்துயர்	ஜந்மதுக்கத்தை	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்கள். (௪)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி) அளக்க வரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்கைக்காக வாமநனாய் அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே சென்றர்த்தித்த ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருநாமத்தை அடைவுகெடப்பேசி உங்களுடைய ஜந்மதுக்கத்தைப்போக்குவோமென்று சொல்லியிருப்பீர்.

(கருமாவென்றுதுடங்கி) இரண்டு நாவையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே † கறுத்துப் பெருத்த கடலிலே உகந்து கண்வளர்ந்தருளின ஸ்ரிய:பதி பெரியபிராட்டியாரோடே கூடவிடாதே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. ... ...(௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி). ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அவன் பரமப்ரணயியாகையாலுதவினானே யாகிலும் அதுவொண்டுநாள் தேறும்படியென்கவேயென்னவந்தவனை அர்த்தித்தார்க்காகவே தானர்த்தியாய்க் கார்யம்செய்து தலைக்கட்டியவன் ஒருவரே. உங்களபேக்ஷிதமும் செய்வனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

'கடல்தோறும் கண்வளர்ந்தருளுமென்றொரு ப்ரமாணப்ரஸித்தியுண்டு' என்று முன்னே தாம் நிர்வஹித்தநிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (கறுத்துப்பெருத்தகடலிலே) என்று. ... (௪)

௫. கோமங்கக் கடல் வைய முய்யக்
குலமன்னரங்கம் மழுவில் துணியத்
தாமங்கமருள் படைதொட்ட வென்றித்
தவமா முனியைத் தமக்காக்ககிற்பீர்

பூம ' கை த ' கிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ் மங்கையெ ' கும் தி ழப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம் பூம் பொழில் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர் மின்களே. (௫)

பதம்.	உரை.
ே ா	ராஜாக் ள்
ம ' க	நசிக்கவும் [ந்த)
ட ம்	மரக்கலங்கள் (நிறை
கடல்	க ல்சூழ்ந்த
வயம்	பூமியிலுள்ளார்[கவும்
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
குலமன்னர்	ராஜாக்களுடைய
அங் ம்	சரீரமானது
மழுவில்	மழுவிலே
துணிய	துணியும்படியா வும்
தாம்	தாமே
அங்கு	அப்போதுண்டான
அமருள்	பூசலிலேபுக்கு
ப டதொட்ட	ஆயுதமெடுத்த [ய்
வெ ' றி	ஜயத்தையுடையவனு
தவம்	பின்பு தபஸ்ஸு பண்ணப்புக்க
மாமுனியை	மஹாமுனியான ஸ்ரீ பரசுராமாழ்வானை
தமக்கு	தந்தாமுக்கு

பதம்.	உரை.
ஆக்ககிற்பீர்	ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியிருப்பீர் :
பூமங்கை	பெரியபிராட்டியார்
தங்கி	(திருமார்விலே) தங்கியும்
புலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
மன்னி	(இடவருகே) பொருந்தியும்(அத்தாலே)
புகழ்	கீர்த்தியாகிற
மங்கை	ஸ்த்ரீ
எ ' கும்	எங்குமொக்க
தி ழ	உஜ்ஜ்வலமாய்விளங்காநிற்
பு ழ்சேர்	புகழையுடைத்தாய்
சேமம்ெ ாள்	அரணையுடைத்தா
பம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த	பரந்துபூத்தசோலையால்சூழப்பட்ட

தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்கள். (௫)

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (கோம ' கவித்யாதி) ரா ாக் ளென்று பேர்பெற்றுரட ' கலும் ம ' க கடல்சூழ்ந்தபூமி உய்ய ராஜாக்களு ை யசரீரம் மழுவிலே துணித்தவிடத்திலும் †ே ாபம்மாறு ே த ஆயுதம்தொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையனை ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானைத்தந்தாமுக்காக்கிக்கொள்ளவே ' டியிருப்பீர்!

(பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நித்யவாஸம்பண்ணி புகழ் ம ' கை யெங்கு முஜ்ஜ்வலமாய் வர்த்திப்பதும் செய்து புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில் சூழ்ந்த தில்லை. ... ... (௫)

அ௫. அஞ்சாம்பாட்டு. (ே ாமங்கவித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு விரோதியாய் உதாரனை மஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய ப்ரபலவிரோதிகள் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிநிரஸநசீலதையை யருளிச்செய்யக்கோலி வாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தரபாவியான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான் வீரசரிதத்தை யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

மழுவில் துணித்தபின்பும் படைதொட்டிருக்கையால் பலித்தவர்த்தம் (கோபம்மாறுதே) என்று. ... ... (௫)

௬. செய் வாயழ லம்பு துரந்து முந்நீர்
துணியப் பணிகொண்ட ணியார்ந் திலங்கும்
மையார் மணிவண்ணனையெண்ணி நுந்தம்
மனத்தே யிருத்தும்படி வாழவல்லீர்
அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தா
னருமாமறை யந்தணர் சிந்தை புகச்
செவ்வாய்க்கிளி நான்மறை பாடும் தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செய்	கூரிய	வாழவல்லீர்	வாழவேண்டியிருப்பீ
வாய்	வாயையும்	அவ்வாய்	அவ்விடத்தில் [ர்.
அழல்	அக்நிபோன்றதேஜ ஸ்ஸையுமுடைய	இளமங்கையர்	சிறுபெண்கள் (தமப் பன்மார்அத்யயநம் பண்ணக்கேட்டிரு க்கையாலே)
அம்பு	அம்பை		
துரந்து	விட்டு		
முந்நீர்துணிய	கடலை பற்றச்செய்து	அருமாமறை	அர்த்தமறிய அருமை யான பெரியவேத த்தை
பணிகொண்டு	(அதில்) அணைகட்டி னவனும்		
அணி	ஆபரணத்தாலே	பேசவும்	சொல்லவும்,(அப்பெ ண்களுடனேகூட)
ஆர்ந்து	பூர்ணமாய்		
இலங்கும்	விளங்காநிற்பதாய்	செவ்வாய்க்கிளி	சிவந்தவாயையுடை யகிளிகள்
மை ஆர்	கருமைமிக்க		
மணிவண்ணனை	மணிபோன்றவடிவழ கையுடையவனை	அந்தணர்சிந் தைபுக	ப்ராஹ்மணர்ஹ்ருதய த்திலேபுகும்படி
எண்ணி	அநுஸந்தித்து	நால்மறை	நான்குவேதங்களையு
நுந்தம்	உங்களுடைய	பாடு	பாடுகிற [
மனத்தே	நெஞ்சிலே [படி	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
இருத்தும்படி	நித்யவாஸம்பண்ணும்	சேர்மின்கள்.	( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (செய்வாயித்யாதி) கடைந்து செய்விட்ட வாயையுடைத்தாய் நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேவிட்டு கடலைத்துணித்து அத்தைப்பணிகொண்டு †உஜ்ஜ்வலமாய் கருமை மிக்கிருந்துள்ள மணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தோடே கூடின விக்ரஹத்தையுடையவனை யநுஸந்தித்து உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி வாழவல்லீர்..

(அவ்வாயென்றுதுடங்கி)† தன்வாயில் பழுப்புப்போலே யிருக்கிற பாலை(ஷை)களானபெண்கள் ஓத்துக்கேட்ட செவியேற்றாலே சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற சிந்தனையை

யுடைத்தான கிளியானது நல்ல ஸ் ரத்தோடே நாலுமே தத் தயும் பாடாநின்றுள்ள தில்லை. .. .. (௬)

அரு. அரும்பாட்டு. (செய்வாயித்யாதி) லோகத்தில் எதிரிட்ட ராஜா க்களைவென்றாகிலும் எங்களு ட ய அபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை வெல்லவல் லனென்ன அநந்தராவத ரத்தில் கடலைக் லக்கின அதிமாநுஷசேஷ்டி தத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே ஆர்ந்து - பூர்ண ாய் இல ் குமதாயெ ன்று விக்ரஹவிசேஷணமெ ் று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஜ லமாய்) என்று.

'அவ் ரயிளமங்கை யர் - அருமாம ற - பேசவு ் அந்தணர்சிந்தைபு செவ்வாய்க்கிளி தான்- ரன்மறைபாடு'' எ ் றந் யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த ் ணித்யாதி). ... ... (௬)

௭. மௌ ல் குழலாய்ச்சி மென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச் சுழல் நீர்பயந்த
தெய் த் திருமாமலர் ம ் கை தங்கு
திருமார்பனைச் சி ் தையுள் த்துமென்பீர்
ெ ாவைக் ளிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ் ச ் து முந்தி நி ா வ ங்கொ்
தெய் ப்பு ் சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே (எ)

பதம்.	உரை.
ெ ளவல்	முல்லைமல ர [ய
குழல்	திருக்குழலிலேயு ட
ஆய்ச்சி	நப்பி ் னைப்பிராட்டி
ெ ல்	ம்ருது ா [யு டய
தோள்	திருத்தோளோடே
ய்ந்து	ல ் து [மான
மகரம்	மத்ஸ்யம்தொட ் க
சுழல	ழலும்படி
சுழல்	சுழ ் றுவருகிற
நீர்பயந்த	கடல்பெற்ற
தெய் ம்	அழகிய
திருமாமலர்மங் கை	பெரியபிராட்டியார்
தங்கு	தங்குகிற
திருமார்பனை	திருமார்வையு டய
சிந்தையுள்	நெஞ்சில் [வனை

பதம்.	உரை.
த்தும் எ ் பீர்	க் ே ் டியிரு ப்பீர். (ஸிம்ஹ, ் தோடேபிணங்கு கயாலே)
ெ ள வ	பிளிறுகிற
களிற்றின்	யானையின்
மருப்பும்	கொம்பையு ்
பொருப்பில்	பர்வதத்தில்
கமழ்	நறநாற்றம் மழ்கிற
சந்தும்	சந்தநத் தயும்
_ ் தி	தள்ளிக்கொண்டுவரு
நிவா	வெள்ளாறு [கிற
வலங்கொள்	வலஙெ ாள்ளாநிற்கி
தெய்வம்	அழகிய [ற
புனல்சூழ் ் து	ஜலம்சூழ்ந்து
அழ ாய	தர்சநீயமான
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்செ ் று சேர்மின்கள்.	

(எ)

வயா. ஏழாம்பாட்டு. (மௌ வித்யாதி) †மௌ லோடேகூடின திருக்குழலையு ய நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய ம்ருது ா திருத்தோளிலேகலந்து † அ ' குண்டான மத்ஸ்ய ' கள் சுழலும்படி சுழன்று ருகிற கடல் பெற்ற பெரியபிராட்டியார்த' கும் திருமார் வையுடையவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்..

(மௌவையித்யாதி) பிம்ஹத்தோடு பி ங்கிப்†பிளிறுகிற ஆனை யினுடைய மொம்பும் மலையில் பரிமளிதமான சந்தநத்தையும் தள்ளி விவா என்கிற ஆறு வலங்கொள்ளாநிற்கிற விலக்ஷ மான புன ' சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. ... . (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (மௌவலித்யாதி). "ஸம்ஸாரஸமுத்ரத் த ' ல ' வல்ல ன் வந்திருக்கிறதேசத்தில் சென்று சேர்மின்கள்" எ ' ஞநின் றீர் எங் ளால் கிட்' ப்போமோவென்ன' புருஷகாரபூதர் அருகேயுண்டு பிற்காலியாதேசென்று சேருங்கோளென்கிறாரென்று ஸங் தி.

(மௌ லோடே) என்றது - முல்லைமலரோடே என்றபடி.. (அ ' கு ' டான) ன்றது மேலேசொல்லப்படுகிற ஸமுத்ரத்திலு ' டான எ ' றபடி கௌளை ' ஆரவாரமாய் (பிளிறுகிற) ன்றருளிச்செய்கிறார் ... (எ)

அ. மா ாயி ங்கம் மதியாது கீறி
ம ழ மாமுது குன்றெடுத்தாயர்த ' கள்
கோ ாய் நி ' ரமேய்த்துலகுண்டமாயன்
கு ாரா மா கழல் கூடும் குறிப்புடையீர்
மூ ாயிர நான்மறையாளர்நாளும்
முறையால் ங்க வணங்காயசோதித்
தே ாதிதே ன் தி ழ்கி ' ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே. (அ)

பத	உரை.	பதம.	உ ர.
மாவின்	கேசிஎன்னும்குதி ர	எடுத்து	குடை ாகஎடுத்து
வாய்	ா யயு ' [யின்	ஆயர்தங் ள்	இ டயர்க்குத் தலை
அ ' ம்	உடலையும் [தே	கோவாய்	ஞய்
மதியாது	ஒருசர ' கா கினையா	நிரை	பசுத்திரளை
கீறி	பிளந்துபொகட்டு (இந்த்ரன் வர்ஷிப்பித்த)	மேய்த்து	மேய்த்து (ப்ரளயாபத்திலே)
		உலகு	லோகத் த [த
மழை	கல்வர்ஷத்துக்கு	உண்ட	திருவயிற்றிலே வத்
மா	பெரிதாய்	மாயன்	ஆம்சர்யபூதனு டய
முது	பழையதான	குரை	ஆபரணங் ளால்சப்திக்கிற
குன்று	கோவர்த்த மென்னும்மலையை	மா	பெருமைதங்கிய

கழல்	திருவடிகளை [ம்	வண '	ஆஶ்ரயிக்க
கூடும்	சேரவேணுமென்னு	அண ' ராய	அப்ராக்ருதமான
குறிப்புடையீர்	நினை வயுடையீர்.	சோதி	தேஜஸ்ஸையுடைய
மூவாயிரம்	மூவாயிரரான		தேவாதிதேவன் ஸர்வேஶ்வரன்
நான்மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்	திகழ்கி ற	விளங்குகின்ற
			தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று
நாளும்	நாள்தோறும் [படி	சேர்மின்கள்.	(அ)
முறையால்	ஸ்வரூபத்துக்குத்தக்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கேசியுடைய ாயோடே கூட உடம்பை நாயாஸேந இர ' டாகக்கிழித்து இந் த்ரனால்வந்த மழையிலே பெருத்துப்ப முதான ோ ர்த்தநத்தை யெடுத்து ஆயர்தலை யைப் பசுமேய்த்து லோகத்தைத் திரு யிற் றிலே வைத்த ஆஶ்சர்யபூதனுடைய ஆபா ஒலியை யுடைத் தாய் போக்ய தமிக் திரு டி ளைக்கூடவே ணுமென்று குறிப் புடையீர்.

(முறையால் ' க அண ' காயசோதி) சா ' த்ர ' ளில் சொ ல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிக் அவர் ளுக்கா ' ரயணீயனாய் † தேஜஸ் ஸையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். .. ..(அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புரு ஷகாரபூதரை முன்னிட்டாஶ்ரயித்தார் 'கு, விரோதி பாபங்களைப்போக்கி து கவர்ஷத்தை நீ 'கித்தன் யிற்றிலேவைத்து நோ ' ல்லனென்னுமது 'கு த்ருஷ்டாந்தமான அபதாநங்களை ஸூசிப்பித்து அவனிருக்கும் தேசத்தி லே செல்லுங்கோ ளென்கிறாரெ ' று ஸங்கதி.

அணங்காய - அப்ராக்ருதமான சோதி ' ருய், அத்தையருளிச்செய் கிறார் (தேஜஸ்ஸையு ' ய) எ ' று. ... . ( )

௯. செருநீலவே ற்கண் மட ார்திறத்துச்
சினத்தோடு நின்று மனத்தால் ளர்க்கும்
அருநீலபா மகலப் பு ஞ்சே
ரமரர்க்குமெய்தாதவ ' டத் திருப்பீர்
பெருநீர்நி ாவுந்தி முத்தங்கொ ர்ந்தெங்கும்
வித்தும்வயலுள் யல் பாய்ந்துகளத்
திருநீலநின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூ ம் சென்றுசேர்மின்களே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம	உரை.
செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான [ய்	புகழ்சேர்	புகழையுடைய
வேல்	வேல்போலேகூரிதா	அமரர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்
நீலம்	நலம்போலேகுளிர்த [ராய்	எய்தாத	கிட்டவரிதான
கண்	கண்ணழகையுடைய	அண்டத்து	பரமபதத்தில் [பீர்!
மடவார்திறத்து	டப்பத் தயுடைய ஸ்த்ரீகளிடத்தில் (புஜி கநினைத்த போகங்களைவிலக் குவார்பக்கல்)	இருப்பீர்	இருக் வேண்டியிருப்
சினத்தோடு	கோபத்தோடு	பெருநீர்	மிக்கநீரையு டய
நின்று	இருந்து	நிவா	வெள்ளாறு
மனத்தால்	நெஞ்சிலாசையாலே	முத்தம்கொணர்ந்து	முத்துக்களைக்கொண்டுவந்து
வளர்க்கும்	வளர்த்துவருமதாய்	உந்தி	தள்ளி
அரு	போக்கவொண்ணுத	வித்து	விதைக்கிற
நீலம்	தண்ணிய	வயலுளெங்கும்	யல்தோறும்
பாவம்	பாபமானது	கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
அலு	போம்படி	பாய்ந்துஉகள	குதித்துத்துள்ள
		திருநீலம்	அழகியநெய்தல்மலர்
		நின்று	எங்குமொக்கப்பரந்
		திகழ்கின்ற	விளங்குகிற [து
		தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று சேர்மின்கள். (௯)	

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) யுத்தத்துக்குப் பரிகரமாய் நீலமான நிறத்தையுடைய வேல்போலேயிருக்கிற கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள் திறத்தில், அதுக்கு ப்ரதிபந்தகர்பக்கல் சினத்தோடே நெஞ்சிலாசையாலே வளர்ந்து பரிஹரிக்கவொண்ணுதே †தண்ணிதான பகவத்ப்ரதிபந்தகமான பாபம் போம்படி ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(பெருநீரென்றுதுடங்கி)மிக்கநீரையுடைய நிவாவென்கிறஆறுமுத்தைக்கொடுவந்து வித்துகிற வயலிலே †விக்ருதமான கயல்கள்பாய்ந்து தாவித்திரிய தர்சநீயமான நீலம் நின்று திகழாநின்றுள்ளதில்லை.

அரு. ஒன்பதாம் பாட்டு. (செருவித்யாதி) தாமுபதேசித்த ஆஶ்ரயணத்துக்கு பல(ஃல) ஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தி என்று பல(ஃல) கௌரவத்தை நெஞ்சில் படுத்துகிறுரென்று ஸங்கதி.

* நலம் என்று - கறுப்பாய், அத்தால் தண்ணிமையைச்சொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்கிறுர் (தண்ணிதான) என்று.

† (விக்ருதமான) என்றது - முத்தைவித்துகையாலே கல்லிட்டெறிந்தாற்போலே பயப்பட்டிருக்கிறவென்றபடி. நீலம் - நெய்தல். ... (௯)

ழ. சீரார்பொழில் சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடத் துறை செ ண்மாலுக்
காராத உள்ளத்தவர் கேட்டு ப்ப
வலை நீ ருலகுக் கருளே புரியும்
ஈரார்புயற்கைக் கலிகன்றி குன்று
வொலிமாலையோ ரொன்பதோ டொன்றும் ல்லார்
பாராருலக மளந்தா னடிக்கீழ்ப்
பலகாலம் நிற்கும்படி வாழ் ர்தாமே (௧௦)

திருமங்கையாழ்வ ர் திருவடி ளே சரணம

பதம்.	உ.	பதம்.	உ ர்.
சீர்ஆர்	அழகுமி [டு	புய	மே ம்போலே
பொழில்சூழ்	து சோலையால்சூழப்பட்	க	தாராான
அழ ாய	அழ கயுடைத்தான	லிகன்றி	ஆழ் ார்
தில்லைத்திருச்சித்ரகூடத்து [கிற		குன்று	குறையாத
உ ற	நித்யவாஸ பண்ணு	லி	ஓ சயையு டத்தா
செ கண்மாலு	சி ந்தக ணழை		ம்படியருளிச்செய்
க்கு	யுடையஸர்வேஶ்வ		த
	ரன்விஷயமா	மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பத் த
ஆராத	பகவதநுபவத்தில்த்ரு		யுடைய
	ப்திபிறவாத	ஓரொன்பதோ	பத்துப்பாட்டையும்
உள்ளத்த ர்	ஸ்நேஹத்தையு டய	டொ றும்	
	ஸ்ரீ ஷ்ணவர்கள்	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்
கே ட்	ஶ்ரவண பண்ணி		ல்ல ர்கள்
உ ப்ப	ஸந்தோஷி கும்படி	பார்ஆர்உலகம்	பூமி யையும்ஸ ர்க்கா
	யா		திலோ ஸையும்
அலைநீர்	அலையெறிகிறஜலத்	அளந்தா	அளந்துெ ாண்ட னு
	தயு டய டா		டய
	ல்சூழப்பட்ட	அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
உலகுக்கு	பூமியிலுள்ளார்க்கு	பலகால	ஸர்வகாலமும்
அருளே	ப்ர ாதத்தையே	நிற்கும்படிவாழ்	அடிமைசெய்துவர்த்
புரியும்	ப ணும்ஸ்வபாவத்	வர்	திக்கும்படியான
	தையுடை யராய்		வாழ்வைப்பெறுவ
கார்ஆர்	மி வும்பெருத்த		ர்கள். (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகுமிக் பொழில் சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லையில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்ர ரனுக்கு ஒருநாளும் ஆராத ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸ்ரீவை ஷ் வர்

கேட்டு ஸந்தோஷிக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ப்ரஸாதத்தைப்ப ணும்†ஸ் பா ராய் ார்காலத்து மே ம்போலே பரமோதாரரான திருமங் கயாழ் ார் கு றயாத வோசையையுடைத், ாக ருளிச் செய்த திருமொழி பத்தும் ல்லார், ப்ருதிவீப்ரசுரமான லோகத் தை யளந்த திருவடிகளி கீழே ாலமெல்லாம் ர்த்திக்கும்படி யா ாழ்மை ப்பெறு ர் ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) 'உள்ளம் என்கிறபதம் லக்ஷ யா ஸ்நேஹத் தச்சொல்லுமெ றருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்நே ஹத் த) என் று. அருளேபுரியும்'' எ கிற அவதாரணலப்யார்த்தம் (ஸ்வபாவராய்) என் றது. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி க ம்பத்து க ம் திருமொழி

வாடமருதிடை ப்ரவேசம

வ்யா. †க்ருஷ்ணாவதாராதிகளிலீழவுதீரத் திருச்சித்ரகூடத்திலேவந்து ஸந்நிஹிதனானன் எல்லாருமாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

அரு. வாடமருதிடைப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ராமக்ருஷ்ணாதி விபவங்களிலபதானங்களை யாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகச்சொல்லி 'திருச்சித்திரகூடத்தில் சென்று சேர்மின்கள்' என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு, விபத்தில் நெஞ்சுசென்று அங்கே யாஶ்ரயிக்கையில் ருசிபிறந்து அது காலாதீதமென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த விபவங்களில் விரோதிநிரஸநசீலதையை பஹுமுகமாக வருளிச்செய்துகொண்டு அவனே திருச்சித்திரகூடத்துள்ளானென்று ஸம்ஸாரிகள்நெஞ்சில் படுத்துகிறாரென்னும் ஸங்கதியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரேத்யாதி). ஆதிசப்தத்தாலே ராமாவதாரமும் நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது.

ஶ்ரீ வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக் கொன்றொக்கலித்திட்
டாடல் நன் மா வுடைத்தாய ராநிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்
கூடிய மாமழைகாத்த கூத்தனென வருகின்றான்
சேடுயர் பூம் பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மருதிடை	இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே	உடைத்து	கொன்று
வாட	அவைவாடியிருந்த வளவில்	அன்று	இந்த்ரன்வர்ஷிப்பித்தவன்று
போகி	தவழ்ந்துபோய்,	ஆயர்	இடையருடைய [ந்த
மல்லரை	சாணூரமுஷ்டிகாதி மல்லவர்க்கத்தை	ஆநிரைக்கு	பசுக்கூட்டத்துக்குவ
கொன்று	நிரஸித்து,	இடர்	துக்கத்தை
ஒக்கலித்திட்டு	நடைபழகினதாய்	தீர்ப்பான்	தீர்க்கைக்காக
ஆடல்	ஆடிக்கொண்டுவரும	கூடிய	திரண்ட
நல்	அழகிதான [தாய்	மாமழை	பெரியகல்வர்ஷத்தை (மலையையெடுத்து)
மா	குதிரைவடிவுகொண்ட கேசியை	காத்த	ரக்ஷித்த

கூத்தன் என	மநோஹாரிசேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்லும்படி	...யர்	ஓங்கின [டைய
		பூம்பொழில்	அழகியசோலைகளையு
		தில்லைச்சித்திர கூடத்து	தில்லைத்திருச்சித்ரகூடத்திலே
வருகின்றான்	வருமவன்,	உள்ளான்	நித்யவாஸம்பண்ணு
சேடு	இளகிப்பதித்ததாய்		கின்றான். (௧)

வ்யா. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) †அஸுராவேசத்தாலே வந்த மருதாகையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அவைவாட மருதின் நடுவே போய். (மல்லரைக்கொன்று) சாணூரமுஷ்டிகரை நிரஸித்து. † ஆவாலம் கொட்டி (ஆடல்) தன் ஸஞ்சாரத்திலே இளைஞ் அங்ய பராணும்படி ஆடிக்கொண்டுவந்து தோற்றின கேசியைக்கொன்று, இடையருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடர் தீர்க்கைக்கா இந்த்ரன் ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களெல்லாம் கூடி வர்ஷித்த பெருமழையைக்காத்த மநோஹாரிசேஷ்டிதத் தயுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்ல வருகிறவன். (சேடு) இளமையும் திரட்சியும் . ... ( )

அரு. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) (௧) 'இணைமருதிற்றுவீழ" என்னுமா போலே முறிந்துவிழு கயைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, "வாட"என்றதுக்கு-வாடும் போதுபோறுனென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி). ஒக்கலித்திட்டு - பழகின, ஆடலுடைத்தாய் நல்லதான மா என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவாலமித்யாதி). (ஆவாலங்கொட்டுகை) குதிரை நடைபழக்குகைக்குக் கொட்டுகை.

௩ பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்' பிள்ளை பரிசிதுவென்றால்
மாநில மாம ள் மாதர் கேள்வ னிவனென்றும் வண்டுண்
பூமகள் நாயகனென்றும் புலன் கெழு கோவியர் பாடித்
தேமலர் தூவ வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேய்மகள்	பேயானபூதனையுை	பிள்ளைபரிசுஎன்	பிள்ளையுடையப்ரகா
கொங்கை	முலையில் [ய	றால்	ரம் என்னக்கேட்டு,
நஞ்சு	விஷத்தை	இவன்	இந்தக்ருஷ்ணன் (இ
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின		ள' பிள்ளையல்லன்,
இது	ஆஶ்சர்யமானவிச்செயல்	மா	பஞ்சாசத்கோடிவிஸ் தீர்ணையான

---

(௧) க‾ - ௪ - .

நி மாமகள்மா தர்	பூமியை ப்ரகாரமாக வு டைய ஸ்ரீபூமிப்பிரா ட்டிக்கு	புல ' ெ ழு	ண்டார்நெஞ் சக் க ரும்வடிவையு டைய
ே ள் ன்என்று வண் டு ண்	ல்லப ' என்றும், [ம் வண்டுகள் [றிகிற மதுபாநம்ப ண்ண ி	ே ாவியர் பாடி	இடைப்பெண்கள் ஸ்தோத்ரபூர் மாகப்பாடி
பூம ள்	தாம ரப்பூவைப்பிற 'த்தமாகவு டைய [ம் பெரியபிராட்டியா	தேன்மலர் தூவ வருவா '	செவ்விகுன்றுதபூ வ பணிமாற வருமவன்
நாய ன்என்று பதியென்றும் [ர்க்கு		சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு.(பேய்ம ளித்யாதி)†(பிள்ளை§யுடைய) படி பேயாய்வந்த ஸ்த்ரீயினுடைய முலையில் நஞ்சையு ' ட ஆ ' சர் யமானசெயலென்றால் இவன் கே லம் பிள்ளையல்லன் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்கு ல்லப ' பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகன்'' என்று ' டாருடைய இந்த்ரிய ' ளைப் பிணிக்கும் டிவையுடைய இடை ப்பெ ' கள்பாடி செவ்விப்பூவைத்தூ வருமவ ' †(பொலன்ெ ழு கோவியர்) ' று பொன்னாலேசெய்த ஆபர த்தையுடைய ே ா வியரென்னவுமாம். .. ... (உ)

அரு. இரண்டா ' பாட்டு. (பேயித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தரணாதி அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைச்செய்தவனே சித்ரகூடத்துள்ளானென்றறிந்து நிஸ்சயிக்கும்படி யெ ' ஙனே ? ன்னும் ஜிஜ்ஞா ஸயிலே' இ ' ப்பிள் ளையா யிரு ' ச்செய்தே ஸ்ரிய பதியென்று நிஸ்சயித்தார் இ டைப்பெ ' கள் ண்டீர்களே, அ ' ஙனே நீங் ளும்ெ ாள்ளுங்கே ளெ ' கிறாரென்று ஸங்கதி.

''பிள்ளைபரிசு - பேய்ம ள் கொ ' ஞ்சுண்ட - இதுெ ' றால், மா நில'' இத்யாதி ான்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (பிள்ளையுடையபடி) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டாயிருக்கும்· அப்போது அந்வயத்திலே திருவுள்ளம். அன்றிக்கே சில ஸ்ரீகோசங்களில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்று முண்டு· அப்போது பிள்ளைபப்போலே மா நுஷ்யமானபடியே என்றாய் பேய்'' என்றும் ''மகள்' என்றும் சொன்ன பதத்வயத்துக்கும் - பேயானது மநுஷ்யவேஷங்கொண்டதென்று கருத்த ருளிச்செய்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்று கொள்ளவேணும்· இப்போது யதா வஸ்த்திதமே அந்வய ' . பொலன் - ஆபர ண ', கெழுமு - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிறார் (பொலனித்யாதி). ... ... (உ)

---

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்துக்குப் பாடாந்தரமாயினும் ப்ராசீந வ்யாக் யாந ஸ்ரீகோசங்களிலெங்கும் 'பிள்ளையுடைய'' என்றே காணகிறது.

மூ. ப ாடி ன்வெ ெ யு டானென் றாய்ச்சியர்கூடி§யிழிப்ப
எண்டிசையோரும் ங் விணை மருதூடு நடந்திட்
ட டரும் ானத் த ரு மாயிர நாம களோடு
திண்டிறல் பாட ருவா சித்திரகூடத் துள் ாானே. (௩)

பதம்.	உரை.	ரை.	பதம்.
இவன்	இச்சிறப்பிள்ளை	நடந்திட்டு	தவழ்ந்துபோய்
வெண்ணெய்	-வெண்ணெயைக்கள	அண்டரும்	நித்யஸூரிகளு
ண்டானென்	வு ண்டுஅமுதுசெ	யானத்தவரும்	ப்ரஹ்மாதிகளும்
று	ய்தானெ று	ஆயிரநாம க	ஸஹஸ்ரநாம களைச்
ஆய்ச்சியர்	இ டைப்பெண்கள்	ளோடு	சொல்லி (அவனு
கூடி	திரண்டு		டைய)
இழிப்ப	பழிக்க	திண்	திண்ணிதான [தை
எண்தி சயோ	எட்டுதிக்கிலுள்ளாரு	திறல்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்
ரும்	[ம்	பண்டு	முற்காலத்திலே
ணங்	ஸே ிக்கும்படியா	பாட	பாடும்படி
இணைமருதூடு	சேர்ந்துநின்ற இரண்	வரு ான்	வருமவன்
	டு மருதமர களி	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(௩)
	நடுவே		

வ்யா. (பண்டித்யாதி) இவன் வெ ெ யுண்டான்' என்று இடைப்பெ ர் கூடி †யேச எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திரு டி ளிலே வ ங்கும்படியா கிர்வி ரமான மருதினுள்ளிட்டுப்போய் இடையர்களும் தே ர் ளுமாய் ஆயிரந்திருநாம ளைச்சொல்லிக் கொ டு தன்னுடைய ஆ பி ளைத்தனத்தைப் ப டு பாட ரு ா . ... (௩)

அ . மூ ரு பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடி யக்க ட இ டைப்பெண்கள் மேன்மை பேசினாராகிலும் வெண்ெ யுண்டபோது இ ப்பிள்ளையென்றே ஏசவுங்க டோமீ. என்ன வெ ணெயு டு ட்டுண்டுநின்றபோதே நி ற மருதிறுத்து, தேவராலும் இடையராலும் ெ ா ண்டாடப்பட்டான் கண்டீர் எ று நெஞ்சிலுறைக்கச் சொல்லுகிறாரெ று ஸங்கதி.

அ ழ ை -கூப்பிடுகை யாய், பலித்தவர்த்தம் (ஏச) என்றது. இவ " என்றுதுடங்கி, "திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" எ றந்வயம். ... (௩)

மூ. ளைக் ாக நெடுங் ண் மடவா ராய்ச்சிய ரஞ்சி யழைப்பத்
தளைத் தவிழ் தாமரைப்பொய்கைத் தண்டடம் புக் ண்டர்காண
முளைத்த வெயிற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றதுவாடத்
திளைத்தமர் செய்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௪)

§ அழைப்ப என்று இவ்வரும்பதத்துக்குப்பாடம். ஆயினும் "இழிப்ப" என்பதே ப்ராசீந பாடமாகக் காண்கிறது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வளை	வளைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட	புக்கு	போய்
]	கைகளையும்	அண்டர்	இடையர்
நெடி	நீண்ட	காண	காணும்படியாக
கண்	கண்களையும் [யரான	முளைத்தஎயிறு	முளைத்தபற்களையு
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை	அழல்	விஷாக்நியையுமு [டைய
ஆய்ச்சியர்	ஸ்ரீகோபிமார்கள்	நாகத்து உச்சியில்	காளியனென்கிறபாம்பின்தலையிலே
அஞ்சி	பயப்பட்டு	நின்று	ஒருபடிப்பட நின்று
அழைப்ப	கூப்பிட	அது ஆட	அது இளைக்கும்படி
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழுகிற	திளைத்து	களித்து நர்த்தநம்செ
தாமரைப்பொய்கை	தாமரைத்தடாகத்தின்	அமர்செய்து	பூசல்பண்ணி [ய்து
தண்	குளிர்ந்த	வருவான்	வருமவன்
தடம்	கரையிலே		சித்திரகூடத்துள்ளான். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (வளைக்கையித்யாதி) வளையாலே அலங்க்ருதமான கையையும் பிதை(ரீ)களாய்ப்பார்க்கும் நோக்கையுமுடைய இடைப்பெண்கள் அஞ்சி கூப்பிட † கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையினுடைய ஸ்ரமஹரமான கரையிலேசென்று இடையர்காண முளைத்தவெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய உச்சியிலே புக்குநின்று அது ஈடும்படி கூடவிளையாடி † அமர்செய்து வருமவன். ... ...(௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வளையித்யாதி) மருதிறுத்த வளவன்றிக்கே பாம்பின் படத்தில் தானேபோய் நடமாடின அபதாநத்தாலும் அவர்கள் பரவசரென்றிருந்தார்களென்று நியாமகாந்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"தளைத்தவிழ்" என்றவிடத்தில், "அத்து"சாரியைச் சொல்லாய் 'தளை அவிழ்" என்றுமருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த) என்று. (அமர்செய்து) - யுத்தம்பண்ணி. ... ...(௪)

௫. பருவக் கருமுகி லொத்து முத்துடை மாகட லொத்து
அருவித் திரடிகழ்கின்ற வாயிரம் பொன்மலை யொத்து
உருவக் கருங்குழலாய்ச்சித் திறத் தினமால் விடைசெற்றுத்
தெருவில் திளைத்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
பருவம்	கார்காலத்திலுண்டான [ம்	மா	பெரிய
கருமுகில்ஒத்து	காளமேகம்போலேயு	கடல்ஒத்து	கடல்போலேயும்
முத்துஉடை	முத்துக்களையுடைய	அருவித்திரள்	அருவிகளின் ஸமூஹத்தினாலே

திகழ்கின்ற	விளங் ாநின்றுள்ள	இனம்	ஒன்ருகத்திரண்ட
ஆயிரம்பொன்	அநேகம்ரத்நபர்வதங்	மால்விடை	பெரிய ருஷபங்களை
மலைஒத்து	ள்போலேயுமாய்	செற்று	நிர ிர்த்து
உருவம்	அழ ியவடிவையும்	தெருவில்	வீதியிலே
ரு	றுத்த [ய	திளைத்து	(களித்து) விளையாடி
குழல்	திருக்குழலையுமுடை	வருவான்	ருமவன்
ஆய்ச்சிதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி க்கா	சித்திரகூடத்துள்ளான். (ரு)	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) † வர்ஷுகவலாஹ கம்போலேயும் முத்துடைய பெருங்கடல்போலேயும் அருவித் திரள்களாலே விளங்காநின்றுள்ள †ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயு மாய் அழகிய வடிவையும் கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின் னைப்பிராட்டியிடையாட்டத்துக்காக திர ் டு பெருமையையுடைய ருஷபங்களைக்கொன்று த ் பரு த்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவிலே கூடி விளையாடி ருமவ ், ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கீழ் நாலு பாட்டாலும் - அவ னதிமாநுஷ சேஷ்டித ்களைச்சொல்லி அத்தால் அவன்பரன் என்ருற் போலே நங்களுமவனை நிர்ணயித்தாஶ்ரயியு ் ே ா ளென்ருர் ் இனி மேல் பாட்டுக்களில் - ப்பின்னை முதலானுர்க்கு விரோதி நிவர்த்த முகத்தாலே யுதவினுற்போலே ுங்களு ்கு முதவுவானெனன்பாராய், அதில் நப்பின்னைக் குதவினவித்தை இதிலருளிச்செய்கிருரென்று ஸங் தி.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனேடொத்த நிறமுடைய ளென்று விவக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிருர் (வர்ஷுகேத்யாதி). (பொன்மலைபோலேயும்) என்றது - ஆப ரணச் சேர்த்தியாலே. ... ... (ரு)

௬. எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க ரு மழை காப்பான்
உய்யப் பருவரை தா ்கி யாநிரை காத்தானென்றேத்தி
வையத் §தெவரும் வணங்க ணங்கெழு மாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள் ானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எய்ய	அம்பினுலடித்தபோ	வரும்மழை	வருகிறமழையை
இலங்கை	லங்கை யானது [து	காப்பான்	போக்குகை க் ா
சி தந்தது	அழிந்தது ;	ய்ய	(அவை) உஜ்ஜீவிக்கும்
ஆநிரை	பசுத்திரள்	பருவரை	பெரியமலையை [படி
மலங்க	லங்கும்படி	தாங்கி	எடுத்து (அவற்றை)

§ தேவரும் என்று அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

காத்தா ' என் று	ரக்ஷித்தா ' ன் று	ா மலைபோலே	பெரிய மலை யப்போலே
வயத்து	பூமியிலுள்ள	தெய் '	அழகிய
எ ரும்	ஸத்வப்ர 'ருதி ளெல்லாரும்	புள் ஏறி	பெரியதிரு டிமேலே ஏறிக்கொண்டு
எத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	வரு ா '	வருமவன்
ண '	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக	சித்திரகூடத்துள்ளான். (௬)	
அண குளழு	தேவாவிஷ்டமான		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இவன் பண்டு எய்ய லங்லை யழிந், து ' பசுக்களு மிடையரும் மலங்கும்படியா ருகிற ம ழ யக் காக் கக்காக, அவை உய்யும்படிக் கிடா ப் பெரிய மலையையெடுத்துக் ாத்தானை 'றேத்தி. †பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் ' க தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே பெரிய திரு டிமேலே யேறி ருமவன். ... ... (௬)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இதி ' - பிராட்டி 'கும் பசுக் ளுக்கு முதவினாற்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி.

(பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு யத்தேவர்' எ 'கிறபதத் த லே பூஸுரர் ளைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் ஸத் ப்ரசுரரான தவப்ர க்ருதிகளெல்லா ரயு ' சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... ... (௬)

ஏ. ஆ ரிவை செய்தறி ா ரஞ்சன மா மலைபோலே
மேவு சினத் தடல் வேழம் வீழ முனிந்தழ ாய
காவிமலர் நெடுங்க 'ண்ணார் தொழ வீதி ருவான்
தே ர்வ ங்கு த ' டில்லைச் சித்திரகூ த்துள்ளானே. (௭)

பதம்.	உரை.	பத '.	உ ர.
இ வ	இப்படிப்பட்ட ஆனை த்தொழி ' லை	முனிந்து	சீறியருளி
செய்தறிவார்	செய்தார் எவர்? ஒரு	அழ ாய	அழகை யுடைத்தாய்
ஆர்	ருமில்லை' (அதா வதென்னெ ' ணி	காவிமலர்	நீலோத்பலம்போலே
		நெடு	நீண்ட [றுத்து
		ண்ணார்	ண் ளையுடை ஸ்த் ரீ ள்
மா	பெரிய [ல்·)		
அஞ்சனமலை போலே	அஞ்சநகிரிபோலே யாய்	ை தொழ	ஸேவிக்கும்படியாக
		வீதி	திருவீதியிலே
மேவு	பொருந்திய [தாய்	வருவா '	எழுந்தருளுமவன்,
சி ம்	கோபத் த யு டத்	தேவர்வ ' கு	தேவர்கள்வந்துஆஶ்ர யிக்குமதாய்
அடல்	மிடுக்கையு ட		
ே ழ '	குவலயாபீடம் எ ' னு த '		ப்ரமஹரமான
வீழ	விழும்படி [ம்யானை		தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான்.(௭)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) † ரி செய்தறி வார்? பெரியதொரு † அஞ்சநகிரிபோலே ஸ்ரபாவி மான சினத்தை யுடைத்தாய் யுத்தோந்முகமான ஆனை குட்டிச் சுவர்போலே விழும் படி சிறி தர்சநீயங்களாய் காவிமலர்போலே கறுத்து நெடிய ண்ணையு டைய ஸ்த்ரீகள் கைதொழும்படி வீதியிலே ருமன் தேவர்களாஶ்ரயிக்கும் தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளானே (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) ஆகி ர காத்தவளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்குக் களிறுதருபுணர்ச்சி ொடுத்தவ உங்க ளுகுதவுவ கிருரென்று ஸங் தி. அதா து ஆனையால்வந்த ஆபத்தை ப்போ கித் தன்னைக் ண்ணுர கண்டநுபவிக்கக் ொடுத்தானெ க. ரு ஷ்ண லே யானைவருமதுவே பெண்களுக் ாபத்திறே.

(எவரி வ செய்தறிவார்) என்றதுக்கு மூன்றுயோஜனை. அதாவது - செய்தவினை - குவ யாபீடநிரஸநாதி வ்யாபாரங்களை எவரறிவார்? ஒரு ரு மறிவாரில்லை என்று ஆழ்வார் தம்மிலே தாம்நொந்து எத்தனை நாமுபதேசித் தாலும் திருந்து ாரரிதாயிருந்ததென்று ஈடுபடுகிருரென்னுதல் அன்றி ஆஶ்ரிதர்க் ாக இவ் ருந்தொழில்களைச் செய்தாரார்? ஒருவருமில்லை என்று எம்பெருமானுடைய சேஷ்டிதத்திலீடுபடுகிருரென்னுதல் அங்ஙனும றிக் கே ஸ்ரீமது ரயில் பெ களீடுபாடாய் "செய்தறிவார்" என்ற நந்தரம் என்று எ ஒருபதத்தை மூலவ்யாக்யாநங்களில் அத்யாஹரித்துக்ொ ாண்டு (கைதொழும்படி) ன்றபதத்தோடந்வயித்துக் கொள்ளவுமம். (அஞ்சந கிரிபோலே) எ றதுக்கு - (வதியிலே வருமவன்) என்றத்தோட யம். அஞ்ச கிரிபோலேயிருக்கிற" என்று - குவலயாபீடத்து கு விசேஷணமா வுமாம். ... ... (எ)

அ. பொங்கி யமரிலொருகால் பொன்பெயரோனை வெருவ
அங்கவனுக மளைந்திட் டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப்
பங்க ணிரண்டெரிகான்ற நீண்ட வெயிற்றொடு பேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருகால்	ப்ரஹ்லாதனைச் சீறி னவன்று	அங்கு	அவ்விடத்திலே
		அவன்ஆ ம்	அவனு டயஉடம்
அமரில்	யுத்தத்தில்	அளைந்திட்டு	பிளந்து [டை
பொன்பெய ரோனை	ஹிரண்யனை	ஆயிரந்தோள்	அநேகம்திருத்தோள்
		எழுந்துஆட	களும்தோற்றவ்யா
வெருவ	வுவன்) அஞ்சும்படி		பரித்து [ன்றுள்ள
பொங்கி	கிளர் து (சீறி)	எரிகான்ற	நெருப்பை யுமிழாநி

பை	பசுத்த	வாய்	வாயையுமு டைய
இரண்டுகண்	இரண்டுகண் ளையும்	சி வுருவில்	ஸிம்ஹரூபியாய்
நீண்ட	தீர்க்கமான	வருவான்	வருமவன்
எயிறு	கோ ரப்பற்களையும்		சித்திரகூடத்துள்ளான் (அ)
பேழ்	பெரிய		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி)†யுத்தத்திலே பண்டொருகால் ஹிரண்யனை ெ ருவும்படி †சீறி அவ்விடத்திலே அவனுடைய உடம்பையளைந்து ஆயிரந்தோள்தோற்ற வ்யாபரித்த ாத்யுசிதமாக எரி ான்ற பசு ம யயுடைய ணும் நீண்ட எயிறும் பெரியவாயுமான ஸிம்ஹரூபத் த யு டையனாய் ரும ன். பொ குகை மிகுதி. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பொ கியித்யாதி) ழ்ப்பாட்டிலே - திருந்தாரொருவருமில்லை ன்றபக்ஷத்தில் தம்மு டைய க்ருபாதிசயத்தாம் திருந்தாத லோகத்தார் கு அச் ம் பிற கும்படி வில கிப்போனுரெல்லாரும் ஹிரண்யன்பட்டது படுவரென் ருரென்று ஸங் தி மற் றப்பக்ஷ களில் பெண்களுக்குதவினவள ன்றிக்கே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் ானுக்கு ந்துதோற்றினாற்போலே யுதவும னென்கிருரென்று ஸங்கதி.

அமரிலொரு ால் பொன்பெயரோனை வெருவ - பொங்கி - அங்கு இத்யாத்யந்வயமுமே வருளிச்செய்கிருர் (யுத்தத்திலே யித்யாதி). பொ குகை - மிகுதியாய், ோபத்தால் ந்தமிகுதியாய் பலித்தவர்த்த (சீறி) என்றது. ான்ற - மிழ்ந்த. ... ... (அ)

கூ. கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையன வாழியும் சங்கும்
பெருவிறல் ானவர்சூழ வேழு கும் தொழுதேத்த
ஒருமகளாயர்மடந்தை யொருத்தி கிலம ள் மற்றைத்
திருமகளோடும் ருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ( )

பதம.	உ ர.	பத .	உரை-
கருமுகில்போல்வது	காளமேகம்போலே கறுத்து	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜ யாழ் ானையும் [ஞய்
ஓர்	ஒப்பற்ற	கையன	திருக்கைகளிலுடைய
மேனி	டிவழகையு டையூய் [யு	பெருவிறல்	மிக்கமிடுக்கையுடை
		ானவர்	தேவர்கள் [ய
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானை	சூழ	சூழ்ந்து ஸேவித்துநிற்கவும்

ஏழ்உலகும்	எழுலோகங் ளிலுள் [ளாரும்	ஒருத்திநிலமகள்	மற்றொருத்தி ான ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியோடும்
தொழுது	ஸேவித்து	மற்றை திருமக ளோடு	இன்னும் பெரியபிராட்டியாரோடும் கூ
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் படிக்கீடா	வருவான்	வருமவன் [ட
ஒரும ள் ஆயர் மடந்தை	ஒருத்தியான நப்பி னைப் பிராட்டியோடும்		சித்திரகூடத்துள்ளான். (௯)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமுகிலித்யாதி) ாளமேகம் போலேயிருக்கும் வடி 'ை யும் ை யில் திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யத்தையுமுடையனாய் பெரிய மிடுக் யுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்து ஸேவிக்க ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திரு டிகளிலே விழுந்தேத்த பிராட்டிமார் மூ ரோடுங்கூட வருமவன். (௯)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ருமுகிலித்யாதி) கீழ் - ம்பெருமானுடைய அபதாந ்கள் சொல்லிக்கொண்டு மிடுக்கை ஆஸ்ரயணோபயுக்தமாகச்சொல்லி இவையொன்று மில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ இவனு டய போக்ய தயென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சேர்த்தியழகும் பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியும் ண்டு தூர்மாநிகளான ப்ரஹ்மாதி ளும் ண ்கும்படி பாரீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங் தி. ... (௯)

மூ. தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த
ானை ர் த ் ள்பிரானை மங்கை யர்கோ ான்மரு ார்
ஊனமர்வே ல் லி ன்றி யொ ் டமிழொன்பதோடொன்றும்
தானிவை கற்று வல்லார்மேல் சாரா தீவினைதானே (௧0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே ்	வண்டுகள்	அமர்	பொருந்தித் த ்கும்படி
அமர்	மொய்த்த	வேல்	வேல்தொழிலில் வல்லரான [ய்த
பூ	அழகிய	கலிகன்றி	ஆழ்வார் அருளிச்செ
பொழில்	சோலையையுடை ய	ஒண்தமிழ்	அழகியதமிழ்ப்பாஷையாலான
தில்லைச்சித்திர கூடம்	தில்லைத் திருச்சித்திர கூடத்திலே [கிற	இவை ஒ ்ப தோ டொன் று ்	இப்பத்துப்பாட் டயு ் [யஸித்து
அமர்ந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு	கற்று	அர்த்தத்துடன் அப்
வானவர்தங்கள் பிரானை	அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனை விஷயமாய்	வல்லார் மேல்	அதிகாரிக் வல்ல ர்க
கயர்கோ ன்	திரும ் ை யிலு ர்ளார்க்கு ராஜாவாய்	தீவினை	பாபங்கள் [ள்பக்கல்
மருவார்	சத்ருக்களு டய	சாரா	கி ் டமாட்டா... (௧0)
ஊன்	சரீரத்தில்		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) ண்டுகள்படிந்து பூத்தபொழிலையுடைய தில்லையில் சித்திரகூடத்திலேயமர்ந்த†*அயர் வறுமமரர்களதிபதியை திருமங்கைக்குரா ாவாய் †சத்ரு ள்சரீர மே தனக்கு உ றயாகவுடைய ே லயுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த அழகிய தமிழான விப்பத்துமப்யஸித்தவர்கள்பக்கல், அவர்கள் ப ணினபாபம் பலாறுப த்துக்காகச் சாரா. ... (௧0

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தா பாட்டு. (தேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "வானவர்" என் பதத் த; ஆஶ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக தூர்மாகி ளும் ந்தாஶ்ரயிக் க்க . ஊர் ளேயென்ன வேண்டுகை யால் அதுக்காக ப்ரஹ்மாதிகள் பரமாக்கிஞ ரேயாகிஜு இப்பாட்டில் ான ர்" றது கு 'தங் ள்" என்று அஸா தார ய தோற்றச்சொல்லுகையாலும் ஆழ்வார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பிரானென்றது-அதிசயமாய்த்தோற்றுமையாலும் (௧) அமரர்க்குமெய்தாத ண்டத்திருப்பீர்' என்று பல(ஃல)ஸ்வரூபத் தக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச் செய்தத்தோடு இத்திருமொழிக்கு ஏகவாக்யதை யச்சொல்லு யாலே ப்ரா ப்யே ாடிகடிதரான நி த் யஸூரிகளேயா வேணுமென்றருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும ரர் ளதிபதி ய) என்று. இப்பதத்து கு (அருளிச்செய்த) என் றத்தோடந்வயம். மரு ார்" என்றதினர்த்தம் (சத்ரு ள்) றது. (0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்றாமபத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பெரியதிருமொழி ௩-ம் பத்து ௪-ம் திருமொழி ஒருகுறள் ப்ரவேசம்

வ்யா. †நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப்ப ணும் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநத்தை அவன்றான் உங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக அவதாராதிமுக களாலே பண் ணிக்கொடு இ கேவந்து நின்றானெ ன்றார் அவன்படியிதுவானபின்பு அர்த்தித் ம் துடக்கமாக மேலு ள்ளவற்றையெல்லாம் அ ன் கை லேயேறிட்டு நீ க ளவனுகந்த சீராம ணகரை யாஸ்ரயியு கோளென்கிறார். இ ன் †பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்ப ணினாலும் அதடைய ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே நிற்கும்படியிறே பேற்றினுடைய லக்ஷண்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது.... ... ... *

அரு. ஒருகுறளின் ப்ரவேசம். கீழிர டு திருமொழியாலுமாக - நீங் களொரு ஸாதநாநுஷ்ட்டாந பண்ணவேண்டா சித்திரகூடத்துள்ளானை யாஸ்ரயியு கோ ளென்றுநின்றீர் பேற்றின்கனத்தைப்பார்த்தால் இவ்வள விலேலே பலம் கப்படுமெ று நாங் ள்விஸ்வஸி கும்படி யெ ஙனேயென் னும் ச ை யிலே வருத்த ஸ்வாமியாகையால் உ களைப்பெறவேணுமென்று ப்ராப்தாவும் ப்ராப னும் ப்ராப்தி குகப்பானு ம னாயிருக் ஃயா னு னு க்கு விஸ்வஸிக்கத்தட்டென்? அவனிலும் அவனு ந்த ரயாஸ்ரயிக் யே யமையுமென்றருளிச் செய்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறார் (நீ களித்யாதி). அர்த்தித்வமாத்ரமாகிலும் இவன் பக்கலிலே வேண்டாவோ? இத் தையுமவன்றலையிலே யேறிட்டு நிர்ப்பரனாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). பேற்றுக்கு அப்ரதிஷேதமே வே டுவது, அது க்கு மேற்பட்ட அர்த்தித்வம் முதலான வ யெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென் கிற நிர்ப்பந்தமில்லையென்று கருத்து ... ... *

மூ. ஒருகுறளா யிருநிலமூவடிமண் வேண்டி
யுலகனைத்து மீரடியா லொடு கி யொன்றும்
தருகவெனு மா லியைச் சிறையில் த்த
தாடாளன் தாளணைவீர் தக்ககீர்த்தி
யருமறையின் திரள் நான்கும் வேள்வியைந்து
மங்கங்களவை யாறு மிசை ளேழும்
தெருவின்மலி விழாவளமும் சிறக்கும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு	அத்விதீயமான	கீர்த்தி	பெருமையையுடைத்தாய் [மான
குறளாய்	வாமனவடிவு கொண்டு (மஹாபலிபக்கலிலேசென்று)	அரு	அர்த்தமறியஅசக்ய
		மறையின்	வேதங்களின்
இருநிலம்	பரந்தபூமியில்	திரள்	திரள்கள்
மூவடிமண்	மூன்றுஅடிமண்ணை	நான்கும்	நாலும்
வேண்டி	இரந்து	ஐந்துவேள்வியும்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும்
உலகனைத்தும்	லோகங்களெல்லாவற்றையும்	ஆறுஅங்கங்களும்	வ்யாகரணாதிஅங்கங்களாறும்
ஈரடியால்	இரண்டடியாலே		
ஒடுக்கி	அடக்கி	ஏழிசைகளும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
ஒன்றும்	மற்றைஓரடியும்	மலி	மிக்கிருப்பதாய்
தருக என	தரவேண்டுமென்று	விழா	உத்ஸவங்களின்
மாவலியை	மஹாபலியை	வளமும்	அழகும்
சிறையில்	பாதாளமாகிறசிறையிலே	சிறக்கும்	மிகும்படியான
வைத்த	வைத்தவனான	தெருவின்	வீதிகளையுடைய
தாடாளன்	ஸர்வாதிகனுடைய	காழி	காழியில்
தாள்	திருவடிகளை	சீராமவிண்ணகர்	ஸ்ரீராமவிண்ணகரத்தை
அணைவீர்	கிட்டவேண்டியிருப்பீர். [ன	நீர்	நீங்கள்
தக்க	அவனுக்குத்தகுதியா	சேர்மின்	ஆஸ்ரயியுங்கோள். ()

வ்யா. முதற்பாட்டு. (ஒருகுறளாய்) வடிவைக்கண்டபோதே சொல்லிற்றையைக் கொடுக்கவேண்டும்படியான அத்விதீயவாமனனாய். (இருநிலம்) பரப்பையுடைத்தானபூமியை. (மூவடிமண்வேண்டி) †தனக்கென்னவொருகால்பாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே இத்தையவனுக்காக்கி அவன்பக்கலிலேயிரந்து இந்தலோகங்களையடைய இரண்டடியாலே அடக்கி மூன்றடிதருகிறேனென்றாய் மற்றை ஓரடியும் தாராயோ'' என்று. (மாவலியைச் சிறையில் வைத்த) அநந்தரம் இந்த்ரபதமவன்பெறாதவனாக அவனைப் பாதாளத்திலே வைத்த. (தாடாளன் தாளணைவீர்) ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத்தானிரந்தான்' என்னும் மேன்மையையுடையவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

(தக்ககீர்த்தியாதி) அபௌருஷேயத்வநிபந்தநமான கீர்த்தியையுடைய வேதங்களுடைய திரள்கள்நாலும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும் ஆறங்கங்களும் ஏழிசைகளும் தெருவிலேமிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவத்தால்வந்த அழகும் இவையெல்லாமடையச் †சிறக்கும்படியான காழியில் ஸ்ரீராமவிண்ணகரை ஆஸ்ரயியுங்கோள். ... ...(க)

அரு. முதற்பாட்டு. (ஒரு குறளித்யாதி) மூவடிமண்டே ணுமென்று இருநிலத்தைவேண்டி என்றநவயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தனக்கென்ன வித்யாதி). தாடாளன் - ஸர்வாதிகள்.

(சிறக்கும்படியான) ஸம்ருத்தமாம்படியான. ... ... (௧)

மூ. நான்முகனுள் மிகத்தருக்கை யிருக்கு ாய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனுல் நவிற்று நக்க
னூன்மு மார் தலையோட்டூ ணொழித்த வெந் த
யொளிமலர்ச்சே டியணைவீ ருழுசேயோடச்
சூன்மு மார் வளையளைவா யுகுத்த முத் தத்
தொல்குருகு சினையென்னச்சூழ்ந் தியங் எ ்கும்
தேன்மு மார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ண ரேசேர்மினீரே (உ)

பதம.	உரை.	பதம	உ ர.
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவினுடைய	உழு	முகிற
நாள்	ஆயுஸ்ஸை	சே	எருது ள்
மிக	அதிசயிக்க (அத்தால வனுக்குண்டான)	ஓட	(செரு ் ாலே) ஓட
		சூல்மு மார்	ப்ரஸவகாலமாயிருக்
தருக் க	கர்வத்தை	வளை	ச ்கு ள் [கிற
இருக்கு	வேதத்தை	அளைவாய்	வ ்கு ளில்
வாய்மை	ச்சரியாகின்றவனுய்	குத்த	ஈன்ற
நலம்மிகுசீர்	மிக்க ஆசாரத்தையு டையனுன	முத்தை	முத்துக் ளை [
		தொல்குருகு	பெரியகுருகுகளான
உரோ சனுல்	ரோமசப ானுல்	சினையென்ன	த ் ளுடையமுட் டையென்று
நவிற்று	போக்குவித்து		
நக்கன்	நக்நனுனருத்ரனு டய (ை யிலேஒ ட்டியதாய்)	சூழ்ந்துஇயங்க	சூழப்பறவாநிற்பதாய் (அக்காற்றாலே)
		எங்கும்	பார்த்தவிடமெல்லாம்
ஊன்ஆர்	மாம்ஸளமான	தேன்	தே ்ெ ள்ளத் த
மு ன்தலையோ ட்டு	ப்ரஹ்மாவி ் கபாலத் தில்	முகமார்	முகத்தாலேசொரி கிற [டைத்தாய்
ஊண்	(இரந்துண்கிற) ஊ	லம்	தாம ரமலர்களையு
ஒழித்த	போ ்கின [ணை	சேல்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
எந்தை	ஸர்வஸ்வாமியினது	பாய்	பாயாநின்றுள்ள
ஒளிமலர்	செவ்விமலர்போ ் ற	வயல்	வயல்களையுடைய
சேவடி	சிவந்ததிருவடி ளை	ாழிச்சீராம விண்ணகரேசேர்மின் நீரே.	
அணைவீர்	சேரவிரும்புவீர்.		(௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) ரோமச பகவான் ப்ரஹ்மாக்களென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்று வது மறைவதாய்ப் போகக்கடவது எத்தனைபேர்'' †என்றுனுயிற்று.

†சதுர்மு னுடைய ஆயுஸ்ஸி 'மிகுதியாலுண்டான துர்மாநத்தை †வேதங்களைஉச்சரியாநிற்பானும் ஆசாரப்ராதாந்யத்தால் ந்த வேற் றத்தையுடையனான ரோமசபக ரானுலே † சதுர்த்தசபு ௱ ளுக் கும் டவேன் என்னைபாதி ஆயுஸ்ஸ—டையாருண்டோ" என்கிற துர்மாநத்தைத்தவிர்த்து.(நக்கனித்யாதி)†ருத்ரனு டைய பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிற னைத் தலை யயறுத்து அத்தாலே பாதகி யாய் மாம்ஸப்ரசுரமான தலையோட்டிலேயிரந்து அதிலே ஜவித்துத் திரிகிற எளிவரவைத்தவிர்த்தஸ் ரமி. †ஜகத்துக்கு ஈஸ் ரர்களாக ப்ரஸித்தரிருவருமிறே அ ர் ளிரு ருடையவும் அபிமாநத்தைக் கழித்தானுயிற்று. (ஒளிமலர்ச்சே டியணைவீர்) அ னுடைய ஸ்வா பாவி மான ஈ' ரத்வத்தால் ந்த பு ரையுடைய திரு டி ளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்

(உழுசேயித்யாதி) †ஆனைபோலேயாய் பெரியமிடுக்கை யுடைய சேக் ளையிறே பூட்டியுழு து. அ த ருமே ாடி வாறே அப் போது ப்ரஸவித்தது இப்போது ப்ரஸவித்தது" ன்றுதோ 'றும் படி தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படியிரு 'கிற †சங்கு ள் தான் கிட க்கிறவங்குகளினுடை யவாசலிலே முத்துக்களையீன்றன' அ ற் றை தொ ல்குருகு 'டு என்று மொக் ப்பழகச்செய்தேயும் இது முத்து இதுமு' ட" ர ாறு ாசியறியமாட்டாதபடி மூத்தகுரு குகள் அவை த 'னு டைய முட்டையாகக்கொ 'டு விட்டுப்போ மாட்டாதே சுற்றும் பற ாநிற்குமாயிற்று. அவை பறக்கிற ாற் ருலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் பக் மாய்த் தலையிலே மிக் தே னையுடைத்தாயிரு 'கிற தாமரைப்பூ 'களலராநிற்குமாயிற்று அ த மதுவைப் பாநம்ப 'ணின யல் ளா ை பாயாநிற்குமாயிற்று.*

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ான்முகனித் ாதி) த 'னை இரப்பாளனு க்கி ஆஶ்ரிதர்க்கரியன செய்யுமவ ' வந்திருக்கும் ாழிச்சீராமவிண் ர ஆஶ்ரயியுங்—ளெ ' னச் செய்தேயும் ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி உங் ளு டைய ஸ்த்திரத் ்புத்தியும் பெரு மயுமன்றே ப்ரஹ்மாவினுயுஸ்ஸின்படி கேட்டிகோளே. ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டிகோளே யென்கிறரெ 'று ஸங்கதி.

(என்றுனுயிற்று) என்றவநந்தரம், அந்தப்புராணப்ரஸித்தியை 'கொண்ட ருளிச்செய்கிறுரென்று சேஷம். நான்முகனுடைய நாளானது - ஆயுஸ்ஸா னது, மிக - அதிசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை, என்றுசப்

தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகனித்யாதி). இருக்கு" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களை யித்யாதி). "நவிற்று' என்றது-சொல்லுவிக்கையாய் அதுதானும்-நீர்க்குமிழிபோலே எத்தனைபேர் ப்ரஹ்மாதிகளை ற வார்த்தையாய், அத்தால் பலித்த கர் நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (சதுர்த்தசேத்யாதி). "முகம்" என்றது - முகன் என்றாய், ப்ரமுகனை ப்ரஹ்மாவாய் நக்கனுடைய முகனார்தலையோட்டினுணை யொழித்தவெந்தை என்றநு யமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடை யவித்யாதி). மனக்களுமறிவருமிறே. "நக்கனுடைய' என்றதுக்கு ' ண" என்றத்தோடக்வயம். இவ்வளவுக்கு முட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்து கித்யாதி).

ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்போன்ற சேக்களைக்கொண்டு பத்தியுழவனை யெம்பெருமான் பழம்புனமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க அவர்கள் 'ஈஶ்வரோஹம்" என்று கை ழியவோட, நம்பூர்வர்கள் போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வபாவரைப் பெறுவிக்க, ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தனக்கஸாதாரண புத்ரத்வப்ரதிபத்தியாலே இவர்களிடத்தில் வ்யாமுக்தனாயிருக் , அத்தால் கமலமலர்மேல் பாவை முகக்கமலம் விகஸித்து, அநுராகாதிசயம் வெள்ளமிட, அதிலே துள்ளாநிற்பர் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங்க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக திருப்பதிக்குச் சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலே யித்யாதி). "வளை' என்றதினர்த்தம் (சங்குகள்) என்றது. அளை - வங்குகள். உகுத்த -ன்ற. (௨)

௩. வயணைந்த நுதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண்ணெ ல்லா மிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து
நெய்யணைந்த திகிரியினால் வா ன்திண்டோள்
ே ர்த்தவன் தாளணைகிற்பீர் நெய்தலோடு
மயணைந்தகு ளைகள்தங்கண் ணொன்றும்
மலர்க்குமுதம் வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையா தேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அணைந்த	கூர்மைபொருந்திய	மதங்கள்	மதகார்யமானவ்யாபாரங்களை
நுதி	முனையையுடைய	செய்து	பண்ணி
கோடு	கொ பையு டத்தா[ன	வாணன்	பாணாஸுரனது
ஒன்று	ஒப்பற்ற	திண்	த்ருடமான
வராகமாய்	பன்றியுருக்கொண்டு	தோள்	புஜங்களை
மண்எல்லாம்	பூமிமுழுவதையும்	நெய்அணைந்த	கூர்மையையுடைய
இடந்து	பிளந்து [றி)	திகிரியினால்	திருவாழியாலே
எடுத்து	தூக்கிக்கொண்டு எ		

நேர்த்தவன்	துணித்தஎம்பெருமானுடைய	குமுதமலர்	சிவந்தஆம்பல்மலரை
தாள்	திருவடிகளை [ளே.	தம்வாயென்றும்	தங்கள்வாயாகவும் எண்ணி
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க	செய்	வயல்களில்
கடைசிமார்கள்	பள்ளஸ்த்ரீகள்	அணைந்து	(களைபறிக்க) இழிந்து
நெய்தலோடு	நெய்தல்மலரையும்	களைகளையாது	களைபறியாமல்
மைஅணைந்த	கருமைமிகுந்த	ஏறும்	வெறுடனேகரையேறுகின்ற
குவளைகள்	குவளைமலரையும் [ம்		
தம்கண்களென்றும்	தங்கள் கண்களாவும்		

காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (வையித்யாதி). கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள முனையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீய மஹா வராஹமாய், பூமிப்பரப்ப டய இடந்தெடுத்துக்கொண் றி. ஈஶ்வரத்வத்தால்வந்த செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப் ப ணி. (நெய்) கூர்மை. †கூர்மையுடையதிருவாழி. கடைந்துநெய்யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைப்பண்ணி அத்தாலே தனக்கு மிடுக்க க கினைத்திருக்கிற ாணனுடைய திண்ணிய தோள்களைநேர்த்த ன் திரு டிகளை கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

நெய்தற்பூவோடேகூட கறு ப்பு மிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம்கண்களென்றும் மலரையுடைத்தான †அரக்காம்பலைத் தந்தாமுடையவாயென்றும் †கடைசிமார் ளைப்பறிப்பதாக அடுத்து வயலிலேயிழிந்து கண்ணுக்கும் வாய்க்குமவற்றோடுண்டான ஸாவதாஸாம்யத்தாலே களைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில். ... (௩)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (வயணைந்தவித்யாதி). நீங்கள் ப்ரளயாபத்ரக்ஷகனை வவன்படி யறிந்தாஶ்ரயிக்காவிடில் ாணன்பட்டது படுவீகேளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

'நெய்" என்றதினர்த்தத்தைத் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (கூர்மையித்யாதி). "நேர்த்த" என்றது - துணித்தவென்றபடி.

(அரக்காம்பல்) சிவந்த ஆம்ப). (கடைசிமார்) க டசியான ஜந்மத் யுடைய பள்ளச்சிகள். ... ... (௩)

௪. பஞ்சிய மெல்லடிப் பின்னைதிறத்து முன்னாள்
பாய் வி டைக ளேழடர்த்துப் பொன்ன பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்து குருதியுக வுகிர்வேலாண்ட
கின்மல ன் தாளணைகிற்பீர் நீலமாலைத்

தஞ்சுடை யிருள் தழைப்பத் தரளமாங்கே
  தண் மதியின் நிலாக் காட்டப் பவளந்தன்னால்
செஞ்சுடர் வெயில் விரிக்கு மழகார் காழிச்
  சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ... ...(௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சிய	செம்பஞ்சுபோலே	மாலை	அந்திப்பொழுதை
மெல்அடி.	ம்ருதுவானதிருவடிக	தஞ்சுஉடைய	தனக்குத்தஞ்சமாகவு
	ளையுடைய	இருள்	இருட்டை [டைய
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி	தழைப்ப	அதிசயிப்பிக்கவும்
	க்காக	ஆங்கு	அவற்றின்நடுவேயழு
முன்னாள்	முற்காலத்தில் [கிற		த்தின
பாய்	கண்டார்மேலே விழு	தாளம்	முத்துக்கள்
ஏழ்விடைகள்	ஏழுருஷபங்களையும்	தண்	குளிர்ந்த
அடர்த்து	அழித்து	மதியின்	சந்த்ரனது
பொன்னன்	ஹிரண்யனது	நிலா	நிலவை
பைம்பூண்	அழகியஆபரணங்கள்	காட்ட	காட்டவும்
நெஞ்சு	மார்பை [நிறைந்த	பவளம்	பவழங்கள்
இடந்து	பிளந்து	தன்னால்	இடையிடையேதான்
குருதி	ரக்தம்		களழுத்தப்பட்டி
உக	பிறிப்புறப்படும்படி		ருப்பதனால்
உகிர்வேல்	நகங்களாகிறவேலை	செஞ்சுடர்	ஸூர்யனது
ஆண்ட	கார்யங்கொண்ட	வெயில்	காந்தியை
நின்மலன்	பரிசுத்தனான எம்பெ	விரிக்கும்	பரப்பவும்
	ருமானது	அழகுஆர்	(இவற்றால் வந்த)அழ
தாள்	திருவடிகளை [களே!		கையுடைய
அணைகிற்பீர்	அணையவிரும்புமவர்	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்	
நீலம்	(மாடங்களிற்பதித்த)	நீரே.	(௪)
	நீலரத்நங்கள்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) செம்பஞ்சுபோலே ம்ருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப், பண்டொருநாள் கண்டார் மேலேவிழுகிற ருஷபங்களேழையுமழியச்செய்து ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானநெஞ்சை அநாயாஸேந கிழித்துப்பொகட்டு ரக்தமானது கொழித்துப் புறப்படும்படியாக, ஆளிட்டுச்செய்தல் ஆயுதத்தாலேயழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே ஆஶ்ரிதவிரோதியைத்தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த சுத்தியையுடைய ன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

(நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நம் மாலையைத் தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய அதாவது ராத்ரியைத்

†தனக்கு அபாஸ்ரயமாகவுடைத்தா ிருக்கிற இருளைத்தழைப்ப டு வேயழுத்தின முத்தானது குளிர்ந்த சந்த்ரனுடைய நிலாவைக் காட்ட இடையிடையேயழுத்தின பவளமானது புக ரயுடைய ஆதித்யனுடைய ப்ரகாசத்தைக்காட்டாநின்றது. †ஆக, ஏககாலத்திலே இருளும் சந்த்ரோதயமும் வெயிலுமொக்கக்கண்டநுபவிக்கும்படியான தேசமாயிற்று. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) வாணனைப்போலே கழி க மாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டது படுவீர்கள் அ னையாஸ்ரயியாவிடில் ஆஸ்ரயித்தால் நப்பி னையிடத்தில் போலே வ்யாமுக்த்தனுவனெ கிருரென்று ஸங் தி.

'தனக்குத் தஞ்சமா வுடையராத்ரியை' என்றது கு விவரணம் (த பாஸ்ரயமித்யாதி). அழகார்" என்றதின் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆ வித்யாதி) ... ... (ச)

ரு. தெவ்வாய மறமன்னர் குருதிகொ டு
திருக்குலத்தி லிறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து
வெவ் ாய மாகீண்டு வே ழமட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் விகிர்தமாதர்
அவ்வாய ாள்நெடுங்கண்கு ளைகாட்ட
அரவிந்தம் மு ங்காட்ட வருகே யாம்பல்
செவ்வாயின் திரள் காட்டும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (ரு)

பதம்	உரை.	பதம.	உரை.
தெவ் ஆய	சத்ருக்களாகிய	அட்ட	முடித்த
மறம்மன்னர்	வீரமுள்ளராஜாக்களுடைய	விண்ணவர்கோன்	அமரர்களதிபதியினது
குருதிகொண்டு	ரக்தத்தாலே		
திருக்குலத்தில்	தன்வம்சத்தில்	தாள்	திருவடித்தாமரைகளை
இறந்தோர்க்கு	முடிந்தவர்களுக்கு		
திருத்திசெய்து	(உதகக்ரியையால்) த்ருப்திசெய்வித்து	அணைவீர்	சேரவிரும்புமவர்களே.
		விகிர்தம்	வேறுபாடுள்ள
வெம்	க்ரூரமான	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வாய	வாயையுடைய	அவ்வாய	அப்படிப்பட்ட
மா	குதிரையுருவாய்வந்த கேசியென்பவனை	வாள்	ஒளிபொருந்திய
		நெடு	(காதளவும்) நீண்ட
கீண்டு	கிழித்து	கண்	கண்களை
வேழம்	குவலயாபீடமென்னும்யானையை	குவளை	நீலோத்பலமலர்கள்

காட்ட	காட்டவும்	செவ்வாயின்	சிவந்தவாயின்
அரவிந்தம்	தாமரைமலர்கள்	திரள்	கூட்டங்களை
முகம்	முகத்தொளியை	காட்டும்	தோற்றுவிக்கிற
காட்ட	காட்டவும்	வயல்சூழ்	கழனிசூழ்ந்த
அருகே	ஸமீபத்திலுள்ள	காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்	
ஆம்பல்	செவ்வல்லிமலர்கள்	நீரே.	(௬)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) சத்ருக்களாய் மறத்தையுடையராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து அவர்களுடைய ருதிரவெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோனார்க்கு †உதககக்ரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வளவாலே ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை நினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாய்க்கொண்டு பயாவஹமாம்படிதோற்றின ஆஸ்ரிதவிரோதியான கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து குலயாபீடத்தை†முடித்து *அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து இப்படி ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைக் கைதொட்டுப்போக்குமவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேயடியிருப்பீர்.

(விகிர்தமாதர்)†விஸஜாதீயஸ் பாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒளியையுடைத்தான பரந்த கண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட தாமரைப்பூவானது முகத்தில் தேஜஸ்ஸைக்காட்ட அருகே அலர்ந்துநின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஹிரண்யனைப்போலே தான் பட்டுப்போன வளவன்றிக்கே, (க) "மூவெழுகால் கொன்ற" என்கிறபடியே ப்ரதிகூலரைக்குலமாக அழிக்குமவன் கிடீர் அவன் விஷயத்திலநுகூலித்து ஜீவித்துப்போங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருத்தி - த்ருப்தியென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உதகேத்யாதி). "அட்ட" என்றதினர்த்தம் (முடித்து) என்கிறது.

விகிர்தம் என்றது - விலக்ஷண விகாரமுடையதென்றாய், பலிதமருளிச்செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி). ... ... (௫)

௬ பைங்கணாள்விறல் செம்முகத்து வாலி மாளப்
படர்வனத்துக் கவந்தனொடும் படையார் திண்கை
வெங்கண்விறல் விராதனுக விற்குனித்த
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர் வெற்புப் போலும்

(க) ௫ - ௩ - க.

தூங்கமுக மாளிகை மே லாயங் கூறும்
துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதி தன்னால்
திங்கள்முகம் பணிபடைக்கு மழ கார் காழிச்
சீராம விண் ரே சேர்மி னீரே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பைங்கண்	பசுமையான க ளையும்	அணைவீர்	கூடவிரும்புமவர் ளே.
விறல்	மிடுக் கையும்	வெற்புப்போலு ம்	மலைகள்போலே
செம்மு ம்	(ே ாபத்தால்)சிவந்த முகத்தையுமுடை ய [ரம்	தூங்கம்	உயர்ந்த [டை
ாலி	ாலியென்னும்வாந	மு ம்	முன்ப்ரதேசத்தையு
மாள	முடியும்படியா வும்	மாளிகை	மாளிகை க ின் [று
படர்	ப ந்த	மே ல்	மேல்நிலத்திலேநின்
வனத்து	காட்டிலுள்ள	ஆயம்கூறும்	தோழமைசொல்லிய ழைக்கிற
வ தனோடும்	பந்தனென்னும் ரா க்ஷஸனும்	துடி	உடுக்கைபோன்ற
திண்	த்ருடமான	இடையார்	மத்யப்ரதேசத்தையு டையஸ்த்ரீகளது
படை	ஆயுதங் ள்	முகக்கமலம்	முகபங்கஜங்களு டைய
ஆர்	நிறைந்த	சோதிதன்னால்	காந்திகளினாலே
கை	ை ளையும் [யும்	திங்கள்	(ஆ ாசத்துலாவும்) சந்த்ரனது
வெம்கண்	உக்ரமானகண்களை	முகம்	வதநமானது
விறல்	வெற்றியையுமுடைய	பணி	(தூகேத்தா லுண்டா ன) கண்ணீரை
விராதன்	விராதனென்னும் ரா க்ஷஸனும்	படைக்கும்	இடைவிடாமற்கொ ண்டிருக்கும்படி
உக	உயிர்விடும்படி	அழகுஆர்	அழகு நிரம்பிய
வில்குனித்த	வில்லைவளைத்த	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்	
விண்ணவர் கோன்	தேவதேவனு ச ர வர்த்தித்திருமகனு டைய	நீரே.	(கூ)
தாள்	திரு டி ளை		

வ்யா ஆறும்பாட்டு. (பைங் ணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும் மிடுக்கையும் சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக †பரந்த காட்டிலேயுண்டான †ஸத்வங்களை டைய இரண்டுகையாலும் வாரி பக்ஷித்துக்கொண்டு வருகிற கபந்தனோடேகூட. (படையார்திண்கை)† திண் ணியபடையா ர்ந்தகை வெவ்விய கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக வில்லைவளைத்த. (வி ணவர்கோன்தாளணைவீர்) விரோதியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப்ப ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்கவே ண்டியிருப்பீர்.

(வெற்பித்யாதி) மலைபோலேயோங்கின *முகத்தையுடைத்தா யிருக்கிற மாளிகைகளின்மேல்நிலத்திலேநின்று †தோழமையைச் சொல்லியழைத்து விளையாடுகிறதுடிபோன்ற இடை யையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய முகமாகிற கமலத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸாலே சந் த்ரனுடைய மு மானது துக்கத்தை ப்ராபியாநிற்கும் † நாமென்ன ஜவநம் ஜீவிக்கிறோம், இவர்களோடொப்புச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஒப்புப்போராதபடியிருப்பதே" என்று துக்கப்படாநிற்குமாயிற்று †சந்த்ரனுக்குச் சந்த்ரனிவர்கள் தே ஸ்ஸைச் சந்த்ரனுக்குண்டாக் குமவர்களென்னவுமாம். ... .. (௬)

அரு. அரும்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ராஜலோகத்தை வென்ற வளவேயன்றிக்கே வரபலத்தாலே பெருமிடுக்கனாய் எதிரின்றிக்கேயிருந்த வாலியையும்வென்ற மிடுக்கன் இடரென்று ராமாவதாரத்தில் வீரசரிதத் த இனியிரண்டுபாட்டாலே யநுஸந்தித்து, இவனிருந்த தேசத்தைப்பற்றின வாறே உய்யலாமென்கிறாரென்று ஸங் தி.

"படர்வனத்து" என்று விசேஷிக்கைக்கு வேறு பந்தனுண்டோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரந்தவித்யாதி). (ஸத்வங் ளை)-ஜந் துக்களை. விராதனுக்கு விறல் விசேஷணமிட்டிருக்க, திண்மை" என்னவே ணுமோவென்னும் சங்கையிலே அந்வயம்காட்டுகிறார் (திண்ணியவித்யாதி). பந்தனிடத்தில் வில்குனித்ததில்லையாகிலும், வில் குனித்தது உபலக்ஷண மாய், வாள்பிடித்தமையும் சொல்லக்கடவது. (க) "తతస్తౌ దేశకాలజ్ఞౌ ఖడ్గ ధ్యావేవ రాఘవౌ। అచ్ఛిన్దతాం సుసంహృష్టౌ బాహూ తస్యాంసదేశత -ததஸ்தௌ தேசகாலஜ்ஞௌ கட்காப்யாமேவ ராகவௌ । அச்சிந்ததாம் ஸ ஸம் ஹ்ருஷ்டௌ பாஹூ தஸ்யாம்ஸதேசத:" என்றிறே ப்ரமாணகதி.

(முகத்தை) அக்ரப்ரதேசத்தை. 'ஆயம்கூறும்' என்றதினர்த்தம் (தோழமையைச் சொல்லியழைத்து) என்றது. "பனி" என்று கண் ணீராய், அத்தால் தோற்றின து க்கத்தின் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னவித்யாதி). "பனி" என்றத்தால் - குளிர்த்தியாய் ப்ரஸாதத் த விவக்ஷித்து, அதுபடைக்கு மென்றர்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சந்த் ரனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ... ... (௬)

(க) ரா - ஆர - ௭௦ - அ.

௭. பொருவில் லம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும்
புற்று மறிந்தனபோலப் புவிமேற் சிந்தச்
செருவில் வலம்புரி சிலைக் க மலைத்தோள் ே ந்தன்
திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர் திரைநீர்த் தெள்கி
மருவி வலம்புரி கைதைக் கழியூ டாடி
வயல்ந ் ணி மழைதருநீர்த் தவழ்கால் மன்னித்
தெருவில் லம்புரி தரள மீனும் காழிச்
சீராம விண் கரே சேர்மி னீரே. (எ)

பதம்.	உரை.
பொரு இல்	ஒப்பில்லாத
வலம் புரி	பலத்தைக்கொண்ட
அரக்கன்	ராவணனது
முடிகள்பத்தும்	பத்துத்தலைகளும்
புற்றுமறிந்தன போல	புற்றைவெட்டித்திருப்பினால்புரைபு ர யாய்த்தோற்றுவ போல
புவிமேல்	யுத்தபூமியிலே
சிந்த	சிதறிக்கிடக்க
செருவில்	யுத்தத்தில்
வலம்	வெற்றியை
புரி	தரத்தக்க [த்தரித்த
சிலை	ஸ்ரீகோதண்டத்தை
கை	கையையும்
மலை	பர்வதம்போன்ற
தோள்	புஜங்களையுமு டய
வேந்தன்	ராஜபுத்ரரானபெருமாளது
திருவடி	சரணம்புஜத்தை
சேர்ந்து	கிட்டி
உய்கிற்பீர்	உஜ்ஜீவிக் ்கருது [வர் ளே.

பதம.	உரை.
வலம்புரி	சங்கங்கள் [லை
திரை	அலையையுடையகட
நீர்த்து	விட்டு
எள்கி	இளைத்து [ழியை
கைதைக்கழி	தாழையையுடைய க
மருவி	அடைந்து
ஊடு	அ் கழி ஊடே
ஆடி	அங்குமிங்குமுலாவி
வயல்	(பின்பு) கழனி ளில்
நண்ணி	ப்ரவேசித்து
மழைதருநீர்	மழைஜலம்
தவழ்	வந்துவிழுகிற
கால்	வாய்க் ாலாலே
தெருவில்மன்னி	தெருக்களில்புக்கு (கீர்வடிந்தவாறே)
வலம்புரி	சங்கங்களையு்
தரளம்	முத்து ்களையும்
ஈனும்	பெற்றுத்தருகிற

காழிச் சீர மவிண் ரே சே்மி் னீரே. ( )

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி)ஒப்பில்லாதபல (஬ல) த்த தப் பண்ணுகின்றுள்ள ராவணனுடைய தலைகள்பத்தும் †புற்று மறிந்துகிடக்குமாபோலே தே தை ளுடைய வரத்தாலே பூ ் கட் டினவை பூமியிலே சிதறும்படியாக, அவனைப்போலே ஞ்சநத்தா லன்றிக்கே யுத்தத்திலே பல(஬ல)த்தைப்பண்ணுகின்றுள்ள வில்லையு டயனாய், சத்ருக்களால் சலிப்பிக்கவரிதான தோளையுடைய சக்ர வர்த்தித்திருமகனைக்கிட்டி அவன் விரோதியைப்போக்க அ ன் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியிருப்பீர்:

(திரைநீரித்யாதி) †கடல்நீரிலே தே 'கிப்போந்தேறினவெ 'ன்னு தல்' †அன்றிக்கே திரை நீத்து விட்டு டலைவிட்டு, வலம்புரி யா து போ 'தேறிச் †சற்றிருந்து, தா ழையுடைத்தா யிருக்கிற ழியிலே போய்ப்புக்கு அ 'கே இதஸ்தத ஞ்சரித்து அந்தக் கழிதான் யல்களளவும் ரவெள்ளம் ோத்தபடியாலே யலிலே ந்துகிட்டி அ 'விடந் தன்னிடே வர்ஷ லம் தேங்கின்று அது ாய்க் ாலாலே ஊரிலே ந்து புகுா அ ழியாலே தெருவிலேவந் தேறி அந்நீர்வடிந்தவாறே பின்னை போகமாட்டாதே அவ்விடந் த 'ணிலேகிடந்து வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈனுகிற்குமா யிற்று. லம்புரிவயிற்றிலே லம்புரிபிறக்கத்தட்டில்லையிறே. ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு, (பொருவிலித்யாதி) (புற்றுமறி 'து கிடக்குமா போலே) என்றது - புற்றை வெ 'டித்திருப்பினுல் புரைபுரையா யிருக்குமா போலே யெ 'கை. புரை - பாழி.

"திரை" என்று - கடலைச்சொல்லிற்ருய் நீரில் தெள்கி என்று - தே 'குதலாய், அத்தா ' - போந்தேறினமை பலித்ததெ ' றருளிச்செய்கிருர் (கடலித்யாதி). திரை ய நீத்த - தங்கியென்ருய் விட்டென்ருய் எள்கி - இளைப்பாலே ஈடுபட்டென்ருய் பாடா 'தரத்தில் இப்படிபதவிபா ம் விவ க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (அ 'றி 'டே யித்யாதி). பாடபேதமில்லாமல், கேவல பதத்தைப்பிரித்து அர்த்தாந்தரம் சொன்னுரெ 'னலாம்படி நீர்த்து' எ 'று ரேபனேடே கூட சில ஸ்ரீ கோசங்களிலுண்டு. "மருவி" எ 'றதின் பலிதார்த்தம் (சற்றிருந்து) என்றது. ... ... (எ)

அ பட்டரவே ரகலல்குல் ப ளச் செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண் பாலா மின்சொல்
மட்டவிழும் குழலிக் ா வானோர் காவின்
மரா 'கொணர்ந்தா னடியணைவீ ரணில்கள் தா
நெட்டிலைய கருங் குகின் செங்காய் வீழ
நீள்பலவின் தாழ்சினையில் நெருங்கு பீனத்
தெட்டபழம் சிதைந்து மதுச் சொரியும் காழிச்
சீராம விண் கரே சேர்மி னரே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பட்டு	பட்டுவஸ்த்ரமணிந்து	அகல்	பரந்த [யும்
அரவு	பாம்பின்படத்தை யொத்து	அல்குல்	நிதம்பப்ரதேசத்தை
		பவளம்	பவழம்போல்
ஏர்	அழகியதாய்	செவ்வாய்	சிவந்தவாயையும்

பணை	மூங்கில்போலே	அணைவீர்	சேரவிருப்பவர்களே!
நெடு	நீண்ட	அணில்கள்	அணில்களானவை
தோள்	தோள்களையும்	தாவ	கிளையில்நின்றுங்கிளை யில்ஸஞ்சரிக்க
பிணை	பெண்மானின்கண் போலே [யும்	நெடு	நீண்ட
நெடுங்கண்	விசாலமானகண்களை	இலைய	இலைகளையுடைய
பாலாம்	அம்ருதஸத்ருசமான	கருங்கமுகின்	கறுத்தபாக்குமரங்க [ளின்
இன்சொல்	இனியசொற்களையு முடைய,(அப்போ தலர்ந்தபூக்களின் ஸம்ருத்தியாலே)	செங்காய்	பழுக்காய்கள்
		வீழ	உதிர்வதினால்
		நீள்	நர்வளப்பத்தாலோங் கித்தழைத்த
மட்டு அவிழும்	மதுவெள்ளமிடாநின் றுள்ள	பலவின்	பலாமரங்களின்
		தாழ்	காய்க்கனத்தால்தா [ழ்ந்த
குழலிக்கா	அளகபாரத்தையுடை யஸ்ரீஸத்யபாமை ப்பிராட்டிக்காக	சினையில்	கிளைகளில்
		நெருங்கு	நெருங்கியிருந்துள்ள
		பீனம்	பருத்த
வானோர்	தேவதைகளுடைய	தெட்டபழம்	பக்வபலங்கள்
காவின்	சோலையில்நின்றும்	சிதைந்து	நசுங்கி
மரம்	பாரிஜாதவ்ருக்ஷத்தை	மது	தேனை
கொணர்ந்தான்	பிடுங்கிக்கொணர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனு	சொரியும்	பொழிகிற
அடி	திருவடிகளை [டைய	காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பட்டித்யாதி) பட்டையுடைத்தாய், அரவுபோலேயாய், அழகிதாய் அகன்றிருந்துள்ள நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளுமாய் பவளம்போலே சிவந்த அதரத்தையுடையளுமாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோள்களையுடையளுமாய், மான்போலேயிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய் பாலென்றுசொல்லலாம்படி இனிய பேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள மதுவெள்ளமிடாநின்றுள்ள குழலையுடைய ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டிஹேதுவாக என்றுமொக்க ஸ்வர்க்கத்திலே நிற்கக்கடவதான வ்ருக்ஷத்தை பூமியிலே கொடுவந்து நிறுத்தினவனுடைய. இத்தால் அரியனசெய்தும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணுமவனென்கை.

(அணிலித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெடிதான இலையையுடைத்தாய், கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுகுகளில் சிவந்தகாயானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாகவிழ, ஓங்கின பலாவின் தாழ்ந்தபணைகளிலே நெருங்கிவஸிப்பதாய் தசைந்துபக்வமாய், †தொட்டார்மேலே தோஷமாயிருக்கிறபழமானது, நெங்கி

கிற்கிறதுக்கொருபோக்குக் கண்டுவிட்டாற்போலே மதுவெள்ள மிடாநிற்குமாயிற்று.... ... ...(அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ப ிறத்யாதி). நீங்கள் நான் சொன்னபடி அநுகூலித்திகோளாகில், ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப் பிராட்டியைப் த்திர்ப்போலே உங்களுக்கு வ்யாமுக்தனும் அரியனசெய்து கொடுக்குமென்கிறாரென்றுலங்கதி.

தொ ' பழம் - பக்வபலம் கனியப்பழுத்த பழமென்று தாத்பர்யம் (தொட்டார்மேலேயித்யாதி). ... ... (அ)

மூ. பிறைதங்கு சடையானை வலத்தே வைத்துப்
  பிரமனைத்தன் னுந்தியிலே தோற்று வித்துக்
கறைதங்கு வேல்தடங்கண் திருவை மார்பில்
  கலந்தவன் தாளணைகிற்பீர் கழுநீர் கூடித்
துறைதங்கு கமலத்துத் துயின்று கைதைத்
  தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணிச்
சிறைவண்டு களி பாடும் வயல்சூழ் காழிச்
  சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிறைதங்குசடையானை	சந்த்ரனைத்தன்ஜடாமகுடத்தில் அணிந்தருத்ரனை	சிறைவண்டு	இறகையுடையவண்டுகளானவை [ல்
வலத்தேவைத்து	வலவருகேவைத்து	கழுநீர்	செங்கழுநீர்ப்பூக்களி
பிரமனை	ப்ரஹ்மாவை [தில்	கூடி	சேர்ந்திருந்து (அத்தால்வந்தஸௌரமமாறும்படி) [ன
தன்உந்தியிலே	தன்திருநாபீகமலத்	துறைதங்கு	துறையிலேயுண்டா
தோற்றுவித்து	உண்டாக்கி	கமலத்து	தாமரைப்பூக்களில்
கறைதங்கு	(சத்ருக்கள்)ருதிரமாம்ஸங்கள்தங்கிய	துயின்று	பள்ளிகொண்டு (பின்பு)
வேல்	வேல்போன்ற	கைதைத்தோடு ஆரும்	பெரியமடலையுடையதாழம்பூவிலே
தடம்	விசாலமான [ய	பொதி	அதனுள்நிறைத்த
கண்	திருக்கண்களையுடை	சோறு	தாதுக்களின்
திருவை	பெரியபிராட்டியாரை [ஐ	சுண்ணம்	பொடிகளில்
மார்பில்	தன் மார்பிலேவைத்	நண்ணி	விழுந்துபுரண்டு
கலந்தவன்	அவளோடேநித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுமவனது	களி	(இவற்றாலுண்டான) ஸந்தோஷாதிசயத்தால்
தாள்	திருவடிகளை [ளே!	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க		வயல்சூழ்காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே. (க)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) ாத னுமாய் போகப்ரதாநனுமாயிருக்கிற ருத்ரனைத் தன் திருமேனியில் லவரு சேவைத்து ப்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபி மலத்திலே உத்பாதித்து †கறைகழு அ ஸரமில்லாதபடியான ே ல்போலேயிருக்கிற பர ந்ததிருக்க ' களையுடைய பெரியபிராட்டியா ரத் †தன் திருமார்வி லேசேர்த்து அ ளோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்ப ' ணுகிற ன் திரு வடி ளை 'கிட்டவே ' டியிருப்பீர். அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதி ளோடு அநந்யபரையான பிராட்டியோடு ாசியறத் திருமேனியி லே யிடங்கொடுத்துக்கொ ' டிருக்கிற சீல ானைப் பெறே ' டி யிருப்பீர்!

(கழுநீரித்யாதி) செ ' ழுநீரிலேபோய்ப்புக்கு நித்யஸம் லே ஷத்தைப்ப ' ணி அத்தாலே ந்த ' ரமமாறும்படி து றயிலேயு ' டான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்து மதுபாநம்ப ' ணிப் பள்ளிெ ா ண்டு அநந்தரம்†தாழையு டய பெரியமடலையு டத்தான பூவிலே போய்ப்புக்கு அதி க ாயிலு ' டான தாதும் சு ' ழும் பரிமள முமெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதி ' ல கிடந்துபுர ' டு சிற கையுடைத்தான ' டு ளான மதுபாநத்தாலும் பரிமளத்தா லுமாகக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள. ... ( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பி றயித்யாதி) ஸ்ரீ த்யபா மப்பிராட்டி அதிவிலக்ஷணையா யாலே அ ளிடத்தில் அரியன செய்தானே ாகிலும் நாங்கள் துர்மாநி ள ' ரே எ ' ளு ' கு ம ரிய செய்யப்போமோ ெ ' ன · அ ானு ட ஃசீ தயைப் பாரிகோள் திருவினிடத்தில் ' யா முக்தனுயுட ' பு ெ ாடுத்தாற்போலே ந்தர் காபாலிகளு ' கு முடம்பு ெ ா டுத்தான் கண்டீர் ளெ ' கிறரென்று ஸ ' கதி.

(க றகழு அவஸரமில்லாதபடியா) எ ' றத்தாலே - ஆள் ளைெ ல்லு கயே ஸ்வபாவமா யிரு ' பலிக் கயாலே அநுக்ஷணம் எம்பெருமானை 'ஜிதம்'' என்னப்பண்ணவல்ல க ' ளென்று தாத்பர்யம். மார்பில்'' என்றவநந்தரம் சேர்த்து ' ' று அத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச் செய்கிறு (தன்திருமார்விலேயித்யாதி).

த ஆரும் - தோடு - பொதிசோறு என்றங்வ ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறூர் (தா ழயுடையவித்யாதி). மடலிலேபொதிந்துகிடந்த சோறு - தாது ள். ... ... ( )

ரு. செ மலத் தயனனைய மறையோர் காழிச்
சீராம விண் ரென் செ கண் மாலை
அங் மலத் தட யல்சூ ழாலிநாட
னருள்மாரி யரட்டமுக்கி ய டயார் சீயம்
கொ குமலர்க் குழலியர்மே ள் மங்கை வேந்தன்
கொற்றவேல் பர ால கலியன் சொன்ன
சங்கமு த் தமிழ்மாலை பத்தும் ல்லார்
தட டல்சூ மூலகுக்குத் தலைவர் தாமே. (௧0)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப ம.	உ .	பதம்.	உ ர.
செங்கமல	அழகியதிரு ாபீகமலத்திில்பிறந்த	அரட்டு அமுக்கி	சத்ரு ள் (தலையெடாதபடி) அமு ச்செய்யுமவராய்
அயன் அனை	ப்ரஹ்ம ா யொத்த		
மறையோர்	ப்ராஹ்ம ர்வர்த்திகிற	அ ட ார் சீயம்	சத்ருக்களுக்கு [ராய் ஸிம்ஹம் போ றவ
காழிச்சீராமவி ணகர்	காழிச்சீரா விண்ணகரில்நித்யவாஸம்ப ணுகிற்கிற	கொ கு லர் குழலியர்	தேன்நி ற த பூ களை [களு கு கூந்தலினு டயஸ்த்ரீ
என்	எ னு டய	வே ள்	ாமன் போ றவரா
செ க மாலை	பு டரீ ாக்ஷ வி ஷயமா	மங் க வே ந்த	திருமங் க்கு [ய் ராஜாவாய்
அம் கமல	அழகி [றந்த தாம ரப்பூ ள்நி	பரகாலன்	எதிரி ளுக்கு யமன் போன்றவராய்
தட	தடா களு	கொற்றம்	வெற்றிதரத்தக்
யல்	கழனிகளு	வேல்	வேலைப்பிடித்த
சூழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்த	கலியன்	ஆழ் ார்
ஆலிநாடன்	திருவாலிநாட்டுக்குத் தலை ராய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
		சங்க	புலவர்கூட்டத்தார்
அருள்மாரி	அநுகூலர்க்கு அருள் பொழியும் மேகம் போன்றவராய்	மு ம்	எதிர்கொண்டு அநுபவிக்கலாம்படி ா

தமிழ்மாலை பத்தும்	தமிழ்த்தொடை பத்தையும்	உலகுக்கு தலைவர்	லோகத்தில் எல்லாருந்தங்களையே ஆஶ்ரயிக்கும்படி மேலாயிருப்பர். ()
வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்க வல்லவர்		
தடம்	பரந்த		
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரம்சூழ்ந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கமலமித்யாதி)(க)† वाल्मीकिर्भगवा ऋषिः வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:” என்னுமாபோலே. †பெருமாளுக்கு வல்லபனாயிருப்பானொரு திருவிளக்குப்பிச்சன் பலரையும் திருமுன்பே க்ஷேபிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளமாய், ‘நம்பக்தர்களுக் கொருகுறை சொல்லிக்காணாய்” என்று திருவுள்ளமானராய் இப்பாட்டை விண்ணப்பம்செய்து நாயன்தே. தேரைக்கவிபாட” என்றுதுடங்கி ‘தம்மைக் கவிபாடிக்கொண்டார் என்ன; “அதுவும் †நம்மையன்றோசொல்லிற்று’ என்று திருவுள்ளமானர். சதுர்முகஸமரான ப்ராஹ்மணர் திரண்டதேசத்தில் சீராமவிண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனைக் கவிபாடிற்று; அழகியதாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத்தான வயலாலேசூழப்பட்ட திருவாலிநாட்டுக்கு ப்ரதாநரானவர்· அநுகூலவர்க்கத்துக்கு ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுமவர்· எதிரிட்ட சத்ருக்கள் தலையெடாதே அமுங்கும்படிபண்ணுமவர்· சத்ருக்களுக்கு வந்தணுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயரானவர்· †எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயரானவர்· திருமங்கைக்கு ப்ரதாநராயுள்ளவர்; ஸர்வேஶ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாற்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகப் பிடித்தவேலையுடையராய் †ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த; தமிழுக்குக்கடவார் திரளவிருந்தால் இத்தையே யெப்போதுமொக்கக் கொண்டாடவேண்டும்படியிருக்கிற இத்தொடையல்பத்தும்வல்லார். (தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே) ஸர்வேஶ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங்களே ஆஶ்ரயணீயராவர். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(க) ரா - பா - ௪ - ௯.

அரு. நிகமம். (செங்கமலமித்யாதி) எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவர் தம்மைத்தாமேகொண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக்கொண்டாடினாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (வால்மீகிரித்யாதி). ஆப்தக்குடலான மாத்ரமன்றிக்கே அதுதானே பகவத்ஸ்துதியென்று பரிஹாராந்தரத்தை ஒரைதிஹ்யமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி). (நம்மையன்றேசொல்லிற்று) என்றது - நம்மநுபவத்தால்வந்த ஏற்றத்தால் தம்மைக்கொண்டாடினால் அதுநம்மைக் கொண்டாடினபடியன்றோவென்றபடி. "கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்' என்றதுக்கு- தேன் வெள்ளமிடுகிற மலரைக் குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமனைப் போலே அநுகூர்க்கெல்லாம் ரூபகுணத்தாலும் த்ரஷ்டவ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). அரட்டமுக்கி அடையார்சீய மாலை யாலே பரகாலனென்று பேர்பெற்றாரென்னுமதுதோன்ற யோகார்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்யாதி).... ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ௲ ம பத்து ௫ ம திருமொழி
வந்துனதடியேன பர சம

வ்யா. †எல்லாருந்தந்தாமுக்கு நன்மை டியிருக்கில் ர் ர பக் விலே ங்யஸ்தபரராய் ொ டு சீராமவி ணகர யா ரயியு கோளென்ருர் †அ ஙனன்றிக்கே †தம்மளவில்வந்த ா றே திரு ாலியை யிருப்பிடமாகக்கொ டு அங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸர்வே வரன்தானே ஸ் யம் ரித்துக்கொ ரடு வந்திரு கிறபடியை யநுஸந்தித்து பரமப்ராப்யனு இரு கிற நீ எ ப க லர்த்தித் மின்றிக்கே யிருக் ச்செய்தே எ ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாய் எனக்குன்னையொழியச்செல்லா மையைப்பிறப்பித்தாய் உ † யதிரே த்திலே நான் பி ழியாதபடி ப ணினுய் இங்ஙனே யிருந்தபி பு †இனித்தா நீபோகில் பி ழியேன் போகலொட் டேன் உனக்கு எ றனே தயநீயரில்லை ஆனபின்பு எ னே †நித்ய ங்கர்யத்தை கொண்டருளவே ணும் என்று ப்ராப்யனுன அ ன் திரு டி ளிலே க ர்யத்தை †அபேக்ஷித்து அப்போதே கிடை யா மையாலே அதில் ரமப்ராப்தி பற்ருமையாலுண்டான தம் த் ரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலை ட்டுகிருர் ... *

அரு. வந்து தடியே ப்ரவேசம். கீழே பரோபதேசத்தில் ப்ரவ்ருத்த ரான ர் இப்போது திரு ாலியம்மானைக்குறித்துத் தம் த் ர யயறிவிப்பிக் கிறதென்னெ கிறச கயிலே ஸ கதி ய யருளிச்செய்கிருர்(எல்லாருமித் யாதி). (அ ங ன்றிக்கே)என்றது-தமக்குத்தாம் நன் மதேடுகையும்,ஒரு ருபதேசிக் ஒரு திவ்யதேசத் தப்பற்றியிரு யும றிக்கே யென்றபடி. (தம்மளவில்வந்த ாறே) தம் மத்தாமே விசாரித்தவாறே. 'ஆருயிரே' றத்தைப்பற்ற (வ்யதிரே த்திலித்யாதி).''மனம்வாடநீநினையேல்'எ றத் தப்பற்ற (இனித்தானித்யாதி). ை தொழுதெழும்புந்தியே '' என்றத் தப்பற்ற (நித்யேத்யாதி) இனிப்போயினல றயோ உ ரயாரொருமாற்ற மெந்தாய்'' என்னுமத் தப்பற்ற (அப்போதேயித்யாதி). ... ... *

மூ. வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்ததற்பின் ண குமென்
சிந்தனைக்கினியாய் திருவே யென்னுருயிரே
அந்தளிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கள்கலந்தவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
அம்	அழகிய	என் ஆர் உயிரே	எனக்குதாரகனே
தளிர்	தளிர்களால்வந்த	வந்து	நானிருந்தவிடம் வந்து
அணி ஆர்	அழகுமிக்கிருக்கிற	உனது அடியேன்	உன்னுடைய சேஷபூதனென்னுடைய
அசோகின்	அசோகமரத்தினது	மனம்	நெஞ்சில்
இளந்தளிர்களவை	இளந்தளிர்களானவை	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்
எங்கும்கலந்து	எங்குமொக்கவ்யாபித்து	புகுந்ததற்பின்	நீபுகுந்தபின்பு
செம்	சிவந்த	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கிற
தழல்புரையும்	அக்கிபோலிருக்கிற	என்சிந்தனைக்கு	என்மநஸ்ஸுக்கு
திருவாலியம்மானே	திருவாலியையிருப்பிடமாகவுடையவனே	இனியாய்	போக்யனானாய்.
திருவே	ஸம்பத்தானவனே.		(க)

வ ா. முதற்பாட்டு. † (வந்து) அதிசயபோக்யமான திருவாலியை இருப்பிடமாகவுடையையாய் நீயிருந்தவிடத்திலே நானே வந்து கிட்டவேண்டியிருக்க என்பக்கலபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து. † த்வீபாந்தரசரக்குக்களிரண்டும் தன்னிலே ஸங்கதமாமிடத்தில் இரண்டும் பாதிபாதிவழிவந்துகூடுதல் ஒன்றேவருதல் செய்யவேணுமிறே † அதில் இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனாயிற்று. (உனதடியேன்) † வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன் கையோடுகொடுவந்த ப்ரமாணம். (க) 'அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்' என்னுமாபோலே † நீயோ உன்கார்யத்துக்குக்கடவாய்? நான் கடவேன் என்று தானே ஸர்வபரங்களையும் நிர்வஹிப்பானாவாயிற்று ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது. † வந்துபுகுரப்புக்கால் இசையாதே 'அல்லேன்" என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானாயிற்று. † அவன் புகுந்தபின்பு இவர்செய்ததென்னென்னில் (வணங்கும்) † சத்ருக்ருஹமேயாகிலும் புகுந்தால் ஆஸநமிடுவர்களிறே அவ்வோபாதி பின்னை வணங்குகின்றாராயிற்று. (உ) 'யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திம் அவசா: ப்ரதிபேதிரே' யதார்ஹம்கேசவே வ்ருத்திமவசா:ப்ரதிபேதிரே என்னுமாபோலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) † இப்படிபுகுந்தவன் தானே, "போவேன்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று நெஞ்சுக்கினிமையானபடி. (திருவே) (ங) † "திருவுக்கும்திருவாகிய" என்கிற

(க) திருவாய் - க - ௭ - க௦. (உ) பார - (ங) ௭ - ௭ - க.

படியே இவருடைய ஸம்பத்தாயிற்று இவன். (என்னுருயிரே) ஸம்பத்துத்தானும் தாரகம் வேறொன்றுயிருக்கையன்றிக்கே எனக்கு தாரகனானவனே! வ்யதிரேகத்தில் பிழையாதபடியாயிராநின்றுனாயிற்று.

(அந்தளிரித்யாதி) எனக்கு தாரகனுமாய் நிரதிசயபோக்யனுமானநீ திருவாலியை யிருப்பிடமாவுடையையாயிருந்து தனக்கென்ன ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாயே. †அழகிய தளிராலேவந்த அழகு மிக்கிருக்கிற அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிரானவை எங்குமொக்கப் பரப்புமாறி அக்நிகல்பமாயிராநின்றதாயிற்று. † சிவந்த இளந்தளிர் எங்குமொக்கப் பரப்புமாறித் தளிர்த்துநிற்கிறபோது எங்குமொக் நெருப்புக்கொளுத்தினுற்போலே தர்சநீயமாயிராநின்றதாயிற்று. இப்படி அந்யதாஜ்ஞாநமானதேசத்தை யிருப்பிடமாவுடைய ஸர்வேஸ்வரனு யிருந்துவைத்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... . (க)

முதற்பாட்டு. (வந்தித்யாதி) 'அந்தளிர்'' இத்யாதி அணியாலியம் ர் சேர வந்து'' என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வருகைக்கொருஹேதுசொல்லாமையால் பலித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிருர் (நிரதிசயேத்யாதி). 'அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே'' என்றதற்கு விவரியாநின்றுகொண்டு 'புகுந்தாய்'' என்னவமைந்திருக்கவும், ''வந்து'' என்கையாலே வருகையில் துஷ்கரத்தை தோற்றுகிறதென்று விவக்ஷித்து திருவாலியம்மானுக்குத் தம்முடைய முக்யத்தால் நெடுந்தூரமாய்த் தோற்றமென்று இப்படியிருக்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் காட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யாதாவுடைபெடுக்கிருர் (த்வீபாந்தரேத்யாதி). (அதில்) என்றது - அந்தேறேருமிடத்திலென்றபடி. உனதடியேன்'' என்று - இவர் ஸ்வரூபஞ்ஜாநம் பிறந்தவராகத் தம்மையநுஸந்திக்க, அப்பேக்ஷாநிரபேக்ஷமாய் வந்தானென்னச்சேருமோவென்ன ஆஸ்தநாகாரத்தைப்பற்றி அவன் நினைத்தபடியையருளிச்செய்கிருரென்கிருர் (வருகிறவித்யாதி). 'உனதடியேன்'' என்ற ஆழ்வாருடைய பாசுரமானது ஸர்வேஸ்வரன் கையதான ப்ரணவார்த்தமானையாலே அவன் யிலே, பெரூத்தைத்தம்மக ண்டு அர்த்தம் அநுஸந்தித்தாரித்தனையானையால் இந்த பாசுரம் ப்ரமாணமென்று கருத்து. 'அடியேர்'' என் வேயமைந்திருக்க, 'உனது'' என்கைக்கு ருத்தருளிச்செய்கிருர் (நயோவித்யாதி). ''மனம்'' என்றதுக்குக் கருத்து (வந்துபுகுரவித்யாதி). ''புகுந்ததற்பின் வணங்கும்'' என்கையாலே அவ்யவஹிதகாலத்திலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநகார்யமான வணக்கமிவருக்குவர ஸம்பாவனையில்லையே என்று ப்ரோத்ரு சங்காநு

வாதம்பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி).இதுக்கு உத்தரம் (சத்ருவித்யாதி). "வணங்கும்" என்கிற ப்ரதீகம் சங்கை க்கு முந்துற அநுஸந்திப்பது. இவர் அவசமாக வணங்கினாராகிலும் அவன் சிந்தனை பண்ணினபடியின் எல்லைநிலத்தைக் காட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதி). 'என்னுருயிரே' என்றவிடத்தில், "என்" என்றத்தை யிங்கும் கூட்டி 'என் திரு' என்று வி கூஷித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி).

தாத்பர்யமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). திருவாலி நகரை யிங்ஙன் வர்ணித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வாக்யத் த்ரயத்தாலே). ... ... (க)

௩. நீலத்தடவரை மாமணிநிகழக் கிடந்ததுபோ லரவணை
வேலைத்தலைக் கிடந்தா யடியேன் மனத்திருந்தாய் [தெங்கு
சோலைத்தலைக் கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போன்றெழுந்
மாலைப் புகை மழு மணியாலியம்மானே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆலைப்பு	கருப்பஞ்சாறட்டபு	தடவரை	பெரியமலையானது
எங்கும்	எவ்விடத்திலும் [கை	மாமணி	பெருவிலையனரத்ந [ம்படி
மழைமுகில்	வர்ஷாகாலமேகம்		
போன்று	போலே	நிகழ	தன்மேல்ப்ரகாசிக்கு
எழுந்து	மேலெழுவதினால்	கிடந்ததுபோல்	சாயவிருந்ததுபோலே
மழும்	பரிமளத்தையுடைத் தான	வேலைத்தலை	திருப்பாற்கடலில்
		அரவணை	திருவநந்தாழ்வான்மேலே(ஸ்ரீ கௌஸ்துபம் விளங்க) [னே.
சோலைத்தலை	சோலையிலே [ள்		
மாமயில்கணம்	பெரியமயில்கூட்டங்		
நடமாட	ஆடாநின்றுள்ள	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டவ
அணி	அழகிய	அடியேன் மனத்து	(இப்பொழுது) சேஷபூதனான என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில்
ஆலியம்மானே	திருவாலிநாட்டுக்குஸ்வாமியானவனே.		
நீலம்	நலநிறத்தையுடைய	இருந்தாய்	புகுந்தநீங்காதபடி நின்றாய். (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) ஒரு நீலகிரியானது தன்மேலே பெருவிலையனுயிருப்பதொருரத்நம் உஜ்ஜ்வலமாம்படி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே ஸ்ரீகௌஸ்துபம்விளங்கக் கண்வளர்ந்தருளும்படி.(அடியேன் மனத்திருந்தாய்)†திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தருளிற்று இவர் நெஞ்சிலே புகுருகைக்கு ஒலக்கமணைக்கு அவஸரம் பெறுமளவுமாயிற்று விலக்காமைபெற்று இவர் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தபின்பு க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தானாயிற்று.

(சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நடமாடும்படியாக வர்ஷுக லாஹகம்போலேதோ ்றி எங்குமொக்க ஆலைப்புகை கமழுமாயிற்று. மழைமுகில்போலேயெழுகிற ஆலைப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலை க மாமயில் நடமாடாநிற்குமாயிற்று. இப்படி விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாக வுடையையாயிருந்தவைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... (௨)

அரு இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி ் மனம்புகு ்த படி ய யருளிச்செய்தார் ் இதில் - ஸ்வஸ்த்திரனாய் னத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திருப்பாற்கடலில் ்டக்கையைச் சொல்லு கக்குத்தாத்பர்ய கதநபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதி). ... (௨)

மூ. நென்னல்போய் ருமென்றென்றெண்ணி இராமையென்மனத்திம்மைக்கென்றிருந்தேனெறிநீர் ளம்செறுவில் [தேபுகுந்த செங்கெற்கூழைவரம்பொரீஇயரி ார் முகத்தெழுவாளைபோய்க் ரும் பன்னல்கா ணையு மணியாலியம்மானே. (௩)

பதம்.	உரை.
எறி	அலைவீசாநின்றுள்ள
நீர்வளம்	நீர்வளப்பத்தையு டை ய
செறுவில்	யல்களிலுண்டா
செங்நெற்கூழை	வயிரம்பற்றியசெங் நெற்பயி ர
வரம் ுரீஇ	வரப்புகளில்அதின்த லைகளைச்சேர்த்து
அரிவார்	அறுக்கிறவர்களுடை
முகத்து	மு த்திலே [ய
எழு	ழுப்ப ய்கிற
ாளை	வாளைமத்ஸ்யங்கள்
ோய்	அவ்வயலைவிட்டுப் போய்
அன்னல்	செடிமிக்க
கரும்புக்காடு	ருப்பங்காட்டை
அடையும்	சேருகிற அணியாலியம்மானே .
நென்னல்போய்	நேற்றுப்போய்
வரும்	நாளைவரும்
எ ் றென்றுஎ ண்ணி	எ ் று இப்படி ம நோரதித்து
இரா ம	இடாதபடி
என்மனத்தே	அடியே ் ம தில்
புகு ் தது	நீவந்திருந்தது
இம்மை ்கு எ ் றுஇருந்தேன்	இவ்வுலகில்எனக்கு இனிமைவிளைக் கக் ாகஎன்றிரு ்தேன். (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (நென்னலித்யாதி) "நேற்றுப்போனன் இன்றுவரும்" என்றுகொண்டு† மாறாதே மநோரதித்துக்கொண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போயிற்று, இன்றுவந்தது நாளையும்வரக்கடவது" என்று மநோரதித்து ்கொ ண்டு காலம்செல்ல விடவரிதாம்படி யிராமேயென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படி மநோ

ரதத்தாலே கா ' ாலக்ஷேபம் ப ' ணுதபடியாக, எ ' ஹ்ருதயத்தி லே 'து புகுந்தது இஹலோகத்திலே எனக்கினிமைவிளைக்கைக் காக என்றிருந்தேன். (இம்மை) என்றபோது இஹலோகத்திலே யெ ' ருகிறது' (இன்மை) என்றபோது இனி ம எ ' ருகிறது.

(எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாநின்றுள்ள நீரையுடைத்தாய், †அழகியதாயிருந்துள்ள செறுக் ளு 'ரடு செய்கள் அவற்றிலுண் டான செ 'நெற்கூழையென்று செந்நெல்தலையாய் அத்தைவரம் பிலே †ஒருக்கிஅரிகிறவர்களென்னுதல்;( ) பைங்கூழ் 'என்கிறபடி யே கூழையென்றது கூழை 'ருய் செந்நெல்பயிராய் அத்தை அரி ரரென்னுதல். (வரம்பொரீஇ) நேர்கொடுநேர் சென்றிழிந்து அறுக் ெ ாண்ணுதபடி யிரம்போலே யிருக்கையாலே ரய்பு களிலே தலைகளைக்கொடுபோந்து ஒதுக்கி நுனியிலே அரிவர்களா யிற்று' அவர்கள் சேரப்பிடித்தபிடியிலே யகப்பட்ட வாளைகளான வை அவர் ள்முகத்திலே யெழப்பாய்ந்து ஸாபாயமான நிலத்தை விட்டு நிரபாயமாக வர்த்திக்கைக் ாகஅருகே யு ' டான †செடிமிக்க ருப்பங்காட்டிலே சென்ற டயாநிற்குமாயிற்று' போய் அரணைப் பற்றுமாயிற்று †அந்த அழகிய கருப்பங் ா' டிலேயடையும்....(௩)

அ . மூ ' ரு ' பாட்டு. (ெ ' வித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - அடி யே ' மனத்திருந்தாய்" எ ' ருர்' அந்தம த்திருந்தபடிதானும் அவிச்சிந்ந மா விருந்தாெ ' றும், கா விசேஷம் ெ ஞ்சில்படாதபடி நிரதிசய போ ' ய த தோற்றவிரு 'தானென்று மருளிச்செய்கிருர் எ ' று இரண்டுவிதமாக ஸ ' தி.

வீப்ஸாதாத்பர்யம் (மாருதேயித்யாதி).

கூழை என்றது - கதிராகவும், பயிராகவும் அர்த்தத்வயம் திருவுள் ளம்பற்றி, கதிரறுக்கையும் எழுச்சி கொய்ம யுமா ்கி க்ரமேணவருளிச் செய்கிருர் (அழகியதாயித்யாதி). (ஒருக்கி)என்றது - §உறுக்கி என்கை. அன் னல்பதத்துக்கர்த்தம் (செடிமிக்க) என்றது. அந்த நல் என்றர்த்தாந்தர மரு ளிச்செய்கிருர் (அந்தவித்யாதி). ... ... (௩)

ழு. மின்னின்மன்னுநுடங்கிடைமடவார்தம் சிந்தைமறந்துவந்துநி மன்னுசேவடிக்கே மறவாமை வைத்தாயால் [ன் புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன்பணைகள்கலந்தெ மன்ன மன்னும்வய லணியாலியம்மானே. [ங்கு

(க) பெரு - திரு - ரு - எ. § உறுக்கி - சேர்த்து.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புன்னை	புன்னைமரங்களும்	மின்னில்மன்னு	மின்னேடொத்த
செருந்தி	ஸுராபுன்னைமரங்களும்	நுடங்கு	ஸூக்ஷ்மமான
		இடை	இடையையுடைய
மன்னு	நிறைந்திருக்கிற	மடவார்தம்	ஸ்த்ரீகள்பக்கலுண்டான [து
வண்	அழகிய		
பொழில்வாய்அகன்	சோலையின்உள்ளே	சிந்தைமறந்து	வாஞ்சையைத்தவிர்ந்து
		வந்து	உன்பக்கலிலேவந்து
பணைகள்	பொய்கைகளில்	மன்னு	எப்போதும் ஏகரூபமான
அன்னம்	ஹம்ஸங்கள்		
எங்குங்கலந்து	எங்குமொக்க ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து [கிற	நின்	உன்னுடைய [யே
		சேவடிக்கே	அழகிய திருவடிகளை
		மறவாமை	நான்மறவாதபடி
மன்னும்	நித்யவாஸம் பண்ணு	வைத்தாய்	செய்தருளினாய்;
வயல்	கழனிகளையுடைய	ஆல்	இதென்னஆஸ்சர்யம்.
அணிஆலி அம்மானே.			(௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. நீரிங்ஙனேகிடந்து நெஞ்சுளுக்குப்படாநிற்கிறதென்னென்ன †ஸ்த்ரீ களைவிஸ்மரித்து உன்திருவடிகளைமறாதபடி பண்ணினாயாகில் இனி நீ செய்கிறதென்னென்கிறார்.

(மின்னித்யாதி) †மின்னேடொத்திருப்பதாய் நுடங்காநின்றுள்ள இடையையுடையரான மடவாருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் விஷயமாகவுண்டான. (சிந்தைமறந்து) †இவனெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளாக அநுஸந்திக்குமித்தனைபோக்கி †அவைதன்னை இவன்தான் லபித்தானாகை †பெரும்பணியிறே.†அப்ராப்த விஷயங்களிலுண்டான வாஞ்சையைத்தவிர்த்து ப்ராப்தவிஷயத்தையாசைப்படப்பண்ணின விதுதான் போருமிறே உபகாரம். அவற்றை நானே கைவிட்டு உன் பக்கலிலே வந்து ஸதைகரூபமான உன் திருவடிகளிலே எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாம்படியாக †நானபேக்ஷிக்கவன்றிக்கே தண்ணீர்ப்பந்தல் வைப்பாரோபாதி நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய்.

புன்னை செருந்தி இவை மன்னிநின்றுள்ள அழகிய †பொழிலினுள்ளே† பொய்கைகளிலே அன்னங்களானவை அந்யோந்யம் கலந்து நித்ய ஸம்பந்னமாகிற வயலையுடைத்தாய் தர்சநீயமான திருவாலியில் நிற்கிற ஸர்வேஸ்வரனே! ... ... (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்களோடு ஸங்கதியைத் தாமே காட்டுகிறார் (நரித்யாதி). அர்த்தித்வாதி வின்றிக்கே யிருக்க வந்துபுகுந்து ஸ்த்திரமாகவிருந்தாயென்று வெறுமைசொல்லி நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தால் நோவு

படுவாரென்? (க) 'எனக்கார் பிறர் நாயகரே" என்று களித்துக்கொண்டு அநுபவித்திருக்க வொண்ணாதோ என்று சங்காதாத்பர்யம். உபகாராதிசயம் என்னை யிப்படி படுத்துகிறதென்கிறுரென்றும் பரிஹாரந்தன்னை யருளிச் செய்கிறு" (ஸ்த்ரீ ஊயித்யாதி).

"மின்னின்" என்றவிடத்தில் இன் - சாரியையாய் மின்னை மன்னு - அதின் ஸாதர்ம்யத்தையுடைத்தான என்றுதல், மின்னில் என்று உபமார்த்தத்தில் பஞ்சமியாய் அத்தைப்போலேயிருக்கிற என்றுதல் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மின்னோடொத்திருப்பதாய்)என்று. லவி ய றந்து என்னாதே 'சிந் த றந்து' என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). (அவைதன்னை) அந்தபோகங்கள்தன்னை. (பெரும்பணி) - துர்லபமென்று கருத்து. "அத்தைமறந்து' என்றும் 'அடிமறவாமை" என்றும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). "வைத்தாய்" என்ற பத ரஸனை (நாணித்யாதி).

பொழில்வாய்-பொழிலிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளேயிருக்கிற, பணைகள் என்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பொழிலினுள்ளே) என்று. "பணைகள்" என்றதினர்த்தம் (பொய்கைகளிலே) என்றது ( )

௫. நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநின் னிணையடிதொழுதேத்துமென்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்த மாமுனிவா
பாடலின்னொலிசங்கினோசைபரந்துபல்பணையால்மலிந்தெங்கும்
ஆடலோசையறு வணியாலியம்மானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாடல்	பகவத்கதனைப்	இணைஅடி	ஒன்றோடொன்றொப்
இன்	இனிய [பாடுகிற		பானதிருவடிகளி
ஒலி	த்வநியும்	பல்	பலவகைப்பட்ட [
சங்கின்ஓசை	சங்கத்வநியும்	மலர்	புஷ்பங்களையும் [யும்
பரந்து	எங்கும்பரவி	மாலை	சலம்பன்மாலையை
பல்பணையால்	பலவகைப்பட்டவாத்யகோஷங்களால்	நீடு	நெடுங்காலம்
		இட்டு	பணிமாறி
மலிந்து	மிக்கு	தொழுது	ஸேவித்து [ற
எங்கும்	பார்த்தவிடமெங்கும்	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
ஆடல்ஓசை	ந்ருத்தம்பண்ணும்த்	என்	அடியேனுடைய
அறா	மாறாத [வநி	மனம்	மநஸ்ஸு
அணியாலி அம்மானே ;		வாட	(உன்னைப்பிரிந்துதளிர்போலே)வாடும்படி [நீ
மரம்	மராமரங்களேழையும் [டிஎய்த		
எய்த	ஒருஅம்பாலே விழும்ப	நீ	ஆஸ்ரிதவத்ஸலனான
மாமுனிவா	மநநசீலனே.	நினையேல்	நினையாதொழியவேணும். (௫)
நின்	உன்னுடைய		

(க) தி - வாய் - க - ச - ௧௦.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) ( ) † ஒழிவில் காலமெல்லாம்" (உ) என்கிறபடியே உள்ள பூக்கொண்டு" †என்கிறபடியே பலவகைப்பட்ட மலரை யுடைத்தான மாலைகளை யிட்டு உன்னுடைய ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்துகிற என்னுடைய மநஸ்ஸானது தளிர்போலே ரம்பபடியாக நீ நினையாதொழியவேணும். (மரமெய்த மாமுனி ர) †ஆஶ்ரிதர்க்கு விஶ்வாஸத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்குமவனன்றோ: (மாமுனிவா) †எங்களுடைய நினைவுபோலே தப்பிலும்தப்பி பலி(ஃப)க்கிலும்பலி(ஃ) க்கும்படியன்றிறே உன்னினைவிருக்கும்படி.

பாட்டிலினியத் தி, மற்றுமு ˙ டான சங்கத்வநி இசை ˙பர ம்பி, பின்னையும் பல கைப்பட்டிருந்துள்ள ாத்யகோஷங்களும் மிக்கு பார்த்தவிடமெங்கும் ஆடுகிற ர்களுடைய த்வநிமாறாத பனை முரசும் †பல்லியமும். ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (நடித்யாதி) ஒழிப்பாடடில் - அ ˙செய்த ஸ்ஹோபாரத்தைச்சொல்லு 'காச விஷயாந்தர' ளை மற ˙கு ˙ படிபண்ணினாய் என்றார்' அந்தப்ரஸங்கத்திலே அ வாஸ ாபலத்தாலே மறுவலிடில் செய்வதென் எ ˙று அஞ்சி மனம் ாடநினையேல் நினைத்தாயாகில் பிழையேன்' என்று ப்ரார்த்தி ˙கிறாரென்று ஸங்கதி.

நீட்சி - காலக்ருதமான நீட்சியாய், அதுதானும் 'இ ˙ டு' என்றதுக்கு விசேஷணமென்று ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ஒழிவிலித்யாதி). (என்கிறபடியே) என்றபின், ாலமெல்லாம் என்றுசேஷம். மரமெய்த, மா - மஹத்தான, மந த்தையுடையவனே என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதி). மஹத்வத்தை விவரி ˙கிறார் (எங்களு டைய வித்யாதி).

(பல்லியம்) என்றதும் - வாத்யவிசேஷம். ... ... (௫)

௬. கந்தமாமலரெட்டுமிட் டுநின்காமர்சேவடி கைதொழுதெழும்
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்
சந்திவேள்விசடங்குநான்மறையோதியோதுவித்தாதியாய்வரும்
அந்தணாளரறா வணியாலி யம்மானே. ... ... (௬)

(௧) தி - வாய் - ௩ - ௩ - க. (உ) தி - வாய் ௪ - ௭ - அ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்தி	ஸந்த்யா ந்த ாதிக ளையு	ந்தம்	பரிமளப்ரசுரமாய்
வேள்வி	(நமித்திக) யாகாதி ளையும்	மா	ப்லா யமா
சட்கு	காம்யகர்மங் ளையும்	எட்டுமலரும்	எண்பகர்பூ ளையும்
நால்ம ற	நாலுவகைப்பட்டவே தங்களையும்	நின்	உ னுடைய
ஆதியாய்	ஸ்ருஷ்டிதுட கி	ாமர்	அழகிய
ஓதி	மு புள்ள ர் ளிடத் தில்கற்றும்	சே டி	சிவந்ததிரு டிகளில்
ஓதுவித்துவரும்	பிறர்க்கு ற்பித்தும் போருகிற	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
அ தணாளர்	ப்ராஹ்மணர்	கைதொழுது	கையாலேதொழுது
அரு	மாருதே ர்த்தி கிற	எழும்	எத்தே ணுமெ கிற
அணிஆலிஅம் ானே!		புந்தியேன்மன த்து	அத்ய ஸாயத் தயுடயஎன்நெஞ்சில்
		புகுந்தாயை	(உன்பேரு வந்து) புகுந்தவு ளை
		போ லொட் டேன்	இனிநான்போ லொ ட்டேன். ( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு.(ந்தமித்யாதி) கந்த(ऽऽ)வத்தான விலக்ஷ புஷ்பங் ளெட் டயுமிட்டு. அ ை யா ன கருமுகை ற்பகம் நாழல் மந்தாரம் ஸௌகந்தி செ கழுநீர் தாமரை க த.†ஸ்வாப தேசம்.†பரமபோக்யமா திருமந்த்ரத்தாலேப்ரதிபாத்யமானவஸ்து வின்பக்கலிலே தன்னை ஸமர்ப்பித்து ( ) † ऽऽऽ ர் கந்த என்கிறவஸ்துவாகையாலே †உ னு டய ப்ருஹணீயமா சி த திரு டி ளைக் கையாலேதொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத்தையுடைய வெ னு டய ஹ்ருதயத்திலே. (புகுந்தாயைப்போ லொட்டே) †நானுன்னையபேக்ஷியாதிருக் நீயேவந்து புகுந்தபின்பு இனிப்போ லொட்டேன் † நினைவின்றிக்கே யிரு வந்த ஸம்பத்தைத் தள்ளு ாரு டோ?

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம் நைமித்திககர்மம் சட்கு காம்ய ர்மம் நான்ம ற இவற்றினுடைய அநுஷ்டாநப்ர ாரங்களை விதியாநின்றுள்ள நாலுவகைப்பட்டவேதம் இ ற்றை முன்புள்ள வர் ளோடே தா களோதி பின்புள்ளாரைத் தாங்களோதுவித்து இப்படி பழையராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்ம ர் மாருத திருவா லி பிலே அ ர்களுக் ா ரய ணீயனுய்க்கொ டுநிற்கிற ர்தே ப் ர னே. அ ர்களுமு டாயிருக்க நீயே ந்து ான் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த பின்பு இனிப் போகலொட்டேன். ... ... (௬)

(க) சாந்தோ - ௩ ௧௪.

அ . ஆரும்பாட் (ந்தமித்யாதி) 'என்மனம்வா' நீ நினையேல்' என்று - நம் மவிட்டு விஷயா 'தர பராய்ப்போகாமல், நினைப்பிடச்சொ 'னீர் ானும் ப்பெறு க 'காகவ 'து புகுந்திருக் அதுக்கு ப்ரஸக்திதா 'டோ! நீர்தாமே வாஸநாப த்தாமே ம்மைவிட்டுமீண்டுபோ நினைத் தீராகில் ாம்மெ ய் தெ ' ன்னும் ச ' கயிலே ாவென்னையு க் ா 'கி த்ருடாத்யவ ாய நிஷ்ட்டனுயிரு 'கும்படி கீவ 'தபின்பு ான் போ வொட் டே னென் 'கிறுரெ 'று 'தி.

பன்மலர்மாலையிட்டு என்று கீழ்ச்சொன் ர், இப்பாட்டில் 'எட்டு' 'று ஒரு ' 'யாவிசேஷம் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென் ருளிச்செய்கிறுர் (ஸ் ாபதே ') எ 'று. அத் த ருளிச்செய்கிறுர் (பர மேத்யாதி). இத்தால் - பரிமள ப்ரசுரமானமலர்போமே ஓரோமெ ழுத்தே பரமபோ ' ம யிரு 'கிற திருவெட்டெழுத்தாலே தத்ப்ரதிபாத்ய ஸ்துவி ' த 'னே மர்ப்பி ' க த் நி ' ' ா ச் சொன்னுரென்றதாயிற்று. எட் டெழுத்து 'குப் பரிமளப்ர ாபுஷ்ப ாம்யம் வரு 'கு மூ மெ 'மெ ' ருளிச்மெ ய்கிறுர் (ர்மே த்யாதி). 'நி ' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம் ('னு டயவித் ாதி). ' தெ ழுதெழும்பு 'தி' எ 'னு 'படி அத்ய ாய நிஷ்டையு ' ட பி 'போ அ 'புகு 'தமெதன் ருளிச்செய்கி றுர் (நானு 'னையித்ய தி). ம த்தேபுகுரு கயா து-நெஞ்சு 'கு வி ஷயமா யாலே இவரு 'கு அத்யவ யம் பிறந்தபி 'பு அ ன்புகு கயெ ' ருென்றில்லாமையால், முதற்பாட்டில்சொ 'னபடியேமு 'மே புகுந்தத் த அருளிச்மெ ய்தாரென்று கருத்து. 'ஒட்டே ' ' 'றதுக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிறுர் (நினைவின்றி 'மே யித்யாதி).... ... ... ( )

ழு. உலவுதி ா ' டல்பள்ளிமெ ா 'டு ந்து ' டியே 'மனம்புகு
புல பு 'ணியமே புகுந்தா யப்போ லொட்டேன் [ந்தநுப்
நிலவுமலர்ப்பு 'னைநாழல்நீழல்த ' டாமர ாமலரி 'மிசைமலி
யல ன் ' படுக்கு மணியாலியம்மானே. (எ)

பதம.	உ ா.	பதம.	உ ா.
நிலவு	எப்போது 'மலராநி ன்றுள்ள [டய	தி ாஉலவு	தி ா 'கிளப்பத்தை யு டய
மலர்	புஷ்பஸம்ருத்தி யயு	டல்	திருப்பாற் டலில்
பு 'னை	பு 'னை ாம்	பள்ளி ாண்டு	க ' வளர்ந்தருளி
நாழல்	பலிகி (இவற்றி ')	உ ' அடியேன்	(பி 'பு) உனக்குச்சே ஷபூதனுன என்னு டய
நழல்	நிழலில்		
தண்	குளிர்ந்த		
தாம ாமலரி ன்மிசை	தாமரைமலரி 'மேல் [ன்	மனம்	நெஞ்சில் [ந்த
மலிஅலவ '	பெரியஆண் ண்டு	'துபுகுந்த	உ ' பேருகவந்துபுகு
'படு 'கும்	பள்ளிகொள்ளுகிற	அப்புலவ	அந்த ர் ஜ்ஞனுன வமே . [னவனே!
அணிஆலி அம்மானே		புண்ணியமே	என 'குஸாக்ருதமா

புகுந்தா ய	நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்த _ன்னை	போகலொட்டேன்	நான்போ ெ ாட்டே ' . ( )

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ு லவித்யாதி) ஸஞ்சரியா நி ' றுள்ள திரையையுடைத்தானதிருப்பாற்கட லிலே ண்வளர்ந்தருளி·†அ ' கு ச்சாய்ந்தருளிற்று, என்பக்கல் புகுருகை ' கு அ ஸரம் பெறுமளவு மாய் பிறகு என்ப ' கலிலே விலக் ாததொரு அ ாசம் பெற்ற ாறே, உனக்குப்புகுருகைக்கு யோக்யனுயிரு ' கிற எ ' ஹ்ருதயத்தி லேபுகுந்த. (அப்புலவ) விசேஷஜ்ஞனல்லேயோ: அ ஸரமறியாயோ புகுருகைக்கு. (பு ' ணியனே) உன்னைப் பெறு க்ெ ாரு ம் முதலில்லாதபடியிருக்கிறவெனக்கு ஸு¯க்ருதமான னே ; (புகுந் தாயைப்போக லொட்டே '). நீயேவந்து புகுந்த பின்பு, உ ' னை நானினிப்போக வொட்டே ' .

(நிலவித்யாதி) நித்யமான மலரையுடைத்தாயிருக்கிற புன்னை நா ழல் இ ற்றினுடைய நிழலிலே † பரந்த தாம ரைமலரின் மேலே (மலிய ன் க ' படுக்கும்) அப்பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படி பெரிய டி யுடையஆ ' ந ' டானது மற்றொரு †நியமத்தையறி யாதே படுக் ாய்ப்பாலே கிடந்து .ற ' காநிற்குமாயிற்று ய• லாலிம ாளனுடைய ' யாபாரத்தோடு அ ' குண்டா திர்யக்கு க் ளுடைய வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிற, ாயிற்று இவர் ' கு அந்நிலத்திலுள்ளன யாவை யாலே ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (லவித்யாதி) நீர், 'போகலொட்டேன்" எ ' றீர் - ான் நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவன், ானேபோகில் நீர்செய்வதெ ' நீரென்ன ப (ல)ங்கொண்டு இ ' ஙன்சொன்னது எ ' று இவர் நெஞ் ச் சோதிக்கைக்கா ச்சொல்ல• இரண்' ாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே திருப்பாற் கட லிலே என்னைப் பெறுகைக் ாகவே கிடந்துவ ' து நீபுகுந்த பல(ல) ' கொண்டே' 'நான்போகலொட்டேன்" என்கிறுரென்று ஸ ' கதி.

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அங்கித்யாதி).

"நாழல் என்றது - பலிநீ என்கிற வ்ருக்ஷம். தன் - ுட்பமாய், பெரு மை யச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறுர் (பரந்த) என்று. (நியமத் த) ஸம்ப்ஸேஷத்தை. ... ... (எ)

மூ. சங்கு தங்கு தட ' கடல் கடல்மல்லையுட்கிடந்தாயருள்புரிந்
திங்கென்னுள் புகுந்தா யினிப்போயிஞு லறையோ
௦ ாங்குசெ ' பகம்மல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவன் டுபோயிளந்
தெங்கின்தாதளையும் திரு ாலியம்மானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை
இ 'ானிளவண்	இனியஇளம் ண்டுக ளானவை !	தடம்	பெரி
கொங்கு	பரிமள ' மிகுந்த	கடலுள்	திருப்பாற் டலிலும்
செ ன்பகமலர்	செண்பகப்பூவையும்	டல்மல்லையுள்	திருக்கடல்மல்லை யென்னும்திவ்ய தேசத்திலும்
மல்லிகைமலர்	மல்லிகைப்பூவையும்		
புல்கி	(மதுபாநத்துக் ா வி ழிந்து) தழுவி (அ வைகொதித்த ா றே)	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டருளி ன ுடு .
		இ ' கு	இவ்விடத்திலே
		என்னுள்	தாஸனுனஎன்ஹ்ருத யத்தில்
இளந்தெங்கின்	இளம்தெங்கிடே		
போய்	செ ' றுபுக்கு	அருாபுரி ' துபு குந்தாய்	க்ரு பப ' ணிவ 'து ப்ரடே சித்தாய்.
தாதுஅளையும்	அதின்தா தஅளை யாநின்றுள்ள	இனிப்போயி னுல்	இனிநயேவிட்டுப்பி ரிந்துபோனுயாகில்
திரு ாலியம்மானே.		அ றயோ	அறையோவறை(ஜய ம்). (அ)
சங்கு	சங்கங்கள்		
தங்கு	மாருதேயிருப்பதான		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்குமாருதே யிருப்ப தாய் பரப்பையுடைத்தானதிருப்பாற் டலிலேகண் ளார்ந்தருளினுய்' அங்கு ' ' றும் ஆ ' ரிதனு ' ா த் திருக்கடல்மல்லையிலே ண் ளார் ந்தருளினுய்' இ ' டே ாவிட ' களுன ' கு ாஸஸ்த்தாநமாயிரு 'க என் பக் லிலே க்ருபைப ' ணி ந்து புகுந்தாய். (இனிப்போயினுலறை யோ) னக்கந்த க்ருபை மாருதபடி யிருக்கையாலே இனி நீ போ னுயாகில் †அறையோவ ற.†ஹேதுமாறில்றே அதின் கார்யமும் மாறுவது. †உ ' னுலல்லதுசெல்லாதடு ன்னைவிட்டு நீயிருக்கவுமாய் போகவுமாயிருப்பார்நெஞ்சிலிரு ' †௦ ா ' ணுது.

(கொங்கித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத், ான செ 'ாபகம் மல் லிகைமலர் இவற்றிலே மதுபாநார்த்தமாக இழிந்தவ ' டுகளா னவை அ ற்ருேடே†தழுவி,அவை கொதித்தவாறே அந்தடு ம்மை யாற்றுகைக்காக, கோடை யிலே நோவுபட்டவர்கள் சந்தந பங்க த்திலே கைவைத்துக்கொண்டு கிடக்குமா போலே இளந்தெ ' கிலே போய் அதின் தாதையளையும் திருவாலியம்மானே ... ... (அ)

அ . எட்ட ாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி). "போ லொட்டே ' ' று சொன்ன த 'கேட்டு எம்பெருமான் இ ரப்போதுசொ 'லும் சொ வு கேட்கவே ணும்"என்றுபோக்கிலேயொருப்படவே , ந ஸ்ரீபு 'டரீ ர்' ா த் திருப்பாற் டலில்நின்றும்வந்து தரைக்கிடைகிடக்கிறப்போலே எ ' ெ ஞ்சி லருளாலே புகுந்தாய் இனிபோகிறோம்' என்று நீபோனுயாகில் ா ' ெ 'றேன் · எ 'னைவிட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே நீயேவரு ாயெ 'கிற ெர 'று ஸ' தி.

(அ றயோவறை) என்றது-நபோனல் எனக்கே ஐயமென்று ஐ 'கூறி னபடி போனுனில் போனவிடத்திலிருக் மாட்டா மயாலே 'ரு ப யாலேவரு ஷித்தமாகையால், தாம் ஐயித்தமை ஷித்தம் அவ 'போ வே மாட்ட னென்று ருத்து, அவன் க்ரு பயாலே போகமாட்டாத னுல் ா ' ஐயித்தேனெ 'னப்போமோ, இ 'த க்தியாலே அவ 'போனுலோ ெ 'னவருளிச்செய்கிறர்(ஹேதுவித்யாதி). இவர் எத்தனை ெ ற்றி தோற்றச் சொன்னுலும் (க) "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" எ 'கிறபடியே 'ரு ப அ னைக் கால் ட்டுமென்று ருத்து. க்ரு ப ா ' ட்டப் போகமாட்டாமை ய 'கண்டு தாம னைவென்றராய் அவனை நியாம்யனு 'கி நியமித்த ரோ ெ ுன்ன (உ) பிறரொருவர் வன்னெஞ்சம்பு 'கிரு ' ெ ாட்டே ' " ' றரென்று விவக்ஷித்து, அந்தப் பாசுரார்த்தத் த யருளிச்செய்கிறர் (உ ' னு வித்யாதி). (ஒ ' னுது) ன்ற வநந்தரம் எ 'றரிறே 'றுசேஷம்.

'புல்லி' ன்றதி ர்த்தம் (தழுவி) என்றது. ... ... (அ)

௯. ·ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்திநின்ன டந்தேற்றெ ாருபொரு ' வே தியாவ ரயாவுரையா யொருமாற்றமெந்தாய்
நீதி ாகியவே தமாமுனியாளர்தோற்றமு ரைத்துமற்ற ர்க்
ாதியாயிருந்தா யணியாலியம்மாவே . ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உ ர.
நீதியாகிய	நாட்டா ரநுஷ்ட்டிக் கும்படி யைவிதிக்கக்	அணியாலியம்மாவே	.
		வே தியா	வே தமொ ' ,றிலுலே யேஅறியத்தக்க
வேதம்	வேதம் [ட தான		வே . [வே .
மாமுனியாளர்	அவ்வே தத்துள்மந்த் ரருபமா வற் ற க்காணவல்லரான மஹர்ஷிகளுடைய	அ ரயா	குறும்புறுத்தாள்ப
		எந்தாய்	என 'கு ' வாமியா வவே .
தோற்றம்	உத்பத்தி (ஆகியவிவ	ஆயிர ாமமும்	ன்ஸஹஸ்ரநாமங்
ரைத்து	சொல்லி [ற்றை)	ஓதி	ளையுஞ்சொல்லி
மற்றவர் 'கு	மற்றெல்லார்க்கும்	பணிந்துஏத்தி	திருவடி ளில்விழுந்
ஆதியாய்இருந் தாய்	ாரணபூதனயிருக்கி றவனே .		து 'தோத்ரம்பண் ணி

(க) தி - வாய் - ௫ - ௧ - ௧. (உ) எ - உ - எ.

ரு ' அடைந்தே உன்னைத்தஞ்சமாகப் பற்றினவெனக்கு ருபொருள் அத்விதீயபுருஷார்த்த ஸாதநமான | ஒருமாற்றம் உ ரயாய் | ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும். (௯)

வ்யா. ஒ ' பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி) திருநாமங் ளாயிரத்தையும் வாயாலே சொல்லித் திரு டி ளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ரத்தைப் பண்ணி உன்னைக்கிட்டின வெனக்கு. (ஒருபொருள்)†' உக்கென்னைப்பெறு க்கு ஸாதந மிதுவே " என்று ஓரர்த்தத் தச்சொல்லவேணும். (வேதியா) வைதிகஸமதி ம்யனே. (அரையா) என்னை†வன்னியமறுத்து ஆளுகிற னே. †என 'கு ஸ் ரமியான னே.ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்.(க) ' மாசு " என்று நானுஜ்ஜவி 'கும்படி ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவே ணும்.

(நீதியித்யாதி)†நாட்டார நுஷ்ட்டிக்கும் படி ய விதிக் க் ட வேதம். (மாமுனியாளர் தோற்றம்) அதில் மந்த்ர ரூபமான ற் ற ' ரணக் ட ராயிரு 'கிற ருஷிகளு டய உத்பத்தி இ ற் றச்சொல்லி, எல்லார் 'கு மொக் க்காரணபூதனாயிருக்கிற னே. †வே த சப்தத்தின்படியே பூர் ' ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிற னெ ' னுதல். அதாகிறது பூ (பூ:) ' என்று பூமியை ஸ்ருஷ்டித்து இவ்வகைகளிலே அத் தச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டி ' க ... *( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி). இனிப்போயினால றயோ என்று தாம் வெற்றிதோற்றச்சொ ' வை அ ன் தம் மவிட்டுப்போ ா விரு 'கச்செய்தேயும் தமக்குப்பிற 'த ப்ராப்யத் ரயாலே உபாயவிசேஷ ப்ரஸ் ம் பண்ணுகிறாரெ ' று ' தி.

திருநாமஸங்கீர்த்த ாதி ளையெ ' ல ம் அ ரி ஸ்வரூபத்திலே செலவொழுதி ஸித்தோபாய னெ ' றிரு ' ச்செய்தேயு ' அதுசட ' ெ ன பலியாமையால், உன்வாயாலே, நாவே உபா ம் ' ' ருெருவார்த்த தசொல்ல வேணுமென்று வே ட்கிறாரென்றருளிச்செய்கிறார் (உ 'கித்ய ாதி). (ன்னியம்) குறும்பு. 'எ' தாய் ' எ ' றதினர்த்தம் (என 'கித் ாதி).

( ) ஙீ த - கஅ - ௬௯ -

வே தமு ர -நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய் முனிகளுடைய தோற் றத் தயு ர கையாவது - ப்ரஹ்மாவு கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ர ரரத் தச் சொல்லு யாய் அதுவும் பர பரயா முனி ரு கு ஸ்ருஷ்டியாமென்று தாத்பர்ய திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் ரட்டுகிறுர் (காட்டாரித்யாதி). நதியாகிய வேதமு ரத்து அ வழிய மாமுனியாளர்தோற்றமென்ன மற்ற றென்ன இ வ யெல்லாவற்று கும் ஆதியானவே எ று யோஜ ரந் தர திருவுள்ள பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறுர் (வேதேத்யாதி).... ( )

மூ. பு லிவ ட றயும்பொழில்புடைசூழ்தெ ஞலியிருந்தமாயனைக் கல்லின்மன்னுதிண்டோள்கலியனொலிசெய்த
நல்லவி னி சமாலைநாலுமோரைந்துமொன்றும்நவின்றுதாமுட ல்லராயிருப்பார் கிடமாகும்வானுலகே. (௦)

திரும கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத .	உ ர.	பதம்.	உரை.
ண்	ண்டு ர	தோள்	தே ஜஸயு டைய
புல்லி	ஒன்று கொன்றுஆ லிங் ம்ப ணி கொ டு	கலிய	ஆழ்வார்
		ஒலிசெய்த	அருளி செய்த
		நல்ல	அழகிய
அ றயு	பாடாநின்றுள்ள	இன்இ ச	இனியஇ சையையு டைத்தா
பொழில்	சோலை		
பு டசூழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்து	மாலைநாலும்ஓ ரந்தும்ஒன் றும்	பத்துப்பாட்டையும்
தென்	அழகியதான		
ஆலி	திருவாலியென்னும் திவ்யதேசத்திலே		
		நவின்று	சொல்லி
இரு த	எழுந்தருளியிருக்கிற	தரம்உடன் ல் லராய்உ ரப் பார்க்கு	எப்போதும்அதினர்த் தாநுஸ தாந ப ண்ணி ெ ா டேயிருப்பார்க்கு
மாயனை	ஆஶ்சர்யபூதனனவர் வேஶ ர விஷய [மாக		
ல்லி	மலைபோலே		
தி ண்	த்ருடமாயும்	ரானுலகே	பரமபதமே
னு	நித்யமாயுமிருந்துள்ள	இடமாகு	இருப்பிடமாகும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) டுகளானவை தழுவி மதுபாநமத்தமாய்க்கொ டு† அறையாநின்றுள்ளபொழிலைப் பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே எழுந்தருளியிரு கிற ஆ சர்யபூதனைக் விபாடிற்று. மலைபோலே திண்ணியதாய் † நித்ய

மாயிருந்துள்ள தோளையுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த நல்ல இ னிசையான தொடை இதிலு டான ஆதராதிசயத்தாலே விட மாட்டாமை பிரித்துப் பிரித்தருளிச்செய்கிறார். .. (௦)

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) (அ றயாகின்றுள்ள) . பாடா கி றுள்ள. "மன்னு' எ றதினர்த்த (சித்யமாய்) என்றது சிர ால ஈத் தாயியாயென்றபடி.. "தாமுட - நவி று வல்லராயு ரப்பார் கு எ ற து கு - தங் ள்மனத்தோடேகூடக் கிட்டிச்சொல்ல ல்லார் ெ ன்று சப் தார்த்தம் டு ாள் ாது. ... ... (௧௦)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம.

மூன்றும்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி தது.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

பெரியதிருமொழி ௩ ம பத்து ௬ ம் திருமொழி தூவிரிய பரவேசம்

வ்யா. †நஞ்சீயரு டைய கோவிலே † பெற்றி அறியப்புகுந்து 'இ குத் த் குடே டியிரு கிறதென்? ' என்று ட் தூவிரிய மலருழ கிப் பாட்டு ட் வும் பெருமாளெழு தருளப் பின்னும் மு னும் சுற்றும் து திரு டித்தொழவும் வேண்டியிராநின் றே "எ றருளிச்செய்தருளினர்; †அப்போதே ரந்தரும்பெருமா ளரைய ரய ழத்துவிட்டுப் பாட்டுக்கேட்டருளாநிற் (க) மீனுய கொடிநெடுவே ள் ஷெ ய்ய மெனிவே ஞே" என்னுமளவிலே வந்த ாறே காமசர களாலே ஏவுண்பது கு முன்பே ாராவிட்டால் பட்டபு பரிஹரி வாகிலும் ந்தாலாகாதோ." என்றருளிச் செய்தருளினர்.

(உ) † வந்துனதடியே ம ம் புகுந்தாய் ' என்றும் (௩) அடியேன் மனத்திருந்தாய் எ றும் (ச) எ மனத்தே, புகு ந்ததின் மக்கெ ிருந்தே " றும்மாநஸாநுப மாத்ரமாய் நி றது கீழ்த்திருமொழி மாநஸாநுப மா து முதிர்ந்து அது தான் ப்ரத்யக்ஷ மாநா ரமாய் அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமெ ன்றிருக் ய றி ே ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்திப ணி அந ந்தரம் பாஹ்ய ம் லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அதுதான் நினைத்தபடி யநுபவிக்கக்கி டையாமையாலே ஆற்றாமை கரைபுரண்டு ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய் அ ள்பேச்சாலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிறார். (ரு)†[యథాగ్నౌ సజ్జాత్యనకమపదోషం ప్రజ యతే సంశ్లిష్టం వాసుదేవేన మను ష్యాణాం తథా మన யதா கி காத் ந மபதோஷம்ப்ரஜாயதேஸம் ஸ்லிஷ்டம் ாஸுதேவந மநுஷ்யாணும் ததாமந:] பொன் நெருப் பிலேயிடவிட அழுக் ற்றுத் த ிறம்பெற்று சுத்தமாமாபோலே ப வத்விஷயத்திலே அ ாஹி க அபதோஷனும் பின்னை பிராட் டிமார்படியுண்டாக கட தாயிற்று ஸகலாத்மாக்களுக்கும்†பிராட் டிமார் தசை பிறந்தபடிதானென்னென்னில் அநந்யார்ஹசேஷத்வ

(க) ௩-௬-௪. (௩) ௩-ரு-௨. (ரு)
(உ) ௩-ரு-க. (ச) ௩-ரு-௩.

மென்றொ று டு அது இரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்கும் கலந்த போது ப்ரீதி பிறக் யாலும், பிரிந்தபோது ஆற்றா ம பிற கயா லும் ததே போகத்தாலும் அ கிர ாஹ ஞ இத்தலை கிர்வாஹ யமாகையாலும் ஸ் யத்நத்தாலே பேறென்றிரு கையன்றிக்கே அத் தலையாலே பேறெ றிருக் யாலும் பிராட்டிமார்படியுண்டா த் தட்டில்லை. † ர் தா ஸாத்ருஸ்யம் சொல்லுகிறவிடங் ளிலே ந் தால் தாமரைபோலே ால் என்னுமத் தத் தாம ரதானெ ன்று தாமரையென்றே வ்ய ஹரிக்குமிறே ( ) [illegible] [illegible] நச ஸீதா த் யா ஹீநா நசாஹமபி" று ஒ ச் சொன்னரிறே இளையபெருமாள் இவ்மே ா ழி ளால் பிரா டி மார் தசை ய ப்ராப்தரா த் தட்டில்லை

†நாய ஞேடே இயற்கை யிலே ந்து பிரிந்து பிரி ாற்ற ம நோவுபடுகிற ளொரு பிராட்டி அ ரு தனையும் பொறுத்திரு க மாட்டா மயாலே தூதுவிடப் பார்த்து அது குத் த பரிகரத்தில் ால்ந ட தந்து போக லாரில்லா மயாலு இனித்தா சேத நாசேதநவிபா மற இரக் மே டும்படியா த ச யயு டயளா யிரு யாலும் ராமா தாரத்துக்குப்பி பு திர்யக்குக் ர் போன கார்யம் தலைக் ட்டி ரக்க ட ாஸ நயாலும் க ணால்கண்ட பக்ஷிகளைய டயத் தூதுவிட்டு தூதர்க்குச் சொல்லுகிற ார்த்தை யாமே ல த நெஞ்சுதா பு பட்டிரு கிற மயத்திலே அ ன்றன் ந்கிஹிதனுய் ொ ா டு ர அ னு குத் தன்னிழ யு லைச்சொல் வித் தலைக் ட்டிற்றுய்ச் செல்லுகிறது. .. ... *

அந. தூவிரியப்ரமே ச. அதி ாரி ஞ ெ ல்லா மித்திருமொழியி ் மிகவுமாதரமுண்டா க்காக அபியுக்தாபிமதமெ மத்தை ஓ ரதிஹ யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஞ்சீயரித்ய தி). (பெற்றி) நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத் திலவர். ஆளவந்தார் கு (க) *அறுக்கும்வினை அபி தமானற்போல் இ ர்க்கு இது அபி தம். திருமெ ழி ெ ல்லா ற்றிலு த்து ெ ா டு இத்திரு மொழி அபிமத ா கக்கு நியாமகமெ னெ ருளிச்செய்கிறார் (அப் போதேயித்யாதி). தாம் நோவுபட்டது பின்த சயா யாலே நோவுப்படுவ தற்குமுன்பே யுத வேணும் இதில் ாவிட்டால் நோவுபட்டபின்பாகிலும் உதவலாகாதோவென்னும் கருத்தாமே அபிமதமாயிற்றெ று ருத்து.

ஸங்கதி ாட்டு ஞர் (வந்தித்யாதி).

(க) ா-அ-௫௩-௩௧. (௨) தி-வாய் ௬-அ.

பத்தத சயில் பிராட்டிமார்தசை பிறக்கக்கூடுமோவெ ன் ருளி செய்கிருர் (யதேத்யாதி). அபதோஷனுய்த் தன்னிறம்பெற்ருலும் நித் ரோபாதி பேசலாமித்தனைபோ கி, பிராட்டிமார் த ச பிறக்க கூடுமோவெ ன்னும் ச ய யறு தித்துப் பரிஹரிக்கிருர் (பிராட்டி ார்த சயித் யாதி). பிராட்டிமாரோட்டை ஸாதர்ம்யமுண்டாளுலு அ ள்தானு ச் சொ லு கூடுமோவெ ருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வதாவித்யாதி).

புத்திவெ ள ர்யார்த்தம் திருமொழியி ப்ரமேயத் த உபந்யஸி கிருர் (ாய ஞேடேயித்யாதி), ... *

௧. தூவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநு ரும் பொறி ரிய சிறு டே
தீவிரிய ம ற ளர் கும் புகழாளர் திரு ாலி
எ ரி வெ ஞ்சிலையானு வெ னிலைமையுரையாயே ( )

பத .	உ ர.
தூ	சிறகு
விரிய	விரியு படியாக
லர்	ழிய ர்ந்தமலரை
உழக்கி	மிதித்து
துணையோடும்	, சரத்தோடும்
பிரியாதே	பிரியா லே
பூ	பூ ளா
விரி	வி ஸி
மது	அவற்றிலுள்ளதேனை
நுகரும்	ாந பண்ணுகிற
பொறி	புள்ளிகளையும்
ரிய	ரே ளையுமு டய
சிறு டே	சிறுத்தவ டே.

பத .	உ ர. [டி
தீவிரிய	அக்நிவிஸ்த்ருதமாம்ப
மறை	வதி மர்யா த
வளர்க்கு பு ழ் கு ற நடத்து க	
ஆளர்	யால் ந்தபு ழயு டய ர் ளது
திருவாலி	திரு லியிலே நித் வா ம்ப ணு ற
எ ரிவெஞ்சில அ	பயும்அழகி வி
யானுக்கு	ல்லயும்கையிலேந் தியஸர்வே ர க்கு
என்நிலை ம	எ த ச ய
உ ர ாய்	சொ லவே ணு . (க)

ா. அதில் ஒரு டக்குறித்துத் † தூதுவிடுகிருள் முத ற்பாட்டி . †உன கு உன் ார்யம் கு றயற்றிருந்தது என கென் ார்யம் கு றபட்டிருக்கிறபடி டாயே. எ கு ற தீர் க ாக ந்திரு கிற னுக்கு அறிவியாயோ எ கிருள்

(தூவிரிய மலருழக்கி) தூவிரிய தூவிரியும்படியாக சிறகு விரியும்படி ாக மலரையுழக்கி என்னுதல். அ றிக்கே தூய்தாக விரிந்த ழியவலர்ந்த மல ரயுழ கியென்னுதல். † பிரி ாலே பூ ா விருய்த்து ஒடு காகின்ருளிறேதான் அ ஸம்ப்லே ஷ, தால் த ஹர்ஷத்தாலே சிறகை விரியாநி றன ாயிற்று.

(க)†[నైషాప శ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్ప ఫ ద్రుమాన్ ఏకస్థహృదయానూనం రామమేవానుపశ్యతి-நைஷா ப ' யதி ராக்ஷ ' யோ நேமாந்புஷ்பபலத்ரு மாந் ஏகஸ்த்தஹ்ருதயாநூநம் ராமமே ாநுப யதி] †ராக்ஷஸீதர் சநத்தோடு புஷ்ப பலத்ருமங்களினுடைய தர்சநத்தோடு வாசியற்றி ரு 'கிறதிறே இவளு 'கு. (உ) †[నగోత్తమ పుష్పితమాససాద నగோத்த மம் புஷ்பிதமா ாத] ரிகிற நெருப் பச்செ 'று கிட்டு ா ாரப் போலே ஓங்கிப்பரப்பட ' லும்புஷ்ப மயாய் 'கிடக் க [ససాద ஆஸஸாத] த ' ஜீ நத்திலே நரா ' யம்விளைந்தமை தோற்றியிருக் கிறது. (மலருழக்கி) இவளு 'கு நெருப்பானபூ அ ற்று 'கு †அள ளல் சேறுபட்டது படாநின்றது. † அல்லியும் தேனும் தாதும், சுண்ணமும் ஒ 'ரு உழருகி 'றதாயிற்று. † புஷ்பம் என்றால் கூசி அடியிட ே 'டாதே அ ற்றுக்கு (௩) புன்னைமேலு ற பூங்குயில் ாள" 'னுமாபோலே. நெருப்பிலே அடியிட்டாற் போலே யிருக்குமிறே , 'கு.

†நம்மு டைய நெருப்பிலே யடியிடு க்குஹேதுஎ ன்? ன்று விசாரித்துப்பார்த்தாள்' அ 'கி 'தம்பநமந்த்ரம் யிலே யுண்டா யிருந்தது ; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி (துணையோடும்) இருவரா யிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறு 'குமாகாதே.†என்னைப்போலே தூது விடாதே கூடவர்த்திக் ப்பெறு தே. (துணையோடும்) † த ' ா னையிரு 'கிறபடி துணையெ 'ருல் ஒருதலை† மூக்து ' ட்டியாய் ஒரு தலை ரக்ஷகமாயே ாணுமிருப்பது (ச) † துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலை ' ' க்கட திறே. † சிறியாத்தா ' துணையெ 'ருல் த்விகிஷ்ட்டம 'று ா ' ஏ ா ' ரயத்திலே கிட 'கும் ' ன்னுமா '. †உன்னைப் பிரிந்தார் எ 'னவே 'டும் ஸ்த்தாநத்திலே (ச) ' துணை பிரிந்தார் ' 'கிறதிறே. இப்போதும் (துணை) ன்கிறது இ 'கு சேவலை. (பிரியாதே) † இவ்வர்த்தம் முன்னம் ஓரிடத்திலே உண் டாகப் பெற்றோமே. † (தூவிரியமலருழக்கித்துணையோடும் பிரியா தே) இதென்ன சோயாசைதா '. (ரு) † [మయూరస్యవ నేనూనంరక్షసా పహృతా ప్రియా மயூரஸ்ய நேநூநம் ரக்ஷ ாபஹ்ருதாப்ரியா] இந்த மயில் ளிருந்தவிடத்தில் ந்திலதோ அப்பையல் ஈன்கிறார் இரு

(க) ரா ஸு- சு-உகு. (௩) தி - ா '-சு- - . (ரு) ரா-ஆர-கி- -சo.
(உ) ரா - ஸு- அ- எ. (ச) தி - வாய்- ௦-௩-ச.

ராயிருப்பாரெல்லாரையும். தனியா கிஞ வெ றே யாயிற்று இருப்பது.

(பூவிரியமதுநு ரும்) செருக் ராயிருக்கும் ரா புத்ரா ள் முசி ந்தபடி கையை ாற்கடைவெ ா டு செவ்விப்படி கையிலே செ றேறுமாபோலே ழிய லர்ந்த பூவில் கி றும் போய் செ விப் பூவிடே படிந்து ாணும் மதுபாநம்பண்ணுகிறது †இ ற்றினு டய ப்ரடே சமும் பூ லரு யுமொத்தாயிற்றிருப்பது.†தெ றலோபாதி ஆதித்யகிர த்தோபாதி காலத்தோபாதி இ ற்றி † ந்நிதியும் பூவினு ய விகா த்து குறுப்பாயிரு க. † ருத டு தராயி ருப்பார் உள்ளேநின்று த த்தொட்ட ாறே திட குமாபோடு இ ற்றி சிறகின் காற்றுலே அலரும்படியாயிரு க (பூவிரிய) †இ ற்றினுடைய ரவு புஷ்பத்தினு டய . டு ாசஹேதுவா யன்றிக்டு விகாஸஹேதுவா ாநின்றதாயிற்று. (மதுநுகரும்) ( ) †[నమాంసంరాఘుశ్రోభుక్తే న చాపమధుసేవతే நமாம் ம் ரா டு ாபு டு, நசாபிமது டு தே]உப ா க்ரு சயாயிருக்கிற படி கு திர் த்தட்டாயிராநின்றதிஉ படி. அத்தைப்பழியிடுகிறுள்.†ஒ று வெ ா று ஸ் லேஷார்த்தமா பலா(బలా)தாநம்ப கிறபடி (நு ரும்) †மதுபாநம்ப ணிற்றுய் மீளு தொருபோதில்லை †தன கு. தா மதுபா ம்ப ணிலிறே மீளு து. ஒ று வெ ா று பரா ர்த்தமா விறே புஜிப்பது †ஒன்று ா †ஒரு லத்திடு யெடு குமா போலே மிடற்று கு கீ ழ இழியிலிறே தெகுட்டிமீளு து.†இனி த்தா தே தாரகமா விழி தவொன்றன்றே † கூடவெ ா ற த்தொட்டு வெ ா டிரு க்கு † - தொடுமா ம வெ ா ட தொ றன்றே. என்னையுமிப்படி புஜிப்பித்து புஜித்தாலன்றே உ ள்போகத்துக்குச் † செ வுள்ளது இராவு ணுதா ர யூட்டி உ வே டாடு ா இதெ கு றயற்று ர்த்தி தா .

(பொறி ரிய) †பொறியையும் ரி யயுமு டத்தா டே. ம் லேஷத்தால் த பு ரட லும் டிவிலே தொ டவெ ா ள லாம்படியிரு க. † டகராயிருப்பாரு டய †தேஹகு த்தோடு ஆத்மகு த்தோடு ாசியற உத்தே யமா ட திறே.†சேர்ப்பார் ப ல் ஜாத்யா ரும் த ம பார் ட த ாயிற்று (சிறு

( ) ரா-ஸு-நுகூ-சக.

வ ' டே) †இ ள் ாாயம்வெ ய் 'கு மு ' பேசிரமம்செய்திருப்பா ரைப்போலே டிவு சிறுத்திருந்த, ாயிற்று ாாய ாலத்தில் ந்த ா றே அ னுத் த் த யேறிட்டு 'வெ ாள்ளமே ' டாதே யிருக் ( ) "ஸ்ருதம்சகமாத்ர ப்ருஷதம்சகமாத்ர ' ன்று சிறு 'கினிறே. (உ) "ஃசாரநாநா த்வேஷதாரீ-சசார நாநாவித வே ஷதாரீ ' என்னவே ' டா ாயிற்று இ ற்று 'கு. (பொறி ரியவித்யாதி) (ங) ப்ராச ஸமஹ ஸம் ப்ராசம் த ஹா பிம் என்னுமாபோலே (ச) †' ஏத்தவே த்த †வெ ங்வெ ய்தும் எ ' னு ' கிலேயிறே இ னது ' † டலைவற்ற இறைக் 'கோனு ாரோபாதிகிடிரெ ' கிருர்.(ங)†[ஸ்தத ' ா] திரு டி ாாம 'ருத்தாந்தத் தக் சொல் 'வே ட்ட ந 'தரம் உள ளானுர்.[ஸ்ரீமதீ ஹ்ரீமதீ](ஙி) ஸ த் திதர்மிணி தர் மாஸ்ஸிந்த்யந்தே' இதி 'யாயேந த் தயு ' டாகா உ ' டாமது உண்டாயிற்று. [பாலா] ஹர்ஷம் பொறுக் வொ ' ணுத ளா யிற்று [ப ந்தேசஹர்ஷிதா] ரக்ஷ ாான ர் ாார்த் தவே ட்டு ஹ்ருஷ்டையானுள். [ப ஷ்டா பரிதுஷ்டா] அந்தஹர்ஷம் புறவெ ள்ளயிட்டபடி. [ப்ராச ஸ விசாலா க்ஷீப்ராசம்ஸத] ஏத்தத்துட 'கினுள். [மஹா பிம் மஹா பிம்] டலை வற்ற இறைக் க் வே ானு ாாரைப்போலே.

† இப்படிசொ ' ாறே 'டு லஜ்ஜித்து நீஏவிற்றுச்செ ய்ய விரு 'கிற வெ ' ளக்கிடந்து இங் னே ஸ்வே ாத்ர ம் ப ' ணுகி றதென்? உ 'னுேடே கலந்துபிரிந்து உன்த ச ய ' 'டு மிா ' ா தே போன ' ' ா ாார்த் த வே ட்குமோ? என்ற 'றே எ ' களுக்கு விலம்பம்" எ 'றன ாக 'வெ ா 'டு மேல் ாார்த் தசொ ' லுகிருள். (திவிரியவித்யாதி) நீ 'கள் அது கினை ' வே ' டா அ ' வூரி லுள்ளார் தார்மி ராயாயிற்றிருப்பது நீ ' ளெ 'த ய அ 'வே யறிவி ' அ னைப்புறப்படவிடு ர் ள் ' † 'த்ரீகாது ணுயிரு 'கிற 'கடுவேயோ நாம யஜிக்கிறது எ ' று புறப்பட விடு ர் ள் அறிவிக்குமதுவே வே 'டு தென்கிருள். வொ. 'தாரை ஐயோ" என்னும ர் ளாய் யுக்த ாரி ளட 'களும் திரண்ட தேச 'காணு ' வே ாள் ' புறப்படவிடு ர் ள் ' புறப்படவிட்டால் பின்னை அ னு 'கு

( ) ரா-ஸ-உ- . (உ) ரா- . (ங) ரா- .
(ச) தி- ாய்-ச-ங- o. (ஙி)

நா ல்லது தியில்லே. (தீவிரியவித்யாதி) அலர்ந்த தாம ரபோலே அ ஙிலிஸ்த்ரு, மாம்படி வதி மர்யா த யக் குறை ற நடத்து கயால் ந், பு ழையுடைய ர் ளு டய திரு ாவியில்.

†கு வித்துக் ள் திர டவிடமாயிற்று உங் ள் டி கை க் ா ட்டி த்ரீ ாது ன் கிடிகோளிவன்' என்று பழிசொல்லிப்போ ருங்ே ான் நீ ள் நா ள் சென்றறிவித்தாலும் அ ருன் ரு ாளுளும் ழியிலே ப்ரபல ப்ரதிபந்த ஙகளு டாகில் செய்ய லாவதில்லையே.' எ அ ே டா ா யி வில்லி ரு க எ கிருள். ரப்புக் ால் ப்ரதிபந்த மொ று கிட ாது அ னு கு. (எ ரிெ ஞ்சிலேயானு கு) †ஆர்த்தத் கி செவிப்படா ம ரே ை யிலே விற்பிடித்தது. ஆரேணயுமா க் யிலே விற்பிடித்தா ர யுத்தத்திலே மூட்டுமதாய் கட்டையு டததாகை யாலே ரி ரிப்பட்டு தர்சநீயமாய் பிடித்தபிடியிலே எதிரி ள் குட குழம்பும்படியான வில்லேக்க யிலே யுடையவனுக்கு. தூது போகிற எ ள்படி சொ ளுய் நா ள்போயறிவிக்கிறவன்படி சொ ளுய் உ ார்த் தயாக நா: கள னுக்குச் சொ லுவதென் னெ (என்கிலே ம) பாசுரமில் ாதது கு ான்ளுலே பாசுரமி டப்போமோ. ன் டிவிரு கிறபடி டிகோளே இனி நீ ளே பாசுரமிட்டுச் சொல்லுமித்தனே. தன்னிலும் த னே டா ர் குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லலாமென்றிரு கிருள். ஒரு ஐ த்ர யா ரணப டிதஞேபாதியாக ாணு மி ள்தானித்தை நினேத் திருக்கிறது. (உ ரயாயே) †ஒருகந்தா் ன் துர்யோதநன் கட்டிக் ெ ா டு போகாதிற்கச்செய்தே தர்மபுத்ரன் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட அ னேப் பின்னே ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மீட்டான் எ ளு கி றது அ னன் றிக்ே தன்னேயாசைப்பட்டுப் பிரி திரு து நோவுபடுகிறபடி யக் ே ட்டால் உத ாத ஸ் பா ஞே என்கி ருள். (உ ரயாயே) கொடு ரே டா அறிவிக்குமித்தனேயிறே இத்தலே கு ே டு து ருளை அ ன்பணியே வாராதொழியு மன்று ரக்ஷ னுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்த நந்தரம் உ ள்பேச்சுக் கேட்டுத் தானே ாராகிற்கும். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தூவிரியவித்யாதி). (தூதுவிடுகிருள்) என்றது - தூத ா யத் த ாய்விடுகிருளென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவமருளிச்செய்கிருர் (ம னக்கித்யாதி).

ருழ ' ' மக்திரு ' வும் தூவிரிய ' எ ' று விசேஷித்த து ' குக் ருத்தருளிச்செ ய் ருர் (பிரிவாலேயித்யாதி). பிரி லே பூக்கா ஒடு ' கினவிடமெ ' ே ெ ன்னவருளிச்செய்கிருர் (நக்ஷத்யாதி). ராக்ஷ ' " எ ' கிற ப்ரத - த்வி, ாா்த்தேயா ' அர்த்த ருளிச்செய்கிருர் (ராக்ஷவீத்யாதி). தூய்தாம்படி ழிய லர்ந்த ' ' ற இர ' டாமர்த்தத் தில் இவளுக்கு அ ' கி ாத்ருஸ்யம்தோற்றிற்று ' று விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்ட ' தமருளிச்செய்கிருர் (ே ாத்த மித்யாதி). (அள்ளல்சேற) குளி ர் ' தசேறு ச ' த ப ' கமெ ' . எறி எ ' ளுதே உழ ' கி ' றதுக்குத் தாத் ர் ருளிச்செய்கிருர் (அ ' லியுமித் ாதி). தானும் * அலர்மேல் ங் ய ' ே ரு இ ற் ற உழ ' கி' என்கிறதென்னென் ருளிச்செய்கிருர் (புஷ்பமென்ருலித்யாதி).

மேனு ' தாரி (ம்ரு ட வித் ாதி)' துணை ே ாடிரு ' மலருழ ' கு ' குறுப்பெ ' று தாத்பர் மருளிச்செய்து தூதுவிடு க்கு உபயு ' தமெ ' று தாத்பர்யா ' தரமருளி ' செய்கிருர் (எ ' ணைப்ே ே யித்யாதி). சே ே ாடென்ளுதே துணை ' என்றது ' கு ' ருத்தருளிச்செய் ருர் (தன்னித் ாதி).(கழுத்துக் ட்டி)ரக்ஷ்ய ' . ாய ே துணை ெ ' மது ' குப்ரமாணம் (துணைபிரிந்தாரித்யாதி). துணை மாத்ராதி ளா வொண்ணுதோ, ாயகனே யா ே ணுமோெ ன் ருளிச்செய்கிருர் (சிறியாத்தானித்யாதி). நாய னே துணையென்னுமது ' கு ஜ்ஞாப மேதெ ' ன (உ ' ளயித்யாதி). துணை ே ாடு ' றத்தாே ஸாஹசர் ' தோற்றியிருக் , பிரியாதே" என்றது- தா ' பிரி ' திரு ' கிறத சயில் மு ' துறவி வ பிரியாதிரு ' ை அஸ ' பாவிதம் இதென்ன ஆஸ்சர்ய ' . இதுபெற்ருமே. எ ' றது த ' கார்யத்து ' குடலெ ன்றநுஸ ' தி ' கிருரெ ' றருளிச்ெ ய்கிருர் (இ ' ர்த்தமித்யாதி). ஸம்ஸ்லே ஷம் உர் ஸ்த மாளுல் அது ாத்மி ' ' கா வும் பிரியாதேயிருப்பதே. இதென்ன ஆ ' சர் ம் எ ' ம் தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லு க் ா ப்ரதீக க்ரஹ ' (தூவிரி வித் ாதி). தா ' பிரிந்திருக்கும்போ ல்லாரும் பிரிந் திரு ' கிறதா ெ ' ணி விடமு ' டோெ ' (மயூரஸ்யேத்யாதி).

விரிய என்ற ந்தரம், நூ ரும் என் கயாலே பலித்த கால ஸாமீ ப்யத் தத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (இ ற்றினுடைய ப்ரே ப முமித்யாதி). இத்தால்-காற்றும் புகுராத நூதநமான தேனைநுகர்ந்ததென்றதா யிற்று. ராஜபுத்ரர் ள் ஸமாதியாலே, முசிந்தபடிக் கயை விட்டுப்போனுற் போலே அலராம ரில்போனு ' அது நிசாகா மாயன்ருேவிருப்பது, அப் போது தென்றல்முதலா இல்லையே இ ற்றினு டய ப்ரவேசமும் அலரு யும் ஏககாலமாம்படி விகஸிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச் செய்கிருர் (தென்றலித்யாதி). (ஸந்நிதி) சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிவரணம் (க்ருதேத்யாதி). 'வாபதேசார்த்தத் த ஸ ' சி ' பி ' கிருர் (இவற்றினுடைய

வாரவித்யாதி). பாகவதர் ளுடைய ஸந்நிதி ஹ்ருதய மலவிகாஸ ஹேதுவா யிற்றென்று கருத்து. என்னைப்பிரிந்து வரும ரைப்பிரிந்து நாறுமுண்ணு திருக் நீயும்துணையோடே மதுநுகருமை உங்களுக்குத் கூமோ என்கிறு ரொன்றருளிச்செய்கிறார் (நமாம்ஸமித்யாதி). ப்ரமரம் த னைப்போலே ப ணுமெ னும் குணத்துக்கு ஹாநிவரு என்னிலையை வரையாயாகிறெ ன்று ருத்து. மதுநுகருகை தூதுபோகைக்குடலன்றோ, பழியிடுவாரென் னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ச்லேஷார்த்தமா யித் யாதி). தூதுபோகை க்குக்கால்ந டதரவேணுமென்றன்றோ நீங்கள் மதுநுக ருகை யென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம் (மதுபாநமித்யாதி). மீளா மதுநுகரக்கூடுமோ வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி). ஸ்வார்த்தமாகில் நோவுதெரியுமென்று ருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட் டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி). (ஒருகலத்திலே யெடுக்) ஒருகார்யார்த்தமா ரஸ்யபதார்த்தங்களை ஒருபாத்ரத்திலேவைத் து கொடுக்குமாபோலே, நெஞ்சிலேவைத்துக்கொடு கையாலே பரார்த்தமு மாய் கீழிழிச்சா மயாலும் தெகுட்டாதென்று ருத்து. மதுநு ரு க- ஒன்று கொன்று பலா(ಬಲ) தாநார்த்தமா வென்றொரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, கூடியிருக்கையில் போக்யதயா என்று தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய் கிறார் (இனித்தானித்யாதி). (கூடவொன்றை) துணையானவண்டை. (கை தொடுமானம்) என்றது - ஆரம்பநமென்றபடி. (செலவு) ப்ரயோஜநமெ ற படி.

(பொறியையும்) என்றது ஈநஸோல்லாஸத்தால்வந்த பு ரயுமெ ர கை. ஸ் ரபதேசம் (கடகரித்ய தி). "ரி" என்றத்தைப்பற்ற (தேஹருணத் தோடு) என்றது. திர்யக் ரனவண்டைச் சொன்னதுக்கு ஸ் ரபதேசம் (சேர் ப்பாரித்யாதி). வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவி மான சிறு ம ய யிங்குச் சொல்லு கக்குக் ருந்தரு ளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி). திருவடியைப் போலே ார்யகாலத்தில் சிறுக் வே டாதபடி வ்ருத்த (வ்ருத்) ஸாம தரான ஸே முதலியார் முன்புபோக கூசாதே அவ வளையத்தில் ண்டுகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய் என்னிலைமைசொல்லும்படி ய மந்திருந்தாயேயென் கிறுரென்று ருத்து. (மஹாகபிம்) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஏத்தவித்யாதி). (எ செய்தும்) எ கேகிட்டுவோம். கரைகாணமாட்டோமெ . ஆளுவ் ப்ரசம்ஸிக்கக்கூடுமோவென்ன (டைலயித்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக் கெல்லாம் யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ததஇத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). உத்தரார்த்தத்துக்கெல்லாம் தொகுத்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, அத்தை விவரிக்கிறார் (ஸ்த்ரீ ாதுக ளித்யாதி).

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணே த்யாதி, கு வாது அவனுக்கு இத்யந்தம்). சப்தார்த்தம் (ஆர்த்தத்வமித் யாதி). உரைகேட்டு உதவுமென்கைக்கு ஸ வாதம் (ஒருகந்தர்வனித்யாதி).

மூ. பிணியவிழு நறு நீலமலர் கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல் மதுநுகரு மறுகால சிறுவண்டே
மணி கழுநீர் மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளா
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலைநோயுரையாயே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணிஅவிழும்	கட்டவிழாநின்றுள்ள	வயல்	கழனிசூழ்ந்த
நறுநீலமலர்	செவ்வியநீலமலர்கள்	ஆலி	திருவாலியிலேஎழுந்தருளியிருக்கிற
கிழிய	கிழியும்படி		
பெடையோடும்	பேடையுடனே [ந்து	மணவாளன்	ஸ்வாமியினுடைய
அணிமலர்மேல்	செறிந்தபூக்களிலிரு	பணி	க்ரியய
மதுநுகரும்	மதுபானம்பண்ணுகிற	அறியேன்	நானறியமாட்டேன்,
அறுகால	ஆறுகால் ளையுடைய	நீசென்று	நீபோய்
சிறுவண்டே	சிறுத்தவண்டே!	என்பயலைநோய்	என்னுடம்படைய வவர்ண்யம்பரந்திருப்பதை
மணி	அழகிய		
கழுநீர்	செங்கழுநீர்		
மருங்கு	நாற்பக்கத்திலும்	உரையாய்	அநாதரம்பண்ணாமல் சொல்லவேணும்.
அலரும்	விகஸிக்கிற		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியவிழு நறுநீலமலர்கிழிய) †இதினுடைய ப்ரவேசப்பாதியும்†காலப்பாதியுமாகவாயிற்றுப் பூவில்பிணியவிழுவது. †கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும் பிஞ்சாய்ப் பருவமிளைதானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. †இத்தால் அவன் வாய்விடும்போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை. (பிணியவிழுமித்யாதி) †கட்டவிழாநின்றுள்ள செவ்வியையுடைத்தான நீலமலர் கிழியும்படியாக †வாயிற்று மதுபானம்பண்ணுகிறது அவதென்னென்னில்; போகவிடுகிறவிடத்தில் அளவறிந்து கார்யம் செய்யவற்றென்கை. (மலர்கிழிய) †பேணிக்கலக்கவறியாவாயிற்று. †தன்செருக்காலே தன்படுக்கையென்றும்பாராதே யழித்துப் பொகடுகிறதாயிற்று. †இவை தானங்கு ஜபிக்கைக்குப் புகுகிறனவன்றே. †கார்யப்பாடற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றொன்று தெரியாதிறே உன்மத்தங்காய் தின்றிருப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறொன்று தெரியாதிருக்குமிறே. அந்த உன்மத்தங்காய்தானேதென்றால் (பெடையோடும்) †இவை தனக்கொரு படுக்கைவேண்டா?ஆகாசத்தே கலக்கவற்றுக்காணும் ஒன்றினுடம்பிலே ஒன்றுக்குப்படுக்கை (௧) 'ஶவாஜீடமாம்லம் தவாங்கே ஸமுபாவிசம்' என்னுமாபோலே.

(௧) ராமா-ஸு-௩௮-௧௨.

(அணிமலர்மேல் மதுநுகரும்) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மதுபானம்பண்ணாநிற்கும். ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபானம்பண்ணாநின்றால் மற்றைப்பூவிலே போம்போது பறந்துபோகவேண்டாதபடியிருக்கை. †பொய்கையடங்கப் பரப்புமாறப்பூத்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கிக்கிடக்கையாலே ஒன்றில் நின்றாம் மற்றையதில் போம்போது நடந்துசென்று மதுபானம்பண்ணலாயிருக்கை. † பூவில் செறிவு தேட்டமாய் மதுபானம்பண்ணுமிதுவே யாத்ரையாயிருப்பதே! உங்களுக்கு. (அறுகால) † இரண்டுகாலுடையாரைப்போலன்றிக்கே ஆறுகாலுடையார்க்குக் கடுகப்போய்க் கார்யம் தலைக்கட்டலாமிறே. (௧) † 'ஸர்வஂஸ்தேயசர்ணே ஶரணம் மதீயம் நித்யம் யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்' என்று சேர்ப்பார்காலேயிறே இவர்கள் ஜீ நமாக நினைத்திருப்பது என்ஜீவநம் கூடுபூரித்துக்கிடந்தபடியென்றான். என்கிறான். 'சர்ணே சரணௌ'' என்று † மிறக்குப்படவே டாதபடியாயிருக்கை (சிறு ண்டே) † கார்ய ாய்ப்புப்பெருத்து எம்பார் திருமேனிபோலே டிவு சிறுத்திராநின்றனவாயிற்று

(மணிகழுநீர்மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாயிற்று. பர்யந்த களடங்கலுமிருப்பது. அன்றிக்கே மணியென்று அழகாய், அழகிய செங்கழுநீர் அலருமென்னுதல். (மணிகழுநீரித்யாதி) †அழகிய செங்கழுநீர் ளானவை அலராநின்றுள்ள பர்யந்தங்களையுடைத்தான வயலாலேசூழ்ந்த திருவாலியிலே வந்திருந்தவன். †அன்றிக்கே நீர்களானவை கொழித்தெறடாநின்றுள்ள மணிகளையும் செ கழுநீரையுமுடைத்தான பர்யந்தம் ளென்றுமாம். (வயலாலிமணாளன் பணியறியேன்) †என்னையணைக்கையேதொழிலாய் இங்கேற வருகையிலே ஒருப்பட் டிருக்கிறானோ அன்றிக்கே ஜாம்பவதிபோல் வார்க்குப் பூப்பறித்துத் தொடாநிற்குமோ அறியேன். அன்றிக்கே † பணியென்று சகுந்தலையையுபேக்ஷித்த துஷ்யந்தனைப்போலே அறியாமை†பாவித்திருக்குமோ அதுவுமறியேன். அன்றிக்கே நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று 'என்செய்தாள்.' என்பட்டார்'? என்று கேட்கிறானோ?. உக்தியிலும் க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

†அ ன்படி நிஶ்சயிக் வொண்ணா டாலும் நமக் னை யொழியச்செல்லாதிறே. (நீசென்று) நமக்கு முன்னம் அவனைப்போலே

ருக்கவொண்ணுதிறே.† அ ஜனுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென் று நமக்குமவனை யொழியச்செல்லாதே. (நீசெ 'று) முறைகெட ா கிலும் நீமுற்படச்சென்று. அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாயி ற்று முறை. அங்குப்போனால் சொல்லுமதுதானேதென்னில்; (என்பயலை நோயுரையாயே) (க)† ததாஸீநஸ்ய ஸ்ர்வம் ராஹு க்ரஸ்த இ வாம்ஸுமான் ததாலீநக்லிஷ்டப்ரபோதயர்த்தம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம் சுமாந்' என்று பெருமாளுடைய ஆற்றாமையை மஹாராஜர்க்கு இளையபெருமாளறிவிக்க,அவ் ார்த்தைசெவிப்பட்டு அழிந்த ழிந்த ளவுதோறு முடம்பு வெளுத்து வந்ததிறே. அப்படியே என்னு டம்பில் வைவர்ண்யமு மவனுடம்பிலே காணும்படி வார்த்தை சொ ல்லு. (பயலைநோயுரை) † வாசாமகோசரமிறே இவளுடைய வைவ ர் 'யந்தான். ாக்குக்கு அவிஷயமான ற்றுக்கும் பாசுரமிட்டுச் சொல்லவற்றுக்காணும் இவைதான். (என்பயலை நோயுரையாயே) †என்னுடம்பபைய வர்ண்யம் பரந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லு. †உ 'னுடையசொல்கலந்தவிடமடையவை ர்ண்யம் பரக்கும்படியா கச்சொல்லிப்போரு என்கிறாள் (என்பயலை நோயுரையாயே) †ஸ்வ தந்த்ரர் படிகொண்டு ார்யமென் நமக்கு நீசென்று இத்தனையுமறி வித்துப் போராய். ... . (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) என்றும் இ ர்கள் பே ட யை முன்னிட்டே சேவலைக் கார்யங்கொள்ளு வர் ளாகை யாலே கீழ்ப்பாட் டில் * துணையோடும் பிரியாத பெண் ண்டைமுன்னிட்டுத் தூது ரத்தாள். இதில்,அத்தோடுகூடின சேவலையே பார்த்துத்தூது விடு றுளென்று ங்கதி.

பிணிப்பவிழாநின்றுள்ள நறுநீலமாகிற மலர்ந்தபுஷ்பமென்று சப்தார் த்தமாகையால் அவிழாநிற் கக்கும் மலரு கக்கும் வ்யுத்க்ரமேண ஹேது த்வயம்காட்டுகிறார் (இதினுடையவித்யாதி). (காலம்) சந்த்ரோதயோப 'ர மம். "நறுநலமலர்கிழிய' என்னவ ம 'திரு ', 'பிணியவிழும் எ 'று சேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ழியவித்யாதி). இத்தால்-கழிய லர்ந்தவற்றையும் கேவலமிளைதானவற்றையும்விட்டு மத்யமாவஸ்த்தாபந்ந மானவற்றில் ாசியறியவல்ல விசேஷ ஜ்ஞதையுண்டென்றதாயிற்று. இந்த விசேஷஜ்ஞதைசொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (இத்தா வித்யாதி). அவ்வூரில் தார்மிகரானவர்கள் ஸ்த்ரீவதம் பண்ணினான் 'எ 'று புறப்பட விடுவார்கள் என்னுகின்றாய்,' அத 'கு அவனுன்னிடத்தில் குற்ற ங் ளக்காட்டினால் செய்வதென்னென்ன' அவன் ருத்தை யறியுமுன்விசே

(க) ரா - கி -

ஷற்ரு த கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹாரி க ல்லை இருளெ று கருத்து. சப்தார்த்த கதநபூர் கம் தாத்ப யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ட்டி த் ாதி) (ஆயிற்று) என்ற வ ந்தரம், பே டயோடு ல து என்று சேஷ . இழியாதே லக்கவொண்ணாதோ வென்ன (பேணியித்யாதி). அதுக்குஹேது (தன்னித்யாதி), லவாதே மதுநுகரலாகாதோ ெ ன்ன (இ தானித்யா தி). மதுநுகர்ந்தால் அநந்தரம் ஜபிக்கை இதின் ார்யமன்றே என்றுகருத்து. மலர்கிழியப் பெடையோடு கலந்து, அந தரம் மதுநுகரும்போது முந்துறச் செருக்குவர ஹேதுவென்னென்ன (கார்யப்பாடித்யாதி.) (கார்யப்பாடு) ே ருரு ார்யம். உந்மத்தங் ாயான பேடை யோடே லக்கிற வண்டை தூது போ என்றால் படுக்கை ய வி டுப்போமோ ென்ன வண்டு' எ றத் தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இதை தனக்கித்யாதி).

கீழ்வாச்ய விவரணம் (பொய்கை யித்யாதி,. வெறுப்ப கவிதுக்கு ப்ரக் ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (பூவித்யாதி). ண்டானபோதே அறுகாலு முண்டாயிருக்குமே, இப்படி விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கி றார் (இரண்டித்யாதி). இற ாலே பறந்தும் போகச்செய்தே இளைப்பாறுல் காலாலே ந கவும் மும்மடங் ாயிருக்கிறதிறே ...னக்கு கமநஸாதந மென்று ருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாத்பர்யம் (நித்யமித்யாதி). த்வி சந மாகையா லே (மிறுக்கு) என்றது. கீழே விசேஷஜ்ஞதையைச்சொல்லி சிறு மையைச் சொன்னால் சேருமோ ென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ார்ய ாய்ப்பித்யாதி).

ணிபதத்துக்கு அர்த்தத் ய காட்டி த்விதியார்த்தாநுகுணமாக ஸமு தாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). முந்தின ர்த்தத்தில் மணி கள் வருகைக்கு ஹேதுவை க்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). 'பிணி'' எ று வ்யாபாரமு உ தியுமா யாலே வ்யாபாரபக்ஷத்தில் மூன்றர்த்தமும் உ திபக்ஷத்தில் ஓரர்த்தமு மாக வருளிச்செய்கிறார் (எ னையித்யாதி). மண ாள ' ' என்றதுக்கு - தன்மணவாளனென்று வி க்ஷித்து முந்தினவர்த்தமு ாலாமர்த்தமும் நாயிகாந்தரத்துக்கு மண ாளனென்று - இரண்டர்த்தமுமா க் ண்டுகொள் வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மா ஸக்ரி யயென்று ருத்து. சகுந் தலையென்கிற கண்வர்புத்ரியை துஷ்யந்தனெ கிற ராஜா ே ட் ட குப் போனவிடத்திலே காந்தர் வி ாஹம்பண்ணி ஒருபிள்ளைபிற தவுடனே 'திரு ம்பிவருகிறோம்'' என்று தன்னூரேபோக, அநேகநாள் ாரா மயாலே இந் தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட அப்போது இ லைக் ண்டு அறியா பாவித்திருந்தானென்று கதை ண்டுகொள் து. (சகுந்தலையை) என்ற ா யத்துக்குமுன்னே யிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை (..க்தியிலு) என்ற வாக்யத்துக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை (அவனித்யாதி). விவரணம் (அவனுக்கித்யாதி). ''உரை யாய்'' என்றது - வருகைக்கு ஹேதுவான .ரையாகவேண்டுகையாலே

அதின்கருத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த மூபபாதி கிருர் (ததாவீதித்யாதி). வ வர்ண்யத்தில் ப்ர ரா விசேஷம் சொல்லா மயால் பலித்த ர்த்தமருளிச் செய்கிருர் (வாசாமித்யாதி), சப்தார்த்த (என்னித்யாதி). ஜாம்ப திபோல் வார்க்குப் பூப்பறித்து கொடுத்துக்கொ ண்டு அவனிருந்தால் அவனுடம்பில் வைவர்ண்ய மேறும்படி சொல்லுவை யெ ஙனே? அ ர் ள் ஊக்கியாலே வவர்ண்யமேறுமோவெ ன ருளிச் செய்கிருர் (_ன்னித்யாதி). துஷ்யந் தனைப்போலே _பேக்ஷித்தால் என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வதந்த்ரரித்யாதி). ... ... (உ)

மு நீர்வானம் ம ெ ரி ாலாய் நின்றநெடுமால் தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல் ாழும்
கூர்வாய சிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்நீர்எரிகால் னாய்	ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாசமகிய பஞ்ச பூதங் ளாய் கொண்டு	வளர்பொழில்	வ ராநின்றசோலைக ளாலே
நின்ற	அ ற்றுக்கு அந்தர்யா மியாய் நின்ற	சூழ்	சுற்றிலுஞ்சூழப்பட்ட
நெடுமால்	ஸர்வே ஸ்வரனு ன வ	திரு ாலி	திருவாலி என்னும்நக
தன்	தன்னு டய [ன்	வயல்	ழனியில் [ரின்
தாராய	மாலிை யாகிய [ய	ாழும்	வாழுகிற
றுந்துள	செவ்வித்திருத் துழா	கூர்வாயசிறுகுருகே	கூரிய வா ய லை யு ை த்தான சிறுத்த பக்ஷியே.
பெறுந்தகையேற்கு	பெறில் ஜீவிக்கும் ஸ் வபாவத்தை யுடை ய அடியேனுக்கு	குறிப்புஅறிந்து	அவன் ருத்தை யறிந் துகொ ண்டுவந்து
அருளானே	தாரானே	கூறாய்	நாம்தரிக்கும்படி அச் சொல்லைச்சொல்ல வேணும். (௩)
சீராரும்	பெரு ம மிகுந்த		

வ்யா. மூ ுரும்பாட்டு (நீர் ானம்மண்ெ ரிகாலாய் நின்ற நெடுமா) ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சக களையும் ார்யயோக்யமாம் படி ஒன்ருெடொன்றைச்சேர்த்து அவற்றுக்கொரு வஸ்துத் மும் நாமமுமு டாம்படி தான ற்றுக்குள்ளேபுக்குநின்று பின்னை அவ ற்றைச்சொன்னசொல் தன்னளவிலே ந்து பர்யவஸிக்கும்படி நிற் கிற பெரும்பிச்சன்.†தன்னுடைமையைவிடமாட்டாமையாலே று படாதே கலந்து நிற்கிறவன். (நீர்வானமித்யாதி) ஆசையில்லாதஜகத் தயும் தானசைப்படுமவனுயிற்று.†ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையு மு டாக்கி அவற்று குக் ார்யயோக்யதை யு டாம்படி நீ ர

யும் †சதுகையும் மண்ணையுங்கூட்டித் துகைத்து ட†சராவாதி கார்யங்களாக நிர்மிக்குமாபோலே, அத்தோடே சேதநஸமஷ்டியைக் கூட்டி தேவாதி கார்யத் தயடைய உ டாக்கி, உ டான விவற்றினுடைய ஸத்தாஹேது ாகத்தா அந்தராத்மதயா அநுப்ரவேசித்து அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தன்னையே சொல்லிற்றும்படி நிற்கும் நிலையைச்சொல்லுகிறது. †நாட்டில் கடபடாதிபதார்த் தங்கள் பரமாத்மபர்யந்தாபிதாநம் பண்ணியல்லதிராதிறே. (க) [தத்ஸ்ருஷ்ட்வா இத்யாதி] †இவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து,இவற்றினுள்ளே அநுப்ரவேசித்து அந்த அநுப்ரவேசத்தாலே சித்தும் அசித்தும் தானென்று சொல்லலாம்படி நிற்கிற ஞயிற்று. (நெடுமால்) தன்பக்கலாநுகூல்யலேசமில்லாத ஜகத்தின்பக்கலிலும் தான்மிக்க வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி யிருக்குமவன்.

(தன்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளாமனே) †தன்பக் லாசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதேயிரு கிற னுக்கு நான் பிரிந்திருந்தாசைப்பட்டுத் தூதுவிடுகிறதோ குற்றம். † தான்விஷயீகரிக்கில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிறவெனக்கு. †தன்தோளிலிட்ட செவ்விமாலைபெறில் ஜீவித்து பெறுவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு (த ்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கு) என்று தன் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடியென்தான். (அருளாயே) †ப்ர யிகியார்த்தி பரிஹரிக்குமதுபோலல் நாட்டொப்பான வருளு மின்றிக்கே யொழிய ே ணுமோ! (தன்தாராயவித்யாதி) †தனக்கே அஸாதாரணமாய் தாரையுடைத்தா யிருந்துள்ள செவ்வித் திருத்துழாயைப்பெறில் உள ோனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற என்பக் ல் க்ருபை பண்ணுமோ? †கந்தல் கழிந்தால் பி னைத்திருத்துழாயோபாதி,கௌஸ்துபத்தோபாதி ஸ்ப்ருஹணீயமாயாயிற்று வஸ்துஸ் பாவ மிருப்பது. (அருளாயே) †ஸாமாந்ய ரக்ஷணம் தப்பகில்லாத விசேஷ ரக்ஷணநிலை தப்ப நிற்குமோ? †ஆசையில்லாத ஜ த்தையும் ரக்ஷிக்கும ன் தன்னைப் பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற வென் விஷயத்தில் நெகிழ நிற்குமோ? † அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு விஷயமாயிற்றிலோமாகிலும் அவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகாதொழிவுதோமோ?

( ) தை - ஆ -

(சீராருமித்யாதி) ஈழ்ந்தார்க்குக் கெட்டாரை யெடுக்க வேண்டாவோ? (சீராரும் வளர்பொழில் சூழ்) (க) 'ஊர் ஊரும் இளர்சோலை' என்கிறபடியே ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச்சோலையே ஏட்சொல்லித்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) (உ) வளரிளம்பொழில் என்னுமாபோலே ஊர ஊர முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்திருக்கை "ஐச்வர்யத்தினுடையஸம்ருத்தியைத்தெரிவியாநின்றுள்ள வளர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருநகரியிலே வாழுகிற சிறுகுருகே அக்குத்தை பார்த்தநந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்கை கோயில் ஸம்போலே. (கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரியவாயலகையுடைய சிறுகுருகே யென்னுதல் 'அன்றிக்கே †அறுதிப்பாடுடைத்தான வார்த்தை சொல்லவல்ல குருகே யென்னுதல். ராஜபுத்ரர்களைக் கண்டஞ்சி நாலு மூன்று யோஜனை ஓடிப்போன மஹாராஜர் வந்துகிட்டி (௩) ஏகம் து:கம் ஸுகம் ச நௌ' என்று நிற்கும்படிக் கீடாகவிறே வார்த்தை சொல்லிற்று. (குறிப்பறிந்து கூறாயே) அவன் கருத்தறிந்து வந்து எனக்குச் சொல்லென்னுதல் 'நானுற்றவையாலே கண்ணுஞ்சுழலை யிட்டுச்சொன்னவற்றை யெல்லாம் அங்குச்சொல்லாதே அவன்தரிக்கும்படி அளவறிந்து வார்த்தை சொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லி லவனைக்கிடையாது. அவன் நைராச்யத்தை யறிந்துவந்து சொல்லென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் 'நம்தசையை யறிவித்தால் நமக்கத்தலைவேணும்' என்றானாகில் நம்மாற்றாமை பாராதேயாகிலும் நாம் ஜீவித்துக்கிடக்க வேண்டா" என்றானாகில் நாம்முடிந்து பிழைக்கும்படி. ... (௩)

அ௩.—மூன்றாம்பாட்டு. (நீரித்யாதி) கண்டானது, மென்மலர்ப்பள்ளியின் வாய்ப்பாலும் தன்மத்தகாய்போலே பிச்சேற்றவல்ல பேடையின் மயக்குவாலும் மதநுருகையாலுண்டான பாரவச்யத்தாலும் *ஊமயரோடு செவுடர் வார்த்தைபோலேயாய்ப் போகையாலே அவற்றைவிட்டு கூர்வாய்க்குருகைக் கூறச்சொல்லித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிச்சுத்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ஆசை என்று திக்காய், த்யந்தரமில்லாத என்று சாடு. விவரணம் (ப்ருதிவ்யாதீத்யாதி). (சதுரு) கூளம். (சராவம்) டக்கு. ப்ரமாணங்காட்டுகைக்காக அடிக்கோலுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). ப்ரமாணார்த்தம் (இவற்றையித்யாதி).

(க) தி - வாய் - அ - கூ-ஈ. (உ) தி - வாய் - உ - க௦ - க.
(௩) ரா - கி - ௫ - க௮.

அருள ந க்கு ஹேதுவேதென் கூறுய்" என்றபதத் த ் டாகூித் தருளிச்செய்கிறுர் (தன்பக் ்வித்யாதி). இதுபோக்கி வேறுகுற்றம் காரணமெ ் று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லேயோமெ ் ன (தானித்யாதி). கீழ்வாக்யவி ம் (த ் தோளிவித்யாதி). வ்யாக்யாதாவினீபோடு (த ் தாராயவித்யாதி). நாயி கயான ள், ாரானே என்னுதே அருளாடே என்னக் கூடுமோ மெ ன் ருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரணயிநி யித்யாதி). வா ் யார்த்தம் (தனக்கே யித்யாதி). து வத் தப்பெறுவை க்கு யோக்யமா ஸ் பாவத்தையுடையவ ளெ ் று சப்தார்த்தமாய்க் கீழருளிச்செய்து துளவத்தினுடை ய, பெறும் த யேற்கு - எம்பெருமா ் லபிக்கு ் படியா ் பா ம்போன்ற ஸ்வபா வத் தயு டயவெ க்கு என்று சப்தார்த்தமா ் கித் தாத்பர்யாந்தரமருளிச் செய்கிறுர் (ந்தலித்யாதி). (் து) ஆத்மவஸ்து. அருளாடே ' என்றது - பிரிநிலேயேகாரமாய் அருளும் என்றுக்கி ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸாமா ் யேத்யாதி). விவா ் (ஆ சயில்லாதவித்யாதி). விசேஷாக்ஷ த் தி ் தப்பநில்லானுகில், உன்னே இப்பாடுபடுத்தினவன் ா ் போனபி ் பு தப்பினுலோவென்ன ருளிச்செய்கிறுர் (அவனு டயவித்யாதி). ப்ரணயத் தாடே ாராவிடிலும் தயாளுவாகையாலே என்னுர்த்தி ய ் டே டு ரு மென்று ருத்து.

தாத்பர்யத் த யருளிச்செய்து சப்தார்த்த ் (ஐஸ் ர்யத்தினித் ாதி).
(அறுதிப்பாடு டத்தா) தீக்ஷ புத்தியாலு ் டான. ... (௩)

௪. தானுக நினையானேல் த ் னினேந்து நைடே ற்டே ார்
மீனுய கொடிநெடு வேள் லி செய்ய மெலிவேனே
தேன் ாய ரி ் டே திரு ாலி நகராளும்
ஆனுயற் மெ ன்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே. (௪)

பத .	உரை.
தா ் ஆ	அவன்தானுகடே [ம்
நினையாடே ல்	என்னேநினையானுகிலு
த ் நினேந்து	அ னேயேநினைத்து ் மெ ாண்டு
நவேற்கு	யுமென்னே
ஓர்மீனுயமெ ாடி	அத்விதீயம ரத்வஜ
மெ டுவே ள்	ஞ மந்மத ்
வலிசெய்ய	பீடி ் கும்படி
மெலிவேனே	ா ் இளைத்துப்பே வேனே. [ய
தே ் வாய	இனியபேச் சயு ட
ரி ண்டே	ரே கசிறந்தவ ண் டே;
திரு ாலிநகர் ஆ ுும்	திரு ாலியென்னும்தி வ்யதேசத்திலேவர் த்திக்கிற
ஆனுயற்கு	ஸ்ரீக்ருஷ்ணனு த்தி ருவ தரித்த ஸர்வே ஸ்வ ானுக்கு
எ ் உறுநோய்	எ ் சரீராந்தமான நோ
மெ ன்று	நீபோய்
அறியஉரை ா ய்	அ னறியும்படிசொ ல்லவேணும். (௪)

எக்

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தானுக நினையானேல்) † வேம்பு" என்பாரைப்போலே.†உடைமையை அவனுக நினைக்கு மதுகிடையாதாகில். முறைசெய்யாஞகில். †அவனுக்கு ஆஶ்ரிதரை நினையாமை ஸத்தாப்ரயுக்தமாகில்' தன்ஸத்தை யுண்டாகைக்கீடாக நினையாஞகி லென்றுமாம். (தன்னினைந்து நைவேற்கு) †நாம வனைப்போலே யாக மாட்டோமே;†நாமும் நினையாமைக்†கொரு நெஞ்சுபடைக்கப் பெற்றிலோம். †பெறவுமாய்த் தவிரவுமாயிருக்கும் விஷயமாகிலிறே அநுஸந்தித்தால் தரித்திருக்கலாவது' இதர விஸஜாதீயமாயிருக்கும் விஷயமாகையாலே அநுஸந்தித்த வநந்தரம் நோவு படுமத்தனையிறே. (ஓர் மீனுய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவே னோ) † தன்னை யாசைப்பட்டு நைகிற வென்னை மகரத்வ ஜோ நலிவான். அ ஶ்யம் நாங்கள் நோவுபடுகை தவிரோமாகில் (க) கருளக்கொடியொ 'றுடையீர்" என்கிறதான் நோவுபடுத்த நோவுபட்டா லென்செய்ய வேணும்.†ஜீயர் வார்த்தையை நினைப்பது.

(தேன்வாயவரிவ 'டே) இனிய பேச்சையு டைய வண்டே! பிராட்டி சிம்சுபா வ்ருக்ஷத்திலே திருக்குழலைக் கொடுபோய்ப் பிணைக்கப்புக்க ஸமயத்திலே அ னுக்குதவி, (உ) అవగాహ్యార్ణవంస్వప్స్యే అவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே" எ 'கிற ஸமயத்திலே இ ருக்கு ந்துதவி, இர 'டுதலையு முண்டாம்படிக் கீடாக வார்த்தைசொல்ல வற்றாயிருக்கை. அ னித்தலையில் வர நினைத்திலனுகிலும் உங்கள் பேச்சி னினிமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்லிகோளிறே. (திரு ாலி நகராளுமானுயற்கு) †திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்பத்தோடே திருவாலியில் ஸம்பத்தையும் யடைப்பாக்கினுல் பின்னை அ னுக்கு நொந்தாரை ஐயோ என்ன அவஸரமுண்டோ? (என்னுறு நோயறியச் செ 'றுரையாயே) அறியாமை வாராதொழிந்தானத்தனை, நீ போய் அ னறியும்படி சொல்லு அன்றிக்கே (அறியச்சென்றுரை) உன்னடையில் தார்த்தியிலே இத்தலையாற்றாமையடைய அவனறிந்து நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று உடம்பு வெளுக்கும்படி சென்று சொல்லெ 'றுமாம். (ச)

அரு. நாலாம்பா 'டு. (தானுகவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் குருகைக் குறித்து. "கூ றாய்" என்றவாறே வ 'டானதுவந்து முக 'காட்டி 'நீ யெங் ளைத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம் அவன் உன்படி

(க) சo - அ - ௲. (உ) ரா - யு - ரு - அ.

யறிந்துவைத்தும் இப்பாடுபடவிட்டு நினையாதிருந்தான், நாம்போனாலும் பற்கடித்திருந்தால் என்செய்வோமென்றிருந்தோமித்தனை'' என்று இனிதாகச் சொல்லி 'கொண்டுவர அத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங் தி

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேம்பித்யாதி). (க) 'வேம்பின்புழுவேம்பன்றியுண்ணாது'' என்றவிடத்தில், அவன் குற்றத்தையிட்டு வேம்பென்று கு றசொன்னாற்போலே அவன்தன்னை நினையாதிருக்கை குற்றமென்று அவனுக்குக் கு றசொல்லுகிறாளென்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (டைமை யயித்யாதி). தானாகவேநினைக்கைமுறை, அதுசெய்யாமல் போனானகி ' று கிழருளிச்செய்து, தானாகையாலேயென்று', தானாகைக்காகவெ 'றும் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே). ஸத்தையுண்டாகைக்காக நினைக் வேணுமது செய்யாமல்போனானகிலென்றும், ஸத் தயுண்டா கக்காக நினையாதேயிருந்தானகிலென்றும், மூன்றாம் தாத்பர்யத்தை யிர 'டுவிதமாக யோஜித்து 'கொள்வது. நினையாதவனை நாம் நினைப்பானென்னென்ன (நாமித்யாதி). மாட்டா மக்கு ஹேதுவென்னென்ன (நாமுமித்யாதி). (ஒருநெஞ்சு) பேர்சொல்லப் பேர்காதகல்நெஞ்சு. நினைத்தால் நைவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறவுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). விரஹிணி னை மதநன் வலிசெய்யுமது லோகப்ரஸித்தமாயிருக்க, 'மெலிவேனோ'' என்று, க்லேசிக்கக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). யத்வா-''வேள் விசெய்ய'' என்னவமைந்திருக்க ''ஓர்மீனாயகொடி'' ஏன்றதுக்குக் ருத்தாகவுமாம். (ஜீயர்வார்த்தை) ப்ரவேசத்தில் வார்த்தை.

அவன் நினையாமைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறதா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி. ... ... (௪)

மூ. வாளாய கண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாளாளும் நின்னினைந்து நைவேற்கோ மண் ளந்த
தாளாளா தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா என்றனக்கோர் துணையாள னாகாயே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண் அளந்த	பூமியையளந்த	வரையெடுத்த	கோ ர்த்தநத்தைக் கு டையாகெ டுத்துப்பிடித்த
ஓ தாளாளா	திருவடி யையுடையவனே.	ஓ தோளாளா	திருத்தோள்களையுடையவனே.
ஓ. தண்குடந்தைநகர் ஆளா	ப்ரமஹரமான திருக்குடந்தையில்கண் வளர்ந்தருள்பவனே.	வாளாயகண்பனிப்ப	வாள்போன்றகண்களிடைவிடாதுநீர் பெருக்கவும்

(க) ௬ - அ - எ.

மெல்முலைகள் ம்ருது ான ் த ் க பொன்அரும் ளில் ுவர்ண்ய ் ப தோ ் றவு ் ாள்நாளு ் ப்ரதிதி மும் நி ் நினைந்து ரக்ஷ ஞ ன வு ் னை யே நினைத்து ் ெ ா ் டு	ே ற்குள ் ரு ் து ் ற அடிே தனக்கு னுக்கு ஓர்துணையாள ஒப்பற்ற ஸஹா யபூத ன் ஆ ாய் ஞ ே ணும். ( )

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ாளாயவித்யாதி) †அத்தலை யித்தலை யாய்த் , ன்னைப்பெற ே ணுமெ ் று நாஞ சப்பட்டு நோவுபடா நிற்க, ் தான் த ் னை ் ெ ா ் டரு மப் பழித்திஞனென்று சொல்லு க்ே ாளென்று தூதர்க்கு ார்த் தசொல்லப்புக்கு அது தா ் போய் பா ரப்ர ர்ஷத்தாே அ ் முன்னே நின்ருஞ ் ெ ா ் டு அ ் றன ் கு ார்த் த சொல்லிச் செல்லுகிறது மேலிற் பாட்டுக்கள் ஸ்ரீராமாய த்திற்படிபோலே யிருக்கிறதாயிற்று இதுவும். தூதர்க்கு ார்த் த சொல்லாநிற்கச்செய்தே பா நா ப்ர கர்ஷத்தாலே அ ் ரு ் ் ிஹிதனைக ் ெ ா ் டு அ ் கு ார் த்தைசொல்லுகிருளிறே . ( ) க்ஷேமம் ஸீதே மஹாபதே க்ஷமமே தம் மஹீபதே ' எ ் ணுமாபோலே.

(வாளாய ண்பணிப்ப) †அத்தலை யித்தலையானபடி. எதிர்த், லையிலே கா க்கட ீரிறே இவள் க ் ணிலே கா ் கிறது. † பிற ரத் தோற்பி ் க ் கிடான பரி ரமு ் டாயிருக் க்கிடீர் ா ளிப்படிபட்டது. ை யிலே ஆயுத மிரு ் முடிந்து கிடப்பா ரப் போலே. †அ ் போ ெ ாருப்ப ் ட ஸமயத்திலே போ ாதே கொள் ' ன்று ் ஞலே வில ் கிட்டு அநுபவிக் லாயிரு ் ல ் ஜையாலே விழ் திரு ் து ெ ட்டே ் ' எ ் கிருள். † அப்போது அ னை ் கடாக்ஷித்து விட்டேஞகில் அவன்ரு ் தூதுவிடவிருக்க லாயிற்றே. (வாளாய ் பணிப்ப)†ஓராளுமொரு நோக்கும் நேரான கண்கள்பணி மெளிவரவே.. புலியாய் வத்து உகிர்முறி ் தேன் கிருள். †திருத்தாயார் சொ ் லுமாபோலே சொன்ஞளோ த ் னைத் தானே ; †எல்லார்க்கு முள்ளது சொல்லலாயிரு ் குமிறே. †அ ன் ருன் ் இதொரு க ் ழுகே என்று சொல்ல ் ே ட்டிரு ் குமே! †அத்தலைக் குறுப்பான ஸ் ஸ் ரூபமும் ப்ராப்யாந்தர்க் த மாயிருக்குமிறே. (மென்முலை ள் பொ ் னரும்ப) முலை ் குக் காடிந

(க) ரா - ஸ - - ருஅ - ரு .

யம் ஸ் பாவமா யிரு ச்செய்தேயும் மென்முலையெ கிறது விர
ஹ ஹமல்லாதபடியாலே. விரஹஸஹம லாத முலை ள் பயலை
பூ

(ஏளாய பனிப்ப மெ முலைகள் பொ ரும்ப) †த
னை டு டொ டிரு மந்திருக்கிறது காணுமி ள்த கும்.
இ ள்த கும மயும் அ ன்றனை கு ம மயும்.(௧)† ஸர்வதேவாதி
ஸர் தேஹிபி ’ இறே.

[ஆஹ்லாதசீத நேத்ராம்பு] ப த்குண
நுபவஜநிதஹ ஷ ப்ர ர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த ண் நீருந் தானுமா
யிரு க. [புளகீக்ருதகாத்ர] புளகீக்ருத ாத்ர ா]†த்ரி ரமும்
பஞ்ச ரமுமிட்டாற்போலே. [பரகுணாவிஷ்ட] பரகுணாவிஷ்ட] †உள்
ளீடுமு ாடாயிருக் . [த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேவாதி த்ரஷ்ட யஸ் ர் தே
ஹிபி] இப்படியிருப்பானொரு னுளனாகில் அ னை ா
யாயிற்று சரீரபரி ரஹம் பண்ணி த்தால் ப்ரயோ நம்.
[த்ரஷ்டவ்ய தாத்ரஷ்டவ்ய] இனி ஸதாதர்சநத்து ொருதேச
விசேஷந்தேடிச் ோறு பொதி து ொ டு அறு ாதப்பய ம்.
போ ே டா.† அ னு குப் †பொருள யிற் பிரியவே டா
பிரிகிறதுதா பொருளுக் ா வே. இம்முத்தை யும் பொ னையும்
ொ ாள் ’ எ று பாரித்து ாட்டினாற்போலேயாயிற்று க நீரும்
உடம்பில் ர் யமுமிரு கிறபடி. (௨) ஒ முத்தும் பம்
பொ னுமேந்தி’ எ ன ட திறே.

(நாணுமித்யாதி) ரவுதாழ் க்கு உ னையொரு ாள்
நினைத்து மற்றொருநாள் மற்றொ ெ ற நினை கிறேனோ? (நாணும்)
†ஒருநாள்நோவுபட்டு ஒருநாள் சுகித்திரு கிறேனோ? (நி னினை
து நே ற்கு)†எ னையன்றோ நீயறியாதது †உம் மநீரறியீரோ?
நம் மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ள் ன்றிருக் ே
டாவோ. உ னைக் ஞடிப்புறத்திலு டறியாயோ. (நின்
நினைந்து ெ நவேற்கு) அநுஸந்தியா மடியேற்கு மவளோநா . (௩)
†ஸர்வதேவமயீ தேஹிமே” என்கிறவிது ஆற்றாமையிலே கிடக்கிறது

(மண் ளந்ததாளாளா) † அபே க்ஷயில்லாதார் தலைமேலே
ை த்ததிரு டி ள் இப்பொன்பூத்த முலைகளுக்கு அரிதா தே. (ஓ

(௧) விஷ்ணுதத்வம். (௨) தி-வி-௧௧. (௩) யஜு-சா-டக-௧-அ-அ

மண்ணளந்ததாளாளா) † ஆரபேக்ஷிக்கத்தா ' நீ அன்றெல்லார்தலே மேலும் திருவடி ளைவைத்தது. ஆர்கண்ணில் கண் நீரும் ஆருடம் பில் வை வர்ண்யமும் க ' டுதான் திரு டி ளைக் கொ ' டுவந்து வைத்தது. உன்னைப்பெருதே வி ர் மாயிரு ' கிற இம்முலேமேலே திருவடிகளை வை த்தாலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) அதற் குப் பிற்பட்டாருமிழ ாமைக்கு வந்திருக்கிற தன்னேற்றந்தான் பெறலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) † 'இன்னமெல்லே ந ' ப் பித்துக்கொள்வாராரேனுமுண்டோ'' என்று ' ரமஹரமான திருக் குடந்தையிலேவந்து சாய் ' தபடி. (வரையெடுத்ததோளாளா) அங் ஙன், 'பிற்பாடர்' என்கிற பொது ன்றிக்கே விசேஷித்து என் ரு த்திற் பெ ' களையுமிடையரையும் ரக்ஷித்த னன்றோ. (வரை யெடுத்ததோளாளா) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே தொலே யப்புக மலேயையெடுத்துப் பரிஹரித்தானாயிற்று. † ஆ ' ரிதர்க்குப் பணிசெய்த தழும்பாயாயிற்றுத் திருமேனிய டயக் கிடப்பது ' (க) 'தழும்பிருந்த'' இத்யாதி

† நம்மைச் சிலர் கட்டுகைகயாவதென்? நாம் சிலர்க்குக் கட்டு ண்கையாவதெ ' ? இது பின்னை நாடறிகையாவதென்''? என்று அத் ' தைமறைக்கப்புக்கான். ஒருதழும்பாகிலன்றோ உன்னால் மறை க்கலாவது உன்னுடம்படங்கலும் ஆ ' ரிதர்க்காக ' கார்யம்செய்தத் தால் ந்த தழும்பன்றோ ரன்கிறுள். (க) [தழும்பிருந்தசார் ' க நாண் தோய்ந்தவாம ' கை] அழகிய திருக்கையானது ஜ்யாகிணகர்க் கசமாய்க்கிடக்கும் ' அழகிய திரு ' கை யானது ஸ்ரீசார்ங்கத்தைப் பிடிக்கை யால்வந்த தழும்பைச்சுமந்தது ' திரு டிகளான வ சுக டாஸ ' ர ' ரஸநம்பண்ணி அத்தால் வந்த தழும்பைச் சுமந்தது இனி, * வீ ' கோதவண்ணர் விரல் செய்த ' தென்னென்றால் [பூங் கோதையாளித்யாதி] கிளர்த்தியையுமை த்தான ஓதம்போலேயிருந் துள்ள வடிவையுமை யரானவருடைய திருவிரலானது, பிராட் டிக்காகவிறே சிறுக்கனுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப் பிாந்து பொகட்டது; அப்படிப்பட்டவனுங்கூட விளேவதறியாதே இதெ ன்னுகபுகுகிறதோ என்று அஞ்சும்படி ஹிரண்யன் மார் ப் பிளந்து பொகட்ட தழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆஸ்ரிதர்க்கா ப் பார்த்தநீ.(என்றனக்கோர் துணையாளனு ாயே) † அங்கொய்ய கோ ர்

(க) க - திரு - ௨ ரு.

த்தந கிரியைப்பொகட்டு என்னுற்ருமையிலே†பாதியைச்சுமக்கவல்லேயே. (துணையாளனாகாயே) என்றது ஆ வேணுமென்றபடி. ()

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வானித்யாதி). கீழெல்லாம் தூதுவிட்டவள் இப்போது முன்னிலையாகச்சொல்லி நோவுபடுமை யெ ஙனே யென்ன பேடி ரஸ கதி யருளிச்செய்கிருர் (அத்தலையித்யாதி).

வ்யாக்யாதாவினுடை ஈடுபாடு (அத்தலையித்யாதி ாக்யத்வயம்). தாத்பர்ய (பிறரையித்யாதி). ஞனது ஆயுதம கிற வழியென்னென்ன வருளிச்செய்கிருர் (அ னித்யாதி). ஹார்த்தபாவமருளிச்செய்கிருர் (அப்போதித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஓராளுமித்யாதி). (க) குவளையங்கண்ணி" (௨) பனிபெடுங்கண்ணீர்ததும்ப' என்று திருத்தாயார் சொன்னுற்போலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிருர் (திருத்தாயாரித்யாதி). தாய்சொல்லிற்றைத் தான்செ ல்லலாமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (எல்லார்க்குமித்யாதி). தன் கண்ணழகு தான் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவன்ருனித்யாதி). தான்சொல்லப்போமோ வென்றதுக்குப் பரிஹாராந்தரம் (அத்தலைக்கித்யாதி).

"பனிப்ப என்றும், 'அரும்ப என்றும் சொன்னத்தால் பலித்த அழகி னெல்லை நிலத்தை யருளிச்செய்கிருர் (த லையித்யாதி). பகவதநுபவ பரரு டய படிவு வைத்தகண் வாங வொ ணுதிரு குமென் கக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வேத்யாதி). ஆஹ்லாத சீதநேத்ரா பு - பிந்துக்களிரண்டு பார்ஶ்வத்திலும் விழுகையாலும் புளகீக்ருத ாத்ரவ ளுனென்று விவக்ஷித்து, த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிருர் (த்ரிஸரமுமித்யாதி). முத்துத்தார்வடங்கள் குளிர்த்தியால் மயிர்க்கூச்சுண்டாகப் பண்ணுமெ று திருவுள்ளம். வெளியிலாபரணம் பூண்டாற்போலே ணீராய், இதுக்கு ஹேதுவான பகவத்குணநுப ம் உள்ளுக்காபரணெ று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (உள்ளீடித்யாதி). வினைமேல் பிரிவென்றும், பொருள்மேல் பிரிவெ றும் சில பிரிவுண்டு. அதில், வினைமேல் பிரிவா து - ப்ரணயினியை விட்டுப் போ வேண்டும்படி வேருெரு ார்யத் த குறித்துப் பிரிகை. பொருள்மேல் பிரிவாவது - ப்ரணயினியோட்டை போகத்துக்குறுப்பாக த்ரவ்யார்ஜநம்பண்ணப்போகை; அவற்றில் வினைமேல் பிரிவில்லை என்னுமத்தைக் கீழருளிச்செய்தாராய் பொருள்மேல் பிரிவும்வர ஸம்பாவனையில்லை எ னுமத்தை உபபாதிக்கைக்காக, இரண்டுவிதமான பிரிவுவர ப்ரஸக்தியில்லை ன்கிருர் (அவனுக்கித்யாதி). (பொருள வயில்) பொருள்வினையென்று சொல்லப்படுமவையில். '

"நாளும்" என்றத்தை "நினைந்து' என்றத்தோடு கூ டித் தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "நைவேற்கு" என்றத்தோடேகூட்டித் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (ஒருநாளித்யாதி). "நின்' என்றதுக்குக் கருத்து

(க) உ-எ-க. (உ) தி-வெ-௯க.

(ஏ ' ளையித்யாதி). § (ே ற்கு'' எ ' று - இறெ ம ' கு ள ' ருய் எம க்கு ' கிற பஹு"வசநத்தால் தோற்றுகிற கௌர த்தை யருளிச்செய்கிறார் (உ ' மயித்யாதி).) (க) யாசநாந்த ' ஹி ெ ளர ம ' ரே நீ துணையாள் ஐ ாயே'' என்று ப்ரார்த்திக்கிருயேயெ ' ன ருளிச்செய் ருர் (தேஹீத் யாதி).

'மண்' எ ' றபதம் - லக்ஷ யா மநுஷ்ய ரச் சொல்லிற்ருய் உட் ருத் த யருளிச்செய்கிருர் (அபே க்ஷயித்யாதி). ஓ எ ' ற விஷாதத் தின்படி ய விவரி ' கிருர் (ஆரித் ாதி). உட் ருத் த யருளிச்செய்து கீழ்ப் பதத்தோட் ட ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய கத பூர் ம் சப்தார்த்தமருளிச் செய்கிருர் (இன்னமித்யாதி). ரயெடுத்த தோளாலேயாயிருக்க தோளாளா'' என்று விசேஷிக் யால், திருமேனியெல்லாம் ஆஸ்ரிதர் ' ாகச் செய்தசெயலில் தழும்பேறி ம தோற்று யாலே விசேஷித்தா ெ ன்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஆஸ்ரிதர் ' கித்யாதி).

எடுத்த பாசுரத்துக்கு ' யா ' யா ம்ப ' ணு தா க் ீழ்ப்பாட்டோ ஸ ' தி ாட்டுகிருர் (' மயித்யாதி). (அங்ெ ய்ய) அ ' தெ ாய்ப்பமான. தன்னோ யப்பார்த்தா ' மலை ஸௌக்ஷ்மமென்ன ாமெ ' று கருத்து (பாதி) எ ' றது 'துணை'' எ ' றத்தைப்பற்ற. ... ... (ரு)

௬. தாராயத ' ளெ வ ' டுழுத ரைமார்பன்
போராரனைக் ெ ாம் பொசித்த புட்பா னெ ' னம்மான்
தேராரும் நெடுவீதித் திரு ாலி ந ாளும்
ாராயனெ ' னுடைய ன ளையும் ர் ாரே. (௬)

பத .	உ ர.	பத .	உ ர.
ண்டு	ண்டு ளான வ	தேர்ஆரும்	ரதஙிலை யயு டத்
தாராய	மாலி ாகிய	நெடு	பெரிதா [தாய்
தண்துள ம்	திருத்துழாயிலுள்ள (தேனும்சுண்ணமு ம்வாஸ யு ' ெ ா ண்டு)	வீதி	திருவீதி யயு டய
		திரு ாலி ர்	திரு ாலி ரத்தி '
		ஆளும்	நித்ய ாஸம்ப ' ணு நிற்ப ருய்
உழுத ா ார்பன்	சேருக்கின அகன்றதிரும ர் பயு டையனுய்	ாராயன்	' ரமஹரமா ன திரு மேனி யயு டய னுமான ர்வேஸ் ா
போர்ஆனை	யுத்தோந்மு மானகு லயாபீடத்தின்		
கொம்புஒசித்த	த ' தத் தமுறித்தவ னுய்	என்னு டய	த ' னையேயினைந்து "யும்அடியேனு டய
புள்பாகன்	பெரியதிரு டி ய வா ஹநமாகவு ட யவனுய் [வனுய்	வளையும்	கயிலிட்டபொன்வ ளை ளையும்
என்அம்மான்	எனக்குஸ் ாமியான கவர்வாரே		அபஹரியாநிற்பனே.

(க) § குண்டலிதம்பர்யாலோசநயம்.

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி வரைமார்ப) †தனைக் கலாதார மான திருத்துழாய்மாலையானது மதுவெள்ளமிட்டுச் சேறுயாயிற்றுத் திருமார்விருப்பது. †திருமார்வில் சாத்தின திருத் துழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும் புறப்பட்டுத் திரு மார்வடங்கலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடக் குமாயிற்று. இனி இவள் பொன்னரும்பின முலைகளைக்கொண்டுவ ந்து நடுகைக்கு நல்லவளவாயிற்று· இனி முலைகளைக்கொண்டுபோய் நடுமத்தனை. † ஆசையில்லாதாரே வேணும்போலே காணும் மார்வு கு· எப்போதுமொக்க அணைக்கலாம்படியாயிற்று அம்மார்விருப் பது. (போரானைகொம்பொசித்த) யுத்தோந்முகமான குவலயாபீ டத்தின் ெ ாம் ப அநாயாஸேந முறித்தவன். வருமிடத்தில் வழி யில் ப்ரதிபந்தகந்தானுண்டோ. (புட்பா ன்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ன். விரோதி ரஸந ஸ்வபாவனுமாய் தான் ரும்போதே தூரத்திலே கண்டு விடாய் தீரலாம்படியான பரிகரத் தையுடையவன் (என்னம்மான்) †சோளேந்த்ரஸிம்ஹனிலிருப்பைக் ாட்டியாயிற்று இ ளை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று.

(தேராரும்நெடுவீதி) தனக்கும் தன் பரி ரத்துக்கும் இணைந்து ருகைக்குமே டும் பரப்புப்போருமாயிற்று திருவீதி. (க)†*தன் னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே வரலாமாயிற்று. (காராயன்) ப்ரமஹா மான டிமை க்காட்டி ப்ஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெ கள் வளை கவர் ந்தவன் எ கையில் வளை பெறுவிடில் உண்டது ருக்காட்டாறு யிரா கி ருன். †ஸமகாலத்தில் பிறவாதார் வளையுங் கொள்ளவேணுமோ? † இ னுக்கு ஒரூராக வளைகொ டதுவும் உண்டதுருக்காட்டுகிற தில்லைகாணும் இவள்கையில் வளை சேஷிக்கில். ... (௬)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தாரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ''துணையாளனாகா யே என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் அது ருவு வெளி ப்பாடுமாத்ரமாகையாலே கைவளைகழலக் கண்டபடியாலே, முன்னிருந்தவன் கழற்றிக்கொண்டு மறை தானென்று தன்னிலேதான் நொந்துபடுகிறுளெ ன்று ஸங்கதி.

'தண்டளவவண்டு' என்னவமைந்திருக்க, ''தாராய' என்றத்தாலே - (உ) ''மதுவிரிதுழாய்முடி' எ று நிரூபகமாயிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). சேறுகைக்கு மண்வேண்டாவோவென்ன வருளிசெய்கி

(க) பெரி-திரு-௩- -க. (க) தி-வாய்-க0-கூ--௬.

ளுர் (திருமார்விலித்யாதி). இளமூலை நமெமத்தனையாலும் நடலாகாதோ, "வளைகவர்வாரோ" எ ் று ே ாவுபடவிடுவாரெ ் ெ ன்ன ருளிச்செய்கி ளுர் (ஆசையித்யாதி). இதுசாடு ஆ சயுடையனுனுலா ாதோ, ஆ சயில் ா தார்ர வேணுமோ என்று த்வநி. யத்வா - ஸம்ஸ்லேஷி ் வேணுமெ ் னு மாசையில்லாத வண்டேயாகவேணுமோ என்னும் த் நியா வும ம். 'புட்பா ் ' என்ற பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (சோளே ் த்ரேத் ாதி). ஸ்ரீசத் ருஞ்ஜயன் என்றாற்போலே சோளேந்த்ரஸிம்ஹனென்று ம்பெருமா ா னைக்குத் திருநாமம். ( ) 'ஜநஸ்... - ஜே மஹதா யா ் த ் என்று அயோத்யா ஜ ் களை ஈடுபடுத்தினாற்போலே கோயில்பெருமாளும் அரங் ன் திருமுற்றத்தடியா ா ஈடுபடுத்து ா் அப்படியே இ ளும் பெரிய திரு டிமேலிருப்பி லீடுபட்டாளென்று கருத்து.

ஆயன் என்றபதத் தக் டாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (த ் னோரித்யாதி). "வளையும்" எ ் ற சகாரத த்பர்யம் (ஸம ாலத்திலித்யாதி). ் யா ் ாதாவி ளீடுபாடு (இவனு ் கித்யாதி). ... ... ( )

௬. கொ ் டரவத் திரையுலவு கு ாகடல்மேல் குல ரைபோல்
ப ் டரவி ணணை ் கிடந்து பாரளா ் த ப ் பாளா
வண்டமரும் ளர்பொழில்சூழ் யலாலி மைந்தா என்
கண்டுயில்நீ கொ ் டாய்க்கெ ன் ன ளைய ் டவேனோ (எ)

பதம்.	உ ா.	பதம.	உரை.
பண்டு	மஹாபலிமுதலா வ ா் ளால் இப்பூமி ் குஅ ா்த்தமு ் டா வதற்குமு ் னே	பாரளந்த	பூமியை அளந்த
அரவம்திரைஉலவு	ே ாஷத் தயும் அலைகளையுமு —	பண்பாளா	நீர் ய யு டய ே .
குரை டல்மேல்	பரந்ததிருப்பாற் டலில்	் டு அமரு ்	ண்டுகள்படிந்துஓ ்
அரவினணை	திரு ் தாழ்வான் மேலே	ளர்பொழில் சூழ்	கினமரச்சோலைசூழ்ந்த
குலவரைபோல்	ஓர்பெரியகுலபர் தம் சாய் ் திருந்தாற் போல்கிடந்து	யல் ஆலி	ழனி யயுடைய திருவாலியிலிரு ் கிற
கொண்டு	அத்தேசத் தத் திருவுள்ளத்திலே பா ் கா ் கொண்டு (பின்பு அம்மஹாபலியால் அநர்த்தம்வி ளைந்த ாதே)	மந்தா	யு ா ானவே .
		என் ண் துயில்	எ ் தூக்கத்தை
		நகொண்டாய்க்கு	முற்றுமபஹரித்தவுனக்கு
		எ ் ளையு	எ ் யிலுள்ளபொ ன்வளையும்
		கடவேனோ	இழ ் கக் ட ே ேனோ

(*) ரா-அ-௨-௨௦.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டு) ரக்ஷ த்து 'குப் பா 'காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுெ ன்று திருவுள்ளத் திலேகொ ' டு. †ஆரவாரத்தை த யுடை த்தாய் ே ஷியா நிற்பதாய் திரைகளானவை ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பரப்பையுடை த்தான திருப் பாற் டலிலே ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந் தாழ் ர 'மேலே ' வளர்ந்தருளுகிறபடி. குரையென்று பரப்புக் குப்பேர் அ ' டல் பாழ்திரும்படி ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலே. (பண்டு) மஹாபலிபோல் ரரால் பூமி நோவுபடு தற்கு மு ' பாயி ற்று அப்படுக்கை யில் ' ணுற ' கு து. (பாரளந்தப ' பானா) படு ' ை யவிட்டு ந்து இத் தயடைய அளந்தெ ர ' டானுயிற்று. ஆக மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த நீர் மையை யுடையவனே!.

(' டமருமித்யாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடரானரு மிழவா ம 'கா வாயிற்றுத் திரு ாலியிலேவந்து நிற்கிறது. பரிமளம் படிந் தாற்போலே ' டு ள்படிந்து மதுபானம் பண்ணுகின்றுள்ள ஓங்கின பொழிலாலே சூழப்பட்ட யலே யு டத்தான திருவா லியிலே நிற்கி ற னே. திருப்பாற் டலில் நின்றும் ஸ்ரீ ாமனுயவதரித்து பூமியை ய ப்படுத்தி 'ெ ா ' டாற்போலே யாயிற்று திரு ாலியிலே ந்து நிற்கிற தன் யௌவநத் தக் ாட்டி இ ரயகப்படுத்தினபடி (என் ' டுயில் நீ ெ ா ' டாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தே ' ய ' து ஃலபமாயிற்றெ ' ற ாறே ண்ணுற ' ம் குடிபே யிற்றுயிற்று (எ ' ன் ளேயு ' டே னே) எ ' †னுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில் கொள்ளு ருய். †நான் பெ ா ' னிட்டு ' ெ ா ' ட ளேயிலென் ப்ரா ப்தியுண்டு. †அ ம் †பொன் கொடுத்திறே கொ ' டுபோகிறது †இ னு 'கும் இ ளுடம்பிலுள்ளது ெ ா 'ளும்போது இ ர் மேலெழுத்திட ே ' டா ணும். ' ாபாவிகமா த்தோடு ஓ ாபாதி மானத்தோடு ாசியி ' றிக்கே ' தெ ' ணுமித்தவே யோ நீ கொள் 'கு ே ' டுவது. †அவனித்தை விரும்பப்புக் வாறே என் து எ ' று ஒருதலை த 'னும் பற்றுகிருள். ( )

---

* "மேலெழுந்தது வேண்டாகாணும்' எ ' று சில ஸ்ரீகோச ' ளி ' பாடம். அதி ' நுகுணமாக ே லெழுந்தவளையை 'ெ ாள்ளு ாெ ' னெ ' ன ருளிச்செய்கிருர் (இவனுககுமித்யாதி வா 'யத்வயத்தாலே). மேலெ ழுந்தது வேண்டா ாணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதா து, ப்ஃல 'யமெ ளேயா வேணுமென்றபடி" என்று அரு ' பதா ' தரம்.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ' வளை யுங் கர்வாஜோ'' என்ற தன்னிலே ெ ரந்தவாறே கழற்றிக்கொ 'டு போனவளையைக் குறு 'கிக்கொண்டு முன்னே தோற்ற, அவனைப்பார்த்து என்வளைக்கு நான் கடவளல்லேனோ என்று பறி ' த் துடங்குகிறாளென்று ஸங் தி.

விவரணம் (இவ்விடமித்யாதி). 'அரவம்'' எ ' றதினர்த்தம் (ஆர ாரத் தை) என்றது.

(..டம்பிலுள்ளது) நித்ரை. கடவளல்லேனோ என்று சப்தார்த்த ' வி , கூதித்தருளிச்செய்கிறார் (நாணித்யாதி). ஸ்த்ரீதநமான பொன்னிட்டுக்கொ ண்டவளையை அவன் கொள்ளக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ , னுமித்யாதி). (பொன்கொடுத்து) வைவர்ண்யத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவ ளிசைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி). ப்ராப்தனு யால் அவன் பொன்னி 'டே அவள் கைவளையைக்கொண்டானென்று கருத்து. அவனப்படி கைக் 'காண்டால் இவள் என்னது என்பானென்னெ ' வரு ளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). ... ... ( )

மூ. குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் த ண்குடந்தைக் குடமாடி
துயிலாத கண்ணிணையே ' நின்னினைந்து துயர்வேனோ
முயலாலு மி ாமதிக்கே ளையிழந் 'தற் கிதுநடுவே
வயலாலி ம ளா ெ ாள்வாயோ மணிநிறமே. (அ)

பதம்.	உரை.
குயில்ஆலும்	குயில் ள்பாடாநின் ள்ள
வளர்பொழில் சூழ்	ஓங்கினசோலைசூழ்ந்த
தண்குடந்தை	குளிர்ந்ததிருக்குடந் தையில்வர்த்தியா நிற்கிற [ே
குடமாடி	குடக்கூத்தாடினவ
துயிலாத	உறக் ங்கொள்ளாத
கண்ணிணையேன்	கண் ணையுடையஅடி யேன்
நின்நினைந்து	உன்னையேநினைத்து க்கொண்டு [னோ;
துயர்வேனோ	துக்கிக்க ்கடவே
முயலாலும்	தன்னுடம்பில்துள்ளு கிறமுயலை யுடைய னும்

பதம்.	உரை.
இளமதிக்கே	பருவம்நிரம்பாதசந்த் ரனுக்கே
வளையிழந் 'தற்கு	வளைகளையிழந்த டி யேனுக்கு
வயலாலிமணவாளா	கழனிசூழ்ந்ததிருவா லியிலுள்ளஸ்வாமி யே.
இது நடுவே	இப்பாதக வர்க்கத்தி ன்நடுவே (நீயு ந்து)
மணிநிறமேகொள்வாயோ	அழகியநிறத் தை யு ம்கைக்கொண்டு து ன்பத்தைப்பண்ணுவாயோ. (அ)

வ்யா. ட்டாம்பாட்டு. (குயிலாலு மித்யாதி)†அவ்வூரில்குயில்
ள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. †அவ்வூரில் குயில்
களானவை மதுபாநம்பண்ணிக்க ரித்தாலியா கிற்குமாயிற்று.†இவ்
வூரில் குயில்களொன்றுமிறே உறுவிக்கிக்கிறது. இடைப்பெ க
ளடையக்கா லாம்படிமன்றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழை ஸர்வ
ஸ தாநம் பண்ணின ன் பிற்பாடரிழ ாமைக்காகத் திருக்குடந்
தையிலே ஸ்வலபனுனென்றவாறே -றக் ம் குடிபோயிற்று ீ
ற்று அவன் ப்ரத்யாஸந்நனுனென்றவாறே உறக்கம் குடிபோயி
ற்றுயிற்றி ரு கு. †உறங்காமைக்கு இரண்டு லக்ஷ்ம ர் ளைப்போ
லேயா ீற்றுக் கண் ளிர டும். இளையபெருமாள் பிறந்த முஹூ
ர்த்தத்திலேயாயிற்று இ ள் கண்களும் பிறந்தது. (க) † ஜஹூ
ஜஹௌ' எ று ஒருநாளாக விடவேண்டாவாயிற்று.†ஆந்தர த்ருஷ்
டியுமுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இக்கண்ணுக் கிலக்காகாவி
ட்டால் உட்கண்ணுக்கிலக் ாகவேணுமோ. (உ) நெஞ்சென்னுமு
ட்கண்' என்னக்கடவதிறே. அணைக்கவொட் ா விட்டால் அக ாய்
பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. (துயர்சே ஞே) மறந்து
† பிழைத்தாலோ நாங்கள்

(முயலாலுமித்யாதி)†நீ †கைதொடனுய் நலியசே டும்படியோ
என்த ச யிருக்கிறபடி.†தன் கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை
பரிஹரிக்கவும் மாட்டாத சந்த்ரனுக்கு ளையிழந்தன்றோ நானி
ருக்கிறது. †தன்னுடம்பிலே துள்ளுகிற †முயலைப்போக்கவும் மாட்
டாதே பருவம் நிரம்பாதேயிருக்கிறவனுக்கு வளையிழந்தேற்கு.
(இதுநடுவே யித்யாதி) "விபூதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே நீரும்
தூசியேறப் புக்கீரோ· †போரிலே த்வந்த்வயுத்தம் ப ணு கிற்கச்
செய்தே நடுவே வந்து பொரு ாரைப்போலே. †விடுநகமும் சம்மட்
டியுமிட்டு நலியாநிற்க அதுபோராது" ன்று உடையவன்தானே
நலியுமாபோலே. விபூதியையிட்டு நலிகைதவிர்ந்து நீதானே க
தொடனுய் நலியப்பார்த்தாயோ. (கொள் ாயோமணிநிறம்ம) அவன்
கூடவிருந்தபோது "இதொரு நிறமே." என்று வாய்புலற்றக்கேட்
டிருக்குமே' அல்லது, தன்வடிவைத்தானே ஶ்லாகிக்கிறானன்றே.(அ)

(க) ... (உ) பெரியதிருவ-௨அ.

அரு. எட்டா பாட்டு. (குயிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் எ ஊ யும் கட ேனே" என்று தானுமொருதலைபற்றி மன்ருடாநிற் மளவிலே, சந்த்ரோதயமாக அவனிவளுக்கு உத்திபகனுய் நலியவே ளை மூன்று வீழ, அவ்வளவிலும் அவனைக்கெ ா போகாதே முன்னிலையாய்த் தோற்றி நி றபடியைக்கண்டு நிறமிழ கிறவளவுமாய், அவனைப்பார்த்து நீ 'நிறக் கேடாக்கிக்கொள்வாயோ" என்றுசொல்லுகிருளென்று ஸங் தி.

(அவ்வூரில்) திரு குடந் தயிலென்றபடி. ஹேது தபூர்வகம் வி ரி கிருர் (அவ்வூரிலித்யாதி). உட் ருத்து (இவ்வூரிலித்யாதி). துயிலாத ான் என் வ மந்திரு வு கண்ணிணைகள் துயிலாதவென்று விசேஷித்தது கு ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர் (உறங்கா ம கித்யாதி). ாண்கையிலாசை க களு கு ாத த்ர்யேண பிறந்ததெ று ருத்து. இளையபெருமாள் பிறந்த முஹூர்த்தத்திலே பிறந்த வாகில் பிறந்தநாள் துடங்கி உறங்காதவரன்றி ே ாட்டு கெழு தருளி போதன்ருே நித் ர யின்றி ே யிரு ததென் ஆ இ கு விசேஷமு டெ று விசேஷத் தயருளிச்செய்கிருர் (ஜஹாவித் ாதி). 'நினைந்து ன்றபதத்து குத் தாத்பர்யம் (ஆந்தரேத்ய தி ா துஷ்ட மும்). (பி ழ்த்தாலோ) பி ழத் தாலாகாதோமெ றபடி.

"இளமதிக்கே ' எ கிற அவதார தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீயித் யாதி). (தொடனுய்) ஸஹாயமாய் மதி குவிசேஷ மிட்டத்தால் பலித் தவர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (தன்னித்யாதி). ா யார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடம்பிலேயித்யாதி). (முயலை) சசத்தை. (விபூதி) எ றது - சந்த்ரனை கீழ்வாக்ய விவரணம் (போரிலேயித்யாதி). (விநேகம்) விரல்கிட்டி ... (அ)

மூ. லையாளா நி வ ே டாயே யாகிலுமென்
முலையாள ெ ருநாளு ணகலத்தா லாளாயே
லையாளா மரமெய்த திறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா நயாள ளை யாளமாட்டோமே. ( )

ப ம.	உ ா.	த .	உரை.
சிலையாளா	ஸ்ரீ ே ாத ட யமே .	என்முலையா	எ முலை ாட்செய் யும்படி
ரம் ய்ததிற லாளா	மராமரம் ே ரே டு விழ ணைவி ட ல ேன.	ஒரு ாள்	ஒரு ாளாகிலு
		உ அ த்த ஆளாய்	உ அ ன்றமார்பா லணைத்து ன்னை நிர்வஹிக் ே ணு ம்.
திருமெய்யமலை ஆளா	திருமெய்யத் தி ண் ளருமவனே		
நிலையாள நின் வ ன	ான் அ யப்ரயோ ஜ யாயுன்னை ாஸ்ரயிக்க	நீ ஆள ளையாளமாட் டோமே	நீ பரி ரஹித்தபின் ளை ளை நிர்வஹிக் ச தி ே த ட ாட் டோமே. ( )
வேண்டாயேஆ கிலும்	ே ாண்டேனென்றிரு ் தாயேயாகிலும்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (கிலேயாளாவித்யாதி) †ஸத்தையுள்ள தனையுமவன்றிரு டி ளிலே வ ி ர்த்திக்கு மிதுவேயாயிற்று ' வரூபத்தோடு சேர்ந்த செயலா து. (கின்னித்யாதி)†அதப்படியே யானும் 'இவனுமிப்பேற்றைப் பெறு ான் என்று அவன் கினைக்கிவிறே அது ஸித்திப்பது. (கிலேயாளா கின் ங் §(வேண் டாயேயாகிலும்)) †கிடைக்கிவ்பெறவே ண்டியிருப்பது இது ானும் †கட 'கின்று †ஒரு ப்ரயோ நங்களை 'கொ 'ு போகையன்றிக்கே கிட் கின்று அ ன்றிருவடிகளிலே கித்யகைங்கர்யம் ப ண்ணவா யிற்று ஆசைப்படு து.†ப்ராஹ்ம ர் பிச்சேறினும் ஓத்துச்சொல் லுமாபோலே தலம ளான ஸமயத்திலும் சேஷத்வாநுரூப வ்ருத் தியையே யாசைப்படுகிருளிறே (கிலேயாளா ன் ங்க) என்றத் தாலே ப்ராப்ய கிஷ்கர்ஷம் பண் ணிற்று ' (ே ' டாயேயாகிலும்) என்கையாலே ப்ராபககிஷ்கர்ஷம் ப ண்ணிற்று. அ ன் வேண் டியி ராதவ ' று இப்பேறு கிடையாதிறே.†இதுநமக்கு உபேக்ஷாவிஷயம் †வேம்பென்றிருந்தாயே யாகிலும். (என்முலேயாள) நான் ஸத்தை ெ ா ' ு கிர் ஹித்தேனும்படியாக' (க)† ெ ாங் கைகிளர்ந்துகுமை த்து' ' று க்ஷாம ாலத்தில் ப்ர ஜ ள் சோறு சோறு'' என்று அலேக்குமாபோலே இம்முலேகளுக்காற்ற மாட் ாதே நோவுபடுமது தவிர்ந்து ன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு கிர்வஹித்தேனும்படி. ('முலேயாள) மத்த ஜத்தைக்கட்டி ஆள் ா ரப்போலே என் முலேயை நா ' கிர் ஹி 'ை ' ாக. †நமக்கபே க்ஷயின்றிக்கே யிரு ' ச்செய்தே உன் ப்ரயோ நத்து ' ா நம்மையிப்படி செய்யச்சொ ன்னலது செய்யப்போமோ வென்ன (ஒருநாள்) கித்யமாய்வருமது தவிருகிறது' ஒருநாள் பிற்று ந்தவகைகளிலே பரிமாறினலாகாதோ. (ஒருநாள்) பலநாள்ே ணுமெ 'றிருக்கமே ' டா †ஒருநாளாகிலும் மயும். †அவ்ெ ாருநாள் என்னெஞ்சிலில்லையா ில் செய்யப்போ மோெ 'ன (உன் கலத்தாலாளாயே) உன்னெஞ்சை நீ உகந்தார் ப 'கலிலே த்து உடம் பக் கொ ' டணைய மையும்.

† நெஞ்சை கினைத்தார்க்கு ு வப்பது ே று மார்வ 'லெ 'களை யணை து இப்படிதான் செய்யவே 'ாடுகிறதெ ' † வேண்டியிராத விஷயத்திலே †யொருநாள்தான் செய்யவே ' ு தென்னென்ன (சிலேயாளா) என்† ஆர்த்தத் கி கோாமைக் ாக. (உ)† ''[illegible]

§ குண்டலிநம் க்வாசித் ம். (க) நா-தி-ரு-எ. (உ)

க்ஷத்ரியைர்த்தார்பதே” என்கிறபடியே ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக் கன்றோ நீர்விற்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் விற்கொண்டு எங்கே கார்யங்கொள்ளக்கண்டு வளைக்கிறதென்ன' (மரமெய்ததிறலாளா) உன்னை விஶ்வஸியாதார்க்கும் மழுவேந்திக் கார்யம் செய்யுமவனன்றோ' உன்னையாஶ்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகைக் கு மராமரங்களையெய்து மழுவேந்திக் கொடுத்திலையோ. பின்னைநீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்து உதவிற்றிலீரே யென்ன' (திருமெய்ய மலையாளா) அவ்விழவு தீர்க்கைக்காக வன்றோ திருமெய்யத்திலே வந்துசாய்ந்தருளிற்று.† இருந்தபடியால் உன்பரிக்ரஹமாகயும் கையில் வளைதொங்குகையு மென்றொரு பொருளுண்டோ? †இப்போது தன்னுற்றமையாலே பொன்றைச் சொல்லுகிறாளத்தனைபோக்கி ஒருகாலும் கையில் வளைதொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டினால் தானேஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தாலாகில் தானேகழன்றுபோம். † உன்னுடைய பரிக்ரஹமாய் எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நோக்குகையென்றொரு பொருளுண்டோ? †அம்மங்கியம்மாளுடைய சரமதசையிலே நஞ்சீயரறியவெழுந்தருளினவர் அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்கண்டு ‘இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத் குணங்களைக்கொண்டு போதுபோக்கினபடிகளெல்லாங் கிடக்க அல்லாதாரைப்போலே † இப்படிபடவேண்டிவதே!” என்ன ‘நீயாளவளையாள மாட்டோமே’ என்றன்றோ பகவத்பரிக்ரஹமானல் க்லேசப்பட்டே போமித்தனைகாணும்’ என்றார். †புறப்பட்ட பின்பு நஞ்சீயர் பிள்ளையைப்பார்த்து முடிகிற விவ்வளவிலேயு மிவ்வார்த்தை சொல்லுகிறது விஶ்வாஸத்தின் கனமான பாவபந்தத்தி னூற்றமிறே” என்றருளிச்செய்தார்.

ஆ இப்பாட்டால் ப்ராப்ய விஷ்கர்ஷமும் ருசியுடையார் படியையும், சரண்யன்படியையும் அவனுக்கு ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிற்றிருக்கிற படியையும் இத்தலையில் அபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. (கிலேயாளா) என்கையாலே நித்யகைங்கர்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென்னுமிடம்சொல்லுகிறது' (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே உபாயபாவமு மவன்பக்கலிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று. (என் முலையாள ஒருநாள்) என்கையாலே ருசியுடையார் படிசொல்லிற்று. (சிலையாளா) என்கையாலே சரண்யதைசொல்லிற்று' (மரமெய்த)

என்கையாலே ரக்ஷகத் ம் ண்ணழிவற்றிருக்கிறபடியையும் இத் தலையிலபேக்ஷை குறை ற்றிருக்கிறபடியையும் இவையெல்லா ற்றையும் சொல்லுகிறது. ... ... ( )

அரு. ஒ ் பதாம்பாட்டு. (நிலையாளாவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "கொள் வாயோ மணிநிறமே" என்னச்செய்தேயும் அவனிவளுக்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றின மாத்ரமாகை யாலே ஒருபடியே தோற்றிக்கொண்டுநிற்க அது முன்னிலையாகத்தோற்றினமாத்ரமென்றறியாதே அவன்றானே தன்னை வேண்டாதிருக்கிறான் 'கொண்டு தான் திருமுலைத்தடங்கள் யணைக்கை யிலே ணிசிக் செய்வதறியாதே அவனைக் கலவியிரக்கிறாளென்றுஸங்கதி.

நிலைநின்ற ஆளாய் 'கொண்டு நி ் னை வணங்கி நித்யகைங்கர்யம்பண்ண உனக்குவேண்டாவிட்டாலும் என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (ஸத்தையித்யாதி). ை ங் ர்யத் த வேண்டுமெவர் தாமாயிரு க்க அவனை 'வேண்டாயேயாகிலும்" என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அது வித்யாதி). 'ஆகிலும்' என்றதுக்குத் தாத்பர ம் (கி டக்கிலித்யாதி). நிலை யாளாய் ண ் குகையே பரமபுருஷார்த்தம், அதுகிடையாமையால், "அக லத்தால் ஒருநாள் ஆளாய்' என்கிறாளென்று கருத்து. விவரணம் (கடக்க வித்யாதி). (ஒருப்ரயோஜனம்) என்று - ஸ்வார்த்தமான ாதாசித்க ஸம்ஶ்லே ஷமென்றபடி. நாயி கயாயிருக்குமிவளுக்கு ஸ ் ஶ்லேஷத்தை ப்ரார்த்தி ் கயே புருஷார்த்த ாமித்தனைபோ ் கி, சேஷவ்ருத்தியை யபேக்ஷிக்கக் கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி). ப்ராஸ ் கி மாக ப்ரமேயசிக்ஷைசெய்தருளி வேண்டாயாகிலுமென்னுதே, "வேண்டாயே" என்கிற எவகாரத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இது மக்கித்யாதி). (வே ம்பு) ன்றது - தாத்பர்யாந்தரம். அதாவது - த்யாஜ்யமென்றபடி. கீழ்வாக் யத் த விவரிக்கிறார் (கொங்கையித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (நமக்கித் யாதி). (பேக்ஷாவிஷயம்) என்றத்தைப்பற்ற, "ஒருநாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்து. (வேம்பு) எ ் ற தாத்பர்யாநுகுணமாக, "ஒருநாள்" என்றதுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண வருளிச்செய்கிறார் (வேண்டியித்யாதி). (வேண்டியிராதவிஷயத்தில்) வேம்பானவிஷயத்தில். (ஒருநாள்தான்) என் றது - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. (ஒருநாளாகிலுமமையும்) என்றது- னக்கு வே ம்பானுலும் வேப்ப ் குடிநீர்போலே ஸ்வீகரிக்கலாமென்றபடி. இத்தால் - உனக்குக் ை தவ ் , எனக்கு இனிதானத்தைச் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தி ் கிறாளென்றதாயிற்று. பரார்த்தமாகவாகிலும் செய்யவேணும் என் னும் நினைவு வேண்டாவோ என்னும் சங்கை யையநுவதித்து, "அகலத்தால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வொருநாளித்யாதி).

அநு பாதபூர்வகம் மேலுக் வதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி). கீழ்ப்பண் ணின ப்ரஶ்நத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்காக) என்றது. இவ்

வர்த்தம் இந்தபதத்தில் பலிக்குமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரிய ரித்யாதி). "நீயாள இத்யாதிக்குக்கருத்து (இருந்தபடியாலித்யாதி). (இருந்தபடியால்) என்றது - நீமெய்ய மலையாளனாய் வந்தும் என்முலையாள ஒரு நாளாளாதே யிருந்தபடியாலென்றபடி. நீ யென்னையாளவும் நா வனையாளவும் இருவரும் மாட்டோமேயென்று சப்தார்த்தமாகயால் அவனிவனை யாள ாட்டினால், அத்தால் இவள் இவ்வனை ய ஆள ல்லளோவென்ன· வ்யாக்யாதா பரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி). ஆற்றாமையால்சொன்ன பாசுரமத்தனையென்று கருத்து. நான் திருமெய்யமலையாளனாய் உன்போல்வார்க்கு வந்திருக்கிறேனென்றறிந்துவைத்து 'உன்ன லத்தாலாளாயே என்று நாணமற்றுச்சொல்லுகை உன்ஸ்த்ரீத்தத்துக்குச் சேருமோவென்னு சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக, 'நயாள னையாளமாட்டோம்" என்கிறாளென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ன்னு டயவித்யாதி). நீயாளு யாலே நாங்கள் வனை யாண்டிருக் மாட்டோமென்று சப்தார்த்த . இத்தால் - குணாதி விஷயமா ○ யால் ஆறியிருக் மாட்டோமென் . னை ாளமாட்டோமே' என்கிற அவதாரணத்துக்கு - ப த்பரிக்ரஹமானார்க்கு து மேசேஷிக்கு மென்று ருத்தாய், அதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அம்மகியித்யாதி). (இப்படிபடே ண்டு தே) என்றது - ஆசார்யடே வ பக த்குணாநுபவம் இ யே ாலக்ஷேபமாயிருக்கிற உமக்கு அதுக் வ ாசமில்லாதபடி ஸம்ஸாரிகளைப் போலே நோவுபடவேண்டிற்றேயென்கை. "க்லேசப்பட்டேபோமித்தனை ன்னப்போமோவென்ன; பாவபந்தத்திலு றப்பாடே அங்ஙசொன்னாரென்று கருத்தை வெளியிட்டபடியையு ாட்டுகிறார் (புறப்பட்டவித்யாதி).

மூ. மையிலங்கு ருங்குவளை மருங்கலரும் யலாலி
நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமாலைக்
கையிலங்கு வேற் லிய க டுரைத்த தமிழ்மாலை
ஐயிரண்டு மிவை ல்லார்க் ருவினை ாடையாவே. (௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கையிலங்குவேல்கலியன்	கையிலேப்ர ாசிக்கிறவேலையுடையஆழ்வா ர்	சுடர்	புகரையுடைய
மஇலங்கு ருங்குவளை	அஞ்சநம்போல்விளங்குகிற றுத்தகுவளைமலர்கள்	ஆழிப்ப டயானை	திருவாழியைக்கையிலேந்திய
மருங்கு	பர்யந்தத்திலே	நெடுமாலை	ஸர்வேஶ்வரனை
அலரும்	விகஸியாநின்றுள்	கண்டு	எதிரில்கண்டு
யல்	ழனிசூழ்ந்த [கிற	உரைத்த	அருளிச்செய்த
ஆலி	திரு ாலியிலேயிருக்	தமிழ்மாலைஐயிரண்டும்இ	தமிழ்த்தொடைபத்தும்நன்றாக அறிய
நெய்	கூர்மையுடைத்தாய்	வ ல்லார்க்கு	வல்லவர்களுக்கு
இலங்கு	விளங் ாநின்ற	அருவினைகள்	துஷ்கர்மங்கள்
		அடையாவே	சேரமாட்டா. (௬௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (மையிலங்கித்யாதி) † இது ஏயிற்று பயிரேறுதேதரிசா நிலமிருக்கும்படி. †ஊரில் தரிசுகிடக்கும் நிலமிருக்கும்படியிது ஏயிற்று. †மையானது மிகவும் விளங் ாநி றுள்ள கறுத்த கு ளைப்பூக்களலர்ந்து கிடக்குமாயிற்று பர்யந்த ளடைய † நா ர்செல்ல நாள்செல்லக் குறைந்துவருகை யன்றிக்கே நிறமு ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள கருங்குவளை எானை அலருகிற பர்யந்தங்ளையுடைத்தான யலையுடைய திரு ாலி. (நெய்யில ஙித்யாதி) † புறம்பு அ ை யும் உள்ளில் அ னுடையநிறமுமாய் முன்னடிதோற்றுதாயிற்று கையில் திருவாழியன்றாகில். (நெய்யில கித்யாதி) † டிவிலிருட்சிக்கும் கு ளைப்பூவால்வந்த இருட்சிக்கும் கையில் திருவாழியால்வந்தவொளியல்லவாகில்முன்னடிதோற்றாதுகாணும். (நெடுமாலை) தூதுவிடவும் வார்த்தைசொல்லவும்மாட்டாதே நிற்கிறுன்போலேகாணும். தூதுவி மாட்டாதபடியாயிற்று அத்தலை பட்டுக்கிடக்கிறது. இத்தலை ( ) 'ஊர்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே' என்றால் (௨) நஜீவேயம் க்ஷணமபி 'நஜீவேயம்' என்னுமத்தனையிறே அத்தலை. (கையிலங்கு) †பட்டர் ஸர்வே வரன் திருமங்கையாழ் ார்க்குப் ப க்குதிரை யேறிப் போமாகாதே! அ ன் கயில் திரு ாழி அழகுக்குடலாக ஒப்பித்திரு குமத்தனை இ ர் கயில் வே ல் சத்ருநிரஸநத்தாலே கறைகழுவ அவஸரமின்றிக்கே யிருக்குமாயிற்று" † அ ன் சேஷித் ஸூசகமாக த் திரு ாழியைப்பிடித்தாற்போலேயாயிற்று இவர் சேஷத் ஸூசகமாகத் திருவேலைப்பிடித்தபடி. (க டுரைத்த) † தூதர்க்கு ார்த்தைசொன்னபடிகேட்டு அவன்முன்னேவந்துநிற்க ண்டுசொன்ன. (அருவினைகளடையாவே) அவனைப்பிரிந்து நோவுபட்டுத் தூதுவிடு க்கு ஹேதுவான பாபங்கள்கிட்டாது. ஸர்வே ஶ்வரனைப்பிரிந்து தூதுவிடப்புக்கு அதுதானுங்கூட மாட்டாதே படும் வ்யஸநம் படவே ண்டா. இப்பத்தையுமப்யஸித்தார்க்குத் தூதுவிடுவானவன்றாயிற்று. ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) உட்கருத்தைமுந்துற வருளிச்செய்கிறார் (இதவித்யாதி). செ கமலங்களுண்டாயிருக்கலாமே இதுவே. யென்று சொல்லு ாகக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஊரி

---

(௧) ரா - ஸு - ௩அ - ௬எ. (௨) ரா - ஸு - ௬௬ - ௧௦.

வித்யாதி). தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றிக்கே காலவிப்ரக்ருஷ்ட
ளான விபவங்களுமன்றிக்கே, கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்
றிக்கே, தாமிருந்த திருவாலியிலிருந்தவனைக் குறித்துத் தூதுவிடு யும்;
அவன் முன்னிலையாகத் தோற்றினனாகக்கொண்டு தன்தசையை யறிவிக்கை
யுமாம்படி ஜ்ஞானவிபாககார்யமான அஜ்ஞாநம் விளைந்த மக்கு த்ருஷ்டாந்
தமாகக் குவளைகளின் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஒருபடு
க்கை யில் பிரிவு பிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியிலநுபவம் அத்
தை யுட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறாரென்று கொள்ளுவது. ஊர்
என் கயாலே - ஆழ்வார் தாமுமிப்படி யிருக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது.
இங்ஙனன்றாகில் இரண்டு வாக்யமும் புநருக்தமாமிறே. இவ்வாழ்வாருடைய
பக்திகார்யமான அஜ்ஞாநத்தின் சரமாவதிக்குப் போரும்படி குவளைக்குள்ள
நிறத்தின் மிகுதியைச் சொன்னத்தை நியாமமாக ட்டுகிறார் (மையான
நித்யாதி). "குவளை" என்றபே தே ரு ம தோற்றுமே இங்ஙனிருக்ச்செ
ய்தேயும், "கரும்" என்றும் "மையிலங்கு" என்றும் விசேஷணத்வய மிடு
கையாலே, நம்முடைய தசைக்கு த்ருஷ்டாந்தமா ச்சொன்னாரென்னுமி
டம் ஸூசிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். க்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (நா
ளித்யாதி). இப்போது சுடராழியையிட்டு விசேஷிக்கு உட்கருத்தருளிச்
செய்கிறார் (புறம்பித்யாதி), இத்தால்-விஶ்லேஷித்தாராக ண்ணியிருக்கிற
தம்படியாலும், அவனும் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே "மயர்வற மதிநலம்பெற்
றவர் இங்ஙன் விஶ்லேஷித்துப் படுகிறபாடு காண்கை யாலே நான்றானும் விஶ்
லேஷித்தேனாகவேணும்" என்று கலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே ருவு
ளிப்பாட்டால் வாய்விடவும் மாட்டாதேயிருக்கிறதசையிலே நெஞ்சறியும
னை திருவாழியாழ்வான் இருவருக்கும் வெளிச்செறிப்பைக் கொடுத்தா
ன்றநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். கீழ் ாக்யத் த வி ரிக்கிறார்
(வடிவிவித்யாதி). இவ்வாழ் ார் திருவாலியம்மானை விஶ்லேஷித்த ராக ெகா
ண்டு நோவு படுகிறவேளையிலே திருவாழியாழ் ான் நெய்யூட்டிப் பு ர்படை
த்துத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள இவர் அழகில் ண் வத்து அவ
னுள்ளத்தையும் ண்டு க்ருதார்த்தராய் இச்சேர்த்திக்கென் வருகிறதோ"
என்று கையில்வாள்பற்றி யிருக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து 'மெய்யிலங்கு'
என்று விசேஷணமிடாமையாலே பலித்தகறையைச் சொல்லுகை யாலே இப்
படி சொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பட்டரித்யாதி இருக்கு
மாயிற்று என்னுமளவும்). சத்ருநிரஸநத்துக்குடலாக வேலைப்பிடித்தாரென்
றருளிச்செய்து சேவகனுக்கு வேல்நிரூபகமென்று ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்
பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). பாட்டுகளெல்லாம் ண்டு
சொன்னதுகளன்றே யென்னவருளிச்செய்கிறார் (தூதர்க்கித்யாதி). (௧௦

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஆறாந் திருமொழிமுடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம.

பெரியதிருமொழி ௩-ம பத்து ௭-ம் திருமொழி கள்வனகொல ப்ரவேசம்

வ்யா. †தூதுவிட்டுத் தூதர்க்குச்சொன்ன பாசுரம் நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து அத்தை பாவித்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவன் முன்னின்றுனுக்கொண்டு அவனுக்கு வார்த்தைசொல்லும்படி பிறந்த தசாவிசேஷம் அவன் திருவுள்ளத்திலேபட்டு அது பொறுக்க மாட்டாதவனுகையாலே தானேவந்து† முகம்காட்டி இவளைக்கூட்டிக் கொண்டுபோக† ஆதிவாஹிகரை ரக்காட்டிக்கொண்டுபோம் சில ர பெரியதிருவடியை வரக் காட்டிக் கொண்டுபோம் சில ர. ( ) நயாமி" என்று தானே கொண்டுபோம் சிலரை அப்படியே தானே வந்து† அத்தவள்ளத்தலையாலே மறைத்துக்கொண்டுபோக அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொடுகிடந்த திருத்தாயார் அறிந்து படுக்கையி லிவளைக்காணுமையாலே போனவள்படிகளையும் தனக்கவளையொழியச்செல்லாமையையும் எதிர்த்தலை இப்படிபட வேண்டும்படியிருக்கிற இவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் தன் னிழவையும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிருளாய்ச் செல்லுகிறது.

அவனிவளைக்கொண்டுபோகயாதென் †ஸ்வாபதேசத்திலோடுகிற தென்னென்னில் மாநஸாநுபவமாயிருக்கச்செய்தே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷம்போலேயிருக்கப் பண்ணிக்கொடுத்ததொரு தசையத் தைச்சொன்னபடியிறே. ( ) †[ஸ்த்திதே மநஸி](௨)*நின்ற வாநில்லாமனதும் ஓரிடத்திலேநிற்கப்பெற்று அபசயாத்மகமானசரீரமும் கேயிக்கே சிதிலமாகாதே ஒருபடிப்பட்டு தாது( )க்களு மொன்றுமுடங்கி ஒன்று நிமிருகையன்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்த்தயை பஜித்து †இப்படி சரீரத்திலேயொரு லாகவம்பிறந்து ஸத்முத்ரிக்தமானஸமயத்திலே ஆரேனுமொருவனுகவுமாம், தான் கீழ் ஸம்ஸாரியாய் நின்றநிலையையும் இந்தைக்கழித்துக்கொள்ளுகைக்கிடாயிருப்பதொரு கைம்முதல் தன்பக்கலின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும் அவனைப்பற்றியே கழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிறபடியையும் இதில்நின்றும் கரையேற்றுகைக்கீடான சக்தியும் ப்ராப்தியு மவன்பக்கலிலே

(க) வராஹசரமம் - (௨) க - க - ச.

யு ' டாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து அவன்பக் லிலே பரந்யா ஸத்தைப்பண்ணுவது.† பின்னைபேற்றுக்கு இ ' வளவ மயுமோ பெ ன்னில், சரீரத்தைப்பற்றி ரும ற்றுக்கு ஆத்மா ஸ ா து ா நுப ம் ப ' ணுமாபோலே இ ற்றுக்கு ரும வ த ' னதாம்படி வி ' சரீ ரனுமாய் இவ ' த ' னை ஒரு ாலநுஸந்தித்தால் பின்பி னைப்போ லே மறக்கைக் டியான ர்மஙிபந்தநமா ா கலக்கமின்றி 'கேயிருக்கு மவனுமாகையாலே அவ்வள ை யும் † இப்படி ஒருநாளநுஸந்தித்த வ ' ப்ரக்ருதிவஶ்யனுய் பின்பு தன்தேஹயாத்ரையிலே அந்யபர னுய்த்திரிந்து பின்பு ஸ்மரி ' கக்கு ' கூ யோக்யதையில்லாதபடி ❋ ாஷ்ட்டபாஷா ஸங்கிபனுய்க்கிடக்குமன்று இ னைப்போலே ஒரு ால் ஸ்மரித்தா ' பி ' பு விஸ்மரிக்குமவன ' றிக்கேயிரு ' கிற நா ' ஸ்மரித்தபடியே யிருப்ப ' . [மத்பக்தம்] †ஸ்மரிக் கை ' கு யோக்யதையில்லாதவ ' று ஸ்மரித்திலேனென்று விடுந் தனை தூராராதனையோ அ ' பற்றிற்று. [அஹம் ஸ்மராமி]† ஐஶ் ர்ய ாமனுக்கும் ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் † பக்தி ாமனுக்கும் அந்திமஸ்ம்ருதியு ' டு; இ ' முதலிலேதுட ' கிஸர் பரந்யாஸம் பண்ணி று யாலே இ னுக்காக நான்நினைப்பன் [நயாமிபர மாம்கதிம்] † இப்படிநினைத்து நானே கதொடனுய்வந்து கொடுபோ ன். ' லோ த்வயம் †என்று ம் பெருமானுடைய ஸர் ஸ் முமிறேயிலை . ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத் திலே ர்த்தித்த ை ஷ் ன் அ ' திம மயத்தில் பட்ட 'லேசத் , க் ' டு பெரியநம்பிக்கு மெம்பெருமானுர்க்கும் நடந்த 'ம் ா தத்தைநினைப்பது மத்பக்தம்" ன்கிறவிடமும் பக்தி மானையே சொல்லிற்றுனலோ ப்ரபந்நனைச்சொல்லிற்றெ ' கக்கு கியாமகராரென்ன ' அ னுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதிவிதிக்கிறசா 'ஸ்த்ர ம்.*

அரு. ஸ்வ ' ெ ால்ப்ரவே சம். கீழ்த்திருமொழியி ' ப ாப்ரகர் ஷத்தாலே,(க) "என்முலையாள-- ' னகலத்தாலாளாயே" என்று ப்ரார்த்திக் கச்செய்தேயும் அவன் செய்யாமலிரு 'கையால், " னை ஆளமாட்டோமே' என்று கிடந்த பெண்பிள்ளை, இத்திருமொழியில் பின்துடர்ந்து போனுளா க் கொண்டு திருத்தாயார் சொல்லுவ க்கு ஸங்கதியென்னென்ன வ்ருத்தவர் த்திஷ்யமாண கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறுர் (தூதுவிட்டித்யாதி). இத்தால்,

---

(க) ௩-௬-௯.

மானஸாநுபவத்தில் ஒரு வசத்யத்தாலே அவன் ந்தாளு வு த ம ளும் வயலாலி மண ாளனும் ஒருபடி கயில் சேர்ந்தார்களாகவும் தான்கிட்டக் காத்துக்கொண்டிருந்தாளாகவும் இங்ஙனிருக் த் தான் ன்னுறங்க அப்போது ( ) நிலையாளா நி வணங்க வேண்டாயேயாகிலும்'' என்று இவள் சொன் இழவு திருவுள்ளத்திற்பட்டு அதுதீர இப்பெண்பிள்ளையை கொண்டு புறப்பட, படு கையிற் றாமல் தானும் புறப்பட்டு, ண்டு ொண்டிருக் வே ொண்டு டந்தான் என்று ஒருத ச பிறந்து அநுபவிக்கிறாளென்றதாயிற்று. (முகங்காட்டி) எ றவ ந்தரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து என்றுசேஷம். தானேவந்து ொடுபோனபடியை த்ருஷ்டாந்த தபூர்வ ம் விவரிக்கிறார் (ஆதிவாஹி ரையித்யாதி) ' ள்வன்'' எ றத்தைப்பற்ற (அத்தவாளத் தலையாலேயித்யாதி). அத்தவாளத்தலை - தலைமுன்தானே.

''இவளை ொடுபோ கயா ேத '' என்றத்தை வி ரிக்கிறார் (ஸ்வாபதேசத்திலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமா கீழ்ச்சொன்ன ஶ்லோ த்து கு வ்யாயாநம் (ஸ்த்தித இத்யாதி). மநஸ்ஸ்வாஸ்த் ாதிகளைச்சொன்ன வித்தால் பலித்த வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி சரீரத்திலே யித்யாதி).''ஸ்த்திதேமநஸி' என்று இப்போது சொல்லு கயால் - முன்பு விஷ ப்ர ணமாயிருந்தமை தோற்றுகையாலே அத் தப்பற்றி ரு ஸ்மர விசேஷத் தயு ''சரீரே - ஸாஸ்வஸ்த்தே'' என் யால்தோற்றி பூர்வத்தி லஸ்வஸ்த்த தயால் பலித்த கர்மயோகோத்யோ த் தப் பற்றிவரும் ஸ்ம்ருதி யயும் 'மாம்'' என்ற பதத்தில் வி க்ஷித மான பாயபாவத்தைப்பற்றிவரும் நினைவயும்* அஜபதத்திலும் விஶ்வரூப பதத்திலும் ஆர்த்த(ஸ்ரீ)மான சக்திப்ராப்திகளைப்பற்றி வருமநுஸந்தாநத் தயும் 'ஸ்மர்த்தா ' எ றபதத்து கு அர்த்தமா த் திருவுள்ளம்பற்றி அத்தால் பிறந்த நர்ப்பர்யாநுஸந்தா த்த வு மர்த்தமா வருளிச்செய்கிறார் (பி னை யித்யாதி அ மயுமென்னுமளவும்). ''த '' என்றத்தால் ஸக்ருத்தாக ஒருநாள் ஸ்மரித்துமறந்திருந்தவவனென்று அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யொருநாளித்யாதி). ''மத்' என் யாலே தேவதாந்தரங்களை ாவர் தி கிறு னெ றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரிக்கைக் கித்யாதி). அந்திமஸ் ருதிதானு மிவனு குவேண்டா, இவ ர பர யா ஸம் ப ணு யாலே ானே அந்திமஸ்ம்ருதி த னையு மேறிட்டு ொள்ளுவ ெ கிறுனென் றருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதி). (பக்தி ாமன்'' என்றது - ப திஸாத்ய பகவத் ப்ராப்தி ாமனென்றபடி. ''ததாமி' என்னுதே, ''நயாமி'' என்கையாலே பலித்த அஸஹாயபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நினைத்தித்யாதி). (எ று) ன்ற ந்தரம், பேராய் என்றுசேஷம். ... ... *

(க) ௬-௯-க.

மூ. கள் ன்கொல்யானறயேன் கரியானொரு ாளைவந்து
ள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதுவென்று
வெள்ளி ளைக்கைபற்றப்பெற்றதாய ரயிட்டகன்று
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகு ர்பெ ாலோ. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
கள் ்கொல்	கள்ளனோ (உடைய ோ)	பெற்றதாயரை	பெற்றதாயானஎன்னை
யான்அறியே்	ாோறியமாட்டேன்,	இட்டுஅகன்று	தனியேகிடக்கவிட்டுப்போய்(ஒன்றுசேர்ந்தஅவ்விருவரும்)
ரியான்ஒருகாளைவந்து	றுத்தவனொயொருயௌவநபுருஷன் வ்து [டைய	அள்ளல்	சேற்றியுண்டான
வள்ளிமருங்குல்	நுண்ணிடை யயு	அம்பூ	அழகியபூக் ள்நிறைந்
ன்தன்மடமானினை	ாநல்லயுவதியானஎன்பெண்ணை	ங்கழனி	தநர்நிலங்களையுடைய
போதஎன்று	ாவாஎன்றுத் ர ப ்ணி	அணிஆலி	பூமிக்குஆபரமான திருவாலியிலே
வெ ்ளிவளை ் பற்ற	வெ ள்ளிவளைகளணி ்த யப்பிடிக் (உடனே அவள்)	புகு ர்பெ ாலோ	ாபே ாயுகு ாரோ?. ( )

வ்யா. முதற்பாட்டு. (கள் ன்கொல்) (க) † ஸ்ரீேக சோரேண என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிறதாயிற்று உடையவன் தன்னுடை மபெ ாண்டுபோனதும் †என்னதென்றுபோந்த ாஸனையாலே. (கொல்) †உடையவன் உ ாட ம கொ ்டுபோனானை யாலும் ா ்கொடுபோனை யாலும் ள் ் "என்னப்போகிறதில்லை" ஆகிலும் கா ன் என் லுமாயிராநின்றது மமகாரத்திலூற்றத்தாலே. (யானறியேன்) † ாத்துக்கிட ் கிற தானறியாளாகில் கொ ் டுபோன னைப்போலே ாணும்கேட்பது.

†அறியாயாகிலும் அறிந்த அம்சத்தைச் சொல்லலாகாதோபெ ்ன (கரியானித்யாதி) †பிள்ளையமுதனார் கூடுகிடக்க வாளையுரு ் ்கொடுபோவாரைப்போலே தாயாரணைத்துக்கொடுகி க்க ் பெ ா ் டுபோனா ் "என்று நிர்வஹித்தார்" †அத்தை பட்டர்கேட்டருளி அத்தனை†பணிப்படவே ் டாகாண் சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும் பிடித்து † பிள்ளை, பிள்ளை' என்கிற ளவிலே கொண்டுபோமாபோலே கொண்டுபோனான்காண் என்றருளிச்செய்தார். (ஒரு) ாய்

(க) பார - ஜுதி - .

புகுநீரிலே புக் ா ரப்போலே கிறத்தைச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே யும் இ ’ ஞனென்று கிர்த்தரி ’ கமாட்டாதே, ’ சித ’ தி” என்னுமத்தனையாயிற்று. (ாளே) போனவிடம் அ ’ குற்றம ’ றென்கிருள்’ அ ன் பரு த்தி ’ குற்றம். †இ ள்போ விடம் பழி யெ ’ று குற்றமா ச்சொல்லுகிறவிவள் தனக்கொரு ப்ராப்தியின் றிக்கே யிரு ’ ச்செய்தே, அப்பருவத் தச்சொல்லும்படியிறே அது இ ள்த ’ ளேயும் தா ’ கினபடி †போன ’ ம ள்தானும் இது பழி ’ ’ று கினேயா மயில்லே அநர்த்தம்பார்த்து மீளெ ா ’ ஞை படியான பருவத்திற்குற்றமெ ’ கிருள். †ை ளுப்யத் த் விளைத்து விட்டார் ள் ’ று மு றப்படச்சென்ற ளிறே ( ) தருமெ ள என்ருள். பின்புசொன்னது பூர் வா நயே அநு ர்த்தித்தபடியாலே. †அன்ருகில் தான் பட்டத் த மு றப்படுகிற துக்கு இது ’ே உபயோகியாய்ச்சொல்லுகிருள். நடுவு பிறந்த ற்றையும் ஸம்போ த்தில் †நடுவுபிறந்த விமர்த்த ( ) த்தோபாதி யா கினைத்திருந்தாள். (ந்து) கிறமும் பரு முமிை யாலுல் ர்ப்ப யா த்தில் ஸர்ப்ப ’ கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெ ’ பிறந்தா ர டயச் சென்று விழுே ’ டும்படியிருக்க ரவுமத்தலேயிலே யாலுல் இ ள்போ ாதிருப்பாளோ? †ஆரேனுமாகவுமாம் ப ல் ா பமு ’ டாகில் அத்தலேயில் ர ல்லதில்லே.

(ள்ளியித்யாதி) †அ ளே ’ கொடு ’ ஹ விஸ்வாமித்ரனேச் சொ ’ லுகிறது இ ளு டய அழகாயிற்று அவனேயழைப்பித்தது. †அ னு ’ கு அநே த் தச் சொல்லிவை, ’ து இ ளுக்கு ஊரழ கச் சொல்ல அமைந்திரு ’ கிறதிறே ’ (உ) மாலுக்கு” எ ’ றுதுட ’ கி அ னுக்கு அநேகத் தச்சொல்லி இ ளே (உ) செ ா ’ லரேலக் குழலி’ ன்னுமாபோலே. (என்றன்மடமானினே) என்ம ளாவது †மு ’ த் த( )யா து ’ †தன் ஸௌகுமார்யத்தையாதல் ஸ்த்ரீத்வ த் தயாதல் போகிற ழியிலருமையையாதல் இவை பொன் றையும் கினே ’ மாட்டாத முக்த்தை ( ) கிடீர். (என்றன்) †அவ ’ வ ’ து ெ ாடுபோ ப்புக்கவாறே, என்மகள்” என் று தானுமொருதலே பற் றுகிருள் (போதமெ ன்று)(௩) உக்தமர்த்தமிம்சர” என்ருனுயிற்று. கரியான் காளேவந்து போத போத” என்றதா

(உ) ரா-ஆர- கூ-கச. (உ) தி-வாய்-சு-௩-௪. (௩)

யிற்று. ஸர்வே ஸ்ரஜ்ஜனைப் பெறுகைக்கு இ ப ணும் ர்ம ஞா நம்போலே அ ன்ருனி னைப் பெறு கைக்குப்ப ணின ஸாதநாநு ஷ்டாநமிருக்கிறபடி. (வெ ள்ளிவளைக்கை பற்ற) †உ தியிலே து க் குண்டு ஸ்தப்த் தயாய்நின்ருள்; அ ளவிலே ந்து கை யப்பிடி த்தான் (க) † 'நப்ரமாணீக்ருத பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித' நப்ரமாணீ ருத பாணிர்பால்யே பாலேந பீடித'' என்கிறபடியே பிடித்தபிடியிலே (உ) 'அங்கண் ஞு டவென்ருருயிர்க்கோதிது' என்னும்படியா யிற்றுப் பிடித்தது. முன்பு நெடு காலம் தாய்பக்கல்ப ணின வா னை முதலடியிலே து ழியும்படியாயிற்று பற்றினபற்று. § இடை ச்சி ள் பொன்னையும் மாணிக் த் தயுமழியமாறி வெ ள்ளிவளை ய யாயிற்று இடு து

பற்றினபற்றி னூற்ற மெவ்வளவு போருமென்னில் (பெற்றதா ய ர) நான் ளர்த்துக்கொ ட தாயோ நினைத்தபோது பொகட் டுப்†போகைக்கு. (இட்டு) †பொகட்டுப்போ ாநின்ருலும் பொ ட் டோமென்னும் அநுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கவுமாமிறே. சில அசேதநங் ளைப்பொகட்டுப்போமாபோலே பொ ட்டு. (அ ன்று) தான்விட்டாலும் நமக்குத் தொடர் துசெ று. பற்றவொ ாணுத படி ககழியப்போய். (அள்ள மித்யாதி) †இவ்வூரெல்லை ழிந் தால் பின்னை மாறியிடுமடி பூவின்தலையிலேயாம்படியான தேசமா யிற்று. (ரு) † பாதாருந்துதமேவ பங்கஜ ரஜ: பாதாருந்துதமே ப ஜ ரஜ:' என்னும்படியாலே அதுதான ளுக்கு பாதக (பாதக) மாகிற து. (அணியாலி) ஸம்ஸ ாரத்து கு ஆபர மான திரு ாலி. (புகு ர் கொலோ) இரு ருமிர டுமுக்த்த (முக்த) ராயிற்று மாயாம்ரு த் தைப்பிடித்துத் தாவென்பாரும் அதைப்பிடிப்பதா அத பின்னே போவாரும். லங் ாத்வாரத்திலேசென்று நிற் லாகாதோ என்று ல்லாதே உத்தே யபூமியிலே ப வே பு கார் ளா ல்லர்களோ. இருவருமொரு ர் கொரு ராழ ாலாயிற்று. (க)

அரு. முதற்ப ட்டு - ய ாவி ம ா ன் து ந்து கொ ண்டு போனுளுகில் அ னை 'கள் ன் என்பானெ ன் ருளிச்செ

(க) (உ) தி-வாய்-கூ-சு-சு. (ரு) ஸ்ரீகு ரத் -ச .

§ ஐஶ்வர்யமில்லையோ ' வெள்ளி'' என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செ ய்கிருர் (இடைச்சிகளித்யாதி). என்று அரும்பதாந்தரம்.

ய்கிருர் (சோரேணேத்யாதி). 'என்றன் மடமானினை என்று திருத்தாயார் பண்ணின மம ராத் த யருளிச்செய்கிருர் (எ 'னதென்றித்யாதி). ஆனுல் 'கொல்' ன்று ஸம்சயிப்பாெ ன்னெ 'ன வருளிச்செய்கிருர் (டையவ ரித்யாதி). யானறியேன்' என் கக்கு இனியறியத்தக் ாருண்டோ இது ஆரைக்கே ட்கிருெ ' றருளிச்செய்கிருர் (காத்நித்யாதி). "யானறியேன்" ன்னை யால் அறிந்தா ர 'கே ட்கை தோற்றுெ 'று திருவுள்ளம். இனி அ னைத்தானே கேட்கிருளாகவேணுமென்று ரஸோக்தி.

இப்படி அவனையே கேட்கிருளாய்க்'கொண்டு இ ள் புறப்பட அசலக த்து 'கைவந்து ப்ரஸ ம் பண்ணுகிருளாக, மேல் இட்ட ன்று எ 'னு மளவு 'கவதாரிகை யருளிச்செய்கிருர் (அறியாயாகிலு மித்யாதி). கரியான் காண 'ெ ாடுபோ ச்செய்தே இவள் கொடுபோக'வொட்டேவ னென்னெ ன்ன ருளிச்செய்கிருர் (பிள்ளையமுதனு ரித்யாதி). (கூடு) கத்தியுறை. (அணைத்துக்ெ ாடுகிடக்க) எ ' றது - பெ ' ணிடத்தில் மமதையாலே கொடு போகவொட்டாமல் கட்டிக்கெ ண்டிரு 'க வெ ' றபடி. யத்வா - பிள்ளையமு தனுர் 'கு பெண்ணும் தானுமாய்ப் படுக்கையிலே கிடக் க் காணுதபடிவ 'து அவன் கொடுபோனுனென்று கருத்தாகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், 'கரியா ' ' இத்யாதிகளும் " கப்பற்ற' எ ' றதும் திருவாலி மணவாள 'ன்மேல் பித்தே றின ள் த 'னைவிட்டுப் போகையாலே அவனே ந்தாளுக வேணுமென்று ஹித்து ' சொல்லுகிருளெ 'று நிர்வஹித்துக்ெ ாள்வது. 'இப்படி ரு மப்பட்டே ணுே ா பயதோஹரனுய் தாமே கொ ' டு டந்தானென்ன லாம்' என்னும் பட்டர் நிர்வாஹத்தை யருளிச்செய்கிருர் (அத் தயித்யாதி). (பணிப்படவே ' டா) ாணுமல் கொண்டுபோனுனென்று சொல்லி இத்திரு மொழியில் பத ' ளுக்குப் பொருள் ட்டி அரு மப்பட வேண்ட ெ ன் . (பிள்ளை பிள்ளையென்கிற வளவிலே) பிள்ளை பிள்ளையென்று கூப்பிட்டு 'கொ ண்டு பின்துடரச்செய்தே யென்றபடி. மாமியாரான தான் பருவத்தைச் சொ ல்லக்கூடுமோவென் ர வரு 'ரிச்செய்கிருர் (இவள் போனவிடமித்யாதி). ம ள்தான் தன்னைவிட்டுப்போகை பழியென் றறியாளோவென்ன (போனவித் யாதி). அநர்த்தமுண்டானுலும் விடவேண்டாதபடியா யிருக்குமோ பருவெ 'ன வருளிச்செய்கிருர் (வருப்யத்தை யித்யாதி). "தருணெள" என்ற ள் பின்பு தன் வருப்யத்தைச்சொல்லி மு றப்படு னென்னென்ன வருளிச் செய்கிருர் (அன்ருகிலித்யாதி). ஆனுலும் நாஸிகாச்சேதத்தை மறந்து இங் ஙன் சொல்லக்கூடுமோவெ 'ன வருளிச்செய்கிருர் (நடுவித்யாதி). ந்து' என்கையாலே - ஸ்வ பதேசத்தில் பாகத ஸ்வீ ாமே உத்தேஸ்யமென்று தோற்றுமென்கிருர் (ஆரேனுமித் ாதி).

வல்லி என்றது - வள்ளி" என்றுகிடக்கிறதாய் அக்கு போலேயிருக்கிற இ டயை வர்ணிக் கக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அ னையித்யாதி). அழகு அழைப்பித்ததென் கக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கி

ருர் (அவனு ' த்யாதி). (மு ' த் த து) ' ற ' தரம் போத' ன் ' கு ஹேதுவென்றுசேஷம். க ளையா ' கருதி ரும்படியான பரு ரத் தால்பலித்த ஸௌகும ர்யத் தயும் டம் ' றபதத்தால் பலித்த ' த் ரீத்வத் தயும் "அள்ளலம்பூங் ழனி' எ ' றபதத் தயும் டாகூதித்து மு ' த்த தயை வி ரி ' கிருர் (தன்னித்யாதி). பிள்ளையமுதனுர் ஸ்ர ாஹத்தில் • மு ' தின ே ாஜை யப்பற்ற ருளிச்செய்கிருர் (அ ன் ' தித்யாதி). உக்த மர்த்தமிமஞ்சர என்று - த ' கீழ் ஸ்த்ரீ யத்தானே ஸ ' ே ாசமற ' ய ஹரித்தாற்போலே தன்கீழ்ப் பெண்பிள்ளையைத்தான் போத' என்று விதி த்த னென் க. கீழ்தான் ஸாத ாநுஷ்ட்டா ம் ப ' ணியிருக் ப் பற்றுவானென்னென்ன (உ ' தியிலேயித்யாதி). யப்பிடித்தானுகிலு ' தாய்க் ஞ்சி விடுவித்துக்கொ ள்ளவொண்ணுதோ னை (ப்ரமாணீ ' ருத இத்யாதி). இளம்பருவத்தில் பிடித்தபிடியிலே அளவுபடப் பிடிக் ப்பட்ட தில்லையாயிற்று. " ன் யாலே - ம்ப்ரே ஷாஸமநுபவி ' கு ள வு ' பற்றினபற்று விட்டானில்லையெ ' று தோற்று யால் அப்படி இ லை யுமு ' டு ே ாதா ' கினுனெ ' கிருெ ' று திருவுள் ம்.

(போ க்கு) எ ' ற ' தரம் க்ருஷ் ணைப்போலே யென்றுசேஷம். அ ன்று' என்று மேலிரு ' ச்செய்தே இட்டு என்றது ' குக் ரு த்து (பொகட்டித்யாதி). அள்ள ' " எ ' று ே ருய் அதிலேயிரு ' ற அழ கிய பூக்களையுடைய கழனியென்று புஷ்பஸ ' ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர் (இவ்வூரித்யாதி). (இவ்வூர்) என்றது - திருமங்கை யெ ' றபடி தன் பெ ' பிர்ளையி ' ஸ கு ார்யத் தயறி ' து அ ஞ ' குத்த ' கபடி டி ப்பு ட இவ்வூரிலிருவித்து த்தாளா ' ெ ா ' டு அவ்வூரில் பூவிடே அடியி கக்குத் தா ' ரு ' க்கே சி ' கிறதெ ' ெ ன்ன ருளிச்செய்கிருர் (பாதேத்யாதி).§ ... ... ( )

மூ.—பண்டிவனுயன்.ந ' ாய் படிற ' புகுந்தென் மகள்த ' தொ ' டயஞ் செ ' கனி ாய் நு ா ' தானை யு ந்த ' பின் ெ ' டயொ ' ' மிளிர ' கிளிபோல் மிழற்றிநட ' து வண்டமர் கானல்மல்கும் யலாலி புகு ர்ெ ாலோ. ( )

பதம்.	உரை.
' ாய்	அசல த்துப் பெ ' ளே.
இ ன்	இந்தயு ா ா ன்
பண்டு	முன்னெல்லாம்

த . உ ர.

ஆ ' படிறன் (திரு ாய்ப்பாடியில் பெண் ளை த் தி ரு டு ') இ டய ' ன் னுயிருந் தா ன் ' (இப்போது)

§ ஸம்சயமென்னெ ' ரு ரிச்செய்கிருர் (இருவருமித்யாதி). (மு ' த்ததை) ஒரு ா ' கொரு ர் வலக்ஷ ' யத்திலேயீடுபெட்டு அறிவழிந்திருக் கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேள ' று பூரிப்பது. என்று அரும்பதாந்தரம்.

புகு ் து — (அ த்தில்ப்ரத் க்ஷ மா) ப்ரே சித்த
் ம ள்த ் — பரு ம்ந் றந்த எ ் பெண்ணி து
தொன் டதெ ோ ா யி ் சி ந்த
் ளிஅ ் வா — ளிபோல் அழகிய
ய்நுகர்ந் த ா — அ த ா த்தி ம்ருத
ஊெ — த் தப் பா ம்ப ் ளிஅ ஊெ
உ ந்து — (எ ் ெப ் ஞு வ ்) விரும்பி ் கொ ் டு
ெ ண் ட — ெ ண் டபோலே
ஒண் ண் — அழகியதிரு ் ் - ்
மிளிர — (அபூர் தர்சந த் த ா லே) அ ் ெருளி விட
கிளிபே ் — கிளிபோலே
மிழற்றி — சிலவா ் த்தை த ள்பே சிக்கொண்டு
அவன்பி ் நட — அவனுடையபி ் னே ் து யே டந்துபோய் (சேர்ந்துகொண் ் அவ்விருவரும்)
் அமர் — வண்டு ள்கி ந்த
ளல்மல்கும் — டற்சோலைசூழ் ் த
ய ் — ழனியையுடைய
ஆலி — திருவாலியிலே
புகு ர்ெ ா — புகுவாரோ
லோ — ே ா. (உ)

வ் ா. இர ் டாம்பாட்டு. (ப ் டி ஞுயன்நங் ா) †ப ் டி வன் சக்ர ர்த்தித்திருமகனை ் னுமாபோலே இப்போ த அவஸ்த் த. †வெ ் ணெய் ளவுகா ப்பு ் கு அ ் களவு தலை ் கட்டமாட்டா த இளிம்ப ் கிடீர் எ ் ம ஊ யிப்படிசெய்தான். †அங்ஙனன்றிக்கே ப ் டி ் (க)* ாடு ாழ்சாதி இப்போது நாகரிகனுனுன். (படிறன் புகுந்து) †ப ் டு ாஞு மல் .வு ாணுமித்தனை ் இப்போது ப ் ய தோஹாருனுன். (என்மகளித்யாதி) ஸௌந்தர்யாதி ளால் தோற் பி ் கையன்றிக்கே †ப்ர யஸி ரயில் தக்க் பத்தாலே தோற்பிப் பதே. (அ ன்பி ்) (உ) †*பே தகின்னைப்பிரியேனினியெ ் ற ் ற ன் பின்பு தோற்கும்படி சில ் யாபாரங்களைப் ப ் ணினுனத்த னையல்லது † போரு ் ன்ற ழுத்திலன்.† ா ம்ருதமான அம்மான் பொடியை யிட்டு ் ெ ா ் டுபோனபடி (ெ ் டையொ ் ் மிளிர)அபூர் தர்சந ் ளாலே ் டபதார்த்தங்களை. இ ன் ன †வினவு" எ ் று ் ஞுலேே ட்டை (கிளிபோல்மிழற்றி) ் ஞுல் ே ட்டு ் ே ளாத ற் ற ாயாலேே ட்டு. (நடந்து) †அ னு ் கு முன்னே ் கிப்போ ெ ா ் ஞுதபடி அவன்பின்னே ட ந்து. (் டித்யாதி) (ங)† ந சபுநராவர்த்தே ீசபுநரா ர்த்ததே ் என்று பு ் திர்ய ் கு ் ஞு ் கூட மீ ாத ஊரிலே புகு ர்ெ ாலோ தனக்கா சப்பட ே ் டாெ ன்கிறு ் ... . (உ)

(க) நா-தி-சஉ-அ. (உ) (ங) சா ் தோ-அ-கடு

அரு. இர டாம்பாட்டு. (ப டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் த ஸௌந் தர்யாதி ஊ காட்டி வரச்சொல்லிக் கை யப்பிடித்தானுகையாலே எ ஊ யிட்டுப்போனுளென்ருள் அ ஙனன்றுகாண் அ ன் தூர்த்தவ்யாபார ளாகிற அம்மா பொடிபோட தானேநடந்தாள் கிடாயென்று அசல த்து கயோடு சொல்லுகிருளெ று ஸங்கதி.

இவன் - இப்போது பெண்பிள்ளையை கொ டு டந்தசதுரன் ப இ டய கிடாய் என்று சப்தார்த்த ாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ப டித்யாதி). பண்டுஆயனுன இப்போ தஅவ த் தயில் சக்ரவர்த்தித்திரு ம ஊப்போலே சதுரனுனென் . முன்புத்தையில் அசாதுர்யத் தயு இப்போ தயில் சாதுர்யத் தயும் ாட்டுகிருர் (வெண்ணெயித்யாதி). இவ - திருவாலிதிருநகரியில் ஸிக்கும் இவன், பண்டுஆய - ாடழ ர் டா யென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர ருளிச்செய்கிருர் (அ றி டே யித்யாதி). படிறன் - தூர்த்தனென்ருய் பட்டர்நிர்வாஹத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ப கொணுமலித்யாதி). (ப்ரணயஸி ரயில்) ப்ரணயதா ரயில், கீழே ' இ ன் ' என்றுசொல்லி வத்து, இப்போது ' அ ' ன்றுசொன்னதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிருர் (பே தயித் யாதி). (போருஎன்று) வாஎன்று. பி ஊ என்செய்தானென் (வாகித்யாதி) (வினவென்று) சொல்லென்றபடி. இ ள் முன் நடந்தாளாகில் உந்மத்தப்ர வ்ருத்திக்கு க்ரமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிற்பு லாயிருக்கு, இவள் பின் நடக் கயாலே புகுகையில் ஸம்சயிக் வேண்டிற்று என்னும் பாவம் ப்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அ னு கித்யாதி). கா ல்' என்று ாடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்பு ளின் ம்ருத்தியைச்சொ ல்லி அத் த ' வண்டமர் " எ று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதே பயோ ம் ாட்டுகிருர் (நசேத்யாதி). ... ... (உ)

ரு அஞ்சுவன் வெ ஞ்சொல்நங்கா யிரக்கர்குலப் பாவை தன்னை
வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன்திறம் கேட்கில் மெய்யே
பஞ்சிய மெல்லடியெம் பணைத்தோளி பர ழிந்து
ஞ்சியந்த பணைசூழ் யலாலி புகு ர்கொலோ. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நங் ாய்	அசல த்துப்பெண் ணே.	வெஞ்சினம்	வெவ்விய கோபமடி
வெஞ்சொல்	இது ஓ ாடுஞ்சொல் லாயிரு த்தது.	மூக்கு	அவள்மூ கினை [ாக
அர கர்குலப்பா தன்னை	ராக்ஷஸகுலத்துக் கெ ல்லா மொருபெண் ணுய் கொண்ட ாட ப்பட்ட சூர்ப்பண யினது	அரிந்த	அறுத்த
		விறலோன்	மிடுக் யு டைய அந் தயுவாவினது
		திறம்	ப்ரகாரத் த
		கே ட்கில்	இப்போதுகேட்டால்

மெய்யே அஞ்சு அ த வன்	இப்போதா நினைத்து பயப்படு வேன் (அப்படியி ரு க)	பர க்கு அழிந்து அட மின்றி	(அ ஞேடுசேர் தமொ ள்ள அவ்விரு ரு ம்)
பஞ்சுமெ அடி	செம்பஞ்சூட்டிய மரு து ர பாத கள யும்	வஞ்சி அ	நொடி கூட்டங் ளா அழகிய [லு
ம்பணைத்தோ ளி	மூ கில் போன்றபுஜ ளையுமுடைய ம்பெ ணவள்	தண்பணை சூழ் யல் ஆலி	குளிர்ந்தமூங்கில் புத ர் ளாலும் சூழப்பட்ட பூணியையு டய திரு ாலியிலே
		புகு ர்மொ ாமே ாபுகு ாரோ?	(௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சு னித்யாதி) †(அரக்கர்குலப் பா வ தொடங்கி மெய்யே அஞ்சு) †பட்டர் இப்பாட் டயரு ளிச்செய்து 'ஒருஸ்த்ரீயை விரூபையாக்கினவனு டய திறம்கேட் கில் அஞ்சு ன் ன்மை யால் †இத்தலைக்கு கு ஹாநியாய்த் தோற் றுகின்றது இது ஆழ் ாரருளிச்செய்யக்கூடாது இதெ ஙனே சேரும்படி? ' என்று ஆச்சானைக்கேட்க ' துடுப்பிருக்கக் கை வே மே ணுமோ எம்பெருமானார் தாமே யருளிச்செய்துவை த்தாரிறே ' எ ன அருளிச்செய்தபடி யெ ஙனே'' எ றுமே ட் † மு பொரு†பு ர்ந்துட மோ ா கிலேபிறந்த ப்ரமாதத்தைக்கே ட்டு அத் த நினைத்து இப்போது பயப்படுகிறுள் '' ன்றருளிச்செய்தார் (மெய்யே அஞ்சு ா) அது பூத ாலத்திலே இது வர்த்தமாந ாலத்திலேயென்று தோற்றுகிறதில்லை எ ாலத்திற்போலே பய மாகாநின்றது.(பஞ்சியமெ ல்லடி)†இது§படு யிலிருக்கிலும் பயப் படவே ண்டும்படி ம்ருது ா ஙகாலையுடைய ள். (எம்பணைத்தோளி) சுற்று ட ம பசுமை ஒழுகுநீட்சி இவை யெல்லாவற்றாலும் மூ கில்போன்றிருந்துள்ள தோளையு டய ள். (பரக்கழி து) †பழியஞ் சாதே. பரக்கழிவு †மி வும் கழிவெ ன்றுமாம் (வஞ்சியித்யாதி) த க்கு †உபமாநமு ள தேசத்தேறப்புகுமோ ?. (௩)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (அஞ்சுவனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவ '' பி மெண்ணையோ மிளிர கிளிபோல் மிழற்றி யாலே, ( ) (அத ப்ரய ாம ஸீதாமத்யே ஸுமத்யமா அக்ரத ப்ரயயௌராம வீதாமத்யேஸுமத்யமா''எ று கூடப்போனபோது பூமியில் ண்ட ற் ற யெல்லாம் மே ட்டுக்கொ டு நடந்தாற்போலேபோனபடி தோற்றுவை யா அ ந்தரம் அவ்விடத்திலே சூர்ப்பணகைவந்தது இருவர்க்கும் பிரிவுவரு க கு மூலமானபடியை நினைத்துத் திருத்தாயாரஞ்சுகிறுளென்று ஸ கதி.

§ (பா) கையிலிருக்கிலும். (க) ரா-ஆர-சக-க.

அர் யம்காட்டுகிருர் (அர ' ரித் ரதி). த 'னே ர சப்பட்டு 'த 'த் ரீ யமூ ' ரி 'தாற்போலே இ னேயும் செய்துவி கிருறே என்றஞ்சுகிரு ளொ 'ருல் கீழ்ச்சொ ' ப்ர யித்வத்து 'கு கு ஹாதி ரராதோ இது ப்ர ரணத்தோடு சேரு 'படிவெ 'வெ ' 'ச ' ம் 'ரதமு த்தா டே யருளிச்செய்கிருர் (பட்' ரித் ரதி). (இத்தலே 'கு) பக த்வஷ த்து 'கு' ட 'போக்கிலேபிறந்த ப்ரமாதமா து சக்ர ர்த்திதிருமை னும் பிராட்டி யு ' கூடப்போகிறபோது சூர்ப்ப 'ததேயாய் அ ள் 'து ப்ர ரதத் த விளைத்தாற்போலே, இவர் ஞு ட போ ' லு வெ ' ப்ரமாத ' ரு மோ என்று பயப்படுகிருவெ ' று 'பெரு ரணுர் நிர் ரஹ '; அத் தயரு ளிச்' ய்கிருர் (மூ ' பித்யாதி). (பு ர் 'து) திரு 'கோ த் யயிலே ( ) ஃஸமா சூர்ப்பணகாம் . மாத்வாதசதத்ராஹ '' எ ' றபடியே 'ஸ்லே ஷித்து. அரக்கருடையகு த்து 'கு வெ ரல்லிமலைப்ப போலே வெ ர ' டாடப்படுமவளா சூர்ப்ப த 'னே அ ஞு ட வெ 'வியசினமடி மூக் ரி 'திட்' மிசெ யு ட ' விஷ த் த 'டேட்டா ' வெ ' யேஅஞ்சுவ ' இது வெ ஞ்செ ல் டா ' ய். 'று 'ரர்த்த ' ண்டுகொள் து.

'பஞ்சிய'' என்று விசேஷித்திரு 'கவும் மெ '' 'றது 'கு ' ருத் தருளிச்செய்கிருர் (இதித்யாதி). (இதுபடு ' யில்) 'று சி ஸ்ரீசே ர ' ளில் பாடமுண்டு (இது க யி ') ன்று சி ற்றிலுமு ' டு. இப்போது (இது) இவ்வடி (யிலிரு 'கிலும்) டியிலிரு 'கிலும் 'றர்த்த 'வெ ரள் து. "பர 'கு - பழியாய் அத்தால் ரும்பயமழி 'து எ ' று சப்தார்த்தமா யருளிச்செய்கிருர் (பழியஞ்சாதே) 'று பர - மி வு ', ழிந்து எ ' று பிரித்தருளிச்செய்கிருர் (மிகவுமித்யாதி). (உபமா ம்) என்றது ஞ்சி ' வெ ரம்பும் மூ 'கிலுமென்றபடி ... ... (கூ)

ஃழ. ஏத 'தொல் பிறப்பிளைய ' ளையூதி மன் ர்
தூ து ஞய னூர் சொல்லுவீர் ள் சொ ல்லீரறியே '
மாதவன்ற ' துணையாகட 'தா ' தடஞ்சூழ்புறவில்
போதுவண்டாடு செம்ம ' பு லாலி புகு ர்வெ ரலோ. ( )

பதம்.	உ . .	ப . .	உரை.
அ '	அ 'தயு ரவி '	ளையூதி	(த்ரு ' ளஞ்சும்படி)
தெ ல்பிறப்பு	பூர் ஐ 'ம ரனது		ச ' ரதம் செய்யும
ஏதுஅறி 'யன்	க்ஷத்ரியஜ ' மோ இ		ஞய் '
	டயர் ஐ 'மமோ	ம ' ர்	ராஜாக் ளுக்கு
	ஈதென்றுநா றிய	தூது ஞய	' தூதுபோ ஞமா
	மாட்டேன் (ஆகி		ன ' ட
	லும்)	ர்	ஐ 'மத் த
இளையவன்	ப லிச '		

( ) ரா-ஸ-ரு-கூ- அ.

சொல்லுவீர்கள் ஈதென்று அறி ் து	சொல்ல வல்லவர் ளே!	ண்டு	் டு ளா வை
		தடஞ்சூழ்	தடாக ் ளால் சூழப் பட்ட [ந்த
சொல்லீர்	உ ் மயா இது வென்றுசொல்லு ள்; (ஆனல் ன் பெ ண்ணே)	புறவில்	பர்ய ் தத்திலே அலர்
		செம்ம ் போது பெரியபூ ் ளிலே	
		ஆடு	(தப த்து ் கா இழிந்து) ஆடாநின்று ள்ள
மாத ன்	ப்ரியம்பதி ய		
த ் துணையாக டந்தாள்	த க்குஸஹா மாகக் கொண்டுநட ் துபோ ஞள் (போ அவ் விரு ரும்)	புனல்ஆலி	நீர் ஏம்பி ற ் த திரு வாலியிலே
		புகுவர்கொலோ புகு ரோ.	(௪)

வ்யா காலாம்பாட்டு. (ஏது அ ் தொல்பிறப்பு)† க்ஷத்ரிய ஜந்மமோ? இடையர் ந்மமோ? அறிகிலேன். (இளையவன்)† பால்சன். (ளையூதி)† தான் நின்றிருந்தவிடத் த ெ ளியிடுமவன் (மன்னர் தூது ஞய ஞர்)† உ வா தாரிரு ் தவிடத்தே ெ றுந்த யே செல்லுமவனுடையவூர். (அ ஞர் சொல்லுவீர்கள் சொல்லீ ரறியே ்)† க்ஷத்ரிய ந்மத்திலே பிறந்தானென்றுரைசைப்படு ரா் இடையனுய்ப்பிறந்தாெ ன்றுரைசைப்படு ராய் ஆசைப்படாநின் கோ ர் ் எ க்கு† இர ் டும் தோற்றுகிறதில்லை

(மாத னித்யாதி) ஆழ ் காலை மிதப்பெ ் று புத்திப ் ணிஞள் †அளவுடைய ர்கள ப்பட்ட விஷயமென்றால் தனக்கு நிலமன்றெ ன்று மீள றியாதே போஞள். (தடஞ்சூழித்யாதி) அ ் வூரில் பூ ் களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வ ் டுகளுக்கு இழிந்து பா நம்பண் ப்போகாது ் ழிய லர்ந்து மதுெ ள்ளம் அரையாறு பட்டாலாயிற்று வ ் டு ளுக்குப் பாநம்ப ் லா து. கழிய லர்ந்த பூக் ள்தேடி ண்டு ள் மதுபாநம்ப ் ணும் திருவாலியிலே புகு ர்ெ ாலோ. போது புதுப்பூ. அப்போதலர்ந்தபூ. செம்மல் பெருமையும் பழமையும் பூவும். ... ... (௪)

அரு. ாலா ் பாட்டு. (ஏதவ்னித்யாதி). ் ை யா வள், "நயேனஞ் சுகிருய் அவன் ரகுகுலத்தில்பிறந்த ஆண்பிள்ளையன்றே விரோதிகளைக் கிழ ் கெடுக்கவல்ல ன்கிட ய் ் ் ன; அது ் குத்தரமா , அ ன்மிடு ் ஞை சக்ரவர்த்தித்திருமகனே இ டயனே எனக்குத் தெரிகிறதில்லை நீ ் கள் என்னச்சந்திர அவன் க்ஷத்ரியன் எ ் றுசொன்ஞல் சொல்லுங்கோள் என ் கு நிர்த்தரிக் ப்போகிறதில்லை யென்கிருளென்று ஸ ் தி.

அவன் தொல்பிறப்பு-ஏது ் என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (க்ஷத்ரியேத்யாதி), நீயறிந்தபடிதாமே தென்ன, சொ

ல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாலிசன்) என்று. வினைவு தறியாதே யொன்றைச்செய்யுமவனோ க. இதெங்கே ண்டாயென்னச் சொல்லுகிறாளாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ருருக்மிணிப் பிராட்டிக்காக அ த புறச்சோலையிலே சிசுபால திகளறியும்படி சங்கூதவில்லையோ என்னும் பா த்தை யருளிச் செய்கிறார் (தானித்யாதி). (க)* அதிர்குரல் முரசங்களன்றோ, விரோதிகள் மன்னுமன்னூர்களோ என்ன; ஆயுதங்களைப் பொகட்டுத் தாது போனவனன்றோ என்கிறாளென்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (௦ ௧) தா ரித்யாதி). வெறுங்கை யோடுபோகிலும் (௨) "கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த பிரான்" என்கிறபடியே - முடிக்கவல்ல குடியிற்பிற த ண்டிடாய் யாதவ குலத்தில் பிறந்தானோ ன; நீங்கள் வேண்டினபடிசொல்லு ோ ள்: எனக் ச்சந் திருவை க்குடலல்ல ெ கிறாளென்றருளி செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத் யாதி). 'ஊர்" என்றது - குடியாய், ஐந்மத் தச்சொல்லுகிறது. (இரண்டும் தோற்றுகிறதில்லை) ன்றது - இடையனுனாலும் க்ஷத்ரியனானாலும் நிர்ப்பய மா யிருக் க்குடலா த் தோற்றுகிறதில்லையென்கை.

க்ஷத்ரியனானுலேன்பயம் திராதென் " ாதவனித்யாதி ' சொல்லுகிறா ளா ட்கருத்து (ஆழங்காலித்யாதி). பிராட்டி பாஹுபலத் த விஸ்வஸி த்துப்போ யிருக் ச்செய்தேயும் அதுதானே மூக் ரி க் குடலாய்ப் பிரிவு விளைத்ததே; அவள், (௩) "[illegible] - [illegible] ன் ல்ல ன், [illegible] - [illegible]" என்னவு வல்லள் இ ள் மடமான் ' என்னும் பா வத்தையுமுட்கொண்டு ழ் ாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அளவித்ய தி). (௪)

ரூ. தாயெனை யென்றிரங்காள் தடந்தோளி த க்க மந்த
மாயனை மாதவனை மதித்தென்னை யகன்றவி ள்
வேயன தோள் சிறிப் பெ டய ன மெ நடந்து
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகு ர்ெ ாலோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
டம்தோளிஇ ள்	பெரியதோள்களை யுடையஇவள், [னை	மாயனைமாத னை	ஆஸ்சர்ய பூதனைஸ் ரிய° பதி யயே
எனை	மனம்வருந்த ம என்	மதித்து	தஞ்ச ா நினைத்து
தாய்என்று இர ங்காள்	பெற்றதா யென்று க்ருபைப ண் ணிப் பாராள்-	னையகன்று	என்னைத்தனியேவிட் டுநீங்கி
		வேயனதோள்	மூ கில்போ றதோ ளை சிக்கொண்டு
தனக்குஅமைந்த த	ஸௌந்தர் யா குணங்களுக்குத்த குந்த ரூபலாவண் யாதி ளையுடையவ ளாகிய	விசிறி	
		பெடைஅன்ம் ன	அ னப்பேடைபோ ல்
		டந்துபோயின	அ ன்பின்னேயேந டந்துபோன

(க) தி - வாய் - ௧0 - ௬ - ௩. (௨) ௩ - 0 - ௩. (௩) ரா - ஸு -

பூங்கொடியாள் அழகிய மடிபோலு மிடை யயுடைய என்பெண்ணும்(அவனும்)	புனல்ஆலி நீர் எம்மிருக்கு திருவாலியிலே புகுவர்கொலோ புகுவாரோ. ( )

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையென்றிர காள்) தாய் யிறெரியும் எ றிரங்குகிறிலள் (தடங்கோளி தனக்க மந்த ரய னை) அவனுடைய ர்வா க ஸௌந்தர்யமும் இ ரு டய தோளா பூகொன்றுக்கும் போருமத்தனை. (மாத னைமதித்தென்னை ய ற வி ள்) †ப்ர யஸிரையில் ரோத்ரியனென்னுமித்தை யொ றை யும்கினைத்து என்னைக் கைவிட்டவி ள் (வேய தோள்விசிறி) மூ கில்போன்றிருந்துள்ள தோள்வீசி. (பெடையன்னமெனநடந்து) பெ றும் அன்னமென்னில்†ஆறுறுமென்று (பெடைய னம்) என் றுள் (போயினவித்யாதி) இருவருங்கூட ஜலக்ரடைய ணி ர்த் திக்கலாம் தேசத்திலே புகு ர்கொலோ. ... ... (ரு)

அ . அஞ்சா பாட்டு. (தாயெனையித்யாதி). ‘மாதவன்றன்துணை யாநடந்தாள்’ று வயிறுபிடிக்கிறதென் இப்படிப்பட்ட வு னைவிட் அ ன்பின் போ க குஹேதுவென்னென்ன; அவன் ஸௌந்தர்யத் த யேபார்த்து ப்ர யித் த்தை நச்சிநடந்தாள் ா ணென்கிறுளெ று ஸ தி “அ றவி ள் ’ என்றும் ‘அகன்றவன்பின்” எ றும் பாடத் முண்டு. அதிலே முந்தினபாடாநுகுணமா வருளிச்செய்கிறுர் (ப்ர தே த் யாதி). மற் றப்பாடம் - வ்யாக்யாநாந்தரஸித்த . (ஆறுறும்) என்றது-ஆ நாறும் எ றுய் பும்ஸ்த்வகந்தமு ண்டாமென்று சப்தார்த்தம். ... (ஏ

ஆ என்துணை யெ றெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிற்றிலள்
தன்துணையாயவென்ற தனிமைக்கு மிர கிற்றிலள்
வன்துனை ானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்
இன்துணை னொடும் போயெழிலாலி புகு ர்கொலோ. ( )

பதம்.	உரை:	பதம.	உரை,
என் துணை எ று	எனக்குத்துணை யெ று [கா	என்தன்தனிமைக்கும்	நான்தனியேயிருப்ப தற்காகவும்
எடுத்தேற்கு	பெற்றெடுத்தவெனக்	இரங்கிற்றிலள்	இரக்கங்கொ ண் டில ள் (இப்படிப்பட்ட வென்பெண்)
இறையேனு	கொஞ்சமாகிலும் [ள்,		
இரங்கிற்றிலள்	இரக்கங்கெ ா ண் டி ல		
தன் துணை ஆய	தனக்குத்துணையான	வானவர்க்கு	தேவ தகளு கு

வன்துணையாய் வியதுணை யா ப் போய்	இன்துணைவ இஷ்டமா ஸஹா ய
வரம்செற்று இலங் யிலுள்ளரா க்ஷஸர்களின்வரப லத் தஅடக்கி	ஞெடும்போ பூதஞெடு ங் கூட ப் பேய் (சேர்ந்து ய் ெ ாண்ட அ வி ரு ரும்) [லே
அர த்துஉ றடே ாயிலிலேதித்யவா யும் ப ஞுகிற	எழில்ஆலி அழகியதிரு ாலி யி புகுவர்கொலோ புகு ரோ. ( )

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (என்துணையித்யாதி)† எனக்குத் தஞ்ச மா ா துணையென்று கொ டாடி ளர்த்தேன் எ ெருருசற்று மிரங்கிற்றிலள். (தன்துணையித்யாதி)† ஸ்நேஹமில்லையாகிலும் நோவுபட்டாரை ஐயோ!' என்று இர குவர்களிறே, அதுவும் செய்திலள்.

(வன்துணை ா ர் காய்) தே ர் ஞ ாகத் தன்னைப்பே ஞுதே அம்பு கில ாக்குகை வன்துணையா து. (ரம்செற்று) தேவர் ள்ெ ாடுத்த ங் ளையுமழித்து.† த ள் தலையாலு ளை யெல்லா மழித்தாலா ாதே அ துணையா து. (அரங் த்து றயுமித்யாதி)† நிரதிசயபோக்யனுமாய்† லபனுமாய் ரக்ஷ னுமான ஞெடுகூட† ரா தம்ப ணி மீ டெழுந்தருளுகிறபோது திரு யோத்யை கோடித்தாற்போலே திருவாலியு ோடிக் ப்ப ணிப் புகுகிருர் ளிறே. ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (என்னித்யாதி). தாயெனை ென்றிர ாள்' எ றத்தை விவரி கிறதிப்பாட்டெ று ஸ ,

பெண்பிள் யா ள் த ஸ்ே ஹத்த ே இ ெ குத்துணையெ றும் எடுத்து ளர்த்தாளென்று இர ாமல்பே ஞெ ன்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என கித்யாதி). த கு ஸ்ே ஹமில்ல விட்ட லும் த னையே துணையாகெ ணியிரு கிற டை தனி ம ாகிலு மிர ாமற் போஞளெ னு பா த் த ருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ே ஹமித் ாதி).

ஸ்வாபதேசமத் நி கும்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர்(த களித்யாதி). "இ " என்றதினர்த்தம் (நிரதிசயேத்யாதி). அர த்து என்றத்தால் பலிதம் (ஸுலபனும ய்) என்றது. 'எழில்' என்றதுக்கு பாவம் (ரா ணேத்யாதி). ... ... (சு)

மூ. அன்னையுமத்தனு மென்றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்
பின்னைதன் காதலன்ற பெருந்தோள் நலம்பேணினளா
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து
புன்னையு மன்னமுஞ்சூழ் புனலாலி புகுவர்கொலோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
அ ˙னையும்	தாயும்	ெ ˙று	தோற்பித்து
அத்தனும்	தமப்பனும்	இலங்கும்	விள ˙ ாநின்றுள்ள
என்று	என்றுநினைத்து	இடையாள்	மத்யதேச த் ·த யு
அடியோமுக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே		டையஎன்மகள்
இரங்கிற்றில ˙	இரக்க.ெ ாண்டி ல	டந்து	நடந்துபோய் (சேர்ந
	ள் [˙கு		துெ ாண்டஅவ் வி
பி ˙னைத ˙	ப்பின்னைப்பிராட்டி		ருவரு ˙)
காதலன்த ˙	ாயகனு டைய	பு ˙னையு ˙	பு ˙னைப்பொழிலும்
பெரும்தோள்	மஹாபுஜா வி ˙ ந	அ ˙ னமும்	ஹம் ஸக்கூட்டமு ஞு
லம்	ஸ த் த	சூழ்	சூழ்ந்த [˙
பேணினள்	விரும்பின ளாய்	புனல் ஆலி	நீர்வளமுள்ளதிரு ா
மி ˙னையு ˙	ஞ்மி ˙னலையும் ஞ்சி ˙		லியிலே
சினையயும்	கொம் பயும்	புகு ர்ெ ாலோ	புகுவாரோ. ( )

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (அ ˙னையுமித்யாதி) †போகநினைத்தால் பழியிட்டுப் போ வே ணுமோ? †அடியோமான வெ.˙ ளைத் தாயும் தமப்பனுமெ ˙று †பேரிட்டு இர ˙கிற்றிலள். †நியாம்ய ˙ர நியா ம ரென்று பேரிட்டுப் போ வேணுமோ? (பின்னையித்யாதி) †இங்கே யிரு ரைக் கவிட்டால் அ ˙ே யிரு ரப்பற்றமே ணுமிறே †நம் ம விடு ˙ டி அ ˙கு அநுபாவ்ய விஷயத்தினு டைய பெரு ம யாகாதே.

(மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும் ஞ்சி ˙ெ ாம் பயும் தோற் பி ˙குமி ட யயு டைய ள் டந்து. (பு ˙னையித்யாதி) ஸம்போ ஸ்த்தா ˙ ளும் த ˙னின ˙ ளுமுள்ளவூரிலே புகு ர்ெ ாலோ? ()

அரு. ஏழா ˙பாட்டு. (அ ˙னையுமித்யாதி). ்நிர ˙ ப ட்டிலும் தா யென்றிர ˙காமற்போனுளெ ˙றுசெ ல்ல ( ) ஸ்ஜெர ஸுஜெர பிதாரம்ம த ரம் ' எ ˙று - விட்டுப்பற்றவே ண்டும் விஷயு ாவை ாலே உ ˙ ளைவிட்டுப் போனுள் இதுக்கு நீ ரயவே ணுமோ ? எ ˙று ந ˙ ˙குக் ருத்தா ; ானங்ஙன்நினைத்திருக்குமவளோ யிற்றில்பிற ˙தா ரயும் பெண்ெ ன்று எண்ணு துண்டோ நாங்கள் பரதந்த்ரர ˙ரேெ ˙கிருளென்று ˙ தி.

உட் ருத்து (பே வித்யாதி). சப்தார்த்தம் (அடியோமித்யாதி). பேரிடு கை-பழியென்கை. கீழ்வாச்யவிவரணம் (நியாம்ய ரயித்யாதி). நப்பி ˙னை ப்பிராட்டிக்குப்பித்தனுயிருக்கிறக்ருஷ்ண ˙ பெரியதோளழ பேணி ள் ஆசைப்பட்டாளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (இ ˙கே யித்யாதி). அல் - அசை. ' பெருந்தே ள் ' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவ ˙ (நம்மையித்யாதி). ... ... (எ)

(க) கத்யத்ர-க.

அ. முற்றிலும் ப 'கிளியும் பந்தூசலும் பேசுகி 'ற
சிற்றில்மென்பூ யும் விட்ட ன்ற செழு 'கோதைதன்னைப்
பெற்றிலே 'முற்றி ழை ய: பிறப்பிலி பி 'னேநடந்து
'மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் யலாலி புகு ர்கொலோ. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
முற்றிலும்	முச்சிலேயும்	பெற்றிலேன்	நான் ன்னுற் ாண ப்பெற்றிலே ' (அ ள்)
பைங்கிளியும்	பச் ச 'கிளியையும்		
பந்தும்	ந்து த்தையும்		
ஊசலும்	உஞ்சலேயு	மற்றெ 'லாம்	'வ்யதிரிக்த ரெல்
சிற்றில்	சிறுகூட்டிலிரு 'து	தொழ	லா ' 'ஸேவி 'கு 'படி
பேசுகின்ற	பேசுகிற		
மென்பூவையும்	ம்ருதுஸ்வபா மான நா வாய்ப்பக்ஷி யயு '	பிறப்பிலிபின்	ஹேயப்ரதிபட ' பின்னே
		டந்துபோய்	நடந்துசென்று (ஒன் றுசேர்ந்த அவ்விரு ரும்)
விட்டுஅகன்ற	விட்டு ' கிப்புற ' போன		
செழுங்கோ தன்னை	த அழகியம லேபோன்ற வளாய்	வயல்ஆலி	ஸஸ்யஸம்ருத்தி யு டைய திரு ாலி யிலே
முற்றிழையை	பூர்ண ஆபர மணி 'த ள 'பெ 'ணே	புகு 'ொ ோபுகு	ரோ. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலிக் ாதி) †சிறுகூட்டிலே கின்று பேசாநின்ற ம்ருதுஸ் பா மான பூ வையும் விட்ட ன்ற (செழு 'கோதைதன்னை) †வீலோப ர ' ளேவிட்டு அவனேப்பற் றினபின்பு உடம்பிலே பிற 'த பௌஷ் ல்யம் (பெற்றிலே 'முற் றிழையை) †முன்னேபோ விட்டு டப்பணியும் ொ 'கு ாய் ' கூட்டமும் கண்டு பி 'னே போகப்பெற்றிலே '

(பிறப்பிலி பி 'னேநடந்து) உ 'கிதுகு ஹாகி ா ' ? என் று சொல்லி மட்டை 'குமொரு பிறப்புடையன 'றி 'லே விரு 'கிற 'பின்னேநடந்து. (மற்றெல்லாம் தொழப்போய்) †தாயான குற்றத்தாலே னக்கொருத்திக்குமிறே தொழவொ ா ' ணுதது, அல் லாதார்க்கெல்லாம் தொழுதுபி 'னே போ லாமிறே. (யலாலிபுகு ர்கொலோ) த 'னேக்காண்பார் ' ' ாட்சிகொடுக்கவிடமுள்ள தேசத்திலேபுகுமோ? அ 'னன்றிக்கே எல்லாபோ ' ளுமு ' டாய்படியான ே சமென்னவுமாம். ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலித்யாதி). ந இப்போதுவிட்டுப்போன பின்பு, "அடியோமு 'கு' என்றுசெ ல்லுமதித்தனேபோ 'கி அவள் நாயகனே ே ண்டிப்போகவொருப்பட்டபோது "படி டந்து புறப்படுகை குல ர்யாதை 'ப்போராது காண்" என்று தை ாவி 'லேயே ஆை யால் சொல்லாதே

டந்தாளெ ' ன ' ஆகில் ' ணைப்போலே ஙியா ௦ ாடி டித ' ள ' நே வீலோபகரண ' ள், அவற்றையும் விட்டுப்போனுளெ ' கிருளென்று ஸ ' தி.

முற்றிலும் - முச்சிலேயும் பங்கிரியும் - பச் ச ' கிளி யயும், ப ' தை யும் சனு ' - ஞ்சலேயுமென்றர்த்தம் ண்டு ௦ ாள்வதென்றுவிவக்ஷித்து ' பேசுகி ' ற இத்யாதிக் ர்த்த ருளிச்செய்கிருர் (சிறுகூட ' டிலேயித்ய தி). செழுங் ௦ ாதை - அழகியமாலேபோன்ற பெ ' பிள்ளேயென்று சப்தார்த்த மாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (லீ௦ ே த் ாதி). இ ழமுற்றமுடைய ளேப் பெற்றிலேனென்ரு ' பெற்ற ' ளா தான் அ ' ன் சொல்ல ா ' ஞுதெ ன்று (பின்னேபோ) ' று கூட்டியருளிச்செய்கிருர் (முன்னேயித்யாதி).

கீழ்ப்பாட்டில், அடியோமு ' கு ' ள ' ற ள் இங்கே தாயாகை - தொழக் கூடா ம ' குடலென்று ற்றெ ' ரும் தொழப்போயினுெ ன்கிருள் இதுக்கு ' ருத்து - ஸ்வரூபஜ்ஞா த்த ே ப வத்விஷயத்தில் ை வத்தவ ெ ' று என ' கும் தொழ ' ாயிரு ' தாலும், ழி டயா யா௦ ாட்ட ர் ா த்தா ா முறையிலே நிற் வேண்டிற்றே . என்றுசொல்லுகிருளென்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (தாயா வித்யாதி). ... ... (அ)

௯. ாவிய ' ' ணியெ ' ணில் கடிமாமலர்ப் பாவ யொப்பாள்
பாவியே ' பெற்றமையால் பணைத்தோளி பரக் ழிந்து
தூவிசேரன் மன்ன ந டயாள் நெடுமாலொடும்போய்
ாவியந்த ' பணைசூழ் யலாலி புகுவர்௦ ாலோ. (௯)

பத .	உரை.	பதம.	உரை .
ாவியம் ண்ணி	ாவிபோலே அழகிய ண்ணேயுடையவளாய்	பணைத்தோளி	மூங்கில்போன்றதிருத்தோள் ளேயுடையவளாகிய எ ' பெண்
எண்ணில்	விசாரிக்கப்புகில்	பாவியேன்	பாபிஷ்டையான நான் ல்
டிமாமலர்	பரிமளம்மி ' தா ைப்பூவில் வஸி ' கிற	பெற்றமையால்	பெற்றதோஷத் திஞு
பா வயொப்பாள்	பெரியபிராட்டியாரை ஒப்பவளாய்	பர ' கு அழி ' து	அட ' ம் சிறிதுமில்லாமல்
தூவிசேர்	இறகை யுடைய	ெ டுமாலொடும்	தீர்க் வ்யா மோஹமுடையவனுெடு
அன்னம்அன்ன	அன்னப்பெடையோடு ஸத்ருசமான	போய்	தனியேபோய் (ஒன்றுசேர்ந்த இருவரும்)
நடையாள்	நடையையுடையவளாய்	வாவி	தடாகங்களும்

தண்அ பணை	குளிர்ந்து அழ நிலம் ளும்	நீர் ஆலி	திருவாலியிலே
சூழ்	சுற்றும் சூழ்ந்த	புகுவர்கொ லோ	புகுவாரோ ன ோ ? (௯)
யல்	ஸஸ்யஸம்ருத்தி ய யுடைய		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஈவியித்யாதி) †ஈ ரனிற் ரட்டில் பிராட்டி * அஸிதேக்ஷணையென்னுமேற்றத்தையுடையளானாற் போலே பிராட்டியிலேற்றமுமி ளுக்கு. (காவிய க ணி) என்று இரு ரயும் சேர அநுபவிக்கிற க ணிறே இ ளு டையக ள். (பாவியேனித்யாதி)†என்வயிற்றில் பிறக்கை யிறே இவளுக்குத் தனியே போகவே டிற்று. (தூவிசேரித்யாதி)† ந டையாலே பிச்சேற்ற ல்ல ள். (நெடுமாலொடும்போ) நடைக்குப் பிச்சேறி வ்யாமோ ஹி குமவ . (ஈவியித்யாதி)† ஸ ஞா ஷிக்ரி யப ணிவிளையா டலாம் தேசத்திலே புகு ர்கொலோ? .. .... ( )

அரு. ஒ பதா ரட் . (ஈவியித் ாதி) இப்படி பெற்று ரயும் உற்று ரயும்விட் லீலோப ர ங்களையும் காற்க டகொண்டு, உ ம ளைப்போலே போரு ருண்டே " று ங் பழியிட அதுக்கு பிறந்த த் தயு திரு ே ாத்யையில் லீலே பகரணங் ளையும்விட்டு. ( ) யஸ்ய ஸஹஸஸர்ஜ -யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க எ று பே வளைப்பே ே போனாள் எ செ ே பர கழி தா ு ளென்றுஸ கதி.

வியிற் ரட்டிலும்- ரு ெ ய்தலிற் ரட்டிலும், அழகிய னு டையவ ளெ று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனித்யாதி). பிராட்டி தா த வீஜ ளை ெ ாடுத்தனுப்பவு இளை பெருமாள் கு ற ப்பட்டு ெ ா ு ரவுமிறே தொடர்ந்துபோனாள் உன் பெ ணைப்போலே ருவரோடும் ெ ால்லாதே தனியே ட தாளோவெ ன பாவியேனித்யாதி"சொல்லு ளென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (எ யிற்றிலித்யாதி). போனாளாகில் நீ வயலாலிபுகுவர்கொலோ என்றுபு ம்பு ானெ ெ , தூவிசேரித்யாதி' சொல்லுகிறுளெ றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ந ட ாடே யித் ாதி). இத்தால் - அவன் புரி துபார்த்து இவ டயில் பித்தேறி முன்னடிதோற்றுதேயிருக் யால் இனி திருவாலியி சேர்த்துவிடுவாரி லோ' என்று புலம்புகிறேனெ றபடி, (ஷரா ஸஷி ரி ய பண்ணி) என்றது - புஷ்பங்களை ெ ாண்டு ஒன்றுக்ெ ான்றெறி து ஜலக்ரீடை பண்ணியெ கை. ... ... (௯)

௲ தாய்மனம் நின்றிர ் க, ் தனியே நெடுமால்துணையாய்
போயின பூ ் கொடியாள் பு லாலி புகுவரெ ் று
காய்சின ே ற் லியனொலிசெய் தமிழ்மாலைபத்தும்
மேவிய நெஞ்சு டையார் தஞ்சமா து வி ் ணுலகே. (௦)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப ம.	உரை	பதம.	உரை.
தாய்	தாயா வள்	புகு ரெ ் று	புகு ரோஎன்னே ா என்று
நின்றுமனம்	இர வயிறெரிந்திர ் கா நி ற்	ாய்சி ம்	ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல் மிக் கோபத் தை யும்
ெ டுமால்	தன்னிலு ் காட்டில் வ் ாமோஹத்தால் ல ் கியிரு ் கிற னை டு	வேல்	அவற் நிரஸிக்கத்த ் வேலையுமு டைய
துணையா	ஸஹாயமா ா ்	கலியன்	ஆழ்வார்
தனியேபோயி	ஸஜாதீயரில்ஒருவரும் துணையி ் றிப்போன	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
பூங்கொடியாள்	அழகியெ ாடி ய த்தள ் மகளு ் (அவ ளும்ஆகிய இருவரும்)	தமிழ்மாலைபத்து ்	தமிழ்த்தொடை ப த்தயும்
பு ல்ஆலி	நீர் ளம்மிருந்த திரு ாலியிலே	மேவியெ ஞ் சுஉ டையார்	ஸஹ்ருதயமாக அப்ய ஸிக் ல்ல ர் ் கு
		விண்ணுலகு	பரமபதத்திலுள்ளார் க்கு நிர்வாஹ ு வ ்
		தஞ்சமா து	ரக்ஷகனும்(பரமபதத் தை ் கொடு ் கும்).

வ்யா (தாய்மனமித்யாதி)தாயார் யிறெரிநதிரங் ாநிற்க †, ன் னிலு ் காட்டில் வ்யாமோஹத்தாலே கல ் கியிரு ் கிற ன் துணையா கப்போன†விலக்ஷணையான பெ ் பிள்ளை ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத் தா திருவாலியிலே †புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலேயாகையன் றிக்கே திருத்தாயார் பேச்சாம்படி பக த்விஷயத்திலே ப்ர ராய் †ப்ரதிபக்ஷத்திலே சினத்தையுடையராய் அத்தைத் தணிக்க வல்லவே லையுடையரான திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த. (பத் தும்மேவிய நெஞ்சு டையார்க்குத் தஞ்சமாவது வி ் ணுலகே) †இப் பத்தும் ஸஹ்ருதயமாகக் கற்கவல்லார்க்குப் பரமபதம் நிஸ்சி, ம். †தாயார் தனிவழியேபோனுளெ ் று ப பப்படப்போ ே ண்டா,ஆதி வாஹிக கணத்தோடே †தானே வழி ாட்டிக்கொடுபோம்.... (௧௦)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. நிகமம். (தாய்மனமித்யாதி). ெ டு'' என்றதினர்த்த (தன்னி லுமித்யாதி). அ,த்தால் - இவன் துணையா மாட்டானென்று ருத்து. பூ'' எ று - அழகாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (விலக்ஷணையான) று. "புருவர்'' என்ற பஹுவச ம் பூஜ்யோக்தியெ று வி க்ஷித்து (புரும்) என்கிருர். ாயாநின்றுள்ள சினத் தயு ட ரென்று சப்தார்த்தமாய் அதுக்கு விஷயம் ப்ரதிபக்ஷமா யாலேயருளிச்செய்கிருர் (ப்ரதிபக்ஷத்திலே) என்று. "விண்ணுலகு'' எ று விண்ணிலுள்ளார் கு நிர் ாஹ ெ ருய் தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைக்ெ ாடுப்பெ று வி க்ஷித்து பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிருர் (இப்பத்துமித்யாதி). தஞ்சமாம் ப்ரகாரத் தயருளிச்செ ய்கிருர் (தாயாரித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). (தாமே) ம்பெருமானே.(0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்ருமபத்து ஏழா திருமொழி முடி தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ௩-ம பத்து அ-ம திருமொழி
நந்தாவிளக்கு ப்ரவேசம்

வ்யா. †பக த்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யாதிசய த் தப் பார் ஸ்த்தர்பேச்சாலேயநுபவித்தார் அதாகிறது மா , ரபி, ரக் ளு காகாதே யலாவிமணவாளனுக்கேயாயிருக்கிற இரு ப் பத் திருத்தாயார்பேச்சாலே அநுபவித்தாராய்நின்றார்கீழ்; இப் படி திரு ரவியில்பு கு அநுபவித்தவி த்திலும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யம் உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணாலே ண்டு ஸ்பர்சாதி ளை அபேக்ஷிக்குமாபோலே †அநுபவிக்கையிலே மூட்ட அப்போதே பெருமையாலே திருவுள்ளம்பதற திருவுள்ள த்தைக்கொண்டாடி அப்பேறு பெறுந்தனையும் இங்கேயநுபவிக் கைக்காக ன்றோ உகந்தருளின நிலங்கள்'' என்று ப்ரயோஜநாந்தர பரரான தேவர்களுக்குத்தந்தாமபிமதங்களபேக்ஷிக்கலாய் அவ் ர ாலங்களிலிழந்தாரெல்லார்க்கும் ரல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக் ா த் திருமணிமாட கோயிலிலே நின்றருளினான் அங்கே சென் றநுபவி என்று திருவுள்ளத்தை †அநுசாஸிக்கிறார் ... *

அநு. ந தாவிள க்கின்ப்ரவே சம். திருவாலியிலெம்பெருமானை யநுபவி த்து த்ருப்தி பிற ா மையாலே திருமணிமாட கோயிலிலே அநுபவிக்கிறாரெ னும் ஸங்கதியை வ்ருத்த ர்த்திஷ்யமாணகதநமுகே ந வருளிச்செய்கிறார் (ப கித்யாதி). (அநுபவி கயிலே) தழுவிமுழுசிப்பரிமாறு யிலே. (அநு சாஸிக்கிறார்) விதி கிறார். ... ... *

மூ.—நந்தாவிள க்கே யளத்தற் ரியாய்
நரநார ணே கருமாமுகில்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனநின்
றி மயோர் பரவுமிடம் எத்திசையும்
கந்தாரமந்தேனி ச பாட மாடே
ளிவ டு மிழற்ற நிழ ் ழைந்து
மந்தாரநி று மணமல்கு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே.

பதம்.	உரை.
நந்தாவிளக்கே	நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞானத் த ஸ்வரூபமாகவுடையனே.
அளத்தற்குஅரியாய்	பரிச்சேதிக்க அசக்யனானவனே.
நரநாரணனே	நரநாராயணாவதாரமெடுத்தவனே!
கருமாமுகில் போல்எந்தாய்	கறுத்த மஹாமேகம் போன்ற திருமேனியையுடைய எ ஸ்வாமீ.
எமக்கே	அநுகூலராய் அநந்யசரணரான எங்களுக்கே
அருளாயெ	ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணியருளவேணுமெ
இமையோர்	தேவர்கள் [று
நின்று	பூமியில் நின்று
பரவும்இடம்	ஸ்தோத்ராதிகளைப் பண்ணி ஆஸ்ரயிக்கிற ஸ்த்தாநமாய்,

பதம்.	உரை.
அம்தேன்	அழகியவண்டுகள்
எத்திசையும்	ஸர்வதிக்குக்களிலும்
கந்தாரம்இசை பாட	தேவகாந்தாரி ராகம் பாடவும் [கள்
களிவண்டு	மதுபானமத்தப்ரமரங்
மாடே	பர்யந்தத்திலே
மிழற்ற	ஆளத்தி வக்கவும்
நிழல்து தந்து	அவ்வண்டுகளுக்கு நிழலைக்கொடுத்து
மந்தாரம்நின்று மணமல்கும்	மந்தாரவ்ருக்ஷங்கள் எல்லாக்காலத்திலும் மலர்ந்துநின்று பரிமளம் ஸம்ருத்தமாகாநிற்கிற
நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலேயுள்ள
மணிமாடக் கோயில்	திருமணிமாடக்கோயிலை
என்மனனே	என்மனமே.
வணங்கு	ஆஸ்ரயி. ( )

வ்யா. முதற்பாட்டு (நந்தாவிளக்கே) †ப்ரஹ்மாதிகள், எங்களபிமதங்கள் செய்யவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கிறதிருமணிமாடக்கோயிலிலே நெஞ்சே. நீயும் சென்றநுபவியென்கிறார்.

(நந்தாவிளக்கே) விச்சேதியாதவிளக்கு ப்ரபா ப்ரபாவான்களாயிருக்கையிறே †விளக்காகிறது. நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமா †ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபமாவுடையவனென்றபடி. (அளத்தற்கரியாய்) †விபுத்வத்தாலும் மற்றுமுண்டான குணவிபூத்யாதிகளாலும் அபரிச்சேத்யனானவனே.† ( ) ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம — ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம என்கிறார் ""என்று ஆழ்வான்பணிக்கும்.† இப்படியிருக்கிறவன் நரநாராயண ப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே தன்னை வெளியிட்டபடி. (கருமாமுகில்போலெந்தாய்) அப்போதை யநுபவயோக்யமான வடிவு. †அன்றிக்கே கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வபாவங்களிற்காட்டில் ஆகர்ஷகமாய் மேகம்போலே ச்ரமஹரமானவடிவைக் காட்டி என்னை யநந்யார்ஹமாக்கினவனே. (எமக்கே யருளாயித்யாதி). (உ) 'தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்' தேவாநாம்

( ) தை - ஆந - (உ) ஜி - ஸ்தோ உ.

தாந ரநாம்ச ஸாமாந்யமதிதை தம் எ கிற ஸம்பந்தஸாமாந்யத் தைப்பார்த்து அஸாரர்களுக்கருள்செய்கை தவிர்ந்து அநுகூலராய் அநந்யசரணரான எங்களுக்கே ப்ரஸாதத் ப் பண்ணியருளவே ணுமென்று தே ர்கள் து ஸ்தோத்ராதிகளைப்ப ணியா ரயி கிற ஸ்த்தாநம்

(ரத்திலசயுமித்யாதி). பார்த்த பார்த்த விடமெ கும் தாரம் ன்கிறபண்ணை அந்தேனு டி தர்சநீயமான வடி யு டத்தாய் தேமெ ன்று பே ரயு டத்தான டுகளா வ மதுபாநம்ப ணி யிசைசொல்ல. (மாடேயித்யாதி) அதினு டய பர்ய தத்தே ம் மேல டித்தாலே ஹ்ருஷ்டமாய் ளிக்கிற வ டு ளா ை. (மிழற்ற) கிரம்பா மென்சொல்லாலே யாளத்திை . (கிழல்து த து) அவற்றுக்குபோக (?) யோக்யமாம்படி கிழலைச்செறியப் ப ணி பாடு ரர்க்கு ர மிட்டுக்கொடுப்பாரைப்போலே மந் தாரமென்று ல்ப ருக்ஷத்திலே யொருவிசேஷம். ல்லாக் ால மும்கின்று ம த்தை மி வுமுண்டாக்காகி று ள. (ம ம்நல்கும்) என்னவுமாம். பாடு ார் குப் பரிசி கொடுப்பாரைப்போலே த த்ரவ்யங்களைக் கொடாகி றது. இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் திரு ணிமாடக்கோயிலே யா ரயியெ கிரூர். .(க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தாவித்யாதி) ப ட்டு லெ ல் ாம் தொகுத்த பா ம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

(விள கிறது) எ ற ந தரம், ஆ கயால் என்றுசேஷம். (ஜ்ஞா த் த) எ றவ ந்தரம் குணமா வு ஸ் ரூபமா வும் எ று கூட்டு து. அளத்தற்கு அளக் க்கு பரிச்சேதி கைக்கு அரியாய் அரு மப்படும் படியிரு கிற னேயென்றுய் அர்த்தமருளிச்செய்கிரூர் (விபுத்த த் ாதி) ஆதிசப்தத்தாலே விக்ரஹசேஷ்டிதா களைச் சொல்லு றது. (த்யம்) ஸ் ரூபதோ குணதஸ்ஸ த ரூபம் எ றாய் 'ந தா'' என்றதி ர்த்தம். ஜ்ஞா நம் - ஸ்வயம்ப்ர ாச இதுவும் ஸ்ரூபதே கு த ஸ் யம்ப்ர ாசம் றாய் விளக்கு'' என்றபதார்த்தம். 'அ ந்த'' என்றத்தாலு - ரூபதோ குணதோ ரூபாதிதஶ்ச பரிச்சேதராஹித்ய ாய் அளத்தற் ரியாய்' என்றதி னர்த்தமென்று விவக்ஷித்து ம்வாதம் ாட்டுகிரூர் (ஸத்யமித்யாதி). கீழ்ப் பதங்களாலே பரத் ம் பலித்ததாய் இத்தால் ஆஶ்ரயணோபயோகியா ஸௌலப்யம் சொல்லி்றெ ரூர் (இப்படியித்யாதி). ா ர ஞயிரு கும்போதையில் வடிவா மூருளிச்செய்து மணிமாட கோயிலெம்பெரு மான் வடிவாக அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி).

(பண்ணை - இசைசொல்ல) என்றந்வயம். (காவ நம்) பந்தல். .... (க)

௩. முதலைத் தனிமா முரண்தீர ன்று
முதுநீர் த த்துச் செங்கண் மே ழுமுய்ய
விதலைத் தலைச் சென்றதற்கேயுதவி
வினைதீர்த்த ம்மானிடம் விண்ண வும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாட நெற்றிப்
பவள கொழுங்கால பை ால்புறவம்
மதலைத்தலை மென் பெ கூடு நா கூர்
மணிமாட மே ாயில் வ ஙகெ ம னே. (உ)

பதம்.	உரை.
அன்று	அக் ாலத்திலே
முதுநீர்	ப ழயநீரையு டய
தடத்து	தடாகத்திலே (யானை யின் ாலை வி)
தனிமாமுதலை	ஒப்பற்றபெரி முத லையினது
முரண்தீர	ரைகாண ெ ாண் ுதமிடுக் றும்ப டியாகவும்,
செங்கண்மே ழும்	சீற்றத்தால் சிவந்தக ண் ளையுடைய அ வ் ானை [கவும்
ய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி யா
விதலைத்தலைச் சென்று	வ்யஸ ப்படுகிற த ச யிலேவ து [ரித்து
அதற்கே உதவி	அந்தயானைக்கு பக
வினைதீர்த்த	அதின் வ்ய த் த நீ கி
அம் ான்	ர்வேஸ்வரனு டய
இ ம்	த்தாநமெ ய் [யும்
விண்அணவும்	ஸ்வர்க்கத் தய ாவி
பதலை	கலசங் ளையு
கபோதம்	கபோத ஒழு கு ளை யும்

பத .	உரை.
ஒளி	இ முத்த ரத்ந ாந்தி ளையுமு டத்தா ன
மாடநெற்றி	உப்பரிக் ள் மே லே
பவளக்கொழு ா	ப ளத்தி கொழுவி த ன ாலைப்பே ற
பைங்காற்புற ம்	பசுமையான ாலையு டைய புறா ானது
மதலைத்தலை	பிள்ளைத்தூண்களின் தலையிலே
மென்பெடை	ம்ருதுஸ்வபா மான தன்பேடை யோ டே
கூடும்	கூடிக்கலந்திருக்கிற
ாங்கூர்	திருநாங்கூரிலே யுள் ள
மணிமாடக்கோ யில்	திருமணிம டக்கோ யிலை
என்மனனே கு	என் மநஸ்ஸே . நீபோய் ஆஸ்ரயி. ()

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) †ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வானுடைய ஆபத்துப்போக்கினவன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான் நெஞ்சே. உன்னும் மெல்லாங்கெ அ கேசெ ற துபவியென்கிறார்.

(முதலை யித்யாதி) முதலையினுடைய உபமாநரஹிதமாய் கரைகாணவொண்ணுத மிடுக்கறும்படிக்கீடாக. (முதுநீர்த்தட த்து)

ய முதான நீ ரயுடைத்தென்று ப்ரஸித்தமிறே. (செங்க ே ழ முய்ய) மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே தன்னிலமல்லாமையாலே அம்மிடுக்குக்கொண்டு வ்யாபரிக்கவொ ஷுதபடியால் வந்த சிற்றத்தாலே சிவந்த கண்ணையுடைத்தான ஆனை உய்யும்படி. செ ொ று †செயலறுதியாலே சிவந்த கண்ணையுடைய ஆனையென்றுமாம். (சென்று) கைகழி தமென்று மீளாதே ஆபத்திலேயுதவி. (விதலைத்தலை) †வித ப்படுகிற ஸமிலே (வினைதீர்த்தவம்மானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரனுடைய த்தாநம். வினைதீர்க்கையாகிறது அது நினைத்தபடியே திரு டிகளிலே பூவைப் பணிமாறலாம்படிசென்ற முக காட்டுகை.

(வி வுமித்யாதி). ஸ் ர்க் த்திலேசென்ற ஓக் த்தையுடைத்தாய் †கும்பநிரைகளையும் கபோதவொழுங்கு ளையுமுடைத்தாய் பொன்னாலும் ரத்நங் ளாலும் சமைக் கயாலே ஒளியையுடைத்தான மாடத்தினுடைய நெற்றியுண்டு †புலிமுகங்களில், பதலையென்று கும்ப நிரை. (பவளக்கொழுங்கால பை கால் புறவம்) பவ ம் போலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைத்தாய் பசுமையையுடை தான புறு னது. (மதலைத்தலை) †பிள்ளைத்தூ ண்களின் தலையிலே. (மென்பெடைகூடும்) ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும் பொறுத ம்ருது ான பேடை யோடேகூடக் லந்து வர்த்தி கிற திருநாங்கூரிலே. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) ஸ தி ஸூசிப்பி கிறா (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). 'ப்ரஹ்மாதி ளான ப்ரயோஜநாந்தரபராஶ்ரயி குமளவ றி ே " என்று வாக்யாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவ தரம் வ தது கைத்தாலே என்றுகூட்டுவது. (விதனப்படுகிற) வ்யஸநப்படுகிற.

(கும்பநிரை) மாட களின்மேலில் மகுடாகாரங்களான கும்பப ி. (புலிமுகங் ளில்) என்றதுக்கு, (புறுவா து) ன்றத்தோடு அந்வயம். (பிள்ளைத்தூண்) தூண்மேலேநிற்கிற சிறுதூண். ... ... (உ)

ரு. கொலைப்புண் டலைக் கு றமொன்றுய்ய வ று
கொடு மா முதலைக் கிடர்செய்து ொ கா
ரிலைப் புண்டரீ த்த ளின்பம போ
ணைந்திட்ட ம்மானிடம் ஆளரியா
லலைப்புண்ட யானை மருப்பு மகிலு
மணிமுத்தும் ெ ண்சாமரையோடு பொன்னி
மலைப்ப ன்ட மண்டத் திரையுந்து நாங்கூர்
ம ணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (௩)

பதம்.	உரை.
அ ் று	அ ் க லத்தில் [ம்
ெ ாலை	ெ ாலைத்தொழி லை யு
புண்தலை	பா ன் தோட்டியால் குத்து ் டபு ண் த லை யயுமு டய
குன்ற ் ் று	ஓர்பெருமலைபோன்ற ஜே ் த்ராழ் ான்
_ய்	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
ெ ாடுமை முத லை ் கு	(அதி ் ாலைக் வ்வி) ் ரெ ர்யத் த யும் மிக் பலத் த யுமு டத்தா மு தலை ் கு
இடர்செய்து	து கத் தப்ப ் ணி
ெ ா ் குலை ஆர்	தே ம் இலைகளும் மிக்கிருந்துள்
பு ் டரீ த்த ள்	தாம ரப்பூவிலிருக் கும் பெரியபிராட் டியாரு ட ்
இ ் பம்	் ் ே ஷ ஸ ் த் த் த
அ ் போடு அணை ் திட்ட	ஸ்ே ஹாதிக்யத்தோ டநுபவித்துக் ெ ா டு ர்த்தி ் கிற

பதம்.	உ .
அம் ா ்	ஸர் ஸ்வாமியான
இட ்	ஸ்த்தா ாய் [னது
பொன்னி	ாவேரியா து
ஆள்அரியா ்	பௌருஷமுள் ஸிம் ஹங் ளாலே
அலைப்புண்ட	ஸம்ஹரிக் ப்பட்ட
யானை	யானை ளிலு டய
மருப்பும்	தந்தங் ளையு ் [யும்
அகிலும்	அகருவ்ருக்ஷ ங் க ளை
அணிமுத்தும்	அழகியமுத்து ் ளை யு ்
ெ ண்சாமரை யோடு	வெளுத்த சாமர ் க ளோடுகூட
லைப்பண்ட ் அ ் ்ட	பர்வத ் களில் மற்று முண்டான ஸ்து க்களையெல்லா ்
தி ா ் து	அலை ளாே தள்ளிக் கொ ் டு ந் து ெ ாடு ் கிற

ா ் கூர் ணிமாடக்கோயில் ன்மன ே ! வ ் கு. (௩)

வ் ா. மூன்றும்பாட்டு. †ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ானுக்கு விரோதி யா முதலை யப்போ ் அத்தாலே ப்ரீதையா பிராட்டி கா த த்தில்போலேயணைக் அவளோட்டை ம்ஶ்லேஷத் தப்பெற்ற எம்பெருமா ் திருமணிமாட ் ே ாயிலிலே ி ் றருளின ் நெஞ்சே! அ ் ே சென்றநுபவியென்கிறார்

(ெ ாலைப்பு ் தலைக்குன்றமொன்று) கொலை ெ ாலைத்தொழி லையும் பு ் ணுருத்தலை யயுமு டய கு ் றம்போலேயிருக்கிற ஆனையு ் டு ஸ்ரீகஜே ் த்ராழ் ா ் . †துறுேட்டியிட்டுக்கொத்துகை யாலே பு ் ணுமென்னுதல் ் ாட்டானையாை யாலே ஆனை ளோ டேபொருது பு ் ணுயிருத்தல்·† ாதிப்ப ் பா யாலே சொல்விற் று வுமாம். (உய்ய) †அதிடர்பட்ட ் று அது உ ் ஜவிக்கும்படி யா . (ெ ாடுமாமுதலை ் கி ் ர் செய்து) ் ரௌர்யத் தயும் மிக்கபலத் தயுமு டத்தா முதலைக்கு து ் த்தைப்ப ் ணி. (கொங்காரித் யாதி) ப்ர ரினு ட ய து ் த்தைப்போக்கித் தாய் பாடே முகம்

பெறு ா ரப்போலே (ெ ா ' கார்) ெ ா ' ெ ன்று தேனுதல் பரி மளமாதல். தேனுலே மிக்கிருப்பதாய். (இலைப்பு ' டீ த்து). ' ர மஹாரமான இலையையு டத்தான தாம ரப்பூவை இருப்பிடமா வு டைய (அ ளி ' பமித்யாதி). பெரிய பிராட்டியாரோட் ட ம்ப லேஷஸுகத் த தன்னு டைய ப்ரேமமு ' டு ' ரேஹம் அத்தோ டேகூட அநுபவித், ' ர்மே ' ரனு டைய ' த்தாநம்

(ஆளரியித்யாதி). ஆ ' பிள்ளைத்தனத் தயு டத்தான ஸிம்ஹ ' ளான ஆனை ளைப்பிடித்து அலைத்திட்டு : ' கும் ' அலை ' ெ ால்லுமை . அ ' ளவிலே ஆறுநீர்வ து ெ ாம்பு ளைப்பறித்துக் கொ ' டுபோயிற்றது. (அகிலுமுணிமுத்தும்) அதி ' மஸ்த த்தி ' னின்று முதிர்ந்த அழகிய முத்து ' களும் ெ ' சாம ர ளையுங்ெ ா ' டு (பொ ' னியித்யாதி) ாமே ரியானது †ெ ால்லிச்சொல்லாத மலைச்சரக்குக்களையும் ெ ா ' டு து ெ ாள்ளைச்சர ' கு ' ெ ாடுப்பா ரப்போலே திரை ' க ளாலே ெ ா ' டு ந்து ெ ாடாநி ' றதாயி ற்று' அப்படிப்பட்ட திருநா ' கூர். . (௩)

அ . மூன்று ' பாட் . (ெ ாலையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டி ' ஸ்ரீ ஜேந்த்ர ரக்ஷ த் த யநுபவித்து ' கொண்டு அத்தால் திருமு ம்பெற்றுெ ' னும் ஸங் தி யக் ாட்டுகிறார் (ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ானுக்கித்யாதி)

(துரேட்டி) அ ' குசம். ஸத் ஸ்த்தரா ஸ்ரீ ஜே ' த்ராழ் ானுக்குப் புண்தலைகூ மோெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ாதிப்பண்பித்யாதி). அ ' று-உய்ய' எ ' று. அ ந் யம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார்(அதித்யாதி).

''அண்ட' என்றதுக்கு - சேரஎன்று அர்த்த ' திருவு ' ளம்பற்றி அத் தால் எல்லாம் என்றாய் அத் தயருளிச்செய்கிறார் (சொல்லி ரித்யாதி). (௩)

ரு. சிறையா ரு ப்புள் ளொான்றேறி யன்று
திசை நான்கும் நா ' கு மிரியச் செருவில்
கறையார் நெடுவே லரா ' ர் மடிய
டல் சூழில ' கை டந்தானிடந்தான்
மு றயால் ளர்க்கின்ற முத்தீயர் நால்வே த
ரைவே ள்வி யாறங்க ரேழினி சையோர்
மறைபோர் ' ப் பு ழெய்து நா ' கூர்
மணிமாட ' கோயில் வ ' கென்மனனே.

ப ம.	உரை.	பத்.	உ ர.
அ று	கொடு மமிருந்த ா லத்திலே [கு ள்	ட தான்	ஜயித்த ஞன பெ ருமானு ட
சி ற	ம ாதநமா சிற	இடம்	ஸ்த்தா மாய் [லே
ஆர்	கு ற ற்றிருந்துள்ள	முறையால்	ே தோக்த ரமத்தா
ஒ று	ஒப்பற்ற	வளர் கின்ற	ஹோமம்செய்கிற
உ ணப்புள்	ருடெ னும் பெ ரிய திருவடியின் மேலே [தருளி	மூத்தீயர்	மூன்றுஅக்நி ய யு டயராய்
		நால்ே தர்	அப்படியேநாலுவேத த் த த்தரித்திரு ப்பாராய்
ஏறி	ஏறிக்கொ ண்டெழுந்		
செருவில்	யுத்தத்திலெதிர்த்த		
க றயார்	றயினுல் பூர்ண ாய்	ஐே ர்வி ஆறு அங்கர்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஷ ட ஸம்ப ராய்
நெடுே ல்	ெ டிதா ே வ லேயு	ஏழினி ச யோர்	ஸப்தஸ் ர ளை யு முள்ளபடிே யறி திருப்பவருமா
அர ர்	ராக்ஷஸர் ள் டைய		
தி ச ான்கு நான்கு	ட்டுத்தி கு ளிலு ம்	றயோர்	விலக்ஷண்ரா ண ப் ர ா ஹ்ம ர் ள்
இரிய	(சிலர்) ஓடிப்போம்ப டியா வும் [வும்	வ	.ப்ரணு பூர் கமாக ஆ ஸ்ரயிப்பதிஞல்
டிய	(சி ர்)முடியு படியா		
ட கும்	ட ாகியஅகழாற்கு ழப்பட்ட	புகழ்எய்து	மி பு ழ்பெற்றிருக் கிற
இலங் க	லங் யென்னும் ஊ ரை	ாங்கூர்மணிமாட ே ாயில் என்ம னே. ண கு. ... (ச)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) †மாலி ஸுமாலிதுடக் மான ராக்ஷ ரையடையப் ப டு ல யிலேெ ன்ற ஸர்வே ர திருமணிமாட ே ாயிலிலே ந்து நின்றருளிஞன் நெஞ்சே! அ ே சென்றநுபவியெ கிருர்.

(சி றயாருவ ப்புள்) சி றயென்று சிறகு மநஸாதந மா சிறகுகு ற ற்றிருந்துள்ள (உ ப்புள்)உ மாகிறபுள். உ மெ று பெரியதிரு டி குப்பேர் புள்ளென்று பருந்து ாதி குப்பேர் (ஒ றேறி) அத்விதீயமா புள்ளேயேறி. (திசைநா கும் நான்குமிரிய) † ாட்டுத்திக்குக் ளும் †இரியும்படியாக. (செருவில்) யுத்தத்திலே. (க றயாரித்யாதி) றை மூ வொ ணு, படியாப் நெடி, ா வேலேயு டய ராக்ஷஸ ாதி மடிய. †ஒளித்துப்போ ாரும் முடி ாருமாை . (கடல் சூழித்யாதி) டலாலே சூழப்பட்டிருப்ப தாய் புற்று கள் பாம்பருதேயிரு குமாபோலே தூர் ர்க் ங் ள் சே ரும்படியான லங் யக் ட தான். மாலி ஸுமாலி மால்ய ான் துடக்கமாஞரைப் பெரியதிரு டிமேலே யெழுந்தருளி நிரஸித்த

கா ச்சொல்லக்கடவதிறே. (கடந்தானிடந்தான்) அவ்வூ ர ஜயித் த ன் ரஸ த்தாகம்

(முறையாலித்யாதி) ப்ராப்தமானபடியே யெ னுத ே தோ தமான ரமத்தாலே எர்க்கின்ற அக்கித்ரய ஷையுமு டயராய் (நால்வே தர்) † அப்படியேநாலுவே தத்தை உத்தரித்திருப்பாராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநங் ளில் லை ல்யமி றி ே அ க களா றும் ந்திருப்பாருமாய் ஸப்தஸ் ர ஷையுமுள்ளபடி யேயறிந்திருக்கும் ப்ராஹ்ம ர். (ங் லித்யாதி) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷ ணரா ரயியாநின்றார்கொன்கிற பு ழயுடைத்தா திரு நா கூர் ... ... (ச)

அரு. ாலாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழு ெ ன்ற ள ன்றி ே , ப்ரபலரா மாலிமுதலானு ரெ ன்றுன் கிடாயென்று வீர வாசியறியுமவரா கயாலே அத் தயருளிச் செய் றுரெ று ஸ தி ய ஸூசிப்பிக்கிறுர் (ாலியித்யாதி).

. (எட்டுதிக்கு ளு) எட்டுதிக்குக் ளிலும். (இரியும்படி) சிதறும்படி. ' இரியும்படி'' எ றத்தால் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (ஒளித்தித்யாதி).

· முறையால்' எ றது - ே லெல்லா மநுஷ கிக்கிறதெ று திருவுள் ளம்பற்றி (அப்படியே) ன்றது. ... ... ( )

ரு. இழையாடு கொ கத்தலே நஞ்சமு டிட்
டிளங் ன்றுெ ா டு விள ாயெறிந்து
தழை ாட ன்தாள் குருந்தமொசித்துத்
தடந்தாம ரப்பொய்கை பு ாணிட தான்
கு ழயாட ல்லிக்குலமாட மாடே
குயி கூ நீடு கொடிமாடமல்கு
மழையாடுசோலே மயிலாலுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் நங்ெ ன்மனனே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
இழை	ஆபரண ள்	எறிந்து	அவ்விருவருமிறும் ப டிமோதி,
ஆடு	ஆடாநின்ற		
கொங்கைத்தலே	பூதனையி ஸ்தநாக்ர	வ தாள்	லியதாஸையு டய
நஞ்சம்	விஷத்தை[த்தி லுள்ள	குருந்தம்	குருந்த ரத் த
உண்டிட்டு	உண்டு,	தழை ட	அதின்த ழகளெல் லா வாடியுலரும் படி
விளங்காய்	வி காயாய்நின் ற அஸ ரன்ே ல்		
இள ன்று	சிறு ன்றுய் ந்த அ	ஒசித்து	முறித்து, (பி பு)
கொண்டு	ஸுரனைத்தா கி	தடம்	பெரித ன

தாம ய் ரப்பொ பத்மஸரஸ்ஸிலே
பு் ான் ே ய்அ்குக்ர ட பண்ணும்ே ாபீஜ ந ஸ்த்ராபஹார பண்ணி ண் டய
இடம் ஸ்த்தா மாய் [ள்
குழை வ்ருக்ஷ ளின் தளிர்
ஆட (மந்தமாருதத்தா) அ சந்தாடு தி ஞல்
ல்லி குல (அ ளி மேல்ப டர்த) புஷ்ப ெ டிக்கூட்ட
ஆட ஆடவு [ள்

மாடு பர்யந்த ளில்
குயில் ே கில ள்
கூ கூ வு [கிற
ழ ஆடு மே கள் ஞ்சரி
சோலை சோலையிலே
யில்ஆலு மயில் ள் ர்த்த ப ண் ப்பெற்றது மாய்
நீடு நீ ட [ட்ட
கொடி த் ஜ ள் ட்டப்ப
மா ஸௌத ள்
மல்கு நெரு கியிரு ப்பெ ற்றது ா
ா கூர் மணிமாடக்ே ாயில் எ ே . கு. (௫)

ா. அஞ்சாம்பாட்டு.†ப்ரதிகூ ர் த் தப்போ கி இ ட ப்†பெ ளோடே ம் லேஷி, த திருமணிமாட ே ாயிலி லே நின்றருளின நெஞ்சே. அத்தேசத் த யா ரயியெ கிறார்.

(இ ழயாடித்யாதி) இ ழயென்று ஆபர ம் ஆபர ங் ளாடாகி றுள்ள கொ த்தலை நஞ்சை டு. பூதனை பேய் டி மை மாற்றி யசோ தப்பிராட்டி டிவாக ஒப்பித்து ர அந்த ஆட ர ளாலே அல க்ருதமான முலையில் நஞ் சயு டானுயிற்று. (இள ன்றித்யாதி) ன்ருய்நின்ற அ ரனைக்கொ ா டு விளா ாய்நி ற அஸ ரனையெறிந்து இரு ரயும் த ளிலே முடியுப் படிய ணி (த ழயித்யாதி) †அ ராடே சத்தாலே உயிரையுடை த்தாயிருந்த மரமா இ ன்கிட்டச்செ ற ாறே த ழ ாடிற ருயிற்று. வியதானையு டத்தான குருந் த முறித்து. (தட தாப ரயித்யாதி) †த கு பெ ளுக்கும் ஜலக்ரீ டபண்ணு கு யோக்யமான இடத் த ாளியன்பு கு தூஷித்து கிட அ கேபோய்ப் பு ாறுயிற்று† பெ ாகள் நீராடப்புக் விடத்தையுமு டத்தாய் தாம ர யயுமு டய பொய் யிலேபுக்கு அவர்கள் துகிலை ா கினபடியா வுமாம் அ ர்த்தி கிறதேசம்

(கு ழயித்யாதி) த ழ ளா யும் பூ ெ ாடி ளு மந்த மாருதத்தாலே அசை து ர. (மாடேகுயில்கூ) பர்யந்த களி சோலையில் புஷ்ப ளினு டய பரிமளத் த ஆ ரா ம்பண்ணி முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே குயில் ள் கூ ாநின்றன

யிற்று. (நீடு ெ ாடிமாடமல்கு) நெடிய கொடிகளையு டைத்தான மாட களாலே நெரு கியிருப்பதாய் (மழையாடுசோலை மயிலாலு நா கூர்) உயர்ந்த சோலையி தலையிலே மே ள் ஞ்சரி அவ ற் ற ண்டு † ர்ஷா ாக கொ டு சோலையில் ர்த்தி கிற மயி ளான ஆடத்துடங்கும். இப்படிப்பட்ட திருநா கூரில். (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இ ழயித்ய தி) பரத் ப்ர ாச மா பெரிய திரு டிமேலேறி மாவிமுத ஞ ரமெ ன்ற வீரத்திலும் பிள்ளைச்சே த்தில் திருவுள்ளம் குடிபோயநுபவி கிறரென்று ஸ தி திருவுள்ளம்பற்றி யரு ளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி), (பெண் ளோடே) றது, தாம ரப்பொய் பு கான்' என்றதைப்பற்ற.

' த ழவாட என்று விசேஷித்ததுக்கு பா ம் (அ ேரத்யாதி) விரோதி நிரஸநப்ர ரணுநகு மா க் காளியன்பொய் ய க விவக்ஷித்து அப்போது 'தாம ர' என்று விசேஷிப்ப னெ னெ ன ருளிச்செய்கி றார் (தனக்குமித்யாதி); ஸௌநாஸௌநிக்ரியை நுகுண ா விசேஷித்தா ரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களித்யாதி).

(ர்ஷா ா) ர்ஷர்துவா . ... (ரு)

சூ. ப ே ர்மொழி யாய்ச்சிய ரஞ்ச ஞ்சப்
பகு ாய் ழுது கிர கா த த
உ ணுமுலை மற்ற ளாவியோடு முடனே
சு த்தானிடம் ஓ கு வை தாள்
ணார் ரும்பின் க ழ தி று கி
கழுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து
ம ே ந்திள மேதிகள்வை கு நா கூர்
மணிமாட ே ாயில் ெ ம ே ( )

பதம்.	உ ர.	ப ம	உ ர.
பண்ே ர்	ா த்தோடொத்த	உண்ணு	விஷம் தடவியிருப்ப
மொழி	பேச் ்சயுடைய		தா அ ராளு
ஆய்ச்சியர்	இடை ச்சி ள்		ண்ணமுடிய த
அஞ்ச	பயப்படும்படி	முலை	முலைப்ப லை
ஞ்சம்	தாயுருக்கொ டுவந்	மற்று	அதுக்குமேலே
	த ஞ்சனை யயும்	அவள் ஆவியோ	அவ்வுயிருடனேகூட
பகு ாய்	பெருத்தவாயை யுமு	டும்	
	டைய	உடனே சு	வத் ஏககாலத்திலே அமு
கழுதுக்கு	பூதனையிடத்தில்	தான்	துசெய்தக்ருஷ்ண
இரங்காது	தான்நோவுபடாமல்		னுடைய
அ ள்தன்	அப்பூதனையினது	இடம்	ஸ்த்தாநமாய்

இளமேதி ள் எரு நாகுகள் ஓங்கு ர்த்தி யயும் பந்தாள் பசி தாளையு ண்ஆர் குறு னு ளையு முடை [ரும்பின் இக்ஷ த ட ளி ழுகின்று குருத் தத்தின்று கை சி ா மவ்விடத்தி டு யேடத்து (பி அவ்வி ா ற்று ா) ல் மூழ்நீரி செ கழுநீர்ப்பணையி

மூழ் புக்குமுழுகி (அ ந்த ரம்)
செழுநீர்த்தடத் அழகிய நீ ராயு டய து தடா த்திலே போ ய்முழுகி
ம டே று கொம்பு ளில் மண் ணைத்தரித்து ொ டு [ற
கு க ரடே ருதேகிட கி ா கூர் மணிமாட ோ ரயி என்ம டே . . கு. ( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு.†பூதனை ய அப்போதே ப்ரா ன்போம் படி முலையு ட ர்வே வரன் திருமணிமாட ோ ரயிலிலே நி ற ருளினை நெஞ்சே. அ ே சென்றநுபவியெ கிறார்.

(ப ே ர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) ப ணைடொத்தமொழி ய யு டய இ டச்சி ளஞ்சும்படி. (ஞ்சமித்யாதி) வஞ்ச த் த யு டயளாய் பயா ஹமாம்படி ாத்யுசிதமான †பெரிய ா யயு டயளான கழுது டு பேய் அதுக்கிர காதே. இர கு யா வது நோவுபடு யாய் அதி ல யில்தா நோவுபடாதே. (அ ள் தனு ணுமுலை) விஷமா ய லே டு று சிலரு டாரில்லை யிறே அப்படிப்பட்டமுலை. (மற்ற ளாவியோடுமுடனே சு த் தானிடம்) விஷத் த வா கு ய ற ே † அது ா ரயமான ப்ரா னையு கூட ஒரு லே அமுதுசெ ய்தவன் ர்த்தி கிறதேசம்.

(ஓ குபைந்தாளித்யாதி) யர்த்தி யயு டத்தாய் பசுமை ய யுமுடைத்தாய் தாளையுமு டத்தாய் †குறுகின ரும்பினு டய கையு டு †தலையாடி அ தத்தின்று†த ள ல்லாதபடி மி த் தின்கையாலே ஞ்சரி மாட்டாமை அ விடந்த ணிலே இடம் வலம்செ ா டு விடாயாறி பின்னைப்போய் அந்த உஷ் மாறும்படி செ கழுநீர்ப்†பணையிலே புக்கு முழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கிற தடா த்திலே பு கு முழுகி கோட்டுமே ெ ாண்டு அத் தச்சுமந்து †கிளறுமாயிற்று மஹா ராஹம் கிளர்ந் தாற்போலே. (குநாங்கூர்) பின்னை அடித்து ஏறவிடவும்போ ாத படி அ விட த ணிமே கிடக்குமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட திருநா கூரில் இ விடத் தப் பிள்ளைவிழுப்ப ரயரும் ஆப்பானு கூட அநுஸந்தித்து இர டிடத்திலே வைகி என்றுண்டாயிருந்தது

†இது செய்யும்படியென்?' 'எ ' று பட்டரை 'கேட் ; ஸௌகுமார்யத்தாலே இர ' டிடத்திலும் கிடந்தது" எ ' றருளிச்செய்தார். ( )

அ௫. ஆரு ' ப்பாட்டு (பண்ணேரித்யாதி) பிள்ளைச்சே ' ளில் த்து 'ெ ' டு ே ல ' பா ' யத்தில்செய்த சேவகமா யாலே பூத ாகிரஸ 'ம் பி ' ளுட்டிற்றெ ' று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பூதனை யித்யாதி).

பரு' ' றதினர்த்தம் (பெரிய) எ ' றது. 'மற்று' எ ' றத்தாலே லக்ஷண்யம் தோற்று யாே அ தப்பற்ற ருளிச்செய்கிறார் (அது ' ரம்ரயமா) எ ' று

ஆர்தல் மிகுதியாய் அதினர்த்தம் (குறுகி) ன்றது. (தலையாடி) கொழு ' தா . வகி' எ ' றது 'குத் தாத்பர்யம் (தன் ளவித்யாதி) (பணையிலே) நீர்நிலத்திே . (கிளருமாயிற்று) ' , ந ' தர ' "இளமேதிகள்" -எரு மாருகள் என்று கூட்டு து. (இதுசெய்யும்படியெ ') எ ' றது இர ண்டிடத்திலும் கிடந்து காலத் தப்போக்கிற்றென்றத்தா ' ப்ரயோஜமெ ' னெ ' ெ ன்றபடி. ... ... ( )

௱ தளைக்கட ' டவிழ் தாம ர கு பொய்கைத்
தடம் பு ' ட ' ரவிட ' ரலர ;
இளை ' த் திளைத்திட்ட ருனுச்சித ' மே
லடி வத்த ம்மானிடம் மாமதியம்
திளைக்கும் கொடி மாளி கசூழ் தெருவில்
செழுமுத்து வெ ' ெ ற் ெ ச்செ ' று மு ' றில்
ளை ' க நுளைப்பா யர் மாறுநா ' கூர்
மணிமாடக்ே ாயில் ' ெ ன்ம னே (எ)

பதம்.	உரை.	ப ம.	உரை.
தளைத்தாம ர	மொட்டுத்தாம ர யு '	இளைக்	இளைத்துப்போ ' ப டி
ட்டு அவிழ் தா	அலர் ' ததாம ரயும் ர .	திளைத்திட்டு	(அ ரேணு) விளையா
ை கு	தங்குகிற	அதன் உச்சிதன்	அத ' சிரஸ்ஸிலே [டி.
பொய்கை த்த டம்	ஸரஸ்ஸிலே	ே ல்	
புக்கு	ப்ரவேசித்து	அடி வத்த	திரு டி ளையிட்டு ர் பங் ம்ப ' ணின
அட ' கா	(அதனுள்ளே) அட ' காதே கிளர்ந்தெழாநிற்பதாய்	அம்மான்	ஸர்வேஸ்வரனுடைய
		இட '	ஸ்த்தா யாய்,
		வளை ' க	ளையணி ' த கை யு டய
9டம் ால்	9ஷத்தைக் கக்குகி	நுளைப்பா யர்	நுளைச்சிகள்
அர ம்	காளியன் [ன்ற	மாட தியம்	சந்த்ரனுனவன்

இளை கு	(தா டிப்போ ப்பெ ருதே) அ கேவி ளையாடு படி	ன	தருகிறேமெ று கூ விக்கொ டுபோ (ருவரு ே ளா மயாலே)
ெ ாடி	கொடி ளையு டய		
ாளி சூழ்	ாளி ளாலே சூழ ப்பட்ட	முன்றில்	ஒ ெ ாருவர் வீட்டு ாசல்தோறும்
தெருவி	வீதி ளிலே	சென்றுமாறும்	தாமே வியப்போய் ாற்றித்திரிகிற
செழுமுத்து	பெருமுத்து ளை		
ெ நெற்கு	ெ ளுத்தெ ெல்லு கு	நா கூர் மணிமாட ே ாயில் ணங் கென்ம னே. (எ)	

வ் ா ஏழாம்பாட்டு. †காளியனால் ந்த ஆபத் தப்போ கின எ பெருமான் திருமணிமாட ே ாயிலிலே தி றருளினன் நெஞ் ே . அ கே சென்றநுபவி என்கிறார்.

(தளை ட்டவிழ் தாம ா குபொய் த் தடம்புக்கு) தளைத் தாம ரயும் ட்டவிழ் தாமரையும் †மொட்டுத்தாம ரயும் அலர்ந்த ாம ரயும் த குகிறபொய் க ரயிலே பு கென் தல் †பொய் கயி ள்ளேபு ெ ன் தல். (அட ாவிட காலா ம்) அட ா தே ளிர் தெழாநிற்பதாய் விஷத் த ாலாநின்றுள்ள அர மூண்டு ாளிய அது இளைக்கும்படி வ்யாபரித்து அத்தோடே †விளையாடி ( ) † அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய் என்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான திரு டி ளை அதின் தலையிலேயாயிற்று த்தது. (அம்மானிடம்) †இப்படி ர்வரக்ஷண ளையும் பண் ணும் ர்ே ரன் ர்த்தி கிற தேசம்.

(மாமதியமித்யாதி) சந்த்ரனை த்ரக்ஷணத்து ா ஞ் ரி கிற ெ ாடி ளிலே து க்கு டு போகப்பெறுதே அ ந்றேடே விளையாடுமாயிற்று இப்படியேயிரு கிற ெ ாடிகளை யு டத்தா மாளிகை ளாலே சூழப்பட்ட தெருவில் (செழு முத்து வெ ெ ற்கென) பொ டுகிற நெல்ல மயும் அழகிய முத்து ளுகி றார்கள். (வெ ெ ற்கென) செந்நெல்ே ண் டா †ெ ெ லமையும் ளுகின்றார் ள் (செ று) வந்து ெ ா ள் ாரில்லை மிகுதியாலே கொ டுசெ று விற்குமித்தனையாயிற்று மு றில் ளிலே வாசல்களிலே. (ளைக்கை நுளைப் பா யர்மா றும்) இ டச்சி ள் ஒப்பித்துத் தயிர்கடையுமாபோலே நுளைச்சி

( ) தி ாய் ௦ - ௩.

ளும் ஒப்பித்தாயிற்று முத்துவிற்கப்போவது இப்படி அல ரு தகளான நூலைச்சிகள் முத்துவிற்க கு ஞ்சரி கிற திருநா கூரிலே. ... . (எ)

அரு. ஏழா பாட்டு. (துளையித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன பூத ாஸ்தங விஷம் அ ருதமெ னும்படி பஹுமு மா விஷத் த க்குகிற ாளிய தடத்திலே ( ) ப்ரியாஹ ப்ரஹர்ஷ ச - அபியாதா ப்ரஹர்த்தாச என்கிறபடி யே தாமே போய் நிர பித்த செயலாலே யாலே இவ் பதார்த்திலே நெஞ்சு சென்று அநுபவி கிறுரென்னும் ஸங்கதியை ஹ்ருதீ ரித்து ெ ா த்தாத் பர்யமருளிச்செய் ருர் (ாளியனுலித் பாதி).

கீழ்ச்சொன் விர டயு க்ரமேண வி ரியாநின்று ெ ா டு த டம் று ரையாகவருளிச்செய்கிருர் (துளையித்யாதி). 'புக்கு எ ற பதத்தி ர யத் தப்பற்ற தடம்'' என்றது கு இடம் ருய் அத் தால் பலித்தது ப்தம்யர்த்த ாய் அத்தையருளிச்செய்கிருர் (பொய்ை யித்யாதி.) (ா ாநி .றுள்ள) ாநின்றுள்ள. ' திளைத்திட்டு ' ன்றதி ர்த்தம் (விளையாடி) எ றது. மிதித்த என்னுதே, அடி வத்த ' என்றத் தால் தோன்றின ஈடுபாட் டயருளிச் செய்கிருர் (அடிச்சியோமித்ய தி). அதிப்ரதிகூலன் தலையிலும் திருவடிகளை க்கு ஹேது அம் ாளு யென்று வி கூஷித்தருளிச் செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி).

(ெ ணெல்ல யும்) என்றது அஸ்லா யமா ெல் மயு ெ
. ... (எ)

மு துளையார் கருமென் குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில் ாரியும் சிற்றில் சிதைத்தும் முற்று
விளையார் விளையாட் டொடு காதல் வெள்ளம
விளைவித்த ம்மானிடம் வேல்நெடுங்
முளை ாளையிற்று மடவார் ப யிற்று
மொழி கேட்டிருந்து முதிராத வின்சொல்
ளை ாய கிள்ளை மறை பாடு நாங்கூர்
மணிமாட கோயில் ங்கென்மனனே. (அ)

பதம்.	உரை.
துளை ஆர்	துளைமி கிரு து
ருமெ குழ	றுத்து ம்ருதுவா
	கூ தலையு டய
ஆய்ச்சியர்தம்	ோபஸ்த்ரீகளின்
துகில்வாரியும்	வஸ்த்ரங்களை யபஹ
	ரித்தும்
சிற்றில்சி தத்	(அவர் ள்) சிற்றில்
து	ளை யழித்தும்

பதம்.	உரை.
முற்றுவிளையார்	யௌ நம்வாராத
விளையாட்	(அந்த) பாலிகை
டொடு	களோடுண்டான
	பாலக்ரீடை யோ
	டே [மஸா ாத் த
காதல்வெ ள்ளம்	(அவர்களுக்கு) ப்ரே
விளைவித்த	பிறப்பித்த
அ மான் இட	ஸர்வேஶ்வரனது த்
ம்	தாநமாய்,

( ) ரா -

முதிராத இ டிநமா ரத இனிய சொல் சொல்லையும்	மட ரர் திஸ்த்ரீ ள்
வளை ரய ளை த ர யயுமு	பயிற்று அப் ஸிப்பி ற
ள்ளை கிளி ள் [ட	மொழி தபத ளை
வே ல்போலே கூர் ம யு டத்தாய்	கேட்டிஇருந்து டெ டி ரு டிரு
ெ ங் ண் நெடிதா ளை யு	து (பி பு அ ர் ள் செ படி யே)
முளை முளைக்கிற ள ரய்	ம றபாடும் வேதபாராய ப ணுகிற
ாள் ரந்தி யு த்தா	நா கூர் மணி ரட ே ரயி ணங் கென் ே. (அ)
எயிறு தந்தப க்தி ய யு முடைய	

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. திரு ரய்ப்பாடியிற் பெ ளோடே நிர தி ம் லேஷத் தப்ப ணின க்ருஷ் திருமணிமாட ட் ரயிலிலே நின்றருளினன் நெஞ்சே. அங்கே சென்றநுபவி யென்கிருர்.

(துளையார் ருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) துளையாரெ று துளை யி கிருக் க. அதா து-சுரு டு கறுத்து ம்ருது ர குழலையுடை யராய், ரையிலே பரியட்ட ளையிட்டு த்து முழுகியேறும் பரு மாபிருந்துள்ள இ டப்பெ களுடைய. †துளையாநிற்கிற எ று மாம். (துகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும்) அ ர் ள் ரயிலே யிட்டுவைத்த பரியட்ட ளை ( ) மசி மயிலீகூ றதாராய் எ னும்படி ரரி ெ ர டுபோய்க் குருந்திலேயேறியும் (உ) தீ ம செய்யும் சிதரா ள் சிற்றில் து சிதையே னும்படி சிற்றில் சிதைத்தும். (முற்றுவிளையார் விளையாட்டொடு) விளையாட் டுக்கு அவ் ருகு கார்ய ெ ர ளெ ர ணதபடி பரு த் தயுடை ய ர் ள் யெள நம்§ஊசாடாத பரு ம் அ ர் ளோடேயு டான விளையாட்டே ரடேகூட. (ரதலித்யாதி) அ ர் ளு கு ப்ரேம ரகர த்தை விளைத்த ஸர்வே வரனுடைய ர ஸ்த்தாநம்.

(வே ல்நெடுங்கணித்யாதி) வே ல்போலே கூர் ம யயுடைத் தாய் நெடிதான கண் ளையுமுடையராய் முளை கிறவள ரய் ஒளி யயுடைத்தான தந்தபங்க்தி ளையுமுடையரா த்ரீ ளா ர் . (பயிற்றும் மொழி கேட்டிருந்தும்) அ ர் ள் முத்தமிடீர்"

(க) ர-தி-௩-க. (உ) ர-தி-உ- .

§ ஊசாடுதல் - ஊடாடுதல், நடமாடுதல்.

எ ’ முற்போலே சில ார்த்தைகள்சொல்லிக் கற்பிப்பர் ளே அ ற்
ற ’ ே ட்டிரு ’ தேயும் ’ அவை கிட ’ கச்செய்தே. (முதிராதவித்
யாதி) முற்றுதேயிருக்கையாலே ம்ருது ாய் இ ரிதான சொல்லே
யுடைத்தாய் ளா ’ த ாயையுமுடைத்தான கிளியா னது. (ம ற
பாடும்) தன ’ கு ாஸிதமான வேதத் தப் பாடாநிற்கும் அவ்வூரி
லுள்ளார் வேதபாராய ம் பண்ணிப்போருகை யாலே அதுவே
யிறே இ ற்று ’ கு வாஸிதமாயிருப்பது ’ ஆகை யாலே இவர்கள்
சொ ’ லுகிறது கிட ’ அ ற றச் சொல்லாநின்றனவெ ன்னுதல்.
அ ’ றி ’ ே இ ர் ள் தாங்கள் உபாத்யாயரு டைய பெ ’ ளா
யாலே வே தபத ’ களை அப்யஸிப்பிக் அ ற றச் சொல் ாநி ’ ற
வெ ’ னுத ’ (முதிராதவின்சொல்) ற்பிக்கிற ர்கள் பேச்சுப்
போலேய ’ றிறே இ ற்றினுடைய பேச்சு ’ இப்படியிரு ’ கிற
திருநா ’ கூர் ... . (அ)

அரு. ட்டா ’ பாட்டு. (துளையாரித்யாதி) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துத
மா ‘தடந்தாம ரப் பொய் புக்கா ’ ” என்றது ’ கு இரண்டு தாத்பர்யத்
தாவே ருளிச்செய்தாரா யாலே முந்தின தாத்பர்யத் த ’ கீழ்ப்பாட்டி
ருளிச்செய்த ர் இரண்டாம் தாத்பர்யத் த இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறு
ரெ ’ ருத ’ அ ’ றி ’ ே கீழ்ப்பாட்டில் பொய் சபு ’ து ப்ரஸ்துதமா
யாவே ’ ருத்த ா ’ த்ராபஹார த்தை யநுஸந்திக்கிறுரென்றுதல்
’ தி திருவு ’ ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (திரு ாய்ப்பாடியிலித்யாதி).
(துளை ாநிற் ற) ஜலத்திலே துளை ாநிற்கிற ர் ளா வெ ன்றபடி. (அ)

௬௦. வி டையோட வெ ’ றுய்ச்சி மென்றோள் ய ’ த
விகிர்தா வி ா ’ கு சுடராழி யென்னும்
ப டையோடு ’ வெ ான்று டையாயெ நி ’
றி மயோர் பரவுமிடம் பந்தடத்துப்
ப டையோடு செ ’ ாலவன் ம் து கப்பக்
தொ ப்பு ’ டரீகத்திடைச் செ ’ முநீர்
ம டையோடநின்று மதுவிம்மு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் ண ’ வெ ’ ம னே. (௬)

ப .	உரை.	பதம்.	உ ர.
வி ட	’தருஷப ’ ளும்	மென்றோள்	’ருது ா புஜாவி ’
ஓட	ஓடி சி ’ தும்படி	யந்த	விரும்பி [த் த
வென்று	(அவற் ற) ஜயித்து	விகிர்தா	வ்யா ர்த்த மா செ
ஆய்ச்சி	ப்பின்னைப்பிராட்டி		ல் லேயு ட
	யினது		வே

விள கு டர்	விள ாகின்று பு ாயு ட
ஆழியென்னு படையோடு	திருவாழியாகிறஆயுத த்தோடேகூட
ன்று சங்குஉ ட ாய்	அத்விதீய ாயிருக்கு ம்ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத் தையுடையவனே.
நின்று	என்றுசொல்லாநி று கொண்டு
இ மயோர் பரவும்	ப்ரஹ்மாதிதே ர் ள் இ டவிடாதே ஸ் தோத்ரம்பண்ணுகி ற
இடம்	ஸ்த்தா மாய் [
பெ டயோடு	பெட்டையோடு கூடி
செ ா	சிவந்த ாலயுடை
அ ாம்	ஹம்ஸமானது (மது பா. த்தால்மூன் டிதோற்று மயா லே) [யு ள
ப டடத்து	அழகியதடா த்திலே
தொ கைப்புன் டரீகம்	திரண்டதாம ரப்பூ க் ளை
துகைப்ட	துை க்க(அத்தாலே)
இடை	அத்தாமரை ளின் டு வேயுள்ள
செ கழுநீர்	செ கழுநீர்ப்பூ ளான
மடை ஓட	மடை ள் கிய பியோ டினபே திலும்
நின்றுமதுவி மும்	உள்ளேநின்று மது வெள்ளம்தேங்கும் படியான
நாங்கூர் மணிமாட ே ாயி ெ ன்ம னே.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. †நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கா எரு தேழடர்த்த செயலையும் தி யாயுத கனோட் டச் சேர்த்தியழ யும் சொல்லி தேவர்க ாத்தத் திருமணிமாட கோயிலிலே நி று ளினன் நெஞ்சே. அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(வி டயோட) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம் ஶ்லேஷ த்துக்கு ப்ரதிபந், மான ருஷபங்கள் †ஓடும்படிவென்று. (ஆய்ச்சி மெ ், ாள் நயந்தவிகிர்தா) அ ரு ட ப ருது ான தோளை விரும்பின யாவ்ருத்தமான செயல் ளையுடைய ே . (விள கித் யாதி) திரு றத்துக்குப் †ப கத்தொ டயா விள ாகி றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடி அத்விதீய மா ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடைய னே. (ா நி று) இப்படிசொ ல்லாநின்றுகொ ாண்டு. (இ மயோர்பரவுமிடம்) ப்ரஹ்மாதிதே ர் ள் விடாதே ஸ்தோத்ரம்ப ணுகிறவிடம்.

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய் ளிடே மதுபா ம் பண்ண இழிந்த சிவந்த ாலயு ய் அ மா து பே டயோ டேகூட இழி கையாலே மதுபானத்தாலே மு டிதோற்று மயா லே. †ஆஶ்ரயத்தைப்பேணிப் பரிமாற வறிகிறனவி லை. அத்தாடு து கக்கப்பட்ட. (தொகை யித்யாதி †திரண்ட தாம ரப்பூவி டு வே செ கழுநீரின் மதுவெ ள்ள மானது ம டயாலே போ ாகிற ச்செய்தேயும் அதினு டய மிகுதியாலே உள்ளேநின்று †விம்மா

நிற்குமாயிற்ற திர ' ட புண்டரீ ' ளின்நடுவே ஆ ' ன, ள
து க ' க நடுவுநிற்கிற செ ' கழுநீரானது மதுவெள்ளமிடாநிற்கும்
இப்படியிரு ' கிற திருநாங்கூரிலே. .. (கூ)

அ . ஒன்பத ' பாட்டு. (வி டயித்யாதி) பலகாலும் க்ருஷ்ணவதா
ரத்தோடு ஐ ய ' சொல்லாநி ' நீர் மணிமாட ' கோயிலிலிருக்கும ' ருஷ்
ணேனெ ன்ன' ப்ரஹ்மாதி ள் அங் ன் ஏத்துகிறார் ள் ே ளாநெ ' கிரு
ரென்று ஸ ' தி யுட்டு ாண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்பி ' னையித்யாதி)

(ஓடும்படி) தோற்கும்படி. (ப த்தோ டயா) பரபா மாக.

(ஆ ' ரயத் த) மலத் த 'தொ க" ஸமூஹமாய் அதி ர்த்த '
(திர ' ட) எ ' றது. (விம் ாநிற்கும்) தே ' ாநிற்கும். ... ( )

மூ. ' டார் பொழில்சூழ் தழ ாய நா ' கூர்
மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலு ' கென்றும்
தொ ' டாய தொல் சீர் யல் ம ' ை யர்ே ா '
கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை ல்லார்
' டார் ' ' ளியானைமீதே
டல்சூழுலகுக் ெ ாரு கா லராய்
வி ' டோய் நெடு ெ ' ா குடை நீழலின் கீழ்
விரிநீருலகா ' டு விருப்பு ே ர. (௦)

திரும ' கையாழ்வார் திருவடி ளே ர ம.

ம. உரை.

' டுஆர் ' டு ' மி ' கிரு ' து
ள்ள [பட்டு
பொழி ' சூழ்ந்துசோலை ளாலேசூழப்
அழ அழகாயிரு ' கும்
நா ' கூர் திரு ' கூரில்
மணி ாட ' ோ ா திரு ணிமாட ' ே
யில் யிலிலேநித்ய ா ஸ
' ம்ப ' ணுகிற
ெ டு ாலு ' கு ஸர்வேஸ்வ ரனு ' கு
என் றும்தெ ' நித்ய க ' ர் த்தில்
டா அதி ரி ' ே
' த
தொ ' ர் திர தி ' பத் தயு
டயராய்
ல்ம ' ' முனிகுட் ' த திரும '
ே க ' குரா ா
லிய ' ஆழ் ர்
ஒலிசெ ' அரு ளிச் செய்த
தமிழ்ம லை ல் தமிழ்த்தொ டபத்
ார் தயு ' ஸஹ்ருதய

. உ .
மா அப்யஸி '
ல் ார் '
' ட ர் ண்ட ரெல் ம் த
ள்காலிலேவிழு
' து ' வி ' கு ' படி
ளியானைமீதே மத்த ஐத்தி ' ே ே
றி(ரி ம் ' து)
டல்சூழ் கு சது ' ா ர பா
க்கு த ா பூமி ' கு
ஒரு ர ய த ' ளேஅத்விதீ
ர் ாஹ ர ய்
வி ' தோய் அப்ர ' ஷமா
ெ டுெ ' ெ டியமூ ந்தாதபத்ர
குடைநீழலி ச் யயி ' ழிரு
ை கீழ் து
விரிநீரு ஆ ரண ே ஷ்டி
தப்ரஹ்ம ' டத்
தய ' டு ெ
' டு
விரு ' பு ர் நிர தி ப்ரீதியுக்தர்
ாயிருப்பர் ' . ()

வ் ா. பத்தாம்பட்டு. இத்திருமொழி ற்ருர்கு பலம் சொலுகிறது

(டர்பொழில்சூழ்ந்து) சோலையென்று பேர்மாத்ரமாய் மதுபா ம்ப இழிந்த ண்டையாய்க் கிடக்குமாயிற்று. (அழ காயவித்யாதி) தர்சநீயமா திருநாகூரில் திருமணிமாட ோயி லிலே நித்ய ா ம்ப கிற ர்ே ஸ் ரனுகு. (என்றும்தொ டாயதொ சீர்) நித்ய ர்யத்திலே திகரிக் கயாலே ந்த நிர தி ஸம்பத்தையு டயராய். (யல்ம கயர்கோ) நல்ல யலையு டய திரும ை கு ரா ா ான ஆழ் ார். (ஒலிசெய் தமிழ்மாலை லார்) ஒலி யயு டத்தா ருளிச்செய்த தமிழ்த் தொ டயர்கிற இத்திருமொழியை ற்ற ர் .

(க டார்) அநுகூலப்ரதிகூலோதாஸீநரென்று ாசி யின்றிக்கே லோ மா த்த ள் ாலி ந்து விழும்படி மத்த த்தின்மேலே யேறி (டல்சூழுலகு ொரு ாவலராய்) க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து து ா ரபர்ய தயான பூமிக்குத்தா ளோ நிர் ாஹ ர ய். (வி டோயித்யாதி) ஆ ா த்திலே ெ று கிட்டும்படியா முத்துக்கு டயின்கீழே டல்சூழ்ந்த பூமி ய யா டு விரும்பப்படுவர் †நிர தி ப்ரீதியு, ரா ர்கள்.

'ஐ ர்யத்தைப் புருஷார்த்தமா ச்சொல்லு ானெ ? என்று ஞ்சீயர் பட்ட ர ே ட் ா ரனேயாகிலும் ஒரு ால் பிறந்து அபிஷே ம்ப மயும் பா தசேஷமா லாமாகில் எ று கா ம் திரும யாழ் ார்இருப்பது" றருளிச்செய் தருளினர்.

பெரி வாச் பிள்ளை திரு டி ளே ம.

அ —பத்த ம்பாட்டு நி . (வ டாரித்யாதி) விரும்பு ர் றது கு ல் ாா லும் விரும்பப்ப ரெ றர்த்த ருளிச்செ து விருப்பத் தயுடையராசவரெ றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிர திசே த்யாதி).

(இருப்பது) ற தா , இனி தம்மு டய ப்ரபந்தம் ற்ற ர் கு பா வத ங்கர்யோபயே யான ம டலாதிபத்ய ே டா எ திருப்ப ரோ எ று இ வு பூரித்து கொ வது. ... ... (

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம

மூன்றும்பத் எட்டா திருமொழி முடிந்.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சர ம்.

மூ ருமபத்து ஒனபதாநதிருமொழி சல ொண்ட ப்ரவே சம

†அபிமதவிஷயத் த யநுபவிக்குமிடத்தில் அ ய ள்தோ றும் விரும்பியநுபவி குமாபோலே †அ குள்ளதெ ல்லாம் †உத்தே யமாய் †ஆபத்ஸ ஞய் ர் த்து கும் ரக்ஷ ஞயிரு கிற ஸர் வே ரன் ரக்ஷ த்து குப்ப ா தே ம்' என்று விரும்பி ர்த்தி கிற தேசமாமை யாலே அ கு டான திர்ய கு ருமகப் பட மூ தர் பகவதநுபவத்தாலே ளி குமாபோலே களித்து வர்த் தி கும் தேசம் ஆன பி பு நீயுமத்தேச, த ப்ராபியென்று திரு வுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ... . *

அரு. சல ொ ண்டவின் ப்ரவே சம். திரு ா கூரில் திரு ணிமாட கோயிலே யநுபவித்த ஆழ் ார் அ குள்ள மற் றத் திருப்பதி ளையு மநுபவிக் கிறார் இனிப் பத்துத் திருமொழி ால் ெ று திருவு ளம்பற்றி அ யெ ா ற்று கும் ஸங்கதியருளிச்செ ய் றார் (அபிமதேத்யாதி). (அ குள்ள தெல் ா) திருநா கூர் திருப்பதி ளெல் ாம். (உத்தே யமாய்) எ ற ந் தர தோற்றி எ றுவே ஷ . இத்திருெ ாழியி ப்ரமேயத் , யருளிச் ெ ய் றார் (ஆபத்ஸ ஞயித்யாதி). ... ... *

மூ. சலங்கொ ா ட விரணிய த ல்மார் கீண்டு
தட டலை டைந்தமுத கொ டு ந்த ாளை
நல ொ ா ட ருமுகில்போல் திருமேனி யம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறை கோயில்
சல ொ ா டு மலர் சொரியும் மல்லிகை யொ செருந்தி
செ ப ள் ம நாறும் பொழிலினூடே
ல கொ டு யலோடி விளையாடு நா கூர்
குந்தவி ரம் வ கு மடநெஞ்சே. ( )

பதம.	உரை.	பத .	உரை.
சலம்ெ ாண்ட	(ப்ரஹ்லாத ப ல்) சீற்றத்தையுடைய	அ	ப்மார்வம் விசா வக்ஷஸ்த்தல த் த
இரணியன்	ஹிர யனு டய	கீ டு	அநாயாஸேந கிழித்து ப்பொகட்டும், [
அ து	அப்படி ரபலத்தா லே பூண் ட்டப்ப ட்ட	தட கடலை	பெரிய திருப்பாற் ட
		கடைந்து	மத ம்பண்ணி

அமுதம்	அதிற்பிறந்த அமுதத்த	ஓடி	தங்குமாஸ்த்தாநீரவிட்டு ஓடி
மொ	தேவதைகளுக்குப்ப கிட்டுமொடுத்தருந்த	மொ	இசலி இலி மலர் லர்சொரியுச்சொரிகிறம்
ந்த	தோஷயுந்தனையி	ஓ	மல்லிகை அழகிய மல்லி
ரனை	யுராய்		செருந்திசெருந்தி
லமொட அழகிய	நீ		ஸம்பங்களும்
ருமு	போற		நாறுமணையைப்பரப்ப விடுகிற
போல்			
திருமேனி	அதிவ் தேஹத்தயுடையனுர்ஷ்மார	வ	ளமிகுந்த
மா			
டோறு	ப்ரதிதிநமும்	பொழிலி	சோலையிலே
கிழ்து	தோஷித்துமொண்டு [படி	ளமொ	(அப்புஷ்பமா விளையாடு லத்தாலே) துள்ளிவிளையாடுகிறார்
இனிது	அதிதரு கினித்ராம்		
ருபியுதமே	அநாய ப்ரயோஜனமும்	ரகூர்	
யி	ய்நித்ய ஸம்பனுகிறதேசமாய்,		குமடமெஞ்சே ( )
ல்	(நீரவிட்டார் தரிமாட்டாத) மத்ஸ்யங்கள்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (சங்கொட) †சிற்றத் தாயிட்டாயிற்று குத்தது. †சிற்றத் தயுடையனுமிருக்கிறவுரியனுடைய பலத்தாலே திண்ணியதாய் அன்றமார் த் தன்னுடைய †சிற்றத் தட்டி வெதுப்பிப் பதஞ்செய்யப்பணிபின்னை அநாயாசே நழித்து †ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணு, கடலை க்ஷுத்ரபதார்த்தங்களைப்போலே பரிச்சேதித்துக் கடைந்து அதில் நல்லுயிரான அம்ருதத்தை வாங்கி நம்மை ஆச்ரயித்த தேவஜாதியாரியம் தலைக்கட்டப்பெற்றோமிறே.' என்று அதுபெற்றால் அவர்களுக்கு முருமுப்பத்தானுடையனுய் †அவ்வம்ருதத்தை புஜித்தார்க்கு முழியக்கட ராதிகளைத் தானுடையனுயிருக்கிறவன் (நல கொண்டவித்யாதி). †அம்ருதத்தை நாய்கிடாய் என்னும்படியான படியுடையன் ( ) 'தூமஜ்யோதி தூமஜ்யோதி என்கிறபடியே, உபசயாத்மமான வடிவையுடைய மேகம் திருமேனிக்கொப்பாகப் போராமையாலே வ்யாவ்ருத்தமான வடிவையுடைத்தாய் ஸ்யாமளமாயிருப்பதொருமேகம்போலேதிருமேனியையுடையனுய் அத்தாலே

( ) மேகஸந்தேசம்

இ ே ர்ே ர என்று தோற்றும்படியிரு கிற ப்ரமாத புகுந்தபோதா ஹிர யனே சிரஸி வும் கடல் ட யுவுமொ ஜூது எ று ஏற்கவே ந்து † பெரிய ஹர்ஷத்தோடே கித்ய ா ம்ப ணுனை யாலே ஆ ரிதர்க்கு இனிதா தேசம்.

(சல கொ டித்யாதி, † அது கு ஹேதுவிருக்கிறபடி. ( ) ஸ்ருஷ்டா ஸ ர்ஷாதி புஷ்பிதா ' எ கிறபடியே இசலி இசலி மல ரச்சொரிகிற மல்லிகை அழகி செருந்தி அப்படிப் பட்ட செ ரப ம் இ பரிமளத்தைப் புறப்படவிட. (பொ ழிலித்யாதி) † நீரிலேகிடந்தால் மிடுக் யு டத்தாய்க் ரையிலே யேறினுல் அதின்றி கே யிருக் க் ட ா மத்ஸ்ய களா அ நீர் தானுறுத்தும்படி அதிற் ாட்டிலும் கிலமிதிதானே ந ருயிருக்கை யாலே அச்சேலையில் ம த்தை ஆக்ராணம்ப ணி அத்தாலே மிடு கு டத்தாய் ருக்தர் பகவதநுபவத் தப் ப ணி (௨) ஹாமனூ மஹாமனூ அஹமந்நமஹமந்நம்'' என்று களிக்குமா போலே கயல்களானவை அ கேயி ே துள்ளி விளையாடாநின் றுள்ள திருநா கூர். ... . (க)

அ முதற்பாட்டு. (சலமித் ாதி) ச கொண்ட' என்று அ னே விசேஷித்தது குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சீற்றத் தயிட்டித்யாதி). ா யார்த்தம் (சீற்றத் தயுடை ஞயித்யாதி). அது'' எ றதி ர்த்த (ர ப த்தாலேயித்யாதி). பிளந்து என்னுதே 'கீண்டு' என்று - அ ாயாஸம் தோற்றச் சொன்னது கு பாவம் (சீற்றத்தைக் ாட்டியித்யாதி). தடம் - விஸ் தாரமென்றருளிச்செய்கிருர் (ஒரு ாலித்யாதி). ானே'' என்று இப் போது சொல்லு க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவ்வம்ருதத் த புஜித் தார் கித் ாதி). ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய (அவ்வம்ருதத்தை நாய்க்கிடா யித்யாதி). ாடோறும்மகிழ்ந்து மருவியுறை இனிது ே ாயில்' என்றந் ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (பெரியவித்யாதி).

(அது கு) எம்பெருமான் பெரியஹர்ஷத்தோடே ர்த்திக்கைக்கு. யல் ள் பொழிலில் விளையாடக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிருர் (நீரிலே யித்யாதி). ... ... ( )

மூ திண்ணியதோராரியுரு ாய்த் திசையனைத்தும் நடு த்
தே ரொடு தான ர்கள் தி சப்ப விரணியனை
ந ணிய ன்மார் கலத் துகிர் மடுத்த நாத
நாடோறும் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை கோயில்

( ) (௨) த - ப்ரு.

எ ணில்மிகு பெருஞ்செல் த் தெழில் விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் கே ள் விகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
ம ணில்மிகு ம றய வர் ர் மலிவெ ய்து நாங்கூர்
குந்தவி ரம் லாங்கு மடநெஞ்சே. (உ)

பத .	உ ர.
திசையனைத்	எல்லாத்திக்கிலு
தும்	வர் ளும்
நடுங்	பயப்படவும்
தேவரொடு தா னவர்கள்	தே தா ாதிகள்
திசைப்ப	லங் வு
தி ணியதோர் அரியுருவாய்	த்ருட ாய்அத்விதிய மான ரஸிம்ஹரூபியாய்
இரணியனை	ஹிர யாஸுரனை
நண்ணி	கிட்டி
அவ	அவ் ஸுரனது[தில்
மார்வகலத்து	விசால க்ஷஸ்த்தலத்
உகிர்மடுத்த	னை ஊ றிக்கிழித்த
நாதன்	ஸ்வாமி
நாடோறும்மகிழ்ந்திரீது ருவியுறைகோயில்	

பத.	உரை.
எண்ணில்மிகு	கண ாதீதமான
பெரும்செல்வ த்து	மஹத் ம்பத் தயு டத்தாய், [ள்ள
எழில்விள கு	அழகுவிள காநி று
மறையும்	வே த ளும்
எழி சயும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
கே ள்விகளும்	(இ ற்றின்) அர்த்த ப்ர ணங் ளும்
இயன்ற	நிறைந்த ராய் (அத்தால்)
பெரு குணத் தோர்	ஆத் கு ஸம்ப ந ராய் [த ரான
மண்ணில்மிகு	பூஸுரரு குள் சிறந்
ம றயவர்கள்	ப்ராஹ்ம ர்கள்
மலிவெய்து	நெரு கி ர்த்தி கிற
நாங்கூர்வைகு தவிண் ஞ்சே.	கரம்மடநெ ண கு. (உ)

வ் ா. (தி ணியதோரரியுருவாய்) ஹிர யனு டைய சீற்றமென்றால் பிற ாலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய் தி க்குக்களெல்லாமஞ்ச அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமி றியே எல்லாருமொக்கக்கலங்க. (இரணியனைந ணி) எரிகிறபெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டு ாலர ப்போலே க்ரூரனு டையயலேத்தி டி (அ ன்மார்வகலத்துகிர்மடுத்) போக்குத்தேடி இட காணமை மயாலே சுழித்து ருகிற ருதிர வெ ள்ளத்து கு ஒரு ழி ண்டுவிட்டாற்போலே அ னுடைய பரந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அ னையழியச்செய்து தன்னுடைய ஈஶ்வரத் த்தை நிலைநிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எ ணில்மிகுவித்யாதி) எ ணிறந்திருப்பதாய், நிர்த்தோஷத்வாதி ளால்வந்த நிரவதி ஸம்பத்தையுடைத்தாய் அவ்வழியாலே அழகு விள காநி றுள்ள வேதமும் ஸப்தஸ்வரங்களும் †அங்காங்களும் மற்றும்†உள்ள ற்றால் ரும் கேள்வி ளும் இ ற்றை† ாஸ நைபண்ணி அத்தால் ந்த ஆத்மகுண ளால் மிக்கிருப்பாராய். (மண்ணில்) பூமியில் இதுக்கு இவனேகடவான், இதுக்கு இவனேகட

வா ’என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்ம ர் நெருங்கி வர்த்திக்கிற தேசம் ... ... (௨)

௮௫. இர ்டாம்பாட்டு (திண்ணியதோரித் ரதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ் துதமா ஹிரண்யகிரஸாத் த ஸப்ரகாரமாக நுபவி் ருரெ் று ஸங்கதி. ஏழி ச’ என்றது - ஆற ்க ்களுக்கும் மீ ாம்ஸாதி ளுக்கு முபலக்ஷ மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிருர் (அ ் ளு ் ற்றும்) என்று. “கேள்வி’ அர்த்தச்ரவணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (உள்ள ற்ருலித்யாதி). (வாஸனைபண்ணி) என்றது - ம நத் த: இது, ‘இய ்ற’ என்றதினர்த்தம். ... ... (௨)

௩. அண்டமு மிவ்வலைகடலு ம னிகளு மெல்லாம்
அமுதுசெய்த திரு யிற்ற னரன் கொ ்டு திரியும்
மு ்டமது நிறைத்தவன்கண் சாபமது நீக்கும்
முதல்வனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோ யில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ லிளந்தெங்கு கதலி
யிலைக்கொடி யொண் குலைக்கமுகோடிசலி ளம்சொரிய
வ ்டு பல விசை பாட மயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்த விண்ணகரம் வ ்கு மடநெஞ்சே (௩)

பதம்.	உரை.
அண்டமும்	அண்டங்களையும்
இவ்வலை டலும்	இந்த அலையெறிகிறஸமுத்ரங்களையும்
அ னிகளுமெல்லாம்	(ஸப்தத்வீப) பூமிகளெல்லாவற்றையும்
அமுதுசெய்த	கபளீகரித்த [ளுய்,
திருவயிற்றன்	திருஉதரமுடையவ
அரன்	(சாபத்தாலுபஹதனு ன) ருத்ரன் [ண்டு
கொண்டு	பரிக்ரஹித்துக்கொ
திரியும்	திரிகிற
முண்டமது	தலையோட்டை
நிறைத்து	நிறையச்செய்து
அவன்கண்சாப மதுநீக்கும்	அவனையொருநாளும் விடாதேயிருக்கிற சாபத் தப்போக் கியருளிய [வாமி
முதல் னவன்	ஸர்வநியந்தா னஸ்
கிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,	
எண்டிசையும்	பார்த்தவிடமெங்கும்
பெரும்செந்நெல்	பெரியசெந்நெ ற்களும்
இளம்தெங்கு	இளமையையு டைத்தானநாரிகேளங்க
கதலி	வாழைகளும் [ளும்
இலைக்கொடி	வெற்றிலைக்கொடிகளும்
ஒண்குலைக்கமுகோடு	அழகிதாகக்காய்த்த பாக்குமரங்களோடே
இசலி	ஸ்பர்த்தித்துக்கொண்டு
ளம்சொரிய	ம்ருத்தி யச்சுரக்க (இவற்றிலேபுக்கு மதுபானம்பண்ணி)
வண்டு	வண்டுகள்
பலஇசைபாட	அநேகரா ங்களைப் பாடாநிற்க (அவ ற்றை ் ட்டு)
மயில்ஆலும்	மயூரங்கள் நர்த்தநம் பண்ணுகிற
நாங்கூர்வைகுந்தவி ்ணகரம்மட நெஞ்சே . வணங்கு. (௩)	

வ்ய . மூன்றும்பாட்டு. (அ 'டமித்யாதி) அ 'டமும் இந், லோகத் தச் சூழப்போந்து அலையெறிகிற ட ' த்வீபங் ளோயு 'மெ 'லாமமுதுசெய்த திரு யிற் றயு டய '. (அரனித்யாதி ாபத்தாலே உபஹதனாயிருக்கிற ருத்ரன் கொ 'டுதிரிகிற தலையோ ட் டகி றத்து அவனை யொருநாளும் விடாதேயிரு 'கிற சாபத் தப்போ 'கி இப்படி ர் ஙியந்தா ா ன் ர்த்திக்கிறோ ாயில்

('டி சயித்யாதி)பார்த்த பார்த்தவிடமெ 'கும் பெரியசெந் நெல் மூ 'தர் பஞ்சவிம்சதி ார்ஷிகராயிருக்குமாபோலே இளைதா யிருக்கிற ெ, 'கு ா மூ வெற்றிலைக்கொடி அழகிதா க் ாய்த்த முகு ளோடேகூடி ஒ 'று 'ெ ா 'று இசலி ம்ருத்தி யச்சுா ', இ ற்றிலேபுக்கு மதுபாநம்ப 'ணி உள்ளுப்பு ' த்ா 'யம் இரு 'தவிடத்திலிரு ' வொட்டா மயாலே 'டுகளான பல இ க களையும்பாட அவற்றை 'லே ட்டு மயில்களா ஆடாகி 'றுள்ள.()

அரு. மூ 'ரு 'பாட் . (அண்டமித்யாதி) ஓராஶ்ரிதனு ப்ரஹ்லா தனு 'குதவினவள 'றி 'லே ஸ லோ ' ளாயு ' யிற்றிலே த்து த ' னாலேதானே யிடர்பட்ட தூர்மாகி 'குமு, வினை ' று குணதி 'யத் த ரு ளிச்செய்கிறுரென்று ஸங் தி.

'அண்டமும் என்றது - ஆ ாசமென்முய், உபரிதநலோ ' ளையெல் ாம் ெ ா 'லுகிறது. ... ... (ந)

மூ. லை யிலங்கு மகல 'குலா ' ர்கு 'ொ ாடி ய '
ாதொடு மூ 'குட னரியக் கதறி ய ளோடித்
தலையி லங் க த்து மலையில ' புகச்செய்த
தடந்தோள ' மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைலோ ாயில்
சிலை யிலங்கு ம ணி மாடத்துச்சி மி சச் சூலம்
செழு. ' ெ ா ' ட ல டிரியச் சொரி 'த செழுமுத்தம்
மலையில 'கு மாளிகை மேல் மலிவெய்து நாங்கூர்
குந்தவிண் ாம் ங்கு மடநெஞ்சே (ச)

ப ம.	உ ா.	பதம.	உரை.
இலங்கும் ல	விளா 'ாகி 'றுள்ளப ரியட்டத் தயு ட ய	ொ ாடி ய	ொ ாடிபோலு மிடை யயு டய சூர்ப் பண கயி து
அ ல்அல்குல்	அ 'றகித 'பப்ரதே சத் தயு டயளா ய் ['த	காதொடுமூ 'கு டன்அரிய அ ள்	ர் ாஸிகை ளை[வ ாலத்திலேஅறுக் அச்சூர்ப்பண கயா வ '
அ ா 'கர்குலம்	ாாக்ஷஸ ுலத்திற்பிற		

தறி கோ கூப்பிட் தலையி த தலைமேலே [டு அ த்து அழகிய ய த் து ெ ா டு ஓடி ஓடோடி [கிற லை மலையி மேமே யிரு இ பு ச் ை யிமே புகு ப செய்த டிபண்ணி தடம்தோ மஹாபாஹுவா சக்ரவர்த்தித்திரும

ரத்தி மே யிரு கு சூல கு ள் செழு ெ ா ருத்தமா மே ட ளி ட அ டுஇரி ழ யிற் றபேதி (உடமே) சொரி த ரவித்த [செழுமுத்தம் அழ முத்து ா லையி கு லைபோமே வி கு ற

ம ழ் தினிதுமருவியு றமே ாயி சிலைஇல கு ஒளிவிள குகிற மணிமாடத்து ரத் ளி ழத்த ரு உச்சிமி ச ஹ ளுடைய சி

மாளி மே ாளி ளி மீ மலிவெய்து குவி து ட ற ா கூர் குந்தவி ரம் டமெ ஞ்சே கு. ( )

வ்யா. நா ாம்பாட்டு (லையித்யாதி) விள ாகின்றுள்ள பரி ய டத் தயு டத்தான அ ற நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய் ெ ாண்டுதோற்றின ராக்ஷ ாதியா க்ெ ா டாடும்படியிரு கிற பெ ணை.†தனக்கொரு பரியட்டமும் பெ மையுமுடையளாய் ந் துதோற்றினளாயிற்று. (ாதித்யாதி)அ ள்†ஏறிட்டு ெ ா டு ந்த டி ப்போக்கித் † தானும்படி ப ணிவிட்டானுயிற்று. (தறி யித்யாதி) அநந்தரம் அவளும் கூப்பிட்டு ெ ாடு †தலையிலே ய ை த்து மலையின்மேலேயான லங்கை யிலே புகும்படிப ணின தோள் வியையுடைய ன் நித்ய ாஸம்ப ணுகிற மோயில்.

(சிலை யித்யாதி) சிலையெ று வில்லு கு ப்பர்யாயசப்தமாய் வில் லென்று ஒளியாய் ஒளி விள காநின்றுள்ள மணிமயமான மாட ளினுச்சியி மேமேல யுண்டான † சூலமும் இதாயிற்று அ ஹரி க்ருஹ ளடைய விரு கும்படி மேக ளான டலிலே போய் ப்புக்கு முத் தய டய ாரி ெ ா டு§நகழ்ந்து ந ழ் து நட மா ட்டாதேவரும் மாளிகை க ரி சூல களா வ இவற்றினு டய கிழ் யிற்றைப்†போழும் முன்பே தொட்டார்மேலே தாஷமாயிரு க்கிறவ முத் தச்சொரியும். (மலையிலங்குமாளிகை மேல் மலிவெ ய்தும்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்து த்தாற்போலே யாயிற்றுக் குவித்து கிடப்பது. . . .. ( )

அ௫. நாலாம்பாட்டு. (லையித்யாதி) ாட்டாராபத் தப்போ கினவள றி மே நித்யாநபாயிநியா பிராட்டி குதவி வனென்றநுஸந்தித்து அ தப்பிராட்டி பிரிவு ரு க்கடியான சூர்ப்பண யின் மூ கறுத்த

§ ந ழ்ந்து - நகர் து.

தோள்வலியை இப்பாட்டிற்சொல்லி மேலிற்பாட்டிலே பிராட்டி குதவின மையை யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸ தி.

ராக்ஷஸியை இ ரிப்படி ர்ணி குப்ர ருதோபயோ மென்னென் வருளிச்செய்கிறுர் (தனக்கித்யாதி). (எறிட்டுக்கொண்டு ந்த டி) என்றது - அல கரித்து கொண்டு ஆபிரூப்யத்தோடு ந்த டிவையென்ற படி. (தானும்படி) விரு பயா படி. ராக்ஷஸிகளுக்கு ரூப்யம் ஹஜமென்று திருவுள்ளம். இத்தால் ள்ளமே ஷத் த ரதலித்து ட்டிவிட்டாரென்றதாயிற்று. அ ெய றது - அங் க எ று மெல்லொற்ரு க் கிட கிறதாய், சூர்ப்பண ெய றுபோர்போம்படி ோரமான யென்ருதல் அம் - எ று. அழ ாய் விபரீதலக்ஷணயா ோரமா , யென்ருதல் சப்தார்த்தம் சுண்டுகொள் தென்று திருவு பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (தலையிலேகையை த்து) எ று.

(சூலமும்) க்ருஹாலங் ாரமான பொற்குட ளின் நுனியும். (போழும்) பொதுக்கும் பீறுமென்றபடி. ... ...(௪)

ரு. மி னனைய நுண் மரு குல் மெல்லியற் ா விலங்கை
வேந்தன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத்
த ணிகரில் சிலை ளைத்த றில - பொடிசெய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந் தினிது மருவி யு றை ோயில்
செங்நெலொடு செ கமலம் சேல் யல்கள் ாளை
செங்கழுநீரொடு மிடைந்து ழனி தி ழ்ந்தெங்கும்
மன்னு புகழ் ே தியர்கள் மலிவெய்து நா கூர்
வகுந்தவி ண ரம் கு மடநெஞ்சே. (ரு)

பதம்.	உரை.	ப .	உரை
அ ன்று	அக்காலத்திலே த்த	இலங்	லங் ா கரத் த
மின் அனைய	கொடிமின்னலைெ ா	பொடிசெய்த	பொடியா கின
நுண்மருங்குல்	சிற்றி ட யயு	தடம்தோள	மஹாபாஹு—வான
மெல்லியற்கா	ருதுஸ்வபாவத்தை யு முடையளான பிராட்டிக்கா		சக்ர ர்த்தித்திரு கன்
		மகிழ்ந்தினிது	ருவியு றகோயில்
இல கைவே	லங்காதிபனுனரா	செங்நெலொடு	செந்நெற் ளும்
தன்	னு டய	செ மலம்	செந்தாம ரப்பூக் ளும்
முடியொருப து	கிரீடமிலகும் பத்துத் தலை ளும்	சேல் யல் ள் வாளை	சேல்மீன் கயல்மீன் ாளை மீன்களு ஆகிய இவை ள்
தோளிருபதும்	இருபது களும்		
போய்உதிர	சதச ல கள கியுதி ர்ந்துபோம்படி	செங்கழுநீரொடு	செ ழுநீர்ப்பூக்களு டனே
நிகர்இல்	ஒப்பற்ற		
தன்சிலைவளைத் து	ஓங்கியதன்ே ாதண் டத்தை ளைத்து	மி டைந்து	சேர்ந்துகொண்டு
		ழனியெங்கு	ழனி ளெல்லாம்

தி ழ்ந்து ப்ர ரசி ் வு ்	மலிவெய்தும் வீதியெ ் கும்பெருங்
மன்னுபு ழ் கித் மா கீர்த்தி ய யு டய	கீ ர்த்திக்கும்படி யாகவுமிருக்கிற
மே தியர்கள் ப்ராஹ் ணர் ள்	ா கூர் வகு ் தவி ண ் ரம் மடநெ ஞ்சே. வணை ் கு. (ரு)

வ் ா அஞ்சாம்பாட்டு. (மி ் னனையவித்யாதி) மின்போலே யிருக்கிற நேரிய இடை யயு டயளாய் ம்ருது ் வபாவை யாயிரு ் கிற பிராட்டிக் ா ல ் கக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவண னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் போயுதிரும்படியாக தன க்கு ஒப்பு ் டாகிலும் உபமாநரஹிதமாயிருக்கிற வில்லை வளைத்து அன்று ல ் கையைப்பொடிபடுத்தி தோள் மிடுக் யுடைய ் பிராட்டி ் குப்ப ் ணின வ்யாபாரத்தை ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கு மொ க் ப்ப ் ணிற்று அவ ் ப்ரீதியோடே ர்த்திக்கிற தேசமாகையா லே க ் டார்க்கெல்லா மினிதாம்படியிருக்கும் தேசம்.

(செங்நெலித்யாதி) இது ாயிற்று கழனியான ப்ரதேசமடைய விரு ் கும்படி. செங்நெலோடேகூட தாம ர சேல் கயல்கள் ளை செ ் ழுநீரோடு †மிடைந்து விளங் ாநிற்குமாயிற்று வய ட ் . (ம ் னுபுகழித்யாதி) இதுவாயிற்று ஸ்த்த லமான ப்ரதேசமிரு க்கும்படி. நித்யமானபுகழையுடை ரராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்மிக் கிருக்கிற. இதுவாயிற்று ஊரும் †பிடாகையுமிருக்கும்படி. ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மி டந்து - ெ ருங்கி. (பிடா கையும்) - யலும். ... ... (ரு)

மூ. பெ ் மை மிகு டிவுகொடு வந்த வளைப் பெரிய
பேயினது வுருவுகொடு மாள வுயிரு ் டு
திண்மைமிகு மருதொடு நற்சகட மிறுத்தருளு ம்
தே ன ் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைமே ாயில்
உண் மமிகு மறையொடு நற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றிவற்றிெனாழிவில்லாப் பெரிய
ண்மைமிகு மறையவர் ள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவி ் ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே. (சு)

ம.	ய.	ப.	உ.
பெ மமி	த்தம த்ரீ ரீரத்	உ மயிகு	யதாபூத ாதி ா
டிவுடு ா	தத்தரித்து டு	றயொடு	தே ளு
		ற் லே ள்	(ற்றி) ல் அ
த ளே	ஞ்சி தபூதனே		ளும்
	யா வளே	நி ற	(இ ற்றின்வா
பெரி பேயி	த நி ா பெரிய		ால்வ த) கு வபூ
து ருவுடு ா	பிசாசத்தினுடைய		ர்த்தியு [ளும்
	விக்ருதரூபமடு ா	பெ ற	க்ஷ ம (முதலிய)
மா	மாயும்படி [டு	உதவுடு ா ட	டே ட்டபோதே -தவு
யிர்உ	அ ள்ப்ர னஸ்வி	யெ றி ற்	படியான ஔதா
	ரித்தும் [டய	றி	ர் முமெ கிறவி
தி டமிகு	மி திண் ம யு		ற் றயடை ர
மருதொடு	மருதமரத் தயு	ழிவி ா	ஓ ாதே(எப்போது)
ற்ச டம்	துட கி ார்யத் த		உ டயவர்களாய்
	முடியத்தலே ட்	பெரி ம	ஹௌதார் ம் (ஆத்
	ட ல் ச தி ய		ம ஸமர்ப்பண)
	யு டயச டத் த	மிகு	நி ற த
இறுத்துஅருளு முறித்த	[யும்	ம றய ர் ள்	ப்ராஹ்மணர் ள்
ம்		லிடு ய்தும்	டு ரு கி ர்த்தி ற
தே ன	ஸ்ரீ ருஷ்	ா கூர்	கு தவி ர மடடு
ழ் தினிது ருவியு றடு ாயில்		ஞ்சே. வ	ங்கு. ( )

வ் ஆருரும்பாட்டு. (பெண் மயித்யாதி) நாரீணுமுத்த ம யான யடு ா தப்பிராட்டி டிடை டு ாண்டு ந்த பூதனே ய பெ ரி பேயின்வடி யுடையளாய் டு ா டுமுடிந்து பி மாய் கி ரும்படியா அ ளேமுடித்து அ ராவேசத்தாலே. மி தி யயு டய மருது † துட கின ார்யத் தமுடியத் தலே ட்ட ல்ல ச தியையுடைய ச டம் இவற்றையிறுத்தருளி விரோதி போ ப்பெற்றோமிறே.” எ று அத்தாலே தீப்தனு † ர்டே ர விரும்பி ர்த்தி கிற தேசம்.

(உ மயித்யாதி) யதாபூத ாதியா டே த ளோடேகூட அ ற்றினுடைய ந ரு அ க கள் இ ற்றிலு டான ாஸனை யாலே வர ட ஆத்மகு ளேயுடைய † அட ம் க்ஷ ம † அர்த்திகளர்த்தித்தபோதே அபேக்ஷிதங்களே டு ாடு யாகிற ஔதார்யம எ ருற்போலேசொல்லுகிற இ ற்ருலொழிவி றிக்டே யிருக்கிற உதாரரான ர் ளால் மிக்கிரு கிற. † ட ஆத்ம மர்ப்ப ம். ... ... (கூ)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (பெ மயித்யாதி) கீழே ரஸிம்ஹாவதார மும் அநந்தரம் ராமாவதாரமுமாகவநுபவித்த ர் அ தர வதார

மாய் ஆழ்வார் னை யெல்லாமிடு டுத்து ருஷ்ண தாரத்தை மேல் மூ று பாட்டாலுமநுபவிக்கிறு ரென்று ஸ கதி

ச டத்துக் மயேதென் பா பு எ மாபோலே ஔ ர்யாதிசயத் தச் சொல்லுமெ றருளிச்செய்கிறுர் (தொட கி வித்யாதி). 'அவன் எ றத்த ல் தோற்றின ே தா த ப்ரஸித்தி ப்பற்ற வருளிச் செய்கிறுர் (ஸர்ே ம்வர) என்று.

நின்ற எ றதினர்த்தம் (அட ம்) எ றது. உதவு ா ட - உத வும்படியா கொ டயெ றர்த்தமருளிச் செய்கிறுர் (அர்த்தி ளித்யாதி). கீழே ஔதார்யத் தச் சொ லி மீளவும் உதாரரா எ ருல் பு ரு த ம ரேுெ ன ருளிச் செய்கிறுர் (ண் மயித்யாதி). ... (சு)

ரு. விள ளி யயிள ன்று ெ ா டுதிர ெ றிந்து
ே ல்நெடு க ணுய்ச்சியர்கள்ளை த்ததயிர்வெண்ணெய்
உள குளிர முதுசெய்தி வுலகு ட கானை
யுக தினிது நாடோறும் மருவியுறைகோயில்
இளம்படி நற்கமுகு குலைத்தெங்கு கொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்பு வளரக் கால்தடவும் புனலால்
வ ங்கொண்ட பெருஞ்செல் ம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவி கரம் வண கு மடநெஞ்சே. (எ)

பத .	உரை.	பதம	உரை.
இளங்கன்று	இள பரு முடைய	இ ம்படிநல்	இள ம ஸ்வபா
ெ ாண்டு	த்ஸாஸ ரனைத் தூ கி	கமுகு	மா வு டய அழகிய பா குமரங்களும்
விளங் ளியை	விளாவாய்நி றஅஸ	குலைத்தெங்கு	குலை யயுடைத்தா தென்னைமர க ளும் [ளும்
உதிரஎறிந்து	ர உதிர்ந்து யிர் மாயும்படிவீசியும்,		
ே ல்	ே ல்போல [டைய	கொடி	வெற்றிலைக்கொடிக
நெடுங்கண்	நீ டகண்களையு	செந்நெல்	செந்நெற் ளும்
ஆய்ச்சியர்கள்	இடைச்சிகள் (உறி	ஈன்கரும்பு	இனியகரும்புகளும்
ை த்த	ளிலே) சேமித்து வைத்த		ஆகியஇவைகள்
		வளர	திநேதிநேவ்ருத்திய டயும்படி
தயிர்வெண் ணெய்	ததி நீத னை	ால்தடவு	அடியிே பாயாநின்ற
உளம்குளிர	தந்திருவுள்ளம்குளிரு ம்படி	புனலால்வள	ஜலஸம்ருத்தியால்வ
		கொண்டபெ	ந்த ந மையையு
அமுதுசெய்து	ண்டும், (பின்னும்)	ருஞ்செல்வம்	டைய பெரிய ஐஶ் ர்யம்
இவ்வுலகுண்ட	இந்தலோ த்தைய டய முதுெ ய்	ளரு	வ்ருத்தியடையாநின் றுள்ள
கானை	நவெளவநன் [த		
உகந்தினிதுநாடோறும்	மருவியுறை கோயில்,	அணிநாங்கூர்	ை குந்தவிண்ணகரம்
			மடநெஞ்சே! வணங்கு. (எ)

வ் ா. ஏழாம்பாட் . (விள ளியித்யாதி) த் ா ாநனே
ெ ா டு விளா ாய் நிற்கிற அ ா மேலே உதிரும்படியெறிந்து
வே போடு †யா த னேயு டயராயிரு கிற இ டச்சி ள்
சேமித்து த்த தயி ாயு ெ ெ யயும் †ஆ ரித பர்ச
மு ளதொரு த்ர யமா யாலே திருவுள்ளமானது குளிரும்படி
யா முதுெ ய்து அநந்தரம் இந்தலோ த் தய டயத் திருவயி
ற்றி த் ரக்ஷ்ய ர்க்கத்தினு டய ரக்ஷ த் தப்ப ணுவை
யாடு இளகிப்பதித்திரு கிற

(இளம்படி) இள ம ய பா மா வுடைத்தாயிருக்கிற
முகு குலை யயு டத்தாயிரு கிற தெ கு ெ ற்றிலே கொடி
செ நெல் †இனிய ரும்பானது வளரும்படியா ப் புன ா து
† ா தட ா ற்குமாயிற்று † ரும்பானது நாள்தோறும் ஒருக
டு றி ரும்படி கா தடவுமாயிற்றுப் புன ா து †கிர தி ம்
பத்தா து மாருதே செல்லுகிற . . (எ)

அ . ஏழ ாட் . (வி ங் ளியித்யாதி) வே ' எ றத்த
ெ ஆர்த்த ாயிரு ெ ம யச்சொ னது க்ஷணயா புல்ய
ாகிெ ன்று (பரந்த) எ கிருர். தயிரும் ெ ணெயு முதுசெய்தா
உள் குளிரு அர்த்தஸித்தமாயிரு விடு ஷித்தது குபா (ஆ ரி
தேத் ாதி)

இ ரு பு எனறது நீட்டி ட கிறதாய் அர்த்த ருளிச்செய்கிருர்
(ளி ரும்பு) எ று. (ால்தட ாநிற்கு) றது சா . ஸ்வபா ார்த்
த ா ழி ளாலே பரம்பாநிற்குமெ று ளரும் ' எ றது கும்
சாட் ர்த்தம் ஸ்பஷ்டமெ று திருவுள் ம் ற்றி ஸ் பா ார்த்தத் த யரு
ளிச்செய்கிருர் (ரு ானதித் ாதி). அணி ாங்கூரா க்கு ஹேது கீழ்ச்
ெ ா தெல் ெ று திருவுள் பற்றி ருளிச்செ ருர் (கிர ாதி
டு த்ய தி) ... . (எ)

மூ. ஆருத சினத்தின் மிகு நரக ா ழித்த
அடலாழித் தட ய லர்ம ட்கு மரார் கும்
கூறு கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப ளி மயோர்
கு முத ன் மகிழ் தினிது மருவி யு ற டு ா பில்
மாருத மலர்க்கமலம் செ ழுநீர் ததும்பி
மதுவெள்ள மொழு யனுழ ர் ம டய டப் ா
மாருத பெருஞ்செல்வம் ளரு மணி நா கூர்
வைகுந்த விண் கரம் கு மட நெஞ்சே. (அ)

ப.	உ ரா.	உ ரா.	
ஆரூத	ஒரு ா றக் டவ த ' றி ' யிரு ' கிற [ளுய்	இமைடே ார்குல கித் ஸூரி ' திர ளு முதல் ன்	'குகிர் ா ஹ ளு ர்டே ' ா '
சி த்தின்	டே ாபத் தயு டய	ம ழ் ' கினிது மருவியு றடே ாயி '	
மிகு	மி கத்துவாராகின் றுள்ள	மாரூதம ர் ' மலம்	டவிடாதம ா யு ட தா ா
நர	ா ாஸூர து	செ ' ழுநீர்	செ ' ழுநீர் (முதலி
ரம்	மிடுக்		பூ ' ' ஆ ய இ
அழித்த	போ ' கி		ளில்கி ' று ')
அட ' ஆழி	யுத்தோ ' மு மா தி ருவாழி ய	ததும்பி	டெ ரு ' ப்புறப்பட்ட
தட ' ன்	தன்பெரு ' கயிலே யு ட ளுய்	மதுவெள்ள	டதே ' டெ ' ளடெ ' கு
		மொழுக	' (தலைதெரியாது)பா
		உழ ர்	ர்ஷ ர் [ய் தி ளு '
அ ர்ம ட்கு '	பெரியபிராட்டி யாரு	யல்ம டய	த ' ள்தங் ' ழனி
அரா ' கு '	ருத்ரனு ' கும் [க்கும்	டப்ப	ட ளைஅ ட ' வு '
கூறுஆ	' டெ ' றுகூறிட் டநுபவி ' லாம்ப டி	மாரூத	மாரூடதே ர்ந்து டெ ாண்டு ருகிற
டெ ாடுத்தருளும்	தன்திருமேனி யக்	பெருஞ்செல்	மி ' நீர்ச்டெ '
திருவுடம்ப	டொடுத்துக்டெ	ம் ளரும்	ற ' த
ன்	' டிரு ' கிற சீலத் தயு டயளுய்	அணிநாங்கூர்	வைகு ' தவி ' ா ' மட டெஞ்சே. ' கு. (அ)

வ்ய. எட்டாம்பாட்டு (ஆரூதவித்யாதி)ஒருகா லாற ' ட தன்றிக்டே யிரு ' கிற சினத் தயுடையளுய் மிகை த்து ாராகி ' றுள் ா நர டய†மிடுக்கை யழித்த யுத்தோர்மு ான திரு ாழி யைக் கை யிலே யுடைய ன் பெரிய பிராட்டியார் ' கும் ருத்ர ' கும் என்னதென்று கூறிட்டநுபவி ' ாம்படி திருடே ளி ய ' டெ ாடுத்து ' டெ ா ' டிருக்கிற †சீலத் தயுடையவ ' நித்ய ஸூரி ' திர ளுக்கு நாதனுன ன்

(மாரூதவித்யாதி) மாரூதமல ா யுடைத்தான தாம ா செ ' ழுநீர் இ ற்ருல் †மி ' கு மதுடெ ள்ளமிட்டுப்பாய யலிலு ' டான ர்ஷகரா ர் ள் பயிரழிய டெ ள்ளம் போமளா ான ாடேற மடை ளயடைப்பர் ள். (மாரூத பெருஞ்செல்வம் ளரும்) † அ ' டே யுடைந்தது' இ ' டே யு ட ' தது கிடாய் என்று ஸ ' யப் பெருக்குக் கிடாய் . எ ' று கூப்பிடுகிற ஆர ாரமேயாய் ' கிட ' குமாயிற்று. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஆரூதவித்யாதி) 'உரம்'' என்றதி ர்த்தம் (மிடு ' கை) என்றது. 'அலர்ம ட்கு'' என்றத்த லே மஹ ' மும் ' அரா ' கு''

என்ற பூஜ்யோ தி ாலே அவனு டய ஸ்வோத் ர்ஷாபிமாநமும் கூருக" ன்கையாலே ம தஸம்ஸ்லேஷமும் தோற்று கயாலே யருளிச்செய்கிருர் (லேத் தபு டய ன்) எ று

ததும்பி" ன்றதி ர்த்தம் (மிக்கு) என்றது. கீழ்ச்சொன்னது நு குணமா செ வத் த விசேஷிக்கிருர் (அ கேயித்யாதி). ... (அ)

கூ. கமலி தட கடலுள் ான ர்களோடு
மாமுனி ர் பலர்கூடி மாமலர் ள்தூவி
ள்தனி நாய னே யெம ருளா யென்னும்
ஈச ன் மகிழ்ந்தினிது மருவியு ற கோயில்
செங் யலும் ாளைகளும் செ நெலி ட குதிப்பச்
சே லுகளும் செழும்பணைசூழ் வீதிதொறு மிடைந்து
ம கு மதி ய டுரிஞ்சு ம ணிமாட நா கூர்
கு த வி ரம் வ கு மட நெஞ்சே. (க)

பதம.	உ ர.	ப	உரை.
வங்கம்மலி	மர ல ளால்நி றைந்திரு கிற	ாளை ளும்	ாளைமத்ஸ்யங் ளும்
தட டலுள்	பெரியதிருப்பாற் ட விலே	செந்நெலி ட	செந்நெ ற்பயிர் ளினி
வானவர் ளோ டுமாமுனிவ ர்பலர்கூடி	தேவர் ளோடே ஸந காதிமஹர்ஷிகள் ப லரு கூடி கொ ண்டு து	குதிப்ப	துள்ள [டையே
மா லர் ள்தூ வி	ப்லாக் மானபுஷ்பா த்யுப ர ங் ளை த்தூவி	சேல்உகளும்	(அப்பயிரினிடையே யிருந்த)சேல்மத்ஸ யங்களும் (கூட சே) களித்து ர்த் தி கிற
ங்கள்தனிநாய னே	எங்களு குாதனு ர ஸர்வேஸ்வரனே	செழும்பணைசூ ழ்	பெரியமருதநிலம்சூழ் திருப்பதாய்
எமக்கு அருளா ய்	எங் ள்ப விலே ரு பப ண்ணியருள வேணும்	வீதிதொறும்	தெருக் தோறும்
என்னும்	என்றுப்ரார்த்திக்கும் படியிரு கிற	மிடை து	செ ருங்கியிருப்பதாய்
ஈசனவன்	ஸ்வாமி	ம குல் தி	ஆ ாசத்திலேஸஞ்சரி கிறச த்ரனு டய
கிழ்ந்தினிதுமருவியுறை கோயில்		அ டுஉரிஞ்சும்	கீழ்வயிறுதேயும்படி யாயுயர்ந்த
செங்கயலும்	செவ்வியகயல்மத் ய ளும்	மணிமாட	மணிமயமான ாட களையு டயதாயி ருக்கிற
		ா கூர் வருந்தவி ரம் மடநெ ஞ்சே. ணங்கு.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ங் மித்யாதி) மர கல ளால் குறை ற்றிரு கிற பெரிய திருப்பாற் டலிலே. †மலே குச் சிறப்பாக ஆனையைபிட்டுச் சொல்லுமாபோலே டலு குச் சிறப்பாக மத க

ல ளையிட்டுச் சொல்ல ட து. தேவர் ளோடே ந ரதி ளு கூட புஷ்பாத்யுபகர ளைத்தூவி எ ளு கு நாதன ர்தே ரனே. கள் பக் விலே ரு ப யப்ப ணி யருளசே ணும் ர னும் ர்தே ர ப்ரீதிபூர் கமா கித்ய ர ம் ப ணுகிற தேசம்

(செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயலும் வாளை ளும் குளிர்த்தி யைப்பற்றச் செந்நெலி டயிலே தா மே ல் ளான ளித்து ர்த்தியா கின்றுள்ள மருதகி ம் சூழ் திரு குமாயிற்று †தெருவு ள் தோறும் †ஆ ரசத்திலே ஞ்சரி கிற சந்த்ரனு டய கீழ் யிறு தேயும்படியா மணிமயமான மாட ளையு டய. ( )

அரு. ஒ பதாம்பாட் . (மித் ாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ெ ளசில் யத்தை யநுஸ ந்தித்தவுடனே அ டய பரத் திருவுள்ளத்திலூற்றிரு து அத் தயருளிச் செய்கிருரென்றுதல் கீழ் ருஷ்ண ாதாரம் ப்ரஸ்துத மா கயால்(க) నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్యహ్యాగతో మధురాం పురీమ్ . ாகபர்ய முத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ தூராம்புரீ எ றபடியே அதுக் டியான திருப் பாற் டலானை யநுபவிக்கிருரெ ருதல் ஸ தி.

வ ளைச்சொ னது கு ப்ரக்ருதோபயோ மெ ெ ன் ருளி ச்செய்கிருர் (கித்யாதி). விஸமாதி ாலே சொ ஞரெ று ருத்து.

(தெருவு ள்தோறும்) ன்ற நந்தர மி ட திரு கிற-ெ ரு கியிருக் கிற என்று கூட்டியநுஸந்திப்பது. மங்குல் றதினர்த்த (ஆ ரசத் திலே) எ றது ... ... ( )

௱. சங்கு லித டு முதல் ச ரமு ே ந்தும்
தாமரை க ெ டிய பிரா தானமரு ே ாயில்
வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்து நா கூர்
குந்த வி ர்மேல் ட றயும் பொழில்சூழ்
ம ை யர்தம் தலை ன் மரு லர்த முடல்துணிய
வாள்வீசும் பர ா கலிகன்றி சொன்ன
சங மலி தமிழ்மாலை பத்தி ல்லார் ள்
தரணியொடு வி ம்பாளு தன் ம பெறு ாரே. (௦)

திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

(க) ஹரிவம்சம் - க ௩ - ௬௨.

உ .	ப . உ ா.
ச ' கு ' மூ	பொழில் சோலை ளாலே
மலி த்ருடமா	சூழ் சூழப்பட்ட
தன் லே தயும்	யர்தம் திருமயிலுள்ளா
' ரம் ச ' ரமூ	த ப்ரதா ராய் [ர் ' கு
மூத இ மூத ட்	லர்த ' உ த்ரு ' கள் சரீர ள்
ார் ' ளு ' ஆ	டல்
யஇ த் ற	ணிய சி ' ' பிந் ாம்படி
மூ ' ' மூ ' லே	ா ' வீ ம் ட் த் தவீசுகிற
ள ' தும் தரித்து ' லெ ' டிரு	பா ால ' த்ரு ' ருத்யு ாய்
லெ டிய நீண்ட [' ற	லி ' றி லி ரியான ஆழ் ார்
தாம ர ' ஈண் தா ரபோ ' றதிரு ளையு ட	சொ ' அருளிச்செய்ததாய்
பிரா ' மஹோப ர ளு ' ர் லே ' வரன்	' ' மலி லி ' ம்லெ ா ' டாடத்த '
அ ரும்லே ாயி நித்ய ா ' ப ' ணு	தமிழ் ாலை த்ராவிட ப்தஸந்தர்ப்
ல் ம்தி ' தேச ா '	பத் தயு டத்த
ங் ம் ர ' ள்	[ளையும்
மலி நி ற ' த	இ பத்து இப்பத்துப்பாட்
டல் டல்சூழ் ' த	ார் ' அப் ஸி ' . ' ல ' ர்
உலகில் மியி [ற	தரணியொடு 'பூமி யும் [ள்
மலிவு ய்து ' ருத்திமி ' ரு '	விசும்பு பரமா ாசத் தயும்
நா ' கூர் திரு ா ' ரில்	ஆளும் ஆளும்படியா
கு ' த யிண் கு ' தவி ' ண ர்	த ' ம அதிச த் த
ர்மே ' விஷய	பெறு ார் உ டயரா ப்பெறு
' டு	ர் ள். (க)
அ றயும் ப்தி ' று

வ்ய . பத்தாம்பாட் (கித் ாதி) †ஆ ' ரிதார்த்தமா ஸ்ரீ பஞ்சாயுத ' ளையு ' தரித் ' லெ ா ' டிரு ' கிற பு ' டரீ ாக்ஷ ஸர்வே ' வரன் நி ' ய ா ம்ப ' கிற தேசம். மரக் லத் தயு டத்தா டல் சூழ்ந்த பூமியி ' ம்ருத்தி விஞ்சியிரு ' கிற திருநா ' கூரிலே கு ' த வி ' ரிலே விபாடிற்று. விபாடின ர் மதுபாநமத்தமா ' டு ள் த் கியாகின்றுள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமடைகயிலுள்ளார் ' கு ப்ரதா ரா ஆழ் ார் சத்ருக் ளுடல் துணியும்படியா வாள்வீ கிற பா ால ' ஆழ் ாரருளிச்செய்த † ' ப்புல ர்கள் திரளவிருந்து தமிழ் லெ ா ' டாடப்பு ' ா ' இத் தயே லெ ா ' டாடும்படியான தமிழ்த்தொ ட

பெரியதிருமொழி, ௩ ப தி பா ச குமனி.

பத் தயும் ல ர் ள் உபயவிபூதியும் தா ளிட்ட ழ ரம்படி யான பா த் தயு டயரா ப்பெறு ர் (௦)

பெரி வா னபிள்ளை திரு டி ளே ர ம.

அ . பத்தாம்பாட் . (ச த் ரதி) ங்கும் லிவு ட மி ன் மிகுதியு ட , தண்டும் ச ரமும் மூத எ றத்த ே ற் ற ளு வில்லுமா வி ற்றை ெ ண் மு ே பூே திளுற்போே தரித் து ெ ா டிரு கிற தாம ரபோ ற ெ டி ண்ணு ட பிரா ருெ று ா ரர்த்தமுட்ெ ா தாத்பர்யமருளிச்செய் ருர்(ஆ ரிதேத் தி). (ச கப்பு ர்) எ றது வி ங்கத் தயு டத்த ப்ப யி வித் ா ளெ றபடி. ... ... ( )

ஜீ ர் திருவடி ளே சா ம.

மூனருமபத்து ஒனபதா திருமே ழி முடி த

ஆழ்வ ் திரு டி ளே ர ம.

பெரியதிருமொழி மூ ருமபதது பததாநதிருமொழி திருமடந தபரே ம

வ் ா. †ஆமுரித †விரோதி நிர சீ ுய் ஆ ் ரிதர்க்கு †ஆப த்து ் ளிலே ந்து உதவுட ் பா மான ர்தே ் ர ் †தான் ர ் ுமிடத்தி ் புருஷ ரர ரம் பிராட்டிமாரோடே கூட ் து நிற்கிறபடி ய யநு ந்தித்து நித்ய ஸூரி ் . இதொருசீலகுண ப்ராசுர்யமிருந்தபடியெ ் .' ் று இதிலே ஈடுபட்டு ஆஶ்ரயிக்கும் படியா அரிமே ய வி ் ரிதே த்ய ா ம் பண்ணுகின்ருன் ஆ பி ் பு நீயும ் சே சென்று அவனை யா ரயித்து உன்னுடைய கு றகளெல்லாவற் றயும் தீர்த்து ் ெ ாள்ளப் பாராயென்று திரு வுள் ாத் த ் குறித்தருளிச் செய்கிருர். . *

அநு. திருமட ் தப்ரே ச ் . ழ் குந்தவி ் ரில் ரஸிஹ்ம ராம ் ருஷ்ணுவதாரசேஷ்டித ் ள் முதலா வற் ற யநுஸந்தித்த ஆழ் ்ார் அடுத்த அரிமேயவி ் கரிலிரு ் கு ம னையு நுபவிக் வேணுமென் னுமா சயால் அ ் பதாந ் ளை ாறி ாறிப் பேசாநின்றுகொண்டு அநுப வி ் கிருரென்னும் ் தி யயுட்ெ ா ் டு திருமொழியில் ப்ரே யத் த உப ் யஸி ் கிருர் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநேத்யாதி). இத்திருெ ாழியில் நர ா ஊர ப்ரப்ருதி ளை நிரஸித்தபடி ளைப்பற்ற (விரோதிநிரஸ சீலனுய்) என் றது. (க) கடலைக் ட ் தமுதளி ் கும்'' என்றும் (உ) 'உண்டபிரா ் ' ் றும் (௩) சிறுகுறளாய்'' ் றும் சொ ் ன அபதாநங் ளைப்பற்ற ரு ளிச்செய்கிருர் (ஆபத்து ் ளிலே ந்துதவும் ் பா னுமா) என்று. முதற் பாட் டைப்பற்ற வருளிச்செய்கிருர் (தானித் ாதி). ... ... *

மூ. திருமடந் த ம ் மடந் த யிருபாலும் திகழத்
தீவினை ள் போய ல டியவர்கட்ெ ன்றும்
அருள்நடந் திவ்வே ழுல த் த ர் பணிய வானோர்
அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெரும்புகழ் வேதியர் ாழ்
தரு மிட ் ள் ம ர்கள் மிகு கை தகள் செங்கழுநீர்
தாம ர ள் தட ் டொறு மிடங்கடொறும் திகழ
அருவிடங் ள் பொழில்தழுவி யெழில்தி ழு நாங்கூர்
அரிமேய வி ் ண ரம் ங்கு மட நெஞ்சே. (க)

(க) ௩-கO-உ. (உ) ௩-கO-௩. (௩) ௩-கO-௫.

பதம.	உரை.
திருமடந்தை	பெரியபிராட்டியாரும்
மண்மடந்தை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்
இருபாலு	இரண்டுபார்ஶ்வ ங்
திகழ	ப்ரகாசிக்க [ளிலு
அடியவர் ட்கு	ஆஶ்ரிதர்பக்கல்
என்றும்	எப்போதும்
அருள்நட து	க்ருபைபண்ணி
தீவினை ள்	ொடியபாப ள்
போய்அகல	விட்டோடும்படி
இவ்வேழ்உல	இந்தஸப்தலோக
த்த ர்	ளிலுள்ளாரும்
பணிய	ஆஶ்ரயிக்கவு
ானோர்	நித்யஸூரிகள்
அமர்ந்து	இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியில்கால்பொருந்தி
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணவும் [ற
இருந்த	நித்யவாஸம்பண்ணுகி
இடம்	திவ்யதேசமாய்
பெரும்பு ழ்	மஹாப்ரஸித்தரான
வேதியர்	ப்ராஹ்ம ர்

ப ம.	உ
ாழ்தரும்	ர்த்திக்கிற [ய்
இட கள்	இட ஙளையுடைத்தா
மலர் ள்மிகு	புஷ்பஸம்ருத்தியையு
கைதைகள்	தாழைகளும் [டய
செ கழுநீர்	ரக்தோத்ப ங்களும்
தாமரைகள்	தாமரை ளு
தட ள்தொறும்	தடா கள்தோறும்
இட ள்தொறு	பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்
திகழ	விளங்கவும்
பொழில்	சோலையானது
அருவிட ள்	ஆ ாசா ாசம டய
தழுவி	இடமடைத்துக் கொண்டு ஓங்கி
எழில்தி ழும்	அழகுவிள கா கி ாறு
நாங்கூர்	திருநாங்கூரில் [ள்ள
அரிமேயவிண்ணரம்	அரிமேயவிண்ண ரில் எம்பெருமானை
டநெஞ்சே	எனக்குவிதேயமான நெஞ்சே.
ண கு	ஆஶ்ரயி. (௧)

முதற்பாட்டு. (திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழ) (௧)† ನಕಶ್ಚಿನ್ನಾಪರಾಧ್ಯತಿ நக சிந்நாபராத்யதி' எ று குற்றத் தப் பொறுப்பிக்கும் பிராட டியும் முதலிலே குற்றந்தன்னைக் ா ர கிறதென் பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென் என்று குற்ற க ரடு பொறுக்கையுங்கூட மிகை யாம்படி யிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் இரண்டிடத்திலும் விளங்க. †குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாத விடத்தில் குற்றம் கணக்கிடுகிற விதுக்கு பலமென்'' ன்றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (தீவினைகள் போயகல) இப்படிப்பட்ட பிராட்டிமாருடைய நித்ய ஸந்நிதியாலே ஸர்வே ஶ்வரனுக்கு ஆஶ்ரித விஷயத்து (௨) ' ಸಂಸಾರೇಷುನರಾಧಮಾನ್ ಕ್ಷಿಪಾಮಿ ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி ' என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாயிற்று. † பொறுப்பிக்குமவளும் பொறைக்கு உவாத்தானவளும் எப்போதுமொக்க அருகே யிருக்கையாலே ஆஶ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவனருளே நடந்து அத்தாலே கொடிய அபராதங்கள் இவ்வே ாவிடங்கள் நமக்கிருப்பி

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪. (௨) கீதை-௧௬-௧௯.

மல்ல' என்று விட்டோட இப்படியிருக்கிற வி னல்லது லோ கத்திலே வே று ஆஶ்ரயணீயரில்லை' என்று எழு ப்பட்' லோகங்களிலுள்ளாரும டய ஆ ரயி க தே ர்களு கூடக் கால் பொருந்தவரிதாம்படியான இஸ்ஸம் ார விபூதியிலே அஸ்ப்ருஷ்ட ம்ஸார தரான நித்யஸூரிகள் பொருந்தி ஆஶ்ரயிக்கும்படி யாக விருக்கிறதேசம்

(பெரும்பு ழித்யாதி) இவனை யநுபவிக்கையே யாத்ரையாம் படி ச ம யாலே மிக்கபுக ழுயு டய ப்ராஹ்ம ர்வர்த்திக்கிற விடங்களையுடைத்தாய் மலர்கள் மிகு கைதைகள் துடக்கமானவற் றையுடைத்தா யிருக்கிற திருநாங்கூரெ னுதல்' வாழ்தருமிடங் ளிலே யு டாய் † அ ர்களு குறுப்பாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு தை ள் துடக்கமா ற் ற யுடை த்தாயிருக்கிற வென்னுதல் பூ ள் மி கிருந்துள்ள தாழை ள் செங்கழுநீர் தாமரைகள், இவை பரந்தபொய் கள்தோறும் அ ாசங்கள்தோறும் விளங்க, இங்கிடமில்லா மையாலே சோலையானது ஆகாசத்தில் †பரப்படைய இடமடைத்துக் ெ ாண்டோா கி அழகு விளங்காநின்றுள்ள. † அரு மிடமென்று ஸூக்ஷ்மதையைப்பற்ற ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிறது

அரு. முதற்பாட்டு. (திருவித்யாதி) தீவினைகள்போய ல'' என்ற பதத் தக் டாக்ஷித்து பிராட்டிமாரிரு ரயும் சொன்னதுக்கு ட்கருத் த ருளிச்செய்கிறார் (ஜிதித்யாதி). இவர்களு கி வ ஸ்வாபாவிகங்க ளோவென் (குற்றத் தயித்யாதி). 'திருமட த ண்மடந் தயிருபாலும் திகழ அடியவர் ட்கு என்று ருள் டந்து தீவினை ள்போய ல இவ்வேழு லகு'' இத்யாதியாலே அந்வய திருவுள்ளம்பற்றி ததநுகுணமாக வாக்யார்த்த ருளிச்செய்கிறார் (பொறுப்பிக்குமித்யாதி).

(அவர்களுக்குறுப்பாய்) அவர்கள்பண்ணும் ஸமாராதந ளுக்குறுப் பாய். தழுவி' என்றதினர்த்தம் (பரப்படையவித்யாதி). [Grantha text]

அத்ரக்ருத்ர பததி என்று தோற்றுகையாலே மூர்த்தமான ஆகாசத்தை அரு'' என்று அமூர்த்தமாகச் சொல்ல கூடுமோ ாவென்ன வருளிச்செய்கி றார் (அருவிடமெ ன்றித்யாதி). ... ... (௬)

௴. ெ ன்றி மிகு நரகனுரமது வழிய விசிறும்

விறலாழித் தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கன்று

குன்றுகொடு குரை டலைக் கடைந்தமுத மளிக்கும்

குருமணியென் னாரமுதம் குலவி புறை கோயில்

எ ் றமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விள ் கு ம றயோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெரு ் குணத்தோர்
அன்றுல ம் படைத்த னே யனையவர்கள் நா ் கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ண ் கு மட நெஞ்சே (௨)

பத .	உரை.	ப ம.	உரை.
வெ ் றிமிகு	ஜயம்மிக்	குலவியு ற	விரும்பிவர்த்திக்கிற
நரகன்	நரகாஸுரனு டைய	ே ாயில்	திவ்ய ் த்தாநமாய்
அது உரம்	அப்படிப்பட்டபலம்	என்றும்	ப்ரதிதிநமும்
அழிய	நசிக்கும்படி	மிகு	மிகுத்து ருகிற
விசிறும்	வீசாநி ் றுள்ள	பெரும்செல்வ	நிர தி ஸம்பத் தயு
விறல்	மிடுக்கை யுடைய	த்து	ட ராய் [ராய்
ஆழி	திருவாழியை	எழில்விளங்கும்	அழகுவிளங் ாநிற்பா
தடம்	பெரிய [யவனுய்,	ம றயோர்	வேதத் தக் ரக
கையன்	திருக்கையிலேயுடை		ண்டிருப்பாராய்
அன்று	தேவஜாதி அர்த்தித்த	எழ்இ சயும்	ஸப்த ் வரங் ளும்
	ன்று	கேள்விகளும்	ற்றுமுண்டா அங்
விண்ண ர்கட்	இந்த்ராதிதேவர் ளு		ே ாபாங் ் ளு ்
கு	க் ாக [ட்டு	இயன்ற	அதி ரித்த
குன்றுகொடு	மந்தரபர்வதத்தை	பெரு ் குணத்	மஹாகுணப்ரசுரராய்
குரை டலே	கோஷிக்கிற ஸாகரத்	தோர்	
கடைந்து	மத ம்பண்ணி [தை	அன்று	அக்க த்தில்
அமுதம்	அம்ருதத் த	உலகம்ப டைத்த	ஐ த்ஸ்ருஷ்டிபண்
அளிக்கும்	(அ ர்களு ் கு) க் ரு	னே அனைய	ணிண ப்ரஹ் ாை
	பை பண்ணின	வர்கள்	ப்போலேஜகத் ் ரு
குருமணி	ப்ரகா ் யமான மணி		ஷ்டிபண் ல்ல
	போன்றவனுய்		ரா ப்ராஹ்மணர்
என் ஆர்அமுதம்	என்னுடைய அத்ருப்		வர்த்தி ் கிற
	தாம்ருதமானவன்	நாங்கூர் அரிமேயவிண் ரம் மட நெஞ்சே.	ணங்கு (—)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வெ ் றி யித்யாதி) புக்க புக்க துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனுய் †இந்த்ராதி ள் குடியிருப்பழித்துத் திரிகிற நர ாஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியா வீசாநின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையவன். நர ாஸுரனை நிரஸித்து தே ஜாதிக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக் கொடுத்துவி ் ட வளவன்றிக்கே அவர்கள் 'எங்களுக்குக் கடல்கடைந்து அம்ருதத்தை வா ் கித்தரவேணும்' என்ன ் அ ர்களுக்காக மந்தரத்தை நட்டு கோஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கடலைக்கடை ந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன். (குருமணி) † அவர்கள். 'நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்"

என் பெருவிலையனை தன்படி யொன்றும்பாராதே தன் தோள் நோவும்படி கடலை நெருக்கிக் கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தை உபகரித்த ன். (என்னாரமுதம்) அ ர்களம்ருதம்போ லன்றிக்கே தம்முடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி † ெ ரண்டாடி கொ டு வர்த் திக்கிறதேசம்.

(என்றுமித்யாதி) நாள்செல் நாள்செல்ல மிக்கு ரரா கின் றுள்ள கிர திகஸம்பத்தையு டயராய் அத்தாலே அழகு விளங்கா கிற்பாராய் வேதத்தைக் கரை ண்டிருப்பாராய் ஸப்த ஸ்வரங்களை யும் மற்றுமு டா அங்க களையும் ‡ இவர் ளில் மேற்பட அதி ரித்தாரில்லை' எ னும்படி அதிலுண்டான வாஸனையாலே ஆத்ம கு ப்ரசுரருமாய் தனித்தனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி க்ஷமருமான ர் கள் ர்த்தி கிற திருநா கூரில். .. ... (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட் . (ெ றியித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன தீவினைகள் போய ப ப னு குறுப்பான விரோதிநிரஸநசீல தையை யும் எழுல த்த ர் பணி கு உபயு தமான உதவிகளையும் மேற்பாட்டுக் ளிலே அருளிச்செய் கோவி அதில் கீழ்த்திருமொழியில்(க) ஆருதசினத் தி'' எ கிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமா நர நிரஸநத்தை யு அம்ருதமதநத் தயுமருளிச் செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங் தி.

உர து' ற விடத்தி உத் ர்ஷத்தை ருளிச்செய்கிறார் (இந்த் ராதிகளித்யாதி). குருவா மணி - ம் ர யமான மணியெ றாய் அர்த்தமரு ளிச்செய்கிறார் (அவர் ளித்யாதி). குலவி' எ றது கர்த்தம் (ெ ாண் டாடிக்கொண்டு) எ றது. ... ... (உ)

ரு. உம்பருமி ே ழுலகு மேழ் டலு மெல்லாம்
உ டபிரா னண்டர்கள் முன் க டு மகிழ்வெய்த
கும்பமிகு மதயானை மருப்பொசித்துக் ஞ்சன்
குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைம்பொனொடு வெ முத்தம் பலபுன்னை காட்டப்
பலங்கனி ள் தேன் ாட்டப் பட ரவேரல்குல்
அம்பனைய க டவார் மகிழ்ெ ய்து நாங்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ணங்கு மட நெஞ்சே (௩)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
உம்பரும்	தேவர் ளு	எழ்க ஓம்	ஸப்தஸமுத்ர களும்
இவ்வேழுலகும்	இந்தஸப்தலோகங்க ளும்	எல்லாம்	இவையெல்லாவற் றையும்

(க) ௩ - க - அ.

உண்ட	ப்ரளயத்தில்அமுது செய்த	கோயில்	ஸ்தானமாய்
பிரான்	உபகாரகனாய் (க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து)	மருங்குகளெங்கும்	பக்கமெல்லாம்
அண்டர்கள்	இடையர்கள்	பைம்புன்னை	பல புன்னைகள் (மொட்டும்பூவுமாய்ப்பூத்துநின்று)
அண்டுகிழ்செய்த	கண்டு உகக்கும்படி	பைம்பொனொடு	அழகியபொன்னையும்
முன்	அவர்கள்முன்னே	வெள்முத்தம்	வெளுத்தமுத்துக்களையும்கூட்டினாற்
கும்பம்மிகு	குடம்போன்றபெரிய மஸ்தகத்தையுடைய	காட்ட	காண்பிக்கப் [போல]
மதயானை	மதமுதிதமானகுவலயாபீடத்தின்	பலம்கனிகள்	பலாப்பழங்கள்
மருப்பு	கொம்பை	தேன் காட்ட	மதுசொரிந்து காட்ட,
ஒசித்து	முறித்து	படம்	படத்தையுடைய
கஞ்சன்	கம்ஸனுடைய	அரவு	ஸர்ப்பம்போலும்
குஞ்சிபிடித்து	மயிரைப்பிடித்து	ஏர்	அழகிய
அடித்த	அழியச்செய்த	அல்குல்	நிதம்பத்தையும்
பிரான்	உபகாரகனுடைய	அம்பு அனைய	சரங்கள்போன்ற
		கண்மடவார்	கண்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள்
		மகிழ்வெய்தும்	ஸந்தோஷிக்கிற
		நாங்கூர் அரிமேயவிண்ணகரம் மடநெஞ்சே. வணங்கு.	(௩)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு (உம்பருமித்யாதி) தேவாதியும் இந்த எழுவகைப்பட்ட லோகங்களும் இத் தச்சூழப் போந்திருக்கிற கடல்களேழும் இவையடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்புகயிற்றிலே வைத்து நோக்கின உபகாரன் க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து, † இடையர்கள் கண்டு ப்ரீதராம்படியாக குடம்போலே பெரிய மஸ்தகத்தை யுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிருந்துள்ள குவலயாபீடத்தினுடைய கொம்பைமுறித்து அநந்தரம் கம்ஸனுடைய மயிரைப் பிடித்துத் தலைகீழாகத்தள்ளி முதுகிலேயறைந்து அவனையழியச் செய்த உபகாரகனுடைய கோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனொடு வெண்முத்தம் பலபுன்னை காட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்றபோது பொன்னிலே முத்தையழுத்தினாற்போலே காட்டாநின்றது· பலாப் பழங்கள் தேன் காட்டாநின்றது· படத்தையுடைத்தான அரவுபோலே † அழகிய அல்குலையுமுடையராய், அம்போடொத்த கண்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் † 'இன்னபோதின்னது †இன்னதிலிதின்னதுண்டாம் என்னும் வ்யவஸ்த்தை யின்றிக்கேயிருந்தத்."என்று அவற்றைக்கண்டு த்ருப்தைகளாகிற. ... .. (௩)

அ . மூன்றாம்பாட்டு. (உம்பரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் ( ) அண் டமும்' எ 'கிற பாட்டில் ஆபத்ரக்ஷணமும் (உ) பெண்மைமிகு' ன் கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துத பூதாநிரஸ த்தால் அ ஊயேவின 'ஸநிரஸநமும் திருவுள்ளத்தில் தோ 'றி அவற் ற யிப்பாட்டிலே ருளிச்செய்கிறாரெ 'று முதற்பாட்டோடே ங் தி.

அண்டர்கள்' என்றதி ர்த்த' (இடையர்) எ 'றது.

ஏர் ' ன்ற தினர்த்தம் (அழகிய) எ 'றது. ாட்ட- கிழ்வெய்தும்" எ 'ற வர்த்தமான நிர்த்தேசத்தா' ப்பே து' பழுத்து மதுசொரிந்திரு க்கு மென்கை பலிக் யாலே யருளிச்செய் றார் (இ 'னபோதின்னது) என்று. 'புன்னை பொன் முத்த' ட்ட ன் ாலே (இன்னதிலி ன் து) எ 'றது. ... ... (ரு)

மூ ஓடாத ாளரியி னுரு மது கொ 'டன்
றுலப்பில் மிகு பெரு ரத்த விரணியனைப் பற்றி
வாடாத ள்ளுகிரால் பிளந், 'ற 'ம க்
கருள்செய்தான் ாழுமிடம் ம 'லி செ 'ழுநீர்
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங் கமு ம்பாளை
செண்ப ங் ள் ம நாறும் ண்பொழிலி னூடே
ஆடேறு ய ாலைப் புகை கமழு நாங்கூர்
அரிமேய வி ' ரம் ங்கு மட நெஞ்சே (சு)

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
அன்று	ப்ரஹ்லாதனை நிர்ப்ப ந்தி 'கிறகாலத்தி	உகிரால்	க 'களால்
ஓட ாத	பிற் ாலியாத [லே	பிளந்து	(அவன்மார் வ) இரு பிளவாம்படி பண் ணி
அது	அப்படிபலிஷ்ட்ட ா		
ஆளரியின் ரு ம்கொண்டு	நரஸிம்ஹத்தின் டி 'கொண்டு	அ ன்ற ' க னுக்கு	அவ 'பிள்ளையான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் வானுக்கு
லப்புஇல்	ஸ ' யாரஹிதமான	அருள்செய்தா	அருளைப்ப ண்ணி ன ஸ்வாமி [மாய்
மிகுபெருவரத் த	மி வ 'பெரிய ரங் ளையுடைய	வாழு ' இட '	வர்த்தி 'கிறஸ்த்தாந
இ ரணியனை	ஹிரண்யனை	மல்லி க	மல்லி ககளும்
பற்றி	பிடித்து	செங்கழுநீர்	ரக்தோத்பலங்களும்
வாடாத	வளையாத	சேடேறுமலர்	திரளப்பூத்தபூவையு டைய
ள்	தீக்ஷ்ணமான		

(க) ரு-கூ ரு. (உ) ரு-கூ-கா.

செருந்தி	ஸுரபுன்னை ளும்	ஆடுஏறுவயல் கரும்புஆடுகைக்காக ஏறினவயலில்
செழு	அழகிய	ஆலைப்பு கமம ஆலைப்புகை பரிமளிக்
கமுக பாளை	பா குப்பாளை ளும்	மூ கிற
செ ப ள்	செண்ப ப்பூக் ளும்	ா கூர். (௪)
மண நாறு	பரிமளம் மழுகிற	
பொழிலி	அழகியசோலையி	
டே	டுடே	

வ் ா. ாலாம்பாட் . (ஓடாத வித்யாதி) ஹிர யனுடைய முருட்டுடலைக் க டா பிற்காஸியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தி னு டய ெ னுத அன்றிக்கே நாட்டில் நடையாடாத ர ஸிம்ஹமென்னுதல். (உ ப்பில்) அஸ க்யேயமாய் †ஓரோாவர களே முடிவு ா ெ ா ஜுதபடியா யிருப்பதாய் ரங்கொடுத்த தே தை ளு கு கூட குடியிருப்பரிதாம்படி பெரியவரத்தையுடைய ஹிர யனைப்பற்றி (ாடாத) †ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலிலே தைத்தால் வளையக்கட தன்றிக்கே கூர்மை மி கிருக்கிற திருவுகி ராலே இர டுகூறும்படி பிளந்து † அ ன்பக் விழவுதீரும்படி அவ ன்மகன் ’ ன்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் ப லிலே அருளைப் பண்ணின ன் ர்த்திக்கிற தேசம்.

ம லிகை செ மூநீர் சேடு திரட்சி, திரள ப்பூத்த பூவை யுடைத்தான செரு தி அழகிய முகம்பாளை செண்பகம், இவை பரிமளத்தைப் புறப்பட விடாநின்றுள்ள அழகிய பொழிலின்நடுவே † ஆடுகை க் ா ஏறின யலில் ஆலைப்புகை யானது கமழுமாயிற்று.

அரு. நாலாம்பாட்டு, (ஓடாதவித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் முதற் பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான ரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே விரோதிநிரஸநமும் ஆஸ்ரிதனுபத்துக்கு உதவின மயுமருளிச் செய்கிறு ரென்று இதுக்கு முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

“மிகு ’ என்றது குத்தாத்பர்யம் (ஓரோவித் ர தி). கிருக்கு வாட்டமா வது - வளை கயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யனுடைய வித் யாதி). (அவன்பக்கலிழவு தீரும்படி) என்றது - ஹிரண்யன் தன்னருளுக்கு விஷய மாகாமல் முடிந்தானே. என்னும் திருவுள்ளத்தில் குறைதீரும்பட யென்றபடி.

(ஆடுகைக்காக) - கரும்பாடு கக்காக. ... ... (௪)

ரு. க ் டவர்தம் மனம்மகிழ மா லித ் ே ள்வி ்
ளவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் றிரந்திட்
ட ் டமு மி ் வலைகடலு ம னிகளு மெல்லாம்
அ ாநதபிரா னமருமிடம் ள ் கொள் பொழிலயலே
அ ் டமுறு முழுவெ ாலியும் வ ் டி ங்க ளொலியும்
அரும றயி னொலியும் மட ார் சிலம்பினொலியும்
அண்டமுறு மலை கடலி னொலி திகழு நாங்கூர்
அரிமேய விண் கரம் ் கு மட நெஞ்சே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உ ர.
் டவர்தம்ம ம்	் ட ரெல்லாரு டயநெஞ்சக ்	அ ரும்	நித்ய ாஸம்பண்ணு
		இடம்	தேசமாய் [கிற
மகிழ	ஆந ் திக்கும்படி	ளங்கொள்	ஸம்ருத்தியையுடைத் தான
மா லிதன்வே ள்வி	மஹாபலியஜ்ஞவாட த்திலே	பொழில்அய லே	பொழிலின்அருகே
ளவுஇல்	க்ருத்ரி மில்லையே ் றுதோற்றுமவனாய்	அண்டம்உறு ்	ஆகாசத்திலேசென் று வ்யாபரிக்கிற
மிகுசிறுகுறளா ய்	டிவில் மி வும் சிற த்தவா ம ஞய் ் கொண்டு	முழவுஒலியு ம்	ாத்யகோஷங் ளும்
		வண்டினங்கள்	மதுபாநம்பண்ணிக்க
மூவடியென்று	மூன்றுஅடி ள்தர வேணும்எ ் று	ஒலியும்	ளித்துப்பாடுகிற வ ண்டுகளின் த்வநி யும்
இரந்திட்டு	யாசித்து		
அ ் டமும்	ஆ ாசத் தயும்	அரும றயி ்	துர்க்ரஹமே தகோ
இ	இவ்வருகான	ஒலியும்	ஷமும் [டைய
அலைகடலும்	அலையெறியாநின்ற ள்ளஸா ரங்களை யும் [களையும்	மடவார்	[ம் (ஆடுகிற) ஸ்த்ரீ ளு
		சிலம்பின்ஒலியு	நூபுரத் நியு ்
		அ ் டம் றும்	அண்டபித்தியிலே சென்று
அவனிகளும்	ஸப்தத்வீபமானபூமி	அலை	அலையெறிகிற
எல்லாம்	இ வயெல்லாவற் றையு ்	கடலின்ஒலி	ப்ரளயார்ணவ ே ா ஷம்போலே
அளந்த	அநாயாஸேந அளந்து கொண்ட	திகழும்	விளங்குகிற
பிரான்	உபகார	நாங்கூர்.	(ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவர்தம் மனம்மகிழ) அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவர்கள் நெஞ்சா து மகிழும்படி யாக மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே † இவன் தேவகார்யம் செய்கிறுன்'' எ ாறு தோற்றுத படியாக ' நாட்டில் ாமநர்கள் திரு வுலகளந்தருளின விடம்' என்னும்படியான வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, எனக்கு மூன்றடிவேணும்' என்று அர்த்தித்து,

ஆ ரசத் தயும் அலேயெறியா நி ' றுா்ள கடலேயும் த்வீப ' ளேயும் எல்லாம் அநாயாஸேந அளந்துகொ ' ட உப ார ' கித்ய ரஸம் ப ' கிற தேசம்.

(வளமித்யாதி) ம்ருத்திமை யுடைத்தாயிரு 'கிற பொழிலி † ருமே ஆகாசத்தி காசமுள்ள விடமெ 'கும்போய் வ்யாபரி ' கிற † ாத்யமே ாஷமும் மதுபாநம் ப ' ணுகிற ண்டு ளினு டய த் நியும் மே தமே ாஷமும் ஆடுகிற ' த்ரீ ளி டய சிலம்பொலி யும் அ ' டபித்தியிலே சென்று அலேயெறிகிற ப்ரளயார் . வ மே ா ஷம்போமே விள ' ா நின்றுள்ள ... . . . (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு (' ட ரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியி ' ா ஸிம்ஹாவதார மநுபவித்த ர் ரா ா தாரத்தில் போயநுபவித்தார், அப்படி யே இங்கு ' நாஸி ' ஹாவதாரா நு ந்தாநாநந்தரம் ாமா தாரத்தில் போ வொருப்பட டுமே வழிபறிக் ாரரைப்போமே ளவில் மிக்க குறள் ந்து வி ஞ்சை வஞ்சிக் அ 'கே ப்பட்டநுபவித்து 'கொ ' டு தேவர்க்குத வினதும் எல் ார்க்கு முதவித் திருவடி ளேப் பரப்பி மயும் அநுஸந்திக் றுரென்று ' கதி. ஆ கயிறே க ' டவர்தம்ம ' கிழ எ ' று த ' வி ஞ்சு அபஹ்ருதமானத் தயும் ஸூசிப்பித்தது.

ளவில் ளவில்லை என்னும்படி தோற்றும ஞய் மிகவும் சிறிசாய்க் குறளான வேஷத் தயு டயனுய் என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (இ னித்யாதி). லோ த்தில் ாமநர்களெல் ா நும் த்ரிவிக்ரமஞேடொப்பாரென்னும்படி மிகவும் குள்ளே ன்றபடி.

அயல்" என்றதினர்த்தம் (அருமே) எ ' றது. முழமொ ாலி' என்றதி னர்த்தம் (வாத்யகோஷம்) என்றது. ... ... (ரு)

ம. ாணெடுங் கண் மலர்க் கூந்தல் மதிவிக்கா விலங்கை

மன்னன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர

தாமெ டுந தி ' சிலேவளேத்த தயரதன்சே யென்றன்

தனிச்சர ' ான ர்க்கரசு கருதுமிடம் தடமார்

சேணிடங்கொ ாள் மலர்க்கமலம் சேல் யல்கள் வாளே

செந்நெலொடு மடுத்தரிய உதிர்ந்த செழுமுத்தம்

வாணெடு ' க ' க டசியர்கள் ாருமணிநாங்கூர்

அரிமேயவி ' ரம்வ ங்குமடநெஞ்சே. ( )

பதம்.	உ ா.	பதம்	உரை,
வாள்	வாள்போலேகூரியதா [ய்	மலர்	பூஅணி ' த [டைய
ெ டு	நீண்ட	கூ ' தல்	மயிர்முடியையுமு
கண்	திருக்கண்களேயும்	ை திலிக்கா	பிரா ' டிக்கா

இ ங் ம ங் ரதிபனு ரா ட		சேண்இட கொ	ஆ ரசமுள் விடமெ கும்ஓ இயிரு ற
ஒருபதுமுடியு பத்துத்தலை ளு			
இருபதுதோளு	இருபதுதே ன் ளும் ம்	மலர்	பூ ளையு டத்தா
		மலம்	தாம ர யயு
போய் திர	திர் துபோம்படி	சேல் யல்	சே கயல் ரளை எ
தா	பூட்டப்பட்ட ரணையு டத்தா	ரளை	ன்னு மத் யங் ளையு
ெ	ட	செ ெ லொடெ	செ ெ ல்லோடே
தி	த்ருடமா	அ த்துஅரிய	அ த்துப்பிடித்து அ று
சிலை	வில்லை		[ந்த
ளைத்த	ளை பப ணி	உதிர்ந்த	அ ற்றினின்றுமுதிர்
த ரத சேய்	த்சரத பெற்றம ளு	செழு	அழ ய
எ ற	எ க்கு [ய்	முத்த	முத்து ளை
தனிச்சர	அத்விதீயரக்ஷகனுய்	ர	போலேகூரிய
ர ர்க் ர	நித்யஸூரிகிர் ரஹு ளு	ெ	நீ ட ளையு டய
ரு இட	விரு பி ர்த்தி ற த்தா மா	டசியர்	ர்க்ஷகஸ்த்ரீகள்
		வாரும்	திரடடியெடு ற
தட ஆர்	பொய் க கீ ற; திருப்பதாய்	அணி	¬ தரமா
		ர கூர். ———	( )

வ் . ஆரும்பாட்டு. (ரளித்யாதி) ஒளி யச்சொல்லுதல் ரள்போலேயிருக்கிற நெடிய திருக்க ளையும் மல ரயுடைத்தா மயிர்முடியை புமு டய ஸ்ரீ நகராஜ திரும ளுக் ரக ல க்கு கிர் ரஹு ளுயிரு கிற னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் உதிரும்படியா த் †தாளையு டத்தாய் நெடிதாய்த் தி ணிதாயிரு கிற வில்லை ளைத்த தசரதாத்ம ன். சேய் பிள்ளை. (என்றன்தனி சர) ( ) தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சம தலை என்னுமாபோலே ரணுமிருப்பது ✻அயர் றுமமரர்களதி பதி ர்த்தி கிற த்தாரம்

† பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய் ஆகா முள்ளவிடமெ குப் ளர்ந்திரு கிற மலரையுடைத்தா தாம ர சேல் யல் ர் ளை இ ற்றைச் செங்நெலோடே அடுத்தறுக் உதிர்ந்த † அழகி முத்துக் ளைக் திர்பொறுக்கவிழிந்தவர் ள் ரரு ர்களாயிற்று. (

அ . ஆரும்பாட்டு. (வாளித்யாதி), நடுவே ழிபறித்த ர ண்டே ஷத்தை யநுபவித்தவநந்தரம், "மின்னனையநு மரு குல்" என்கிற பாட டிலநுபவித்த ராமாவதாரத் த அநுபவி கிரு ரென்று ஸங் தி.

(க) தி - வாய் - ௩ - ௬ - அ

தாள் ழ பூட்டாய் பூட்டப்பட்ட ரணை சொல்லு மெ
கொ .

(பெ கள் நி ற திருப்பதாய்) ன்றது-பொ லா யா
பித்திருப்பதாயெ று தாம ர் கு விசேஷ . முத்து ள் தா ரயிலு
மீ ளிலு மு டெ னு ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச் செ கிறார் (அழ யு
வித் ரதி). ... ... ( )

ழ. தீமனத்தா கஞ் து ஞ்சனையி திரியும்
தேனு னும் பூதனைத ருயிரு ம் செகுத்தா
ரமனைத்தா பயந்த கருமேனியுடை யம்ட ர
ருதுமிடம் பொருது பு ல் து ற ற முத் தி
நா ம த்தால் ம திரங்கள் நால்வே த மந்து
வேள்வியோடாற கம் வின்று கலை பயி ற
காமனத்து மறைய ர் ள் பயிலுமணி நா கூர்
அரிமேயவி ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே ( )

பத.	உரை.	ப.	உ.
தீமனத்தா	பொல்லாதநெஞ் ச யுடையனு [லே	முத்துஉ தி	முத்து ளைத்தள ர நிற்பதாய்
ஞ்ச து	ம் ப்ரேரணையா	நா	நா
ஞ்சனையில்	ருத்ரிமவே ஷ ெ ர	மனத்தால்	ம ஸ் ரலும் [ம
திரியும்	திரிகிற [ண்டு	ம திரங் ள்	ப வர்ம த்ர ளை யு
தேனுகனு	தேனு ஸுரனுடை வும்	ால்வேதம்	தூர்வே த ளையும்
பூதனைதன்	பூதனையு டயவு	ஐந்துவேள்வி யோடு	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ ளையும்
ஆர்உயிர்	ற்ச னை	ஆறுஅங் ம்	ஷட ளையும்
செகுத்தா	முடித்தவனாய்	வின்று	அப்யஸித்து
ரமனை	ஸர் லோ ஸுந்தர ருணம தனை	கலைபயி	பூவிம ள்ளசாஸ்த்ர
பயர்த	பெற்ற	அங்குஆ து	வின ஷயத்து கு த் தகுதிபா பரி ரன்று சுத்தாந்தம் சரணத் தயு டயரா
கருமேனிஉ ட	றுத்ததிருமேனியை	ம ற ர்கள்	ை தி ர்
அம்மான்	யு டயனு ஸ்வாமி	பயிலும்	ெ ரு கு ை யினல்வ
ருதும்இடம்	விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசம ய்	அணி நா கூர்	யு [ந்த
பொருதுபுனல்	தி ரயோடுதி ர பொராநின்றுள்ள புனலா து		(எ)
து றதுறை	ப்ரதிது றையிலு		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (தீமனத்தாணித்யாதி) தீதான நெ
யுடையனாய் †ப வத்தத்வம் ஓரிடத்திலேயுண்டெ னப்பெறாத நெ
ஞ் சயு டய ம் ன் அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நலி

ளுகத்திரிந்த தேனு பூதனே அவர் ளேமுடிக்துப்பொ ட்ட
அழகில் ந்தா காமனுக்கு மூத்பாத ளுய் அ ள ல்லாதபடி
ஸ்ரமஹரமான திருமேனி யயு டயனுயிருக்கிற ர்வே வரன்
விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசமாயிற்று.

தி ரயோடு தி ர பொராகின்ற ள புனலா து து றடே ா
றம்துறைதோறும் முத்து ளேத் தள்ளாநிற்பதாய் ா ாலும் மந
ஸ்ஸாலும் ப ந்மந்த்ர கள், ாலுவ கப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹா
யஜ்ஞம் அ ங் ள் துடக் மான ற் றப் பலகாலுமப்யஸித்துப்
†பரிசுத்தா த ர ர் நெரு கு யால் த அழ யு டய. (எ)

அரு. எழாம்பாட் . (ஙிம த்தாணித்யாதி) கீழ் ராமாவதாரத்தில்
போ வ ரயும் சிகரி கும்படியான விரோதிநிரஸ பர பரையுள்ளது
க்ருஷ்ண தாரத்திலேயா யாலே கீழ் கு ன் குஞ்சி பிடித்தடித்த
பிரா என்று சொன் த்தா த்ருப்திபிற ா மையாமே இனி மேற்பாட்
டுக் ளி லெல் க்ருஷ்ணபதா களை ாய் தபடியே பேசியநுபவிக்கி
ருரென்று ஸ தி.

விவரணம் (பகவத்தத்வமித்யாதி.)

அங்கு - ஆமனத்து - பகவத் விஷயத்துக் ாயிருக்கிற மனத்தென்ருய்
அதி ர்த்தமருளிச் செய்கிருர் (பரிசுத்தா தம் ரணர்) என்று. ... (எ)

மூ ன்றதனுல் விளவெ றிந்து னியுதிர்த்த காளே
ாமருசீர் முகில் ண் ண்காலி ள் மு ாப்பான்
குன்றதனுல் மழை தடுத்து குடமாடு கூத்த
குலவுமிடம் வொ ாடி மதிள் ர் மாளிகை கோபுர கள்
துன்றுமணி ம டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்
தொ கீண்டித் தொழுதியொடு மி ப் பயிலும் சோலே
அன்றலர்வாய் மதுவு ட களிமுரலு நா கூர்
அரிமேயவி கரம் வ கு மடநெஞ்சே. (அ

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உ ர.
கன்றதனுல் விளவுஎறிந்து	த்ஸ ஸாருலே ாய்நின்ற அ ஸ ரனேயெறி து பாட் தின்பழத் த உதிரும்படிப ணி வயெளவகனுய் எல்லாராலும்விரும் அழகிய [ப்பப்பட்ட	முகில்வண்ண	ாளமே ம்போன்ற டிவழகை யு ட யனுய்
		மு	மு னே
		காலிகள்	பசு ளே
		ாப்பான்	ாக்ஷிக் கா க
		குன்றதனுல்	பர்வதத்தாலே
		ம ழ	ர்ஷத்தை

தடுத்து	நிரோதித்து	து	பரிசுத்தரா
குட ா கூத்த	குட கூத்தாடி	றயோர்	ப்ராஹ்மணர்
		தொக்குரண்டி	கூடித்திரளு ா லுண்டான
கு வும்இட	கொ டாடி ர்த்திக் கும்தேசமாய்	தொழுதியொடு	ஆர ாரத்தால்மி கி ருப்பதாய்
கொடி	த் ஐ ளையு டத் தான்	மி ப்பயிலும்	மி வு ெ ரு ன
மதிள் ள்	ப்ரா ார களையும்	சோலை	சோலையிலு டா
மாளி க	ாளி யும்	அ றுஅலர்	அப்போதலி ஸித்த
ே ாபுர	கோபுர ளையும்	ய்	செ விப்பூவி
துன்று	ெ ரு கி	மதுஉ டு	மது ப்பா ம்ப
மணி	ணிமயமா	அ கு	அ வி த்தி [ணி
ம டபங் ள்	டப ளையும்	அளி	ள்
சாலைகள்	யா சாலைகளையுமு டத்தாய்	முரலும்	ா ப ணுகிற ரங் ர். (அ)

வ் ா. ட்டாம்பாட்டு. (றதனுலித்யாதி) ருய்கின்ற அஸுரனை ெ ா டு விளா ாய்கின்ற அ ுரனை முடியும்படி பண்ணி லீலார ம நுபவித்த செல் ப்பிள்ளை ாமருவப்படு தாய் ஆசைபடப்படுவதான சீரு டு கு ம் அத்தையும் ரமஹா மாயிருக்கிற திருமேனி யயுமுடையவ பசு களை ரக்ஷி கக் ா கோவர்த்தந; தாலே ம ழதடுத்து மன்றிலே ர் ாநுப யோ ய மாம்படி குட கூத்தாடின ெ ா டாடி ர்த்தி கிறதேசம்

ெ ாடியையுடைத்தா மதிர்கள் மாளிகை ள், ே ாபுரங்கள் நெருங்கினம ி ளையு டத்தான மண்டப ள் † சாலை ள் இ ற் றையுடைத்தாய் ப்ராஹ்ம ர்கூடித்திர ட ஆர ாரத்தால் மி கி ருப்பதாய் சோலையிலு ட ன செ விப்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணி டுகள்பாடாநிற்பதுமான.

ப ம. உ .	ப
ஞ்சனையா ருத்ரி ே ஷ ொ உ தி	த ளி ொ ங்
ண்டு	து
க ள்த தபூதனையு ட	ஞ்சஉலவுபொ மேகத்தளவு ஓ கி
உயிர் ப னை	ழிலூ ே ாலையிலு
உ டு ஸித்து	லூ வினு ரு
வாய்த்த அருே யிரு த [ணி	வ து ப்ரே சித் [
தயிர் டு தயி ரப்பா ம்ப	ம்ெ ாடெப்ப ம்பத் தயு டாக்
ெ ண்ணெய்யமு ெ ெ யஅமு	மாம றயோர் ஹாே தி
து டு துெ ய்து	ப்ரா ர்
வலிமிக் யிடு குமி இரு த	ா ர் தூவி லா ா புஷ்ப
ஞ்ச யிரது டப்ரா	மர் பித்து
உண்டு பக்ஷித்து [னை	அங்குஅஞ்சலி அ ே அஞ்சலிப
இ வு கு இந்தே ா த் த	த்து ணி ொ ா ன்
உண்ட திருவயிற்றிலே த்	று
தருளி	அரிசரா எ ஹரீ உ திரு டி
ானை யு ாவா	று ளோ ர று
கருதும்இடம் விரும்பி ர்த்தி குமி	இ றஞ்சும் ஸ்தே த்ரபூர் ா
ட ய்	ஆ ரயி ற [
காவிரி ரவேரி தியா	அணி ர் கூர் அழ திரு கூரி
சந்து த ர் ளையு	அரிமே வி ண் ரம் கு டெ
அ ல் அகரு ருக்ஷ ளையு	ஞ்சே ( )
ம் ஸ்வர் த் தயு [ம்	

தயிர் ௦ ௦ ளோடெக் உயிர் ஊ ணை ஈசொ லுள ௦
சே ௦ ருளிச்செ ருர் (அநுகூல த் ரதி). ( )

௱. செ று சி வி டயேழு பட டர்த்துப்பி னே
௦ வித் தோள் பு ர்ந்து ந்த திருமால்தன் ே ரயில்
அ றய மரன்சேயு மனைய ர் ள் நா கூர்
அரிமேயவி ரமமர்ந்த செழு கு ற
ன்றி நெடு ே ல் ல ம ை யர்தம் ே ரமா
லி றி யொலிமாலை யந்திஞெடுமு றும்
ஒ றிஞெடு மொ றுமிவை கற்று ல் ா ருலகத்
த்தமர் ட்குத்தமராயும்பருமா ர் ே ா (௦)

திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சர ம.

வ . பத்தாம்பாட்டு. (இ றித்யாதி) அ வகின்றவிடத்தி லே, ர்ரே சென்று இனத் தயு டத்தாயிருக்கிற ருஷப களை பூ யும் முடியும்படி அடர்த்து ப்பின்னைப்பிராட்டியு டய செவ் வி யயு டத்தா தே ளோடே அணைந்து த ஸ்ரிய பதி வர்த்திக்கிற ே ராயி (அ றித்யாதி) சார்தி கு ப்ரஹ்மாவும் அழகுக்கு ஸுப்ர ஹ்ம யனு ஒப்பாம்படியிரு கிற ர்கள் ர்த்திக்கிற திருநா கூ ரி அரிமேயவி ர மர் தசெழு கு ற விபாடிற்று. (கன் றிமெ வேல்) த்ரு ரீர ளிலே தத்து றை மூ வு மவ ரமி றி ே யிரு கிற ே லே ஆயுதமா வு டயராய் திருய யிலுள் ளார் கு ப்ரதாநரா ஆழ் ாருளிச்செய்த ஒலி யயுடைத்தான தொ ட்†எட்டும்†இர டும் பத்தா வி ற் றஅப்யஸி ல ர் ள் இஹலோ த்திலே ஷ் ர் ள்( ) பயிலும்திருவு டயார் எ ரேலும் எம் மயாளு பரமரே" எ னும்படி அ ர் ளுக்குத் லே ராய் பி னை உம்பருமா ர் ள் திரு டி திரு நந்தாழ் ா னோடே ஒரு ோ யா ப்பெறு ர். (o)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடி ளே சரணம